ACADEMIA
DE ŞTIINŢE
SOCIALE ŞI
POLITICE A
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

A. MOLDOVA
VOLUMUL XXII

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

A

MOLDOVA

VOL. XXII

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA DE ŞTIINŢE SOCIALE ŞI POLITICE
A
REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
SECŢIA DE ISTORIE ŞI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACŢIE

MIHAI BERZA, CONSTANTIN CIHODARU,
DAMASCHIN MIOC, FRANCISC PALL,
ŞTEFAN PASCU şi ŞTEFAN ŞTEFĂNESCU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA DE ŞTIINŢE SOCIALE ŞI POLITICE
A
REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE ŞI ARHEOLOGIE „A. D. XENOPOL“
IAŞI

A. MOLDOVA
VOLUMUL XXII

(1634)

VOLUM ÎNTOCMIT
DE
C. CIHODARU, I. CAPROŞU şi L. ŞIMANSCHI

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
Bucureşti, 1974

www.dacoromanica.ro

PREFAȚĂ

Volumul al XXII-lea al seriei A, Moldova, din colecția DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA, cuprinde 307 documente interne din anul 1634, adică de la sfîrșitul celei de a doua domnii a lui Moise Movilă și de la începutul domniei lui Vasile Lupu, precum și două documente false. După forma și limba în care s-au păstrat, 201 din actele acestui volum sînt originale (98 slave, dintre care unul în fotocopie, și 103 românești), 31 — copii după originale (7 slave și 25 românești), 27 — traduceri (una germană și 26 românești), 46 — rezumate (19 germane și 27 românești) și 4 mențiuni românești. Dintre documentele originale, două acte sînt scrise pe pergament (nr. 80 și 81), iar restul pe hîrtie.

Documentele provin din următoarele fonduri: Biblioteca Academiei Republicii Socialiste România (99), Arhivele Statului București (105), Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol" — Iași (29), Arhivele Statului Iași (24), Arhivele Statului Suceava (13), Biblioteca Centrală de Stat (10), Muzeul de istorie a Moldovei Iași (3), Muzeul orășenesc Sibiu (2), Muzeul Regiunii Porților de Fier — Drobeta Turnu Severin (1), iar din arhive străine; trei de la Wiener Kriegsarchiv, Kanzleiarchiv, și unul din Arhiva Centrală de Stat a Actelor Vechi din Moscova. Două documente provin din colecții particulare iar 17 din publicații.

La întocmirea volumului au fost folosite parțial și transcrierile efectuate de colectivul vechii colecții Documente privind istoria României, A, Moldova *(Dalila Aramă, Haralambie Chircă, Constantin Cihodaru, Dumitru Ciurea, Dumitru Constantinescu, Mihai Costăchescu, Nicolae Grigoraș și Petre P. Panaitescu). Textele slave au fost însă retranscrise și colaționate din nou, iar cele românești au fost revizuite, în conformitate cu noile norme de transcriere, după documentele din arhive. De asemenea, numărul documentelor detectate anterior a fost sporit cu încă 69, în urma noilor investigații în depozitele arhivistice, precum și cu cele 17 documente excerptate din publicații.*

La lucrările auxiliare de întocmire a indicelui și de corectură au mai participat Georgeta Ignat și Nistor Ciocan.

www.dacoromanica.ro

PRESCURTĂRI — BIBLIOGRAFIE

Andreescu, *Măcişeni.* = Andreescu, Constantin I., *Documentele satului Măcişeni din ţinutul Covurluiului*, în „Arhiva Românească", tom. X (1945—1946), p. 197—269.

Antonovici, *Doc. bîrlădene.* = Antonovici, Ioan, *Documente bîrlădene adunate de preotul ...*, vol. III, IV, Bîrlad, 1915, 1924.

Balan, *Doc. bucovinene.* = Balan, Teodor, *Documente bucovinene*, I, III, Cernăuţi, 1933, 1937.

Balan, *Familia Onciul.* = Balan, Teodor, *Familia Onciul. Studii şi documente*, Cernăuţi, 1927.

Băleanu, *Documente.* = Băleanu, A., *Documente*, în „Buletinul Ioan Neculce", fasc. 6 (1926—1927), p. 214—219.

Băleanu-Stoide, *Doc. Neaniul.* = Băleanu, A. şi Stoide, C. A., *Documente moldoveneşti privitoare la familia de boieri Neaniul*, Iaşi, 1938.

Berechet, *Doc. din sec. XVI — XVII.* = Berechet, Şt. Gr., *Documente de drept public şi privat. Sec. XVI-XVII*, în „Întregiri. Buletinul Institutului de istoria vechiului drept românesc", Iaşi, 1938, p. 169—212.

Boga, *Doc. basarabene.* = Boga, L.T., *Documente basarabene*, vol. VII, Chişinău, 1929.

„Bul. Ioan Neculce". = „Ioan Neculce. Buletinul Muzeului Municipal Iaşi", I, 1 (1921), p. 138.

Codrescu, *Uricariul.* = Codrescu, Teodor, *Uricariul*, vol. V—VII, Iaşi, 1862—1887; vol. XV—XVII, Iaşi, 1889—1891; vol. XXV, Iaşi, 1895.

Costăchescu, *Doc. Neamţ.* = Costăchescu, M., *Documente moldoveneşti din judeţul Neamţ*, în „Arhiva românească", tom. V (1940), p. 315—338.

Creţulescu, *M-rea Gorovei.* = Creţulescu, Arhimandrit Narcis, *Istoria sfintei mănăstiri Gorovei*, Dorohoi, 1898.

www.dacoromanica.ro

„Dîmbovița". = „Dîmbovița", București, II (1859–1860), p. 287.

Djamo, *Documente.* = Djamo, Lucia, *Documente slavo-moldovenești inedite din secolul al XVII-lea*, în „Romanoslavica", X, (1964), p. 447–456.

„Foaie pentru minte". = „Foaie pentru minte, inimă și literatură", Brașov, VIII (1845).

Ghibănescu, *Ispisoace.* = Ghibănescu, Gh., *Ispisoace și zapise*, II, 1, Iași, 1909.

Ghibănescu, *Ms. Surete.* = Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade. Manuscris*, vol. I, IV, V, XIII, XXV, XXXI, XLII, XLV, XLVI (1904–1935).

Ghibănescu, *Surete.* = Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade*, vol. II, III, Iași, 1907; vol. VI, Iași, 1909; vol. X, Iași, 1915; vol. XII, Iași, 1924; vol. XIV, Iași, 1925.

Ghibănescu, „T. Codrescu" = Ghibănescu, Gh., „T. Codrescu", II–IV, Iași, 1915 — 1935.

Hăjdeu, *Archiva istorică.* = Hăjdeu, B. P., *Archiva istorică a României*, I, 1, București, 1865.

Iorga, *Legături românești.* = Iorga, N., *Legături românești cu muntele Sinai*, în „Academia Română, Memoriile Secțiunii Istorice", seria III, tom. XIII (1932–1933), p. 335–346.

Iorga, *St. și doc.* = Iorga, N., *Studii și documente cu privire la istoria românilor*, vol. V–VII, București, 1903–1904; vol. XIX, București, 1910.

Popovici, *Index Zolkiewiensis.* = Popovici, Gh., *Index Zolkiewiensis*, în „Candela", III (1884) și IV (1885).

Sava, *Doc. Lăpușnei.* = Sava, A., *Documente privitoare la tîrgul și ținutul Lăpușnei*, București, 1937.

Sava, *Doc. Orheiului.* = Sava, A., *Documente privitoare la tîrgul și ținutul Orheiului*, București, 1944.

Solomon-Stoide, *Doc. tecucene.* = Solomon, Constantin și Stoide, C.A., *Documente tecucene*, vol. I, Bîrlad, 1938.

Stoide, *Curt Celebi.* = Stoide, C.A., *Curt Celebi*, în „Revista critică", an. X (1936), nr. 1, p. 34–38.

Stoide-Turcu, *Doc. Neamț, sec. XVII.* = Stoide, C.A. și Turcu, Constantin, *Documente și regeste din ținutul Neamțului (secolul XVII)*, extras din „Anuarul Liceului de băieți din Piatra Neamț", 1934–1935.

Velichi, *Doc. Constantinopol.* = Velichi, C. N., *Documente moldovenești (1607—1679) din arhiva metohului Sf. Mormînt din Constantinopol, culese și publicate de . . .*, în „Buletinul Institutului român din Sofia", București, anul I, nr. 1 (1941), p. 211–258, și nr. 2 (1942), p. 493–556.

Wickenhauser, *Bochotin.* = Wickenhauser, F. A., *Bochotin oder Geschichte der Stadt Cernäuz und ihrer Umgegend*, Wien, 1874.

Wickenhauser, *Moldowiza.* = Wickenhauser, F.A., *Die Urkunden des Klosters Moldowiza*, Wien, 1862.

Wickenhauser, *Solka.* = Wickenhauser, F.A., *Geschichte und Urkunden des Klosters Solka*, Czernowitz, 1877.

www.dacoromanica.ro

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. — 1634 (7142) ianuarie 5, <Iaşi>. Moise Movilă voievod dăruieşte lui Pătraşco Ciogolea logofăt ocini în satele Puţureni, pe Olovăţ, Săpoteni, pe Iubăneasa, şi Pomîrla, ţinutul Dorohoi, care fuseseră ale lui Isac Balica hatman (Cu foto. în anexă, pl. I).

2. — 1634 (7142) ianuarie 5, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte lui Bîrsan şi cneaghinei sale Angheliţa o casă cu loc din satul Drăguşani, cumpărată de la Andrei fost armaş, precum şi de la fiul şi nepoţii acestuia.

3. — 1634 (7142) ianuarie 5. Nastasia, jupîneasa lui Arsenie fost logofăt, şi fiul ei Gheorghiţă vînd satul Răuceşti lui Gheorghe Boţul.

4. — 1634 (7142) ianuarie 6, Iaşi. Moise Movilă voievod porunceşte pîrcălabilor din ţinutul Bacău să oprească toată partea din Biräeşti a lui Pântelei din Liteni, vecinul lui Ştefan din Mărgineni, deoarece primul a vîndut fără ştirea celui de al doilea.

5. — 1634 (7142) ianuarie 7, Iaşi. Moise Movilă voievod hotărăşte ca ţiganii Mitropoliei Sucevei să nu facă altcuiva munci decît Mitropoliei.

6. — 1634 (7142) ianuarie 8. Moise Movilă voievod porunceşte şoltuzului şi pîrgarilor din Baia să lase în pace patru posluşnici din acest oraş ai mănăstirii Moldoviţa.

7. — 1634 (7142) ianuarie 8, Iaşi. Moise Movilă voievod împuterniceşte mănăstirea Pîngăraţi să-şi apere branişteа Căprăria.

8. — 1634 (7142) ianuarie 8, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Pîngăraţi două curături la Straja, cumpărate de la Larion, Ion şi Dan din Dărmăneşti.

9. — 1634 (7142) ianuarie 8. Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Moldoviţa satul Văculeşti şi dreptul de a lua fumăritul din acest sat.

10. — 1634 (7142) ianuarie 9, Iaşi. Moise Movilă voievod scuteşte de toate taxele vamale pe vecinii Mitropoliei Sucevei.

11. — 1634 (7142) ianuarie 9, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte ieromonahului Silion şi rudelor sale satul Todereni, pe Sitna, ţinutul Hîrlău, deoarece le-au ars vechile lor privilegii (Cu foto. în anexă, pl. II).

12. — 1634 (7142) ianuarie 10. Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Hangul hotarul mănăstirii dăruit de Miron Barnovschi voievod şi hotărnicit de Savin fost hatman ş.a.

13. — 1634 (7142) ianuarie 11, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul clucer părţi de ocini cumpărate din satul Săoani, pe Siret, ţinutul Roman.

www.dacoromanica.ro

14. — 1634 (7142) ianuarie 12, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei satele sale şi le acordă scutiri.

15. — 1634 (7142) ianuarie 12. Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Neamţ locul din jurul ei, hotărnicit de Pătraşcu Başotă logofăt al doilea în timpul domniei lui Alexandru Iliaş.

16. — 1634 (7142) ianuarie 13. Moise Movilă voievod scrie ureadnicilor, şoltuzilor şi pîrgarilor din tîrgul Piatra că a scutit de bir şi angării satul Vînători.

17. — 1634 (7142) ianuarie 13, Iaşi. Moise Movilă voievod scrie slujitorilor din ţinutul Tecuci să lase în pace satul Fîntîna al mănăstirii Uspenia din Iaşi (Cu foto. în anexă, pl. III).

18. — 1634 (7142) ianuarie 13, Iaşi. Hariton, Dumitru şi Ionaşco vînd părţi din satul Băloşeni, pe Jijia, ţinutul Iaşi, lui Toader Ştefan, Paradis Saula şi Mihai Ungurul.

19. — <Cca. 1634> ianuarie 14, Iaşi. Gligore Bucium vornic de poartă mărturiseşte că Mihăilă, fiul lui Drăgan, şi-a vîndut partea sa de ocină din Popeşti lui Boldescul fost pîrcălab.

20. — 1634 (7142) ianuarie 14, Iaşi. Moise Movilă voievod porunceşte staroştilor de Putna să cerceteze pricina dintre mitropolit şi Dumitraşco fost stolnic pentru o moară de pe Putna, din satul Cofeşti.

21. — 1634 (7142) ianuarie 15. Moise Movilă voievod dăruieşte lui Pătraşco, fiul Nastei, trei părţi din satul Căbiceni, ţinutul Dorohoi.

22. — 1634 (7142) ianuarie 15, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Putna un loc din jurul unui metoh al mănăstirii din hotarul tîrgului Siret.

23. — 1634 (7142) ianuarie 15, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Bisericani satul Vînători de la Piatra, pe Bistriţa, ţinutul Neamţ, în urma judecăţii avute cu mănăstirea Golia.

24. — 1634 (7142) ianuarie 15, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Sf. Sava din Iaşi o parte din satul Gliţeni pe care i-a dăruit-o Enache postelnic.

25. — 1634 (7142) ianuarie 17, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a posluşnicilor şi a vecinilor săi.

26. — 1634 (7142) ianuarie 22, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Bisericani satul Vînători, de la Piatra (Cu foto. în anexă, pl. IV).

27. — 1634 (7142) ianuarie 23, Iaşi. Moise Movilă voievod porunceşte pîrcălabilor, şoltuzilor şi pîrgarilor de Roman să nu „tragă cu tîrgul" pe meşteşugarii pusluşnici ai Episcopiei de Roman.

28. — 1634 (7142) ianuarie 23, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte ieromonahului Nechifor şi fiului său Ursul o parte din poiana Muncei, în urma judecăţii cu Ghérghiţă şi rudele sale.

29. — 1634 (7142) ianuarie 23, Iaşi. Moise Movilă voievod porunceşte lui Toma postelnic să aleagă hotarul lui Ghérghiţă din poiana Muncei, pentru care s-a pîrît cu Nichifor călugărul.

30. — <Înainte de 1634 ianuarie 25>, Galbeni. Toma Birtoc şi fratele lui, Matei, vînd partea lor de ocină din satul Tuleşti lui Toader şi lui Gheorghe Boldescul.

31. — <Înainte de 1634 ianuarie 25>. Maxin din Bilăeşti vinde partea sa de ocină din satul Buciumi lui Toader Boldescul.

32. — <Înainte de 1634 ianuarie 25>. Ştefan, fratele său Druţul şi nepoata lor, Floarea, fiii lui Vlaicu din Bilăeşti, vînd partea lor de ocină din satul Buciumi lui Toader Boldescul.

33. — <Înainte de 1634 ianuarie 25>. Todosie, fiul lui Arion Chichil, vinde lui Pătraşco cămăraş cinci săpături din ţarina Joldeştilor.

www.dacoromanica.ro

34. — 1634 (7142) ianuarie 25, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte lui Pătraşco Boldescul pîrcălab părţi din satul Buciumi, cumpărate de el şi de tatăl său Toader Boldescul (Cu foto. în anexă, pl. V).

35. — 1634 (7142) ianuarie 25, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte lui Pătraşco cămăraş din Bătineşti cinci ogoare din ţarina Joldeştilor, ţinutul Putna, cumpărate de la Todosie, fiul lui Arion Chichil.

36. — 1634 (7142) ianuarie 25, Iaşi. Moise Movilă voievod acordă mitropolitului şi reprezentanţilor acestuia împuternicirea de a aplica pedepse şi amenzi celor care nu respectă normele vieţii bisericeşti.

37. — 1634 (7142) ianuarie 25, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei, pentru procurarea celor necesare bisericii mitropolitane Sf. Ioan cel Nou, veniturile unei băi, cu fîntînă, din Suceava, cu obligaţia întreţinerii acestora.

38. — 1634 (7142) ianuarie 25. Moise Movilă voievod întăreşte lui Gheorghe Năvrăpăscul o ocină din satul Boureni, pe Moldova.

39. — 1634 (7142) ianuarie 25. Moise Movilă voievod întăreşte lui Sturza diac părţi de ocini din satele Tîlhăreşti şi Şendreni, pe Ursoaia, ţinutul Hîrlău, şi poiana Ciorenii.

40. — 1634 (7142) ianuarie 25. Nacul zălogeşte ocina sa din satul Boureni lui Andriaş clucer.

41. — 1634 (7142) ianuarie 29, Iaşi. Gavril Gorgan mare pitar face un schimb de ocini cu Gavrilaşco vornic, dîndu-i pentru satul Vascăuţi, ţinutul Soroca, jumătate din Uncăuţi, o parte din Cepeleuţi şi a patra parte din Şişcăuţi, cumpărată de la Conde vameş.

42. — 1634 (7142) ianuarie 30. Moise Movilă voievod întăreşte lui Sturza diac şi lui Ştefan, fiul lui Sava, părţi de ocini din satele Slăvniceni, Tîlhăreşti şi Şendreni.

43. — 1634 (7142) ianuarie 30, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte popii Istratie, soţiei sale Călina şi fratelui ei, Nacul, părţi din satele Vărzăreşti pe Bîc, ţinutul Orhei, Vărzăreşti pe Nîrnova, ţinutul Iaşi, şi Tînjeleşti.

44. — 1634 (7142) februarie, Iaşi. Moise Movilă voievod dăruieşte lui Costantin Gînscă un loc de moară pe Molna, în hotarul tîrgului Baia, un loc de prisacă şi o bucată de făget „să-i fie de folosinţă porcilor lui".

45. — 1634 (7142) februarie, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte lui Postolachi şi soţiei sale Sora a treia parte din Leucuşiani, după pîra avută cu Iuraşco, Strătulat şi Popa din Dumeşti.

46. — 1634 (7142) februarie, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte lui Postolachi şi soţiei sale Sora a treia parte din satul Leucuşiani, după pîra avută cu Iuraşco, Strătulat ş.a., şi o livadă din poiana satului Mălineşti.

47. — 1634 (7142) februarie 3, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte lui Pătraşco Boldescul pîrcălab nişte vii de la Bacău, cumpărate de tatăl său Toader Boldescul.

48. — 1634 (7142) februarie 4, Iaşi. Moise Movilă voievod împuterniceşte pe Toader şi pe Ivan prisăcarul de la Hlincea al mănăstirii lui Aron Vodă să apere pădurea din jurul prisăcii acestei mănăstiri.

49. 1634 (7142) februarie 5. Moise Movilă voievod întăreşte lui Pătraşco Boldescul părţi de ocini cumpărate în satele Obrejeşti şi Plopoasa, ţinutul Bacău.

50. 1634 (7142) februarie 6, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Galata de Jos satul Pînteşeni, ţinutul Tutova, dăruit de Enache postelnic.

51.< 1634 februarie 6>. Moise Movilă voievod pentru a treia parte din satul Mogoşeşti.

52. < 1634> februarie 6. Marina, fiica Petricăi, dăruieşte lui Gavrilaş fost mare vornic partea sa de moşie din Mogoşeşti.

www.dacoromanica.ro

53. 1634 (7142) f e b r u a r i e 10, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte preotului Istratie din Cristeşti şi rudelor sale o ocină pentru care s-au judecat cu răzeşii din satele Vărzăreşti pe Bîc şi Vărzăreşti pe Nîrnova.

54. 1634 (7142) f e b r u a r i e 13, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Galata satul Vîlceşti, ţinutul Suceava, scutindu-l de toate dările.

55. < Î n a i n t e d e 1634 f e b r u a r i e 15>. Sora, fiica lui Ion Chiţu din Popeşti, vinde partea sa de ocină din acest sat.

56.< Î n a i n t e d e 1634 f e b r u a r i e 15>. Istrate, Laor şi Hărea, fiii Mariţei din Roşiori, vînd ocina lor din Popeşti lui Toader Boldescul.

57.< Î n a i n t e d e 1634 f e b r u a r i e 15>. Simion, nepotul lui Maftei Hociungu, vinde partea sa de ocină din Popeşti lui Toader Boldescul.

58. 1634 (7142) f e b r u a r i e 15, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte lui Pătraşco Boldescul pîrcălab ocinile din satul Popeşti, ţinutul Neamţ, cumpărate de tatăl său Toader Boldescul fost vornic.

59. 1634 (7142) f e b r u a r i e 17, I a ş i. Ghianghea mare logofăt adevereşte că a dat ginerelui său Lupul Prăjescul clucer şi fiicei sale Safta satul Ruginoasa, ţinutul Suceava.

60. 1634 (7142) f e b r u a r i e 18. Ioan Boldescul fost cupar dă mănăstirii Bisericani documentele pe care le avea pe satul Vînători.

61. 1634 (7142) f e b r u a r i e 22, I a ş i. Moise Movilă voievod porunceşte lui Gavrilaş fost mare vornic şi lui Costantin Ciogolea pîrcălab de Hotin ca sătenii din Rucşin, vecini ai lui Condrea vameş, să plătească boierului Onciul Iuraşcovici stogul de secară căruia i-au dat foc.

62. 1634 (7142) f e b r u a r i e 22, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte lui Ursu Ponici partea Gaftonei din satul Costineşti pentru că aceasta nu i-a înapoiat un gherdan de aur.

63. 1634 (7142) f e b r u a r i e 22. Moise Movilă voievod întăreşte popii Ghiorghi din Bacău o parte de ocină, cu vad de moară, din satul Tămaşi.

64.— 1634 (7142) f e b r u a r i e 25, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte lui Gligore Ropceanul a patra parte din satul Storojineţ, ţinutul Suceava, cumpărată de la Vidraşco şi fratele său Cîrste.

65. — 1634 (7142) f e b r u a r i e 28. Moise Movilă voievod întăreşte lui Enache Cara armaş poiana Cojocăriţa din satul Şendreşti, ţinutul Vaslui, cu prisacă, grădini şi vad de moară pe pîrîul Uşiţa, cumpărate de la Andrei fost armaş ş.a.

66. — 1634 (7142) f e b r u a r i e 28, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte lui Ionaşco şi fratelui său Dumitraşco părţi din satele Balasineşti şi Bicani, pe Smila, în urma judecăţii cu Bejan, Alexa şi popa Cozma.

67. — 1634 (7142) f e b r u a r i e 28, I a ş i. Mărturia marilor boieri privind cumpărarea de către Strătulat ceaşnic al doilea a unor părţi din satul Brădiceşti, pe Crasna, ţinutul Fălciu.

68. — 1634 (7142) m a r t i e. Popa Tofan adevereşte cum Cîrstea Derlă a întors nişte pămînturi pe care le cumpărase din satul Ghigoeşti, primind în schimb banii pe care îi dăduse.

69. — 1634 (7142) m a r t i e 7. Cehan mare vornic şi alţi boieri mărturisesc că Turcul fost stolnic s-a învoit cu Neniul vornic cu privire la stăpînirea satului Şărăuţi din ocolul tîrgului Hotin.

70. — 1634 (7142) m a r t i e 8, I a ş i. Mărturia marilor boieri privind cumpărarea de către Strătulat ceaşnic al doilea a unei jumătăţi din satul Brădiceşti, cu loc de iaz şi de moară pe pîrîul Crasna.

www.dacoromanica.ro

71. — 1634 (7142) m a r t i e 8, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte lui Stratulat ceaşnic al doilea jumătate din satul Brădiceşti, cu loc de iaz şi de moară pe pîrîul Crasna, cumpărată de la Gavril Siminécean şi de la soţia lui, Aniţa.

72. — 1634 (7142) m a r t i e 9, I a ş i. Moise Movilă voievod împuterniceşte pe călugării de la mănăstirea Balica să-şi apere hotarul din jurul mănăstirii.

73. — 1634 (7142) m a r t i e 9, I a ş i. Mieriuţă mare sluger şi alţi boieri mărturisesc că Gligorie şi Melintie, fiii Urîtei, au vîndut trei fîrtae de vie din satul Băiceni lui Lupul Prăjescul clucer.

74. — 1634 (7142) m a r t i e 9. Iuraşcu, fiul lui Gavril, vinde partea sa de ocină din Alboteşti lui Andrei din Căţeleşti.

75. — 1634 (7142) m a r t i e 10, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte lui Dumitraşco Fulger şi jupînesei sale Marinca a patra parte din satul Tămăşani, ţinutul Suceava, şi părţi din satul Răchiteni, lîngă Siret.

76. — < Î n a i n t e d e 1634 m a r t i e 11>. Măriica Roşculeasa dă un rest de patru lei popii Măteiaş pentru o cumpărătură din satul Săpoteni.

77. — 1634 (7142) m a r t i e 11, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte fiilor popii Matiaş părţile lor de ocină din satul Săpoteni, ţinutul Dorohoi.

78. — 1634 (7142) m a r t i e 12, I a ş i. Moise Movilă voievod dăruieşte lui Pătraşco Ciogolea logofăt al treilea, fratelui său Miron Ciogolea şi tatălui lor satele Duşmanul Mare, Duşmanul Mic, Logofeteni şi Gligeni şi părţile de ocină din satul Pătruşeni, care au fost ale lui Isac Balica hatman (Cu foto. în anexă, pl. VI).

79. — 1634 (7142) m a r t i e 14. Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Hangul o biserică peste apa Bistriţei, seliştea Ursăşti şi satele: Crăcăoani, ţinutul Neamţ, Căcăceni, ţinutul Hîrlău, şi Miclăuşeni, ţinutul Dorohoi.

80. — 1634 (7142) m a r t i e 15, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Bisericani satul Vînători, ţinutul Neamţ, după judecata avută cu mănăstirile Bîrnova şi Golia şi cu Ionaşco Boldescul.

81. — 1634 (7142) m a r t i e 15, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte lui Toderaşco fost cămăraş satul Unguraşi pe Moldova, ţinutul Neamţ, cumpărat de la Penişoară fost vistiernic.

82. — 1634 (7142) m a r t i e 15, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte lui Neaniul vornic nişte robi ţigani cumpăraţi de la Bratul diac pentru un cal bun şi un vig de caragiu.

83. — 1634 (7142) m a r t i e 15, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte lui Irimia Vîrnav diac fîneţe şi pămînturi cumpărate din satul Săcueni, ţinutul Neamţ, şi două prisăci cu livezi cumpărate din satul Muncel, ţinutul Roman.

84. — 1634 (7142) m a r t i e 17, I a ş i. Moise Movilă voievod întoarce lui Dumitru Buhuş mare vistiernic o bucată de loc din satul Gîdinţi, împresurată de tîrgul Roman.

85. — 1634 (7142) m a r t i e 18, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte lui Pătraşco Ciogolea logofăt al treilea satul Dumeni, pe Iubăneasa, ţinutul Dorohoi, pentru 200 de taleri pe care i-a dat în trebuinţa ţării.

86. —1634 (7142) m a r t i e 18, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte lui Dumitraşco Şoldan mare spătar o jirebie cu case, cumpărată din satul Petiia Mare, ţinutul Suceava.

87. — 1634 m a r t i e 20, I a ş i. Moise Movilă voievod întăreşte Avrămiei, fiica lui Zaharia Tăutul, satul Cîmpulung, pe Ceremuşul Alb, ţinutul Cernăuţi, după pîra avută cu Tăutul logofăt.

88. — < Î n a i n t e d e a p r i l i e 1634>. Ion Carapotona şoltuz şi cei 12 pîrgari din Bîrlad mărturisesc că Vasilie, fratele lui Dragu din Obîrşieni, şi-a dat toată partea sa

www.dacoromanica.ro

şi a fratelui său din satul Slipoteni lui Cehan mare vornic pentru gloaba de 60 de lei ce o avea de plătit.

89. — 16< 34 aprilie> — 16< 53 iulie> (71. . .). Vasile Lupul voievod scrie lui Ursul din Tinteşti despre o pricină pentru o ocină din satul Roşiori.

90. — < 1634 aprilie — 1653 iulie>. Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre popa Vasilie din Negoeşti şi Ştefan.

91. — < 1634 aprilie — 1653 iulie>. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Procopie Focea partea de ocină a Dărdăreştilor din Pogoceni, în urma unei judecăţi.

92. — < 1634 aprilie — 1653 iulie>. Miron şoltuzul şi bătrînii din tîrgul Dorohoi mărturisesc că nici Gliguţa, nici tatăl acestuia nu au stăpînit vreodată satul Păscari.

93. — < 1634 aprilie — 1653>. Iamandi, fiul lui Enache din Vaslui, vinde lui Racoviţă logofăt un ţigan.

94. — < 1634 aprilie — 1651>. Vasile Lupu voievod dăruieşte lui Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava satul Tătăraşi, pe Bîrlad, ţinutul Vaslui, şi trei sălaşe de ţigani.

95. — < 1634 aprilie — 1643 februarie>. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Grigore Ureche spătar nişte părţi de ocină din Horbineşti după judecata avută cu Procop, fiul lui Bîrligă, şi rudele sale.

96. — 163< 4 aprilie> — 164< 1> (714 . . .). Vasile Lupu voievod scrie slugilor sale din Poliţeni să-l apere pe Vasile din Pogana împotriva unor negustori, în legătură cu o vînzare de miere.

97. — < 1634 aprilie — 1641>. Iachim Bandur vornic de gloată mărturiseşte că, în urma poruncii domneşti, a căutat în catastiful tîrgului Iaşi şi a aflat că via pentru care se pîrîse Irina Alivăneasa cu mănăstirea Sf. Sava a fost dăruită mănăstirii de Alivan şi jupîneasa sa în zilele lui Ştefan voievod.

98. — < 1634 aprilie — 1640>. Vasile Lupu voievod porunceşte pîrcălabilor din ţinutul Neamţ să cerceteze pricina dintre Naşcu din Muşeteşti şi feciorii lui Hociungu din Stănăsliveşti pentru o ocină.

99. — < 1634 aprilie — 1639>. Evloghie episcop de Rădăuţi cumpără satul Milişăuţi şi jumătate din satul Măreţei şi le dăruieşte surorii sale Ana.

100. — 1634 (7142) aprilie 5. Luchian diac şi soţia lui, Antimiia, vînd partea lor din satul Vîrtop preotului Vasile din Şerbeşti (Cu foto. în anexă, pl. VII).

101. — < După 1634 aprilie 5>. Dumitru Neţa hotnog ş.a. mărturisesc că, în urma poruncii domneşti, au ales pămînturile preotului Vasilie, ale lui Andrian şi ale unui nepot al lor din satul Vîrtop.

102. — < După 1634 aprilie 5>. Dumitru Neţa hotnog ş.a. mărturisesc că, în urma poruncii domneşti, au ales pămînturile tuturor copărtaşilor din satul Vîrtop.

103. — 1634 (7142) aprilie 18, Bodeşti. Gheorghe Preabici şi femeia sa Mărica vînd lui Toma postelnic o „ţélină de vie" la Cotnar, în dealul Laslăului.

104. — 1634 (7142) aprilie 25, Costiani. Preotul Ionaşco şi fratele său Gheorghie vînd jupînesei Nastasia, soţia lui Gheorghe Arapu fost sulger, a patra parte din satul Aldeşti.

105. — 1634 (7142) aprilie 26. Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Nastasîe, soţia lui Vrabie postelnic, şi Ion fost vornic pentru părţi din satul Berezeni, pe Elan.

106. — 1634 (7142) aprilie 26, Mănăstirea Coşula. Egumenul Meletie şi soborul mănăstirii Coşula se tocmesc cu Mihalcea Meica pentru un iaz care este pe jumătate în hotarul mănăstirii.

www.dacoromanica.ro

107. — < Cca. 1634> aprilie 27, Iaşi. Mărturia lui Grama stolnic şi Dumitru Buhuş vistiernic că sînt chezaşi cu 40 de galbeni, pentru Vîrlan, feciorul lui Lucoci, la Dumitrache Celebi.

108. — 1634 (7142) aprilie 30, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte să se repare fîntîna Mitropoliei Sucevei.

109. — 1634 (7142) mai, Todereşti. Vasile Crucean şi Ioniţă mărturisesc că au ales părţile din satul Todereşti cumpărate de Dabija pîrcălab de la Ileana comisoaia şi Vasile Boboc.

110. — 1634 (7142) mai 1. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco şi lui Mihil ocini în satul Ţuscani.

111. — 1634 (7142) mai 5, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi şi scuteşte de dări 20 de vecini de aici ai Mitropoliei.

112. — 1634 (7142) mai 5, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a posluşnicilor şi a vecinilor săi.

113. — 1634 (7142) mai 5, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a cîrciumilor sale.

114. — 1634 (7142) mai 7. Floarea, nepoata lui Tudoran paharnic, vinde lui Costantin, fiul lui Sava vornic din Ceucani, o parte din satul Strîmba, pe Tutova.

115. — < 1634> mai 8, Iaşi. Marta şi sora ei Scheauca, nepoatele lui Tudoran paharnic, vînd partea lor de ocină din satul Strîmba, pe Tutova, lui Costantin, fiul lui Sava vornic din Ceucani.

116. — 1634 (7142) mai 10, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Vasile, fiul lui Costantin, o ocină cumpărată în satul Dragomireşti pentru doi boi de negoţ şi opt zloţi.

117. — < 1634 — 1651> mai 10, Iaşi. Gavril hatman scuteşte ţiganii Mitropoliei Sucevei de dări.

118. — 1634 (7142) mai 11, Iaşi. Vasile Lupu voievod dă obroc Mitropoliei Sucevei pentru sărbătorirea hramului Sf. Ioan cel Nou.

119. — 1634 (7142) mai 11, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bisericani hotarul din jurul mănăstirii, stîlpit de Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi alţi boieri.

120. — 1634 (7142) mai 11, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Cîrstea Chiusea Brăileanul satul Ruşi, mai sus de Botoşani, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Botoşani.

121. — 1634 (7142) mai 12, < Iaşi>. Vasile Lupu voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei veniturile unei băi din Suceava, pentru întreţinerea fîntînii acesteia şi pentru procurarea lumînărilor şi a tămîiei necesare bisericii mitropolitane Sfinţii Gheorghe şi Ioan cel Nou.

122. — 1634 (7142) mai 12, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bisericani satul Vînători, ţinutul Neamţ, pe Bistriţa, în urma unei înţelegeri dintre mănăstire şi Ionaşco Boldescul cupar.

123. — 1634 (7142) mai 12. Ion Prăjescul fost ceaşnic al treilea, fiul lui Ştefan Prăjescul fost mare stolnic, vinde lui Simion Mihăilescul seliştea Popişcani, ţinutul Cîrligătura, pentru 40 de oi cu miei, 40 de oi sterpe şi 2 boi tineri.

124. — 1634 (7142) mai 13, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul robii săi ţigani.

125. — 1634 (7142) mai 13, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Mancăş din Uricani şi soţiei lui, Sorca, o parte din poiana ce se numeşte Mănăstirea, pe Sacovăţ, cumpărată de la Alexa, fiul lui Ion Strugaru din Spineni.

www.dacoromanica.ro

126. — 1634 (7142) m a i 13, I a ş i. Mărturia marilor boieri privind învoiala dintre Ionaşco Boldescul fost cupar şi călugării de la mănăstirea Bisericani pentru satul Vînători, pe Bistriţa, ţinutul Neamţ.

127. — 1634 (7142) m a i 14, <I a ş i>. Vasile Lupu voievod dăruieşte bisericii domneşti Sfîntul Nicolae din Iaşi un obroc în bani, alimente şi haine şi o scuteşte de unele dări.

128. — 1634 (7142) m a i 14, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul satul Vînători, cu povarne, în ţinutul Neamţ.

129. — 1634 (7142) m a i 14, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul satele Ruşciori şi Jideşti, ţinutul Neamţ, cu loc de mori şi de iazuri, dăruite de Damian şi soţia sa Nastasia.

130. — 1634 (7142) m a i 14, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul nişte poieni care aparţinuseră ocolului tîrgului Neamţ.

131. — 1634 (7142) m a i 14, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul nişte mori, o prisacă, o odaie şi nişte vecini în hotarul Tîrgului Frumos.

132. — 1634 (7142) m a i 15, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul satele Săbăoani şi Berindeeşti, ţinutul Roman, foste domneşti, ascultătoare de ocolul tîrgului Roman.

133. — 1634 (7142) m a i 15. Banul mare medelnicer, Dumitraşco stolnic şi alţii cercetează pricina dintre Vicol dascăl, Avram, Ţigan şi Văsian călăraş cu călugării de la mănăstirea Secul pentru un vad de moară în Putna (Cu foto. în anexă, pl. VIII).

134. — 1634 (7142) m a i 16. Vasile Lupu voievod porunceşte oamenilor din Larioneşti, Măşceni, Căcăceni, Broscăuţi, Gliţeni, Măteuţi şi din Sloboziia Saucăi să asculte de egumenul şi de soborul mănăstirii Sf. Sava.

135. — 1634 (7142) m a i 17, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul locul din jurul mănăstirii şi satul Vînători, ţinutul Neamţ.

136. — 1634 (7142) m a i 17, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul un loc de fînaţ şi de arătură din hotarul satului Vînători.

137. — 1634 (7142) m a i 18, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bisericani, în urma judecăţii avute cu mănăstirea Bistriţa, o poiană de fînaţ, cu dumbravă, între vaduri la gura pîrîului Suha, primită de la Barnovschi voievod în schimbul altei poieni pe care acesta a dat-o mănăstirii Hangul.

138. — 1634 (7142) m a i 18, I a ş i. Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Grama mare stolnic şi Costin din Pietriş, hotărînd ca cel din urmă să se mute de pe locul ce-l ocupă pe ocina care i s-a ales la împărţirea pămînturilor cu fraţii săi (Cu foto. în anexă, pl. IX).

139. — 1634 (7142) m a i 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod scrie lui Toader din Nemîndri să fixeze zi lui Albu, Ihnat ş.a. să vină să se judece cu Ihnatu pentru o ocină din satul Cureni.

140. — 1634 (7142) m a i 20. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe egumenul mănăstirii Moldoviţa să-şi adune vecinii din satul Miteşti.

141. — 1634 (7142) m a i 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Neamţ braniştea hotărnicită de Pătraşco Başotă logofăt al doilea în timpul domniei lui Alexandru Iliaş voievod.

142. — 1634 (7142) m a i 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ştefan căpitan din Dumbrăviţa ocini din satul Torceşti, ţinutul Tecuci.

143. — 1634 (7142) m a i 21. Anisia, fiica Tudorii, şi fiii ei vînd lui Costantin din Dolheşti partea Dochiei din moara de la Criceşti (Cu foto. în anexă, pl. X).

144. — < 1634 — 1651> m a i 22, I a ş i. Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava judecă pricina dintre Malcoci pîrcălab şi Ionaşco pentru un inel pus zălog (Cu foto. în anexă, pl. XI).

www.dacoromanica.ro

145. — 1634 (7142) mai 30, Suceava. Vasile Lupu voievod întăreşte călugăriţelor de la mănăstirea de peste Bistriţa o bucată de hotar din satul Dăneşti.

146. — <1634> mai 31. Scrisoarea lui Gheorghe Boţu şi Petre Hadîmbul către marele logofăt, prin care dau ştire că au ales hotarele satului Cîndeşti, ţinutul Bacău, după porunca domnească.

147. — <1634 mai 31>. Scrisoare adresată lui Vasile Lupu voievod de către Gheorghe Boţul, Cămîrzan şi Păntelei, privind alegerea unor părţi ale mănăstirii Bisericani din satul Cîndeşti, ţinutul Bacău.

148. — 1634 (7142) iunie 2, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a vecinilor şi a posluşnicilor săi.

149. — 16<34> — 16<41> (714 ,,.), iunie 3. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Ciomîrtan să-şi ţină ocina sa din seliştea Vlădeni.

150. — 1634 (7142) iunie 3, Suceava. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Dobrenchi şi rudelor sale satul Măcicăteni, cu iaz şi cu mori pe Jijia, în ocolul tîrgului Botoşani, în urma judecăţii cu Borleanul ş.a.

151. — 1634 (7142) iunie 5. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Tăutul logofăt satul Călineşti, pe Siret, ţinutul Suceava, în urma judecăţii avute cu mănăstirea Dragomirna.

152. — 1634 (7142) iunie 12, Iaşi. Vasile Lupu voievod scrie aprozilor şi slugilor hătmăneşti din ţinutul Roman să lase în pace ţiganii Episcopiei de Roman. (Cu foto. în anexă, pl. XII).

153. — 1634 (7142) iunie 12. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Pîngăraţi braniştea sa în urma învoielii cu mănăstirea Bisericani.

154. — 1634 (7142) iunie 12, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca vistier ocini din satul Ivoeşti, pe Bahlui, ţinutul Cîrligătura.

155. — <Înainte de 1634 iunie 14>. Egumenii Partenie, de la mănăstirea Bistriţa, Parthenie, de la mănăstirea Bisericani, şi Nil, de la mănăstirea Pîngăraţi, mărturisesc că braniştea domnească din munte este dăruită mănăstirii Pîngăraţi de multă vreme şi că satul Dărmăneşti n-are nici un drept asupra ei.

156. — 1634 (7142) iunie 14, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirilor Pîngăraţi şi Bisericani un loc din munte, după judecata cu satul Dărmăneşti şi cu o seamă de orăşeni din tîrgul Piatra.

157. — 1634 (7142) iunie 18, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Tanase vornic de poartă satul Oglinzi, în urma unei judecăţi cu Stratoae şi Moglan.

158. — 1634 (7142) iunie 20, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus un loc de prisacă şi o jirebie cumpărate în satul Petiia Mare, ţinutul Suceava.

159. — 1634 (7142) iunie 20, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru fost vornic de gloată un loc de prisacă din satul Coropceni, ţinutul Vaslui, primit de la ginerele său Mihalcea, fiul lui Sava brănişter din Şerbeşti, în schimbul unui alt loc de prisacă din satul Lieşti.

160. — 1634 (7142) iunie 21, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe călugării de la mănăstirea Galata să-şi apere fînaţul din seliştea Petreştilor.

161. — 1634 (7142) iunie 21, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe călugării de la mănăstirea Galata să-şi apere fînaţul de pe hotarul Voroveştilor. (Cu foto. în anexă, pl. XIII).

162. — 1634 (7142) iunie 21, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Bîtcovici diac şi fratelui său Condrea părţi de ocini din satul Greci, pe Bogdana, ţinutul Tutova.

www.dacoromanica.ro

163. — 1634 (7142) i u n i e 21, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Tăbîrţă vătav o jumătate de pricut din satul Porciuleşti, ţinutul Suceava, cumpărată de la Dumitraşco, nepotul lui Mătiaş logofăt. (Cu foto. în anexă, pl. XIV).

164. — 1634 (7142) i u n i e 22, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte slugilor sale, Murgoci, Simion Mogîldea şi Ştefan, o jumătate din satul Sloboziani, pe Bîrlăzel, ţinutul Vaslui.

165. — 1634 (7142) i u n i e 22. Vasile Lupu voievod pentru o baştină din satul Iveşti.

166. — 1634 (7142) i u n i e 24. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii din tîrgul Vaslui satul Vîrşoveni, pe Bîrlad, şi poiana lui Timofei.

167. — 1634 (7142) i u n i e 24. Vasile Lupu voievod întăreşte împărţirea satelor Izbiştea, ţinutul Orhei, Pietrosul şi Slobozia, ţinutul Lăpuşna, şi a două fălci de vie de la Huşi între nepoţii Agahiei şi ai Chirenei Zberoaia vorniceasa.

168. — 1634 (7142) i u n i e 24, I a ş i. Vasile Lupu voievod hotărăşte în pricina dintre Potoroia şi Vasilie din Petiia pentru plata cislei Ciorsacilor.

169. — 1634 (7142) i u n i e 26. Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Nicoară şi Grigore cu Costandin spătărel pentru părţi din satele Bîrzeşti, Ludeşti şi Băneşti.

170. — 1634 (7142) i u n i e 27, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Vasile Zelitin spătărel din Sparta să dea lui Toma din Răchitoasa toată partea de ocină a lui Boldea, ca să o ţină pînă ce acesta va plăti boul luat pentru dajdea lui de la Toma.

171. — < 1634 — 1653> i u n i e 28, I a ş i. Ionaşco vornic de gloată mărturiseşte că a stîlpit locul mănăstirii Galata de Jos.

172. — < 1634 — 1653> i u n i e 30. Vasile Lupu voievod pentru părţi din satul Româneşti, ţinutul Tutova.

173. — 16< 34> (71< 42>) i u n i e < 30>, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul clucer o bucată de loc din hotarul tîrgului Şcheia, după judecata pe care acesta a avut-o cu tîrgoveţii.

174. — 1634 (7142) i u n i e 30, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare sulger poiana lui Coste din hotarul satului Bîrleşti.

175. — 1634 (7142) i u l i e 5, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionăşcuţă Prăjescul postelnic al treilea stăpînirea asupra unui loc de casă, cu grădini şi livezi, cumpărat în satul Hăsnăşani. (Cu foto. în anexă, pl. XV).

176. — < Î n a i n t e d e 1634 i u l i e 6>. Preotul Ion şi Cămîrzan scriu lui Pătraşco mare logofăt despre cumpărarea unei ocini din satul Cîndeşti de către călugării de la mănăstirea Bisericani şi despre uricele pentru această ocină.

177. — 1634 (7142) i u l i e 6, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte călugărilor de la mănăstirea Bisericani o ocină în Cîmpul lui Dragoş, în urma judecăţii pe care au avut-o cu Zaharia Dzamă.

178. — 1634 (7142) i u l i e 6. Miron, fratele său Ştefan şi nepotul lor, Toader, vînd partea lor de ocină din satul Băceşti, cu vad de moară, lui Lontie Turcul.

179. — 1634 (7142) i u l i e 7, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte pîrcălabului de Galaţi să socotească suma pe care Custul şi Toader din Tatomireşti o datorează lui Dămiian pentru cisla ce le-a plătit-o acesta cînd ei au fugit din sat.

180. — 1634 (7142) i u l i e 7. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gavril şi Tudorei o parte de ocină din satul Cîrneşti.

181. — 1634 (7142) i u l i e 8, I a ş i. Vasile Lupu voievod scuteşte pe preoţii şi diaconii din Iaşi de toate dările şi slujbele.

182. — 1634 (7142) i u l i e 8, I a ş i . Vasile Lupu voievod întăreşte lui Nicolae din Bîrgăoani şi cneaghinei lui, Iustina, jumătate din satul Crăeşti, ţinutul Neamţ.

www.dacoromanica.ro

183 — 1634 (7142) iulie 9, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dămiian şi rudelor sale părţi din satul Căpoteşti cumpărate de la Istratie şi fratele său Toma şi de la nepoţii lui Mircea.

184. — 1634 (7142) iulie 9. Mărica Hăbăşasca, Gheorghe şi Ion, fiii lui Ştefan vornicul, împart satul Şătrăreni, pe Jijia, ţinutul Hîrlău, cu Nastasia, fiica Irinei.

185. — 1634 (7142) iulie 10, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bistriţa trei mori în satul Găgeşti, pe gîrla Putnei, şi nişte vii, care i-au fost dăruite de Dumitraşco Ştefan mare logofăt.

186. — 1634 (7142) iulie 10, Iaşi. Bogza călugărul şi Gheorghe Arapul fost sulger mărturisesc că şi-au împărţit satul Căcăceni, pe Cracău, ţinutul Neamţ.

187. — <1634 — 1652> iulie 11. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru vornic satul Piscani, pe Prut, ţinutul Iaşi, dăruit de Moise Movilă voievod.

188. — 1634 (7142) iulie 11, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Galata, metoh al bisericii Patriarhiei din Ierusalim, satele Belceşti, Plopi şi Călugăreni, ţinutul Hîrlău, pe care le scuteşte de dări.

189. — 1634 (7142) iulie 13. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Gavrilachi din Sohodol să apere ocina lui Grigore din Hămeiuş.

190. — 1634 (7142) iulie 14, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Jora fost sulger o jumătate din satul Tăuteşti, după judecata avută cu Gheorghiţă, fiul lui Dumitraşco logofăt.

191. — 1634 (7142) iulie 15, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Scărlet satul Zorileni în urma judecăţii pe care a avut-o cu Zamfira, cneaghina lui Dumitraşco Chiriac şi cu rudele ei.

192. — 1634 (7142) iulie 16, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte pîrcălabilor de ţinutul Neamţ să cerceteze pricina dintre mănăstirile Pîngăraţi şi Bistriţa pentru vecinii acesteia din urmă fugiţi înainte şi după domnia lui Miron Barnovschi.

193. — 1634 (7142) iulie 16, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Ionaşco Jorea fost vornic să-şi stăpînească ocina sa, satul Verceşti din ţinutul Neamţ, poruncind totodată vecinilor din sat să-i facă toate „trebile" şi să nu fugă în alte părţi.

194. — 1634 (7142) iulie 16, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte călugărilor de la mănăstirea Bistriţa o poiană şi un loc de stînă.

195. — 1634 (7142) iulie 16, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Ursu diac din Vîrtop să-şi ţină poiana Muncei.

196. — 1634 (7142) iulie 17, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte împărţirea satului Căcăceni, ţinutul Neamţ, şi a vecinilor din sat, între Bogza călugărul şi Gheorghe Arapul sulger.

197. — 1634 (7142) iulie 17, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toader medelnicer şi rudelor sale o bucată de vie pentru care s-au judecat cu Bîrlădeanul.

198. — 1634 (7142) iulie 18, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte Antimiei, cneaghina lui Dumitraşco Mihul, a şasea parte din satele Bălăceni şi Sănăuţi, ţinutul Suceava, partea de sus din satul Seleşău şi restul averii pe care i-a lăsat-o soţul său prin testament.

199. — 1634 (7142) iulie 21, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Gheorghi Arapul fost sulger să hotărnicească călugărilor de la mănăstirea Pîngăraţi şi satului Dărmăneşti hotarul de la Straja şi o moară.

200. — 1634 (7142) iulie 21. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Mirăuţă Coşescul părcălab cîteva fălci de vie la Dric, lîngă tîrgul Huşi, o vie în satul Costeşti şi nişte părţi de ocină din satul Ivăneşti, pe Racova.

www.dacoromanica.ro

201. — 1634 (7142) iulie 22, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos să stăpînească vecini şi părţi de ocini din satele Sămăşcani, Mihăilaşea, Flămînzeni şi Buciocica.

202. — < Înainte de 1634 iulie 23>. Vascan dăruieşte mănăstirii Sf. Sava partea sa de ocină din Şerbăneşti.

203. — 1634 (7142) iulie 23, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Sf. Sava din Iaşi o parte din satul Şărbăneşti, ţinutul Neamţ.

204. — 1634 (7142) iulie 23, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toderaşco logofăt al treilea o jirebie cumpărată din satul Unguraşi.

205. — 1634 (7142) iulie 24, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Grama stolnic şi lui Arapul fost sulger să cerceteze pricina dintre mănăstirea Bisericani şi tîrgoveţii din Piatra pentru o poiană. (Cu foto. în anexă, pl. XVI).

206. — 1634 (7142) iulie 24, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Vizantia un vad de moară în satul Găgeşti, pe gîrla Putnei.

207. — 1634 (7142) iulie 24, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca vistiernic, fratelui său Vasile Roşca vornic şi surorii lor, Maria, ocini în satele Izbiştea, ţinutul Orhei, Slobozia şi Pietrosul, ţinutul Lăpuşna, precum şi a şaptea parte dintr-o falce de vie de la Huşi.

208. — 1634 (7142) iulie 24, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte împărţeala satului Volcineţ, ţinutul Hotin, între fiii lui Gheorghie.

209. — 1634 (7142) iulie 24. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Costandin, fiul Agafiei, nepotul Chirenei Zberoaia, a şaptea parte din satele Pietrosul şi Slobozia şi a şaptea parte dintr-o falce de vie din tîrgul Huşi.

210. — 1634 (7142) iulie 24, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru, fiul Agafiei, a şaptea parte din satele Izbiştea, ţinutul Orhei, Pietrosul, ţinutul Lăpuşna, şi Slobozia, precum şi a şaptea parte dintr-o falce de vie la Huşi.

211. — 1634 (7142) iulie 25, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toderaşco logofăt al treilea satul Unguraşi, pe Moldova, ţinutul Neamţ.

212. — 1634 (7142) iulie 25. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toader neguţător din Iaşi un loc de prisacă în valea Corbului şi 10 fălci de fîneţe în Poiana Cîrnului, cumpărate de la popa Matei din Mirceşti.

213. — 1634 (7142) iulie 25, Iaşi. Marii boieri mărturisesc că Zamfira, cneaghina lui Dumitraşcu Chiriac, a vîndut lui Scărlet satul Zorileni, ţinutul Bîrlad.

214. — 1634 (7142) iulie 26, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte slugii sale Simion Băisanul nişte ţigani robi cumpăraţi de la vărul său Vasile Huhulea călugăr.

215. — 1634 (7142) iulie 26. Mărturia şoltuzului şi pîrgarilor de Vaslui privind vînzarea unei ocini din satul Ivăneşti.

216. — 1634 (7142) iulie 28. Mărturia şoltuzului şi pîrgarilor de Vaslui privind vînzarea de către Efrim a unei ocini din Ivăneşti lui Mierăuţă Coşescul pîrcălab.

217. — 1634 (7142) iulie 30, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte Agahiei, cneaghina lui Ştefan Bräescul, şi lui Gociul diac seliştea Cobila, ţinutul Hîrlău.

218. — 1634 (7142) august 1, Iaşi. Vasile Lupu voievod scrie lui Racoviţă Cehan logofăt al doilea să aleagă hotarele satului Codăeşti de ale satului Glodeni.

219. — 1634 (7142) august 1, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte slugilor sale, Ilie, Papară şi Babac, satul Cumpăneşti, pe Tîrnauca, cu poienele Floca şi Cîrlanele, satele Burani şi Mănăileşti şi jumătate din satul Văsieni, toate pe Botna, în urma judecăţii pe care au avut-o cu Panăş şi Bălan.

220. — 1634 (7142) august 1. Dumitraşcu, fratele său Ionaşcu şi sora lor, Marina, dau lui Gheorghe Roşca vistier jumătate din satul Izbişte, ţinutul Orhei, în

www.dacoromanica.ro

schimbul a două fălci de vie la Huşi, precum şi jumătate din seliştea Pietrosul, pentru că le-a scos ocinile de sub împresurare.

221. — < Cca. 1634> august 5, Todereni. Mîndroaia şi fiii săi din Todereni vînd lui Andreica partea lor de ocină din Todereni.

222. — 1634 (7142) august 5, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Pobrata satul Hereşti, care fusese în stăpînirea lui Cujbă.

223. — 1634 (7142) august 7, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Pobrata satul Hereşti cu Poiana Oamenilor, pe apa Moldovei, după judecata avută cu Cujbă fost mare vornic.

224. — <1634—1650> august 8, Iaşi. Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava scrie aprozilor, vătafilor şi juzilor de ţigani să nu învăluiască ţiganii mănăstirii Tazlău.

225. — 1634 (7142) august 8, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte slugilor domneşti din ţinutul Suceava să lase în pace satul Vîlceşti al mănăstirii Galata de Sus, întrucît este scutit de dări.

226. — 1634 (7142) august 8. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt al treilea şi lui Gheorghe Jora fost sulger cîte o jumătate de sat din Badeuţi şi Săbăşani, pe pîrîul Başău, ţinutul Dorohoi, cumpărate de la Căzacul, fiul lui Gheorghe comisul din Cîrsteşti.

227. — 1634 (7142) august 8. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Mihaşco Cornaci diac două jirebii din satul Dersca, cumpărate de la Minta ş.a.

228. — 1634 (7142) august 8. Marii boieri adeveresc vînzarea de către Căzacul, fiul lui Gheorghe comis, a unei jumătăţi din satele Badeuţi şi Săbăşeni, ţinutul Dorohoi, lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt, iar a celeilalte jumătăţi din satul Badeuţi lui Gheorghe Jora fost sulger.

229. — 1634 (7142) august 8. Mărturie pentru cumpărarea unei ocini de către Dămiian din Tatomireşti de la Vasile şi fratele său Dumitru.

230. — 1634 (7142) <august> 9. Vasile Lupu voievod întăreşte călugărilor de la mănăstirea Dobrovăţ un loc de prisacă în branişte, pe Covasna.

231. — 1634 (7142) august 10, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neaniul vornic de gloată o poiană din hotarul satului Tomeşti, în urma judecăţii avute cu călugării de la mănăstirea Voroneţ.

232. — 1634 (7142) august 11, Iaşi. Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Udrea Gînscă cu neamurile lui şi Isac Dediul cu fratele său Toader pentru a treia parte a satului Starosilţi, sub Cozanciu, întărindu-le acestora din urmă stăpînirea ocinii.

233. — < Cca. 1634 august 12>. Drăgan şi fraţii lui vînd lui Nacul Brut ocina lor din Năvrăpeşti.

234. — < Cca. 1634 august 12>. Vasilie vinde lui Nacul Brut ocina sa din Năvrăpeşti.

235. — 1634 (7142) august 12, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Năvrăpăscul vornic şi lui Nacul Brut părţile de ocină din Năvrăpeşti cumpărate de Sanson, obligîndu-i totodată să-i întoarcă acestuia toate cheltuielile.

236. — 1634 (7142) august 12, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ion Prăjescul o ocină din Poiană în urma judecăţii cu Gheorghie Căpriorul. (Cu foto. în în anexă, pl. XVII).

237. — 1634 (7142) august 12, Voroneţ. Călugării de la mănăstirea Voroneţ scriu lui Pătraşco mare logofăt să nu dea crezare lui Teodor călugăr pentru că acesta nu are nici un drept asupra unei selişti a mănăstirii.

238. — 1634 (7142) august 14, Iaşi. Marii boieri mărturisesc că Iordache vistier a cumpărat de la Conde fost vameş satul Poprincani, între Posadnici şi Cîrniceni, pe Jijia.

www.dacoromanica.ro

239. — 1634 (7142) august 15, Iaşi. Chelsiia Ţopasca, fiica lui Solomon, vinde un loc de casă în Iaşi, pe Uliţa Nouă, lui Ghiorghii şi Apostol, fiii lui Mechea.

240. — 1634 (7142) august 19, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte pîrcălabilor din ţinutul Suceava să cerceteze pricina dintre mănăstirea Pobrata şi Soltana Tălmăcioae pentru nişte vecini ai mănăstirii stabiliţi în satul Drăguşani.

241. — 1634 (7142) august 19, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte pîrcălabilor din ţinutul Suceava să împartă feciorii ţiganului Dologa între Soltana Tălmăcioaia şi mănăstirea Pobrata.

242. — 1634 (7142) august 20, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toader Isac, Sava Ganea, Gligorie Blendea şi răzeşilor lor din satul Mihăeşti nişte poieni cu fîneţe de lîngă apa Moldovei, după judecata pe care aceştia au avut-o cu Nechita, fiul lui Sava ş.a.

243. — 16< 34>—16< 41> august 24 (714...), Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Mitrofan episcop de Roman să ţină ţiganii Măricăi, aşa cum a lăsat aceasta la moartea ei.

244. — 1634 (7142) august 28, Iaşi. Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Iuraşco şi jupîneasa Goei pentru părţi din satele Doljeşti, Fîrţeşti şi Ruşii Blăgoeşti, dînd rămas pe Iuraşco.

245. — 1634 (7142) august 29, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neculaie Sechil fost cupar şi mamei lui, Nastasia, jumătate din seliştea Ruşi, ţinutul Neamţ, pentru care a avut pîră cu Luca Fuştele.

246. — <1634 septembrie 1—1635 august 31> 7143, Suceava. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Cornaci să-şi caute şi să-şi aducă înapoi vecinii fugiţi din satele Dersca şi Sinăuţi.

247. — < 1634 septembrie 1—1635 august 31> (7143), Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei venitul rezultat din vînzarea rachiului.

248. — < 1634 septembrie 1—1635 august 31> (7143), Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Gheuca ocini în satul Ruşi, pe Iezer, cumpărate de la nepoţii lui Pîrvan fost armaş ş.a.

249. — < 1634 septembrie 1—1635 august 31> (7143). Vasile Lupu voievod întăreşte lui Frăţiman păhărnicel şi lui Moţoc diac părţi din satul Ţibiriha, în urma judecăţii dintre ei.

250. — < 1634—1644> septembrie 1, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a posluşnicilor şi vecinilor săi.

251. — 1634 (7143) septembrie 1, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Mînjea uricar seliştea Văcoteşti, ţinutul Cîrligătura.

252. — 1634 (7143) septembrie 3, Iaşi. Mărturia marilor boieri privind împărţirea ocinilor din Goşmani, Arămeşti, Ţuţcani, Bîrjoveni, Feleşti, Ruşi şi Rumâni între Tofan Seachil şi nepoţii săi. (Cu foto. în anexă, pl. XVIII).

253. — < 1634> septembrie 4, Băloteşti. Ileana comisoaia şi rudele ei vînd jumătate din satul Todereşti, pe Siret, ţinutul Adjud, lui Dabija fost pîrcălab.

254. — 1634 (7143) septembrie 4, Iaşi. Tofan Seachil mărturiseşte că şi-a împărţit cu Neculai Seachil şi Costantin Buhuş satele Arămeşti, Ţuţcani, Gocimani, Feleşti, Bîrjoveni şi Rumâni.

255. — 1634 (7142) septembrie 5, Iaşi. Vasile Lupu voievod scrie slugilor sale să împartă şi să stîlpească ocinile din Ruşi ale Păscălinei Iacomiasa şi ale lui Costin. (Cu foto în anexă, pl. XIX).

www.dacoromanica.ro

256. — 1634 (7142) septembrie 5, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Sf. Sava din Iaşi patru fălci de vie la Copou pentru care s-a judecat cu Mustafa Celebi. (Cu foto. în anexă, pl. XX).

257. — 1634 (7143) septembrie 6, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Vasile Banul vistiernic şi pe fraţii lui să stăpînească jumătate din satul Căcărădzéni, peste Bahlui.

258. — 1634 (7143) septembrie 7, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Sf. Sava din Iaşi satul Şetrăreni de la Turia, dăruit de Enachi postelnicul.

259. — < 1634—1652> septembrie 14. Trohin, nepotul lui Moisei, vinde ocina sa din Beneşti lui Tudor din Crăeşti.

260. — 1634 (7143) septembrie 14. Strătulat vornic şi Călmăţuiu mărturisesc că au hotărnicit satul Măcişeni, ţinutul Covurlui, cumpărat de Curt Celebi.

261. — < 1634—1652> septembrie 21. Nastasia Vrăbioae postelniceasa mărturiseşte că Chirilă din Popeşti şi-a răscumpărat de la ea o parte de ocină din satul Botoi.

262. — < Cca. 1634 septembrie 24>. Călugării de la mănăstirea Voroneţ adeveresc lui Vasile Lupu voievod că au schimbat seliştea Milcineşti, ţinutul Cîrligătura, cu seliştea Muşinţii, de lîngă tîrgul Siret, a lui Ionaşco Jora vornic, primind în plus şi o sută de lei. (Cu foto. în anexă, pl. XXI).

263. — 1634 (7143) septembrie 24, Cotnari. Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava mărturiseşte că Jora vornic a dat satul Muşinţi, ţinutul Suceava, călugărilor de la mănăstirea Voroneţ, în schimbul satului Milcineşti, ţinutul Cîrligătura.

264. — 1634 (7143) septembrie 28, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte marilor vătafi de ţinutul Suceava să cerceteze neînţelegerea dintre mănăstirea Suceviţa şi Evloghie episcop de Rădăuţi pentru un ţigan.

265. — 1634 (7143) septembrie 30, Iaşi. Vasilie Lupu voievod împuterniceşte pe Simion din Bogdăneşti să-şi stăpînească ocina din acest sat.

266. — 1634 (7143) septembrie 30, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gavrilaş Măteiaş fost mare vornic satul Denisauca cu locuri de fînaţ pentru care a avut pîră cu şoltuzul şi tîrgoveţii din Cernăuţi.

267. — 1634 (7143) octombrie 3, Hălăşteiani. Nepoţii lui Ieremia vînd lui Lupul Prăjescul a opta parte dintr-o casă din Săoani, pe Siret, ţinutul Roman.

268. — 1634 (7143) octombrie 4, Iaşi. Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Iuraşco ş.a. şi Gheorghiţă, fiul lui Dumitru, ş.a. pentru o parte de ocină din satul Tunguzeni, pe Sacovăţ, ţinutul Vaslui.

269. — 1634 (7143) octombrie 7, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Jorea fost vornic, în urma judecăţii avute cu Cobăleanul şi rudele sale, seliştea Milcineşti, ţinutul Cîrligătura, primită de la mănăstirea Voroneţ în schimbul seliştii Muşinţi, ţinutul Suceava.

270. — 1634 (7143) octombrie 8, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Andreica stolnic din Şerbăcani părţi de ocini din satul Boghiani.

271. — 1634 (7143) octombrie 11, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Varlaam mitropolitul Sucevei şi mănăstirii Secul o moară în satul Cofeşti, pe gîrla Putnei, în urma judecăţii cu Dumitraşco stolnic.

272. — 1634 (7143) octombrie 13, Iaşi. Vasile Lupu voievod scrie staroştilor de Cernăuţi şi lui Onciul Iuraşcovici să aleagă nişte poieni de lîngă tîrgul Cernăuţi şi hotarul satului Denisauca ale lui Gavrilaş vornic.

www.dacoromanica.ro

273. — 1634 (7143) o c t o m b r i e 13, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gavrilaş fost vornic nişte poieni mai jos de Cernăuţi şi satul Denisauca pentru care a avut pîră cu şoltuzul şi tîrgoveţii din Cernăuţi.

274. — 1634 (7143) o c t o m b r i e 28, I a ş i. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Ionaşco din Muşeteşti să ia de la Albotă, Teleagă ş.a. partea de zeciuială care se cuvine lui Vlaşca şi fraţilor lui pentru ocinile din Ruşciori şi Dumbrăviţa şi să o dea acestora din urmă (Cu foto. în anexă, pl. XXII).

275. — < 1634—1635> o c t o m b r i e 29, I a ş i. Ionaşco Tăbîrţă vătaf face schimb de ţigani cu mănăstirea Pobrata.

276. — 1634 (7143) n o i e m b r i e 3, I a ş i. Vasile Lupu voievod scrie slugii sale Neculai Sechil să aleagă partea de ocină a lui Popoţea şi a rudelor sale din satele Bodeşti şi Ciuciuleni, pentru care s-au pîrît cu Damaschin ş.a.

277. — 1634 (7143) n o i e m b r i e 6, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Simion Gheuca mare medelnicer părţi de ocini cumpărate din satele Dărăşti şi Hălăreşti, pe apa Puţului, ţinutul Tutova, şi din satul Mînzaţi.

278. — 1634 (7143) n o i e m b r i e 7. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Tofan Sechil fost cămănar, după pîra ce a avut-o cu Ionaşco Veleşte, părţi din satele Forloeşti, Ungheni şi din nişte poieni.

279. — 1634 (7143) n o i e m b r i e 11, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte Costandei Havoroneasa şi fratelui ei Andronic jumătate din satul Volcineţ, ţinutul Hotin, în urma judecăţii avute cu Lupul Gheanghea.

280. — < Î n a i n t e d e 1634 n o i e m b r i e 12>. Duca comisul, Dobromin şoltuzul cu pîrgarii din tîrgul Galaţi ş.a. mărturisesc că Stratul Bolea a cumpărat o parte din satul Dănceni, ţinutul Tecuci, de la Mărinca şi Părasca, fiicele Teclei.

281. — < 1634—1635> n o i e m b r i e 12, I a ş i. Pătraşco Başotă mare logofăt scrie lui Borleanul uricar şi lui Gociul să hotărască şi să stîlpească din nou bucata de hotar pentru care s-au pîrît Onciul Iuraşcovici şi Dumitraşco, fiul lui Rugină.

282. — 1634 (7143) n o i e m b r i e 12, I a ş i. Marii boieri mărturisesc că Grozava, cneaghina lui Stratul Bolea fost clucer, a întors lui Grama mare stolnic o sumă de bani, răscumpărînd astfel o parte de ocină din satul Costeşti, ţinutul Roman, pe care o vînduseră rudele ei.

283. — 1634 (7143) n o i e m b r i e 13, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul fost mare clucer părţi de ocini din satele Băloşeşti, ţinutul Suceava, Druleşti şi Săoani, pe Siret.

284. — 1634 (7143) n o i e m b r i e 18, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neaniul vornic de gloată nişte robi ţigani.

285. — 1634 (7143) n o i e m b r i e 21, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco Ciogolea logofăt satul Dumeni, pe Iubăneasa, ţinutul Dorohoi, dăruit de Moise Movilă voievod pentru slujbă şi pentru 150 taleri de argint daţi în treaba ţării (Cu foto. în anexă, pl. XXIII).

286. — 1634 (7143) d e c e m b r i e 1, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte popii Buda, fiului său Ionaşco şi nepotului său Vasile Brăescul o jumătate din satul Brăeşti, în urma judecăţii avute cu Grigore Arbure ş.a.

287. — 1634 (7143) d e c e m b r i e 2. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt satele Tricinţi şi Roşiiaci, ţinutul Hotin.

288. — 1634 (7143) d e c e m b r i e 7. Drăghina Cozmoae şi fetele ei vînd partea lor din satul Conţeşti lui Chiriac pitar.

289. — < D u p ă 1634 d e c e m b r i e 7>. Popa Apostolache şi sora sa Catrina vînd partea lor din satul Conţeşti lui Chiriac fost pitar.

www.dacoromanica.ro

290. — 1634 (7143) decembrie 15. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Humor o prisacă la Bohotin, pe Covasna.

291. — 1634 (7143) decembrie 17, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ştefan, ginerele lui Liciul fost ureadnic, o parte din satul Borăşti, pe Bîrlăzel, după judecata avută cu Florea Robul şi Pavel, şi o altă parte din acelaşi sat, cumpărată de socrul său Liciul.

292. — 163<4> (714<3>) decembrie 18, Iaşi. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Bechea pîrcălab să-şi apere părţile de moşie din satele Bogdăneşti, Hivoreni şi Săuceşti.

293. — 1634 (7143) decembrie 20, Iaşi. Uliiana, nepoata lui Fîrtat, vinde partea sa de ocină din satul Băloşeni, lui Toader Ştefan, Paradis Saula şi Mihai Ungurul.

294. — 1634 (7143) decembrie 20. Repede, fiul Drăgălinei, vinde lui Burduca din Fîrţăşti o jumătate de vad de moară în gîrla de jos a Putnei cu 20 ughi.

295. — < Cca. 1634 decembrie 21>, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Savin Prăjescul mare vornic al Ţării de Jos două fălci de vie la Cotnari, pe dealul Păcurar.

296. — 163< 4> (714< 3>) decembrie 21, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Savin Prăjescul mare vornic al Ţării de Jos două fălci de vie la Cotnari, pe dealul Păcurar.

297. — < 1634> decembrie 28, Hălăştiani. Ionaşco vinde lui Lupul Prăjescul clucer a opta parte dintr-o casă din Săoani. (Cu foto. în anexă, pl. XXIV).

298. — 1634 (7143) decembrie 30, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte nepoţilor lui Boris Braevici, Vasile şi popa Buda, satul Brăeşti, ţinutul Hîrlău, în urma judecăţii cu Arbure fost pivnicer.

DOCUMENTE FALSE

I. — 1634 (7142) martie 12. Gheorghe Boţul mărturiseşte că a făcut hotarnica satului Siliştea, pe Almaşul Mic, ţinutul Neamţ, al mănăstirii Pîngăraţi. (Cu foto. în anexă, pl. XXV).

II. — < 1634—1635> iunie 20, Suceava. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupu Ghianghea nişte robi ţigani.

ADDENDA

A — 1634 (7142) ianuarie 15, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Sfîntul Sava satul Stroeşti, fost domnesc, ascultător de ocolul Şipote, scutindu-l de toate dările, în afară de „darea împărătească".

B — 1634 (7142) ianuarie 15, Iaşi. Moise Movilă voievod întăreşte lui Mihalcea Durac căpitan un loc de moară pe pîrîul Siaca, două iazuri, un loc de prisacă şi o poiană cu loc de fînaţ şi de arătură cumpărate de la Ursul fost vătaf.

C — 1634 (7142) ianuarie 30. Moise Movilă voievod întăreşte lui Borotcu şi soţiei sale, Ilinca, o parte din satul Dînceni, ţinutul Dorohoi.

D — 1634 (7142) iunie 10, Iaşi. Marii boieri mărturisesc că egumenul Agafton, împreună cu tot soborul mănăstirii Rîcica, au vîndut lui Ionăşcuţă Prăjescul postelnic satul Vlădeni, pe Siret, ţinutul Roman, cu vad de moară şi loc de pod.

E — 1634 (7142) iunie 12, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionăşcuţă Prăjescul postelnic satul Vlădeni, pe Siret, ţinutul Roman, cu vad de moară şi loc de pod, cumpărat de la mănăstirea Rîcica.

www.dacoromanica.ro

F — 1634 (7142) iulie 25. Vasile Lupu voievod către Şendrea, în pricina dintre Liciul şi Vasile Bran din Duşăşti.

G — <1634 septembrie 1 — 1635 august 31> (7143). Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Neamţ „moşia" Piscul, cu hotarele ei vechi.

H — <1634 septembrie 1 — 1635 august 31> (7143). Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Avram fost vornic şi fraţilor săi, Ştefan şi Vasile, o jumătate din satul Misăhăneşti, o jumătate din satul Giurcani, pe Tutova, şi mai mulţi robi ţigani; de asemenea, întăreşte numai lui Ionaşco Avram satul Mănăeşti, pe Idrici, şi o parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei, lîngă satul Căpoteşti.

I — <1634 septembrie 1 — 1635 august 31> (7143). Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupaşco Bucium spătar, fiul lui Gligorie Bucium fost vornic, părţi din satele Horgeşti şi Năneşti, ţinutul Adjud.

www.dacoromanica.ro

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. — 5 janvier 1634 (7142), <Iassy>. Le voïévode Moïse Movilă fait don au logothète Pătraşcu Ciogolea des hoiries dans les villages de Puţureni, de Săpoteni et de Pomîrla, district de Dorohoi. Ces villages ont appartenu au hetman Isac Balica (Avec photocopie en annexe, pl. I).

2. — 5 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Bîrsan et à son épouse, Anghelița, le droit de propriété sur une maison dans le village de Drăgușani, achetée de l'ancien *armaş* Andrei.

3. — 5 janvier 1634 (7142). Nastasia, épouse de l'ancien logothète Arsenie, et son fils, Gheorghiţă, vendent le village de Răucești à Gheorghe Boţul.

4. — 6 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne aux *pîrcălabi* du district de Bacău de retenir la partie de propriété que Păntelei de Liteni possède dans le village de Birăești.

5. — 7 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă décide que les serfs tziganes de la Métropolie de Suceava ne sont obligés de travailler que pour celle-ci.

6. — 8 janvier 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă ordonne au bourgmestre et aux échevins de Baia de laisser tranquilles quatre serviteurs du monastère de Moldoviţa, habitant dans ce bourg.

7. — 8 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă autorise le monastère de Pîngăraţi de défendre sa forêt de Căprăria.

8. — 8 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Pîngăraţi le droit de propriété sur deux terrains déboisés à Straja, achetés à Larion, Ion et Dan de Dărmăneşti.

9. — 8 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Moldoviţa le droit de propriété sur le village de Văculeşti et le droit de percevoir le fouage de ses habitants.

10. — 9 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte les serfs de la Métropolie de Suceava de la paye des taxes douanières.

11. — 9 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *ieromonah* (moine ordonné prêtre) Silion et à d'autres le droit de propriété sur le

www.dacoromanica.ro

village de Todereni, situé sur la Sitna, district de Hîrlău. Les privilèges qu'ils ont eu sur ce village ont brûlé. (Avec photocopie en annexe, pl. II).

12. — 10 janvier 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Hangul le droit de propriété sur le terrain environnant, fait don par le voïévode Miron Barnovschi et délimité par l'ancien hetman Savin.

13. — 11 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *ducer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur quelques parties d'hoirie, achetées dans le village de Săoani, situé sur le Siret, district de Roman.

14. — 12 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la Métropolie de Suceava le droit de propriété sur ses villages et les exempte de contributions.

15. — 12 janvier 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Neamţ le droit de propriété sur le terrain environnant, délimité par le second logothète Pătraşcu Başotă pendant le règne d'Alexandru Iliaş.

16. — 13 janvier 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă écrit aux employés princiers, au bourgmestre et aux échevins du bourg de Piatra qu'il a exempté des contributions les habitants du village de Vînători.

17. — 13 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne aux dignitaires du district de Tecuci de laisser tranquille le village de Fîntîna, propriété du monastère de la Dormition de Iassy. (Avec photocopie en annexe, pl. III).

18. — 13 janvier 1634 (7142), Iassy. Hariton, Dumitru et Ionaşco vendent des parties du village de Băloşeni, situé sur la Jijia, district de Iassy, à Toader Ştefan, Paradis Saula et Mihai Ungurul.

19. — 14 janvier < environ 1634>, Iassy. *Le vornic de poartă* Grigore Bucium témoigne que Mihăilă, fils de Drăgan, a vendu sa part d'hoirie du village de Popeşti à l'ancien *pîrcălab* Boldescul.

20. — 14 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne aux prévôts de Putna d'enquêter sur le litige intervenu entre le métropolite et l'ancien *stolnic* Dumitraşco pour un moulin du village de Cofeşti, situé sur la Putna.

21. — 15 janvier 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă fait don à Patraşco, fils de Nastea, de trois parties du village de Căbiceni, district de Dorohoi.

22. — 15 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Putna le droit de propriété sur un terrain situé près du bourg de Siret.

23. — 15 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bisericani, à la suite d'un litige avec le monastère de Golia, le droit de propriété sur le village de Vînători de Piatra, situé sur la Bistriţa, district de Neamţ.

24. — 15 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère Saint Sabbas de Iassy une part du village de Gliţeni, faite don par le *postelnic* Enache.

25. — 17 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la Métropolie de Suceava l'exemption de contributions accordée à ses serviteurs et à ses serfs.

26. — 22 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le village de Vînători de Piatra (Avec photocopie en annexe, pl. IV).

27. — 23 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne aux *pîrcălabi*, au bourgmestre et aux échevins de Roman de ne pas imposer aux contributions et aux corvées les ouvriers serfs de l'évêché de Roman.

www.dacoromanica.ro

28. — 23 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *ieromonah* (moine ordonné prêtre) Nechifor et à son fils, Ursul, une part de la clairière de Muncei, à la suite d'un litige avec Gherghiţă et d'autres.

29. — 23 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne au *postelnic* Toma de délimiter à Gherghiţă sa part de la clairière de Muneci, à la suite d'un litige avec le moine Nichifor.

30. —< Avant le 25 janvier 1634>, Galbeni Toma Birtoc et son frère, Matei, vendent leur part d'hoirie du village de Tuleşti à Toader et à Gheorghe Boldescul.

31. — < Avant le 25 janvier 1634>. Maxin de Bilăeşti vend sa part d'hoirie du village de Buciumi à Toader Boldescul.

32. — < Avant le 25 janvier 1634>. Ştefan, son frère Druţul, et leur nièce, Floarea, fils de Vlaicu de Bilăeşti, vendent leur part d'hoirie du village de Buciumi à Toader Boldescul.

33. — < Avant le 25 janvier 1634>. Todosie, fils d'Arion Chichil, vend au *cămăraş* Pătraşco cinq terrains piochés dans le champ labouré du village de Joldeşti.

34. — 25 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *pîrcălab* Pătraşco Boldescul le droit de propriété sur plusieurs parties du village de Buciumi, achetées par lui et son père, Toader Boldescul. (Avec photocopie en annexe, pl. V).

35. — 25 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *cămăraş* Pătraşco de Bătineşti le droit de propriété sur cinq terrains situés dans le champ labouré du village de Joldeşti, district de Putna, achetés à Todosie, fils d'Arion Chichil.

36. — 25 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă accorde au métropolite et aux représentants de celui-ci l'autorisation d'appliquer des peines et des amendes à ceux qui n'observent pas les normes de la vie ecclésiastique.

37. — 25 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la Métropolie de Suceava, pour l'aquisition des choses nécessaires à l'église métropolitaine Saint Jean le Nouveau, les revenus d'un bain avec fontaine, dans le bourg de Suceava, avec l'obligation du bénéficiaire d'entretenir ces biens.

38. — 25 janvier 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme à Gheorghe Năvrăpăscul le droit de propriété sur une hoirie du village de Boureni, situé sur la Moldova.

39. — 25 janvier 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme au *diac* Sturza des parts des hoiries dans les villages de Tîlhăreşti et de Şendreni, district de Hîrlău, et la clairière de Cioreni.

40. — 25 janvier 1634 (7142). Nacul met en gage son hoirie du village de Boureni au *clucer* Andriaş.

41. — 29 janvier 1634 (7142), Iassy. Le grand *pitar* Gavril Gorgan échange des hoiries avec le *vornic* Gavrilaşco. Il donne à celui-ci, pour le village de Vascăuţi, district de Soroca, la moitié du village d'Uncăuţi, une partie de Cepeleuţi et un quart du village de Şişcăuţi, achétée au douanier Conde.

42. — 30 janvier 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme au *diac* Sturza et à Ştefan, fils de Sava, le droit de propriété sur quelques parts des hoiries des villages de Slăvniceni, de Tîlhăreşti et de Şendreni.

43. — 30 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au prêtre Istratie, à son épouse, Călina, et au frère de celle-ci, Nacul, des parties des villages de Vărzăreşti, situé sur le Bîc, district d'Orhei, de Vărzăreşti, situé sur la Nîrnova, district de Iassy, et de Tînjeleşti.

www.dacoromanica.ro

44. — février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don à Constantin Gînscă d'un emplacement de moulin sur la Molna, entre les confins du bourg de Baia, d'un emplacement de rucher et d'une forêt des hêtres.

45. — février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Postolachi et a son épouse, Sora, le droit de propriété sur un tiers du village de Leucuşiani, à la suite d'un litige avec Iuraşco, Strătulat et Popa de Dumeşti.

46. — février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Postolachi et à son épouse, Sora, le droit de propriété sur un tiers du village de Leucuşiani, à la suite d'un litige avec Iuraşco, Strătulat et d'autres. Il lui confirme aussi le droit de propriété sur un verger dans la clairière du village de Mălineşti.

47. — 3 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *pîrcălab* Pătraşco Boldescul des vignes situées près de Bacău, achetées par son père, Toader Boldescul.

48. — 4 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă donne pleins pouvoirs à Toader et au *prisăcar* (apiculteur) Ivan de défendre la forêt située autour du rucher de Hlincea, propriété du monastère d'Aron Vodă.

49. — 5 février 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme à Pătraşco Boldescul le droit de propriété sur quelques parties des hoiries achetées dans les villages d'Obrejeşti et de Plopoasa, district de Bacău.

50. — 6 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Galata de Jos le droit de propriété sur le village de Pînteşeni, district de Tutova, fait don par le *postelnic* Enache.

51. — <6 février 1634>. Le voïévode Moïse Movilă pour un tiers du village de Mogoşeşti.

52. — 6 février <1634>. Marina, fille de Petrică, fait don à l'ancien grand *vornic* Gavrilaş d'une part de son hoirie du village de Mogoşeşti.

53. — 10 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au prêtre Istratie de Cristeşti le droit de propriété sur une hoirie, à la suite d'un litige avec les copropriétaires des villages de Vărzăreşti, situé sur le Bîc, et de Vărzăreşti, situé sur la Nîrnova.

54. — 13 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Galata le droit de propriété sur le village de Vîlceşti, district de Suceava, en l'exemptant de toutes contributions.

55. — <Avant le 15 février 1634>. Sora, fille de Ion Chiţu de Popeşti, vend sa part d'hoirie de ce village.

56. — <Avant le 15 février 1634>. Istrate, Laor et Hărea, fils de Mariţa de Roşiori, vendent leur hoirie du village de Popeşti à Toader Boldescul.

57. — <Avant le 15 février 1634>. Simion, petit fils de Maftei Hociungu, vend sa part d'hoirie du village de Popeşti à Toader Boldescul.

58. — 15 févriér 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *pîrcălab* Pătraşco Boldescul le droit de propriété sur les hoiries du village de Popeşti, district de Neamţ, achetées par son père l'ancien *vornic* Toader Boldescul.

59. — 17 février 1634 (7142), Iassy. Le grand logothète Ghianghea témoigne qu'il a fait don à son gendre, le *clucer* Lupul Prăjescul, et à sa fille Safta, du village de Ruginoasa, district de Suceava.

60. — 18 février 1634 (7142). L'ancien *cupar* Ion Boldescul rend au monastère de Bisericani les documents qu'il détenait sur le village de Vînători.

61. — 22 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne à l'ancien grand *vornic* Gavrilaş et au *pîrcălab* de Hotin, Constantin Ciogolea, de con-

www.dacoromanica.ro

traindre les villageois de Rucşin, serfs du douanier Condrea, de payer au boyard Onciul Iuraşcovici la meule de seigle qu'ils lui ont brûlée.

62. — 22 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Ursu Ponici le droit de propriété sur la part de Gaftona du village de Costineşti, pour le fait que celle-ci n'a pas pu lui restituer des bijoux d'or.

63. — 22 février 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme au prêtre Gheorghi de Bacău le droit de propriété sur une part d'hoirie avec gué de moulin, dans le village de Tămaşi.

64. — 25 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Gligore Ropceanul le droit de propriété sur un quart du village de Storojineţ, district de Suceava, acheté à Vidraşco et a son frère, Cîrste.

65. — 28 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à l'*armaş* Enache Cara le droit de propriété sur la clairière de Cojocăriţa, du village de Şendreşti, district de Vaslui, avec rucher, jardins et gué de moulin sur le ruisseau d'Uşiţa, achetés à l'ancien *armaş* Andrei et à d'autres.

66. — 28 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Ionaşco et à son frère, Dumitraşco, le droit de propriété sur des parties de villages de Balasineşti et de Bicani, sur la Smila, à la suite d'un litige avec Bejan, Alexa et le prêtre Cozma.

67. — 28 février 1634 (7142), Iassy. Des grands boyards témoignent que le second *ceaşnic* Strătulat a acheté des parties du village de Brădiceşti, situé sur la Crasna, district de Fălciu.

68. — Mars 1634 (7142). Le prêtre Tofan témoigne que Cîrstea Derlă a restitué aux anciens propriétaires des terres achetées dans le village de Ghigoeşti. Il reçoit en échange l'argent qu'il avait payé.

69. — 7 mars 1634 (7142). Le grand *vornic* Cehan et d'autres témoignent que l'ancien *stolnic* Turcul est tombé d'accord avec le *vornic* Neniul en ce qui concerne le droit de propriété sur le village de Şărăuţi, circonscription du bourg de Hotin.

70. — 8 mars 1634 (7142), Iassy. Des grands boyards témoignent que le second *ceaşnic* Stratulat a acheté la moitié du village de Brădiceşti, avec emplacement d'étang et de moulin sur le ruisseau de Crasna.

71. — 8 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au second *ceaşnic* Stratulat le droit de propriété sur la moitié du village de Brădiceşti, avec emplacement d'étang et de moulin sur le ruisseau de Crasna, achetée à Gavril Siminecean et à son épouse, Aniţa.

72. — 9 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă accorde plein pouvoir aux moines du monastère de Balica de défendre le territoire qui entoure le monastère.

73. — 9 mars 1634 (7142), Iassy. Le grand *sulger* Meriuţă et d'autres boyards témoignent que Gligorie et Melintie, fils d'Urîta, ont vendu au *clucer* Lupul Prăjescul trois quarts d'une vigne dans le village de Băiceni.

74. — 9 mars 1634 (7142). Iuraşcu, fils de Gavril, vend sa part d'hoirie du village d'Alboteşti à Andrei de Căţeleşti.

75. — 10 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Dumitraşco Fulger et à sa femme, Marinca, le droit de propriété sur un quart du village de Tamăşani, district de Suceava, et sur des parties du village de Răchiteni, près de Siret.

76. — <Avant le 11 mars 1634>. Măriica Roşculeasa rend le reste en somme de quatre *lei* au prêtre Mătiaş, dû pour l'achat d'une propriété dans le village de Săpoteni.

www.dacoromanica.ro

77. — 11 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme aux fils du prêtre Matiaş le droit de propriété sur leurs parts d'hoirie du village de Săpoteni, district de Dorohoi.

78. — 12 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au troisième logothète Pătraşco Ciogolea, à son frère Miron Ciogolea et à leur père des villages de Duşmanul Mare, de Duşmanul Mic, de Logofeteni et de Gligeni. Il leur fait don aussi des parts d'hoirie dans le village de Pătruşeni, ancienne propriété du hatman Isac Balica. (Avec photocopie en annexe, pl. VI).

79. — 14 mars 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Hangul le droit de propriété sur une église située au delà de la rivière de Bistriţa, sur le territoire du village abandonné d'Ursăşti, et sur les villages de Crăcăoani, district de Neamţ, de Căcăceni, district de Hîrlău, et de Miclăuşeni, district de Dorohoi.

80. — 15 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le village de Vînători, district de Neamţ, à la suite d'un litige avec les monastères de Bîrnova et de Golia et avec Ionaşco Boldescul.

81. — 15 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à l'ancien *cămăraş* Toderaşco le droit de propriété sur le village d'Ungureşti, situé sur la Moldova, district de Neamţ, acheté à l'ancien trésorier Penişoară.

82. — 15 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *vornic* Neaniul des serfs tziganes, achetés au *diac* Bratul contre un bon cheval et un rouleau de drap.

83. — 15 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *diac* Irimia Vîrnav le droit de propriété sur des paturages et des terrains achetés dans le village de Săcueni, district de Neamţ, et sur deux ruchers avec des vérgers, achetés dans le village de Muncel, district de Roman.

84. — 17 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă restitue au grand trésorier Dumitru Buhuş un terrain du village de Gîdinţi, accaparé par les habitants du bourg de Roman.

85. — 18 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au troisième logothète Pătraşco Ciogolea le droit de propriété sur le village de Dumeni, situé sur l'Iubăneasa, district de Dorohoi. Il a donné en echange la somme de 200 ducats pour les besoins du pays.

86. — 18 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au grand *spătar* Dumitraşco Şoldan un terrain avec des maisons, acheté dans le village de Petiia Mare, district de Suceava.

87. — 20 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Avrămia, fille de Zaharia Tăutul, le village de Cîmpulung, situé sur le Ceremuşul Alb, district de Cernăuţi, à la suite d'un litige avec le logothète Tăutul.

88. — <Avant avril 1634 (7142)>. Le bourgmestre Ion Carapotonă et les 12 échevins de Bîrlad témoignent que Vasilie, frère de Dragul d'Obîrşieni, a donné toute sa part de propriété et de son frère, qu'ils ont eu dans le village de Slipoteni, au grand *vornic* Cehan pour payer une amende.

89. — <Avril 1634 — juillet 1653 (71...)>. Le voïévode Vasile Lupu écrit à Ursul de Tinteşti sur un litige concernant une hoirie du village de Roşiori.

90. — <Avril 1634—juillet 1653>. Le voïévode Vasile Lupu juge un litige entre le prêtre Vasile de Negoeşti et Ştefan.

91. — <Avril 1634—juillet 1653>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Procopie Focea le droit de propriété sur la part d'hoirie qui a appartenu à la famille de Dărdăreşti du village de Pogoceni, à la suite d'un litige.

www.dacoromanica.ro

92. — <Avril 1634—juillet 1653>. Le bourgmestre Miron et les anciens du bourg de Dorohoi temoignent que ni Gliguța, ni son père n'ont été des propriétaires dans le village de Păscari.

93. — <Avril 1634—1653>. Iamandi, fils d'Enache de Vaslui, vend au logothète Racoviță un serf tzigane.

94. — <Avril 1634—1651>. Le voïévode Vasile Lupu fait don au hetman et au *pîrcălab* de Suceava, Gavriil, du village de Tătărași, sur le Bîrlad, et de trois familles de serfs tziganes.

95. — <Avril 1634—février 1643>. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *spatar* Grigore Ureche des parts d'hoirie dans le village de Horbinești à la suite d'un litige avec Procop, fils de Bîrliga, et avec d'autres.

96. — <Avril 1634—1641> (714 . . .). Le voïévode Vasile Lupu écrit à ses employés de Polițeni de défendre Vasile de Pogana contre quelques marchands qui prétendent de lui une quantité de miel.

97. — <Avril 1634—1641>. *Le vornic de gloată* Iachim Bandur témoigne qu'à la suite d'un ordre du prince, il a fait des recherches dans le registre du bourg de Iassy et a découvert que la vigne pour laquelle Irina Alivăneasa avait intenté un procès au monastère Saint Sabbas, avait été faite don à celui-ci par Aliman et sa femme pendant le règne du voïévode Ștefan.

98. — <Avril 1634—1640>. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux *pîrcălabi* du district de Neamț d'enquêter sur le litige entre Nașcu de Mușetești et les fils de Hociungu de Stănăslivești pour une hoirie.

99. — <Avril 1634—1639>. L'évêque de Rădăuți, Evloghie, achète le village de Milișăuți et la moitié du village de Măreței, pour les faire don à sa soeur, Ana.

100. — 5 avril 1634 (7142). Le diac Luchian et son épouse, Antimia, vendent leur part du village de Vîrtop au prêtre Vasile de Șerbești (Avec photocopie en annexe, pl. VII).

101. — <Après le 5 avril 1634>. Le *hotnog* Dumitru Neța et d'autres témoignent qu'à la suite d'un ordre du prince, ils ont délimité les terrains du prêtre Vasile, d'Andrian et de leurs neveux du village de Vîrtop.

102. — <Après le 5 avril 1634>. *Le hotnog* Dumitru Neța et d'autres témoignent qu'à la suite d'un ordre du prince, ils ont délimité les terrains des copropriétaires du village de Vîrtop.

103. — 18 avril 1634 (7142), Bodești. Gheorghe Preabici et son épouse, Mărica, vendent au *postelnic* Toma un emplacement de vigne à Cotnar, sur la coline de Laslău.

104. — 25 avril 1634 (7142), Costiani. Le prêtre Ionașco et son frère Gheorghie, vendent à la dame Nastasia, épouse de l'ancien *sulger* Gheorghe Arapu, un quart du village d'Aldești.

105. — 26 avril 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre Nastasia, l'épouse du *postelnic* Vrabie, et l'ancien *vornic* Ion pour des parts du village de Berezeni, situé sur l'Elan.

106. — 26 avril 1634 (7142). Monastère de Coșula. Le prieur Meletie et l'assamblée des moines du monastère de Coșula s'entendent avec Mihalcea Meica pour un étang dont une moitié est sur les confins du monastère.

107. — 27 avril <environ 1634>, Iassy. Le temoignage du *stolnic* Grama et du *vistiernic* Dumitru Buhuș, par lequel ils se portent garants avec 40 ducats, pour Vîrlan, fils de Lucoci, à Dumitrache Celebi.

www.dacoromanica.ro

108. — 30 a v r i l 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne de se réparer la fontaine de la Métropolie de Suceava.

109. — M a i 1634 (7142), T o d e r e ş t i. Vasile Crucean et Ioniţă temoignent qu'ils ont délimité les parts du village de Toderești, achetées par le *pîrcălab* Dabija à Ileana *comisoaia* et à Vasile Boboc.

110. — 1er m a i 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Pătraşco et à Mihil les droits de propriété sur des hoiries dans le village de Ţuscani.

111. — 5 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropolie de Suceava le droit de propriété sur le village de Poiana Vlădicăi et exempte des contributions 20 de ses serfs qui habitent ici.

112. — 5 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropolie de Suceava l'exemption d'impôts pour ses *posluşnici* (serviteurs) et pour ses serfs.

113. — 5 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropolie de Suceava l'exemption d'impôts pour ses cabarets.

114. — 7 m a i 1634 (7142). Floarea, la nièce du *paharnic* Tudoran, vend à Constantin, fils du *vornic* Sava de Ceucani, une partie du village de Strîmba, sur la Tutova.

115. — 8 m a i < 1634>, I a s s y. Marta et sa sœur, Scheauca, les nièces du *paharnic* Tudoran, vendent leur part d'hoirie du village de Strîmba, sur la Tutova, à Costantin, fils du *vornic* Sava de Ceucani.

116. — 10 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Vasile, fils de Constantin, le droit de propriété sur une hoirie achetée dans le village de Dragomireşti pour deux boeufs et huit ducats.

117. — 10 m a i < 1634—1651>, I a s s y. Le hetman Gavril exempte de contributions les serfs tziganes de la Métropolie de Suceava.

118. — 11 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu donne *obroc* (donation de céréales) à la métropolie de Suceava pour la fête patronale de Saint Jean le Nouveau.

119. — 11 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le territoire qui l'environne, délimité par le grand logothète Dumitraşco Ştefan et par d'autres boyards.

120. — 11 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au Cîrstea Chiusea Brăileanul le droit de propriété sur le village de Ruşi, d'en haut de Botoşani, ancienne propriété du prince, subordonné à la circonscription du bourg de Botoşani.

121. — 12 m a i 1634 (7142), < I a s s y>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropolie de Suceava les revenus d'un bain de Suceava, pour l'entretien d'une fontaine de celui-ci et pour l'acquisition des cierges et d'encens nécessaires à l'église métropolitaine Saint Georges et Saint Jean le Nouveau.

122. — 12 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le village de Vînători, district de Neamţ, sur la Bistriţa, à la suite d'un accord entre le monastère et le *cupar* Ionaşco Boldescul.

123. — 12 m a i 1634 (7142). L'ancien troisième *ceaşnic* Ion Prăjescul, fils de l'ancien grand *stolnic* Ştefan Prăjescul, vend à Simion Mihăilescul le territoire du village abandonné de Popişcani, district de Cîrligătura, pour 40 brebis avec des agneaux, 40 moutons stériles et deux bouvillons.

124. — 13 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur ses serfs tziganes.

www.dacoromanica.ro

125. — 13 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gheorghe Mancăş d'Uricani et à son épouse, Sorca, le droit de propriété sur une partie de la clairière qui s'appelle Mănăstirea, sur le Sacovăţ, achetée à Alexa, fils d'Ion Strugaru de Spineni.

126. — 13 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le témoignage de grands boyards concernant l'accord entre l'ancien *cupar* Ionaşco Boldescul et les moines du monastère de Bisericani pour le village de Vînători, situé sur la Bistriţa, district de Neamţ.

127. — 14 m a i 1634 (7142), <I a ş i>. Le voïévode Vasile Lupu fait don à l'église Saint Nicolas de Iassy d'argent, d'aliments, des vêtements et l'exempte de certains impôts.

128. — 14 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur le village de Vînători, district de Neamţ.

129. — 14 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur les villages de Ruşciori et de Jideşti, district de Neamţ, avec emplacement pour moulins et pour étangs, faites don par Damian et son épouse, Nastasia.

130. — 14 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur quelques clairières qui avaient appartenu à l'*ocol* (circonscription) du bourg de Neamţ.

131. — 14 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur quelques moulins, sur un rucher, sur une bergerie et sur des serfs qui se trouvent sur le territoire de Tîrgu Frumos.

132. — 15 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur les villages de Săbăoani et de Berindeeşti, district de Roman, anciens villages du prince, faisant partie de la circonscription du bourg de Roman.

133. — 15 m a i 1634 (7142). Le grand *medelnicer* Banul, le *stolnic* Dumitraşco et d'autres font une enquête dans un litige entre le maître d'école Vicol, Avram, Ţigan, le *călăraş* Văsian et les moines du monastère de Secul pour un emplacement de moulin sur la Putna. (Avec photocopie en annexe, pl. VIII).

134. — 16 m a i 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux habitants de Larioneşti, de Măşceni, de Căcăceni, de Broscăuţi, de Gliţeni, de Măteuţi et de Sloboziia Saucăi de se soumettre au prieur et à l'assamblée des moines du monastère Saint Sabbas.

135. — 17 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur le terrain entourant le monastère et sur le village de Vînători, district de Neamţ.

136. — 17 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur un terrain de pré et de labourage dans les confins du village de Vînători.

137. — 18 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bisericani, à la suite d'un litige qu'il a eu avec le monastère de Bistriţa, le droit de propriété sur la clairière Între Vaduri à l'embouchure du ruisseau de Suha, clairière reçue du voiévode Miron Barnovschi en échange d'une autre clairière qu'il a donné au monastère de Hangul.

138. — 18 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu juge le procès entre le grand *stolnic* Grama et Costin de Pietriş en décidant que le dernier doit quitter le terrain qu'il occupe sur la propriété du premier et transférer son ménage sur la partie que lui est revenu à la suite du partage d'une hoirie avec ses frères (Avec photocopie en annexe, pl. IX).

www.dacoromanica.ro

139. — 20 m a i 1634 (7142) I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu écrit à Toader de Nemîndri de fixer un jour à Albu et à Ihnat pour comparaître devant le prince qui jugera leur litige pour une hoirie du village de Cureni.

140. — 20 m a i 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu autorise le prieur du monastère de Moldoviţa de rassembler ses serfs du village de Miteşti.

141. — 20 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Neamţ le droit de propriété sur la forêt en défens délimitée par le second logothète Pătraşco Başotă pendant le règne du voïévode Alexandru Iliaş.

142. — 20 m a i 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au capitaine Ştefan de Dumbrăviţa le droit de propriété sur des hoiries dans le village de Torceşti, district de Tecuci.

143. — 21 m a i 1634 (7142). Anisia, fille de Tudora, et ses fils vendent à Constantin de Dolheşti une part du moulin de Criceşti, héritée de Dochia. (Avec photocophie en annexe, pl. X).

144. — 22 m a i < 1634—1651>, I a s s y. Le hetman Gavril, *pîrcălab* de Suceava, juge un litige entre le *pîrcălab* Malcoci et Ionaşco pour un anneau mis en gage. (Avec photocophie en annexe, pl. XI).

145. — 30 m a i 1634 (7142), S u c e a v a. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux religieuses du monastère au delà de Bistriţa le droit de propriété sur un terrain du village de Dăneşti.

146. — 31 m a i <1634>. Gheorghe Boţu et Petre Hadîmbul communiquent au grand logothète qu'ils ont établi à la suite d'un ordre du prince les limites du village de Cîndeşti, district de Bacău.

147. — 31 m a i < 1634>. Gheorghe Boţul, Cămîrzan et Păntelei rendent compte au voïévode Vasile Lupu qu'il ont délimité la propriété du monastère de Bisericani, du village de Cîndeşti, district de Bacău.

148. — 2 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropolie de Suceava l'exemption d'impôts accordée à ses serfs et à ses *posluşnici* (serviteurs).

149. — 3 j u i n 16< 34> — 16< 41> (714...). Le voïévode Vasile Lupu autorise Ciomîrtan de défendre sa hoirie située dans l'ancien village de Vlădeni.

150. — 3 j u i n 1634 (7142), S u c e a v a. Le voïévode Vasile Lupu confirme au Ionaşco Dobrenchi et à ses parents le droit de propriété sur le village de Măcicăteni, avec des moulins et un étang sur la Jijia, dans la circomscription du bourg de Botoşani, à la suite du procès avec Borleanul et d'autres.

151. — 5 j u i n 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme au logothète Tăutul le droit de propriété sur le village le Călineşti, situé sur le Siret, district de Suceava, à la suite du procès avec le monastère de Dragomirna.

152. — 12 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu écrit aux *aprozi* et aux gens de la maison du hetman qui accomplissent leur service dans le district de Roman de laisser tranquilles les tziganes de l'évêché de Roman. (Avec photocopie en annexe, pl. XII).

153. — 12 j u i n 1634 (7142). La voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Pîngăraţi le droit de propriété sur sa forêt en défens, à la suite d'un accord avec le monastère de Bisericani.

154. — 12 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur ses hoiries du village d'Ivoeşti, situé sur le Bahlui, district de Cîrligătura.

www.dacoromanica.ro

155. — <A v a n t le 14 j u i n 1634>. Les prieurs Partenie, du monastère de Bistriţa, Parthenie, du monastère de Bisericani, et Nil, du monastère de Pîngăraţi, témoignent que la forêt en défens situé près du monastère de Pîngăraţi appartenant au prince de Moldavie a été donnée à celui-ci depuis longtemps et que le village de Dărmăneşti n'a aucun droit sur elle.

156. — 14 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux monastères de Pîngăraţi et de Bisericani le droit de propriété sur un terrain dans la montagne, à la suite d'un procès avec le village de Dărmăneşti et avec quelques habitants du bourg de Piatra.

157. — 18 j u i n 1634 (7142) I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de poartă* Tanase le droit de propriété sur le village d'Oglinzi, à la suite d'un procès avec Stratoae et Moglan.

158. — 20 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* Dumitraşco Şoldan le droit de propriété sur un emplacement de rucher et sur un terrain cultivable, achetés dans le village de Petiia Mare, district de Suceava.

159. — 20 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic de gloată* Dumitru le droit de propriété sur un emplacement de rucher dans le village de Coropceni, district de Vaslui, reçu de son gendre Mihalcea, le fils de *brănişter* Sava de Şerbeşti, en échange d'un autre emplacement de rucher, dans le village de Lieşti

160. 21 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise les moines du monastère de Galata de défendre leur pré, situé sur le territoire de l'ancien village de Petreşti.

161. — 21 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise les moines du monastère de Galata de défendre leur pré situé dans les confins du village de Voroveşti. (Avec photocopie en annexe, pl. XIII).

162. — 21 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Ionaşco Bîtcovici et à son frère, Condrea, des parts des hoiries dans le village de Greci, sur la Bogdana, district de Tutova.

163. — 21 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vătav* Ionaşco Tăbîrţă une moitié d'un hameau du village de Porciuleşti, district de Suceava, achetée à Dumitraşco, neveu du logothète Mătiaş. (Avec photocopie en annexe, pl. XIV).

164. — 22 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à ses vassaux Murgoci, Simion Mogîldea et Ştefan, la moitié de village de Sloboziani, sur le Bîrlăzel, district de Vaslui.

165. — 22 j u i n 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu pour *baştina* du village d'Iveşti.

166. — 24 j u i n 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère du bourg de Vaslui le droit de propriété sur le village de Vîrşoveni, situé sur le Bîrlad, et sur la clairière de Timofei.

167. — 24 j u i n 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme le partage des villages de Izbiştea, district d'Orhei, de Pietrosul et de Slobozia, district de Lăpuşna, et de deux *fălci* (mesure agraire valant 14.322 m^2) de vigne à Huşi, entre les neveux d'Agahia et ceux de *vorniceasa* Chirena Zberoaia.

168. — 24 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu juge dans un litige entre Potoroia et Vasilie de Petiia pour la paye des impôts de la famille Ciorsaci.

169. — 26 j u i n 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu juge dans le procès intenté par Nicoară et par Grigore contre le *spătărel* Costandin pour des parties des villages de Bîrzeşti, de Ludeşti et de Băneşti.

www.dacoromanica.ro

170. — 27 juin 1634 (7142) Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *spătărel* Vasile Zelitin de Sparta de donner à Toma de Răchitoasa la hoirie de Boldea, jusqu'à ce que Boldea payera le boeuf pris de Toma pour ses impôts.

171. — 28 juin <1634—1653>, Iassy. Le *vornic de gloată* Ionaşco témoigne qu'il a borné le terrain du monastère Galata de Jos.

172. — 30 juin <1634—1653>. Le voïévode Vasile Lupu pour des portions de village de Româneşti, district de Tutova.

173. — <30> juin 16<34> (71<42>), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur un terrain dans les confins du bourg de Şcheia, à la suite d'un procès avec les habitants de celui-ci.

174. — 30 juin 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *sulger* Toma le droit de propriété sur la clairière de Coste, dans les confins du village de Bîrleşti.

175. — 5 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au troisième *postelnic* Ionăşcuţă Prăjescul le droit de propriété sur un emplacement de maison avec des jardins et des vergers, acheté dans le village de Hăsnăşani. (Avec photocopie en annexe, pl. XV).

176. — <Avant 6 juillet 1634>. Le prêtre Ion et Cămîrzan écrivent au grand logothète Pătraşco au sujet de l'achat d'une hoirie dans le village de Cîndeşti, par les moines du monastère de Bisericani et au sujet des documents pour cette hoirie.

177. — 6 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux moines du monastère de Bisericani le droit de propriété sur une hoirie dans Cîmpul lui Dragoş, à la suite d'un procès qu'ils ont eu avec Zaharia Dzamă.

178. — 6 juillet 1634 (7142). Miron, son frère Ştefan et leur neveu, Toader, vendent leur part d'hoirie du village de Băceşti, avec un emplacement de moulin, à Lontie Turcul.

179. — 7 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *pîrcălab* de Galaţi de calculer la somme due par Custul et Toader de Tatomireşti à Dămiian pour leurs impôts payés par celui-ci pendant qu'ils étaient fugitifs de leur village.

180. — 7 juillet 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gavril et à Tudora le droit de propriété sur une part d'hoirie dans le village de Cîrneşti.

181. — 8 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu exempte les prêtres et les diacres de Iassy de tous les impôts et services.

182. — 8 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Nicolae de Bîrgăoani et à son épouse, Iustina, le droit de propriété sur la moitié du village de Crăeşti, district de Neamţ.

183. — 9 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dămiian et à sa famille le droit de propriété sur des parties du village de Căpoteşti, achetées à Istrate et à son frère, Toma, et aux neveux de Mircea.

184. — 9 juillet 1634 (7142). Mărica Hăbăşasca, Gheorghe et Ion, les fils du *vornic* Ştefan, partagent le village de Şătrăreni, situé sur la Jijia, district de Hîrlău, avec Nastasia, fille d'Irina.

185. — 10 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bistriţa le droit de propriété sur trois moulins dans le village de Găgeşti, situé sur le ruisseau de Putna, et sur des vignes, qui lui ont été faites don par le grand logothète Dumitraşco Ştefan.

186. — 10 juillet 1634 (7142), Iassy. Le moine Bogza et l'ancien *sulger* Gheorghe Arapul témoignent qu'ils ont partagé entre eux, le village de Căcăceni, situé sur le Cracău, district de Neamţ.

www.dacoromanica.ro

187. — 11 juillet <1634—1652>. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic* Dumitru le droit de propriété sur le village de Piscani, situé sur le Prut, distruct de Iassy, fait don par le voïévode Moïse Movilă.

188. — 11 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Galata, filiale de l'église du Patriarcat de Jérusalem, le droit de propriété sur les villages de Belceşti, de Plopi et de Călugăreni, district de Hîrlău, exemptés de toute contribution.

189. — 13 juillet 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Gavrilachi de Sohodol de défendre la hoirie de Grigore de Hămeiuş.

190. — 14 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *sulger* Gheorghe Jora le droit de propriété sur la moitié du village de Tăuteşti à la suite d'un procès avec Gheorghiţă, fils du logothète Dumitraşco.

191. — 15 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Scărlet le droit de propriété sur le village de Zorileni, à la suite du procès qu'il a eu avec Zamfira, l'épouse de Dumitraşco Chiriac, et sa famille.

192. — 16 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux *pîrcălabi* du district de Neamţ d'examiner le litige intervenu entre les monastères de Pîngăraţi et de Bistriţa pour les serfs de ce dernier, enfuis avant et après le règne de Miron Barnovschi.

193. — 16 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Ionaşco Jorea le droit de propriété sur le village de Verceşti, district de Neamţ. Il ordonne en même temps aux serfs de ce village d'exécuter tous les travaux demandés par leur propriétaire et de ne s'enfuir pas ailleurs.

194. — 16 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux moines du monastère de Bistriţa le droit de propriété sur une clairière et sur un emplacement de bergerie.

195. — 16 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise le *diac* Ursu de Vîrtop de tenir la clairière de Muncei.

196. — 17 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme le partage du village de Căcăceni, district de Neamţ, et des serfs du village, entre le moine Bogza et le *sulger* Gheorghe Arapul.

197. — 17 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *medelnicer* Toader et à sa famille le droit de propriété sur une partie de la vigne pour laquelle ils ont été en litige avec Bîrlădeanul.

198. — 18 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Antimia, épouse de Dumitraşco Mihul, le droit de propriété sur la sixième partie des villages de Bălăceni et de Sănăuţi, district de Suceava, sur la partie haute du village de Seleşău et sur les autres biens que son mari lui a laissé par testament.

199. - 21 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *sulger* Gheorghi Arapul de délimiter les parts revenant aux moines du monastère de Pîngăraţi et au village de Dărmăneşti sur le territoire de Straja et un moulin.

200. — 21 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *pîrcălab* Mirăuţă Coşescul le droit de propriété sur une vigne à Dric, près du bourg de Huşi, sur une vigne dans le village de Costeşti et sur quelques parties d'hoirie dans le village d'Ivăneşti, situé sur la Racova.

201. — 22 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* Savin Prăjescul le droit de propriété sur ses serfs et sur des hoiries dans les villages de Sămăşcani, de Mihăilaşea, de Flămînzeni et de Buciocica.

www.dacoromanica.ro

202. — <A v a n t l e 23 j u i l l e t 1634>. Vascan fait don au monastère Saint Sabbas de sa partie d'hoirie de Şerbăneşti.

203. — 23 j u i l l e t 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère Saint Sabbas de Iassy le droit de propriété sur une partie du village de Şărbăneşti, district de Neamţ.

204. — 23 j u i l l e t 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au troisième logothète Toderaşco le droit de propriété sur une *jirebie* (terrain cultivable d'une étendue déterminée), achetée dans le village de Unguraşi.

205. — 24 j u i l l e t 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *stolnic* Grama et à l'ancien *sulger* Arapul d'enquêter dans le litige intervenu entre le monastère de Bisericani et les habitants du bourg de Piatra, pour une clairière (Avec photocopie en annexe, pl. XVI).

206. — 24 j u i l l e t 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Vizantia le droit de propriété sur un emplacement de moulin dans le village de Găgeşti, situé sur le ruisseau de Putna.

207. — 24 j u i l l e t 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Gheorghe Roşca, à son frère le *vornic* Vasile Roşca et à leur sœur, Maria, le droit de propriété sur des hoiries dans les villages d'Izbiştea, district d'Orhei, de Slobozia et de Pietrosul, district de Lăpuşna, ainsi que sur la septième partie d'une *falce* (mesure agraire: 14.322 m²) de vigne à Huşi.

208. — 24 j u i l l e t 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme le partage du village de Volcineţ, district de Hotin, entre les fils de Gheorghe.

209. — 24 j u i l l e t 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Costandin, fils d'Agafia, neveu de Chirena Zberoaia, le droit de propriété sur la septième partie des villages de Pietrosul et de Slobozia et sur la septième partie d'une *falce* (mesure agraire: 14.322 m²) de vigne à Huşi.

210. — 24 j u i l l e t 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitru, fils d'Agafia, le droit de propriété sur la septième partie des villages d'Izbiştea, district d'Orhei, de Pietrosul, district de Lăpuşna, et de Slobozia, ainsi que sur la septième partie d'une *falce* (mesure agraire: 14.322 m²) de vigne à Huşi.

211. — 25 j u i l l e t 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au troisième logothète Toderaşco le droit de propriété sur le village d'Unguraşi, situé sur la Moldova, district de Neamţ.

212. — 25 j u i l l e t 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Toader, marchand de Iassy, le droit de propriété sur un emplacement de rucher dans la vallée de Corbu et sur 10 *fălci* (mesure agraire: 14.322 m²) de pré, dans Poiana Cîrnului, achetés du prêtre Matei de Mirceşti.

213. — 25 j u i l l e t 1634 (7142), I a s s y. Les grands boyards témoignent que Zamfira, l'épouse de Dumitraşcu Chiriac, a vendu à Scărlet le village de Zorileni, district de Bîrlad.

214. — 26 j u i l l e t 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à son vassal Simion Băisanul le droit de propriété sur des serfs tziganes, achetés à son cousin, le moine Vasile Huhulea.

215. — 26 j u i l l e t 1634 (7142). Le témoignage du bourgmestre et des échevins de Vaslui concernant la vente d'une hoirie du village d'Ivăneşti.

216. — 28 j u i l l e t 1634 (7142). Le bourgmestre et les échevins de Vaslui témoignent que Ifrim a vendu une hoirie dans le village d'Ivăneşti au *pîrcălab* Mierăuţă Coşescul.

www.dacoromanica.ro

217. — 30 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Agahia, épouse de Ştefan Brăescul, et au *diac* Gociul le droit de propriété sur la *seliştea* (le territoire d'un village abandonné) Cobîla, district de Hîrlău.

218. — Ier août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au second logothète Racoviţă Cehan de délimiter les confins entre les villages de Codăeşti et de Glodeni.

219. — Ier août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à ses vassaux Ilie, Papară et Babac à la suite d'un litige avec Panăş et Bălan, le droit de propriété sur le village de Cumpăneşti, situé sur la Tîrnauca, avec les clairières de Floca et de Cîrlanele, sur les villages de Burani et de Mănăileşti et sur la moitié du village de Văsieni, tous situés sur la Botna.

220. — Ier août 1634 (7142). Dumitraşcu, son frère Ionaşcu et leur sœur, Marina, donnent au *vistiernic* Gheorghe Roşca la moitié du village d'Izbişte, district d'Orhei, en échange de deux *fălci* (mesure agraire: 14.322 m^2) de vigne à Huşi, ainsi que la moitié de *selişteа* (le territoire d'un village abandonné) de Pietrosul, parce qu'il a obtenu la restitution de leurs hoiries empiétées.

221. — 5 août <environ 1634>, Todereni. Mîndroaia et ses fils de Todereni vendent à Andreica leur part d'hoirie de Todereni.

222. — 5 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Pobrata le droit de propriété sur le village de Hereşti, ancienne possession de Cujbă.

223. — 7 août 1634 (7142), Iassy. Le voiévode Vasile Lupu confirme au monastère de Pobrata le droit de propriété sur le village de Hereşti avec Poiana Oamenilor, situé sur la Moldova, à la suite du procès avec l'ancien grand *vornic* Cujbă.

224. — 8 août <1634—1650>, Iassy. Le hetman et *pîrcălab* de Suceava Gavril écrit aux *aprozi*, aux *vătavi* et aux *juzi* de tziganes de ne pas importuner les serfs tziganes du monastère de Tazlău.

225. — 8 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux serviteurs princiers du district de Suceava de n'empiéter pas sur le village de Vilceşti, propriété du monastère de Galata de Sus, parce que ce village est exempté d'impôts.

226. — 8 août 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien troisième logothète Pătraşco Ciogolea et à l'ancien *sulger* Gheorghe Jora le droit de propriété pour chacun sur une motié des villages de Badeuţi et de Săbăşani, situés sur le ruisseau de Başău, district de Dorohoi, achetés à Căzacul, fils du *comis* Gheorghe de Cîrsteşti.

227. — 8 août 1634 (1742). Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Mihaşco Cornaci le droit de propriété sur deux terrains de culture dans le village de Dersca, achetés à Minta et à d'autres.

228. — 8 août 1634 (7142). Les grands boyards certifient la vente par Căzacul fils du *comis* Gheorghe, d'une moitié des villages de Badeuţi et de Săbăşeni, district de Dorohoi, à l'ancien logothète Pătraşco Ciogolea, et de l'autre moitié du village de Badeuţ à l'ancien *sulger* Gheorghe Jora.

229. — 8 août 1634 (7142). Témoignage pour l'achat d'une hoirie par Dămiian de Tatomireşti à Vasile et son frère, Dumitru.

230. — 9 <août> 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme aux moines du monastère de Dobrovăţ le droit de propriété sur un emplacement de rucher dans une clairière, sur la Covasna.

231. — 10 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neaniul le droit de propriété sur une clairière dans les confins du village de Tomeşti, à la suite du procès avec les moines du monastère de Voroneţ.

www.dacoromanica.ro

232. — 11 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu juge le procès intenté par Udrea Gînscă et sa famille à Isac Dediul et à son frère pour la troisième partie du village de Starosilţi, situé sous la colline de Cozanciu, et confirme aux derniers la possession de cette hoirie.

233. — <Environ 12 août 1634>. Drăgan et ses frères vendent à Nacul Brut leur hoirie de Năvrăpeşti.

234. — <Environ 12 août 1634>. Vasile vend à Nacul Brut sa hoirie de Năvrăpeşti.

235. — 12 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic* Năvrăpescul et à Nacul Brut le droit de propriété sur les portions d'hoirie de Năvrăpeşti, achetées par Sanson, les obligeant en même temps de restituer à celui-ci toutes dépenses.

236. — 12 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ion Prăjescul le droit de propriété sur une hoirie de Poiană, à la suite du procès avec Gheorghie Căpriorul (Avec photocopie en annexe, pl. XVII).

237. — 12 août 1634 (7142), Voroneţ. Les moines du monastère de Voroneţ écrivent au grand logothète Pătraşco de ne tenir pour vrai l'affirmation du moine Teodor, parce que celui-ci n'a aucun droit sur le territoire d'un village abandonné propriété du monastère.

238. — 14 août 1634 (7142), Iassy. Les grands boyards témoignent que le *vistiernic* Iordache a acheté à l'ancien douanier Conde le village de Poprincani, situé entre les villages de Posadnici et de Cîrniceni, sur la Jijia.

239. — 15 août 1634 (7142), Iassy. Chelsiia Ţopasca, fille de Solomon, vend un terrain de construction dans le bourg de Iassy, rue Uliţa Nouă, à Gheorghii et à Apostol, fils de Mechea.

240. — 19 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux *pîrcălabi* du district de Suceava d'enquêter dans le litige intervenu entre le monastère de Pobrata et Soltana Tălmăcioaie, pour les serfs du monastère établis dans le village de Drăguşani.

241. — 19 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux *pîrcălabi* du district de Suceava de partager les fils du serf tzigane Dologa entre Soltana Tălmăcioaia et le monastère de Pobrata.

242. — 20 août 1634 (7142) Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Toader Isac, à Sava Ganea, à Gligorie Blendea et à leurs *răzeşi* (petits propriétaires terriens) du village de Mihăeşti le droit de propriété sur des clairières, près de la rivière de Moldova, à la suite d'un procès avec Nechita, fils de Sava, et d'autres.

243. — 24 août 16<34>—16<41> (714...), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise l'évêque de Roman, Mitrofan, de tenir les serfs tziganes de Marica, ainsi que celle-ci a disposé à sa mort.

244. — 28 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu juge le procès intenté par l'épouse de Goia à Iuraşco pour des parties des villages de Doljeşti, de Fîrţeşti et de Ruşii Blăgoeşti. L'arrêt du prince est défavorable à Iuraşco.

245. — 29 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien cupar Neculai Sechil et à sa mère, Nastasia, le droit de propriété sur la moitié de *seliştea* (territoire d'un village abandonné) Ruşi, district de Neamţ, pour laquelle ils ont été en procès avec Luca Fuştele.

246. — <1er septembre 1634—31 août 1635> (7143), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu autorise Cornaci de chercher et de ramener ses serfs fugitifs des villages de Dersca et de Sinăuţi.

www.dacoromanica.ro

247. — < Ier septembre 1634—31 août 1635> (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropolie de Suceava le revenu résulté de la vente de l'eau de vie.

248. — < Ier septembre 1634—31 août 1635> (7143) Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitraşco Gheuca le droit de propriété sur des hoiries du village de Ruşi situé sur l'Iezer, achetées aux neveux de l'ancien *armaş* Pîrvan et aux autres.

249. — < Ier septembre 1634 — 31 août 1635> (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme au *păhărnicel* Frăţiman et au *diac* Moţoc le droit de propriété sur des portions du village de Ţibiriha, à la suite d'un procès.

250. — 1er septembre < 1634—1644>, Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropolie de Suceava l'exemption d'impôts de ses *posluşnici* (serviteurs) et de ses serfs.

251. — Ier septembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à *l'uricar* Ionaşco Mînjea le droit de propriété sur la *seliştea* (territoire d'un village abandonné) de Văcoteşti, district de Cîrligătura.

252. — 3 septembre 1634 (7143), Iassy. Le témoignage des grands boyards concernant le partage d'hoiries de Goşmani, de Armăeşti, de Ţuţcani, de Bîrjoveni, de Feleşti, de Ruşi et de Rumâni entre Tofan Seachil et ses neveux. (Avec photocopie en annexe, pl. XVIII).

253. — 4 septembre <1634>, Băloteşti. La *comisoaia* (épouse d'un *comis*) Ileana et sa famille vendent la moitié du village de Todereşti, situé sur le Siret, district d'Adjud, à l'ancien *pîrcălab* Dabija.

254. — 4 septembre 1634 (7143), Iassy. Tofan Seachil témoigne qu'il a partagé avec Neculai Seachil et avec Costantin Buhuş les villages d'Arameşti, de Ţuţcani, de Gocimani, de Feleşti, de Bîrjoveni et de Rumâni.

255. — 5 septembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu écrit à ses employés de diviser et de borner les hoiries de Ruşi, propriétés de Păscălina Iacomiasa et de Costin. (Avec photocopie en annexe, pl. XIX).

256. — 5 septembre 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère Saint Sabbas de Iassy le droit de propriété sur quatre *fălci* (mesure agraire = = 14.322 m^2) de vigne à Copou, à la suite d'un procès avec Mustafa Celebi (Avec photocopie en annexe, pl. XX).

257. — 5 septembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise le *vistiernic* Vasile Banul et ses frères de posséder la moitié du village de Căcărădzeni, situé au-delà de Bahlui.

258. — 7 septembre 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère Saint Sabbas de Iassy le droit de propriété sur le village de Şetrăreni sur la Turia, fait don par le *postelnic* Enachi.

259. — 14 septembre < 1634—1652>. Trohin, neveu de Moisei, vend sa hoirie de Beneşti à Tudor de Crăieşti.

260. — 14 septembre 1634 (7143). Le *vornic* Strătulat et Călmăţuiu témoignent qu'ils ont borné le village de Măcişeni, district de Covurlui, acheté par Curt Celebi.

261. — 21 septembre < 1634—1652>. La *postelniceasa* (épouse d'un *postelnic*) Nastasia Vrăbioae témoigne que Chirilă de Popeşti a racheté d'elle une part d'hoirie du village de Botoi.

262. — < Environ 24 septembre 1634>. Les moines du monastère de Voroneţ confirment au voïévode Vasile Lupu qu'ils ont changé la *seliştea* (territoire d'un village abandonné) de Milcineşti, district de Cîrligătura, contre la *seliştea* de Muşinţi, située près

www.dacoromanica.ro

du bourg de Siret, propriété du *vornic* Ionaşco Jora. Ils ont reçu de celui-ci en plus cent *lei* (Avec photocopie en annexe, pl. XXI).

263. — 24 septembre 1634 (7143), Cotnari. L'archevêque et métropolitain de Suceava Varlaam temoigne que le *vornic* Jora a donné le village de Muşinţi, district de Suceava, aux moines du monastère de Voroneţ en échange du village de Milcineşti, district de Cîrligătura.

264. — 28 septembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux grands *vătafi* du district de Suceava d'examiner la cause entre le monastère de Suceviţa et l'évêque de Rădăuţi, Evlogie, pour un serf tzigane.

265. — 30 septembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise Simion de posséder une hoirie du village de Bogdăneşti.

266. — 30 septembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien grand *vornic* Gavril Măteiaş le droit de propriété sur le village de Denisauca avec ses prés, à la suite d'un procès avec le bourgmestre et les échevins de Cernăuţi.

267. — 3 octobre 1634 (7143), Hălăşteiani. Les neveux d'Ieremia vendent à Lupul Prăjescul la huitième partie d'une maison du village de Săoani, situé sur le Siret, district de Roman.

268. — 4 octobre 1634 (7143) Iassy. Le voïévode Vasile Lupu juge dans le procès intenté par Iuraşco et d'autres contre Gheorghiţă, fils de Dumitru, et d'autres pour une part d'hoirie dans le village de Tunguzeni, situé sur le Sacovăţ, district de Vaslui.

269. — 7 octobre 1634 (7143) Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Ionaşco Jorea, à la suite du procès avec Cobăleanul et sa famille, le droit de propriété sur la *seliştea* (territoire d'un village abandonné) le Milcineşti, district de Cîrligătura, reçue du monastère de Voroneţ en échange de la *selişteа* de Muşinţi, district de Suceava.

270. — 8 octobre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *stolnic* Andreica de Şerbăcani des parties des hoiries dans le village de Boghiani.

271. — 11 octobre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au métropolitain de Suceava, Varlaam, et au monastère de Secul le droit de propriété sur un moulin dans le village de Cofeşti, sur le ruisseau de Putna, à la suite du procès avec le *stolnic* Dumitraşco.

272. — 13 octobre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux prévôts de Cernăuţi et à Onciul Iuraşcovici de délimiter quelques prés situés non loin du bourg de Cernăuţi et le village de Denisauca, propriété du vornic Gavrilaş.

273. — 13 octobre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Gavrilaş le droit de propriété sur des prés situés non loin du bourg de Cernăuţi et sur le village de Denisauca à la suite d'un procès avec le bourgmestre et les habitants du bourg de Cernăuţi.

274. — 28 octobre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Ionaşco de Muşeteşti de prendre d'Albotă, de Teleagă et d'autres la partie de dîme due à Vlaşca et à ses frères, pour la récolte qu'ils ont ramassée sur leurs propriétés de Ruşciori et de Dumbrăviţa et de la donner à ceux-ci (Avec photocopie en annexe, pl. XXII).

275. — 29 octobre ‹1634—1635›, Iassy. Le *vătaf* Ionaşco Tăbîrţă échange des serfs tziganes avec le monastère de Probota.

276. — 3 novembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à son vassal Neculai Sechil de délimiter la part d'hoirie de Popoţea et de sa famille dans les villages de Bodeşti et de Ciuciuleni, pour laquelle ils ont été en procès avec Damaschin et d'autres.

www.dacoromanica.ro

277. — 6 novembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *medelnicer* Simion Gheuca le droit de propriété sur des hoiries achetées dans les villages de Dărăşti et de Hălăreşti, situés sur le Puţul, district de Tutova, et de Mînzaţi.

278. — 7 novembre 1634 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *cămănar* Tofan Sechil, à la suite du procès avec Ionaşco Veleşte, le droit de propriété sur des parties des villages de Forloeşti, d'Ungheni et sur des clairières.

279. — 11 novembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Costanda Havoroneasa et à son frère, Andronic, le droit de propriété sur la moitié du village de Volcineţ, district de Hotin, à la suite du procès avec Lupul Gheanghea.

280. — <Avant le 12 novembre 1634>. Le *comis* Duca, le bourgmestre Dobromin avec les échevins du bourg de Galaţi et d'autres témoignent que Stratul Bolea a acheté une portion du village de Dănceni, district de Tecuci, à Mărinca et à Părasca, filles de Tecla.

281. — 12 novembre <1634—1635>, Iassy. Le grand logothète Pătraşco Başotă ordonne à l'*uricar* Borleanul et à Gociul de préciser et de borner de nouveau, à la suite d'un procès, une propriété d'Onciul Iuraşcovici et de Dumitraşco, fils de Rugină.

282. — 12 novembre 1634 (7143), Iassy. Les grands boyards témoignent que Grozava, épouse de l'ancien *clucer* Stratul Bolea, a rendu au grand *stolnic* Grama une somme d'argent, pour racheter ainsi une hoirie du village de Costeşti, district de Roman, hoirie vendue par sa famille.

283. — 13 novembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien grand *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur des portions des hoiries dans les villages de Băloşeşti, district de Suceava, de Druleşti et de Săoani, sur le Siret.

284. — 18 novembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neaniul le droit de propriété sur des serfs tziganes.

285. — 21 novembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au logothète Pătraşco Ciogolea le droit de propriété sur le village de Dumeni, situé sur l'Iubăneasa, district de Dorohoi, fait don par le voïévode Moïse Movilă pour son service et pour 150 thalers d'argent données pour soutenir les besoins du pays. (Avec photocopie en annexe, pl. XXIII).

286. — 1er décembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au prêtre Buda, à son fils Ionaşco et à son neveu Vasile Brăescul le droit de propriété sur la moitié du village de Brăeşti, à la suite d'un procès avec Grigore Arbure.

287. — 2 décembre 1634 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien logothète Pătraşco Ciogolea le droit de propriété sur les villages de Tricinţi et de Roșiiaci, district de Hotin.

288. — 7 décembre 1634 (7143). Drăghina Cozmoae et ses filles vendent leur portion d'hoirie du village de Conţeşti au *pitar* Chiriac.

289. — <Après le 7 décembre 1634>. Le prêtre Apostolache et sa soeur Catrina vendent leur hoirie du village de Conţeşti à l'ancien *pitar* Chiriac.

290. — 15 décembre 1634 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Humor le droit de propriété sur un rucher à Bototin, sur la Covasna.

291. — 17 décembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ştefan, gendre de l'ancien *ureadnic* Liciul, le droit de propriété sur une partie du village de Borăşti, situé sur le Bîrlăzel, à la suite d'un procès avec Florea Robul et Pavel, et sur une autre partie du même village, achetée par son beau-père Liciul.

292. — 18 décembre 163<4> (714<3>), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise le *pîrcălab* Bechea de défendre ses propriétés situées dans les villages de Bogdăneşti, de Hivoreni et de Săuceşti.

www.dacoromanica.ro

293. — 20 décembre 1634 (7143), Iassy. Uliiana, nièce de Fîrtat, vend sa partie d'hoirie dans le village de Băloşeni à Toader Ştefan, Paradis Saula et Mihai Ungurul.

294.— 20 décembre 1634 (7143) Repede, fils de Drăgălina, vend à Burduca de Fîrţăşti la moitié d'un emplacement de moulin dans le ruisseau de Putna pour 20 ducats.

295. — < Environ 21 décembre 1634>, Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* Savin Prăjescul le droit de propriété sur deux *fălci* (mesure agraire: 14.322 m^2) de vigne à Cotnari, sur la colline de Păcurar.

296. — 21 décembre 163<4> (714< 3>), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* Savin Prăjescul le droit de propriété sur deux *fălci* de vigne à Cotnari, sur la colline de Păcurar.

297. — 28 décembre 1634, Hălăştiani. Ionaşco vend au *clucer* Lupul Prăjescul la huitième partie d'une maison de Săoani. (Avec photocopie en annexe, pl. XXIV).

298. — 30 décembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux neveux de Boris Braevici, Vasile et le prêtre Buda, le droit de propriété sur le village de Brăieşti, district de Hîrlău, à la suite du procès avec l'ancien *pivnicer* Arbure.

DOCUMENTS FAUX

I. — 12 mars 1634 (7142). Gheorghe Boţul témoigne qu'il a délimité le village de Siliştea, situé sur l'Almaşul Mic, district de Neamţ, village propriété du monastère de Pîngăraţi (Avec photocopie en annexe, pl. XXV).

II. — 20 juin < 1634—1635>, Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Lupu Ghianghea le droit de propriété sur des serfs tziganes.

ADDENDA

A. — 15 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère Saint Sabbas de Iassy le droit de propriété sur le village de Stroeşti, ancien village princier, subordonné à la circonscription de Şipote, en l'exemptant de tous les impôts, à l'exception de l'impôt pour le tribut.

B. — 15 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au capitaine Mihalcea Durac le droit de propriété sur un emplacement de moulin, situé sur le ruisseau de Siaca, sur deux étangs, sur un emplacement de rucher et sur une clairière avec lieu de pré et de labourage, achetés à l'ancien *vătav* Ursul.

C. — 30 janvier 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme à Borotcu et à sa femme, Ilinca, le droit de propriété sur une part du village de Dînceni, district de Dorohoi.

D. — 10 juin 1634 (7142), Iassy. Les grands boyards témoignent que le prieur Agafton et l'assemblée des moines du monastère de Rîcica ont vendu au *postelnic* Ionăşcuţă Prăjescul le village de Vlădeni, situé sur le Siret, district de Roman.

E. — 12 juin 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *postelnic* Ionăşcuţă Prăjescul le droit de propriété sur le village de Vlădeni, situé sur le Siret, district de Roman, acheté au monastère de Rîcica.

F. — 25 juillet 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu écrit à Şendrea, dans la cause entre Liciul et Vasile Bran de Duşăşti.

www.dacoromanica.ro

G. — < 1er septembre 1634—31 août 1635> (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Neamţ le droit de propriété sur le village de Piscul, avec ses anciens confins.

H. — < 1er septembre 1634 — 31 août 1635> (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Ionaşco Avram et à ses frères, Ştefan et Vasile, le droit de propriété sur la moitié du village de Misăhăneşti, sur la moitié du village de Giurcani, situé sur la Tutova, et sur plusieurs serfs tziganes. Le voïévode confirme aussi, seulement à Ionaşco Avram le droit de propriété sur le village de Mănăeşti, situé sur le Idrici, et sur une part d'un emplacement de moulin, situé sur le ruisseau de Putna, près du village de Căpoteşti.

I. < 1er septembre 1634 — 31 août 1635> (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme au *spătar* Lupaşco Bucium, fils de Gligorie Bucium, le droit de propriété sur des parts des villages de Horgeşti et de Năneşti, district d'Adjud.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE

www.dacoromanica.ro

1

1634 (7142) ianuarie 5, <Iaşi>.

Moise Movilă voievod dăruieşte lui Pătraşco Ciogolea logofăt ocini în satele Puţureni, pe Olovăţ, Săpoteni, pe Iubăneasa, şi Pomîrla, ţinutul Dorohoi, care fuseseră ale lui Isac Balica hatman.

† Ιω Моисеи Могила воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавской. Adecă domniia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit pre al nostru credîncios boiaren Pătraşco Ciogolea logofetul pintru a lui direaptă slujbă ce m-au slujit şi ne slujéşte şi acmu, l-am miluit domniia mea cu ale méle dirépte ocine şi cumpărături, ci i-au cumpărat vărul domniei méle, răposatul Isac Balica ce au fost hatman, pre ai săi bani, giumătate de sat de Puţuréni, ce sîmtu pre Olovăţ, şi cîte părţi să vor alége pre zapise în satu Săpoténi, ce sîntu pre Ibăneasa şi nişte părţi [şi neşte părţi], carile vor hi scrise în zapise, iar în sat în Pomîrla, ce sîmtu toate în ţinutul Dorohoiului. Acéste sate, pre cîte vor scrie vîndute, ca să fie dumisale di la noi dirépte ocine şi moşii în veci.

Şi nime să nu ispitească a strica, pintru căci domnii mea sîntu mai aproape rudă lui Isac Balicăi hatmanului. Iar cine să va ispiti a-i strica a noastră miluire, din fraţii noştri sau din ruda noastră sau din streini, ca să fie trecléţi şi procléţi în véci şi să lăcuiască cu Ariia şi cu Iuda împreună, în véci.

† Въ лѣто ×зрмв генарїе е.

† Сам господинъ велѣл.

Ιω Моиси Могила воевода <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

† Datu-i-am domniia mea pentru slujba ce ni-au slujitu domnii méle. Nime să n-a<i>[1]bă a strîca. Pentr-aceia, sîngur scriu domniia mea cu a me mînă, să să creadză [2].

† Focea <a scris>.

< Pe verso, însemnare contemporană>: Ispisoc de la Moisi Moghila pre Puţureni şi pre Săpoteni şi pre Pomîrla, ce sîntu toate la Dorohoiu.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Doljeşti, XXIX/26.
Orig., hîrtie (31,8 × 19,8 cm), pecete aplicată.

EDIŢII: Hăjdeu, *Archiva istorică*, I, 1, p. 71—72 (orig.).

2

1634 (1742) ianuarie 5, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Bîrsan şi cneaghinei sale Anghe-liţa o casă cu loc din satul Drăguşani, cumpărată de la Andrei fost armaş, precum şi de la fiul şi nepoţii acestuia.

† Иѡ Моѷси Мо нла воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже прїидоше прѣд намы и прѣд въсимы нашеми молдавскимы болѣри великиχ и малиχ, Ꙗндреи быв армаш <и>[3] сынъ его, Дѹмитрашко, и братанич его, Палагїѧ и брат еи[4] Дѹмитрѹ, сынове Бантъш, и продали една дом готов ѡт село, Дръгѹшани, котора наи прѣжде бѣше ѡтецъ Ꙗндреиви, на имѣ Илѣ бъıв шетрар, и имал ѡи тѣжвѵ въкѵпѣ съ братаничи его выше писани, занеже кнѣгинѣ Ирина[5], матеръ еиѵ, шетръроае, една дом ѡтецъ братанич его, имѣ Бантъш ворник, сказила шетръроае[6].

Тѣм ради, ѡни въси потокмили сѧ и продали за иχ добра волѣ, некими непонѵждени, ане приселовани, тоа дом съ мѣст колико ест намѣстї и плоти въ ѡкръстѣ тои дом. Тоа продали болѣреиѵ господства ми Бърсан дворник и кнѣгини его, Ꙗнгелици, ради пет десѣт[7] талер сребръниχ.

И ѡт том, тиже прииде прѣд нами Палагїѧ съ сынъ еи, Иѡнашко, и брат еи, Дѹмитрѹ, сынове Бантъш, пакиже за иχ добра волѣ, неким непонѵждени, ане

---

[1] Omis.
[2] De la „†Datu-iam“ pînă la „creadză“, scris de Moise Movilă.
[3] Rupt.
[4] еи transformat din его.
[5] кнѣгинѣ Ирина, adăugat, cu aceeaşi cerneală cu care sînt scrise ultimele rînduri ale documentului (vezi mai jos).
[6] De la имѣ pînă aici, scris cu aceeaşi cerneală cu care sînt scrise ultimele rînduri ale documentului.
[7] петдесѣт scris cu aceeaşi cerneală cu care sînt scrise ultimele rînduri ale documentului.

www.dacoromanica.ro

присеѧовани, и продали въсѣ част им, <е>[1]лико сѧ изберет за дѣдинꙋ ѡт того село Дръгꙋшани, <ти>[2]же болѣренꙋ нашемꙋ выше писан, Бърсан дворник, и кнѣгини его, Янгелици, радї два десѣт[3] <та>[2]лер сребръних. И заплатил въси исплъно тїи в<ыше пи>[2]сани пинѣѕи въ рѹк им.

Тѣм радї, тоа дом съ мѣст въ[4] ѡкрестнїи дом, елико бъдет плоти и намѣстнїи, тоа дом и тоа част за ѡтнинꙋ ѡт того село да ест и ѡт господства ми болѣренꙋ нашемꙋ выше писан права ѡтнинꙋ и дѣдинꙋ и выкꙋпленїе и ѹрик и потвръжденїе съ въсѣм доходом, непорꙋшено емꙋ николиже, на вѣки вѣчнїи. И ин да сѧ не ꙋмишает прѣд сим листо<м>[5] нашим.

Ꙋ Ѩс, лѣто $\times\overline{\text{зрмв}}$ генарїе $\tilde{\text{е}}$.

† Сам господинъ велѣл.

† Гѧнгѣ вел логофет ꙋчи и сѧ искаах <m.p.>.

† Іѡнашко Мънжѣ <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Andrei fost armaș <și> [2] fiul lui, Dumitrașco, și nepoții lui de frate, Palaghiia și fratele ei, Dumitru, fiii lui Bantăș, și au vîndut o casă gata din satul Drăgușani, care a fost mai înainte a tatălui lui Andrei, anume Ilea fost șetrar, și a avut el pîră împreună cu nepoții lui de frate mai sus scriși, deoarece cneaghina Irina [6] șetrăroaia, mama lui, a stricat o casă a tatălui nepoților lui de frate, anume Bantăș vornic [6].

Pentru aceea, ei toți s-au tocmit și au vîndut de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni nici asupriți, acea casă cu locul cît este namestii și gard împrejurul acelei case. Aceea au vîndut-o boierului domniei mele Bîrsan vornic și cneaghinei lui, Anghelița, pentru cincizeci [6] taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea au venit înaintea noastră Palaghiia cu fiul ei, Ionașco, și fratele ei, Dumitru, fiii lui Bantăș, iarăși de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, și au vîndut toată partea lor, cît se va alege de dedină din același sat Drăgușani, <de asemenea> [1] boierului nostru mai sus scris, Bîrsan vornic, și cneaghinei lui, Anghelița, pentru douăzeci [6] taleri de argint. Și a plătit deplin toți acei mai sus scriși bani în mîinile lor.

Pentru aceea, acea casă cu locul din jurul casei, cît va fi gard și namestii, acea casă și acea parte de ocină din acel sat să fie și de la domnia mea

[1] Șters.
[2] Rupt.
[3] два десѣт scris cu aceeași cerneală cu care sînt scrise ultimele rînduri ale documentului.
[4] De la въ pînă la sfîrșit, scris de aceeași mînă dar cu altă cerneală.
[5] Omis.
[6] Vezi nota de la textul slav.

www.dacoromanica.ro

boierului nostru mai sus scris dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7142 <1634> ianuarie 5.

† Însuşi domnul a poruncit.|

† Ghianghea mare logofăt a învăţat şi s-a iscălit <m.p.>.

† Ionaşco Mînjea <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDLIX/12.
Orig., hîrtie (41,5 × 28 cm), pecete aplicată, căzută.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, X, p. 15—16 (orig. slav, cu trad. editorului).

3

1634 (7142) ianuarie 5.

Nastasia, jupîneasa lui Arsenie fost logofăt, şi fiul ei Gheorghiţă vînd satul Răuceşti lui Gheorghe Boţul.

† Adecă eu Nastasie, giupîneasa lui Arsenie ce au fostu logofet şi cu Ghiorghiţă, feciorul mieu, scriem şi mărturisescu cum am vîndut satul Răuceştii dumisali lui Ghiorghie Boţul, dereptu doî sote şi cindzéci de galbeni, bani buni, ce n-au fostu noî cumpărătură de la Radul ce au fostu vornic şi de la fratele lui, de la Simion, feciorii lui Ghiorghie ce a fostu hatman. Deci noi am vîndut de bunăvoe noastră, de nime siliţi, nici asupriţi, deci ca să aibă dumnealui a-şe faci şi drese dumneşti.

Şi în tocmala noastră au fostu Nil egumenul de Pîngăraţi şi Gherghiţă de Bîrgăoni şi Pătraşco de Hlăpeşti şi Ionaşco din Negreşti şi Neculaiu de Bîrgăoni şi alţi oameni mulţi au fostu în tocmala noastră.

Să hii dumisale dreptă ocină şi moşii şi cuconilor dumisale. Dereptu acéia nime să n-aibă a întoarce din omeni noştri.

Şi pentru mai mare credinţă ne-a[a]m <pus> [1] pecéţile şi am şi iscălit, ca să să creadză.

De iasta scriem şi mărăturisim.

Бъ лѣто ҂зрмв҃ генарїе е҃ дьни.

Нил егѹмен.

Аз Гиωргие искаах <m.p.>, сьнъ Арсенїе логофьт.

---

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Ншнашко искал <m.p.>.

Аз Неколаи Плешка искал <m.p.>.

<Pe verso, însemnare din sec. al XVII-lea>: † Uric de la Bărnovschi vodă şi alte dărése еще же дал въ рук Геwрге[1].

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, LIX/11.
Orig., hîrtie (29,3 × 19,7 cm), trei peceţi aplicate.

4

1634 (7142) ianuarie 6, Iaşi.

Moise Movilă voievod porunceşte pîrcălabilor din ţinutul Bacău să oprească toată partea din Biräeşti a lui Păntelei din Liteni, vecinul lui Ştefan din Mărgineni, deoarece primul a vîndut fără ştirea celui de al doilea.

† Ιω Моисею Могн<ла>[2] воевода, божїю милостїю, господаръ Земле Молдавское. Пишем слузѣ нашим, пръкълабом wт [<ц>ин<ут>[2] Бакъу. Dăm voao ştiri că s-au jeluitu, <înain>[2] tea domniei mé<le>[2], sluga domniei méle Ştefan den Mărginéni pe un vecin al <lui>[2], a<nu>[2]me Pănteleiu den Lăiténi, dzicînd el că i-au fost datu .... [3] iar el i-au vîndutu, dereptu 19 zloţi, fără ştirea lui.

Pentr-acea, dacă-ţi vede cartea domniei méle, iar voi să-i opriţi toată partea de ocină cîtă va avea în sat în Biräeşti, iar lui de-i va părea cu strîmbul, să-i daţi dzi să stea de faţă înnaintea domniei méle. Так да знаите, инак не учините.

<У>[2] Іас, въ лѣто зрмв генарїе ѕ.

† Господинъ велѣл.

Башотъ вел дворник учи <m.p.>.

† Га<вр>[2]ил Ѡн<чу>л[1] <писал>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secţia manuscrise, III/10.
Orig., hîrtie (13,8 × 18,1 cm), pecete timbrată; rupt şi şters în unele locuri. Cu o copie din 1804 ianuarie 11.

---

[1] Încă le-am dat în mîinile lui Gheorghe.
[2] Loc şters.
[3] Text ilizibil.

www.dacoromanica.ro

5

1634 (7142) ianuarie 7, Iaşi.

Moise Movilă voievod hotărăşte ca ţiganii Mitropoliei Sucevei să nu facă altcuiva munci decît Mitropoliei.

Iuon Moise Wojwod bestimt die zur Mitropolie gehörige Zigeuner zu keinem anderen als Mitropolie Diensten.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 7 t<en> Iänar.

Iuon Moise voievod hotărăşte ca ţiganii Mitropoliei să nu facă altcuiva munci decît Mitropoliei.

Dat în Iaşi, 7142 <1634> ianuarie 7.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.
Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 61.
Rezumat german.

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 699 (rez. german şi trad.).

6

1634 (7142) ianuarie 8.

Moise Movilă voievod porunceşte şoltuzului şi pîrgarilor din Baia să lase în pace patru posluşnici din acest oraş ai mănăstirii Moldoviţa.

Moise Mogila Woewod befiehlt den Scholtusen und Pärgar'n der Stadt Baja, dass sie ja die vier dort in Baja sesshaften Leibeigenen des Klosters Moldowiza in Frieden lassen, man soll sie mit nichts belästigen, nur in den Mühlen des Klosters haben sie zu dienen.

V<om> J<ahre> 7142 <1634> Jäner 8.

Moise Movilă voievod porunceşte şoltuzului şi pîrgarilor din tîrgul Baia să lase în pace pe cei patru posluşnici ai mănăstirii Moldoviţa care se află acolo în Baia, să nu-i apese cu nimic şi să slujească numai la morile mănăstirii.

Din anul 7142 <1634> ianuarie 8.

După Wickenhauser, *Moldowiza*, p. 106, nr. 126.
Rezumat în limba germană după orig. slav.

www.dacoromanica.ro

7

1634 (7142) ianuarie 8, Iaşi.

Moise Movilă voievod împuterniceşte mănăstirea Pîngăraţi să-şi apere braniştea Căprăriia.

† Иѡ Мѡѵси Могила воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii méle egumenului şi a tot săborul de la svînta mănăstire de la Pangăraţi spre-aciia ca să hie tari şi putérnici cu cartea domnii méle a-ş ţinea şi a apăra a lor branişte ce au în munte, anume Căprăriia şi alte branişti pre unde au apărat de vac.

Şi nime să nu cutédză a întra peste cartea domnii méle. Aceasta scriu domniia mea, într-alt chip să nu hie.

Ѹ Iac, въ лѣто ҂зрмв генарїе и҃.

† Сам господинъ велѣл.

Їѡ Мѡиси воевода <m.p.>.

† Пътрашко <писал>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: Pentru branişte, apărătura Moisei voievoda, Căprărie.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Pîngăraţi, III/59.
Orig., hîrtie (31 × 19,5 cm), pecete aplicată.

8

1634 (7142) ianuarie 8, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Pîngăraţi două curături la Straja, cumpărate de la Larion, Ion şi Dan din Dărmăneşti.

† Иѡ Моѵси Могила воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже господство ми дали и потвръдили есми молебником нашим, егѹменѹ и вес съборѹ ѡт свѣтаа монастир Пангърацїи, на една ѡчищенїе иже ест оу Страже, что ест им права кѹпленїе ѡт Лариѡн <и>[1] Їѡн ѡт Дръмънещи и такождере на дрѹгаа ѡчищенїе что ест им права кѹпежна ѡт Дан ѡт там, ѡт исписоки что имали ѡт Александрѹ Илїаш воеводъ и ѡт господства ми[2] да ест есмы права ѡтнинѹ и викѹпленїе и потвръжденїе и ѹрик, съ въсѣм доходом непорѹшила неколиже на вѣки.

---

[1] Omis.
[2] И ѡт господства ми, adaos ulterior pe margine.

www.dacoromanica.ro

И да имают дръжатї тѣх ѡчищенїа по где хотаръли ємы Савин бив хєтман.

И ин да сѣ не ѹмишаєт прѣд сим листом нашим.

Ѹ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмв генарїє и҃.

† Сам господинъ велѣл.

† Гꙗнгѣ вел логофет ѹчи и сѧ искаах <m.p.>.

† Пътрашко <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfînta mănăstire Pangărații, o curătură care este la Straje, care le este dreaptă cumpărătură de la Larion < și> [1] Ion din Dărmănești și de asemenea altă curătură, care le este dreaptă cumpărătură de la Dan de acolo, din ispisoacele pe care le-au avut de la Alexandru Iliiaș voievod și de la domnia mea[2], să le fie dreaptă ocină și cumpărătură și întărire și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Și să aibă a stăpîni acele curături pe unde le-au hotărnicit Savin fost hatman. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7142 < 1634> ianuarie 8.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit < m. p.>.

† Pătrașco < a scris>.

Arh. St. București, M-rea Pîngărați, III/46.
Orig., hîrtie (31,5 × 19,5 cm), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1909 iunie 6, de Stoica Nicolaescu.

9

1634 (7142) ianuarie 8.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Moldovița satul Văculești și dreptul de a lua fumăritul din acest sat.

Moise Mohila Woewod bestätiget und gibt dem heil<igen> Kloster Moldowiza das Dorf Wokulestie, und die Leute dieses Dorfes haben den Rauchschoss an die Landesherrschaft nicht zu zahlen, sondern jährlich dem genannten Kloster zu entrichten.

V<om> J<ahre> 7142 <1634> Jän<er> 8.

---
[1] Omis în orig.
[2] „și de la domnia mea", adaos ulterior pe margine.

www.dacoromanica.ro

Moise Movilă voievod întăreşte şi dă sfintei mănăstiri Moldoviţa satul Văculeşti, iar vecinii de acolo să nu aibă a plăti domniei darea de fum, ci să o plătească în fiecare an numitei mănăstiri.

Din anul 7142 <1634> ianuarie 8.

După Wickenhauser, *Moldowiza*, p. 106, nr. 127.
Rezumat în limba germană după orig. slav.

EDIŢII: Creţulescu, *M-rea Gorovei*, p. 58 (menţiune).

10

1634 (7142) ianuarie 9, Iaşi.

Moise Movilă voievod scuteşte de toate taxele vamale pe vecinii Mitropoliei Sucevei.

Derselben [1] befreyet die zur Suczawaer Mitropolie gehörige Unterthanen von allen Maut-Gebühren.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 9 t<en> Iäner.

Acelaşi [1] scuteşte pe vecinii aparţinînd Mitropoliei Sucevei de toate taxele vamale.

Dat în Iaşi, 7142 <1634> ianuarie 9.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.
Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 59.
Rezumat german.

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 756 (rez. german şi trad.).

11

1634 (7142) ianuarie 9, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte ieromonahului Silion şi rudelor sale satul Todereni, pe Sitna, ţinutul Hîrlău, deoarece le-au ars vechile lor privilegii.

† Иѡ Моѷси Могила воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже прїидоше, прѣд господства ми и прѣд вес съвет господства ми, молебникꙋ нашемꙋ ермонах, имѣ Силиѡан и съ плѣменниких своꙗ, на имѣ:

---

[1] Io Moise Mogila Wojwoda.

www.dacoromanica.ro

Андреика и Кръчун, брат его, Ифрим, брат его, и Дръгина, състра их, и Мъндрое, състра его и жаловали сѣ, ѡт прѣд господства ми, съ великою жалобу рѣкъща за рѣденїе что ѡни имали, ѡт Петра воеводї на село Тодерѣни, что ест у волост Хрълъѡвѣ, на потуцѣ Єикновѣ, тих рѣденїе что ѡни имали на тот село, ѡни казали како изгубили къда зажижъл дом ермонах попи Єилиѡн, тих рѣденїе ужигал, како приидоше, прѣд нами, многи людї добри и поукръснѣми мегеѩши и мартурисил ѡт прѣд господства[1]ми, съ своими душами, како за<г>[2]иб тих рѣденїе тогда.

Тѩм господство ми, ѩко увидѣхом таа жалоб и тих мартурїи ѡт людї добри, господства ми вѣровах и сътворихом и потвръдихом да ест емо ѡт нас запис, съ въсѣм доходом.

И хотар томо село да ест по старому хотару, по где ѡни ѡживали из вѣка.

И ин да сѣ не умишает прѣд сим листом господства ми.

† У Іѩш, лѣто ҂зрмв генарїе ѳ.

† Сам господинъ велѣл.

† Гѩнгѣ вел логофет учи и сѧ искаах <m.p.>.

† Андрушко <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele şi înaintea întregului sfat al domniei mele, rugătorul nostru ieromonah, anume Silion şi cu verii săi, anume: Andreica şi Crăciun, fratele lui, Ifrim, fratele lui şi Drăghina, sora lor, şi Mîndroae, sora lui, şi s-au jeluit dinaintea domniei mele, cu mare jalobă, spunînd că dresele ce ei au avut de la Petru voievod pentru satul Todereni, ce este în ţinutul Hîrlău, pe pîrîul Sitna, acele drese ce ei au avut pe acel sat, ei au spus că au pierit cînd s-a aprins casa ieromonahului popa Silion, acele drese au ars, cum au venit, înaintea noastră, mulţi oameni buni şi megieşi dimprejur şi au mărturisit dinaintea domniei mele, cu sufletele lor, că au pierit acele drese atunci.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut acea jalobă şi acele mărturii de la oameni buni, domnia mea am crezut şi am făcut şi am întărit să-i fie de la noi zapis, cu tot venitul.

Şi hotarul acelui sat să fie după vechiul hotar, pe unde ei au folosit din veac.

---

[1] În text: гспнвмн.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.
† La Iaşi, anul 7142 <1634> ianuarie 9.
† Însuşi domnul a poruncit.
† Ghianghea mare logofăt a învăţat şi m-am iscălit < m. p.>.
† Andruşco <a scris>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi, Fond Spiridonie, XVIII/9.
Orig., hîrtie (32,3 × 20,4 cm), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din 1803 iulie 20.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 23—24 (orig. slav cu trad. editorului).

12

1634 (7142) ianuarie 10.

Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Hangul hotarul mănăstirii dăruit de Miron Barnovschi voievod şi hotărnicit de Savin fost hatman ş.a.

7142 <1634> ghenarie 10.

Carte gospod dată de stăpînire de la Moisăi Moghila voievod călugărilor de la sfînta mănăstire Hangul, ca să fie puternici a ţine şi a apăra hotarul sfintii mănăstiri pe unde au dat Barnovschii voievod şi au hotărît boerii domnii sale, Savin ce au fost hatman şi Ionaşco Prăjăscul postelnic şi Borălian uricariul. Iară călugării de pe la alte mănăstiri să nu aibă triabă a să amesteca într-acel hotar.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, CXXX/46 (17).
Rezumat.
Alt rezumat la Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 148, f. 30.

EDIŢII: Stoide-Turcu, *Doc. Neamţ. sec. XVII*, p. 14 (regest).

13

1634 (7142) ianuarie 11, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul clucer părţi de ocini cumpărate din satul Săoani, pe Siret, ţinutul Roman.

† Ιω Моѵси Могила воевода, божїею милостїею, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже прїиде, прѣд нами и прѣд въсими нашими молдавскими болѣри, великих и малих, слуга наше, Иωн Чолпан, по его доброю волю, никим непонуждени,

www.dacoromanica.ro

ани приселовая, и продал своа права штнинꙋ и дѣдинꙋ, мѣсто за три домове wт село Съwани, что ꙋ волост Романскомꙋ, wт ватрꙋ село и wт полѣ и wт болоти и wт вес приход, что тѣх мѣстове за три домове, два мѣстове, wн себе вратил wт Маргита, а едно мѣсто wн себе кꙋпил wт Исак Гигоескꙋл, внꙋк Ꙋрдаш[1]. Тѣх wн продал болѣринꙋ нашемꙋ, Лꙋпꙋл Пръжескꙋл клꙋчар, ради два сто талери сребрънних.

И wт том, тиже прїиде прѣд нимми и прѣд нашими болѣри, Еремїа и внꙋка его, Дꙋмитра, дъщa Кръчюн, по их доброю воли, никим непонꙋждени, ани приселоваьи и продали их права wтнина wт тогоже село Съwани, на рѣцѣ Сирѣтꙋ wт едн дом половина и wт дрꙋгаа половина пакиже половина, част Еремїи и внꙋци его, wт вес приход елико сѣ изберет. Таа тиже продали болѣринꙋ нашемꙋ, Лꙋпꙋл Прѣжескꙋл клꙋчар, ради шест десѣт талери сребрънних.

И wт том, тиже прїиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Некита и жена его, Ангелина, и Настѣ, внꙋка Немцѣнеи и Дꙋмитрашко, сынъ Никоаръ и Ларион и Настасїꙗ, внꙋци Пънти и Рꙋски и Соркавеи, по их добрих воли, никим непонꙋждени, ани приселовани и продали их правою wтнина и дѣдинна wт тогоже село Съwани, шестаа част, половина жирѣбїе, wт нижниаа част съ брꙋд за млин ꙋ Сирꙋт и съ мѣсто за сѣножати и съ вес приход. Таа тиже продали болѣринꙋ нашемꙋ, Лꙋпꙋл Пръжескꙋл клꙋчар, ради пет десѣт талери.

И wт том тиже, прїиде прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Самсон, сынъ Бꙋздꙋган, никим непонꙋжден, ани приселоваи и продал своа права wтнина и дѣдинна wт тогоже село Съwани, wт третаа част четвротаа част. Таа тиже продал болѣринꙋ нашемꙋ, Лꙋпꙋл Пръжескꙋл клꙋчар, ради три десѣт талери сребрънних. И заплатил им въсим исплъннoю тих въсих више писанних пинѣзи.

Ино господство ми, видѣвше между ним<и и>[2]х <добров>[2]олнию токмеж и исплъно<ю>[2] заплатꙋ, а мы т<ако>[2]ждере <и wт на>[2]с дали и потвръдили есми в<и>[2]ше <речено>[2]мꙋ болѣринꙋ нашемꙋ, Лꙋпꙋл Пръжескꙋл клꙋчар, на <тих више>[2] р[р]ечинни<х>[2] части за wтнинꙋ wт село Съwани, како да ест емꙋ права wтнинꙋ и кꙋпежнию и ꙋрик съ въсѣм доходом, непорꙋшению николиже въ вѣки вѣчнїи. И ин да сѣ не оумишает.

Ꙋ Ꙗс, лѣто ҂зрмв гиенарїе аї.

† Сам господинъ велѣл.

Иw Мwиси воевода <m.p.>.

† Кръстѣ Дамиїан <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Ion Ciolpan, de bunăvoia lui, nesilit

---

[1] În alte documente: „Urdugaş".
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

de nimeni, nici asuprit şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină, loc de trei case din satul Săoani, care este în ţinutul Roman, din vatra satului şi din cîmp şi din bălţi şi din tot venitul, care acele locuri de trei case, două locuri şi le-a întors de la Marghita, iar un loc şi l-a cumpărat de la Isac Ghigoescul, nepotul lui Urdaş [1]. Acelea le-a vîndut el boierului nostru, Lupul Prăjescul clucer, pentru două sute taleri de argint.

Şi la aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Eremia şi nepoata lui, Dumitra, fiica lui Crăciun, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vîndut dreapta lor ocină din acelaşi sat Săoani, pe rîul Siret, jumătate dintr-o casă şi dintr-altă jumătate, iar jumătate, partea lui Eremia şi a nepoatei lui, din tot venitul, cît se va alege. Aceea de asemenea au vîndut-o boierului nostru, Lupul Prăjescul clucer, pentru şasezeci taleri de argint.

Şi la aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Nechita şi femeia lui, Anghelina, şi Nastea, nepoata Nemţeanei, şi Dumitraşco, fiul lui Nicoară, şi Larion şi Nastasia, nepoţii lui Pîntea şi ai Ruscăi şi ai Sorcanei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină din acelaşi sat Săoani, a şasea parte, jumătate de jirebie, din partea de jos, cu vad de moară în Siret şi cu loc de fîneţe şi cu tot venitul. Aceea de asemenea au vîndut-o boierului nostru, Lupul Prăjescul clucer, pentru cincizeci de taleri.

Şi la aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Samson, fiul lui Buzdugan, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vîndut dreapta sa ocină şi dedină, din acelaşi sat Săoani, a patra parte dintr-a treia parte. Aceea de asemenea a vîndut-o boierului nostru, Lupul Prăjescul clucer, pentru treizeci taleri de argint. Şi le-a plătit tuturor deplin toţi aceşti mai sus scrişi bani.

Deci domnia mea, văzînd între ei tocmeala lor de <bună>[2]voie şi plata deplină, şi noi de asemenea <şi de la>[2] noi am dat şi am întărit mai sus zisului nostru boier, Lupul Prăjescul clucer, < aceste de mai sus> [2] zise părţi de ocină din satul Săoani, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7142 <1634> ianuarie 11.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., CDLXVII/12.
Orig., hîrtie (42 × 28,2 cm), pecete timbrată.

---

[1] În alte documente: „Urdugaş".
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

14

1634 (7142) ianuarie 12, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei satele sale şi le acordă scutiri.

Ioan Moise Mogila Wojwoda priviligiret die zur Suczawaer Mitropolie gehörige Dörfer und ertheilet selben ein und andere Freiheiten.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 12 t<en> Iäner.

Ioan Moise Moghila voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei satele ce-i aparţin şi unele scutiri.

Dat în Iaşi, 7142 <1634> ianuarie 12.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.
Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 51.
Rezumat german.

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 755 (rez. german şi trad.).

15

1634 (7142) ianuarie 12.

Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Neamţ locul din jurul ei, hotărnicit de Pătraşcu Başotă logofăt al doilea în timpul domniei lui Alexandru Iliaş.

Suret de pre un ispisoc de la Moisei Moghila voievod din leat 7142 < 1634> ghenarie 12 dini.

† Iată domniia noastră am dat şi am întărit rugătorilor noştri, egumenului şi a tot soborului de la sfînta monastire ce să dzice Neamţul, cu locul sfintei mănăstiri ce este împregiurul sfintei mănăstiri.

Iară hotarul aceluia loc ca să fie pre unde au hotărît în dzilele lui Alexandru Iliiaş voievod Pătraşco Başotă 2 logofet, din ispisoc de hotărît ce au avut sfînta mănăstire de la Alexandru Iliiaş voievod, şi începîndu acel hotaru din obîrşie izvorului Mustii, pe apă în gios pînă la Némţişor şi Némţişorul în sus pîn-la gura Topliţii braniştii, de acolo Topliţa în sus, pre din gios de prisaca mănăstirii Neamţul, pîn-la gura Top[p]liţii Săci, în boor şi Topliţa în sus pînă la podul lui Fodos de piiatră, de acolea drumul în sus pînă de laturea luncii, în capul Obrejiei, în piiatră şi în boor, iară de acolea Obrejie în sus, den boor în boor, pîn-la piscul Munceilor, în piiatră şi în boor, unde este hotarul lui Uréche dvornicul şi de acolea în sus, dreptu din boor

www.dacoromanica.ro

în boor, preste culme Muncelului pînă la chilie lui Veniiamin, într-un rîmnic şi de acolo locul dreptŭ la dial, în boor şi în piiatră, iară de acolea dreptŭ pe din sus de chilie lui Visarion, aproape de chilie lui Ştefan Răul, în boor şi de-acolea preste apa Carpănului în sus, din boor în boor, în curmătura Runcului, iară de acolea pe mijlocul coastei Fagului, din boor în boor, în Furciturile Dobrianului şi iarăşi pe mijlocul coastei, din boor în boor, pîn-la piciorul Străjii şi în gios pe picior, pe coasta piciorului Străjii, peste izvorul Străjii, în dialul Ţiganului, în boor şi în piiatră şi culme dialului în sus, cu pădure, pîn-la Muncelul cel Mare şi de acolea coasta Muncelului la fîntăna lui Dziman Sasul, în boor şi drept la boori pînă la hotarul chiliilor lui Chiriiac, iar de acolea în gios drumul în piiatră şi drept peste cîmpu într-altă piatră şi în matca Niamţului, iar de acolea Niamţul în sus pînă la capul piscului Cotnărelului, în piiatră şi în boor, pîn-la capul Foalelui, de acolea pe culmea Foalelui în sus, din boor în boor, pîn-la mijlocul Foalelui şi Pipirigul pîn-la curmătură şi din boor în boor pînă la pîciorul Ursoaei, iar de acolea piciorul în gios pînă la gura Plotunului, unde dă în Pipirig, de acolea apa Pipirigului în sus pînă la Slatina lui Pătru vodă, Slatina giumătate şi Pipirigul în sus pînă la cornul Glodului, în boori şi piciorul la deal pîn-la Răscoale, în boori, iar de acolea opcina, din boori în boori, pîn în frunte Baicului şi pe culmea Baicului pînă la vîrful Cornului, în obîrşie izvorului Cornului, la vale pînă în apa Bistriţii şi peste Bistriţe, pe piciorul Colibiţii în sus, pînă la vîrful Vîrstatului, iar de acolea opcina în sus pînă la vîrful Hurdugăi, iară de acolea iar opcina în sus, din boor în boor, pînă la priluca dintre Drepte, în Dreptul cel Mare, iar de acolea apa Dreptului în gios pînă la apa Bistriţii şi de acolea peste Bistreţă, în izvorul Fagilor, de acolea pe izvor în sus pînu [pînă] la obîrşie, de acolea în vîrful Radzimului la Comarnicul Petricăi, în boori, în vîrful Radzimului, în Vîrful cel Mare, în boor şi într-o piiatră şi de acolea pe locŭ dreptu peste Fărcaşa, la priluca lui Tiacoe şi de acolea drept la dial, din boor în boor, pînă la vîrful Bulbucului celui Mare, de acolea locul de-a dreptul din boor în boor pînă la Fărcăşiţă, între Bulbuce, într-un boor şi de acolea la dealŭ, de-a dreptul locul, pînă la cel mare Bulbuc, în boor şi de acolea pe coasta Fărcaşii pînă suptu Hălăuca, într-o piatră şi într-un boor, de acolea peste dial în obîrşie izvorului Hălăucului şi izvorul în gios pînă la Valea cea Mare, de acolea vale în gios pînă la Niamţul cel Mare şi de acolea peste Niamţu în piciorul Mîndzatului, în sus pînă la vîrful Mîndzatului şi de acolea opcina în gios pînă la vîrful Piţigăei şi de acolea opcina în gios pînă la vîrful Sihlii cei Mari, de acolea opcina în gios pînă la vîrful Sihlii cei Mici, de acolea opcina, pe vîrful dealul Rusului, pînă la piciorul Pestricioarei, iar de la piciorul Pestricioarii, pe opcină în gios, pînă la obîrşiile Moişii, într-un boor, de acolea opcina pînă la vîrful Pleşurilor şi de acolea pe vîrful Pleşurilor în gios pînă la obîrşiile Cărbunii şi de acolea opcina în gios pîn-la obîrşie

www.dacoromanica.ro

izvorului Călugăriţilor, de acolea opcina în gios pînă în obîrşiile izvorului Purcăreţilor, de acolea opcina în gios pînă < la > [1] obîrşiile izvorului Runcului, de acolea opcina în gios pînă la obîrşie izvorului Mustii şi izvorul pînă la gură.

Pentru acéia, acel mai sus scris loc în sémne, ca să fie şi de la domniia noastră sfintei mănăstiri Neamţul driaptă ocină şi moşie şi uric şi întăritură, cu totŭ venitul, nemutat nici odănăoară în véci.

Efrim ieromonah biv şcol slavenschii.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, XLVII/2.
Traducere cu unele inexactităţi de formă (cf. doc. nr. 141).

16

1634 (7142) ianuarie 13.

Moise Movilă voievod scrie ureadnicilor, şoltuzilor şi pîrgarilor din tîrgul Piatra că a scutit de bir şi angării satul Vînători.

Carte gospod scrisă pe sîrbiie de la Moisi Moghila voievoda către uradnicii din tîrgul Pietrii, şoltuji, pîrgari i pîrcălabii ot Niamţŭ, pentru satulŭ Vînătorii, cum că l-au ertat de tot birulŭ şi angării. Şi ei întru nimică să nu-i superé.

Văleat 7142 < 1634 > ghenarie 13.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 548, f. 26 (nr. 13).
Rezumat.

17

1634 (7142) ianuarie 13, Iaşi.

Moisi Movilă voievod scrie slujitorilor din ţinutul Tecuci să lase în pace satul Fîntîna al mănăstirii Uspenia din Iaşi.

† **Иѡ Монсї Могнла воєвода, божїю милостїю, господаръ Землн Мѡлдавскон.** Scriem domniia mea la slugile domnii méle, la toţi dăbilarii cîţi veţi înbla cu slujbele domnii méle la ţinutul Tecuciului. Dămu-vă ştire, deaca veţi vedea cartea domnii méle, iar voi toţi ca să aveţi a lăsa în pace satul Fîntîna, ce iaste a svintei mănăstiri Uspeniia din tîrg din Iaş, ca să

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

nu le trageţi dobitocul lor pentr-alţi oameni sau pentr-alte sate, numai ca să aibă a-ş plăti birul ce vor hi scriş la catastih în visteariul domnii méle.

Pentr-acéia şi voi pîrcălabi de acel ţinut şi globnici şi deşugubinari şi olăcari şi podvodari întru nemic să nu-i învăluiţi, nici să-i globiţi, nici boii lor la podvoade ca să nu le luaţi, nice caii de olac, ce să fie în pace de toate.

Iar cine va învălui mai multu, de mare certare va hi de la domnii méle.

Тоє пишем, инак не бѫдет.

Оу Ѩс, лѣто ҂зрмв генарїе гї.

† Сам господинъ велѣл.

Іѡ Моиси воєвода <m.p.>.

† Корлат <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Galata, VI/22.
Orig., hîrtie (32,7 × 20 cm), pecete aplicată, stricată.
O copie, *ibidem*, ms. nr. 628, f. 224.

18

1634 (7142) ianuarie 13, Iaşi.

Hariton, Dumitru şi Ionaşco vînd părţi din satul Băloşeni, pe Jijia, ţinutul Iaşi, lui Toader Ştefan, Paradis Saula şi Mihai Ungurul.

† Adecă eu, Hariton şi Dumitru şi Ionaşco, feciorii lui Vasilie Mîrdan, nepoţii Tomşei, din sat din Băloşéni, pre valea Jijiei, în ţinutul Iaşilor, înşine mărturisim cu cest zapis al nostru cum am vîndut toată partea noastră ce să va alége din satu din Băloşani, de nimene nevoitu, nice siliţi, ce de a lor voia, lui Toader Ştefan şi lui Paradi< s> [1] Saula şi lui Mihaiu Ungurul, dereptu şasedzăci de taleri bătuţi, ca să le fie lor direaptă ocină şi moşie, cu tot vinitul şi din vatra satului şi în cî< m>[1]p şi în vale, în apă, şi cu loc de prisacă şi cu loc de vînaţ [2] şi în şes şi în to< t> [1] locul, ce li să va alége partea lor ce scrie mai sus din satŭ din Băloşani. Iar de urice au mărturi<si>[1]tu sîngur Hariton şi Ionaş<co>[1] şi Dumitru, fraţii înşi, că sîmtu la Trinca din satu din Băloşani, cîndu vor hi de trebă <să> [1] fie de faţă.

Pentru mărturie am făcut acest zapis şi întăritură denaintea a mulţi oamini buni, anume: eu Ursul diiac am scris şi Carpu din Miclăuşani şi Alexa Şarpe din Frăţiléni şi Dîrlău din Cîrnicéni şi Văsiian de acolea şi Isac de acolea

[1] Omis.
[2] În loc de „fînaţ".

www.dacoromanica.ro

și Dumitrașco de Peréni și Pană de Cucuréni și Căzacul din Mălăești și Vasilie de Bul<bu>[1]cani și Nechita de acolea și Costantin ginerele lui Nebojatco și feciorii Hăugului și mulți oameni și bătrîni au fostu într-această tocmală, ca să să știe.

Ꙋ Ꙗс, ×ЗРМВ генарїе ГІ.

Аз Сава Хъꙋгꙋл искал <m.p.>.

Аз Костантин Хъꙋгꙋл искал <m.p.>

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol"-Iași, Fond Spiridonie, III/48.
Orig., hîrtie (32,9 × 20,4 cm).
EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 24—25 (orig.).

19

<Cca. 1634> ianuarie 14, Iași.

Grigore Bucium vornic de poartă mărturisește că Mihăilă, fiul lui Drăgan, și-a vîndut partea sa de ocină din Popești lui Boldescul fost pîrcălab.

† Глигорїе Бꙋчꙋм дворник ѿ портъ господинꙋ. Adecă au venit, înaintea noastră și înaintea a mulți oameni buni și megiiași, Mihăilă ot Popești, sînu Drăgan, nepotul Erimiei lui Hociungu, некимъ непонꙋждеи, ани присилован, ce de bunăvoia lui, de șe-au vîndut a sa parte de ocină ce i să va veni ѿ село Popești, den partea de sus și o au vîndut, priiatenului nostru Boldescul ce a fost pîrcălab, dereptu optu talere, bani gata bătuți. Au dat acei bani dentre noi.

Și au fost în tocmala lor oameni buni, anume: Păcurar ot Cîrligi, Gliga ot Parăginești, Gheorghe ot Cîrligi, Ion ot Urdzici, Chirila ot Buciumi, Oniță ot tam. Noi am văzut a lor bună tocmală și plată deplină; noi i-amu făcut această mărturie să să știe, pînă-ș va face исправ ѿ господинꙋ. De acea mărturisim, да сѣ знает.

Пис ꙋ Ꙗс, генарїе ДІ.

Бꙋчꙋм искал <m.p.>.

Institutul de istorie și arheologie „A.D. Xenopol"-Iași, Fond Spiridonie, XXXI/50.
Orig., hîrtie (30,2 × 20,2 cm), pecete aplicată.
Datat după doc. din 1634 februarie 15 (vezi nr. 58), cînd Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Boldescul pîrcălab, fiul lui Toader Boldescul pîrcălab,toate cumpărăturile din satul Popești, printre care și cea menționată în această mărturie.
EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 77—78 (orig.).

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) ianuarie 14, Iaşi.

Moise Movilă voievod porunceşte staroştilor de Putna să cerceteze pricina dintre mitropolit şi Dumitraşco fost stolnic pentru o moară de pe Putna, din satul Cofeşti.

† **Ιω Моүси Могила воєвода, божїю милостїю, господаръ земли Мωлдавскои.** Scriem domniia mea la starostii de Putna. Dămu-vă ştire că dumnii méle s-au jeluit părintele mitropolitul dzicînd că are o moară pre apa Putnei, la sat la Cofeşti, iar de în gios de acéia moară au mărsu Dumitraşco ce au fost stolnic de au făcut o moară şi au înnecat moara părintelui.

Deci de vréme ce veţi vedea cartea domnii < me>[1]le, iar voi să mérgeţi să socotiţi cu < o> [1]ameni de pre înpregiur de va hi înecată moara părintelui, voi să tăiaţi moara lui Dumitraşco pentru căci nu iaste într-un uric cu a părintelui, că aşea iaste legea ţărîi.

Aceasta vă scriem. Mai multă jalobă să nu vie la dumniia mea, ce să faceţi cumu-i mai cu direptul, după tocmala şi după légea ţărîi. **Инак не бѹдет,**

Ѹ Іас, въ лѣто ×зрмв генарїе дї.

† Господинъ рече.

† Гіангѣ вел логофет ѹчи и сѧ искаах <m.p.>.

† Дѹмитрашко <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, LXXX/17.
Orig., hîrtie (32,7 × 19,6 cm), pecete aplicată.

21

1634 (7142) ianuarie 15.

Moise Movilă voievod dăruieşte lui Pătraşcu, fiul Nastei, trei părţi din satul Căbiceni, ţinutul Dorohoi.

Leat 7142 <1634> ghenarie 15. Ispisoc di la Moisăi Movila vodă.

Adică domniia me m-am milostivit şi am dat şi am miluit pe sluga noastră credincioasă Pătraşco, ficior Nastii, nepot Anuşcăi, strănepot Soficăi şi lui Ivanco sulger, cu o ocină, trei părţi de satul Căbicénii, din ţinutul Dorohoiului, cari acesti trii părţi dintr-acist sat de noi sus scris au fost a lui

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

trepti[1] moşie şi baştină de pre Ivanco sulger, pentru căci au fost vîndute acisti trii părţi unchiului dumnii meli, lui Miron Barnovschi vodă, şi după moarte lui au rămas toati moşiile lui iarăş domneşti.

Drept aceasta, domniia me, ca pri nişti moşii domneşti, am luat toate moşiile lui şi li-am dat şi am miluit pre cii ce ni-au slujit noao. Pintru aceasta, am luat acisti trii părţi dintr-acist sat Căbicinii şi am dat şi am miluit pe sluga noastră de mai sus scrisă, Pătraşco, ficior Nasti, pentru căci ni-au slujit mai denainte vreme cu driptate, după cum să cadi. Pintru aceasta, ca să-i fie de la domniia mi driaptă ocină şi moşie în veci. Nimi altul să nu să amestici.

Leat 7261 <1752> octombrie 1.
Ionaşco gramatic am scris.

Bibl. Acad., CXLII/139.
Traducere.
EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, II, p. 321—322 (aceeaşi traducere).

22

1634 (7142) ianuarie 15, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Putna un loc din jurul unui metoh al mănăstirii din hotarul tîrgului Siret.

† Иѡ Моиси Могила воевода, божїею милостїею, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже господство ми дали и потвръдили есми молебником нашим, егѹменѹ и въсемѹ съборѹ ѿт светаа монастир Пѹтна, идеже ест храм Ѹспенїе прѣсвѣтѣи, чистꙑи и прѣблагословенѣи владичице наше Богородице и приснодѣви, Марїа, прѣстателницѫ мирѹ едно мѣсто что ест по ѡкрсть єдномѹ метох свѣтѣи монастир, ѿт хотар Сирѣтскаго тръга.

А хотар томѹ мѣсто да ест им по кѹда написѹет им привилїех и по кѹда хотарили слѹѕи наших Дѹмитрѹ ѿт Рѹгъшещи и Мирон ѿт Карапчиѹ съ Бѹзановски бив дворник и съ Щефан Мѹргѹлец и съ Бидрашко и съ Иѡнашко дворник ѿт Дорохою и съ иних мнозих люди добри.

Тѣм ради, како да ест им и ѿт господства ми права ѿтнина и дѣдина и хотаренїе и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиже въ вѣки вѣчнїи. И ин да сѧ не ѹмишает.

Ѹ Іѩс, въ лѣто ҂зрмв генарїе єі.
† Сам господинъ велѣл.
Иѡ Моѷси воевода <m.p.>.
† Кръстѣ Дамиїан <писал>.

---

[1] Greşit, pentru „drepti".

www.dacoromanica.ro

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi întărit rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor de la sfînta mănăstire Putna, unde este hramul Adormirea preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară, Maria, mijlocitoarea lumii, un loc ce este în jurul unui metoh al sfintei mănăstiri, din hotarul tîrgului Siret.

Iar hotarul acelui loc să le fie pe unde le scriu privilegiile şi pe unde au hotărît slugile noastre Dumitru din Rugăşeşti şi Miron din Carapciu cu Buzanovschi fost vornic şi cu Ştefan Murguleț şi cu Vidraşco şi cu Ionaşco vornic de Dorohoi şi cu alți mulți oameni buni.

Pentru aceea, să le fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi dedină şi hotărnicie şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7142 <1634> ianuarie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Moise voievod <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXII/130.
Orig., hîrtie (41,4 × 28,2 cm), pecete timbrată.

23

1634 (7142) ianuarie 15, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Bisericani satul Vînători de la Piatra, pe Bistrița, ținutul Neamț, în urma judecății avute cu mănăstirea Golia.

† Иѡ Моѵси Могила воевода, божїею милостїею, господаръ Земли Мѡлдавской. Ѡже прїидошѫ, прѣд нами и прѫд въсими нашими молдавскими болѣри великими и малими, молебници господства ми калѹгери ѡт свѣтаа монастири Бесерекани, идеже ест храм свѣтое Благовѣщенїе прѣсвѣтѣи Богородице и жаловали сѧ нам съ великою жалобѹ; како имали едно село, на имѣ Вънъторїи ѡт Камен, на рѣцѣ Бистрици, съ брѹд за млин ѹ Бистрицѣ, что ѹ волост Нимецскомѹ, что било за ѡкол тръг Камен, рекъще како тот село дал был пръвоколѣницо господства ми, Костантин Могила воевода, Кирици Дѹмитраки еже бив постелник и кнѣгини Марїи[1] за своего праза слѹжбѹ и ради два тисѧщи ѹги жолтиХ что ѡн дал въ потрѣбѹ земской, егда был нъжнѫ земли. А по прѣ-

[1] И кнѣгини Марїи, adaos pe margine.

www.dacoromanica.ro

ставленїе Кирици Дꙋмитраки постелник, а кнѣгинѣ его, Марїа, дал тое село свѣтои монестири Бесереканим, въ задꙋше их и задꙋше родителем их и написатї их въ свѣтїи, великїи, божественїи помѣнник помѣнити сѧ въ въсѧх божествених слꙋжбах, по цръкъвномꙋ ѡбичаю, доколѣ стоит свѣтаа монастир. И дал им и ꙋриче и записе ѡт Костантин Могила воевода и сътворил им и запис ѡт нега и ꙋрик за потврьждение ѡт Гашпар воевода. А потом, калꙋгери ѡт свѣтаа монастир Голъева, ѡт срѣд тръг Ꙗских, еще же ꙋказовал прѣд нами едни исписок неправеден ѡт Гашпар воевода, сътворен съ хитростїами их, писающе въ тот исписок како дал им тот село кнѣгинѣ Марїа Кирицоае.

Ино господство ми и съ нашими молдавскими болѣри ꙋсъдихом их праведним сѫдїем и послахом их до кнѣгинѣ Марїа Гирицоае ꙋ Лѣцскаа Земли приносити лист ѡт нега за изнов комꙋ дал тое село. А потом, бесереканїи, ѡни пакиже принесошѧ дрꙋг запис ѡт нега, съ клѣтво и лист до господства ми, писающе како дал бесереканим тот село, а ин никто да не имает ни едною потрѣбꙋ.

Тѣм ради, ꙗко ꙋвидѣхом толиких нарѣденїе прави въ рꙋки бесереканим, а мы ꙋправдихом их, а голъꙗнїи ѡни зостали ѡт прѧд нами и ѡт вес закон землскои и възѣхом ѡт них и тот исписок и сказихом въ диван господства ми.

Того ради, тот село, Бънъторїи ѡт Камен, съ брꙋд за млин ꙋ рѣка Бистрицꙋ како да ест и ѡт господства ми свѣтѣи монастири прѣд реченнѣи реколїа Бесереканїи, права ѡтнина и дѣднина и ꙋрик, съ всѣм доходом.

А аще проꙗвлѣют сѣ въ нѣких дьни нѣких нарѣденїе да голъꙗни да сѧ възмꙋт ѡт них, подаст сѣ въ рꙋки бесереканим и да бѫдет голъꙗнїи за глоб портꙋ за что ѡни сами свѣдїтелствовали како не имают дрꙋгих нарѣденїе. И да не имает май тегати сѧ за сїа тѣже николиже въ вѣки. И ин да сѧ не ꙋмишает.

Ꙋ Ꙗс, въ лѣто ×зрмв генарїе еі.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Моиси воевода <m.p.>.

† Кръстѣ Дамиїан <писал>.

<Pe verso>: Аз Гꙗнгѣ вел логофет и сѧ искаах <m.p.>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: † Исписок ѡт Моисеи воевод на село Бънѫтор<и>, что било прѣнїе съ голѫꙗни.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii domniei mele călugări de la sfînta mănăstire Beserecani, unde este hramul sfînta Bunavestire a preasfîntei născătoare de Dumnezeu, și ni s-au jeluit cu mare plîngere că au avut un sat,

www.dacoromanica.ro

anume Vînătorii de la Piatra, pe rîul Bistriţa, cu vad de moară la Bistriţa, care este în ţinutul Neamţ, care a fost de ocolul tîrgului Piatra, spunînd că acel sat l-a dat vărul domniei mele, Costantin Moghila voievod, lui Chiriţă Dumitrachi care a fost postelnic şi cneaghinei Maria [1], pentru dreapta lui slujbă şi pentru două mii ughi galbeni pe care i-a dat în treaba ţării, cînd a fost nevoia ţării. Iar după moartea lui Chiriţă Dumitrachi postelnic, cneaghina lui, Maria, a dat acel sat sfintei mănăstiri Beserecani, întru pomenirea lor şi pomenirea părinţilor lor şi să-i scrie în sfîntul, marele, dumnezeiescul pomelnic şi să-i pomenească la toate slujbele dumnezeieşti, după obiceiul bisericii, pînă cînd va sta sfînta mănăstire. Şi le-a dat şi uricele şi zapisele de la Costantin Moghila voievod şi le-a făcut şi zapis de la ea şi uric de întărire de la Gaşpar voievod. Iar după aceea, călugării de la sfînta mănăstire a lui Golăe, din mijlocul tîrgului Iaşi, încă au arătat, înaintea noastră, un ispisoc neadevărat de la Gaşpar voievod, făcut cu vicleşugul lor, scriind în acel ispisoc că le-a dat lor acel sat cneaghina Maria Chiriţoae.

Deci domnia mea şi cu boierii noştri moldoveni i-am judecat cu judecată dreaptă şi i-am trimis la cneaghina Maria Chiriţoae, în Ţara Leşască, să ne aducă din nou scrisoare de la dînsa, cui a dat acel sat. Iar după aceea, beserecanii, ei iarăşi au adus alt zapis de la dînsa cu blestem şi carte către domnia mea, scriind că a dat beserecanilor acel sat, iar altul nimeni să nu aibă nici o treabă.

Pentru aceea, dacă am văzut atîtea drese adevărate în mîna beserecanilor, noi i-am îndreptat, iar golăienii au rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţării şi am luat de la ei şi acel ispisoc şi l-am stricat în divanul domniei mele.

Pentru aceea, acel sat, Vînătorii de la Piatra, cu vad de moară la rîul Bistriţa, să fie şi de la domnia mea sfintei mănăstiri înainte spusă, numită Beserecanii, dreaptă ocină şi dedină şi uric, cu tot venitul. Iar dacă se vor ivi vreodată nişte drese la golăieni, să se ia de la ei, să se dea în mîna beserecanilor şi să fie golăienii de gloabă porţii pentru că ei înşişi au mărturisit că nu mai au alte drese. Şi să nu aibă a se mai pîrî pentru această pîră niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7142 < 1634> ianuarie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt şi m-am iscălit <m.p.>.

---

[1] „şi cneaghinei Maria", adaos pe margine.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, însemnare contemporană>: † Ispisoc de la Moise voievod pentru satul Vînători, pentru care a fost pîră cu golăianii.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, I/15.
Orig., hîrtie (40,6 × 27,7 cm), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

24

1634 (7142) ianuarie 15, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Sf. Sava din Iaşi o parte din satul Gliţeni pe care i-a dăruit-o Enache postelnic.

Iaşi, 15 ianuarie 7142 <1634>.

Moise Moghilă pentru egumenul şi soborul de la Sf. Sava la Gliţeni (Soroca)[1], cumpărată de Enachie post<elnic> de la călugărul Prohor şi ceilalţi de la Pantocrator pe 200 taleri.

(Slavon)[1]. Iscălitură. Scrie Mănjea.

După Iorga, *Legături româneşti*, p. 337—338.
Rezumat după orig. slav.

25

1634 (7142) ianuarie 17, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a posluşnicilor şi a vecinilor săi.

Ioan Moise Mogila Wojwod confirmat ut Nro 25[2].
Dtto Iassy, 7142 <1634> den 17 t<en> Iäner.

Ioan Moise Moghila voievod întăreşte ca la nr. 25[2].
Dat în Iaşi, 7142 <1634> ianuarie 17.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.
Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 90.
Rezumat german.
EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 93 (rez. german şi trad.).

---

[1] Parantezele editorului.
[2] Se referă la doc. din 1634 iunie 2 (vezi în acest volum doc. nr. 148).

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) ianuarie 22, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Bisericani satul Vînători de la Piatra.

† Иѡ Моиси Могила воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Adecă domnia mia m-am milostivit şi am miluit pre rugătorii domnii miali, pre egumenul şi pre tot săborul de la sfînta mănăstire de la Beserecani cu satul Vînătorii de la Piiatră, după dar şi miluire ce au avut de la Costantin vodă şi de la alţi domne mai dincoaci.

Pentru acea, voi toţ sătiani dintr-acela sat, vătămanul şi preoţ şi alţi toţ bătrîni şi tineri, daca veţ vedea cartia domnii miali, să aveţ a asculta toţ de egumenul şi de tot săborul de la sfînta mănăstire de la Beserecani, cum mai sus iaste scris, întru tot ce vă vor da învăţătură, ce vor hi trébele svintei mănăstiri.

За тои пишем господство ми, инак не ѹчините прѣд сем листом господства ми.

Ѹ Ѩс, въ лѣто ҂зрмв генарїе кв.

† Саам господинъ велѣл.

Иѡ Моиси воевода <m.p.>.

† Ѩнъш <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, I/16.
Orig., hîrtie (31,1 × 19,3 cm), pecete aplicată, stricată.

27

1634 (7142) ianuarie 23, Iaşi.

Moise Movilă voievod porunceşte pîrcălabilor, şoltuzilor şi pîrgarilor de Roman să nu „tragă cu tîrgul" pe meşteşugarii posluşnici ai Episcopiei de Roman.

† Иѡ Моиси Мѡгила воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la slugili domniei méle, la pîrcălabi de Roman şi la şoltuzi şi la pîrgari de acolea. Dămu-vă ştire că domniei méle s-au jeluit părintele şi rugătoriul no< s>[1]tru Vinigdie ipiscopul de Roman pre voi, dzicîndu că are posluşnici doi cismari şi un potcovariu şi un curălariu şi un cruitor şi

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

un păcărnicér şi un săponar şi un tălpîlariu şi un rotar şi doi cojocari [1], un grădinar arman, de sîntu de treaba Ipiscopiei şi voi <îi> [2] trageţi cu tîrgul la podvoade şi la jolduri şi la cheltuiale şi la toate angheriile, cîte sîntu mai mărunte, cum n-au mai fostu. Şi să să deare déaca va veni de la vistériul domniei mele tîrgului, iară voi nu veţi să le scădeţi şi lor şi dziceţi că să nu-i scutească, ci şi sfînta Ipiscopie fără uni ca aceştéa nu poate să fie.

Dereptu acéia, deaca veţi videa cartea domnii méle, iar voi să aveţi a-i lăsa foarte în pace, întru nemic să nu-i învăluiţi, numai să-ş plătească ei dabila lor, cît vor fi scriş la vistériul domniei méle şi să aibă a posluşi ce vor hi trébele părintelui şi rugătoriului nostru carili mai sus scriem, Vinigdie ipiscopul de Roman.

Iar de alte de toate să fie în pace, cîte sîntu pre alţi tîrgu.

Aceasta vă scriem domniia mea, mai multă jalabă să nu vie, că apoi capetele voastre vor şti. Так да знает, инак не бѫдет.

Ѹ Ѩс, лѣто ҂зрмв генарїе кг҃.

Сам господинъ велѣл.

Иѡ Моиси воевода <m.p.>.

† Еремига <писал>.

<Pe verso>: 7142 <1634> ghenar 23.

† De scuteală meşterii toţ fél, pre a avea episcopiea pasluşnici:

2 cismari,

1 potcovariu,

1 curălariu,

1 croitoriu,

1 păcărnicér,

1 săponar,

1 tălpălariu,

1 rotar,

2 cojocari,

1 grădinar arman,

carii să-şi plătească numai darea lor, dabila lor, iar de altele să nu să spere.

Bibl. Acad., LXI/49.
Orig., hîrtie (30,5 × 19,8 cm), pecete aplicată.

---

[1] „şi doi cojocari", adaos ulterior pe margine.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) ianuarie 23, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte ieromonahului Nechifor şi fiului său Ursul o parte din poiana Muncei, în urma judecăţii cu Ghérghiţă şi rudele sale.

† Ιω Монси Могила воевода, б<о>жїєю м<и>л<о>стїю, г<о>сподаръ Земли. Молдавскои. Ѡже прїидоша, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими болѣри, Гѣргицъ съ с<ы>нове єго и съ брат єго, Щєфан и пак съ с<ы>н<о>вє єго и тєгали сѣ за лицо прѣд нами съ єрмонах Нєкифор и съ с<ы>нъ єго, Оурсꙋл, радї бꙋкатꙋ за полѣи что с<ѧ> имѣнꙋєт Мꙋнчєии, ѡт къ въсток, что тоа бꙋкато за полѣна било кꙋповал єрмонах Нєкифор, при д<ь>ни Єримїа Могила воєвод, что тогда имєновал Нєкита дїак, ѡт Гѣргицъ. Ино Гѣргицъ съ брат єго казал аж<є> тотаа бꙋкато за полѣна ѡни нє продали, нъ поставили ѡни заклад до Нєкита, что н<ы>нѣ нарєчи сѣ Нєкифор єрмонах. А Нєкифор єрмонах ꙋказовал прѧд нами иписок за кꙋпєжна ѡт покоинаго ꙋ.ском г<о>спод<ст>в<а> ми, Єримїа Могила воєвода, како соби кꙋпил тоа бꙋкато за полѣно ѡт Гѧрцицо[1] за чєтири дєсѣт талєри срєбръних (и пєт, adaus)[2].

Ино Гѣргицъ и брат єго, Щєфан, съ сынове их зостали ѡт прѣд господєства ми и нашєго съвѣта, а молєвник наш Нєкифор єрмонах и сынъ єго, Ꙋрсꙋл, ѡправдили сѧ ѡт прѧд нами и нашєго съвѣта и поставил соби ферѣє прѣд нами.

Ино ѡт нынѣ напрѧд, бꙋлшє да нє имаєт Гѣргицъ и брат єго, Щєфан, и сынове их маи тєгати аии добивати за сїѫ бꙋкатꙋ полѣно, николиж<є> на вѣки, прѣд сим листом наш.

Ꙋ Іас, въ л<ѣ>т<о> ×зрмв ген<арїє> кг.

Сам господинъ велѣл.

† Гианґѣ вел логофєт ꙋч<и> и искаах[3] <m.p.>.

† Фоча[4]<писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Ghérghiţă cu fiii lui şi cu fratele lui, Ştefan, şi iarăşi cu fiii lui şi s-au pîrît de faţă înaintea noastră cu ieromonahul Nechifor şi cu fiul lui, Ursul, pentru o bucată de poiană ce se numeşte Munceii, dinspre răsărit, care

[1] Greşit, pentru Гѧргицъ.
[2] Parantezele şi explicaţia aparţin lui Ghibănescu.
[3] În decalc: и с<ѧ> искаах.
[4] Semnătură decalchiată de Ghibănescu.

www.dacoromanica.ro

acea bucată de poiană a fost cumpărată de Nechifor ieromonah, care atunci se numea Nichita diac, de la Ghérghiță, în zilele lui Erimia Moghila voievod. Deci Ghérghiță cu fratele lui a spus că acea bucată de poiană ei nu au vîndut-o, ci au pus-o zălog la Nechita, care acum se numeşte Nechifor ieromonah. Iar Nechifor ieromonah a arătat înaintea noastră ispisoc de cumpărătură de la răposatul unchi al domniei mele, Eremiia Moghila voievod, cum el şi-a cumpărat acea bucată de poiană de la Ghérțița [1] pentru patruzeci taleri de argint (şi cinci, adaus) [2].

Deci Ghérghiță şi fratele lui, Ştefan, cu fiii lor au rămas dinaintea domniei mele şi a sfatului domniei mele, iar rugătorul nostru Nechifor ieromonah şi fiul lui, Ursul, s-au îndreptat dinaintea noastră şi a sfatului nostru şi şi-au pus ferîie înaintea noastră.

Deci de acum înainte, mai mult să nu aibă Ghearghiță şi fratele lui, Ştefan, şi fiii lor a mai pîrî sau a dobîndi această bucată de poiană niciodată în veci, înaintea acestei cărți a nostre.

La Iaşi, în anul 7142 < 1634> ianuarie 23.

Însuşi domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat şi a iscălit [3].

† Focea [4] < a scris>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol"-Iaşi.
Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XLII, p. 490—491.
(Transcriere după orig., pecete aplicată, căzută).

29

1634 (7142) ianuarie 23, Iaşi.

Moise Movilă voievod porunceşte lui Toma postelnic să aleagă hotarul lui Ghérghiță din poiana Muncei, pentru care s-a pîrît cu Nichifor călugărul.

† Иѡ Моиси Могила воевода, божїею милостїю, господаръ Земли Молдовской. Scriem domnea mea la boiarinul nostru Toma postelnicul. Dămu-ț ştire c-au avut pîră înnaintea domni méle Nechifor calugher şi fiiu-său Ursul cu Ghérghiță şi cu Ştefan frate-său, pentr-o bucată de poiană den Muncei.

Derept acea, deaca veri vedia cartea dumi méle, iar tu să mergi acolea cu oameni buni şi cu megiiaş, deci să le alegi şi să pui hotar din bour ce-au făcut Ghiarghiță şi pînă unde va agiunge locul să-i faci sémne.

[1] Greşit, pentru „Ghérghiță".
[2] Parantezele şi explicația lui Ghibănescu.
[3] În decalc: „şi m-am iscălit".
[4] Semnătură decalchiată.

www.dacoromanica.ro

Iar de va vrea Ghérghiță și frate-său cu feciorii lor să facă vro sfadă, cumu s-au lăudat, iară ei să hie de mare vină și de gloabă 50 de boi porței dumni méle.

Aceasta scriem domnea mea, într-alt chip să nu hie preste cartea dumi méle.

Ѹ Іис, въ лѣто ×ЗРМВ генаріє КГ.

† Сам господинъ велѣл.

Гѡнгѣ вел логофет ѹчи и сѧ искаах <m.p.>.

Фочѣ <писал>.

Arh. St. București, Schitul Giurgeni, II/1.
Orig., hîrtie (30,8 × 19,5 cm), pecete aplicată, căzută.

30

< Înainte de 1634 ianuarie 25>, Galbeni.

Toma Birtoc și fratele lui, Matei, vînd partea lor de ocină din satul Tulești lui Toader și Gheorghe Boldescul.

Adică eu, Toma Birtoc și cu frate-meu Matei din sat din Galbeni mărturisim cu cest zapis al nostru precum noi de nime siliți, ci de a noastră bunăvoe, am vîndut a noastră parte dreaptă de ocină și de moșie din giumătate de sat din Tulești, din partea de gios a treia parte, giupînului T<oader> Boldescul și frăține-său, lui Gheorghe Boldescul, drept 15 zloți tătărăști, cu tot venitul din cîmp și din pădure și din bălți și din vatra satului, dinaintea a multor oameni buni de prin pregiur megieși, înaintea lui Gheorghe Moțoc din Aldești și a Cozmei Ciocîrlii din Sîrbi și a Nechitei din Aldești și a lui Pavel medarul din Cîrligi și a lui Mihail Bucur din Pădureni.

Și eu Ionașco diac din Galbeni am scris în casa popii Liciului din Galbeni și s-au pus pecețile.

Eu T<oader> Mustea am scris acest zapis de pe sîrbește.

După Ghibănescu, *Surete*, II, p. 235.
Traducere veche, cu data editorului „ante 7142 < 1634>".
Datat după faptul că, începînd cu documentul din 25 ianuarie 1634 (vezi nr. 34), i se întăresc lui Pătrașco Boldescul pîrcălab cumpărăturile tatălui său Toader Boldescul pîrcălab; totodată, în același document sînt menționați toți vînzătorii și martorii din acest zapis.

www.dacoromanica.ro

31

<Înainte de 1634 ianuarie 25>.

Maxin din Bilăeşti vinde partea sa de ocină din satul Buciumi lui Toader Boldescul.

† Сь оубо аз, Максин, сынъ Палагїи, внꙋк Черни ѡт Билъещи, сам за свое доброю воли некими непоножден ане прнсилован, есми продал мое част за <ѡт>[1]нинꙋ, колико сѧ изберет мое част ѡт село ѡт Бꙋчꙋми, елико сѧ изберет мое част ѡт село и ѡт поли и ѡт лѣс и ѡт сѣно и ѡт повъседꙋ. Таꙗ[2] есми продал панꙋ Тоадер Болдескꙋл за четири десѧт злат татарскїих.

И есми възѣл тѣх пинѣзи више реченних, м҃ злати татарскїих готови, ѡт стол Лꙋпꙋл апрод ѡт Бърбоши. И бѣшꙗ при том токмеж: Гїѡргїе Алдескꙋл д<їак>[1] и Щефан дїак ѡт <Та>т<омире>[1]щи <и Ма>[1]ф<т>[1]ею ѡт Галбени и Сансон ѡт <С>[1]ъꙋчещи и иних людї <до>[1]бри. Тое да сѣ знает.

Adică eu, Maxin, fiul Palaghiei, nepotul Cernei din Bilăeşti, însumi de a mea bunăvoie, nesilit de nimeni, nici asuprit, am vîndut partea mea de ocină, cît se va alege partea mea din sat din Buciumi, cît se va alege partea mea din sat şi din cîmp şi din pădure şi din fîn şi de pretutindeni. Aceea am vîndut-o panului Toader Boldescul pentru patruzeci zloţi tătăreşti.

Şi am luat acei bani mai sus zişi, 40 zloţi tătăreşti gata, la scaunul lui Lupul aprod din Bărboşi. Şi au fost la acea tocmeală Ghiorghie Aldescul d<iac>[1] şi Ştefan diac din <Ta>t<omire>[1]eşti <şi Ma>[1]f<t>[1]eiu din Galbeni şi Sanson din <S>[1]ăuceşti şi alţi oameni buni. Aceasta să se ştie.

Bibl. Acad., LXVIII/66.

Orig., hîrtie (20,1 × 20,4 cm), trei peceţi aplicate; rupt în unele locuri. Datat după doc. din 1634 ianuarie 25, prin care Moise Movilă întăreşte lui Pătraşco Boldescul cumpărăturile făcute de tatăl său, Toader Boldescul, în satul Buciumi (vezi nr. 34).

---

[1] Loc rupt; întregit după confirmarea domnească din 1634 ianuarie 25 (vezi nr. 34).

[2] Та corectat din ена.

www.dacoromanica.ro

<Înainte de 1634 ianuarie 25>.

Ştefan, fratele său Druţul şi nepoata lor, Floarea, fiii lui Vlaicu din Bilăeşti, vînd partea lor de ocină din satul Buciumi lui Toader Boldescul.

† Сѣ ѹбо мы, аз Щефан и брат мои Дрꙋцꙋл и внꙋка наше, Флорѣ, сынове Влаикови ѡт Билъеще, самъı, за нашеѡ доброю волю, некимъ непоможде<ни>[1] ани присиловани, есмы продали своих п<разою>[2]<ѡ>[2]тинꙋ, що сѣ изберет наш част ѡт село ѡт Бꙋчꙋмї, колико сѣ изберет, ѡт трета част село на<ш>[2] част, ѡт село и ѡт поли и сѣно и ѡт лѣс и ѡт позъседꙋ, нико сѧ изберет. Таа есмъı продали панꙋ Тоадер Болдескꙋл за пет десѣт злат тътарскїх.

И есми възѣл тих више речених пинѣзи н҃ злат тътарскїих ѡт прѣд Ламба пръкълаб Нѣмецскїи и прѣд Иѵнашко пръкълаб Баковскїи и Гїωргїе дїак ѡт Алдещи и Щефан дїак ѡт Татомирещи и Косте дїак ѡт Билъещи и иних людї добрих. Тое да сѣ знает. <И ещ>[2]иже и Андронїе мїедар и монах Харитон ѡт Тъзлъꙋ.

† Adică noi, eu Stefan şi fratele meu Druţul şi nepoata noastră, Florea, fiii lui Vlaicu din Bilăeşti, înşine, de bunăvoia noastră, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, am vîndut dreapta noastră ocină, ce se va alege partea noastră din sat din Buciumi, cît se va alege din a treia parte a satului partea noastră, din sat şi din cîmp şi din fîn şi din pădure şi de pretutindeni cît se va alege. Aceea am vîndut-o panului Toader Boldescul pentru cincizeci de zloţi tătăreşti.

Şi am luat acei mai sus zişi bani, 50 zloţi tătăreşti, dinaintea lui Lamba pîrcălab de Neamţ şi înaintea lui Ionaşco pîrcălab de Bacău şi a lui Ghiorghie diac din Aldeşti şi a lui Ştefan diac din Tatomireşti şi a lui Coste diac din Bilăeşti şi a altor oameni buni. Aceasta să se ştie. <Şi>[2] încă şi Andronie miedar şi monahul Hariton din Tazlău.

Bibl. Acad., LXVIII/68 a-b.
Orig., hîrtie (40,7 × 27,5 cm), cinci peceţi aplicate.
Cu o traducere.
Datat după doc. din 1634 ianuarie 25, prin care Moise Movilă întăreşte lui Pătraşco Boldescul cumpărăturile făcute de tatăl său Toader Boldescul în satul Buciumi (vezi nr. 34).

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

33

<Înainte de 1634 ianuarie 25>.

Todosie, fiul lui Arion Chichil, vinde lui Pătraşco cămăraş cinci săpături din ţarina Joldeştilor.

† Adecă eu, Todosie, ficiorul lui Arion Chichil den Joldeşti, scriu şi mărturisăsc < c>[1]u zapisul miu, cu de bunăvoia mea, de nime nevoitu, nice asupritu am vîndutu cinci pămînturi, săpături săpate de tatu-mieu Arion în ţarina Şoldeştilor. Acélea am vîndutu lui Pătraşco cămăraşul dereptu cinci galbeni <ba>[2]ni gata, dinaintea Dab<ijei>[2] cămăraşului şi a lui Arhipu şi a lui Lucoci uricariul şi a Crîstei uricariului şi dennaintea lui V<asil>[2]ie Cornatu diiaculu şi Apostolu diiac şi a lui Moţoc den Străoani şi a lui Toader Botuc den Bătineşti şi dinaintea a mulţi oameni buni şi bătrîni, ca să-i hie lui direaptă ocină şi moşie şi cumpărătură, cu totu vinitulu.

De aceasta mărturisăscu cu cestu zapis al miu şi acesturiu oameni buni şi voinici di dinainte, pînă-şi va faci şi direse domneşti, să să ştie.

Аз Иωнашко Тизиан диак писал.

Dabijea <m.p.>.

Аз Апостол искал <m.p.>.

Аз Лꙋкочи <m.p.>.

Кръстѣ ꙋрикар искаал <m.p.>.

Vasile Corlat uricar m-am prilejit <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Brazi, XXXVII/15.
Orig., hîrtie (30,5 × 19,7 cm), pecete timbrată.
Cu o copie, *ibidem*, ms. nr. 591, f. 31.
Datat după documentul din 1634 ianuarie 25 (vezi nr. 35) prin care Moise Movilă întăreşte lui Pătraşco cămăraş pămînturile menţionate în acest zapis.

34

1634 (7142) ianuarie 25, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Pătraşco Boldescul pîrcălab părţi din satul Buciumi, cumpărate de el şi de tatăl său, Toader Boldescul.

† Иω Моѵси Могила воевода, божїею милостїею господаръ Земли Мωлдавскои. Ѿже прїиде, прѣд нами и прѣд въсими нашими молдавскими болѣри,

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

великими и малими, слꙋга наше Пътрашко Болдєскꙋл пръкълаб, сынъ Тоадєр Болдєскꙋл бив дворник, и принєсил, прѣд нами и прѧд съвѣтом нашим, нѣколиких <записи>[1] за свѣдѣтєлство, что имал ѡтьцъ єго, Тоадєр Болдєскꙋл бив дворник, ѡт многих болѣри и слꙋги господарских и людїє добри, имєнєм: Лꙋпꙋл апрод ѡт Бърбоши и Гєѡргїє Ꙗлдєскꙋл дїꙗк и Щєфан дїꙗк ѡт Татомирєщи и Мафтєю ѡт Галбєни и Самсон ѡт Съ<ꙋ>[2]чєщи и Костє дїꙗк ѡт Билъєщи и Ꙗндонїє мїєдар и єрмонах <Х>[2]аритон ѡт Тазлъѵ и Маѳєю ѡт Бꙋчюми и Платон ѡт Попєщи и Щ<єфан ѡт там>[2] и Маєєю ѡт Бꙋчюми и Запалчѣ ѡт Пєлєтѵчи и Маѳ<єю>[2] Хоꙋюнгꙋ и Марко ѡт Бꙋчюми и Василїє ѡт там и Иѡн ѡт Рꙋптꙋрѫ <и>[2] <То>[2]ма апрод ѡт Галбєни и поп Анчюл ѡт там и Платон ѡт Попєщи и Щ<є>[2]фꙋл Бърдѣ ѡт там и Козма Чокрълїє ѡт Чокрълїєщи и [и] Ѡпрѣ ѡт Пъдꙋрѣни и Тълъшман ѡт Кърлици и Ꙗндрєю ѡт Бꙋчюми и Ꙗнгиѡ<н>[2] ѡт Стъжърѣни и Марко и Ꙗндрєю и Платон ѡт Попєщи и Тома Бирток апрод ѡт Галбєни и Тома апрод и Марко и Ѡпрѣ ѡт Пъдꙋрѣнии и Иѡн Заз и Ꙗндрєю и Пєтрѣ ѡт Стъжърѣнич и Тоадєр дїꙗк ѡт Ꙗлдєщи и Пъкꙋрар ѡт Крълици и Михъилъ Бѵкѵр ѡт Пъдꙋрѣни и Глигорїє Бордѫ ѡт там и иних многих люди добри, ѡт ѡткрѫстъ межнаши, сицє писаѫщє и свѣдѧтєлствѵѫщє въ тѣх записє ѡт тих люди, како кꙋпил, ѡт прѣд ними, ѡтьцъ єго Тоадєр Болдєскꙋл бив дворник, трєтаа част ѡт сєло Бꙋчюми, ѡт волостѵ Нимєцскомꙋ, ѡт Влъдоає, ради три ста златї татарских.

И тижє, како ѡн сєбє кꙋпил ѡт Щєфан, сынъ Васкан, єдна част за ѡтнинѵ ѡт тогожє сєло Бꙋчюми, ѡт трєтаа част шєстаа част, ради чєтири дєсѧт злати татарских.

И тижє, како ѡн сєбє кѵпил ѡт Щєфан и ѡт брат єго, Дрѵцѵл и ѡт внѵка их, Флоарє, сынове Вланкꙋловн, єдна част за ѡтнинѵ ѡт тогожє сєло Бꙋчюми, ѡт трєтаа част сєло, єлико сѧ изберєт част им, ради пєт дєсѧт злати татарских.

И тижє, како ѡн сєбє кꙋпил ѡт Маꙁин, сынъ Палагїн, внꙋк Чєрни, част ємꙋ за ѡтнинѵ, єлико сѧ изберєт ѡт тогожє сєло Бѵчюми, ради чєтири дєсѧт злати татарских.

И тижє, како ѡн сєбє кѵпил ѡт Трифан, брат Глигорїє, част ємѵ ѡт тогожє сєло Бꙋчюми, ѡт нижнна част, єлико сѧ изберєт, ради чєтири дєсѧт злати татарских.

И тижє, како ѡн сєбє кꙋпил ѡт Зазꙋл част єго, єлико сѧ изберєт ѡт тогожє сєло Бꙋчюми, ѡт нижнаа част пєтаа част и что сѧ изберєт част єго ѡт Попєщи, ѡт нижннаа част, почто зостал сир<ак>[1] и платил на нєго за давил на многа врѣмєнє за три дєсѧт талєри.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

И тижє, како wн сєбє кѹпил wт Маѕин, сынъ Исъилѫ, част єго, єлико сѧ избєрєт wт тогожє сєло Бѹчюми, ради wсим талєри битнх и за что платил на нєго и за дабил въ три лѣти.

И тижє, како wн сєбє кѹпил wт Дронцъ, внѹка сєстрєничєви Костєви, част єи, єлико сѧ избєрєт wт тогожє сєло, Бѹчюми ради два дєсѧт талєри личнних.

И тижє, како wн сєбє кѹпил wт Сора, кнѣгинѧ Гєwргїє дїꙗк, єдна част за wтнинѹ wт тогожє сєло Бѹчюми, wт трєтаа част сєло половина, ради три дєсѣт wвци съ ꙗгни.

И тижє, како wн сєбє възѧл єдна част за wтнинѵ wт тогожє сєло Бѹчюми част Марковн почто был ємѹ длъжєн Марко съ ̃в воли или съ два дєсѧт талєри и нє имал съ чим п<ла>[1]тити ємѹ.

И тижє, ѹказовал, прѧд нилми, слѹга нашє, Пътрашко Болдєскѹл пръкълаб, єдни записє з<а свѣдѣт>[1]єлство wт Михъилъ Бѹкѹр wт Бєрєщи и wт Глигорїє Борчѧ wт там и wт Єрємїѧ Ивѵл и wт Баида wт Яромєщи[2] и wт Хн<лип н>[1] wт Васнлїє Платон wт Яромєщи[2] и wт Ѹрсѹ wт Рѵптѹрѫ и wт Бръдан wт там, писаꙗщє и свѣдѧтєлствѵꙗщє како wн сєбє сам к<ѹпил>[1], wт прѧд нилми, wт Костин, сынъ Марко, єдно мѣсто за пасика wт хотар сєло Бѹчюми, ради єдин вол и два талєри.

И тижє, како сєбє възѣл тижє wт Костин, сынъ Марко, част ємѹ, єлико сѧ избєрєт wт сєло Бѹчюми, съ три ниви ѹ царинѹ, по вышє сєло и съ два ниви подли ръбник и єдна копанїє подли сєло, нижнїи и єдна очищєнїє повышє ръбник и съ вєс приход, єлико сѧ избєрєт част єго wт лѣс и wт полѣ и wт став, почто покѹпил ємѹ Костин сынъ Марко, єдна коб<ила>[3] въ рѣцѧ Єирѣтѧ, цѣнована за люди добри ради два дєсѣт и пєт ѵги и нє имал съ чим платити ємѹ, нъ за єго добра волѣ дал тоа wтлинѹ.

Ино господство ми, видѣщє тѣх записє за свѣдѧтєлство wт толиких болѣри и слѹги господарских и люди добри, а мы вѣровахом и wт нас єщєжє дали и потвръдили єсми слѹѕи нашємѹ вишє рєчєнномѹ, Пътрашко Болдєскѹл пръкълаб на тѧх прѧд рєчєнних части за wтнини wт сєло Бѹчюми, како да єст ємѹ права wтнина и кѹпєжнно и ѹрик и потвръждєнїє, съ въсѧм доходом, нєпорѹшєнно николижє, въ вѣки вѣчнїи. И ин да сѧ нє ѕмишаєт.

Пис ѹ Ѩс, въ лѣто ҂зрмв, мѣсєца гєнарїє, кє дьни.

† Сам господинъ вєлѧл.

† <Гꙗ>[1]нгѣ вєл логофєт ѹчи и сѧ искаах <m.p.>.

† Кръстѣ Даммїꙗн <писал>.

---

[1] Loc rupt.

[2] În alte documente: Ѧръмєщи.

[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Pătraşco Boldescul pîrcălab, fiul lui Toader Boldescul fost vornic şi a adus, înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru, cîteva < zapise> [1] de mărturie ce a avut tatăl lui, Toader Boldescul fost vornic, de la mulţi boieri şi slugi domneşti şi oameni buni, anume: Lupul aprod din Bărboşi şi Gheorghie Aldescul diac şi Ştefan diac din Tatomireşti şi Maftei din Galbeni şi Samson din Să< u>[2]ceşti şi Coste diac din Bilăeşti şi Andonie miedar şi Hariton ieromonah de la Tazlău şi Maftei din Buciumi şi Platon din Popeşti şi Şt<efan de acolo>[2] şi Maftei din Buciumi şi Zapalcea din Peletuci şi Maft<ei> [2] Hociungu şi Marco din Buciumi şi Vasilie de acolo şi Ion din Ruptură <şi To>[2]ma aprod din Galbeni şi popa Liciul de acolo şi Platon din Popeşti şi Şteful Bărdea de acolo şi Cozma Ciocîrlie din Ciocîrlieşti şi [şi] Oprea din Pădureni şi Tălăşman din Cîrligi şi Andrei din Buciumi şi Anghio< n> [2] din Stăjăreni şi Marco şi Andrei şi Platon din Popeşti şi Toma Birtoc aprod din Galbeni şi Toma aprod şi Marco şi Oprea din Pădureni şi Ion Zaz şi Andrei şi Petrea din Stăjăreni şi Toader diac din Aldeşti şi Păcurar din Cîrligi şi Mihăilă Bucur din Pădureni şi Gligorie Bordea de acolo şi alţi mulţi oameni buni, megieşi de primprejur, astfel scriind şi mărturisind în acele zapise de la acei oameni că a cumpărat, dinaintea lor, tatăl lui, Toader Boldescul fost vornic, a treia parte din satul Buciumi, din ţinutul Neamţ, de la Vlădoae, pentru trei sute zloţi tătăreşti.

Şi de asemenea, că el şi-a cumpărat de la Ştefan, fiul lui Văscan, o parte de ocină din acelaşi sat Buciumi, a şasea parte din a treia parte, pentru patruzeci zloţi tătăreşti.

Şi de asemenea, că el şi-a cumpărat de la Ştefan şi de la fratele lui, Druţul şi de la nepoata lor, Floare, fiii lui Vlaicul, o parte de ocină din acelaşi sat Buciumi, din a treia parte de sat, cît se va alege partea lor, pentru cincizeci zloţi tătăreşti.

Şi de asemenea, că el şi-a cumpărat de la Maxin, fiul Palaghiei, nepotul Cernei, partea lui de ocină, cît se va alege din acelaşi sat Buciumi, pentru patruzeci zloţi tătăreşti.

Şi de asemenea, că el şi-a cumpărat de la Trifan, fratele lui Gligorie, partea lui din acelaşi sat Buciumi, din partea de jos, cît se va alege, pentru patruzeci zloţi tătăreşti.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Şi de asemenea, că el şi-a cumpărat de la Zazul partea lui, cît se va alege din acelaşi sat Buciumi, a cincea parte din partea de jos şi ce se va alege partea lui din Popeşti, din partea de jos, pentru că a rămas sărac şi l-a plătit la dabilă pe multă vreme cu treizeci de taleri.

Şi de asemenea, că el şi-a cumpărat de la Maxin, fiul lui Isăilă, partea lui, cît se alege din acelaşi sat Buciumi, pentru opt taleri bătuţi şi pentru că l-a plătit şi de dabilă în trei ani.

Şi de asemenea, că el şi-a cumpărat de la Dronţa, nepoata de soră a lui Coste, partea ei, cît se va alege din acelaşi sat Buciumi, pentru douăzeci taleri număraţi.

Şi de asemenea, că el şi-a cumpărat de la Sora, cneaghina lui Gheorghie diac, o parte de ocină din acelaşi sat Buciumi, jumătate din a treia parte de sat, pentru treizeci oi cu miei.

Şi de asemenea, că el şi-a luat o parte de ocină din acelaşi sat Buciumi, partea lui Marco, pentru că Marco i-a fost dator cu 2 boi sau cu douăzeci taleri şi n-a avut cu ce să-i plătească.

Şi de asemenea, a arătat, înaintea noastră, sluga noastră, Pătraşco Boldescul pîrcălab, nişte zapise de mărturie de la Mihăilă Bucur din Bereşti şi de la Gligorie Borcea de acolo şi de la Eremia Ivul şi de la Vaida din Aromeşti [1] şi de la Hi<lip şi> [2] de la Vasilie Platon din Aromeşti [1] şi de la Ursu din Ruptură şi de la Vîrlan de acolo, scriind şi mărturisind că el însuşi şi-a cumpărat, dinaintea lor, de la Costin, fiul lui Marco, un loc de prisacă din hotarul satului Buciumi, pentru un bou şi doi taleri.

Şi de asemenea, că el şi-a luat tot de la Costin, fiul lui Marco, partea lui, cît se va alege din satul Buciumi, cu trei ogoare în ţarină, mai sus de sat şi cu două ogoare lîngă rîmnic şi o săpătură lîngă sat, în jos şi o curătură mai sus de rîmnic şi cu tot venitul, cît se va alege partea lui din pădure şi din cîmp şi din iaz, pentru că i-a înecat Costin, fiul lui Marco, o iapă în rîul Siret, preţuită de oameni buni pentru douăzeci şi cinci ughi şi nu a avut cu ce-i plăti, ci de bunăvoia lui a dat acea ocină.

Deci domnia mea, văzînd acele zapise de mărturie de la atîţia boieri şi slugi domneşti şi oameni buni, noi am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre mai sus zise, Pătraşco Boldescul pîrcălab, acele părţi de ocină înainte zise din satul Buciumi, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

---

[1] *În alte documente:* „Arămeşti".
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Scris la Iaşi, în anul 7142 <1634>, luna ianuarie, 25 zile.
† Însuşi domnul a poruncit.
† <Ghia>[1]nghea mare logofăt a învăţat şi m-am iscălit <m.p>.
† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXVIII/69.
Orig., hîrtie (40,6 × 27,7 cm), pecete aplicată, căzută.
O trad. din 1798 mai 14, de polcovnic Pavel Debrici ot Mitropolie, *ibidem*, MCDLXVI/4 şi alta, la Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol"-Iaşi, Fond Spiridonie, XXXI/8 (după care s-au făcut completările).
O copie rom. la Biblioteca Centrală de Stat, Secţia manuscrise, XL/2.
EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 25—28 (trad. veche).

35

1634 (7142) ianuarie 25, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Pătraşco cămăraş din Bătineşti cinci ogoare din ţarina Joldeştilor, ţinutul Putna, cumpărate de la Todosie, fiul lui Arion Chichil.

† Иѡ Моvсн Могила воєвода, божїєю милостїєю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѿже прїидє прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Тодосїє, сынъ Арinѡн Кикил ѿт Жолдєщи, нєким нєпонѫждєн ани присєлован и продал своа права ѿтнина и дѫднина, пєтниви копанїє ѿт царина Жолдєщим, что v волост Пvтнию что покопал ѿтьцъ єго, Аринѡн Кикил. Таа продал слѹѕи нашемv, Пътрашкови къмърєш ѿт Бътинєщи, ради пєт vги, пинѣѕи готови и заплатил ємѹ испльнною. Тѣм ради, како да єст <и ѿт госп<о>[1]д<ства>[1] ми слѹѕи нашемv вишє писаномv, Пътрашкови къмъраш ѿт Бътинєщи, тѣх прѫд рєчєн<них пєт ниви коп>[1]а<н>[1]їє ѿт царинѹ Жолдєщим, ѿтнина и викѹплєнїє, съ въсѣм доходом. И ни да <сѣ н>[1]є ѹмишаєт.

Ѹ Иас, лѣто ×ЗРМВ гєнарїє КЄ дьни.
† Господинъ рєчє.
† Гиангѣ вєл логофєт ѹчи и сѫ искаах <m.p.>.
† Кръстѣ Дамміан <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Todosie, fiul lui Arion Chichil din Joldeşti, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vîndut

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

dreapta sa ocină şi dedină, cinci ogoare săpătură din ţarina Joldeştilor, ce este în ţinutul Putna, ce a săpat tatăl lui, Arion Chichil. Aceea a vîndut-o slugii noastre Pătraşco cămăraş din Bătineşti pentru cinci ughi, bani gata şi i-a plătit deplin.

Pentru aceea, să fie <şi de la domnia>[1] mea slugii noastre, mai sus scrisului Pătraşco cămăraş din Bătineşti, acele înainte zise cinci ogoare săpătură din ţarina Joldeştilor, ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7142 <1634> ianuarie 25 zile.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învăţat şi m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Schitul Brazi, XXXVII/3—4.
Orig., hîrtie (30,5 × 19,3 cm), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1761 iulie 12, de Evloghie dascălul; o copie, *ibidem*, ms. nr. 591, f. 31.

36

1634 (7142) ianuarie 25, Iaşi.

Moise Movilă voievod acordă mitropolitului şi reprezentanţilor acestuia împuternicire de a aplica pedepse şi amenzi celor care nu respectă normele vieţii bisericeşti.

Moyses Mogilla Woyewoda ertheilt dem Metropoliten und dessen Bestellträgern Vollmacht für die Auferhaltung der Religion, und heilen Haltung verschiedener . . . schändliche Handlungen strenge zu laufen und zu requisiren die Baue Christen am Leibe Geld und Gut zu bestrafen.

Gegeben Iassi, den 25 Jener $\frac{7142}{1633}$[2].

Moise Movilă voievod acordă mitropolitului şi reprezentanţilor lui împuternicire pentru păstrarea credinţei şi a vieţii curate ... şi pentru a urmări şi a

[1] Loc rupt.
[2] Greşit, pentru „1634".

www.dacoromanica.ro

cerceta încălcările dăunătoare de la legea creştină şi să aplice pedepse.

Dat în Iaşi, 25 ianuarie $\frac{7142}{1633}$[1].

Arh. St. Bucureşti, Fond Consiliul Aulic de război, XIV/69 (nr. 35). Rezumat.
Alt rez. germ., la Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 87 (Documente, XLII/5.)

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 92 (rez. germ. din Inv. doc. Mitropoliei şi trad.).

37

1634 (7142) ianuarie 25, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei, pentru procurarea celor necesare bisericii mitropolitane Sf. Ioan cel Nou, veniturile unei băi, cu fîntînă, din Suceava, cu obligaţia întreţinerii acestora.

Moyisi Mogilla Woyewoda schenkt, und bestättiget der Socszhawaer Metropolie eine Baad Stube nächst der fürstlichen Residenz in Sotschava samt den nahe daran befindlichen Brunnen, der jedes pro bono publico von dennen Einkünfthen des Landes zu unterhalten, die übrige Zehnten aber zur Ehre der heil<igen> Ioann Novi zu verwenden.

Iassy, den 25 Jener $\frac{7142^{2}}{1533}$[1].

Moise Movilă voievod dăruieşte şi întăreşte Mitropoliei Sucevei o baie în apropierea reşedinţei domneşti din Suceava împreună cu fîntîna ce se găseşte în vecinătatea ei, care însă trebuie întreţinută ca bun obştesc din veniturile ţării, însă celelalte venituri să fie folosite în cinstea sfîntului Ioan cel Nou.

Iaşi, 25 ianuarie $\frac{7142^{2}}{1533}$[1].

Arh. St. Bucureşti, Fond Consiliul Aulic de război, XIV/69 (nr. 19). Rezumat.
Alt rez. germ., la Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 32 (Documente, XLII/5).
Un rez. rom., într-un perilipsis al documentelor Mitropoliei de la sfîrşitul sec. al XVIII-lea, la Bibl. Acad., MXCVII/129 (aici se specifică: „feredeul din Iaşi").

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 695 (rez. germ. din Inv. doc. Mitropoliei şi trad.).

---

[1] Greşit, pentru „1634".
[2] Data în rezumatul marginal.

www.dacoromanica.ro

38

1634 (7142) ianuarie 25.

Moise Movilă voievod întărește lui Gheorghe Năvrăpăscul o ocină din satul Boureni, pe Moldova.

Suret de la Moisi Moghila voievod, văleat 7142 ‹1634› ghenarie 25.

Facem înștiințare precum domniia mea am dat și am întărit slugii noastre Gheorghie Năvrăpăscul pre a lui dreaptă ocină și cumpărătură, din ispisco de cumpărătură ce au avut de la Ștefan voievod Tomșa, din a treia parte satul Buorenii, pe apa Moldovii, trei părți, loc de trei case, cu tot venitul, ce au cumpărat de la Pană biv visternic drept patruzăci galbeni, iar lui iarăși i-au fost cumpărătură de la Mierăuță Hraniță.

Pintru acéia, acéle trei părți de loc de trei case din a treia parte a satului Bourenii, pe apa Moldovii, ca să-i fie și de la domniia mia celui de mai sus zis, slugii noastre Gheorghie Năvrăpăscul, dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întăritură și cu tot venitul, nerușuit nici odănăoară, în véci. Ș-altul ca să nu să mai amestice.

S-au tălmăcit de Evloghie dascăl, leat 7269 ‹1760› octombrie 18.

Bibl. Acad., MCXCVI/20.
Traducere.
O copie, din prima jumătate a sec. al XIX-lea, la Arh. St. Iași, CCCXI, f. 130 v.

39

1634 (7142) ianuarie 25.

Moise Movilă întărește lui Sturza diac părți de ocini din satele Tîlhărești și Șendreni, pe Ursoaia, ținutul Hîrlău, și poiana Ciorenii.

Tălmăcire ispisocului domnului Moisăi Movila voievod, din anul 7142 ‹1634› ghenarie 25. Tălmăcit la 7243 ‹1734› noembrie 12 de Ion sîn Pavăl.

Adecă domniia mea am dat și am întărit slugii noastre Sturzii diiacul pe a sale ocine și cumpărături, din ispisoc de cumpărătură de la Irimiia Moghila voievod și din ispisoc de întăritură de la Ștefan Tomșa vodă, din giumătate de sat de Tîlhărești, dintr-a triia parte a zăcea parte și satul Șăndrenii, iarăș ce-i pe Ursoaia, în ținutul Hîrlăului, cari parte i-au fost cumpărătură unchiului său, lui Marco Pepelea biv logofăt, de la Gavril Grama

www.dacoromanica.ro

diiacul şi de la Ionaşco, ficiorul Drăghinii, nepot lui Pilat, drept 200 zloţi, din dres cari au avut de moşie de la Iliaş vodă.

Şi iarăş am dat şi am întărit acelui de mai sus scris Sturzăi diiacul şi pe altă parte dintr-acelaş sat, din Tîlhăreşti şi din sat din Şăndreni, ce li-au fost cumpărătură unchiului său Marco Pepelea, de la Ursul, ficiorul Măricăi, nepot lui Gîndac, strănepot Oancii, ficior lui Tălhariu, drept 36 taleri, toată parte lui cîtă să va alegi, din ispisoc de cumpărătură ce au avut Marco Pepelea de la Irimiia vodă şi din ispisoc de întorsătură ce au avut de la Ştefan Tomşa vodă, pentru căci au plătit el o datorie a lui Marco Pepelea ce au fost logofăt, ce au fost datoriu lui Mihai ce au fost pitar, în zilele lui Costandin vodă, 180 ughi.

Şi iarăş am dat şi am întărit slugii noastre Sturzăi diiacul pe o poiană ce să numeşti Ciorenii, din ispisoc de cumpărătură ce au avut unchiul său Pepelia logofăt de la Aron vodă şi din ispisoc de întăritură de la răposatul niamul domniei male, Simion Moghila vodă.

Pentru aceasta, aceste de mai sus numite părţi de ocină din sat din Tîlhăreşti şi din sat din Şăndreni şi acea poiană ce să numeşti Ciorenii, ca să fie şi de la domniia mea slugii noastre Sturzăi diiacul driaptă ocenă şi moşie, cu tot venitul, neruşiit niciodată, în veci. Şi altul să nu să amestece.

Logofiţiia ce mari.

Copie aceasta, după poslăduire ci i s-au făcut cu copiia tălmăcire di pă cel adivărat ispisoc sîrbesc, fiind întocmai, s-au încredinţat, 1819 mai 30.

În lipsă.

De mine s-au poslăduit cu copie tălmăcire a pomenitului ispisoc şi iaste întocmai.

. . . .[1].

Bibl. Acad., CDLXXIV/53.
Copie.

40

1634 (7142) ianuarie 25.

Nacul zălogeşte ocina sa din satul Boureni lui Andriaş clucer.

Zapisul lui Nacul prin care au zălogit cluceriului Andrieş ocina lui din Boureni.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 1535, f. 11 v. (nr. 8).
Rezumat dintr-un opis „pentru moşiile ţinutului Suceava".

[1] Iscălitură indescifrabilă.

www.dacoromanica.ro

41

1634 (7142) ianuarie 29, Iaşi.

Gavril Gorgan mare pitar face un schimb de ocini cu Gavrilaşco vornic, dîndu-i pentru satul Vascăuţi, ţinutul Soroca, jumătate din Uncăuţi, o parte din Cepeleuţi şi a patra parte din Şişcăuţi cumpărată de la Conde vameş.

† Adecă eu, Gavril Gorgan pitariul cel mare, scriu şi mărturisăscu cu cest adevărat zapis al mieu cum am avut tocmală cu dumnealui cu Gavrilaşco vornicul de am schimbat nişte ocine în dzilele lui Moiseiu vodă, în domniia dintîiu, de-mi dedesé[se] dumnealui un sat, anume Vascăuţii, ce iaste în ţînutul Sorocei, iar eu i-am dat dumisale, schimbare drept schimbare, nişte ocine ce-am avut de pre giupîneasa mea, anume: giumătate de sat de Uncăuţi şi o parte de ocină din Cepeleuţi şi a patra parte de sat de Corosténi.

Într-acea, cumnatu-mieu Căpotici nu s-au ţinut de tocmală, ci au făcut schimbare cu Gheorghie Corosteanul, de i-au dat un sat cumnatu-mieu [lui] Căpotici pentru cea a patra parte de sat de Corosténi.

Deci dumnealui Gavrilaşco vornicul, vădzîndu că nu ni-i tocmala stătătoare ce tocmisem cu dumnealui, vrut-au să strice tocmala şi să ia dumnealui satul Văscăuţii înapoi. Într-acea iarăş de iznoavă m-am tocmit cu dumnealui să-i cumpăru altă a patra parte de sat unde-ş va pofti dumnealui.

Deci i-am cumpărat dumisale a patra parte de sat de Şişcăuţi de la dumnealui de la Conde vamăşul, dereptu doao sute de galbeni. Derept acea ca să-i hie dumisale ocină şi moşie, cu tot venitul.

Şi în tocmala noastră au fost Costantin Ciogolea pîrcălabul de Hotin şi Tudori pîrcălabul şi Costantin Stîrcea şi Costantin Drăgăşescul.

De aceasta mărturisim, ca să se ştie.

Ѹ Ӏѧсь, въ лѣто ҂зрмв геnарїе кѳ.

Аз Гаврил Горган питар искал <m.p.>.

Аз Костантин Чоголѣ пръкълаб <m.p.>.

Ευ Κονδοεν βαμοτῖς <m.p.>.

† Costantin Drăguşescul <m.p.>.

Arh. St. Iaşi, CCLXXXIX/2.
Orig., hîrtie (32,8 × 19,8 cm), patru peceţi aplicate.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) ianuarie 30.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Sturza diac şi lui Ştefan, fiul lui Sava, părţi de ocini din satele Slăvniceni, Tîlhăreşti şi Şendreni.

Ispisocu sîrbesc de la Moisăi Movila voievoda din velet 7142 <1634> ghenarie 30, tălmăcit de Grigoraş vistier la 7243 <1734—1735>.

Adecă domniia me am dat şi am întărit slugii noastre Sturzăi diiacului şi sămînţii lui, lui Ştefan, ficiorul Savăi Pipilău[1], pre a lui driaptă ocină şi moşie din uric de înpărţire ce-au avut strămoaşa lor Alba de la bătrînul Petru voievod, din ispisocu de întăritură de la unchiul domniei mele, Irimiia Movila vodă, din giumătate de sat de Slăvniceni a trie parte, parte lor cîtă să va alege, ce este pre Giurgiov, cu parte din heleşteu şi din bălţi şi din tot venitul.

Şi iarăşi dăm şi întărim pre a lor driaptă ocină şi moşie, o parte de ocină din sat din Tîlhăreşti, din giumătate de sat din gios a şăsa parte şi din sălişte Şăndrenii, care ace parte de ocină au avut ei tocmală cu Barnovschie vodă ca să o cumpere de la dînşii şi le-au dat loru înnainte 12 taleri, iară dupa aceia ei s-au rugat înnainte domniei sale ca să-i întoarcă, cum i-au şi întorsu, din ispisocu de întoarcere ce-au avut de la domniia sa Miron Barnovschie vodă.

Pentru aceia ca să le fie lor şi de la domniia me drepte ocini şi moşii şi uricu şi întăritură, cu tot venitul, neclătit niciodată în veci. Şi altul să nu să mai amestece.

Poslăduindu-să cu cel adevărat şi fiind întocma s-au adeverit. <1>813 iulie 18.

Iordache Donici agă.

Bibl. Acad., MCCCXXXVI/2.
Copie.
Altă copie, din 1819 martie 30, *ibidem*, CDLXXIV/54.

43

1634 (7142) ianuarie 30, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte popii Istratie, soţiei sale, Călina şi fratelui ei, Nacul, părţi din satele Vărzăreşti pe Bîc, ţinutul Orhei, Vărzăreşti pe Nîrnova, ţinutul Iaşi, şi Tînjeleşti.

Іѡ Мѡѵсн Могила воєвода, б<о>жїєю м<и>л<о>стїєю, г<о>сп<о>д<а>ръ Зємли Молдавскои. Ѡж<є> прїидошѣ прѣд нинами и прѣд нашими болѣри м<о>лєвник

[1] Greşit, în loc de „Pepelii".

www.dacoromanica.ro

поп Їстратїе и пападїѧ его, Кълинъ, и брат ей, Накꙋл, с<ъı>н<о>ве Оанин, внꙋци Тоадер сꙋлжар, прѣонꙋци Хъръбор постелник и тегал<и> за лице прѧд нами на въсими люди ѡт село Вързърешти, на Бък, въ волост Орхеюскомꙋ, и ѡт инших Вързърещи, что на Нърнова, въ волост Ꙗским, рекъще прѣд нами како[1] сꙋт и они племеници съ тими люди и имает и они отн<и>нꙋ там, въ тѣх селах третаа част село въ тѣх двѣ селах и петаа част от Тънжелещи, а тих люди от обѣх Вързърещи они казал<и>[2] како не сꙋт им племеници ничтъı, ани имают отн<и>нꙋ въ тѣх селах.

Ило г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми и съ нашим съвѣтом ꙋсъдихом их праведиим съдїе по законꙋ земскои и дадохом Вързърещим закон земскои, божити на с<вѣ>тое евангелїе съ к҃д люди добри от окрстъним межїаши, како не сꙋт им ничта племеници а ни имают отн<и>нꙋ тамо. И поставихом им д<е>нъ въ два недели; таж<е> когда бил на д<е>нъ они прїидошѣ на д<е>нъ, а божиници не могошѣ принесити, нъ зостал от прѣд инами и от вес закон земскои, а више писаних м<о>левник наше, поп Истратїе и пападїа ег<о>, Кълинъ, и брат ей Накꙋл, с<ъı>н<о>ве Оанин, внꙋци Тоадер сꙋлжар прѣонꙋци Хърбор постелниик, онꙋ ꙋправил сѧ от прѣд инами и поставил сови фїеръю к҃д злат како имает држати третаа част от село Вързърещи, на Бък, въ волост Орхеюскомꙋ, третаа част от село Вързърещи, то на Нърнова, ꙋ в<о>лост Ꙗсках, и петаа част от Тънжелещи и да ест им и ѡт нас отнина и дѧдиныı и ꙋрик, съ въсѣм доходом и да не имает ман тегати с<ѧ> за сеа тѣж иколиж<е> въ вѣки вѣчнїи. И ни да с<ѧ> не ꙋмищает.

ꙋ Ꙗс, в<ъ> л<ѣ>т<о> хзрм ген<арїе> л҃.

Г<о>сп<о>д<и>нъ реч<е>.

Гангѣ вел логоф<е>т ꙋч<и> <и>[3] искал.

Крстѣ Дамиїан.

Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri rugătorul nostru popa Istratie şi preoteasa lui, Călina şi fratele, ei Nacul, fiii Oanei, nepoţii lui Toader sulger, strănepoţii lui Hărăbor postelnic şi a pîrît de faţă înaintea noastră pe toţi oamenii din satul Vărzăreştii, pe Bîc, în ţinutul Orhei şi din alt Vărzăreşti, ce este pe Nîrnova, în ţinutul Iaşi, zicînd înaintea noastră că sînt şi ei rude cu acei oameni şi au şi ei ocină acolo, în acele sate, a treia parte de sat în acele două sate şi a cincea parte din Tînjeleşti, iar acei oameni din ambii Vărzăreşti, ei au spus că nu le sînt lor nici un fel de rude şi nu au ocină în acele sate.

---

[1] În orig.: нако (nota editorului).
[2] Parantezele editorului.
[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

Deci domnia mea şi cu sfatul nostru i-am judecat pe ei cu judecată dreaptă după legea ţării şi am dat Vărzăreştilor legea ţării, să jure pe sfînta evanghelie cu 24 de oameni buni, dintre megieşii dimprejur, că nu le sînt lor nici un fel de rude şi nu au ocină acolo. Şi le-am pus lor zi peste două săptămîni; astfel cînd a fost la zi ei au venit la zi, dar jurători n-au putut aduce, ci au rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţării, iar rugătorul nostru mai sus scris, popa Istratie şi preuteasa lui, Călina şi fratele ei, Nacul, fiii Oanei, nepoţii lui Toader sulger, strănepoţii lui Hărăbor postelnic, ei s-au îndreptat înaintea noastră şi şi-au pus ferîie 24 zloţi ca să aibă a stăpîni a treia parte din satul Vărzăreşti, pe Bîc, în ţinutul Orhei, a treia parte din satul Vărzăreşti, cel de pe Nîrnova, în ţinutul Iaşi şi a cincea parte din Tînjeleşti şi să le fie lor şi de la noi ocină şi dedină şi uric, cu tot venitul şi să nu aibă a se mai pîrî pentru această pîră niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7142 <1634> ianuarie 30.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învăţat <şi> [1] a iscălit.

Cîrstea Damiian.

După Sava, *Doc. Lăpuşnei*, p. 44—45.
Orig. cu trad. editorului.

ALTE EDIŢII: *Uricariul*, VI, p. 266 (menţ.)

44

1634 (7142) februarie, Iaşi.

Moise Movilă voievod dăruieşte lui Costantin Gînscă un loc de moară pe Molna, în hotarul tîrgului Baia, un loc de prisacă şi o bucată de făget „să-i fie de folosinţă porcilor lui“.

† Іѡ Моvси Могила воєвода, божїєю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже господство ми ѹмилостивихом сѣ и дадохом и помиловахом на слѹга наше Костантин Гънскъ съ єдно мѣсто, да соби ѹчинит млин на потоцѣ что сѣ именѹет Молна, где ѹпадает ѹ Єаска и Єаска ѹпадает ѹ Молдава, что єст там теплиц ѹ Хотар тръг Бає по тоа странѹ Молдавѣ ѿ къ планинѹ, и мѣсто за пасикѹ да соби ѹчинит, кѹлко бѹдет ємѹ досът и єднѹ бѹкатѹ ѿ бѹковинѹ битї ємѹ за годованїє вєприм єго, радї єго правоє вислѹженїє, чтоже нам слѹжил и земли нашеи.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

И кто би сѣ покȣсил разоритӥ наше даанӥе и милованӥе, да ест проклѣт и тръклѣт ѡт господа Бога и спаса нашего Исѵсѵ Христоса и ѡт прѣчистаа его матеръ и ѡт въсѣх светих, амин. Нъ кого богъ изберет господарем бити послѣд нас да емȣ не отнимает але да емꙋ даст и ȣкрѣпит радӥ его[во] правое вислȣженӥе.

И ни да сѧ не ȣмѣшает прѣд сим истинном нашим листом.

ꙋ Ѩс, въ лѣто ҂зрмв феврȣарӥе...[1]

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Мѡиси воевода <m.p.>.

† Михаил <писал>.

<Pe verso, însemnare din sec. XVII-XVIII>: † Zapis de danie şi de miluire de la Moisi Moghila vodă pre vad de moară în Molna, ce iaste în hotarul tîrgului Baiei şi cu loc de prisacă şi cu druduji.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit pe sluga noastră, Costantin Gînscă, cu un loc ca să-şi facă moară pe pîrîul care se numeşte Molna, unde cade în Sasca şi Sasca cade în Moldova, acolo unde este topliţă în hotarul tîrgului Baia, pe cealaltă parte a Moldovei, dinspre munte şi loc de prisacă să-şi facă, cît îi va fi deajuns şi o bucată de făget să-i fie pentru folosinţă porcilor lui, pentru dreapta lui slujbă ce a slujit nouă şi ţării noastre.

Şi cine s-ar ispiti să strice dania şi miluirea noastră, să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu şi mîntuitorul nostru Iisus Hristos şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii, amin. Însă pe cine va alege Dumnezeu să fie domn după noi, să nu-i ia, ci să-i dea şi să-i întărească pentru dreapta lui slujbă.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7142 <1634> februarie...[1]

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m. p.>.

† Mihail <a scris>.

Bibl. Acad., CCCLV/1.
Orig., hîrtie (30,8 × 19 cm), pecete timbrată.

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VII, p. 102 (regest după o trad. din sec. XVIII cu data de zi: 25).

---

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

45

1634 (7142) februarie, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Postolache şi soţiei sale, Sora, a treia parte din Leucuşiani, după pîra avută cu Iuraşco, Strătulat şi Popa din Dumeşti.

Văleat 7142 <1634> fevruarie. Ispisoc de la Moisăi Moghila vodă sîrbăscu, s-au scos românéşte.

† Adecă au vinit, înnaintea noastrî şi denaintea boierilor noştri, sluga noastră Postolache cu făméia lui, Sora şi s-au pîrît de faţă înnaintea noastră cu Strătulat şi cu Iuraşco şi cu răzéşii lui Popa den Dumeşti pentru a triia parte de sat de Leucuşiani, ce-au fosto cumpărat Trifan den Marcoviciani cu făméia lui, Sora, în zilile lui Ştefan vodă Tomşa, în domniia dentîi, iară drésăle lor au arsu în casa lor şi cu alte odoară a lor, cîndu au aprinsu tîlhari casa lor. Deci Strătulat cu Iuraşco şi Popa den Dumeşti şi răzéşii lor au dzis cum n-au vîndut acea ocină, ce-au pus-o zălog la Trifan, pentru 138 taleri de argintu.

Deci noi, cu al nostru sfatu, am dat pe Strătulat şi pe Iuraşco şi oamenii lor cum ca să aibă a giura cu 12 oameni buni cum n-au vînduit ei acea de mai sus scrisă parte de ocină, ce au pus-o zălog. Apoi Strătulat cu Iuraşco şi răzéşii lor n-au putut ei să giure, ce au rămas denainte noastră şi den toată légea ţărîi, iară Postolache cu făméia lui, Sora, s-au îndreptat denaintea noastrî şi şi-au pus şie fierîe înnainte noastră.

Deci de acum nainte mai multu ca să nu mai aibă Strătulat şi cu Iuraşco şi Popa cu razeşii lor a mai pîrî sau a dobîndi pentru această ocină, niceodată în véci, peste această carte a noastră. Şi altul ca nu se améstece.

Singor domnul au poroncit.

Ghianghea vel logofăt.

Focea.

Let 7234 < 1726> iunie 14. Gligoraş sînă Vasilii uricar l-au scos pe românie.

Institutul de istorie şi arheologie „A.D. Xenopol" — Iaşi, Fond Spiridonie, VI/57.
Traducere.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 29 (aceeaşi traducere).

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) februarie, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Postolachi şi soţiei sale, Sora, a treia parte din satul Leucuşani, după pîra avută cu Iuraşco, Strătulat ş.a. şi o livadă din poiana satului Mălineşti.

Văleat 7142 < 1634> fevruarie. Ispisoc sirbăscu de la Moisăi Moghila vodă, s-au scos pre romănie.

† Adecă au vinit, înnaintea noastră şi înnaintea alor noştri boieri, sluga noastră Postolache vistiernic cu giupîneasa lui, Sora, ce-au fostu mai denainte după altu bărbat, anome Trifan, şi s-au pîrît de faţă înnaintea noastră cu Strătulat, feciorul Cojocese<i> şi cu Iuraşco şi cu toţi răzeşii lor pentru a triia parte den tot satul Leucuşanii, pre pîrîul Bîrlăzélului, la ţinutul Vasluiului şi cu vad de moară şi cu prisacî şi cu loc de fînaţă şi din cîmpu şi den pădure şi den vatra satului. Deci sluga noastră Postolache cu fămeia lui, Sora, au dzis cum acea a triia parte de sat de Leucuşani au vîndut-o Strătulat lui Trifan şi făméii lui cei de mai sus scrisă, Sora, la zilele lui Ştefan vodă Tomşa, în domniia dîntîi, dreptu 75 taleri de argintu, iară drése ce-au avut pre acea a triia parte de sat de Leucuşani, acélea au arsu în casa lor cînd i-au împresurat tălharii noaptea şi au aprinsu casa lor pre dînşii şi multe odoară şi avére a lor au arsu în casă, numai ce-au scăpat cu trupurile din casă; iară Strătulat cu Iuraşco şi cu răzéşii lor au zis cum acea a triia parte dintr-acel sat n-au vîndut-o ei lui Trifan din Marcovicéni, ce-au pus-o zălog pentru acei bani.

Deci noi cu tot sfatul nostru am socotit după lége şi am dat pe Stratul şi Iuraşco şi pe toţi răzeşii lor cum ca să aducă 12 oameni buni ca să giure pre sfînta eu<an>g<he>lie cum n-au vîndut ei acea a triia parte, ce-au pus-o zălog. Deci Strătulat cu Iuraşco şi cu răzeşii lor n-au putut ei să giure, ce-au rămas den giudecatî, iară Postolache cu fămeia lui, Sora, s-au îndreptat înnaintea noastră şi ş-au pus fieriie în visterie domnii méle.

Iară după acea gîlceavă a lor, s-au sculat Postolache împreună cu Strătulat şi s-au împăcat şi încă au mai dat Postolache 63 de taleri de argintu în mînule lui Strătulat pre acea a tria parte, denainte noastră; pentru acéia ca să-i fie lui driaptă ocină, cu tot venitul.

Şi întru acéia, iarăş au adus înnaintea noastră Postolache cu fămeia lui, Sora, mulţi oameni buni şi slugi domneşti şi au mărturisit cum au avut nişte drése pre o livadî ce ieste în poiana satului la Mălineşti, ce-au fosto cumpărat Trifan cu fămeia lui, Sora, de la Anna, fata Jigoranului, fămeia lui Toader Gîdei, care acea livadă au curăţit-o singuri ei cu mînule lor den

www.dacoromanica.ro

pădure întragî şi au fosto vîndut lui Trifan şi fămeii lui, Sorii, dreptu 20 de taleri de argintu, aciale drése încăş au arsu atuncea în casa lor.

Pentru acéia, acea de mai sus zisă a triia parte de sat de Leucuşiani cu vad de moară şi cu loc de fînaţă şi cu a triia parte den prisacă şi din cîmpu şi din pădure şi din vatra satului, cu tot venitul şi acea livadă din poiana satului Mălineştilor, ca să le fie şi de la noi slugii noastre, lui Postolache şi fămeii lui, Sorii şi ficiorilor lor, driaptă ocină şi cumpărătură şi uric, cu tot venitul, neclătit niceodată în véci.

Şi altul să nu se amestici peste această carté a noastră.

Singur domnul au poroncit.

Ghianghea vel logofătu.

Ioan Focea.

Let 7234 <1726> iunie 14. Gligoraş sînă Vasilii uricar l-am scos româneşti.

Institutul de istorie şi arheologie" A. D. Xenopol"-Iaşi. Fond Spiridonie, VI/57.
Traducere.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 30—31 (aceeaşi traducere).

47

1634 (7142) februarie 3, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Pătraşco Boldescul pîrcălab nişte vii de la Bacău cumpărate de tatăl său Toader Boldescul.

† Ιѡ Моѵси Могила воевода, божїею милостїею, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже прїиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, слѹга наше Пътрашко Болдескѵл пръкълаб, сынъ Тоадер Болдескѵл бив меделничар, и ѹказовал, прѧд нами и прѣд съвѣтом нашим, един запис за свѣдѧтелство ѡт Дънилъ шолтѵз съ ві҃ пръгари ѡт тръг и ѡт Хриза ѹрѣдник и ѡт Козина Димитри и ѡт Лоринци Барта и ѡт инних люди добри, съ печат ѡрашскомѹ ....[1], сице писаѭще и свѣдѧтелствѹѭще, како прїиде, прѧд ними Гергил Ѡарка, неким непонѵжден, ани приселован и продал своа ѡтнина и дѧдина, една виноград ѡт там, ѡт того тръг. Таа продал Тоадерови Болдескѵл бив меделничар ради два сто и пет десѧт злати татарских. И тиже, како ѡн себе кѹпил, ѡт прѣд ними, дрѹга виноград ѡт Фикъѹ Ѩкоб ради една сто и пет десѧт злати татарских. И тиже како ѡн себе кѹпил една цѣлинъ за виноград ѡт Ищиѡанка Блаж ради десѧт талери сребръних.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Ино господство ми, видѣще тот записꙋ за свѣдѧтелство ѡт толиких люди добри, съ печатѵ ѡрашскомѵ, а мы вѣровахом и ѡт нас ещеже дали и потвръдили есми, слꙋѕи нашемѵ више писанномѵ, Пътрашко Болдескѵл пръкълаб на тѣх двѧ винограді и на тоа цѣлинꙋ за виноград, како да ест емѵ правїи ѡтнини и кꙋпежни и ѵрик и потвръжд<енїе съ въсѣм доход>[1]ом непорѵшенно, николиже въ вѣки вѣчнїи. И ни да сѧ <не оумишае>[1]т.

Ꙋ Ꙗс, лѣто ҂зрмв февꙋарїе г҃.

† Господинъ рече.

† Ганкѣ вел логофет ѵчи и сѧ искаах <m.p.>.

† Кръстѣ Дамиїан <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Pătrașco Boldescul pîrcălab, fiul lui Toader Boldescul fost medelnicer și a arătat, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un zapis de mărturie de la Dănilă șoltuz cu 12 pîrgari din tîrg și de la Hriza ureadnic și de la Cozina Dimitri și de la Lorinți Barta și de la alți oameni buni, cu pecetea orașului . . . [2] astfel scriind și mărturisind, cum a venit, înaintea lor, Gherghil Oarca, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, o vie de acolo, din acel tîrg. Aceea a vîndut-o lui Toader Boldescul fost medelnicer pentru două sute și cincizeci zloți tătărești. Și de asemenea, cum el și-a cumpărat, dinaintea lor, altă vie de la Ficău Iacob pentru o sută și o sută și cincizeci de zloți tătărești. Și de asemenea, cum el și-a cumpărat o țelină de vie de la Iștioanca Blaj pentru douăzeci taleri de argint.

Deci domnia mea, văzînd acel zapis de mărturie de la atîția oameni buni, cu pecetea orașului, noi am crezut și de la noi încă am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Pătrașco Boldescul pîrcălab, acele două vii și acea țelină de vie, ca să-i fie drepte ocini și cumpărături și uric și întărire, <cu tot> [1] venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să <nu> [1] se amestece.

La Iași, anul 7142 < 1634> februarie 3.

† Domnul a zis.

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

† Ghianghea mare logofăt a învăţat şi m-am iscălit <m.p.>.
† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXVIII/70 a-b.
Orig., hîrtie (41,5 × 27,5 cm), pecete timbrată, căzută.
Cu o trad.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, II, p. 233—234 (trad. editorului).

48

1634 (7142) februarie 4, Iaşi.

Moise Movilă voievod împuterniceşte pe Toader şi pe Ivan prisăcarul de la Hlincea al mănăstirii lui Aron vodă să apere pădurea din jurul prisăcii acestei mănăstiri.

† Ιω Μοѷси Могила воєвода, бєжїю милостїю, господаръ Земли Мωлдавскои. Dat-am cartea domnii méle lui Toader şi lui Ivan prisăcariul svintei mănăstiri a lui Aron voevodă, ce iaste la Hlincea în pădure, ca să hie tari şi putérnici cu cartea domnii méle a apăra pădurea prinpregiurul prisăcei, să nu lasă pre nime să tae pădurea pre acolea, iar cine nu va asculta şi va vrea să tae în tăriia lui, să aibă a-i lua carul şi boii şi săcurea şi tot ce va găsi la acela om.

Şi nime să nu cutédză a ţinea sau a opri înaintea cărţii domnii méle.

Ꙋ Ιас, въ лѣто ҂зрмв февруарїе д҃.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко <писал>.

Bibl. Acad., LXXVII/27.
Orig., hîrtie (31,3 × 19,2 cm), pecete aplicată, căzută.

49

1634 (7142) februarie 5.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Pătraşco Boldescul părţi de ocini cumpărate în satele Obrejeşti şi Plopoasa, ţinutul Bacău.

Suret di pe suretul ispisocului satului Obrejeştilor de la Moisii Movila vodă, din leat 7142 < 1634> februarie 5.

Adică au venit, înnainte noastră şi înnainte al<or> [1] noştri boeri, sluga noastră Pătraşco Boldescul şi au adus, înnainte noastră şi înnainte sfatului

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

nostru, nişte zapisă de mărturie de la mulţi boieri şi slugi domneşti şi oameni buni, anume Postolachi biv vel comisu şi Mogîlde biv vornicu şi Gavril aprod şi Toma aprod i proci şi a altora mulţi oameni buni, de penpregiur migieşi, aşa scriind şi mărturisînd întru acele zapisă cum au cumpărat, dinainte lor, tatul lui, Toader Boldesculŭ biv medelnicer, de la Andronicu, din giumătate satului Obrejeştilor a şesa parte, ci este în ţinutul Bacăului, drept 100 zloţi tătăreşti şi doi cai, care au fost lui Andronicu cumpărătură de la Ţapul; însă pe acea parte, giumătate au vîndut-o Andronicu drept acii bani cé scrie mai sus, iar giumătate a vîndut-o Ţapul drept 30 taleri; şi aşijdere precum au cumpărat el şie de la Dănesă un locu de prisacă dintru acelaş sat Obrejeşti şi cu o livadă ce este lîngă prisacă, pînă la ţarina mare, drept 17 taleri gata; aşijdere precum au cumpărat el şie de la Alexa şi de la Şteful din Bîrjoveni a patra parte din satul Plopoasa, ce este aproapi di Bistriţa, în ţinut Bacăului, drept 60 zloţi tătărăşti; aşijdere precum au cumpărat de la Ştefana Nacozoe şi de la ficiorii ei o poiană de fînaţ, giumatate de poiană, parte din gios în locul Plopoasăi, drept şesă galbini ungureşti; şi iarăşi precum au cumpărat el sie di la Ioniaşcu sîn Hilimon din Chicoşeşti a trie parte să [1] poiana cea din Plopoasa, drept 20 taleri bătuţi, iar lui Ionaşcu sîn Hilimon i-au fost cumpărătură de la Postrăv Ion pentru căci i-au dat lui locu de sat, di la casa lui Postrăv la deal, pé lîngă pîrîu, din tot locul.

Pentru acee, domnie me cu tot sfatul, dacă am văzut acele zapisă, am crezut şi di la noi încă am dat ş-am întărit slugii noastre ce mai sus scrie, lui Pătraşco Boldescul, pre acele mai sus scrisă părţi de moşie din sat din Obrejeşti şi din sat din Plopoasa aproape de Bistriţă, cu poiană de fînaţ, ca să-i fie şi di la noi drepti moşii şi cumpărături şi uric şi întăritură, cu tot vinitul, în veci niclătit. Şi altul să nu să amestece.

Şi acestu suret l-am dat noi dumisale vornicului Mihălachi Sturze, scoţîndu-l noi de pe suret ce avem noi scos de pe ispisocul satului Obrijeştilor, care l-am dat noi dumnealui hatman Ru< s>[2]et şi să aretu dumnealui ispisocul să vadză pînă unde < s>[2]crii, că noi ne este moşie den baştină şi am stăpînit tot pînă < în>[2] Bistriţa vechi, iar Bistriţa n-am trecut.

Şi pentru credinţă ne-am pus şi iscăliturile. Mărturie Boldeştii [3].

Miron Boldescu <m.p.>.

Eu Ilii Boldescu <m.p.>.

Eu Costii Brah <m.p.>

Biblioteca Centrală de Stat, Secţia manuscrise, LII/1.
Copie.

---

[1] Pentru „cu".
[2] Omis.
[3] „Mărturie, Boldeştii", tăiat în copie.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) februarie 6, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Galata de Jos satul Pînteşeni, ţinutul Tutova, dăruit de Enache postelnic.

† Ιѡ Моѵси Могила воєвода, божїєю милостїєю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѻже, господство ми дали и потвръдили єсми свѣтѣи монастири рекомїа Галата Ниже, идеже єст храм архистратиг Михаил и Гаврил и прочїих беcплътни их сил идеже єст метох до свѣтаа монастир ѡт Синаа, идеже єст храм Прѣѡбрѣженїє господа Бога и спаса нашего Їсꙋс Христа, их права ѡтнина и даанїє и милованїє, село Пънтешѣнїи, что ꙋ волост Тꙋтовѣ, что им дал и помиловал покоиннаго Єнаки постелника съ ѩзик смрътлїи въ за дꙋше єго и за дꙋше родителем єго. И да имает помѣнити єго и написати єго въ свѣтїи, великїи, божественїи помѣнник, помѧнити сѣ въ въсѣх божественних слꙋжбах, по цръковномꙋ ѡбичаю.

Того ради, како да ѥст им и ѡт нас права даанїє и милованїє того село Пънтешѣнїи и ѵрик и потвръжденїє, съ въсѣм приходом, непорꙋшенно николиже въ вѣки. И ин да сѣ не ꙋмишает.

Ꙋ Ѩс лѣто ҂зрмв феврꙋарїє ѕ дьни.

† Сам господинъ велѣл.

† Іѡ Мѡиси воєвода <m.p.>.

† Кръстѣ Дамїѩн <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit sfintei mănăstiri numite Galata de Jos, unde este hramul arhistrategilor Mihail şi Gavril şi al celorlalte puteri fără de trup, care este metohul sfintei mănăstiri de la Sinai, unde este hramul Schimbării la faţă a domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos, dreapta lor ocină şi danie şi miluire, satul Pînteşenii, care este în ţinutul Tutova, pe care li l-a dat şi cu care i-a miluit răposatul Enachi postelnic cu limbă de moarte, pentru pomenirea lui şi pentru pomenirea părinţilor lui. Şi să aibă a-l pomeni şi a-l scrie în sfîntul, marele, dumnezeiescul pomelnic, să-l pomenească la toate slujbele dumnezeieşti, după obiceiul bisericesc.

De aceea, să le fie şi de la noi dreaptă danie şi miluire acest sat Pînteşenii şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7142 < 1634> februarie 6 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

www.dacoromanica.ro

† Io Moisi voievod <m.p.>.
† Cîrstea Damiian <a scris>.

Bibl. Acad., DCXXIII/35.
Orig., hîrtie (41,7 × 29 cm), pecete aplicată, stricată.
O copie la Arh. St. Bucureşti, ms. nr. 629, f. 288.

51

<1634 februarie 6>.

Moise Movilă voievod pentru a treia parte din satul Mogoşeşti.

7156[1] <1648> fevruarie 6.
Un ispisocu di la Movila vodă ce scrie sîrbeşte pentru o a treie parte din sat den Mogoşăşti, ci esti.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Doljeşti, XIX/122 (nr. 4).
Menţiune într-un perilipsis cu documentele satului Mogoşeşti.
Datat după doc. din <1634> februarie 6 (vezi nr. 52).

52

<1634> februarie 6.

Marina, fiica Petricăi, dăruieşte lui Gavrilaş fost mare vornic partea sa de moşie din Mogoşeşti.

Februarie 6.
Alt zapis de la Marina, fata Petricăi, nepoată lui Toader şi Anuşcăi, precum au dat danie toată parte sa ce-au avut în Mogoşeşti lui Gavrilaş ce-au fost vornic mare, cît să va alege, fără a fraţilor săi[2].

Arh. St. Bucureşti, M-rea Doljeşti, XXI/34 (nr. 5).
Rezumat într-un „perilipsăse ce s-au scos pentru satul Mogoşăşti, din ţinutu Cernăuţului".
Datat după Gavrilaş fost mare vornic şi după faptul că în această vreme încep să se cumpere părţi din Mogoşeşti.

---

[1] Anul greşit.
[2] „fără a fraţilor săi", tăiat de copist.

www.dacoromanica.ro

53

1634 (7142) februarie 10, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte preotului Istratie din Cristeşti şi rudelor sale o ocină pentru care s-au judecat cu răzeşii din satele Vărzăreşti pe Bîc şi Vărzăreşti pe Nîrnova.

† **Иѡ Моиси Могила воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои.** Scriem cum au venit înnaintea dumnii méle rugătorul nostru popa Istratie din Crîsteşti şi cu preu[i]teasa lui, Călină şi cu fratele ei, Nacul, feciorii Oanei, nepoţii lui Toader sulgériul, de s-au pîrît de faţi cu ai săi răzéş din Vărdzăreşti din Bîc şi cu Vărdzăreştii din Nîrnova pentru ocină.

Deci au rămas popa Istratie pre Vărdzăreşti din toatî légea ţărîi; şi au cheltuit popa Istratie la aceasta pîră şease galbeni buni. Deci cine să va afla de oamenii lor ocinaş depreună pre această parte, să aibă a întoarce popei lui Istratie din cheltuială, iar carele nu va întoarce, să n-aibă treabă în ocina, nici a ara, nici a cosi, nici în jir, pînă nu v<a>[1] întoarce din cheltuial<a ce m>[2]ai sus scrie.

Dereptu acea, nime<ni să>[2]nu cutédze a tréci sau a întra peste cartea dumnii méle.

Ѹ Іас, лѣто ҂зрмв февруарїе і҃.

† Сам господинъ велѣл.

Гѣнгїа вел логофет учи <m.p.>.

Bibl. Acad., CCXVIII/38.
Orig., hîrtie (31,5 × 20 cm), pecete aplicată.

EDIŢII: Sava, *Doc. Lăpuşnei*, p. 47 (orig.).

54

1634 (7142) februarie 13, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Galata satul Vîlceşti, ţinutul Suceava, scutindu-l de toate dările.

† Изволенїем Ѡтьца и съ поспѣшенїем Сына и съвръшенїем Свѣтого Духа. Се аз, раб владики моемꙋ, Їсꙋсꙋ Христосꙋ и троице поклоник, Иѡ Моуси Могила воевода, божїю милостїю, господаръ Земле Мѡлдавскои. Ѡже благопро-

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

изволих господство ми благим произволенїем, чистим и свѣтлим срьдцем, ѿ въсїѧ нашиꙗ дѹше и ѿ бога помощїꙗ, сьматрѧѧщие и послѧдствѹѧщие древним благъчистивим господарем иже ѿпомиловавшених и ѹтвръдившиx свѣтиx монастири, тѣм радї и господство ми дадоx и помиловаX наше мольбѹ новозданїе, ѹпокоинномѹ господинѹ Їѡ Петръ воевода, вѣчна господства си памет, монастир глаголемаа Галатїꙗ, едеже ест храм Възнесенїе Господа Бога и спаса нашего Исѹсѹ Христоса, съ едно сило, на имѣ Вълчещїн, что ѿ волост Сѹчавскои, на Сирѣт, что тои сило бѣше кѹплено на пинѣѕи готовиX ѿ влагочїстиваго господина више писанна, Їѡ Петра воевода и данно свѣтѣи мѡнастир више писанои.

Сице господство ми дадоx и помиловаX и ѹтвръдиx свѣтаа монастир съ тои више писаное сило, како да не имают датї господства ми ни една дабил, ане жаднои работ работатї, ни гощино за ѡвци дакати, ни за свини, ане десѣтенѹ за пчели, ни ͞и аспри, ни два златї, ни злоци за дѡм, ни лен, ане една ангерїꙗ илице бѹдет на иншиx людї въ земле господства ми, не илиш даватї, ни сѹлѹѹ, ни масло, ни воско, за въсѣx да бъдет ѹ мирно, аще ми причинит сѣ нѣкаа данїе въ земле господства ми. Тъкмѹ дан царска да имают даватї и ѡни сами да имают спрѣтатї и до господства ми принисти, а инних тоже ѿ слѹгаx господства ми, дабилари и глобъници и дешѹгѹбинари и ѡ[ѡ]лъкари и подводари и късъмнари или бѹд кто бѹдет, да не имает вълазитї въ тое сило тѣгнѹти то<в>[1]арѣ иx или валоѹти иx, нъ въ въсѣx да бѹдѹт ѹ мирно.

А по нашим животѣ и господствованїе, кто Богъ изберет ѿ нашїго рода, ѿ дѣти нашиx или ѿ братїаx нашиx или пак бѹд кого Богъ изберет бити господаръ земли нашии, Мѡлдавскои, да непорѹшил наше даанїе и ѹтвръжденїе, нѫ аби им датї и ѹкрѣти и поновили, понеже ест им права ѡтнина и даанїе и милованїе, за въсѣx сиx илици [елици] више пишем ѿ иншаго дрѣвнего господарѣ. Такождере и ѿ нас да ест им даанїе и милованїе и потвръжденїе.

А кто сѣ покѹсит разѹрити и сказатї наше данїе и милованїе и ѹкрѣпленїе, тъ да ест непрощен ѿ Господа Бога и спаса нашего Ісѹсѹ Христоса и ѿ прѣчиста его матери и ѿ въсѣx свѣтиx иже благо Богѹ оуґодивше и ѿ ͞д евангелистї и ѿ ͞вї апостоли свѣтиx върxѡвниx и ѿ ͞тиї свѣтиx ѡтьцъ, иже въ Нѣкїи и да емает част съ Юда и съ треклѣтом Арїꙗ и съ инѣми невѣрними Іѹдеим възъпившеX на Христоса, спаса нашего, кръвъ его на ниx и на чадї иx, когоже ест и бѹдет, амин.

Пис ѹ Ѩс, лѣто ×͞зрмв феврѹарїе ͞гї.

† Сам господинъ велѣл.

Їѡ Мѡиси воевода <m.p.>.

† Cu voia Tatălui şi cu ajutorul Fiului şi cu săvîrşirea Sfîntului Duh. Iată eu, robul stăpînului meu, Isus Hristos şi închinător al troiţei, Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată am

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

binevoit domnia mea cu bunăvoință, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu, privind și urmînd vechilor domni binecinstitori care au miluit și au întărit sfintele mănăstiri, pentru aceea și domnia mea am dat și am miluit ruga noastră nou zidită, a răposatului domn Io Petru voievod, veșnică pomenire domniei sale, mănăstirea numită Galatia, unde este hramul Înălțarea Domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos, cu un sat, anume Vîlceștii, ce este din ținutul Sucevei, pe Siret, care sat a fost cumpărat pe bani gata de binecinstitorul domn mai sus scris, Io Petru voievod și dat sfintei mănăstiri mai sus scrise.

Astfel, domnia mea am dat și am miluit și am întărit sfînta mănăstire cu acest sat mai sus scris, ca să nu aibă a da domniei nici o dabilă, nici un lucru să nu lucreze, nici goștină de oi să nu dea, nici de porci, nici desetină de stupi, nici 50 aspri, nici doi zloți, nici zloți pentru casă, nici lei și nici o angherie cîte vor fi pe alți oameni în țara domniei mele, nici iliș să dea, nici sulgiu, nici unt, nici ceară, de toate să fie în pace, dacă se va mai adăuga vreo dare în țara domniei mele. Numai darea împărătească să aibă a da și ei singuri s-o strîngă și s-o aducă la domnia mea. Iar alții dintre slugile domniei mele, dăbilari și globnici și deșugubinari și olăcari și podvodari și cămănari sau oricine ar fi, să nu aibă a intra în acel sat să tragă vitele lor sau să-i învăluiască, ci de toate să fie în pace.

Iar după viața și domnia noastră, acela pe care îl va alege Dumnezeu din neamul nostru, dintre copiii noștri sau din frații noștri sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească și să înnoiască, pentru că le este dreaptă ocină și danie și miluire pentru toate aceste cîte scriem mai sus de la alt domn de mai înainte.

De asemenea și de la noi să le fie lor danie și miluire și întărire.

Și cine se va ispiti să strice și să nimicească dania și miluirea și întărirea noastră, acela să fie neiertat de domnul Dumnezeu și mîntuitorul nostru Isus Hristos și de preacurata lui maică și de toți sfinții care bine au plăcut lui Dumnezeu și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte și de 318 sfinți părinți, cei de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți necredincioși iudei care au strigat asupra lui Hristos, mîntuitorul nostru, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi, amin.

Scris la Iași, anul 7142 <1634> februarie 13.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

Bibl. Acad., XLVI/138.

Orig., hîrtie (34,5 × 23,5 cm), pecete aplicată.

EDIȚII: *Uricariul*, VI, p. 227 (menț., cu datele de lună și zi greșite: „aprilie 12").

www.dacoromanica.ro

55

<Înainte de 1634 februarie 15>.

Sora, fiica lui Ion Chiţu din Popeşti, vinde partea sa de ocină din acest sat.

† Adecă eu, Sora, fata lui Ion Chiţului den Popeşti, nepoata lui Mafteiu Hociungu, de nimene nevoită, am vîndut a mea direaptă ocină dentr-acel sat, partea mea toată den sat şi den cîmpu şi den ţarină, dereptu 6 taleri buni [1], dennaintea lui Mihăilă den Bereşti şi denaintea Tomei den Galbeni şi denaintea Budei den Arămeşti şi a lui Ciomîrtan den Căţeleşti şi a lui Platon den Popeşti şi denaintea a mulţi oameni buni.

Şi ne-am pus peceţile.

Şi dup-acéia am mai datu-i o vacă cu giuncul alaturea [2].

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol"-Iaşi, Fond Spiridonie, XXXI/47

Orig., hîrtie (21,5 × 17 cm), pecete aplicată.

Datat după doc. din 1634 februarie 15, prin care Moise Movilă voievod întăreşte lui Pătraşco Boldescul pîrcălab, fiul lui Toader Boldescul pîrcălab, mai multe cumpărături de ocini din satul Popeşti, printre care şi cea menţionată în acest zapis (vezi nr. 58).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 76—77 (orig.).

56

<Înainte de 1634 februarie 15>.

Istate, Laor şi Hărea, fiii Mariţei din Roşiori, vînd ocina lor din Popeşti lui Toader Boldescul.

† Сѣ оубо аз, Истатїе и брат мое, Лаωр и тиже брат мое, Хърѣ, сынове Марьници ωт Рошиωри. Ѡже мы самы, за доброю нашїи волѣ, некиме непонождене, аны присилованы, есмы продали наш част за ωтнинѹ, що сѣ изберет наш част ωт село ωт Попещи, съ въсем доходом, ωт село и ωт поли и ωт сѣножѣтїи и ωт по въседѹ, колико сѧ изберет наш част. Таа есмо продали панѹ Тоадер Болдескѹл, за четири десѣт злат тътарскїи готови. И есмо възѣли тих пинѣзи въси исполни ͠м ωт прѣд людї добрїи: прѣд Гїωргїи дїак ωт Ѧлдещи и прѣд Щефан дїак ωт Татомирищи и Ръстъѵ ωт Бртоп и Щефан ωт Галбени и Ѡпрѣ ω‾ Пъдѵрѣни и иншїи многых людї добрих.

[1] „buni", adăugat cu altă cerneală.

[2] „şi .... alaturea", adaos cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

Да сего радї, да имает чините себѣ исписок господаръскїи и:им нашим записом. Тое да сѧ знает.

† Adică eu, Istatie şi fratele meu, Laor şi de asemenea fratele meu, Hărea, fiii Mariţei din Roşiori. Iată noi înşine, de bunăvoia noastră, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, am vîndut partea noastră de ocină, ce se va alege partea noastră din sat din Popeşti, cu tot venitul, din sat şi din cîmp şi din fîneţe şi de peste tot, cît se va alege partea noastră. Aceea am vîndut-o panului Toader Boldescul pentru patruzeci zloţi tătăreşti gata. Şi am luat toţi acei bani deplin, 40, dinaintea a oameni buni: înaintea lui Ghiorghie diac din Aldeşti şi înaintea lui Ştefan diac din Tatomirişti şi Răstău din Vîrtop şi Ştefan din Galbeni şi Oprea din Pădureni şi alţi mulţi oameni buni.

Pentru aceasta, să aibă a-şi face ispisoc domnesc cu acest zapis al nostru. Aceea să se ştie.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol"-Iaşi Fond Spiridonie, XXXI/49.
Orig., hîrtie (32 × 19 cm), două peceţi timbrate.
Datat după doc. din 1634 februarie 15, prin care Moise Movilă voievod întăreşte lui Pătraşco Boldescul pîrcălab, fiul lui Toader Boldescul pîrcălab, mai multe cumpărături de ocini din satul Popeşti, printre care şi cea menţionată în acest zapis (vezi nr. 58).

57

<Înainte de 1634 februarie 15>.

Simion, nepotul lui Maftei Hociungu, vinde partea sa de ocină din Popeşti lui Toader Boldescul.

† Eu Simion, nepotul lui Mafteiu Hociungu, mărturisescu cum am vîndut partea mea de ocină den Popeşti, cu tot venitul, dreptu şease taleri bătuţi, lui Toader Boldescu, den vatra satului şi cu trei pămînturi şi o giumătate în ţarină şi cu fînaţ pănă în luncă şi loc de prisacă unde-i va hi voia, denaintea lui <P>[1]laton şi Opreai medelnicerului den Pădureni <şi>[1] Nistrei de acolo şi a lui Mihail Bucur de Bere< şti>[1].

Să se ştie, să fie lui moşie şi ocină.

După Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 77.
Orig., hîrtie, cu trei amprente, din Fondul Spiridoniei, XXXI/48 — astăzi la Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi (documentul nu se mai găseşte în acest fond).
Datat după doc. din 1634 februarie 15 (vezi nr. 58).

[1] Întregit de editor.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) februarie 15, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Pătraşco Boldescul pîrcălab ocinile din satul Popeşti, ţinutul Neamţ, cumpărate de tatăl său Toader Boldescul fost vornic.

† Нѡ Моѵси Могила воєвода, божїєю милостїєю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже прїиде прѣд ннами и прѣд въсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, слȣга наше, Пътрашко Болдескȣл пръкълаб и принесил, прѧд ннами и прѣд съвѣтом нашим, нѣких записе за свѣдѣтелство ѡт многих болѣри и слȣги господарскких и людїе добри, именем Глигорїе Бȣчюм дворник бившїи и Геѡргїе Чолпан ѡт Ѩлдещи и Иѡнашко, сынъ Косте, и Платон ѡт Попещи и Маѳею ѡт там и ин Мафтею, ѡт Бȣчюми и Тома Бирток ѡт Галбени и Илѣ Ȣдрѣ дїак и Ръстєȣ ѡт Брътоп и Щефан дїак ѡт Татомирещи и ин Щефан ѡт Галбени и Ѡпрѣ ѡт Пъдȣрѣни и Бȣда ѡт Ѩръмещи и Тома ѡт Галбени и Чомъртан ѡт Къцелещи и Маѳею ѡт там и иних многих люди добри, ѡт ѡкръсть им межїаши писаѩще и свѣдѧтелствȣѩще въ тѧх записе, ѡт тих люди, како кȣпил, ѡт прѧд ними, ѡтьць его, Тоадер Болдескȣл бив дворник, ѡт Иѡн Херлик, въсѧ част емȣ за ѡтчинȣ елико сѧ изберет ѡт село Попещи, ѡт вишна част, что ȣ волост Немецскомȣ, ради шест десѧт талери сребрънних.

И тиже, како ѡн себе кȣпил ѡт Истратїе[1] и ѡт брати его, Лаѡр и Хърѣ, сынове Марици, въсѣ част им за ѡтчинȣ и дѧдининȣ, елико сѧ изберет ѡт тогоже село Попещи, ради четири десѧт злати татарских.

И тиже како ѡн себе кȣпил ѡт Мафтею Хочюнгѵ въсѣ част его за ѡтчинѵ и дѧдининȣ елико сѧ изберет ѡт тогоже село Попещи ѡт половина село ѡт третаа част шестаа част, ради ѡсим на десѧт талери сребрънних.

И тиже, како ѡн себе кȣпил ѡт Михъилѫ, сынь Дръган, внȣк Єремїи Хочюнгȣ, част емȣ за ѡтчинѵ, елико сѧ изберет ѡт тогоже село Попещи, ради ѡсим талери битих.

И тиже, како ѡн себе кȣпил ѡт Ѳора, дъща Иѡн Кицȣл, внȣка Мафтею Хочюнгȣ, част еи елико сѧ изберет ѡт тогоже село Попещи, ради шест талери битих.

И тиже, како ѡн себе кȣпил ѡт Ѩгафїѧ, дъща Барни, внȣка Мафтею Хочюнгȣ, част еи ѡт тогоже село Попещи и ѡт село....[2], але ѡт Попещи без ватрȣ село, тъкмо съ два ниви и половина на гило и два ниви и половинна ȣ рȣхнѧ и два на десѧт жерди за сѣножати ȣ широко и даже до лȣнкȣ, а ѡт село......[2] ѡт ватрȣ село, мѣсто за една дом и два ниви и половина на гила и два ниви и половина ȣ рȣхнѧ и мѣсто за пасика и дванадесѧт жерди за сѣножати ȣ шароко даже до лȣнкȣ и ȣ болота велика ради ѡсим талери битих.

[1] În zapisul de vînzare (vezi doc. nr. 56): „Istatie".
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Ино господство ми и съ нашим съвѣтом, ꙗко ѹвидѧхом тѧх з.писе за свѣдѧтелство а мꙑ вѣровахом и ѿт нас ещеже дали и потвръдили есми слѹзи нашемѹ выше писанномѹ, Пътрашко Болдескѹл пръкълаб, на тѣх прѧд реченних частя за ѿтнинѹ ѿт село Попещи, что кѹпил ѿтьць его, Тоадер Болдескѹл бив дворник, како да ест емѹ и ѿт господства ми права ѿтнинѵ и кѹпежнно и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѧм доходом, непорѹшенно николиже въ вѣки вѣчнїи. И ни да сѧ не ѹмишает.

Пис ѹ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмв феврѹарїе еї дьни.

† Сам господинъ велѧл.

† Гꙗнгѣ вел логофет ѹчи и сѧ искаах <m.p.>.

† Кръстѣ Даммїꙗн <писал>.

† Io Moisi Moghilă voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Pătraşco Boldescul pîrcălab şi a adus, înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru, nişte zapise de mărturie de la mulţi boieri şi slugi domneşti şi oameni buni, anume Gligorie Bucium fost vornic şi Gheorghie Ciolpan din Aldeşti şi Ionaşco, fiul lui Coste şi Platon din Popeşti şi Matheiu de acolo şi alt Mafteiu din Buciumi şi Toma Birtoc din Galbeni şi Ilea Udrea diac şi Răsteu din Vîrtop şi Ştefan diac din Tatomireşti şi alt Ştefan, din Galbeni şi Oprea din Pădureni şi Buda din Arămeşti şi Toma din Galbeni şi Ciomîrtan din Căţeleşti şi Matheiu de acolo şi alţi mulţi oameni buni, megieşi ai lor dimprejur, scriind şi mărturisind în acele zapise, de la acei oameni, cum a cumpărat, dinaintea lor, tatăl lui, Toader Boldescul fost vornic, de la Ion Herlic, toată partea lui de ocină şi dedină cît se va alege din satul Popeşti, din partea de sus, ce este în ţinutul Neamţ, pentru şasezeci taleri de argint.

Şi de asemenea, cum el şi-a cumpărat de la Istratie[1] şi de la fraţii lui, Laor şi Hărea, fiii Mariţei, toată partea lor de ocină şi dedină, cît se va alege din acelaşi sat Popeşti, pentru patruzeci zloţi tătăreşti.

Şi de asemenea, cum el şi-a cumpărat de la Mafteiu Hociungu toată partea lui de ocină şi dedină, cît se va alege din acelaşi sat Popeşti, a şasea parte din a treia parte din jumătate de sat, pentru optsprezece taleri de argint.

Şi de asemenea, cum el şi-a cumpărat de la Mihăilă, fiul lui Drăgan, nepotul Eremiei Hociungu, partea lui de ocină, cît se va alege din acelaşi sat Popeşti, pentru opt taleri bătuţi.

Şi de asemenea, cum el şi-a cumpărat de la Sora, fiica lui Ion Chiţul, nepoata lui Mafteiu Hociungu, partea ei, cît se va alege din acelaşi sat Popeşti, pentru şase taleri bătuţi.

---

[1] Vezi nota de la textul slav.

www.dacoromanica.ro

Şi de asemenea, cum el şi-a cumpărat de la Agafia, fiica Barnei, nepoata lui Mafteiu Hociungu, partea ei din acelaşi sat Popeşti şi din satul ... [1] însă din Popeşti fără vatra satului, numai cu două ogoare şi jumătate la deal şi două ogoare şi jumătate la şes şi douăsprezece prăjini de fînaţ în lat şi pînă la luncă, iar din satul . . . [1] din vatra satului, loc pentru o casă şi două ogoare şi jumătate la deal şi două ogoare şi jumătate la şes şi loc pentru prisacă şi douăsprezece prăjini de fînaţ în lat, pînă la luncă şi la balta mare, pentru opt taleri bătuţi.

Deci domnia mea şi cu sfatul nostru, dacă am văzut acele zapise de mărturie, noi am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, Pătraşco Boldescul pîrcălab, acele înainte zise părţi de ocină din satul Popeşti, ce a cumpărat tatăl lui, Toader Boldescul fost vornic, ca să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7142 < 1634> februarie 15 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învăţat şi m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol"-Iaşi, Fond Spiridonie, XXXI/51.
Orig., hîrtie (41,1 × 27 cm), pecete timbrată, desprinsă.
Cu o trad. veche.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 32—35 (orig. slav cu trad.).

59

1634 (7142) februarie 17, Iaşi.

Ghianghea mare logofăt adevereşte că a dat ginerelui său Lupul Prăjescul clucer şi fiicei sale Safta satul Ruginoasa, ţinutul Suceava.

† **Сε ѹбо ми, Гѩнгѣ великии лwгофεт,** scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cumu am dat eu, de bunăvoia mea, satul Răginoasa, ce iaste în ţinutul Sucévei, ginere-mieu Lupului Prăjescul clucériul şi hie-mea Saftei şi nepoţilor miéi, ca să hie lor dare dé la mine, însă pînă voiu hi eu viu să o ţiiu eu, iar dupa moartea mia să hie dată de la mine lor şi nime din feciorii miei sau din nepoţi sau hie din ce rudă a mia să nu aibă a să amesteca acolo, într-acel sat.

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Pre mai mare credinţă pusu-mii-am şi pecétea.

Însumi cu mîna mia am iscălit acest zapis. Deci nime să nu să améstece în véci.

Пис оу Яс, въ лѣтѡх ҂зрмв феврꙋаріе зі дени.

Аз Гіангѣ вел логофет <m.p.>.

Аз Чехан вел дворник искаx <m.p.>.

Аз Дꙋмитрашко Шолдан <m.p.>.

Аз Дꙋмитрꙋ Бꙋхꙋш вистѣрник <m.p.>.

Аз Пътрашко Чѹголѣ лѡгофет искал <m.p.>.

Аз ......шкꙋ[1] вистѣрник искаx <m.p.>.

Аз Василїе Баꙋла жекничар <m.p.>.

Bibl. Acad., DCXCV/30.
Orig., hîrtie (31,3 × 19,9 cm), şapte peceţi aplicate.

60

1634 (7142) februarie 18.

Ioan Boldescul fost cupar dă mănăstirii Bisericani documentele pe care le avea pe satul Vînători.

† Се ѹбо аз, мнѡго грешнагѡ раб Божїю Їѡанчꙋ Болдескꙋл бивши кꙋпар, видехѡм мнѡго трꙋдениѣ и смерениѣ ѡт ермонах игꙋмен кѵр Парѳение и ѡт въсѣх собѡр калꙋгерѡм ѡт свѣтаа монастир Бесерѣкани[2] pintru neşte ispisoaci şi uric ce am avut pe sat pe Vînători de la Radul vodă şi de la fiu său Alexandru vodă, deci m-am smerit şi eu la sfînta mănăstire să le dat [3] deresele Vînătorilor toate şi celea cé nu s-au prilejit la mine acmu, încă se le dau satul Vînători şi cu mori cu tot ca să ne scrie la pamete şi la pomenicul cel mare, iar eu să n-aib nici o treabă cu Vînători de-acumu căci au pîrîtu-să cu bîrnoveni şi cu golăiani şi i-au rămas. Iar eu m-am smérit de bunăvoia mea la sfînta mănastiri de le-am datu-lé.

Aşijdere să n-aibă treabă nici a mai pîri din oamenii sau ficiori miei, nici dănăoară în veci, amin.

Феврꙋаріе иі, въ лѣто ҂зрмв.

Аз Иѡнашко Болдескꙋл искаx <m.p.>.

. . . .

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, XXV/1.
Orig., hîrtie (32,5 × 20,7 cm).
Un rezumat dezvoltat, cu data „7142", *ibidem*, ms. nr. 548, f. 27 v.

---

[1] Indescifrabil.
[2] Adică eu, mult păcătosul robul lui Dumnezeu, Ioan Boldescul fost cupar, văzînd multă trudă şi smerenie de la ieromonahul şi egumenul chir Partenie şi de la tot soborul călugărilor de la sfînta mănăstire Beserécani.
[3] Greşit, în loc de „dau".
[4] Semnătură neclară.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) februarie 22, Iaşi.

Moise Movilă voievod porunceşte lui Gavrilaş fost mare vornic şi lui Costantin Ciogolea pîrcălab de Hotin ca sătenii din Rucşin, vecini ai lui Condrea vameş, să plătească boierului Onciul Iuraşcovici stogul de secară căruia i-au dat foc.

† Їѡ Моѵси Могила воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавской. Пишем болѣрин господства ми, почитеномꙋ и вѣрномꙋ Гаврилаш бив вел двꙋрник и Костантин Чоголѣ пръкълабо Хотинскꙋи. Dămu-vă ştire că domnie méle s-au jăluit sluga domnie méle, Onciul Iuraşcovici, pre săténii vecinii Condrei vamăşului din Rucşin, dzîcîndu înnaintea domnie méle că au mărsu aceşti vecini din Rucşin a Condrei a vamăşului de au înblătit neşte pîine a giupînu-său la Vasileu şi apoi au aprinsu un pojar şi au arsu pînea Onciului, un stog de săcară, preţ ca de patrudzeci de saci.

Deci, dirept acéia, deacă veţ vedéa cartea domnie méle, iar voi ca să aveţ a le faci lége direaptă, ca să plătéască Unciului acea pîine săténii Rucşinul. Mai multă jalobă să nu vie. Сии вам пишем, инак не ꙋчините.

Ꙋ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмв февꙋарїе кв.

Господинъ рече.

† Тирон <писал>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: Carte pentru Rucşin, pentru grîu.

Bibl. Acad., CXXXVIII/14.
Orig., hîrtie (31 × 19,3 cm), pecete aplicată.

62

1634 (7142) februarie 22, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Ursu Ponici partea Gaftonei din satul Costineşti, pentru că aceasta nu i-a înapoiat un gherdan de aur.

Suret scos rumâneşte de pe ispisocul sîrbesc de la Moiseiu Movila voevod, din leat 7142 <1634> februarie 22.

Io Moiseiu Movila voevod, cu mila lui Dumnezeu, domnu Ţării Moldaviei. Iată am datu şi întărit slugii noastre Ursului Poniciu, feciorul lui

www.dacoromanica.ro

Ionaşcu Poniciu, pre toată partea de moşie cît i să va aleage partea Gaftonii din tot satul Costineştii, ce iaste în ţinutul Hîrlaului, cu vadu de moară pre pîrîul ce-i zicu Bucecea şi cu tot venitul, care acea parte de ocină au fost de baştină a moşilor de mai sus scrişi, anume Gaftona, fata lui Gavril Poniciu. Şi luînd sluga noastră Ursul Poniciu pre acea parte de moşie pentru un gherdanu de aur ce au fostu în mîinile Gaftonii şi cîndu au fost întru întîia domnie a domniei meale, iar sluga noastră Ursul Poniciu au venitu înaintea noastră şi înaintea a tot sfatul nostru şi s-au jăluitu atunce, înştiinţînd pentru acel gherdan ce era la Tofana[1], zicînd cum că iaste în mîinile ei şi nu vra ca să îl dea lui şi i-am făcut lui cartea domniei meale de pîră şi de aleagere şi de oprire, ca să aibă a stăpîni acea parte de ocină, ce mai sus scrie, din Costineşti, pînă cînd îi va aduce lui acel gherdan de aur.

Deci de atuncea şi pînă acum neaducînd gherdanul, pentru aceia şi domnia mea cu tot sfatul domniei meale socotit-am cum că el multă vreamea au aşteptat şi nu i-au adus lui gherdanul şi nici plata nu i-au făcut lui, ci iată că am datu şi am întăritu mai sus numitului, slugii noastre Ursului Poniciu, pre acei de mai sus scrise parte de moşie, însă toată partea Gaftonei, cît să va aleage din Costineşti, cu vadu de moară în pîrîul Buceacei şi cu tot venitul, din satul din Costineşti, ca să-i fie lui şi de la domniia mea ocină şi moşie şi uric de întăritură neclătit, nici ruşeit, în veaci, nici odinioară. Şi altul nimea să nu să ameastece preste hrisovul domniei mele.

Însumi domniia mea poruncesc.

S-au tălmăcit hrisovul de pe sîrbie rumăneaşte de Procopie dascăl ot Mitropolii, în cursul anilor let 7273 <1765> fev<ruarie> 20.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol"-Iaşi.
Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XLII, f. 87 v-88 r, nr. 164.
(Copie după o trad. din 1765 februarie 20).

EDIŢII: „*Bul. Ioan Neculce*", I, 1, p. 138 (aceeaşi traducere).

63

1634 (7142) februarie 22.

Moise Movilă voievod întăreşte popii Ghiorghi din Bacău o parte de ocină, cu vad de moară, din satul Tămaşi.

Ispisocu di la Moisăi Movila vodă, din let 7142 < 1634> fevruarie 22, di întăritură popii lui Ghiorghii ot Bacău tij pi acel vad di moară di la satul

[1] Probabil greşit, pentru „Gaftona".

www.dacoromanica.ro

Tămaşii, din parte di gios şi cu toată parti di moşiie a socru-său, a lui Arhip, din satu din Tămaş, din partea din gios, ci esti daniie i zestre [1] di la Arhipu pitar [2].

Bibl. Acad., MDXXXI/84.
Rez. din 1760 (7268) aprilie 11.

64

1634 (7142) februarie 25, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Gligore Ropceanul a patra parte din satul Storojineţ, ţinutul Suceava, cumpărată de la Vidraşco şi fratele său Cîrste.

Noi Moisie Moghila v< oie>v< od>, din mila lui Dumnezeu, domn Ţării Moldovii. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Vidraşco cu fratele său Cîrste, feciorii Ilincăi, nepoţii lui Coste şi din bunăvoia lor, de nime siliţi, nici asupriţi, au vîndut a lor dreaptă ocină şi moşie, anume a patra parte de sat de Storojoneţ, ţinutul Sucevii, la Siret, slugii noastre, lui Gligorie Ropceanul, pentru 200 taleri de argint, bani gata.

De aceea, să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură, cu toate veniturile. Şi nime să nu se amestece.

Domnul însuşi a poruncit.

Iaşi, 25 februarie 7142 <1634>.

Ghenghe vel logofăt iscăl.

Cîrste.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, I, p. 210.
Traducere din Arh. St. Cernăuţi, Liber Granicialium, VIII, p. 319—320, după o trad germană (*ibidem*, pachet Storojineţ).

65

1634 (7142) februarie 28.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Enache Cara armaş poiana Cojocăriţa din satul Şendreşti, ţinutul Vaslui, cu prisacă, grădini şi vad de moară pe pîrîul Uşiţa, cumpărate de la Andrei fost armaş ş.a.

† Іѡ Моїси Могила воевода, божїею милостїею, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже црїидоша, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, слꙋга наше, Андреи бив

[1] „i zestre", adăugat cu altă cerneală.
[2] „pitar" adăugat cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

армаш и кнѣгинѣ его Лѹкрица и сыновеи их и тиже племенница их, Палагїа и сынове его, Костандин и Iωнашко, по их добрих воли, никим непонѹждени, ани присилованни и продали их права ωтнина и дѣднина, едно мѣсто за пасика съ сади ωт село Шендрещи, и съ една полѣнѹ реком'а Кож<о>[1]къриць и съ един брѹд за млин въ тоа полѣнѹ ѹ потока Ѹшици, въ против Ѹсики, что ѹ вѫлост Васлѹюском. Та продал слѹзи наши, Єнакїеви Кара армаш, ради шестдесѣт злотих битих и заплатил им исполнною ωт прѣд нами и ωт прѣд нашими болѣри.

Тѣм ради, како да ест емѹ и ωт господства ми права ωтнина и кѹпижно ѹрик, съ въсем доходом, непорѹшенно николиже въ вѣки. И ин да се не ѹмишает. ҂зрмв феврѹарїе кн.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră, Andrei fost armaş, şi cneaghina lui, Lucriţa şi fiii lor şi de asemenea vara lor, Palaghiia şi fiii ei, Costandin şi Ionaşco, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, un loc de prisacă cu grădini din satul Şendreşti, care este în ţinutul Vaslui şi cu o poiană numită Cojocăriţa şi cu un vad de moară în acea poiană, la pîrîul Uşiţa, în faţa Usicăi. Aceea au vîndut-o slugii noastre, Enachie Cara armaş, pentru şaizeci de zloţi bătuţi şi le-a plătit deplin dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, să-i fie lui şi de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură, uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

7142 < 1634> februarie 28.

<De-asupra, scris de copist>: Galata.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628, f. 207.
Copie.

66

1634 (7142) februarie 28, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Ionaşco şi fratelui său Dumitraşco părţi din satele Balosineşti şi Bicani, pe Smila, în urma judecăţii cu Bejan, Alexa şi popa Cozma.

† Иω Моѵси Могила воевода, божїею милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Оже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Бежан ωт Бикани

[1] Loc rupt în copie.

www.dacoromanica.ro

и брат его, Алеѯа, и племенници его, поп Козма и иних племенниці их, и тегали за лице, прѣд нами, на слꙋги наших, Иѡнашко и брат его, Дꙋмитрашко, внꙋци Никоаръ гетман, рекъще прѣд нами и прѣд съвѣтом нашим како приселовали им нѣких части за ѡтнини ѡт село Балосинещи и ѡт Бикани, что на Смилои потокꙋ, ꙋ волост Тꙋтовѧ, и съ части за млини ꙋ Смила и възѣли им без рѣд и без исправлю, съ великое приселованїе. А слꙋги наших, Иѡнашко и брат его, Дꙋмитрашко, внꙋци Никоаръ гетман ꙋказовали прѣд нами нарѣденїе за викꙋпленїе на тѣх части за ѡтнини ѡт Стефан воевода То<мш>[1]евича и ѡт Радꙋл воевода Михнѧ, писаѫще како кꙋпил Никоаръ гетман <тѣ>[1]х части за ѡтнини ѡт нѣких племенници им <что да>[1]ровал внꙋцим его, Иѡнашко и Дꙋмитрашко, почто бѣше емꙋ внꙋци, дрꙋга, почто послꙋжили емꙋ ѡт рождество их до смърть его.

Ино господства ми ꙋсъдихом их правдениим съдїем, съ нашими болѣри, и зостали Бежан и брат его, Алеѯа, и поп Козма и иних племенници их ѡт прѣд нами и ѡт вес закон земскои, а Иѡнашко и брат его Дꙋмитрашко ꙋправили сѧ и поставили соби фїеръю, како да дръжнт въси части за ѡтнини елико написꙋет им въ тѣх нарѣденїе за кꙋпежнио что имал ꙋик их Никоаръ гетман ѡт село Баласинещи и ѡт Бикании, на Смилои потокꙋ, и съ части ѡт брꙋдове за млини ꙋ Смила и да ест им права ѡтнина и дѣдина и ꙋрик, съ въсѣм доходом и ѡт селѣ на прѣд да не имает ми тегати сѧ за сїѧ тѣж николиже, въ вѣки вѣчнїи. И ин да сѧ не ꙋмишает.

Ꙋ Ѩс, лѣт ҂зрмв, мѣсеца феврꙋарїе, кв дьни.

† Сам господинъ велѣл.

Іѡ Моиси воевода <m.p.>.

Кръстѣ Дамиіан <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Bejan din Bicani şi fratele lui, Alexa, şi verii lui, popa Cozma şi alţi veri ai lor şi au pîrît de faţă înaintea noastră pe slugile noastre, Ionaşco şi fratele lui, Dumitraşco, nepoţii lui Nicoară hatman, zicînd înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru cum le-a împresurat lor nişte părţi de ocină din satul Balosineşti şi din Bicani, care sînt pe apa Smilei, în ţinutul Tutova, şi cu părţi de moară în Smila şi le-a luat lor fără rînd şi fără ispravă, cu mare asuprire. Iar slugile noastre Ionaşco şi fratele lui, Dumitraşco, nepoţii lui Nicoară hatman, au arătat înaintea noastră drese de cumpărătură pe acele părţi de ocini de la Ştefan voievod Tomşevici şi de la Radul voievod Mihnea, scriind cum a cumpărat Nicoară hatman aceste părţi de ocini de la nişte veri ai lor

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

pe care le-a dăruit nepoţilor lui, Ionaşco şi Dumitraşco, pentru că i-au fost lui nepoţi; alta pentru că i-au slujit lui de la naşterea lor pînă la moartea lui.

Deci şi domnia mea i-am judecat pe ei cu judecată dreaptă, cu boerii noştri şi au rămas Bejan şi fratele lui, Alexa, şi popa Cozma şi ceilalţi veri ai lor dinaintea noastră şi din toată legea ţării, iar Ionaşco şi fratele lui, Dumitraşco, s-au îndreptat şi şi-au pus ferie, ca să ţină toate părţile de ocini cîte le scrie lor în acele drese de cumpărătură ce le-a avut unchiul lor Nicoară hatman în satul Balosineşti şi în Bicani, pe apa Smilei, şi cu părţi din vaduri de mori în Smila şi să le fie lor dreaptă ocină şi dedină şi uric, cu tot venitul. Şi de acum înainte să nu aibă a mai pîrî pentru această pîră, niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7142 <1634>, luna februarie, 28 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

Crîstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDLVIII/34.
Orig., hîrtie (28 × 40,5 cm), pecete aplicată, căzută.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, II, p. 302—303 (text slav, după transcrierea orig. din *Ms. Surete*, XIII, p. 36—38, cu trad., editorului); Antonovici, *Doc. bîrlădene*, III, p. 101—102.

67

1634 (7142) februarie 28, Iaşi.

Mărturia marilor boieri privind cumpărarea de către Stratulat ceaşnic al doilea a unor părţi din satul Brădiceşti, pe Crasna, ţinutul Fălciu.

† Се оубо мы, Гаангѣ великїи логофет и Иωнашко Чехан великїи дворник Долнѣи Земли и Костин хетман и пръкълаб Сучавскїи и Думитрашко Шолдан вел спътар и Думитрꙋ Бухуш вел вистѣрник и Грама вел столник и Фортуна постелник и Мїеръуцъ вел сулжар и Басилїе Рошка вел житничар и Геωргїе Рошка вистѣрник и Нѣнюл и Тънасїе дворници глотнїи и иних многих болѣри ωт двор господинъ его милость, свѣдѣтелствуем съ сим нашим писанїем како прїидошѣ, прѣд нами, Тодосїа[1] Михъiaса и брат ей, Бълан, сынове Сори, по их добрих воли, неким непонуждени, ани присиловани и продали их права ωтнина.

[1] Тодосїа, scris de altă mînă pe loc ce fusese lăsat alb.

www.dacoromanica.ro

и дѫднина, въсѣ част им, елико сѧ изберет ѿт село Бръдичещи, ѿт вес приход что на Краснои потоци, въ волост Фалчиюском8. Таа продали прїятелю нашемѵ любезномѵ, Стрътулат второмѵ чашник, ради седим десѣт ѵги пинѣѕи добрих.

И ѿт том, тиже прїидошѣ прѣд нами Дръгѵца, дъща Тоадер ПобиХнъ, никим непон8ждена, < ни>[1] приселованна и продала въсѣ част ги, елико сѧ изберет ѿт тогоже село Бръдичещи. Таа тиже продала прїятелю нашемѵ любезнномѵ Стрътулат <чаш>[1]ник радї три десѣт ѵги пинѣѕи добрих и заплатил им исплънною.

Тѣм ради, да бъ<дет госпо>[1]дства си за вѣрности доколѧ сътворит себе и нарѣденїе господарских.

Тое пишем и свѣд<ѣтел>[1]ств8ем, да сѧ знает.
Ȣ Ꙗс, лѣто ҂зрлв февр8арїе кн.
Аз Гянгѣ вел логофет m.p.
Чехан вел дворник исках <m.p.>.
Д8митрашко Шолдан <m.p.>.
Аз Мїеръ8цъ исках вел с8лџер <m.p.>.
Д8митр8 Б8х8ш вистѣрник <m.p.>.
Аз Пътрашко Чюголѣ логофет искал <m.p.>.
Аз Василїе Рошка вел житничар m.p.
Аз Нѣнюл двѡрник и искаах <m.p.>.
Аз Василїе Ван8л жекничар <m.p.>.
Лепъдат дворник m.p.
Крстїян дворник искаал <m.p.>.
Тънасїе дворник искал <m.p.>.
....................[1]

† Adică noi, Ghianghea mare logofăt şi Ionaşco Cehan mare vornic de Ţara de Jos şi Costin hatman şi pîrcălab de Suceava şi Dumitraşco Şoldan mare spătar şi Dumitru Buhuş mare vistiernic şi Grama mare stolnic şi Fortuna mare postelnic şi Mierăuţă mare sulger şi Vasilie Roşca mare jitnicer şi Gheorghie Roşca vistiernic şi Neaniul şi Tănase vornici de gloată şi alţi mulţi boieri de la curtea milostivirii sale domnul, mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit, înaintea noastră, Todosiia[2] Mihăiasa şi fratele ei, Bălan, fiii Sorei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, toată partea lor cît se va alege din satul Brădiceşti, ce este pe pîrîul Crasna, în ţinutul Fălciu, din tot venitul.

[1] Loc rupt.
[2] „Teodosia" scris de altă mînă pe loc ce fusese lăsat alb.

www.dacoromanica.ro

Aceea au vîndut-o prietenului nostru iubit, Strătulat ceaşnic al doilea, pentru şaptezeci ughi, bani buni.

Şi întru aceea, de asemenea a venit, înaintea noastră, Drăguţa, fiica lui Toader Pobihnă, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vîndut toată partea ei cît se va alege din acelaşi sat Brădiceşti. Aceea de asemenea a vîndut-o prietenului nostru iubit, Strătulat ceaşnic, pentru treizeci ughi, bani buni. Şi le-a plătit deplin.

Pentru aceea, să fie domniei sale de credinţă pînă cînd îşi va face şi drese domneşti.

Aceasta scriem şi mărturisim, să se ştie.

La Iaşi, anul 7142 <1634> februarie 28.

Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Cehan mare vornic am iscălit <m.p.>.

Dumitraşco Şoldan <m.p.>.

Eu Mierăuţă mare sulger am iscălit <m.p.>.

Dumitru Buhuş vistiernic <m.p.>.

Eu Pătraşco Ciogolea logofăt am iscălit <m.p.>.

Eu Vasilie Roşca mare jitnicer m.p.

Eu Neaniul vornic am iscălit <m.p.>.

Eu Vasilie Banul jecnicer <m.p.>.

Lepădat vornic m.p.

Cîrstian vornic am iscălit <m.p.>.

Tănase vornic am iscălit <m.p.>.

.... [1]

Arh. St Bucureşti, Episcopia Huşi, XXV/3.
Orig. hîrtie (31 × 20 cm), rupt, trei peceţi aplicate.
O copie şi o trad., ms. nr. 546, f. 121.

68

1634 (7142) martie.

Popa Tofan adevereşte cum Cîrstea Derlă a întors nişte pămînturi pe care le cumpărase din satul Ghigoeşti, primind în schimb banii pe care îi dăduse.

Suret de pe un zapes vechiu den leat 7142 <1634> martie.

Adecă eu, popa Tofan, zet Derlă, scriem această scrisoare a noastră precum au fostu vîndut un pămînt de Săvăriiu [2] Cîrstei lui Dîrlă, den Ghigo-

[1] Loc rupt.
[2] Sic.

www.dacoromanica.ro

eşti, drept 9 potronici de argint curat; tij Nastasie, fata Ciurei, alt pămînt tij au mai vîndut Cîrstei Derlă, drept 13 potronici de argint.

Dece deiaconul li-au întorsu de la Cîrste Dîrlă şi i-au dat bani dennainte lui Ghervasie de Ghigoeşti şi Todosie ot tam şi Procopie ot tam şi Gligorie, ot tam, să să ştie.

Bibl. Acad., CXXIV/2.
Copie.

69

1634 (7142) martie 7.

Cehan mare vornic şi alţi boieri mărturisesc că Turcul fost stolnic s-a învoit cu Neniul vornic cu privire la stăpînirea satului Şărăuţi din ocolul tîrgului Hotin.

Carte din 7142 <1634> mart<ie> 7 de la Cehan vel vornic şi alţi boieri, cu cuprindire că înainte lor au arătat Turcul ce au fost stolnic un zapis de la domnul Barnovschi v<oe>[1]vod, pe satul Şărăuţii, ce-au fost de ocol Hotinului, de dare; însă acel sat Şărăuţii au fost dat de Alexandru Ilieş v<oe>[1]vod lui Neniul vornic, precum au văzut la Neniul vornic şi drese de la numitul domnu şi fiindcă Turcu ce-au fost stolnic s-au dovedit atoncea că n-au stăpînit nici o zi acel sat, nici au avut mărturie cine au scris zapisul şi s-au cunoscut că au fost făcut de Barnovschi v<oe>[1]vod în Ţara Leşească, iar Neniul vornic l-au avut satul în stăpînire nestrămotat, s-au învoit între dînşii, adică au dat Neniul vor<ni>[1]c doi cai boni, de preţ 50 de galbeni şi au luat de la Turcul stol<ni>[1]c zapisul acela şi fiindcă au fost bună acea tocmală între dînşii, i-au dat acei boieri carte de mărturie ca să-i fie Neniului vor<ni>[1]c de mare credinţă.

După Băleanu-Stoide, *Doc. Neaniul*, p. 58.
Rezumat dintr-o carte de judecată a divanului din 1811 octombrie 28, de la Arh. St. Iaşi, CXLI/49 [2].

---

[1] Întregit de editori.
[2] Documentul nu a fost găsit la această cotă.

www.dacoromanica.ro

70

1634 (7142) martie 8, Iaşi.

Mărturia marilor boieri privind cumpărarea de către Strătulat ceaşnic al doilea a unei jumătăţi din satul Brădiceşti, cu loc de iaz şi de moară pe pîrîul Crasna.

† Се оубо мы, Гынгѣ великїи логофет и Ѡнашко Чехан великїи дворник Нижнѣи Земли и Костин хетман и пръкълаб Сучавскїи и Думитрашко Шолдан вел спътар и Думитрашко Бухуш[1] вел вистѣрник и Фортуна вел постелник и Грама вел столник и Тъутул вторїи логофет и Лупул Пръжескул клучар и Мїеръуцъ вел сулѱар и Василїе Рошка вел житничар и Геѡргїе Рошка вистѣрник и Пътрашко Чоголѣ логофет и Нѣнюл и Гаврил Мирка дворници глотнїи и иних болѣри и воини прѣднїи ѡт двор господинъ его милости, свѣдѧтелствуем како прїидошѣ, прѣд нами, Гаврилашко Симинечанул и жителница его, Аница, дъщи Стоики бив армаш и кнѣгини его, Ивани, по их добрих воли, неким непонуждени, ани приселовании, и продали их права ѡтнина и купежино, ѡт исписоаче за купежино, что имал ѡтьци их Стоика бив армаш и кнѣ<гинѣ>[2] его, Ивана, ѡт Еремїа воевода и ѡт сынъ его, Костантин воевода и ѡт урик за потвръжденїе ѡт Радул воевода Михнѣ въсѣ части их елико сѧ изберет ѡт село Бръдичещи съ мѣсто за став и за млин у потоцѣ Красни, ѡт вишнаа половина село. Тѣх продал нашему вѣрному болѣрину Стрътулат второму чашник ради ......[3] угри пинѣѕи добрих и заплатил им исплънною.

Тѣм ради <и>[2] ѡт нас еще же сътворихом сїѧ наше писанїе быти ему за вѣрности доколѣ сътворити себе и нарѣденїе господарских.

И на велика вѣръ подписахом и наших печати приложихом къ сему истиному листу нашему. Да сѧ знает.

Ꙋ Ꙗс, лѣто ҂зрмв март и҃ дьни.

Аз Гынгѣ вел логофет <m.p.>.

Чехан дворник искал <m.p.>.

Костин хетман искал <m.p.>.

Аз Мїеръуцъ искал вел сулѱар <m.p.>.

Грама вел столник <m.p.>.

Аз Василїе Рошка вел житничар m.p.

Аз Думитрашко Шолдан <m.p.>.

Аз Пътрашко Чоголѣ логофет искал <m.p.>.

---

[1] Бухуш scris peste Шолдан.
[2] Omis.
[3] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Аз Нѣнюл дворник и искаах <m.p.>.
Гаврил дворникъ искал <m.p.>.
Аз Лупул Пръжескул m.p.
Аз Тъутул логофет m.p.

† Adică noi, Ghianghea mare logofăt şi Ionaşco Cehan mare vornic al Ţării de Jos şi Costin hatman şi pîrcălab de Suceava şi Dumitraşco Şoldan mare spătar şi Dumitraşco Buhuş mare vistiernic şi Fortuna mare postelnic şi Grama mare stolnic şi Tăutul logofăt al doilea şi Lupul Prăjescul clucer şi Mierăuţă mare sulger şi Vasile Roşca mare jitnicer şi Gheorghie Roşca vistiernic şi Pătraşco Ciogolea logofăt şi Neaniul şi Gavril Mirca vornici de gloată şi alţi boieri şi oşteni de frunte de la curtea milostivirii sale domnului, mărturisim cum au venit, înaintea noastră, Gavrilaşco Siminecianul şi soţia lui, Aniţa, fiica lui Stoica fost armaş şi a cneaghinei lui, Ivana, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vîndut dreapta lor ocină şi cumpărătură, din ispisoace de cumpărătură ce au avut părinţii lor, Stoica fost armaş şi cneaghina lui, Ivana, de la Eremiia voievod şi de la fiul lui, Costantin voievod şi din uric de întărire de la Radul Mihnea voievod, toate părţile lor cîte se vor alege din satul Brădiceşti, cu loc de iaz şi de moară pe pîrîul Crasnei, din jumătatea de sus a satului. Acelea le-au vîndut credinciosului nostru boier, Strătulat ceaşnic al doilea, pentru ....[1] ughi, bani buni, şi le-a plătit deplin.

De aceea şi de la noi încă am făcut această scrisoare a noastră să-i fie spre credinţă pînă cînd îşi va face drese domneşti.

Şi spre mare credinţă am semnat şi am pus peceţile noastre la această adevărată carte a noastră. Să se ştie.

La Iaşi, anul 7142 <1634> martie 8 zile.

Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Cehan vornic am iscălit <m.p.>.

Costin hatman am iscălit <m.p.>.

Eu Mierăuţă mare sulger am iscălit <m.p.>.

Grama stolnic m.p.

Eu Vasilie Roşca mare jitnicer <m.p.>.

Eu Dumitraşco Şoldan <m.p.>

Eu Pătraşco Ciogolea logofăt am iscălit <m.p.>.

Eu Neaniul vornic am iscălit <m.p.>.

---

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

Gavril vornic am iscalit <m.p.>.
Eu Lupul Prăjescu m.p.
Eu Tăutul logofăt m.p.

Arh. St. Bucureşti, Episcopia Huşi, XXV/5.
Orig., hîrtie (30,7 × 19,3 cm), opt peceţi aplicate.
O copie cu trad., ms. nr. 546, f. 3—4.

71

1634 (7142) martie 8, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Stratulat ceaşnic al doilea jumătate din satul Brădiceşti, cu loc de iaz şi de moară pe pîrîul Crasna, cumpărată de la Gavril Siminecean şi de la soţia lui, Aniţa.

† Иѡ Моѷси Могила воевода, божїею милостїею господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѡ<же>[1] прїидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, слȣга наш Гаврил Симинечан и жителница его, Ꙗница, дъщи Стоики бив армаш и Иванни, по их доброи воли, никим непонȣждени, ани приселованни и продали их права ѡтнина и кȣпежнно ѡт исписоче за кȣпежнно что имали ѡтьци их Стоика бив армаш и кнѣгинѣ его, Ивана, ѡт ȣнка господства ми, Еремїѧ Могила воевода и ѡт пръвоколѣницо господства ми, Костантин Могила воевода, въсѣ частї их елико сѧ изберет ѡт вишнаа половина село Бръдичещи, съ мѣсто за став и за млин на потоцѣ Красни, ѡт ȣрик за потвръжденїе ѡт Радȣл воевода Михнѧ. Тѣх продали нашемѵ вѣрномѵ болѣринѵ, Стрътѵлат второмȣ чашник, ради шесть десѣт[2] ȣги, пинѣѕи добрих и заплатил им исплънною.

Тѣм ради, како да ест емȣ и ѡт нас права ѡтнинȣ и кȣпежнно и ȣрик съ въсѣм доходом, непорȣшенно николиже въ вѣки вѣчнїи. И ин да сѧ не ȣмишает.

Пис ȣ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмв март и҃ дьни.

† Сам господинъ велѣл.

Гѣнгъ вел логофет ȣчи н и сѧнс<каах>[1] <m.p.>.

† Кръстѣ Дамиїан <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Gavril Siminecian şi soţia lui, Aniţa, fiica lui Stoica fost armaş şi a Ivanei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vîndut dreapta lor ocină şi cumpărătură, din ispisoace de cumpărătură ce au avut părinţii

[1] Loc rupt.
[2] Preţul scris de altă mînă şi cu altă cerneală pe loc ce fusese lăsat alb.

www.dacoromanica.ro

lor, Stoica fost armaş şi cneaghina lui, Ivana, de la unchiul domniei mele, Eremiia Moghila voievod şi de la vărul domniei mele, Costantin Moghila voievod, toate părţile lor cîte se vor alege din jumătatea de sus a satului Brădiceşti, cu loc de iaz şi de moară pe pîrîul Crasna, din uric de întărire de la Radu Mihnea voievod. Acelea le-au vîndut credinciosului nostru boier, Stratulat ceaşnic al doilea, pentru şaizeci [1] ughi, bani buni şi le-a plătit deplin.

Pentru aceea, să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7142 <1634> martie 8 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învăţat şi m-am iscălit <m.p.>.

† Crîstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Episcopia Huşi, XXV/4.
Orig., hîrtie (40,3 × 28,5 cm), pecete aplicată, căzută.
Cu o copie şi o trad., ms. nr. 546, f. 120.

72

1634 (7142) martie 9, Iaşi.

Moise Movilă voievod împuterniceşte pe călugării de la mănăstirea Balica să-şi apere hotarul din jurul mănăstirii.

† **Ιω Моѵси Могила воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавской.** Dat-am cartea domniei méli rugătoriului nostru egumenului şi a tot săborul de la svînta mănăstire de la Balica, spré-acéia ei să hie tari şi putérnici cu cartea domniei méli a ţinea şi a apăra tot hotarul svîntei mănăstiri de aicea de la mănăstire, să n-aibă a lăsa pre nime să între să are cu plugul sau fîn să coséască în hotarul svîntei mănăstiri, fără de voia rugătorilor domniei méli călugărilor, cît va hi hotarul sventei mănăstiri să n-aibă a întra nime.

Iar cine va ara sau va cosi, acela om de mari certare va he de la domniia mea. Iar cui-i va părea vreo strîmbătate, el să vie să stea de faţă cu călugării.

Aceasta scriem, **инак не бѹдет.**

Ѹ Iасъ, въ лѣто ҂зрмв мартїе ѳ.

✝ Сам господинъ велѣл.

† Лариѡн <**писал**>.

Bibl. Acad., DCXXIII/38.
Orig., hîrtie (28,6 × 19,2 cm), pecete aplicată.

[1] Preţul scris de altă mînă şi cu altă cerneală pe loc lăsat alb.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) martie 9, Iaşi.

Mieriuţă mare sulger şi alţi boieri mărturisesc că Gligorie şi Melintie, fiii Urîtei, au vîndut trei fîrtae de vie din satul Băiceni lui Lupul Prăjescul clucer.

† Ѳє ѹбо мꙑ, Мїєрнѹцъ вєл сѹлꙋѣр и Басилїє Рошка вєл жикничар и Иѡнашко Аврам дворник глотнїи и Гаврил Мирка и Тєкман и Лєпъдат и Нѣнюл и Тънасїє и Гиѡргїє Нъвръпъскѹл и Ѩким Бандѹр vornicii de la cinstita poarta dumnii sale lui vodă, scriem şi mărturisim cu ciastă scrisoare a noastră cum au venit înnaintea noastră Gligorie şi cu Melintie, feciorii Urîtei, nepoţii Avrămiei, de bunăvoia lor, de nimene nevoiţ, nice împresuraţ, de au vîndut a sa direptă ocină şi moşie, ci ei au avut la sat la Băiceni, trei fîrtae de vie. Vîndutu-o-au fratelui nostru, giupînului Lupul Prăjescul clucérul cel mare, direptu o sută de taleri, bani buni, însă ce iaste parte noastră în dealul călugărilor de A[a]gapiia.

Deci şi noi, deaca am vădzut de bunăvoia lor tocmală şi deplinu plată ce le-au dat dumnealui, noi ne-am pus peceţile şi am şi iscălit pre acestu zapis, ca să aibă a-ş face şi zapis domnescu pre acea ocină care mai sus iaste scrisă.

Aciasta scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru.

Пис ѹ Ѩс, въ лѣто ₓзрмк мартїє ѳ҃.

Аз Храницъ искал вєл сѹлꙋєр <m.p.>.

Аз Басилїє Рошка вєл жикничар <m.p.>.

† Eu Ghiorghie Jora biv sulger, încă am fost întraiastă tocmală <m.p.>.

Гаврил дворник искал <m.p.>.

Аз Мирка дворник искал <m.p.>.

† Ionaşco Avram <m.p.>.

Аз Басилїє Банѹл жикничєр <m.p.>.

Аз Нѣнюл дорриник искал <m.p.>.

Eu Bîcioc vel pitar m.p., vezi<n>du alte iscălituri, iscălit-am şi eu.

† Tanasie.

Аз Гиѡргїє Нъвръпъскѹл искал <m.p.>.

Bibl. Acad., CXXXVII/147.
Orig., hîrtie (30,4 × 19,5 cm), cinci peceţi aplicate.

www.dacoromanica.ro

74

1634 (7142) martie 9.

Iuraşcu, fiul lui Gavril, vinde partea sa de ocină din Alboteşti lui Andrei din Căţeleşti.

Zapis a lui Iuraşcu sîn Gavriil ce au vîndut lui Andrei de Căţeleşti parte lui din Alboteştii, din liat 7142 <1634> martie 9.

Bibl., Acad., CCCXLIX/328 f.
Regest dintr-un perilipsis.

75

1634 (7142) martie 10, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Dumitraşco Fulger şi jupînesei sale Marinca a patra parte din satul Tămăşani, ţinutul Suceava, şi părţi din satul Răchiteni, lîngă Siret.

Иwн Мwиси Мwгила воевода, божию милостию, господаръ Земли Мwлдавскwи. Adecă domnie me am dat şi am întărit slugii noastre, lui Dumitraşco Fulgeru şi dumisale giupînesăi Marinca, fata Nastasîi, nepoata a lui Gliga Hrincoviciu, strănepoata lui Franţiian Hrincoviciu şi a lui Toaderu Bucotco cluceru, a lor dreaptă ocină şi cumpărătură, a patra parte din satu din Tămăşani, de lîngă Săretu, în ţinutul Sucevei. Şi acel sat au cumpăratu de la rudeniile lor, de la Grigoraş Borodaci şi de la frate-său Costache, nepoţi a lui Gaftonie, strenepoţi a lui Franţiiaş Hrincoviciu şi a lui Toader Bucotco clucer, în preţul 120 galbeni, bani vechi, de a lui dreaptă ocenă şi moştenire şi cumpărătură ce au avut de la Alexandru voevoda întăritură.

Pentru ace şi noi dăm şi întărim iarăşi şi alta a lui dreaptă ocenă şi cumpărătură, giumătate de sat de Răchiteni, iarăşi lăngă Săreti, cu mori gata în Săretiu, care au fostu acel sat dreaptă cumpărătură de la rudele lor, Andronicu şi de la fratele lui, Dumitraşcu şi Sturza şi surorile lor, Efdochie şi Ileana şi Dafina şi Irina, feciori ai lui Badiul, nepoţi a lui Gaftonie, strenepoţi a lui Frănţiiaş Hrincoviciu şi fratele său, Toader cluceriul. Şi acel sat au fostu luat Barnoschie voievod de la mătuşa lor, doamna Marinca, cu mare sîlă şi apoi l-au luat Alexandru vodă ca să fie acel sat drept domnescu şi au vrut ca să vîndă acel satu altoru oameni streini. Dar sluga noastră Dumitraşco Fulger şi cu jupîneasa lui, Marinca, văzîndu ei precum să pierde acel sat de

www.dacoromanica.ro

la mîna lor, fiind a lor dreaptă ocenă şi moşie acel sat Răchiteni de la moşii lor, Frănţiian şi Bucotco, alte neamuri a lui nu au cu ce să răscumpere şi apoi s-au sculat sluga noastră Fulger şi jupîneasa sa şi au plinit cu mare jalobă în zilele lui Alexandru voievod şi s-au rugat să nu-l vînză la alţi oamenii streini, pentru căci că a lor este dreaptă ocină şi moşie. Şi aşa Alexandru voievodă au vîndut acel sat slugii noastre, mai sus numitului Dumitru Fulgeru şi giupînesăi dumnealui în preţul 300 de galbeni şi dintru acei bani au datu Fulgeru 150 galbeni, ca să fie părtaş la giumătate satului, acelui nepot a lui, de mai sus numit, anume Andronicu şi fratele său, Dumitraşcu şi Sturza şi surorile lor.

Şi din ispisocul ce au avut de la Alexandru voievoda, iată şi noi dămu şi întărimu pe a patra parte din satul Tămăşani, aşijdere şi a patra parte din sat din Răchiteni, ca să-i fie lui dreaptă vecinică şi cumpărătură de la rudeniile lui, de la Ionaşcu Hrincoviciu, în preţul 200 galbeni, bani buni, ce au dat cu întăritura de cumpărătura ce are de la Alexandru vodă, părţile şi satul Tămăşeni şi giumătate de sat de Răchiteni şi cu mori în Săretiu şi [şi]' cu tot venitul, să fie de la domnia mea slugii noastre, mai sus numitului Dumitru Fulger şi giupînesăi dumisale, Mărincăi, dreapta ocenă şi cumpărătură şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neruşuit şi nestrămutat nici odinioară în veci.

Şi nime altul să n-aibă a să amesteca asupra aceştii întărituri.

Ѹ Ꙗс, лѣто ҂зрмв мартїе ї.

Сам господинъ велѣл.

Ιω Мωїсн Мωгила воевωда.

Иωнашкω Мънжа.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 578, f. 269.
Copie.
Altă copie, *ibidem*, ms. nr. 579, f. 153.

76

<Înainte de 1634 martie 11>.

Măriica Roşculeasa dă un rest de patru lei popii Măteiaş pentru o cumpărătură din satul Săpoteni.

† Eu, Măriica Roşculeasa, scriu şi mărturisim cum am dat patru lei, bani buni, popei lui Măteiaş, din bani ce-i rămas de pe cumparătură ot Să-

www.dacoromanica.ro

poténi. Şi am mai rămas cu 2 lei. Şi aceşti bani i-am dat dintre vornicul de Duméni şi au fostu frate-său Ştefan şi Vasilie ot tam şi Olan tam, să să ştie.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Doljeşti, X/216.
Orig., hîrtie (18,5 × 15 cm).
Datat după doc. din 1634 martie 11 prin care Moise Movilă întăreşte fiilor popii Mătiaş ocini din Săpoteni (vezi nr. 77).

77

1634 (7142) martie 11, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte fiilor popii Matiaş părţile lor de ocină din satul Săpoteni, ţinutul Dorohoi.

† Иѡ Моѵси М<огила во>[1]євода, божїєю милостїєю господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже господство ми дали и потвръдили єсми Андреюви и братїм єго, Фъдор и Пр......[1] и Николаю и сестрим их, Титиѧна и Ирина, сынове поп Мътєѧш, их права ѡтчина и даанїє[2], нѣких части за ѡтчини, что сѣ изверет част Геѡргїє, сынъ......[3] ѡт село Сѫпотѣнни, что ѵ волост Дорохонскомꙋ и ѡт иниших селове по где имает Геѡргїє ѡтчини, что тѣх ѡтчини єст даанїє съ ѧзик съмрътнїи, ѡт Геѡргїє самого попови Мътєѧш, ѡт запис за мартꙋрїє что имал ѡт многих люди добри и ѡт исписок за тѣж и за фїєръю что имал ѡт Гашпара воєводї, єгда сѣ тєгал поп Мътєѧш съ Иѡнашко Рошка дїѧк и зостал на Иѡнашко ѡт вес закон.

И тиже потвръждаєм им дрѵгаа част за ѡтчинѵ ѡт тогожє село Сѫпотѣнни, єдна част за ѡтчинѵ, єлико сѣ изберет, част Иѡнашко Кѵшкѵлєц[4] ѡт къ иниших братиѧх єго, что кꙋпил ѡт него ѡтьцъ их, поп Мътєѧш, ради єдин конь добръ, цѣнован за три десѣт талєри добрих, єгда заплатил сѣ ѡт къ Ник<оаръ Моц>[1]ок вел вътаг Дорохонскомѵ, ради єдна <дꙋшегꙋби>[1]на и тиже ман дал ємѵ четири десѣт талєри и єдин конь......[1]свѣдѣтелство ѡт многиХ болѣ<ри>..[1] именем Никоаръ Моцок вел <въта>[1]г и Бадюл ѡт Радовци...[1]ва ѡт....[1] новъ и Къза<н>[1] и по<п>[1] Дарїє и Фа....[1]въ и брат єго, Иѡнашко, и Геѡ<ргїє ѡт Сѫ>[1]потѣнни и Ѡстафїє ѡт там и Ромашко дїѧк и поп Антон и Бъскан Потрок ѡт Сѫпотѣни и поп Тоадер потропоп.

---

[1] Loc rupt.
[2] A fost scris кꙋпєжноє, apoi corectat.
[3] Loc alb.
[4] În alte documente: Пꙋшкꙋлєц.

www.dacoromanica.ro

Тѣм ради, како да ест им и <ѿт>[1] нас ѿтнина и викупленїе, съ въсѣм доходом. И ин да сѣ не ѹмишает.

Ѹ Ꙗс, лѣто ҂зрмв мартїе ҃аї дьни.

† Господинъ рече.

† <Гїанг>[1]ѣ вел логофет ѹчи и сѧ искаах <m.p.>.

<† Кръстѣ Дамиıан>[2] <писал>.

† Io Moisi M<oghila vo>[1] ievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit lui Andrei şi fraţilor lui, Fădor şi Pr ....[1] şi Nicolai şi surorilor lor, Titiana şi Irina, fiii popii Măteiaş, dreapta lor ocină şi danie[3], nişte părţi de ocină, ce se va alege partea lui Gheorghie, fiul ....[4] din satul Săpoteni, ce este în ţinutul Dorohoi, şi din alte sate pe unde are Gheorghie ocini, care ocini sînt danie, cu limbă de moarte, de la însuşi Gheorghie, popii Măteiaş, din zapis de mărturie ce a avut de la mulţi oameni buni şi din ispisoc de pîră şi de fierîe ce a avut de la Gaşpar voievod, cînd s-a pîrît popa Măteiaş cu Ionaşco Roşca diac şi l-a rămas pe Ionaşco din toată legea.

Şi de asemenea le întărim altă parte de ocină din acelaşi sat Săpoteni, o parte de ocină, cît se va alege partea lui Ionaşco Cuşculeţ[5] dinspre alţi fraţi ai lui, ce a cumpărat de la el tatăl lor popa Măteiaş, pentru un cal bun, preţuit la treizeci de taleri buni, cînd s-a plătit către Nic<oară Moţ>[1]oc mare vătag de Dorohoi pentru o < duşegubină>[1] şi de asemenea i-a mai dat patruzeci de taleri şi un cal ....[1] mărturie de la mulţi boieri ....[1], anume Nicoară Moţoc mare vătag şi Badiul din Rădăuţi ....[1] din ....[1] şi Căza<n>[1] şi popa Darie şi Fa ....[1] şi fratele lui, Ionaşco şi Gheo< rghie din Să>[1]poteni şi Ostafie de acolo şi Romaşco diac şi popa Anton şi Văscan Potroc din Săpoteni şi popa Toader protopop.

Pentru aceea, să le fie şi <de la>[1] noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7142 < 1634> martie 11 zile.

† Domnul a zis.

† <Ghiangh>[1] ea mare logofăt a învăţat şi m-am iscălit < m.p.>.

< † Crîstea Damiian>[2] <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Doljeşti, XXIX/27.
Orig., hîrtie (28 × 24,5 cm), deteriorat, pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. din 1749 februarie 15; o copie după trad., *ibidem*, X/9.

---

[1] Loc rupt.
[2] Lipseşte numele diacului, partea de jos a actului fiind ruptă.
[3] A fost scris „cumpărătură", apoi corectat.
[4] Loc alb.
[5] În alte documente: „Puşculeţ".

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) martie 12, Iaşi.

Moise Movilă voievod dăruieşte lui Pătraşco Ciogolea logofăt al treilea, fratelui său Miron Ciogolea şi tatălui lor satele Duşmanul Mare, Duşmanul Mic, Logofeteni şi Gligeni şi părţile de ocină din satul Pătruşeni, care au fost ale lui Isac Balica hatman.

<† М>[1]илостїю божїю, мы, Їѡ Мѡѷси Могила воевода, господаръ Земли Мѡлдавскои. Знаменито чиним ис сим листом нашим въсѣм кто на нем възрит или чточїи его ѹслишит ѡже тот истиннїи наше вѣрнїи болѣрин, Пътрашко Чоголѣ третїи логофет и брат его, слѹга наше вѣрнїи Мирон Чоголѣ <и>[2] ѡтьць их слѹжили правою и вѣрною покоинномѹ родителю господства ми Симиѡн Могили воеводи и ѹикѹ господства ми Еремїи Могили воеводи и пръвоколѣнцови господства ми Костантин Могили воеводи, а днес слѹжили господствѹ ми правою и вѣрнною ѡни. Тѣм мы, видѣвше их правою и вѣрною слѹжбѹ до нас жаловали есмы им ѡсобною нашїю милостїю и дали и помиловали есми им ѡт нас ѹ нашеи земли, Молдавскыи, съ четири селове, на имѣ Дѹшман Бел и Дѹшман Мал и Логофетѣнїи и Глиџѣнїи и тиже нѣких части за ѡтнинѹ ѡт село Пътрѹшѣни, части Балики гетман, елико сѧ изберет что сѹт въ волост Ӥским, что тѣх ѡтнини сѹт правїи ѡтнини господства ми почто сѹт пръвоколѣнцови господства ми Исакѹ Балики гетман бившїи и неѡбрѣщет сѧ никто иныи ı лизнѣшїи съродник Балики гетман без господства ми.

Того ради, тѣх выши писанних четири селове, на имѣ Дѹшман Бел и Дѹшман <Мал>[2]и Логофетѣнїи и Глиџѣнїи и тѣх части за ѡтнини ѡт село Пътрѹшѣни како да ест ѡт господства ми нашемѹ вѣрнномѹ болѣринѹ, Пътрашко Чоголи третомѹ логофетѹ и братѹ іго, слѹѕи наши вѣрнїи Мирон Чоголи, правїи ѡтнини и данїе и милованїе и ѹрик и потвръжденїе, им и дѣтим их и ѡнѹчатом и прѣѡнѹчатом и прѣщѹратом и въсемѹ родѹ их, что сѧ им изберет наи ближнїи и сродник, съ вѣсѣм доходом, непорѹшенно николиже въ вѣки вѣчнїи.

А Хотар тим прѣд реченних четири селове, на имѣ Дѹшман Бел и Дѹшман Мал и Логофетѣнїи и Глиџѣнїи и тим части за ѡтнинѹ ѡт село Пътрѹшѣни, да ест им ѡт къ въсих сторони по своими старами хотари, по кѹда из вѣка ѡживали.

А на то ест вѣра нашего господства ми, выше писаннаго, мы, Иѡ Мѡѷси Могила воевода и вѣра болѣри наших: вѣра пана Иѡнашко Чехан великаго дворнкиа Долнѣи Земли и вѣра пана Пътрашко Башотѫ великаго дворника Вишнѣи

[1] Loc lăsat liber de diac spre a scrie invocaţia şi iniţiala cu cerneală roşie sau cu aur.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

Земли и вѣра пана Гаврилашко и Костантин Чоголѣ пръкълабове Хотинскїи и вѣра пана Костин гетмана и пръкълаба Сѹчавскаго и вѣра пана Савин Пръжескѹл пръкълаба Нимецскаго и вѣра пана Юрашко Башотъ пръкълаба Романского и вѣра пана Дѹмитрашко Шолдан спътарѣ и вѣра пана Дѹмитрѹ Бѹхѹш вистѣрника и вѣра пана Михаил Фортѹна постелника и вѣра пана Панѫ чѣшника и вѣра пана Грама столника и вѣра пана Панъ комиса и вѣра въси болѣри нашиХ молдарских, великими и малими.

А по нашим животѣ и господствованїе, кто бѫдет господар ѡт дѣтих наших или ѡт нашего родѹ или пак бѹд кого Богъ изберет господаръ быти нашей земли, Молдавстѣи, тот бы им непорѹшил наше милованїе и ѹстроенїе, нъ але бы им дал и ѹкрѣпил занѹже сѹт им правїи ѡтнини и даанїе и милованїе за их правою и вѣрною слѹжбѹ.

А кто сѧ покѹсит разорити, тъ да ест проклѣт и тръклѣт ѡт господа Бога и ѡт прѣчиста его матеръ и ѡт д҃ еѵангелисти и ѡт в҃і свѣтих апостоли и ѡт т҃иі свѣтих ѡтьцов иже въ Никїистѣм градѣ и да имает част съ Юдоѫ и съ триклѣтом Арїѧ въ безконечнїа вѣки и м.ки, амин.

А на бѡлшїе крѣпост и потвръжденїе томѹ въсемѹ выше писанномѹ, велѣли есми нашемѹ вѣрномѹ и почитенномѹ болѣринѹ, панѹ Иѡнашко Гїанги великомѹ логофетѹ, писати и наше печат привезати къ семѹ истиномѹ листѹ нашемѹ.

Писал Кръстѣ Дамїан, ѹ Ясох, въ лѣто ҂з҃рм҃в март в҃і.

Іѡ Мѡиси Могила воевода <m.p.>.

Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Moisi Moghila voievod, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că acest adevărat boier credincios al nostru, Pătrașco Ciogolea al treilea logofăt și fratele lui, sluga noastră credincioasă Miron Ciogolea <și> [1] tatăl lor au slujit drept și credincios răposatului părinte al domniei mele Simion Moghila voievod și unchiului domniei mele Eremia Moghila voievod și vărului primar al domniei mele Costantin Moghila voievod, iar acum au slujit domniei mele drept și credincios. De aceea noi, văzînd dreapta și credincioasa lor slujbă către noi i-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat și i-am miluit de la noi, în țara noastră, Moldova, cu patru sate, anume Dușmanul Mare și Dușmanul Mic, și Logofeteni și Gligeni și de asemenea niște părți de ocină din satul Pătrușeni, părțile lui Balica hatman, cît se va alege, ce sînt în ținutul Iași, care acele ocini sînt drepte ocini ale domniei mele, pentru că sînt ale vărului primar al domniei mele Isac

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Balica fost hatman şi nu se află nici-o altă rudă mai apropiată lui Isac Balica hatman în afară de domnia mea.

Pentru aceea, acele mai sus scrise patru sate, anume Duşmanul Mare şi Duşmanul < Mic> [1] şi Logofeteni şi Gligeni şi acele părţi de ocină din satul Pătruşeni să fie şi de la domnia mea boierului nostru credincios, Pătraşco Ciogolea al treilea logofăt şi fratelui lui, slugii noastre credincioase Miron Ciogolea, dreaptă ocină şi danie şi miluire şi uric şi întărire, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răsstrănepoţilor şi întregului lor neam, care li se va alege rudă mai aproape, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor mai sus spuse patru sate, anume Duşmanul Mare şi Duşmanul Mic şi Logofeteni şi Gligeni şi a acelor părţi de ocină din satul Pătruşeni, să le fie lor din toate părţile după vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa noastră, a domniei mele, a mai sus scrisului, noi, Io Moisi Moghila voievod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ionaşco Cehan mare vornic al Ţării de Jos şi credinţa panului Pătraşco Başotă mare vornic al Ţării de Sus şi credinţa panului Gavrilaşco şi Costantin Ciogolea pîrcălabi de Hotin şi credinţa panului Costin hatman şi pîrcălab de Suceava şi credinţa panului Savin Prăjescul pîrcălab de Neamţ şi credinţa panului Iuraşco Başotă pîrcălab de Roman şi credinţa panului Dumitraşco Şoldan spătar şi credinţa panului Dumitru Buhuş vistiernic şi credinţa panului Mihail Fortuna postelnic şi credinţa panului Pană ceaşnic şi credinţa panului Grama stolnic şi credinţa panului Pană comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu le strice miluirea şi întocmirea noastră, ci să le dea şi să le întărească pentru că le sînt lor drepte ocini şi danie şi miluire pentru dreapta şi credincioasa lor slujbă.

Iar cine va îndrăzni să strice, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de 4 evanghelişti şi de 12 sfinţi apostoli şi de 318 sfinţi părinţi care au fost în cetatea Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie în veacurile şi muncile fără de sfîrşit, amin.

Iar pentru mai mare tărie şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, panului Ionaşco Ghianghea mare logofăt, să scrie şi pecetea noastră să o atîrne la această adevărată carte a noastră.

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

A scris Cîrstea Damiian, la Iaşi, în anul 7142 <1634> martie 12.
Io Moisi Moghila voievod <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Fotografii, X/8.
Foto după orig.
O traducere, cu data greşită: 7142 <1634> februarie 12, *ibidem*, M-rea Galata, XLII/17.

79

1634 (7142) martie 14.

Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Hangul o biserică peste apa Bistriţei, seliştea Ursăşti şi satele: Crăcăoani, ţinutul Neamţ, Căcăceni, ţinutul Hîrlău, şi Miclăuşeni, ţinutul Dorohoi.

7142 <1634> martie 14. Hrisovul domnului Moisă Movilă voievod cu a lui tălmăcire cuprinzătoare că au venit înaintea domniei sale Venedict episcopul de Roman şi călugării de la monastirea din Suceava [1] şi s-au jăluit asupra călugărilor de la monastirea Hangului, zicînd ei precum că au luat Barnovschi voievod de la dînşii o bisărică ce au zidit-o moşul domnii sali Gheorghii Moghila mitropolitul Sucev[v]ii piste apa Bistriţii şi satul Crăcăoanii şi siliştea Ursăştii, tij două sate ce au fost a vărului domniei sale, a lui Isacu Balica hatmanul, anume Căcăcenii din ţînutul Hîrlăului şi Miclăuşănii, de la ţinutul Dorohoiului, şi le-au dat monastirii sale Hangului. Aşadar domnia sa au triimis şi au chemat pe călugării de la Hangu ca să-şi aducă docomentele ce aveau de la Barnovschi voievod, cu ce chip stăpînescu aceste sate şi acei călugări au venit înnaintea domnii sali şi alte docomente n-au adus pe acele ocini decît au adus catastih de pomenire şi marele pomelnicu şi au arătat înaintea domnii sali precum sînt scrişi moşul domnii sali Gheorghe mitropolit, Ieremia Movilă voievod şi părinţii domnii sali Sămioan voievod, Costandin voievod, Mihăilaş voievod, Isacu Balica hatmanul şi toate neamurile, fieştecare pe al său nume, au avut pomenire din an în an.

Deci dar domniea sa, văzînd că să făceau atîtea pomeniri îmbunătăţite şi că sînt scrişi părinţii şi toate neamurile domnii sale, n-au vroit să strămute această dănuire şi aşezămînt sau să ea aceste ocini şi moşii a domnii sali de la această sfîntă monastire Hangul, ce asămine şi de la domnia sa au

[1] Greşit, pentru „Suceviţa".

www.dacoromanica.ro

dat şi au întărít acei monastiri a Hangului ca să fie ei şi de la domnia sa ocină şi dănuire şi miluire cu tot venitul.

Arh. St. Iaşi, Tr. 1785, op. II — 2036, anaforale nr. 148, f. 35—35 v. Copie după traducere.

EDIŢII: Stoide — Turcu, *Doc. Neamţ, sec. XVII*, p. 15 (copie).

80

1634 (7142) martie 15, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Bisericani satul Vînători, ţinutul Neamţ, după judecata avută cu mănăstirile Bîrnova şi Golia şi cu Ionaşco Boldescul.

<† М>[1]илостїю божїею, мы, Іѡ Моѵси Могила воевода, господарь Земли Мѡлдавскои. Знаменнито чиним ис сим листом нашим, въсѣм кто на нем възрит или чточїи его ꙋслишит, ѡже тоти истиннїи молебници господства ми, егꙋмен и вес съ ор ѡт свѣтаа монастири Бесереканїи, идеже ест храм свѣтое Благовѣщенїе прѣсвѣтѣи Богородици, прїидошѧ прѣд нами и прѣд въсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, и жаловали сѣ нам съ великою жалою, рікъще како имали едно село, на имѣ Вънѫторїи ѡт Камен, на рѣцѧ Бистрици и съ брꙋд за млин ꙋ Бистрицꙋ, что въ волост Нимецскомꙋ, что тое село из давню врѣмѣ бѣше право господарско, прислꙋшно къ ѡкол тръг Камен и был дал и продавал пръвоколѣнец господства ми, Костантин Могила воевода, Кирици Дꙋмитраки еже бив постелник и кнѣгини его, Марїи, за его правою и вѣрною слꙋжбꙋ что ѡн послꙋжил родителеви господства си, ꙋикꙋ господства ми, Еремїи Могили воеводи, и потом родителю господства ми, Симїѡн Могили воеводи, много врѣемене и ради два тисѣщи ꙋгри жолтих, еже ѡн дал тогда въ потрѣбꙋ господства си и земскои, егда имала землѧ велика нъжнѫ и тѣготно.

А по прѣставленїем Кирици Дꙋмитраки пpстелник, въстал сѣ кнѣгинѣ его, Марїа, и дал и поклонил тое село свѣтѣи монастир Бесереканим, въ за дꙋше их и за дꙋше родителем их и написатї их въ свѣтїи, великїи божествении помѣник, помѣнити сѣ въ въсѣх божественних слꙋжбах, по църковномꙋ ѡбичаю и сътворит им памѣт на Възнесенїе Господине, ѡт года до года, доколѣ стоит свѣтаа монастир. И дала им и тѣх нарѣденїе ѡт Костантин Могила воевода и сътворил им и запис ѡт неа, съ великоѫ клѣтвѫ, и привилїе за потвръжденїе ѡт Гашпар воевода и ѡт Стефан воевода Томшевича.

А нынѣ, ѡни жаловали сѣ како дръжит им тот село калꙋгери ѡт монастир Бърнова и тегали сѣ лицом въси въкꙋпѧ прѣд нами. Таже калꙋгери ѡт

[1] Loc rezervat pentru scrierea invocaţiei şi a iniţialei cu cerneală roşie sau cu aur.

www.dacoromanica.ro

Бърнова wни ꙋказовали, прѣд нами, един исписок за даанїе и милованїе на тот село wт ктитор их, Барновски воевода.

Въ том же, господство ми и съ Д светителъ наших молдавских и съ въсими нашими болѣри, великими и малими, ꙋсъдихом их праведнним съдїем и w.рѣтохом съ нашим съвѣтом, како нарѣденїе бърновѣним сꙋт сътворени без рѣд и без закон и без w.ичаю земскои, через нарѣденїе бъсерѣканим и тако сътворихом сѫд их како да държит бесереканїи тот село, Бънъторїи, съ млини и съ вес приход и ꙋправили сѧ и поставили соби фїеръю КД злати въ вистѣр господства ми. А бърновѣнїи wни зостали wт прѣд нами и wт вес закон земскои и възѣхом wт них и нарѣденїе их что имали на тот село и сказил сѧ wт диван господства ми.

А потом, пакиже въстало сѧ калꙋгери wт Голъева монастир wт срѣд тръг Ꙗсских и ходили съ хитростїами их и съ неправдоѩ и сътворили нѣких нарѣденїе, писаѩще въ нем како дал им тое село кнѣгинѧ Марїа Кирицоае. Ино господство ми и съ нашими болѣри ꙋсъдихом их праведним съдїем и wставихом нарѣденїе им въспѣт и послахом их ꙋ Лѣцска Земли принесити лист wт неѩ за изнов, а бы знали есми съ истиноѩ, комꙋ дал тое село и поставихом им дьнь. Таже, когда был на дьнь, а бесереканїи пакиже принесошѣ, дрꙋг запис съ великоѩ клѣтвѫ и една лист wсобною до самаго господства ми wт кнѣгинѣ Марїа, писаѩще и даѩще нам знанїе како wна дала тое село бесереканим, а голъѩним не дал нчта, нъ тѣх нарѣденїе их сътворили wни сами съ хитростїами своими без знанїе их[1].

Ино господство ми и съ нашим съвѣтом, видѧще толиких нарѣенїе правдих въ рꙋки Бесереканим, а ми ꙋправдихом их и възѣхом wт них дрꙋга фїеръю, а голъѩнїи зостали посрамлени wт прѣд нами и wт вес закон земскои и възѣхом wт них и един исписок что имали и сказихом его въ диван господства ми. И тако рѣкошѣ, прѣд ннами, ѩко дрꙋгих нарѣденїе не имают. А аще проѩвѣтсѧ въ нѣкое врѣмене нѣких нарѣденїе до голъѩни на тот село, да сѣ възмꙋт wт ннх и подаст сѣ въ рꙋки бесерѣканним, почто сꙋт сътворени съ неправдоѩ и съ хитрости и да бѫдет голъѩнїи за глоб портꙋ господарскои тогда, зачто wни сами свѣдѣтелствовали, съ ꙋстими своими, како не имают инших нарѣденїе.

А потом, пакиже въстал сѣ Иwнашко Болдескꙋл бив кꙋпар, съ инних нарѣденїе за даанїе и милованїе на тот село wт Радꙋл во.вода Михнович и wт сынъ его, Алеѯандръ воевода и начашѧ тѣгати сѣ лицом. А wн видѣвше како не может сътворити нчта, wн, за его доброю волю, дал соби нарѣденїе въ рꙋки бесереканим, wт прѧд ннами и wт прѣд нашими болѣри. А аще проѩвити сѣ въ нѣких дьни нѣких нарѣденїе до него, да сѣ възмꙋт wт него и сказит сѧ.

Тѣм ради, тот выше писанное село, Бънъторїи wт Камен, съ брꙋд за млин ꙋ Бистрическои рѣкꙋ, како да ест и wт нас више реченѣи свѣтѣи монас-

---

[1] Greşit, în loc de ѩ.

www.dacoromanica.ro

тири Бесерекании, правою wтнинѹ и дѣдинѹ и даанїе и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом непорѹшенно николиже, въ вѣки вѣчнїи.

А хотар томѹ прѣд реченномѹ село, Вънъторїи wт Камен, съ брѹд за млин ѹ Бистричиской рѣкѹ, да ест им wт къ въсих сторони, по своими старами хотари, покѹда из вѣка wживали.

А на то ест вѣра нашего господства ми, выше писаннаго, мы, Иw Моѵси Могила воевода и вѣра болѣри наших: вѣра пана Иwнашко Чехан великаго дворника Долнѣи Земли и вѣра пана Пътрашко Башотѫ великаго дворника Вышнѣи Земли и вѣра пана Гаврилашко и Костантин Чогоѣ пръкълабове Хотинскїи и вѣра пана Костин гетман и пръкла: Сѹчавскїи и вѣра пана Савин Пръжескѹл пръкълаба Нимецкого и вѣра пана Юрашко Башотѫ пръкълаба Романскаго и вѣра пана Дѹмитрашко Шолдан спътарѫ и вѣра пана Дѹмитрѹ Бѹхѹш вистѣрника и вѣра пана Михаил Фортѹна постелника и вѣра пана Грама столника и вѣра пана Пань чашника и вѣра пана Пань комиса и вѣра въси болѣри наших молдавских, великими и малими.

А по нашим животѣ и господствованнїе, кто бѫдет господаръ, wт дѣтих наших или wт нашего родѹ или пак бѹд кого Богъ изберет господаръ быти нашей земли, Молдавстѣи, тот бы им непорѹшил наше потвръжденїе и ѹстроенїе, нъ але бы им дали и ѹкрѣпили, занеже ест им права даанїе и милованїе.

А на бѹлшїе крѣпост и потвръжденїе томѹ въсемѹ выше писаномоу, велѣли есмы нашемѹ вѣрномѹ и почитеномѹ болѣринѹ, панѹ Иwнашко Гїанги великомѹ логофетѹ, писати и наше печат привезати къ семѹ истиномѹ листѹ нашемѹ.

Писал Кръстѣ Дамїан, ѹ Ясох, въ лѣто ×зрмв мартїе єі дьни.

<Pe verso, însemnare contemporană>: † Сьи ѹрик ест свѣтѣи монастир Бесерекании, на село Вънътори wт Камен, да съ знает.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Moisi Moghila voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceşti adevăraţi rugători ai domniei mele, egumenul şi tot soborul de la sfînta mănăstire Beserecanii, unde este hram sfînta Bunavestire a preasfintei născătoare de Dumnezeu, au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici şi ni s-au jeluit cu mare plîngere, spunînd că au avut un sat, anume Vînătorii de la Piatra, pe rîul Bistriţa şi cu vad de moară la Bistriţa, ce-i în ţinutul Neamţului, care acel sat a fost din vremea de demult drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Piatra şi l-a dat şi l-a vîndut vărul primar al domniei mele, Costantin Moghila voievod, lui Chiriţă Dumitrachi care a fost postelnic, şi cneaghinei lui, Maria, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă pe care a slujit-o părintelui domniei sale, unchiul domniei mele, Eremiia Moghila voievod şi după aceea părintelui domniei mele, Simion Moghila

www.dacoromanica.ro

voievod, multă vreme şi pentru două mii ughi galbeni, pe care el i-a dat atunci în treaba domniei sale şi a ţării, cînd a avut ţara mare nevoie şi greutate.

Iar după moartea lui Chiriţă Dumitrachi postelnic, s-a sculat cneaghina lui, Maria, şi a dat şi a închinat acel sat sfintei mănăstiri Beserecani, întru pomenirea lor şi pentru pomenirea părinţilor lor şi să-i înscrie în sfîntul, marele şi dumnezeiescul pomelnic, să se pomenească la toate dumnezeieştile slujbe, după obiceiul bisericesc şi să le facă pomenire la Înălţarea Domnului, din an în an, pînă cînd va sta sfînta mănăstire. Şi le-a dat şi acele drese de la Costantin Moghila voievod şi privilegiile de întărire de la Gaşpar voievod şi de la Ştefan Tomşevici voievod şi le-a făcut şi zapis de la ea, cu mare blestem. Iar acum ei s-au plîns că le stăpînesc acel sat călugării de la mănăstirea Bîrnova şi s-au pîrît de faţă toţi împreună înaintea noastră. Astfel, călugării de la Bîrnova au arătat, înaintea noastră, un ispisoc de danie şi miluire pe acel sat de la ctitorul lor, Barnovschi voievod.

Întru aceea, domnia mea şi cu 4 ierarhi ai noştri moldoveni şi cu toţi boierii noştri, mari şi mici, i-am judecat cu judecată dreaptă şi am aflat, cu sfatul nostru, că dresele bîrnovenilor sînt făcute fără rînd şi fără lege şi fără obiceiul ţării, peste dresele beserecanilor, şi astfel le-am făcut judecată ca să stăpînească beserecanii acel sat, Vînătorii, cu mori şi cu tot venitul şi s-au îndreptat şi şi-au pus ferîe 24 de zloţi în visteria domniei mele, iar bîrnovenii au rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţării şi am luat de la ei dresele ce au avut pe acel sat şi s-au stricat în divanul domniei mele.

Şi după aceea, iarăşi s-au sculat călugării de la mănăstirea lui Golăe, din mijlocul tîrgului Iaşi şi au umblat cu vicleşugurile lor şi cu nedreptate şi au făcut nişte drese, scriind în ele că le-a dat acel sat cneaghina Maria Chiriţoae.

Deci domnia mea şi cu boierii noştri i-am judecat cu judecată dreaptă şi am lăsat dresele lor înapoi şi i-am trimis în Ţara Leşească să aducă din nou carte de la ea, ca să ştim cu adevărat cui a dat acel sat şi le-am pus zi. Astfel, cînd a fost la zi, beserecanii iarăşi au adus alt zapis cu mare blestem şi carte deosebită către însăşi domnia mea, de la cneaghina Maria, scriind şi dîndu-ne ştire că ea a dat acel sat beserecanilor, iar golăienilor nu le-a dat nimic, ci[1] şi-au făcut ei singuri acele drese ale lor, cu vicleşugul lor, fără ştirea ei [1].

Deci domnia mea şi cu sfatul nostru, văzînd atîtea drese drepte în mîinile beserecanilor, i-am îndreptat şi am luat altă ferîe de la ei, iar golăienii au rămas ruşinaţi dinaintea noastră şi din toată legea ţării şi am luat de la ei un ispisoc ce au avut şi l-am stricat în divanul domniei mele. Şi aşa au spus înaintea noastră că nu mai au alte drese.

---

[1] În text, greşit: „lor".

www.dacoromanica.ro

Iar dacă la vre-o vreme oarecare se vor mai ivi nişte drese la golăieni, pe acel sat, să se ia de la ei şi să se dea în mîinile beserecanilor, fiindcă sînt făcute cu nedreptate şi cu vicleşug şi să fie atunci golăienii de gloabă porţii domneşti, pentru că ei înşişi au mărturisit, cu gurile lor, că nu au alte drese.

Iar apoi, iarăşi s-a sculat Ionaşco Boldescul fost cupar, cu alte drese de danie şi miluire pe acel sat, de la Radul Mihnovici voievod şi de la fiul lui, Alexandru voievod şi au început să se pîrască de faţă. Şi el, văzînd că nu poate face nimic, el, de bunăvoia lui, şi-a dat dresele sale în mîinile beserecanilor, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri. Iar dacă se vor ivi în oarecari zile nişte drese la el, să se ia de la el şi să se strice.

Pentru aceea, acel mai sus scris sat, Vînătorii de la Piatra, cu vad de moară la rîul Bistriţa, să fie şi de la noi mai sus spusei sfinte mănăstiri Beserecani dreaptă ocină şi dedină şi danie şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelui sat înainte spus, Vînătorii de la Piatra, cu vad de moară la rîul Bistriţa, să le fie dinspre toate părţile după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Moisi Moghila voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ionaşco Cehan mare vornic de Ţara de Jos şi credinţa panului Pătraşco Başotă mare vornic de Ţara de Sus şi credinţa panului Gavrilaşco şi Costantin Ciogolea pîrcălabi de Hotin şi credinţa panului Costin hatman şi pîrcălab de Suceava şi credinţa panului Savin Prăjescul pîrcălab de Neamţ şi credinţa panului Iuraşco Başotă pîrcălab de Roman şi credinţa panului Dumitraşco Şoldan spătar şi credinţa panului Dumitru Buhuş vistiernic şi credinţa panului Mihail Fortuna postelnic şi credinţa panului Grama stolnic şi credinţa panului Pană ceaşnic şi credinţa panului Pană comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu le clintească întărirea şi întocmirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentru că le este dreaptă danie şi miluire.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, panului Ionaşco Ghiianghea mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Crîstea Damian, la Iaşi, în anul 7142 <1634> martie 15 zile.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, însemnare contemporană>: † Acest uric este al sfintei mănăstiri Bisericani, pentru satul Vînători de la Piatra, să se ştie.

Arh. St. Bucureşti, Peceţi, nr. 205.
Orig., pergament (61,5 × 19,4 cm), prins cu pecetea atîrnată a altui pergament, de la Vasile Lupu, din 1635 martie 15 (Peceţi, nr. 204).
O trad. din 1811 februarie 2, de Ioan Panenopol polcovnic, *ibidem*, D. S, Moldova, 86; *ibidem*, ms. nr. 629, f. 289—290.

EDIŢII: „Dîmboviţa”, II, p. 287 (trad.); „Foaie pentru minte“, VIII, nr. 12 (19 martie 1845), p. 94—96 (trad.); Codrescu, *Uricariul*, V, p. 224—228 (trad., după „Foaie pentru minte“), şi VII, p. 124—127 (trad.).; cf. şi I. Leonte, *O formă rară de validare*, în „Revista arhivelor”, nr. 2 (1968), p. 248.

81

1634 (7142) martie 15, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Toderaşco fost cămăraş satul Unguraşii, pe rîul Moldova, ţinutul Neamţ, pe care l-a cumpărat de la Penişoară fost vistiernic.

<† М>[1]илостїю божїю, мъı, Іѡ Мѡѵси Мѡгила воевода, господаръ Земли Мѡлдавскои. Знаменнито чиним ис сим листом нашим въсѣм кто на нем възрит или чточїи его ѹслишит, ѡже тот истиннїи слѹга и болѣрин наше вѣрнїи, Тодерашко бъıв къмъраш, жаловали есмъı его ѡсобною нашїю милостїю и дали и потвръдили есми емѹ ѡт нас, ѹ нашїю земли Мѡлдавскои, его правою ѡтнинѹ и викѹпленїе ѡт исписок за викѹпленїе, что имал ѡт самого господства ми, ѡт пръвою господствѹ господства ми, едно село, на имѣ Ѹнгѹрашїи, на рѣцѣ Молдавѣ, что въ волѡст Нимецскомѹ, что ѡн себе кѹпил ѡт Пенишѡарж бив вистѣрник, въси кѹпежнї его, ѡт того село, съ мѣсто за млини, на рѣцѣ Молдавѣ, ради пет сѡт ѹги пинѣѕи добрих, ѡт нарѣденїе за викѹпленїе что имал ѡт Гашпар воевода и за потвръжденїе ѡт Мирон Барновски воевода, что тое село, наи прѣжде бѣше поставил заклад Пенишоарж вистѣрник [тое село] до Симїѡн Геѹка меделничар и тиже искѹпил его ѡт него.

Того ради, тое выше писанное село Ѹнгѹрашїи, на Молдавѣ, въси кѹпежни Пенишоаръ вистѣрник, съ мѣсто за млини, на рѣцѫ Молдавѣ, како да ест и ѡт господства ми выше реченномѹ слѹѕи и болѣринѹ нашемѹ вѣрномѹ, Тодерашкови бив къмъраш, правою ѡтнинѹ и ви<кѹ>пленїе и ѹрик и потвръжденїе, емѹ и дѣтим его и ѡнѹчатом и прѣѡнѹчатом и прѣшѹратом и въсемѹ родѹ его, кто сѧ емѹ изберет, наи ближнїи, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиже въ вѣки вѣчнїи.

[1] Loc rezervat pentru scrierea invocaţiei şi a iniţialei cu cerneală roşie sau cu aur.

www.dacoromanica.ro

А хотар томȣ прѣд реченномȣ село, Ѹнгȣрашїи на Молдавѫ, съ мѣсто за млини на рѣцѣ Молдавѣ, да ест емȣ wткъ въсих стороны по своими старами хотари, по кȣда из вѣка wживали.

А на то есть вѣра нашего господства ни, выше писаннаго мы, Iw Мwѵси Могила воевода, и вѣра болѣри наших: вѣра пана Нwнашко Чехан великаго дворника Долнѣи Земли и вѣра пана Пътрашко Башотѫ великаго дворника Вишнѣи Земли и вѣра пана Гаврилашко и Костантин Чоголѫ пръкълабове Хотинскїи и вѣра пана Савин Пръжескȣл пръкълаба Нимецскаго и вѣра пана Юрашко Башотѫ пръкълаба Романскаго и вѣра пана Костин гетман и пръкълаба Сȣчавскаго и вѣра пана Дȣмитрашко Шолдан спътарѣ и вѣра пана Дȣмитрȣ Бȣхȣш вистѣрника и вѣра пана Михаил Фортȣна постелника и вѣра пана Панъ чашника и вѣра пана Грама столника и вѣра пана Панъ комиса и вѣра въси болѣри наших Мwлдавских, великими и малими.

А по нашим животѣ и господствованїе, кто бъдет господаръ, wт дѣтих наших или wт нашего родȣ или пак бъд кого Богъ извберет господаръ быти нашеи земли, Молдавстѣи, тот бы емȣ непорȣшил наше ѹстроенїе и потвръжденїе, нъ але бы емȣ дали и ѹкрѣпили занȣже ест емȣ права викȣпленїе на свои правїи и питомїи пинѣѕи.

А на бȣлшїе крѣпост и потвръжденїе томȣ въсемȣ выше писанномȣ велѣли есми нашемȣ вѣрномȣ и почитенномȣ болѣринȣ, панȣ Iwнашко Гїанги великомȣ логофетȣ, писати и наше печат привезати къ семȣ истинномȣ листȣ нашемȣ.

Писал Кръстѫ Дамїан, ѹ Iасех, въ лѣто ҂зрмв мѣсеца мартъ[1] гі дьни.

<Pe verso, însemnare contemporană> : † Сън ѹрик ест Тодерашкови къмъраш, на село Ѹнгȣраши, wт волост Нимецскомȣ, знати сѫ.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Moisi Moghila voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că pe această adevarată slugă şi boier al nostru credincios, Toderaşco fost cămăraş, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit de la noi, în ţara noastră, Moldova, dreapta lui ocină şi cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de la însuşi domnia mea, din întîia domnie a domniei mele, un sat anume Unguraşii, pe rîul Moldova, care este în ţinutul Neamţ, pe care el şi l-a cumpărat de la Penişoară fost vistiernic, toate cumpărăturile lui din acel sat, cu loc de mori pe rîul Moldova, pentru cinci sute de ughi, bani buni, din drese de cumpărătură pe care le-a avut de la Gaşpar voievod şi de întărire de la Miron

---

[1] Sau генарѣ.

www.dacoromanica.ro

Barnovschi voievod, care acel sat mai înainte îl pusese zălog Penişoară vistiernic, acel sat, la Simion Gheuca medelnicer şi iarăşi l-a răscumpărat de la dînsul.

Pentru aceea, acel sat mai sus scris, Unguraşii, pe Moldova, toate cumpărăturile lui Penişoară vistiernic, cu loc de mori pe rîul Moldova, să fie şi de la domnia mea mai sus spusei slugi şi boierului nostru credincios, Toderaşco fost cămăraş, dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răsstrănepoţilor şi întregului său neam, care i se va alege cel mai apropiat, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelui sat mai înainte spus, Unguraşii, pe Moldova, cu loc de mori pe rîul Moldova, să-i fie lui dinspre toate părţile pe vechile sale hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa noastră, a domniei noastre, mai sus scrisului, noi, Io Moisi Moghila voievod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ionaşco Cehan mare vornic de Ţara de Jos şi credinţa panului Pătraşco Başotă mare vornic de Ţara de Sus şi credinţa panului Gavrilaşco şi Costantin Ciogolea pîrcălabi de Hotin şi credinţa panului Savin Prăjescul pîrcălab de Neamţ şi credinţa panului Iuraşco Başotă pîrcălab de Roman şi credinţa panului Costin hatman şi pîrcălab de Suceava şi credinţa panului Dumitraşco Şoldan spătar şi credinţa panului Dumitru Buhuş vistiernic şi credinţa panului Mihail Fortuna postelnic şi credinţa panului Pană ceaşnic şi credinţa panului Grama stolnic şi credinţa panului Pană comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească întocmirea şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească pentru că îi este lui dreaptă cumpărătură pe banii lui drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit cinstitului şi credinciosului nostru boier, pan Ionaşco Ghianghea mare logofăt, să scrie şi să atîrne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Crîstea Damiian, la Iaşi, în anul 7142 <1634>, luna martie, 15 zile.

<Pe verso, însemnare contemporană>: † Acest uric este al lui Toderaşco cămăraş, pentru satul Unguraşi, din ţinutul Neamţ, să se ştie.

Bibl. Acad., CCXXI/4.
Orig., pergament (32,4 × 63,5 cm), pecete atîrnată, pierdută.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) martie 15, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Neaniul vornic nişte robi ţigani cumpăraţi de la Bratul diac pentru un cal bun şi un vig de caragiu.

† Їѡ Моѵси Могила воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавской. Ѻже прїидоше, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, болѣринȣ нашемȣ Нѣнюл дворник съ един запис за свѣдѣтелство ѡт Цика бив постелник и ѡт Дȣмитрȣ Потȣрȣл ѡт Хȣши и ѡт Василїе портар ѡт Сȣчава и ѡт Дима бив дворник и ѡт Дȣмитрашко Коадъ ѡт там, писающе въ тот запис ꙗкоже ѡн себѣ кȣпил, ѡт прѣд ними, два цъгани, имением Синка, съ жена его и Симиѡн съ мати их, сънове Стоикъи цъган ѡт Братȣл дїак ради един конь добро и един виг за караџиȣ, которїи цъгани било емȣ за дѣдининȣ ѡт Влашкое Земли.

Ино ми видѣвше тот запис за свѣдѣтелство ѡт тах више писаннїи болѣри а ми вѣровахом и ѡт нас тиже дали и потвръдили есми болѣринȣ нашемȣ више писанномȣ Нѣнюл дворник на тих више писаннїи цъгани, како да ест емȣ и ѡт нас правїи холопи цъгани, непорȣшинии николиже въ вѣки вѣчнїи. И ин да сѧ не ȣмншает.

Пис ȣ Ꙗс, х҃зрмв мартїе єі.

† Сам господинъ рече.

† Гꙗнгѣ вел логофет ȣчи и сѧ искал <m.p.>.

† Дȣмитрȣ <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, boierul nostru Neaniul vornic, cu un zapis de mărturie de la Ţica fost postelnic şi de la Dumitru Poturul din Huşi şi de la Vasilie portar de Suceava şi de la Dima fost vornic şi de la Dumitraşco Coadă de acolo, scriind în acel zapis cum şi-a cumpărat, dinaintea lor, doi ţigani, anume Sinca cu femeia lui şi Simion cu mama lor, fiii Stoicăi ţiganul, de la Bratul diac, pentru un cal bun şi un vig de caragiu, care ţigani i-au fost de moştenire din Ţara Românească.

Deci noi, văzînd acel zapis de mărturie de la acei mai sus scrişi boieri, noi am crezut şi de la noi de asemenea am dat şi am întărit boierului nostru mai sus scris, Neaniul vornic, acei mai sus scrişi ţigani, ca să-i fie de la noi drepţi robi ţigani, neclintiţi niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

96

www.dacoromanica.ro

Scris la Iaşi, 7142 <1634> martie 15.
† Însuşi domnul a zis.
† Ghianghea mare logofăt a învăţat şi m-am iscălit <m.p.>.
† Dumitru <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXIX/134.
Orig., hîrtie (21,3 × 27 cm), pecete aplicată, căzută.

83

1634 (7142) martie 15, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Irimia Vîrnav diac fîneţe şi pămînturi cumpărate din satul Săcueni, ţinutul Neamţ, şi două prisăci cu livezi cumpărate din satul Muncel, ţinutul Roman.

Suret de pe un uric de la Moisî Movila vodă din velet 7142 <1634> martie 15.

† Vinit-au înnainte noastră şi înnainte tuturor moldovi <neşti>[1] boeri, a mari şi a mici, sluga nostră Irimie Vernav diiac <şi>[1] am[2] arătat înnainte sfatului nostru un zapis încredinţat, întru carii mărturisescu pentru el cum că ş-au cumpărat lui de la Nedre Hănţăoi o parte din fînaţ din satul Săcuiani, din ţînutul Niam[nu]ţului, giumătate de parte din pîrîu, din vatra satului şi din cîmpu şi din ţarină şi din tot săceruşul şi tot locul cu vinitul şi din moară, din pîreu, din satu, 40 ughi ungureşti, bani buni; nesîlit de nime au făcut aciastă vînzare Ion Potop cu un ispisoc ce au avut cu îndreptare de la mărie sa Costandin Movila vodă. I-am dat şi noi acestu ispisoc şi alte scrisori ce are pentru aciastă parte, precum că el au cumpărat-o [o]. Şi au mai cumpărat de la un Gheorghii sîn Costi şi de la ficiorii lui, Vasîli şi Nastasîe, fiind din sat din Săcueni, avînd 5 fînaţe, adică aceli 5 fînaţe sînt 2 la Scurteni, dar unul supt Zărneşti, iar 2 sînt la Perperic. Şi i-au cumpărat cu 8 ughi ungureşti. Şi au mai cumpăratu de la fata lui Ion Potop, Tudosca, 2 fînaţe, unul supt Zărneşti şi altul între pere, tot de la acel sat, din Săcueni, pentru 3 ughi. Şi au mai cu mparat lui de la fata lui Ion Potop, Arvasîe, 2 fînaţe tot din satul Săcueni, unul iaste la Spini, altul la Strînbi, în Groapeli. Şi au luat 3 ughi. Şi au mai cumpărat lui de la Ion sîn Marcul Noroce un pămîntu supt Pădore Relilor pentru 2 ughi ungureşti. Şi iar au mai cumpărat lui de la Petre vătavul 1 pămîntu la Costiţă şi giumătate pă<mî>[1]ntu tot de la satul Săcuenii pentru 2 taliri argintu. Şi iar au mai

---

[1] Omis în trad.
[2] Greşit, pentru „au".

www.dacoromanica.ro

cumpărat 1 pămîntu din ţarina mare de la Toader Grosul cu 30 [1] potroirici [2] argintu.

Şi aceste cumpărători s-au făcut înnaintea a mulţăr oamini buni.

Şi au mai cumpărat doao prisăci cu livezi, pomeţă, de la Ursul şi de la fata lui, Nastasîe şi de la un Erhan, ce au fost drept a lor de la Grăjdan şi Petraşco, le-au dat 15 taleri şi 2 stupi, ce sînt la ţînut Romanului, la sat Muncel.

Pentru aceia dăm şi noi aciastă drept cum de la ei au cumpărat. Şi dăm şi de la noi acestu uricu să se stăpînească în veci neclătit.

S-au scris în Iaş, cu zîsa domnului, de Cîrste diiacu.

Ghinghe vel logofăt.

Bibl. Acad., CCXII/33.
Trad. din sec. al XVIII-lea.

84

1634 (7142) martie 17, Iaşi.

Moise Movilă voievod întoarce lui Dumitru Buhuş mare vistiernic o bucată de loc din satul Gîdinţi, împresurată de tîrgul Roman.

† **Ιω Μоѵси Могила воєвода, божїєю милостїєю, господаръ Земли Мωлдавскои. Дали єсми сєс лист господства ми нашєму вѣрному болѣрину, Думитру Бухуш великому вистѣрник**, spre-acea ca să hie tare şi puternic cu ceastă carte a domniei méle a ţinea şi a apăra o bucată de loc ce iaste de céia parte de Sirét, înpotriva satului său, a Gîdinţilor [3], despre tîrgu despre Roman; care bucată de loc au fost de hotarul satului său, a Gîdinţilor [3], din [4] dzile bătrîne iară după acea s-au înpresurat cu hotarului tîrgului Romanului.

Derept acea, domniia mea iarăşi m-am milostivit de o am dat şi o am întorsŭ dumisale ca să o ţie cu tot venitul şi să hie iarăşi cu hotar [5] Gîdinţilor, cum au fost din céle dzile bătrîne şi să-i hie direaptă moşie.

Şi nime să nu cutédze a ţinea sau a opri preste cartea domniei méle.

---

[1] Corectat din „3".
[2] Pentru „potronici".
[3] Corectat din „Gîndinţilor".
[4] Scris peste „iar".
[5] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Ꙋ Иас, лѣто ×зрмв мартїе ѕї.

Сам господинъ велѣл.

Иѡ Мѡиси воевода <m.p.>.

Кръстѣ <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Episcopia Roman, X/13.
Orig., hîrtie (30,4 × 19,4 cm), pecete aplicată.

85

1634 (7142) martie 18, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Pătraşco Ciogolea logofăt al treilea satul Dumeni, pe Iubăneasa, ţinutul Dorohoi, pentru 200 taleri pe care i-a dat în trebuinţa ţării.

† Іѡ Моуси Могила воевода, божїею милостїею, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже тот истинїи наш вѣрнїи болѣрин Пътрашко Чоголѣ третїи логофет, слꙋжил господствꙋ ми правою и вѣрною. Тѣм мы видѣвше его правою и вѣрною слꙋжбꙋ до нас, жаловали есми его ѡсобною на<ш>[1]їю милостїю и дали и помиловали есми емꙋ ѡт нас, ꙋ нашею земли Молдавскои, съ един село что ест права ѡтнинꙋ господства ми, на имѣ Дꙋмѣнїи, на Юбънѣса, ꙋ волост Дорохои, съ став и съ вес[2] хотар и съ вес приход, елико на нем, ради его правою и вѣрнною слꙋжбꙋ ꙗкоже више пишем <и>[3] ради два сто талери сребрънн их еже ѡн дал въ потрѣбꙋ господства ми и земскои едномꙋ велик ага еже принесил господствꙋ ми каѳан ѡт честитаго <цар>[1]ѣ.... <когд>[1]а имал землѣ нашꙗ велика нъжнъ.

Тѣм ради, како да ест ...... <пр>[1]ава ѡтнинꙋ и даанїе и милованїе и ꙋрик, съ въсѣм доходом, непорꙋшенно николиже на вѣки.

А по нашим животѣ и <господст>[1]вованїе кто се покꙋсит разорити сїа наш даанїе и ꙋстроенїе таковаго да ест проклѣт и тръклѣт ѡт господина Бога и ѡт прѣчистїа его матеръ и ѡт въсѣх свѣтих иже Богꙋ благоꙋгодивше и да имает част съ Юдоꙗ и съ тръклѣтом Арїꙗ въ безконечнїꙗ вѣки и мъки, амин. Того ради ин да се не ꙋминшает.

Ꙋ Иас, лѣто ×зрмв мартїе иї дьни.

† Сам господинъ велѣл.

† Кръстѣ Дамїꙗн <писал>.

---

[1] Loc rupt.
[2] Cuvintele: Юбънѣса... съ вес, scrise peste alt text.
[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al nostru, Pătrașco Ciogolea al treilea logofăt, a slujit domniei mele drept și credincios. De aceea, noi, văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un sat care este dreaptă ocină a domniei mele, anume Dumenii, pe Iubăneasa, în ținutul Dorohoi, cu iaz și cu tot [1] hotarul și cu tot venitul cît va fi pe el, pentru a lui dreaptă și credincioasă slujbă după cum scrim mai sus <și> [2] pentru două sute de taleri de argint, pe care el i-a dat în treaba domniei mele și a țării, unui mare agă care a adus domniei mele caftanul de la cinstitul împărat ....[3], cînd a avut țara noastră mare nevoie.

Pentru acea, să-i fie ....[3] dreaptă ocină și danie și miluire și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar după viața și domnia noastră, cine se va ispiti să strice această danie și întocmire a noastră, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu și de preacurata lui maică și de toți sfinții care bine au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie în veacurile și muncile fără de sfîrșit, amin.

Pentru aceea, altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1634> martie 18 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Cîrstea Damiian <a scris>.

Biblioteca municipală Sibiu.
Orig., hîrtie (41,5 × 28,5 cm), pecete timbrată.
O trad. la Bibl. Acad., DCCXXXV/53.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XIX, p. 24 (rezumat).

86

1634 (7142) martie 18, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare spătar o jirebie cu case, cumpărată din satul Petia Mare, ținutul Suceava.

† Иw Мосѷи Могила воевода, божїею милостїею, господаръ Земли Мwлдавской. Ѡже прїидошѣ, прѣд нными и прѣд нашими болѣри, Мърїика дочка Софронїи,

---

[1] Cuvintele: „Iubăneasa ... cu tot“, scrise peste alt text.
[2] Omis.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

внѹка Козмн вътаг н сыновє свон, Геωргїє н Тофана н Настасїꙗ н Єфнмка, по нх добрнх волн, нєснм непонѵждєннї, анн прнсєлованн н продалн нх права ωтнина н дѣдннна, єдна жнрѣбнїє за ωтннн; съ домωк н съ вєс прнход ωт село <Пє>[1]-тїꙗ Вєл, єлнко сѧ нзбєрєт част нм съ правдоꙗ, что ѹ волост Сѹчавскон. Таа продалн нашємѹ вѣрномѹ болѣрнѹ Дѹмнтрашковн Шолдан вєлнкомѹ спътар радн два дєсѣт[2] талєрн срєб<ръ>[3]нннх.

Тѣм радн, како да єст ємѹ н ωт нас ωтнина н внкѹплєнїє н ѵрнк, съ въсѣм доходом. И нн да сѧ нє ѹмншаєт.

Ѹ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмв мартїє нї.

† Господннъ рєчє.

† Ганґѣ вєл логофєт ѹчн н сѧ нскаах <m.p.>.

† Кръстѣ Даммїан <писал>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: Испнсок de[4] Пєтїꙗ Вєл.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţări Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Măriica, fiica Sofroniei, nepoata lui Cozma vătaf şi fiii săi, Gheorghie şi Tofana şi Nastasia, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, o jirebie de ocină, cu case şi cu tot venitul, din satul <Pe>[1]tiia Mare, ce este în ţinutul Sucevei, cît se va alege partea lor cu dreptate. Aceea au vîndut-o credinciosului nostru boier Dumitraşco Şoldan mare spătar pentru douăzeci [2] taleri de argint.

Pentru aceea, să-i fie şi de la noi ocină şi cumpărătură şi uric, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7142 <1634> martie 18.

† Domnul a zis.

† Ghianghia mare logofăt a învăţat şi m-am iscălit <m.p.>.

† Crîstea Dammiian <a scris>.

< Pe verso, însemnare contemporană>: Ispisoc de[5] Petiia Mare.

Bibl. Acad., XXXVII/60.
Orig., hîrtie (30,9 × 19,1 cm), pecete timbrată, stricată.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 19–20 (traducerea editorului.)

---

[1] Loc rupt.
[2] Scris cu altă cerneală pe loc ce fusese lăsat alb.
[3] Omis.
[4] Aşa în orig.
[5] „de“ în orig.

www.dacoromanica.ro

87

1634 martie 20, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte Avrămiei, fiica lui Zaharia Tăutul, satul Cîmpulung, pe Ceremuşul Alb, ţinutul Cernăuţi, după pîra avută cu Tăutul logofăt.

Moisie Moghila v<oie>v<od>. A venit Tăutul log<ofăt>] şi a pîrît pe sora sa, Avrămiia, fata lui Zaharia Tăutul, şi pe fiul ei, Lupul Popăscul, p<en>t<ru> satul Cîmpulung (Длъгое полѣ) ce-i pe Cirimuşul Alb, ţin<utul> Cernăuţi; nici Avrămiia, nici Lupul Popăscul nu-i dau nemic. Avrămiia arată un zapis al părintelui ei, Zaharia Tăutul, zicînd că acesta zălojise acel sat lui Stroici [log<ofăt> p<en>t<ru> 100 ughi galbeni (ѹги жолти) şi Popa diiac cu femeia sa, Avrămiia, fata Zahariei, a dat acei 100 ughi galbeni răscumpărînd satul. S-au înţeles ca Zaharie Tăutul să ridice veniturile dintr-o jumătate de sat. Astfel Avrămiia] s-a îndreptat punînd şi ferăe în visterie. Tăutul a fost dat rămas.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, III, p. 90—91.
Rezumat după original slav.

88

<Înainte de aprilie 1634>.

Ion Carapotona şoltuz şi 12 pîrgari din Bîrlad mărturisesc că Vasilie, fratele lui Dragu din Obîrşieni, şi-a dat toată partea sa şi a fratelui său din satul Slipoteni lui Cehan mare vornic pentru gloaba de 60 lei ce o avea de plătit.

† O mărturia cu şesă pecéţi şi fără velet de la Ion Carapoton şoltuzul cu 12 pîrgari din tîrgul Bîrladul mărturisind precum că pentru şugubina ce-au făcut Vasilie, fratele Dragului de la Obîrşiieni, înblînd cu nepoată-sa Anghelina sînu Dragului şi i să face gloaba lui 60 lei să de lui Cehan vel vornic. Neavînd bani au dat toată parte lui, împreună cu dînsul şi frate-său iarăş toată parte lui, ce-au avut ei în sat în Slipoteni, ca să fie moşie stătătoare.

Arh. St. Bucureşti, Ms. 628, f. 94.
Rezumat.
Datat după Ionaşco Cehan mare vornic pe care Vasile Lupu nu-l mai menţine în această dregătorie.

www.dacoromanica.ro

16<34 aprilie> — 16<53 iulie> (71...).

Vasile Lupu voievod scrie lui Ursul din Tinteşti despre o pricină pentru o ocină din satul Roşiori.

† **Іѡ Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои.** Scriem domnia mea la sluga noastră, la Ursul den Tinteşti. Dămu-ţi ştire că s-au pîrît de faţă, înnaintea domniei méle, Ionaşco Costiceanul şi Boghiul de sat din Roşiori cu Gligorie şi cu Ionaşco de acolo pentru acea ocină de sat din Roşiori, de au dzis Ionaşco Costiceanul şi cu soţiia lui, cu Boghiul, că nu simtu ei razeşi pre toată pre acea ocină şi nu li-i în giumătate acea ocină. Iar Gligorie şi cu Ionaşco au dzis că simtu ei răzeşi pre tot locul de acolo ......[1] sintu......[1] toţi şi ......<pă>[1]dure şi la cîmpu şi în locul şi au aratat şi zapise domniei mele ....[1] şi ei în tot locul, cum ţin şi ei.

Deci au rămas Gligorié şi <Iona>[1]ş<co> ......[1] Boghiul denaintea domniei mele, ca să ......[1] de înpreună şi să li întoarcă tot ce le-au luat înnapoi ......[1] şi ......[1] şi de aceasta pîră să nu mai pîrască Ionaşco Costicea<nul> ......[1] pre Gligorie şi pre Ionaşco şi pre alţi razeşi de acum <înainte ni>[1]ci dănăoară în véci, peste cartea domniei méle. **Сїи пишем.**

† **Са<м господинъ велѣл>**[1].

† **<Ѹ>**[1] **Ѩс, въ лѣто ҂зр....**[1]

Arh. St. Bucureşti, Episcopia Huşi, XXVII/3.
Orig., hîrtie (22,4 × 20,5 cm), rupt, pecete aplicată.
Datat după domnia lui Vasile Lupu.

90

<1634 aprilie — 1653 iulie>.

Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre popa Vasilie din Negoeşti şi Ştefan.

† **Іѡ Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои.** A ...... <îna>[1]intea domnii méle <p>[1]opa Vasilie de Negoeşti cu Şte-

---

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

f<an> ...... <înain>[1]tea do<m>[1]nii méle <p>[1]opa Vasilie de Negoeşti că au c<umpărat> ......[1] partea Rusului tot ......[1] cu tot vinitul de la Fetenc ......[1] Vasilie fi ......[1] encăi cum au arătat şi [şi] zap<is>......[1] de cumpărat<ură>...... <Şte>[1]fan şi cu cumnaţii lui au dzîs că po ......[1] au vrut să-i ......[1] cumpărat-o de cin ......[1] domnii méle au <soco>[1]tit şi aşea le-am aflatu lé<ge> ...... <Vasi>[1]lie şi cu fra<te>[1]l<e> ......[1] tea cumpărături cum le spune zap<isele> ......[1] popa Vasilie ......[1] Ştefan dennaintea domnii méle ......[1] să nu mai aibă a-<i m>[1]ai pîrî Ştefan şi cumnaţii loi p<entru> ......[1]

† Сам господинъ велѣл.

Bibl. Acad., XXI/72.
Fragment din orig., hîrtie (19,6 × 13,4 cm), foarte deteriorat, pecete aplicată.
Datat după domnia lui Vasile Lupu.

91

< 1634 aprilie — 1653 iulie>.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Procopie Focea partea de ocină a Dărdăreştilor din Pogoceni, în urma unei judecăţi.

Ioan Vasilie voievod, cu mila lui <Dumnezeu>[2], domnŭ Ţării Moldovii. Facem înştiinţare precum s-au pîrît înainte domniei mele acéşti oameni, anume Pricopie Focea şi Necula diiacul, cu Ion din Dăniceni pentru o parte de ocină a Dărdăreştilor, din partea F ......[3] ţiindu-o Simion[ne] pentru nişte iape turceşti ce-au plătit ei. Deci Pricopie Focea au dzis că tată-său Vasilie, ce au fost la închisoare la temniţa domniei mele, cu năpaste pentru acele iape turceşti, care s-au prilejit de au şi murit în temniţă şi n-au fost vinovat, precum au mărturisit înainte noastră credincios boieriul nostru Ştefan, cînd au spînzurat pe Căzacul tălhariul la moartea lui şi pe Prodan şi gazda lui, pre Ion Oni din Pogocéni, iar Vasilie Focea ci i s-au prilejit moarte în temniţă nu-i vinovat şi încă i s-au luat şi bucatili pentru plata iapelor.

Deci domnia mea înpreună cu tot sfatul boierilor noştri am socotit să nu fie şi cu moarte şi cu bucatile luate, ce să i să întoarcă bucatile dispre soţiile Căzacului tălhariul, adică di la Prodan şi de Ion Oni, iar dacă nu-i vor întoarce bucatile, să aibă a ţine Procopie Focea parte de ocină a lui Prodan din Pogocéni, partea Dărdăreştilor.

[1] Loc rupt.
[2] Omis în copie.
[3] Loc alb în copie.

www.dacoromanica.ro

Procopie pre Ion Oni.

Să să ştie că acestŭ şoret s-au dat de dumnealor că[p]pitan Hurnuez Grev ...... [1] pe is<pi> [2]socŭ vechiu dinpreună cu soţie dumisali Ilinca şi de raposat Vasilie Focii s-au dat la mîna neamului nostru, anume monah Pahomii şi Istratii nepoti Foci, di la aceastŭ scris<oare> [2] s-au tîmplat maica Magdalina, fata Focii.

Şi am scris eu preot Ştefan ot Tupilaţi cu dzisa dumisale.

Această carte gospod s-au scos de pe o carte românească, fiind cam stricată aceia, pe cît s-au putut de Evloghie dascal, în anul 1776 mai 20.

Arh. St. Iaşi, DXII/18.
Copie.

92

< 1634 aprilie — 1653 iulie>.

Miron şoltuzul şi bătrînii din tîrgul Dorohoi mărturisesc că nici Gliguţa, nici tatăl acestuia nu au stăpînit vreodată satul Păscari.

Milostive doamne, să fii mărie dumitale sănătos. Venit-au aicé la noi boerinul mării dumitale, Néniul vornicu de gloată, cu cinstită carte mării dumitale, scriindu să ne strîngem la un loc noi tîrgoveţii din oraşul mării tale, din Dorohoiu şi oameni buni bătrîni di pin pregiurul satului Păscarilor, să socotim cum vom şti cu sufletele noastre de rîndul acelui satu: ţînutu-l-au vreodată Gliguţa satul Gliguţăi au nu l-au ţinut? Şi de un Pavăl, ce zicu c-au fostu vîndut acel satu tatălui Gliguţei, să dăm ştire mării dumitale ce om au fostu.

Deci noi, milostive doamne, diacă văzum cinstită carte mării dumitale, noi ni-am strînsu toţi tîrgoveţii şi preoţii din oraşul mării tale şi oameni buni bătrîni din megiiaşi, în casa lui Miron şoltuzul, de am socotit de rîndul acelui satu.

Deci cum ştim noi cu sufletele noastre pentru rîndul acelui satu noi dăm ştire mării tale: că de cîndu am apucat noi o samă de oameni ce sîntem bătrîni din zilele lui Petru voevod, noi n-amu apucat, nici ştimu să-l hi ţînut Gliguţa, nici tatăl său, nici altu boeriu, ce-au ascultat de oraşul mării tale pînă [pînă] la Barnovschie voevod. Deci Barnovschie vodă l-au dat bîrnovenilor şi ş-au ales hotarul despre tîrgu; iar mai nainte de Pătru vodă

[1] Neclar în copie.
[2] Omis în copie.

www.dacoromanica.ro

de-l va hi şi ţinut vreun boierin noi nu ştimu. Şi de acel Pavăl încă nu ştim ce om au fost.

Deci, milostive doamne, cum ştim noi cu sufletele noastre noi dăm şti[m]re [ştirė] mării tale. Şi am mărturisit într-acesta chip şi înnainte vornicului Nėniul.

Pentru credinţa, pus-am şi pecete oraşului mării dumitale.

Vei face cum te va milostivi Dumnezău. Să fii mării dumitale sănătos întru mulţi ani, cu bună pace în Hristos, amin.

Fără velet.

Plecaţi şi mai mici robii mării dumitale: Miron şoltuz, Grozav stari ot tam i Ghiciul tij i Ignat tij i Grigore tij i Ion tij i Ionco tij i popa Iordache i popa Corne i popa Gheorghie i Ştefan diiaconu i alţi orăşeni i Gavril Găină tij i Creţul tij i Gavril Veveriţă tij i Onciul stari ot Văculeşti i Ion stari tij i Simion vătăman tij i popa Condre tij i Buţura stari ot Brăeşti i Hanco tij i Gociul ot Lozeni i Buţa stari ot Măguri i Gavril stari ot tam i Vasile vătămanu ot Miclăuşeni şi mulţi oameni buni.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 646, f. 54v (nr. 4).
Copie din condica m-rii Bîrnova.
Datat din domnia lui Vasile Lupu, care întăreşte de două ori satul Păscari m-rii Bîrnova. Vezi doc. din 1636 aprilie 7 (*ibidem*, ms. nr. 646, f. 6) şi 1642 aprilie 4 (*ibidem*, ms. nr. 629, f. 32 a şi ms. nr. 646, f. 54).

93

< 1634 aprilie — 1653 >.

Iamandi, fiul lui Enache din Vaslui, vinde lui Racoviţă logofăt un ţigan.

† Adecă eu, Iamandi sin Enache ot Vasloiu, scriu şi mărtorisesc cu acest[st]a zapis al meu com amo vîndot on ţigan domisale logofătoloi Răcoviţe, anome Cos[s]tantin, feciorul Orsoloi, ce ne es[s]te noa ţigan de compărătoră şi i l-am vîndot de bonăvoe me, de nemene nevoit, se-i hie domisale moşie şi compărătore în veci şi i l-am vîndoto derepto treidzeci şi cenci de galbeni.

Şi ne-am tocmit acesti tocmali denaente loi Pătraşco ot <R>[1]omăneşti şi denaente Giorgei ot Zlătăreşti şi denainte Leţei ot Vereşti[2] şi denaente loi Pinteleio Fleşca ot tam şi denaente Necolei sin popa ot Fereşti şi a molţi omen[n]i boni şi megieşi de pen pregior, ca să se ştie.

---

[1] Omis.
[2] Pentru „Fereşti".

www.dacoromanica.ro

Şi eu Iamandi am scris şi me-m pos şi degetele.
Ꙗмандн нскал.
† Necola.
† Vasile Leţe.
† Pănteleiu.

Bibl. Acad., CLX/98.
Orig., hîrtie (29,9 × 49,5 cm), trei peceţi aplicate şi o amprentă digitală.
Datat după Racoviţă Cehan logofăt al doilea.

94

< 1634 aprilie — 1651 >.

Vasile Lupu voievod dăruieşte lui Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava satul Tătăraşi, pe Bîrlad, ţinutul Vaslui, şi trei sălaşe de ţigani.

1 ispisocu sîrbăsc fără vălet de la Vasîlie vodă întru cari scrie:
Иѡ Васнлїе воевода, божїею милостїю, господарь Земле Мѡлд.вскон. Facim înştiinţaré pentru adivărat boeriul nostru, dumnealui Gavril hatmanul i pîrcălabu Suceavschii, precum slujîndu domnii meli cu dreptate şi cu adivărat şi încredinţată slujbă, pentru acie văzîndu noi a lui cu dreptatie slujbă ci au slujit domnii meli şi ţărîi, din osăbit a noastră milă i-am datu şi l-am miluit întru al nostru pămîntu a Moldovii c-un sat, anumi Tătăraşi ot Vasluiu, pre apa Bîrladului, cari sat au fost din hotar tîrgului Vasluiului. Şi i-au mai datu şi trii sălaşe de ţigani, anumi: Ionaşco Mimari cu fămeia lui şi pi Ionaşco i Florea, ficioru lui Vicol, cu fimiili lor i proci.

Bibl. Acad., Ms. 5181, f. 125.
Rezumat.
Datat după Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava.

95

< 1634 aprilie — 1643 februarie >.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Grigore Ureche spătar nişte părţi de ocină din Horbineşti după judecata avută cu Procop, fiul lui Bîrligă şi rudele sale.

Ispisoc de la Vasîle voievod cum că Procop, ficiorul Bîrligăi şi săminţiia lui, Manaica [1] şi Ifrim şi Dorohot [1] de Horbineşti şi aşijdire săminţiia lor,

[1] Aşa în copie.

www.dacoromanica.ro

Tiron şi Gheorghi şi ficiorii lor, Hilimon, nepoţii lui Nistor şi a Mogoşii, au pîrît pe Gligori Urechi spatar pentru nişte părţi din sat din Horbineşti că le ţîne fără ispravă, iar Gligori Urechi spatar au arătat ispisoaci de la Petru voievod a nepotului său, a lui Neculai, ficiorul lui Vasîle Ureche şi a Magdii fata Tudosiei, nepoata lui Gavrilaş logofăt, scriind drepte cumpărături aceli părţi de la Druţu şi de la Andreica şi Pricop şi Stepca şi Culcăn şi sora lor, Tudosia şi Mărica şi Părasca şi Titiiana şi Costîn, ficiorul lui Ion Bîrligăi şi mătuşa lor, Mărica, sora lui Ion Burligăi, toţi nepoţii lui Ivan şi săminţiia lor Crăciun, nepotul Petrii şi săminţiia lor, Tudura şi ficiorul ei, Crăciun şi Niugul, fratile Petrii şi Costiniasă şi sora lor Mărica şi Andreica Stîngaci şi Uliana, fata lui Toader, toţi nepoţii şi strenepoţii lui Toader, ce au fost vîndut lui Şăptilici armăşălul şi au avut mărturie de la Vartic ce au fost vornic, cum acel Şăptilici au vîndut aceli părţi lui Gavrilaş logofăt, din giumătate de sat ce să va alegi. Aşijdire Mărica, fata Sorcăi şi sora ei, Ana şi Anghelina, nepoţii şi strenepote...... [1] din Horbineşti şi cu parte din heleşteul din sus şi şi cu moară lui Gavrilaş logofăt. Aşijdere au vîndut Dimco, feciorul Ganii acea giumătate de iaz şi cu giumătate de heleşteu ales, scriind într-aceste ispisoaci giumătate de Horbineşti şi cu tot heleşteul de sus şi cu moară. Aşijdire au arătat ispisoaci de la Irimiia vodă, pe care sînt mai sus scrişi, cum au vîndut partéa Iurşii, moşul Bîrligăi.

Şi Urechi cu aceli ispisoaci s-au îndreptat, iar pe acii oameni s-au dat rămaşi.

Bibl. Acad., Ms. nr. 5304, f. 22 r — v.
Copie.
Datat după începutul domniei lui Vasile Lupu şi după Grigore Ureche, care deţine dregătoria de mare spătar pînă în februarie 1643, cînd devine mare vornic al Ţării de Jos.

96

163<4 aprilie> — 164<1> (714......).

Vasile Lupu voievod scrie slugilor sale din Poliţeni să-l apere pe Vasile din Pogana împotriva unor negustori, în legătură cu o vînzare de miere.

† **Иѡн Васнлїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Пишем господства ми слугн** [2] Poliţăni. Dămu-ţi ştiri că domniei méle s-au jeluit Vasi-

[1] Copistul a omis un rînd.
[2] Documentul este tăiat.

www.dacoromanica.ro

lie ot Pogana şi ...... [1] şi aşa au dzis, cum ei au loat bani pre mière de la neguţători de ş-au plătit ...... [2] alte nevoi; dat-au Domnedzău de stupi ci nu i-au făcut ca să să plătească deacă ...... [2] domniei mėli, iar tu ...... [2] mergi <să> [3] dzici acelor neguţători de vrėme ce n-au dat [dat] d ...... [2] mièrea, socotit-am domnia mea să-şi ia cine va hi dat dzece zloţi să-i dea v.... [2] vedea cartea domniei mėli iar tu să le dzici acelor neguţători atîta...... [2] să nu-i învăluiască să ingăduiască pînă dė altu ţară. **Сии пишем.**

Пис ꙋ град хзрм....[2]

† Господинъ рече.

Biblioteca Centrală de Stat, Secţia manuscrise, XXX/2.

Orig., hîrtie (16 × 17,6 cm), pecete timbrată; în dreapta, la sfîrşitul rîndurilor, documentul a fost tăiat.

Cu o copie modernă.

Datat după începutul domniei lui Vasile Lupu şi cifra zecilor din dată.

97

< 1634 aprilie — 1641 >.

Iachim Bandur vornic de gloată mărturiseşte că, în urma poruncii domneşti, a căutat în catastiful tîrgului Iaşi şi a aflat că via pentru care se pîrîse Irina Alivăneasa cu mănăstirea Sf. Sava a fost dăruită mănăstirii de Alivan şi jupîneasa sa în zilele lui Ştefan voievod.

† Єто аз, Ѩким Бандꙋр дворник глотни, mărturiisescu cu această scriisore a nost< r>[3]ă cum s-au pîrît de faţă, înnaintė <mă>[4]rie sale domnu nostru, lui Vasilie vodă, Irina Alivănesă cu iagumenu de la mănăstire de la Sveti Sava printru vie ce au dat Alivan svėntei mănăstiri.

Şi m-au trimis mărie-sa domnu nostru de am căutat la catastivul tîrgului. La catastivul tîrgului s-au aflat scrisă ace vii şi dată danie sventei mănăstirii de Alivan şi de giupînesa sa şi de doi fete [5] a lui şi de o[n] fătă[6] a lui şi s-au aflat scris la ca< ta>[3]stiv din dzilele lui Ştefan vodă; de atunce au fost 12 ai pînă în dzilele lui Vasilie vodă. Şi au fost atunce şoltuz Ştefan Poprîşoc cu 12 pîr[r]garie ai săi.

---

[1] Loc alb.
[2] Documentul este tăiat.
[3] Omis.
[4] Loc rupt.
[5] „fete“, scris peste „feciori“, care a fost şters.
[6] „fătă“, scris peste „fată“.

www.dacoromanica.ro

De acesta scriiu şi mărturisescu. Şi mai mare mărturie me-m pus şi pecete.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava — Iaşi, XXXVI/13.
Orig., hîrtie (31,5 × 21,5 cm), pecete aplicată.
Datat după Vasile Lupu voievod şi Iachim Bandur vornic de gloată.

98

< 1634 aprilie — 1640 >.

Vasile Lupu voievod porunceşte pîrcălabilor din ţinutul Neamţ să cerceteze pricina dintre Naşcu din Muşeteşti şi feciorii lui Hociungu din Stănăsliveşti pentru o ocină.

† **Ιω Βасилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мωлдавскои.** Scriem domnie mea la slugile noastre, la pîr<că>[1]labii de Neamţu. Dă lor[2] ştiri că s-au pîrît de faţă, înnaintea domniei méle, Năşcoe din sat din Meşeteşti cu ficiorii lui Hociungul din sat din Stănăsliveştii pent<ru m>[3]oşie ce au cumpărat Năşcoe de la dînşii, de au dat treidzăci ......[3] bătuţ, cum ari Năşcoe şi zapis de la dînşii ......[3] fost vîndută altora şi au şi zapis aceia......[3] Năşcoe de pre moşiia.

Pentr-acéia, d<acă veţi vedea cartea>[3] domniei méle, iar voi să strîngeţi oameni ......[3] de va hi fost vîndută ace moşiie altor......[3] tă ceştii ......[3] mea i să aveţi a-i înple preţ de......[3] Naşcoe ......[3] ace moşiie de pre a ......[3]

Bibl. Acad., CXVI/96.
Orig., hîrtie (16,5 × 21,5 cm), ruptă o şesime din document.
Datat după începutul domniei lui Vasile Lupu şi după Ionaşco din Muşeteşti care murise înainte de 1640 (7148) (vezi Arh. St. Bucureşti, M-rea Bistriţa, XI/4).

99

< 1634 aprilie — 1639 >.

Evloghie episcop de Rădăuţi cumpără satul Milişăuţi şi jumătate din satul Măreţei şi le dăruieşte surorii sale Ana.

Nämlich ich Evlogi Bischof von Radauz schreibe und bezeuge, mit dieser meiner Verschreibung dass ich ein Vater und Ahngut das ganze Dorf Meleschäuz mit den Leibeigenen gekauft habe. Auch habe ich die untere

[1] Omis.
[2] Aşa în orig.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Hälfte des Dorfes Märäzäi gekauft, mit den Leibeigenen, das im Zenut Sućawa am Flusse Sućawa liegt, und habe sie diese Dörfer als eine aufrechte Gabe und Schenknis meiner Schwester Anna gegeben damit ihr dies eine Schenknis sei ewiglich. Und niemand aus meinen Brüdern oder meinen Sippen soll sich einmischen in meine Schenkung denn ich habe dies meiner Schwester Anna gegeben. Wenn sich jedoch jemant aus all meinem Geschlechte oder meinen Verwandten erheben sollte dem sie es wieder aus ihrem guten Willen geben will dem soll es gegeben sein mit meinem Willen ist es aber niemanden gegeben ausser der Oberwänten. Wer sich aber dagegen erheben sollte aus meinem Geschlechte dem soll nicht verziehen werden von mir und dem barmherzigen Gott ewiglich und er soll verflucht sein von den 318 Vätern.

Bei dieser von mir gemachten Verfügung waren gegenwärtig Stratulat ......[1] Demeter ......[1] und auch Simon von Solonez mit seinem Sone Kostantin, Doćil und Nakul und Kostantin Ćogoli der Parkalab.

Und im Beisein dieser Boeren habe ich die Malzeichen von Meleschäuz nach der Abmarkung die auf Befehl Sei<ner> Hoheit des Woden Basil vorgenommen worden, namentlich: gegen Krainićeśtie vom frischen Bründel gegen......[1] auf den Berg zum faulen Bründel und geht hinab bis zum......[1] des Berges, bis zum Berge, der gegen Härinćeśtie hinabsteigt und get über das Wasser Sućawa in die Lache, wo der Mühlbach aus dem Horaiz kommt und das Gemärk nimmt sich aufwärts auf den Horauz bis an die Lippe des Berges gegen Romäneśtie unten über den Horaiz und auf die Quelle am Farwege bis zum frischen Bründel. Ich habe den Räseschen auf diesem Grunde Alles Gelb Baar gegeben und habe es gemacht auf dass es meiner Schwester Anna ein Gedenknis sei ewiglich.

Und zur Beglaubigung habe ich auch das Siegel beigedrückt.

Geschrieb<ien> hat's Udre.

Ich Jeremia Murgulez habe mich unterfertiget, da ich gelegentlich dazu gekommen.

Ich Stratulat.

Adică eu, Evloghie episcop de Rădăuţi, scriu şi mărturisesc cu acest zapis al meu că am cumpărat o ocină, satul întreg Meleşăuţi cu vecinii. De asemenea, am cumpărat eu jumătate din jos a satului Mărețel cu vecinii, care se află în ţinutul Suceava, la apa Sucevii, şi am dat aceste sate ca o dreaptă danie şi dăruire surorii mele Ana ca să-i fie dăruire în veci. Şi nimeni din fraţii mei sau din rudele mele să nu se amestece în această dăruire a mea

---

[1] Loc gol în textul editat.

www.dacoromanica.ro

pe care am dat-o surorii mele Ana. Iar dacă cineva din neamul meu sau din rudele mele s-ar ridica şi cui ar vrea să-i dea din bunăvoia ei, aceluia să-i fie dat, dar cu voia mea nu este nimănui dat decît sus amintitei. Iar cine s-ar ridica din neamul meu, acela să fie neiertat de mine şi de bunul Dumnezeu în veci şi să fie blestemat de cei 318 părinţi.

Şi la această întocmire au fost de faţă Stratulat...... [1] Dumitru...... [1] şi Simion de Soloneţ cu fiul său Costantin, Dociul şi Nacul şi Costantin Ciogole pîrcălab.

şi de faţă fiind aceşti boieri am arătat eu semnele de hotar ale Meleşăuţilor după hotarnica făcută la porunca măriei sale lui Vasilie voievod, anume: dinspre Crăiniceşti, de la Izvorul Rece către...... [1] la deal la Izvorul Puturos şi merge la vale pînă la .... [1] dealului pînă la deal, care cade înspre Hrinceşti şi merge peste apa Sucevii în baltă, unde vine pîrîul morii de la Horaiţ şi hotarul o ia în sus, pe Horaiţ, pînă la buza dealului, către Româneşti, în jos peste Horaiţ şi la izvor la drum pînă la Izvorul Rece.

Eu am dat răzeşilor pentru acel pămînt bani gata şi am făcut să fie pomenire veşnică surorii mele Ana.

Şi pentru credinţă am pus şi pecetea.

A scris Udrea.

Eu Ieremia Murguleţ m-am iscălit, întîmplîndu-mă de faţă.

Eu Stratulat.

După Wickenhauser, *Solka*, p. 98—99.
Trad. germană după orig. rom.

ALTE EDIŢII: Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 209 (trad. rom. apud. Wickenhauser, *Solka*).
Datat după domnia lui Vasile Lupu şi după Evloghie episcop de Rădăuţi (1631—1639).

100

1634 (7142) aprilie 5.

Luchian diac şi soţia lui, Antimiia, vînd partea lor din satul Vîrtop preotului Vasile din Şerbeşti.

† Adecă eu, Luchiian diiac şi fămeia mea Antimiia, fata lui Toader curteanul, din sat din Vîrtop, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de bunăvoia noastră, am vîndut dreaptă ocină şi moşie, ce să va alége parte noastră din satul din Vîrtop, din vatra satului şi din cîmpu şi din moară într-apa Cracăului şi pométe şi din fînaţ

[1] Loc gol în textul editat.

www.dacoromanica.ro

şi din tot locul. Aceasta am vîndut fratelui nostru preutului, lui Vasilie din Şerbeşti, dreptu optu galbeni, bani buni, ca să-i fie molitfe sali dréaptă ocină şi moşie şi cuconilor săi, în véci neclătit. Şi să aibă a-şi faci şi drése domneşti.

Şi în tocmala noastră au fost dumnealui giupînul Toma stolnicul cel mari şi dumnealui Iordachie vistiérnicul şi Nechifor păh<ărnicel> den Şerbeşti şi Dumitru Niţa hotnogul şi Andreiu Némişul şi Lupul Bogza şi mulţi oameni buni şi b<ă>[1]trîni din megiiaş.

Şi printru mai mare credinţă am pus peceţi şi am iscălit, ca să să ştie.

Въ лѣто ҂зрмв априлїє е҃.

Аз Тома сȣлжер искал вел столник <m.p.>.

Аз Їордакїе бив вистѣрник искал <m.p.>.

† Аз Дȣмитрȣ Ница хотногȣлж <m.p.>.

† Аз поп Филип искал <m.p>.

† Андрею нѣмишȣ <m.p>.

† Аз Лȣпȣ Богза искал <m.p.>.

Bibl. Acad., LVI/10.
Orig., hîrtie (32 × 20 cm), trei peceţi aplicate.

101

< După 1634 aprilie 5 >.

Dumitru Neţa hotnog ş.a. mărturisesc că, în urma poruncii domneşti, au ales pămînturile preotului Vasilie, ale lui Andrian şi ale unui nepot al lor din satul Vîrtop.

† Adecă eu, Dumitru Neţa hotnogul şi Ionaşco diiac de Bodeşti şi Andriian de Cîrligi şi mulţi oameni buni şi bătrîni din sus şi din gios, dăm ştiri cum au venit cinstită cartea măriei sale lui Vasilie vodă să socotim hotarul la sat la Vîrtop.

Deci, cu mare socotinţă şi pre dereptul am scos partea popei, lui Vasilie şi a lui Andriian ş-a unui nepot a lor de frate, ce s-au aflat cu direptul şi am scris şi pămînturile, anumi să să ştie, ca să nu mai fie gîlceavă nice dănăoară întru véci: doao pămînturi la mal, unul iaste; al doile pămîntu, din Cetăţue în gios altul; al patrule, de la sat în sus, doao la Glimée, doao la Zahorna, duao în Gîrbove cu Gropile, trei în Curmedzişe, trei în rîndul părului, doao la Latele; unul supt dîmbu, unul în Botée, doao <în>[2] Îngustele; unul în Mijloce, unul în Grope, la Gîrbove.

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

De-aceasta scriem şi mărturisim, să să ştie.
† Popa Pătrăşcan <m.p.>.
Аз Іωнашко искал <m.p.>.
† Eu Dumitru Neţa hotnogul <m.p.>.
Аз поп Василїе писах <m.p.>

Bibl. Acad., LVI/259.
Orig., hîrtie (28 × 19,3 cm).
Datat după zapisul din 5 aprilie 1634 prin care popa Vasilie cumpără ocini în Vîrtop (vezi nr. 100).

102

< După 1634 aprilie 5>.

Dumitru Neţa hotnog ş.a. mărturisesc că, în urma poruncii domneşti, au ales pămînturile tuturor copărtaşilor din satul Vîrtop.

† Adecă eu, Dumitru Niţa hotnogul, şi Ionaşco diiacul de Bodeşti şi Andriian de Cîrligi şi mulţi oameni buni şi bătrîni din megiiaş din sus şi din gios, scriem şi mărturisim cum au venit cinstită cartea măriei sale lui Vasilie vodă ca să socotim hotarul tot la sat la Vîrtop şi să tocmim şi să alégem partea tuturor părtênilor, cui ce să va veni.

Deci noi foarte amănuntul am socotit şi am înpărţit pre dreptul tuturor, cum s-a veni. Şi am scris şi anume cui ce s-au vinit. Am aflat în tot hotarul patru sute de pămînturi. Deci, am dat trei sute de pămînturi lui Ursu Nechita şi lui Gheorghe Boţ şi lui Mirun şi o sută părtênilor de sus. Deci s-au dat feciorilor lui Gavril 42 de pămînturi şi popei, lui Vasilie şi lui Andriian şi lui Donici 29 de pămînturi şi fételor lui Toader cinsprădzéce pămînturi, cu Grozava 17 [1] şi lui Andronic cu Ioana şi cu Antimia 15 pămînturi. Deci, acestea patru sute şi doaosprădzéce pămînturi s-au înplut cu fînaţul din Gropi şi din Vîrcioroabe sama aceasta.

Deci s-au tocmit ei şi le-au înpărţit şi s-au voit de bunăvoia lor. Şi le-am dat tuturor cîte un zapis de pămînturi, anumi carele ce pămîntu va ţinea.

Mai multă gîlceavă ca să nu mai fie nici dănăoară, în véci.

Аз поп Василїе писах.

† Eu Dumitru Neţa hotnogul iscal < m.p.>.

---

[1] „cu Grozava 17", scris deasupra rîndului.

www.dacoromanica.ro

† Popa Pătrăşcan <m.p.>.
† Їωнашко нскал <m.p.>.

Bibl. Acad., LVI/262.
Orig., hîrtie (33 × 27,3 cm), trei peceţi aplicate.
Datat după zapisul din 1634 aprilie 5 prin care popa Vasilie cumpără ocini în Vîrtop, devenind copărtaş cu ceilalţi proprietari (vezi nr. 100).

103

1634 (7142) aprilie 18, Bodeşti.

Gheorghe Preabici şi femeia sa Mărica vînd lui Toma postelnic o „ţélină de vie" la Cotnar, în dealul Laslăului.

† Adecă eu, Gheorghe Preabici şi cu fămé<ia mea, cu Mărica, fata lui Albotă, scriem noi şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum am vinit noi la dumnealui, la postelnicul Toma, de bunăvoia noastră şi nenevoiţi şi nesiliţi de nime, di-am vîndut dumisale o parte de ţélină de vie la tîrgu la Cotnar, în dealul Laslăului, ce să va alége partea Măricăi, fiatei lui Albotă. Şi i-am vîn<dut> [1] aciastă ţélină de vie dereptu un bou bun şi dereptu o vacă bună şi dereptu cincisprădzéci zloţi bătuţi, ca să fie dumisale ocină direaptă şi moşie în véci.

Şi într-aciasta tocmală au fost Ionaşco Răspop den Bodeşti şi Ghérghiţă dé acolea.

De-aciasta scriem şi mărturisim noi cu ciastă scrisoare a noastră. Şi pre mai mare credinţă ne-am pus şi peceţile, ca să se creadză şi să să ştie.

Пис ȣ Бодещи, въ лѣто ҂зрмв априлїе иї.

† Eu Ghérghiţă din Bodeşti încă am fostu într-această tocmală <m.p.>.

Аз Иωнаш <m.p.>.

Писал Тоадер Перже дїак <m.p.>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol"-Iaşi, Fond Spiridonie, II/97.
Orig., hîrtie (31 × 19,5 cm), trei peceţi aplicate.
EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 35—36 (orig.).

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) aprilie 25, Costiani.

Preotul Ionaşco şi fratele său Gheorghie vînd jupînesei Nastasia, soţia lui Gheorghe Arapu fost sulger, a patra parte din satul Aldeşti.

† Adecă eu, popa Ionaşco şi cu frate-mieu Gheorghie din Ruşciori, ficiorii Lupului, însine pre noi mărturisim, cu cest zapis al nostru, de nime nevoiţi, nice asupriţi, nice îndemnaţi, ce de bunăvoia noastră, am vîndut a nostră direptă moşie şi ocină din sat dintr-Aldeşti, din giumătate de sat giumatate, adecă din tot satul Aldeşti a patra parte de sat, cu tot vinitul din ţarină şi din cînpu şi din fînaţă şi dintr-apă, din hăleşteu şi din tot locul, cu tot vinitul; am vîndut dumisali giupînesîi Nastasîi sulgeroei, giupînesa lui Gheorghie Arapul ce-u fost sulger <ma>[1]re şi cuconilor dumis<ale>[1] direptu o sută şi doîdzăci de lei biti. Deci dumneaei giupîneasa Nastasîia ne-u dat noî plata deplin întru mînile noastre.

Deci de-<a>cumu înnainte ca să le fie dumiilor sale ocină şi moşie în véci şi cuconilor dumilor sali în véci.

Şi în tocmala noastră au fostu preutul Trifan ot Costiani şi Albul ot tam şi Ionaşco vătămanul ot Podoliani şi Pănteleiu ot Hărliceşti şi Costantin Bantăş ot Fauri şi Dumitraşco, sînovi Pănteleiu ot Hărliceşti şi mulţi omeni buni s-au prilejit.

Şi pre acest zapis să să facă dumnealor şi ispisoc domnescu.

Pentru credinţa am şi iscălit şi ne-m pus degetele, să fie de credinţă.

Ꙋ Костѧни, лѣто ҂зрмв априлїє кє.

Аз Костантин Бантъш искал <m.p.>.

Поп Трифан искал <m.p.>.

<Йонаш>[1]ко вътъман <m.p.>.

........[1] гꙋл ѡт Дърнещи <m.p.>.

† Şi eu Gheorghi am scris zapisul ca să să ştie.

Arh. St. Bucureşti, Mitropolia Moldovei, CXLIV/3.
Orig., hîrtie (31 × 19,7 cm), două peceţi aplicate.
O copie, ibidem, ms. nr. 523, f. 122—123.

---

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) aprilie 26.

Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Nastasia, soția lui Vrabie postelnic, și Ion fost vornic pentru părți din satul Berezeni, pe Elan.

Suret dipi o carti di giudecată sîrbască di la Vasîlii voevod din anul 7142 < 1634> aprilie 26.

Precum au vinit, înainte noastră şi înainte boerilor noştri ai Moldav[v]iei, a mari şi mici, Nastasîe, giupiniasa lui Vrabii postelnic şi s-au pîrît di faţi înainte noastră cu Ion biv vornic, pisti parte Drăgaei din sat Berezănii, pi gura Elanului.

Deci Ion biv vornic cu giupiniasa sa Ioana aşa au arătat, că ace parti a mătuşei lor, Drăgaei, nu esti vîndută lui Vrabii postelnic, ci li-au făcut lor Vrabii mari înpresurari, iar Nastasăe Vrăbioai au arătat înainte noastră ispisoace di cumpărătură di la Simion Moghila voevod şi dres de la Costandin voevod şi iarăşi ispisoc de pîră di la Miron Barnovschii voevod precum ace parti a Drăgaii esti dreaptă cumpărătură răposatului Vrabii postelnic dintru acel sat Berezănii.

Deci domnii me cu toți boerii noştri încă am mai dat lui Ion vornicu sorocu ca să aducă 24 oamini buni, cari să giuri pi sfînta evanghelii precum n-au vîndut moaşa lor Drăghie ace parti di ocină lui Vrabii postelnic şi li-am dat lor zî şi am scris zîoa lor în catastivul visteriei domniei meli.

Deci cînd au fost lor zîoa, giupiniasa Vrăbioai şi cu scrisorile ei au vinit la zî cu mulţi marturi şi au aştiptat o săptămînă peste zî, iar Ion vornic cu giupiniasa sa Ioana, ei n-au vinit. Deci au rămas dinainte noastră, după lege ţării, iar giupiniasa Vrăbioai cu ginerile său s-au îndreptat înainte noastră şi au pus ferîi 12 zloţi în visteria domniei meli.

Deci di acum înainti să nu mai aibă Ion vornicu cu giupiniasa Ioana mai mult a mai pîrî, nici a dobîndi, niciodată în veci vecinici. Iar di s-aru afla cîndva niscarvai dresă să nu să criază, ci să să rumpă şi să fii di mari ruşini.

Şi altul să nu să amestici pisti aciastă carti a domniei meli.

Pătraşcu Başotă vel logofăt iscal.

S-au tălmăcit di Gheorghii Evloghi dascal, 1782 mai 8.

Isprăvnicia ţinutului Totovii.

Copie aciasta poslăduindu-se şi de cătră noi din cuvînt în cuvînt şi fiind întocmai cu cel adivărat orighinal, s-au încredinţat şi cu a noastri iscălituri.

www.dacoromanica.ro

1827 iuli 20.
Niculai Grecianu agă <m.p.>.
Alecu Miclescu agă <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, LXXXVI/11.
Copie.

106

1634 (7142) aprilie 26, Mănăstirea Coşula.

Egumenul Meletie şi soborul mănăstirii Coşula se tocmesc cu Mihalcea Meica pentru un iaz care este pe jumătate în hotarul mănăstirii.

† Смѣренньıи єрмонах Мелєтии єгȣмєн и въсѣм събором монастира Кошȣлского. Вѣдомо чиним сим нашим листом Михалчѣ Мєика з Виколѧни ꙗко єсмо потокмили сѧ, по доброи волѣ, за єдин став которьıи маєт Михалча Мєика ѕагачєньıк ȣ своєм хотари, Чєркъшанєх и того ставȣ єст ꙗко бъı половина ȣ монастирскии хотар, ȣ село Кошȣлѧни. За ради того, за роскаєанѧм єго милости господарѧ Василїа воєводи, мъı, калȣгєри, хотѣли, тои став п<ри>[1]мѣ<ни>[1]ти покȣл затоплює мѣсцє монастирскоє.

Посокотивши за л<ист го>[1]сподарским и з слȣгами господарскими, на имѧ Иωнашко ωт ......[1] асиꙗн з Тилхарєштъ и дрȣгих людїи, нє мало, из своими сєлѧни кошȣлєни, лишили смо Михалчѣ що би вода стоꙗла покȣл досѧгни ȣ нашь хотар, а за тоє Мєика свѣтомȣ монастирєви дал конѧжє, бъı бъıл ȣ покои ω нас, калȣгєриц и ωт наших подданъıх, бєз жаднои пири за тȣю водȣ, котораѧ досѧгаєт з Михалчина за дѣлѧ.

Того чиним сєи запис и пєчат прикладаєм. И длѧ вѣри лѣпшєи и тих вьıши мєнованъıх слȣгъı господарских печати притискаєм и тъваркєм вѣчньıми часъı, нєпорȣшно, абъı бъıло ȣ покои въ дьни наши и въ дьни наших калȣгиром ....[1] дѣтєм Михалчиним и внȣком и правнȣкомжє, бъı бъıло на вѣки вѣкомъ.

Писан ȣ манастири Кошȣла въ лѣто ҂зрмв април кѕ.

† Єрмонах Мєлєтиє єгȣмєн <m.p.>.

† Smeritul ieromonah Meletie egumen şi tot soborul mănăstirii Coşula. Facem ştiut cu această carte a noastră lui Mihalcea Meica din Vicoleni că ne-am tocmit, de bunăvoie, pentru un iaz pe care îl are Mihalcea Meica zăgăzuit în hotarul său, al Cercăşanilor, şi acel iaz este ca pe jumătate în hotarul

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

mănăstirii, la satul Coşuleni. Pentru aceea, după povăţuirea milostivirii sale domnului Vasilie voievod, noi, călugării, am voit să mutăm acel iaz pentru că îneca locul mănăstirii.

Socotind după cartea domnească şi cu slugi domneşti, anume Ionaşco de la ...... [1] asiian din Tilhareşti şi alţi oameni mulţi dintre sătenii noştri coşuleni, am lăsat pe Mihalcea, ca apa să stea pînă va ajunge în hotarul nostru, iar pentru aceasta Meica a dat sfintei mănăstiri un cal, ca să fie în pace despre noi, călugării, şi din partea podanilor noştri, fără nici o pîră pentru acea apă, care să ajungă pentru treaba lui Mihalcea.

Pentru aceea, facem acest zapis şi punem pecetea. Şi pentru mai multă credinţă şi acele mai sus numite slugi domneşti adăugăm peceţile şi facem pentru vremurile veşnice, neclintit, ca să fie în pace în zilele noastre şi în zilele altor călugări...... [1] copiilor lui Mihalcea şi nepoţilor şi strănepoţilor, ca să fie în vecii vecilor.

Scris la mănăstirea Coşula, în anul 7142 <1634> aprilie 26.

† Iermonah Meletie egumen <m.p.>.

Bibl. Acad., CXXXVII/138 a—b.
Orig., hîrtie (34,2 × 20,8 cm), deteriorat, cinci peceţi aplicate.
Cu o trad. din anul 1748: alta, *ibidem*, XXXIV/40 a; o a treia, din 1785, la Arh. St. Bucureşti, M-rea Coşula, VII/4, cu data 1634 aprilie 25.

107

< Cca. 1634> aprilie 27, Iaşi.

Mărturia lui Grama stolnic şi Dumitru Buhuş vistiernic că sînt chezaşi cu 40 de galbeni, pentru Vîrlan, feciorul lui Lucoci, la Dumitrache Celebi.

Grama stolnicul şi Dumitru Buhuş vistérnic scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum simtem chizéş de patrudzăci de galbeni, să dăm pentru Vîrlan, feciorul lui Lucoci, de neşte rămăşiţi de gorştină. Să avem a da aceşti bani la Dumitrachie Celebiul după Dumeneca Mare într-o săptămînă, cîndu vor veni neguţătorii de la hraniţă. Să se ştie.

ѹ Ӕс, апрілїє кѕ҃.

Грама столник <m.p.>.

Аз Дѹмитрѹ Бѹхѹш вистѣрник <m.p.>.

Bibl. Acad., XLVII/182 a.
Orig., hîrtie (20,1 × 15,9 cm), două peceţi aplicate.
Datat după documentul scris pe aceeaşi hîrtie, la 28 mai 1635. Aici se face menţiunea că banii au fost daţi în zilele lui Moise Movilă voievod.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

108

1634 (7142) aprilie 30, Iaşi.

Vasile Lupu voievod porunceşte să se repare fîntîna Mitropoliei Sucevei.

Ioan Wasily Wojwoda lässt den zur Suczawaer Mitropolie gehörigen Brunen reparieren.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 30 t<en> Aprill.

Ioan Vasili voievod porunceşte să se repare fîntîna aparţinînd Mitropoliei Sucevei.

Dat în Iaşi, 7142 <1634> aprilie 30.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.
Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 62.
Rezumat german.

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 757 (rez. german şi trad.).

109

1634 (7142) mai, Todereşti.

Vasile Crucean şi Ioniţă mărturisesc că au ales părţile din satul Todereşti cumpărate de Dabija pîrcălab de la Ileana comisoaia şi Vasile Boboc.

† Vasilie Crucean de Ionăşăşti şi Ioniţă de Călimăneşti. Adecă au venit înaintea noastră Dabijea pîrcălabul cu cinstiti cartea măriei sale domnu nostru lui Vasilie vodă, scriindu la noi să strîngem oameni buni dinpregiur megiiaş şi să mérgem la sat la Todereşti să-i hotărîm şi să alégem a sa direaptă ocină şi cumpărătură ce au cumpărat de la Ileana comisoaia şi de la Vasilie Boboc, giumătate de sat de Todereşti, partea de sus, direptu cindzăci de galbeni, bani buni şi din partea de gios doao pămînturi din frunte ce au cumpărat iarăşi de la Vasilie Boboc şi cu loc de casă în vatra satului.

Deci noi am strînsu oameni buni şi bătrîni, anume: Gligorie Şusanul de Torceşti şi popa Dumitru de Rugineşti şi Ţuţuian de Păuneşti şi Piialeş de Jevréni şi Iosip de Dănăeşti şi Costantin de aco<lo>[1] şi Irimiia de Turburea şi Andreiu Ţiţul de Ionăşeşti şi Gheorghie de Drăghiceşti şi Bosiiuc de Măreşeşti şi Ion de acolo şi Sava de acolo şi Buda de Văléni şi Simion de

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Dănăeşti şi Vasilie ot tam şi Acsinti de acolo şi Cîrstiian de Domneşti şi Cohan şi Dărman de acolo şi Ghirvasie şi Vasilie Corbul şi Ionaşco Pălici de acolea şi Silion de Copăceşti şi mulţi oameni buni din sus şi din gios, dinpregiur megiiaş.

Şi am ales acea giumătate de sat de Todereşti, partea de sus şi din partea de gios un răzor din frunte şi cu loc de casă, cu toate nemeasterile, iar trei răzoare le-au lăsat pentru tocmala cia bună. Însă vîndzarea acestui răzor din partea de gios şi cu casăle şi pivniţă şi alte nemeasteri s-au biciuluit direptu trei sute de taleri, bani buni.

Şi am ales acéste cumpărături, ce scriem mai sus şi am pus pietri şi am stîlpit acel loc de cătră alţi răzeşi, cum am aflat cu direptul cu sufletele noastre, să hie direaptă ocină şi moşie, cumpărătură, giupînului Dabijei pîrcălabul şi giupînésăi şi cuconilor dumisale, neclătit nici dănăoară în véci, pînă-şi va faci şi alte întărituri domneşti, ca să să ştie.

ѹ Тодерещи, хзрмв май

Тал аз Ва·иліе Кръчан <m.p.>.

Arh. St. Iaşi, CCXVI/6.
Orig., hîrtie (31,5 × 21,6 cm), două peceţi aplicate.

110

1634 (7142) mai 1.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco şi lui Mihil ocini în satul Ţuţcani.

† Suret di pe un ispisoc sîrbăscu di la Vasile vodă din velet 7142 <1634> maiu 1.

Iată domnie me am dat şi am întărit slugilor noastre, lui Pătraşcu şi lui Mihil [1] din Ţuscani [2], pi o parte di moşie din sat din Ţuscani [2], din a patra parte din sat din Ţuscani [2] a patra parte, ce au cumpărat moşu lor, Vartic, şi frate-său, Trifan, di la popa Drăgoman, ficior Frăsîni, nipot lui Jibrascu, din diresă ce au avut înma lor, Frăsina, di întăritură di la Pătru vodă. Aciasta au vîndut-o drept 140 zloţi tătărăşti. Şi s-au sculat moşu lor, Vartic, şi frate-său, Trifan, şi au plătit toţi deplin acei bani gata, 140 zloţ bătuţ, în mînuli popii, lui Drăgoman, ficior Frăsînii, nipot Jibroscăi.

Aşisdiri şi domnie me am dat şi am întărit ca să li fii şi di la domnie me draptă moşie şi cumpărătură, din ispisoc ci au avut moşul lor, Vartic,

[1] În copia de la Arh. St. Iaşi: „Mihăil".
[2] În aceeaşi copie: „Ţuţcani".

www.dacoromanica.ro

şi frate-său, Trifan, di cumpărătură di la Alixandru vodă. Şi altu să nu aibă a se amestica piste carte domnii meli.

Şi este iscălit Pătraşco vel logofăt şi este scris di un Ianăş.

Ionichi episcop Romanului.

Acestu suret l-am scris di pi sîrbie, Grigoraş Guşă m.p.

Procitoh Vasile Buhăescu < m.p.> biv vel paharnic ci am fost hotarnicu.

Bibl. Acad., XLII/80 a—b.
Traducere din sec. al XVIII-lea.
Cu o copie.
Altă copie, din prima jumătate a sec. al XIX-lea, la Arh. St. Iaşi, CCLXVI/27.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XV, p. 291 (menţ. într-un act din 1829 iulie 10).

111

1634 (7142) mai 5, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi şi scuteşte de dări 20 de vecini de aici ai Mitropoliei.

Derselbe [1] confirmiret ut Nro 21 [2].
Dtto Iassy, 7142 < 1634> den 5 t<en> May.

Acelaşi [1] confirmă ca la nr. 21 [2].
Dat în Iaşi, 7142 <1634> mai 5.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.
Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 84.
Rezumat german.

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 747 (rez. german şi trad.).

---

[1] Io Wasily Wojwod.

[2] Ioan Georg Stefan Wojwod priviligiret das zur Suczawaer Mitropolie ad S< anc>-tum Georgium et Iohanem Novum gehörige Dorf Pojana Wladika so ohnweit Iassy und lasst die in selben befündliche 20. Unterthanen steurfrey und nur zum Weingärten Anbau Bloss zu verwenden, wovon die Nutzniessung jedoch zur Anschaffung der Beleuchtung für die heuligen Iohann Novi gewidmet worden.
Dtto Iassy, 7162 < 1654> den 22 t< en> Marz.

Ioan Gheorghe Ştefan voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei Sfîntul Gheorghe şi Ioan cel Nou satul Poiana Vlădicăi de lîngă Iaşi şi scuteşte de dări pe cei 20 de vecini de acolo pentru a lucra la viile Mitropoliei, din al căror venit se procură ceara şi candelele de la moaştele Sfîntului Ioan cel Nou.
Dat în Iaşi, 7162 < 1654> martie 22.

www.dacoromanica.ro

112

1634 (7142) mai 5, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a posluşnicilor şi vecinilor săi.

Ioan Wasily Wojwoda confirmat ut Nro 25 [1].
Dtto Iassy, 7142 <1634> den 5 t<en> May.

Ioan Vasili voievod întăreşte ca la nr. 25 [1].
Dat în Iaşi, 7142 <1634> mai 5.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.
Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 67.
Rezumat german.

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 22 (rez. german şi trad.).

113

1634 (7142) mai 5, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a cîrciumilor sale.

Ioan Wasily Wojwod, detto ut Nro 61 [2].
Dtto Iassy, 7142 <1634> den t<en> 5 May.

Ioan Vasili voievod, la fel ca la nr. 61 [2].
Dat în Iaşi 7142 <1634> mai 5.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.
Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 93.
Rezumat german.

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 93 (rez. german şi trad.).

---

[1] Se referă la doc. din 1634 iunie 2 (vezi în acest volum doc. nr. 148).

[2] Ioan Alexandru Wojwoda befreyet die zur Suczawaer Mitropolie gehörige Wirthshäuser von allen Abgaben.
Dtto Iassy 7138 < 1629> den 16 t< en> September.

Ioan Alexandru voievod scuteşte cîrciumile aparţinînd Mitropoliei Sucevei de toate dările.
Dat în Iaşi 7138 < 1629> septembrie 16.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) mai 7.

Floarea, nepoata lui Tudoran păharnic, vinde lui Costantin, fiul lui Sava vornic din Ceucani, o parte din satul Strîmba, pe Tutova.

† Adecă eu Floarea, fata Măgdălinei, nepoată de hie lui Tudoran paharnicul, scriem şi mărturisescu eu cu cest zapis al miu cum eu, de bunăvoia mea, de n< ime>[1] înbiiată, nici asuprită, ce de multă sărăcie, am vîndut a mea direaptă ocină şi moşie, din giumătate de sat din Strîmba a cincea parte, ce iaste pre Tutova, cu vatra satului, cu fînaţ, cu loc de prisacă şi cu vad de moară şi cu tot venitul din cîmpu şi din pădure. Acesta l-am vîndut dumisale lui Costantin, feciorul vornicului Savei de Ceucani, dirept 13 galbeni, bani buni.

Şi în tocma<la>[2] noastră au fost Focea uricariul şi Costantin Ţopa şi Ionaşco Ţopa aprod în casa Mîrzei din Iaşi şi au <fo>[1]st şi Chirila de Popeşti şi mulţi <oame>[1] ni buni, ca să fie dumisale direaptă ocină şi moşie şi să-ş facă şi dirése domneşti, să se ştie.

Şi mai mare credinţă pusu-mi-am pecéte cu degetul.

Въ лѣто хзрмв май з.

Аз Иwн Фwчѣ урикар вив <m.p.>.

Fost-au şi Toader Dăvidescul din Curseci.

Аз Иwнашку Цопа искал <m.p.>.

Arh. St. Iaşi, DXII/17.

Orig., hîrtie (31 × 19,5 cm), două peceţi aplicate şi două amprente.

EDIŢII: Antonovici, *Doc. bîrlădene*, IV, p. 73—74 (orig.).

115

< 1634> mai 8, Iaşi.

Marta şi sora ei Scheauca, nepoatele lui Tudoran paharnic, vînd partea lor de ocină din satul Strîmba, pe Tutova, lui Costantin, fiul lui Sava vornic din Ceucani.

† Adecă eu Marta, cu sora mea Scheauca, feteli Ilénei, nepoteli lui Tudoran păharnicul, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum de bunăvoia nostră, de nime nevoite, nici asuprite, am vîndut a nostră dereptă

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

ocină şi moşie din sat din Strîmba, din giumătate de sat a treia parte, ce iaste pre Tutova, cu vatră de sat şi cu loc de prisacă, cu vad de moră, cu fînéţă şi cu tot venitul din cîmpu şi din pădure. Aceasta am vîndut dumisali lui Costantin, ficiorul vornicului Savei din Ceucani, derept 13 galbeni bani buni.

Şi în tocmala nostră au fost Ionici sîn Băntăşoe să brat ego Todér şi Ion<aşc>[1]o Ţopa şi Toder Davidescul şi Ionaşco vnuc Cehan şi V<asilie>...[1]r...[1] şi Chirila din <P>[1]opeşti şi mulţi omeni buni, în casa Gheo....[1] l, ca să hie dumisale dereptă ocină şi moşii lui şi fici<or>[1]ilor săi pînă-ş va faci şi derese domneşti.

Şi pre mai mari credinţă pusu-ne-am şi peceţîle, să să ştie.

Пис ѹ Ӏ҃Ас, маи ӣ дьни.

† Аз Иѡнашкѹ Цопа искал <m.p.>.

Аз Васил̈е искал <m.p.>.

Arh. St. Iaşi, DCCXCIV/5.
Orig., hîrtie (31 × 19,5 cm), o pecete aplicată şi trei amprente.
Datat după doc. din 1634 mai 7 referitor la aceeaşi chestiune (vezi nr. 114).

116

1634 (7142) mai 10, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Vasile, fiul lui Costantin, o ocină cumpărată în satul Dragomireşti pentru doi boi de negoţ şi opt zloţi.

† Иѡ Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земле Молдавскои. Ѡже прїидоше, прѧд нами и прѧд въсими нашеми молдавскими болѣри, великїи и малїи, Василїе, сынъ Костантин, съ идин запис за свѣдѧтелство ѡт Лазор ѡт Драгомирещи и Иѡнашко ѡт Борсѹнещи и Михалчѣ, сынъ Хъ҄скѹл ѡт Сѣкърѣни и Гѹцѹл ѡт Фъѹрещи и многи люди добри и стари и воини прѧдни. И сице свѣдѣтелствоим съ сим запис како прїиде прѣд нами Иѡнашко Красничел, сынъ Андроник и Тоадер, сынъ Иѡн Бритѣнѹл, ѡт его доброи воли, никим непонождени, ани присилована и продали своего права ѡтчинѹ и дѣдинѹ ѡт село Драгомирещи ѡт част вишнїи, что сѣ зѹвет Фѹндътѹра, до Мързоаіа, въсѣ части его что сѣ изберет ѡт въсѣ мѧсто, ѡт царинъ и ѡт полѣ и ѡт сънѹжати и ѡт лисовѣ. Та продали слѹгам нашем Василїе, сынъ Костантин, за два воли за кѹпец и ѡсим злот бити. И въставши <сѧ>[2] слѹгам нашем Василїе, сынъ

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

Костантин и платил за исплъно тих два воли за кѹпец и ѡсмь злот бити въ ꙋрѣки Иѡнашко Красничел, сынъ Андроник и Тоадер, сынъ Иѡн Бръте̂нꙋл.

Такождире, господство ми ѥщеже видѣхом тот запис за свѣдѣтелство ѡт люди добри и стари и воини прѣдних, господство ми ѥщеже дадохом и потвръдихоми да бъдет права ѡтчинꙋ и кꙋпежню съ въсѣми доходом, что сѣ изберет. И ни да сѣ не ꙋмишает, прѣд сим листом господства ми.

Ꙋ Ꙗс, въ лѣто ҂зрм҃в маи і҃.

† Господинъ рече.

† Пътрашко вел лѡгофет искал <m.p.>.

† Ꙗ̈нюш <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Vasilie, fiul lui Costantin, cu un zapis de mărturie de la Lazor din Dragomireşti şi Ionaşco din Borsuneşti şi Mihalcea, fiul lui Hărcul din Săcăreni şi Guţul din Făureşti şi mulţi oameni buni şi bătrîni şi oşteni de frunte. Şi aşa au mărturisit cu acest zapis că au venit, înaintea lor, Ionaşco Crasnicel, fiul lui Andronic şi Toader, fiul lui Ion Brăteanul, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină din satul Dragomireşti, din partea de sus, care se numeşte Fundătura, pînă la Mîrzoaia, toate părţile lor ce se vor alege din tot locul, din ţarină şi din cîmp şi din fîneţe şi din pădure. Aceea au vîndut-o slugii noastre Vasilie, fiul lui Costantin, pentru doi boi de negoţ şi opt zloţi bătuţi. Şi s-a sculat sluga noastră Vasilie, fiul lui Costantin şi a plătit deplin aceşti doi boi de negoţ şi opt zloţi bătuţi în mîna lui Ionaşco Crasnicel, fiul lui Andronic şi Toader, fiul lui Ion Brăteanul.

De asemenea, domnia mea încă am văzut acel zapis de mărturie de la oameni buni şi bătrîni şi oşteni de frunte, domnia mea încă am dat şi am întărit să fie dreaptă ocină şi cumpărătură cu tot venitul, ce se va alege. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7142 <1634> mai 10.

† Domnul a zis.

† Pătraşco mare logofăt am iscălit <m.p.>.

† Ianoş <a scris>.

Bibl. Acad., DCCXXXV/54—55.
Orig., hîrtie (30,8 × 19,3 cm), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1780 de Evloghie dascăl.

www.dacoromanica.ro

117

< 1634 — 1651> mai 10, Iaşi.

Gavril hatman scuteşte ţiganii Mitropoliei Sucevei de dări.

Gavril Hatman confirmiret ut Nro 57 [1].
Dtto Iassy, 10 t<en> May.

Gavril hatmanul întăreşte ca la nr. 57 [1].
Dat în Iaşi, mai 10.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.
Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 62.
Rezumat german.

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 699 (rez. german şi trad.).
Datat după perioada în care Gavril a fost hatman.

118

1634 (7142) mai 11, Iaşi.

Vasile Lupu voievod dă obroc Mitropoliei Sucevei pentru sărbătorirea hramului Sf. Ioan cel Nou.

Iuon Wasily Wojwod, detto [2].
Dtto Iassy 7142 <1634> den 11 t<en> May.
Iuon Vasili voievod, la fel [2].
Dat în Iaşi, 7142 <1634> mai 11.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.
Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A. nr. 83.
Rezumat german.

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 747 (rez. german şi trad.).

---

[1] Se referă la doc. nr. 57 din *Inventar*: Gavril Hatman läst die zum Suczawaer Mitropolie gehörige Zigeuner steuerfrey.
Dtto Iassy, den 20 t<en> März.

Gavril hatmanul scuteşte ţiganii Mitropoliei de Suceava de dări.
Dat în Iaşi, martie 30.

[2] Se referă la doc. nr. 69 din *Inventar*: Iuoan Georg Gika Wojwoda schenket dem Suczawaer Mitropolie zur celeprirung des Fast Tages S< anc>t< um> Iohanes Novy ein und andere Viktualien.
[Dtto Iassy 69,] dtto Iassy 7166 < 1658> den 12 t< en> Aprill.

Iuoan Gheorghe Ghica voievod dă obroc Mitropoliei din Suceava pentru sărbătorirea hramului Sfîntului Ioan cel Nou.
[Dat în Iaşi 69,] dat în Iaşi 7166 < 1658> aprilie 12.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) mai 11, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bisericani hotarul din jurul mănăstirii, însemnat de Dumitraşco Ştefan mare logofăt şi alţi boieri.

† Иѡ Василіе воевода, божїю милостїю, господаръ Земле Молдавскои. Ѿже господство ми дали и потвръдили есми молебником нашем, калѹгером ѡт свѣта монастири Бесерекани, едеже ест храм Благовѣщенїе, хотар ѡкръстъ свѣтѫи монастири, иже имает свѣтаа монастир ѡт ѹрик ѡт Стефана воевода и ѡт стараго Петра воевода. Иже ход'іл ѹчинил тиже тое хотар ѡкръсто монастири тое великїи логофет Дѹмитрашко Щефан и вел вистѫрник Никѹла Катарџиѹл и Пътрашко Башотъ фторїи логофет и Юрашко Башотъ дворник и многи сѫни болѣрски.

И ѹстроише хотар въ знаменїе по где сказѹет им ѹриче, ѡт оустїю потока Анатодїа, горѣ потока до ѡбършїю, таже връх горѹ горѣ, кѹлмѫ, до нѣкїа полѣни и тиже горѣ до горѹ Симонѹ и тиже горѣ кѹлмѫ горѹ, до горѹ иже зѹвет сѣ Плотѹн и ѡт толѣ долѹ, кѹлмѣ, до рѣцѣ Пънгъраци и долѣ рѣцѣ Пънгъраци через Бистрицѣ вода, просто до ѹстїю Съкѹл и ѡт Съкѹл, по под горїю, ѡколъ полѣна междо вадѹри до ѹстїю Анатодїѧ, съ въкѹплѣет сѣ вес хотар свѣтѣи монастири, како <сказѹ>[1]ет им запись и ѡт дрѹгїи господари.

Тѣм радї, да бѫдет им и ѡт господства ми сїа полѣна и добрава и браницїи непорошнно николиже на вѣки вѣшнїи прѣд сем листом господства ми.

Ѹ Ѩс, въ лѣто ҂зрмв маи аі.

† Господинъ речи.

Аз Пътрашко Башотъ вел лѡгофет искал <m.p.>.

† Ѩнъш <писал>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta mănăstire Beserecani, unde este hramul Bunavestire, hotarul dimprejurul sfintei mănăstiri, pe care-l are sfînta mănăstire din uricul de la Ştefan voievod şi de la Petru voievod cel Bătrîn. Acest hotar dimprejurul mănăstirii au umblat de l-au făcut marele logofăt Dumitraşco Ştefan şi marele vistiernic Nicula Catargiul şi Pătraşco Başotă al doilea logofăt şi Iuraşco Başotă vornic şi mulţi fii de boieri.

---

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Şi au întocmit hotarul în semne pe unde le spun uricele, de la gura pîrîului Anatodie, pîrîul în sus pînă la obîrşie, apoi vîrful muntelui în sus, pe culme, la nişte poieni şi iarăşi în sus pînă la muntele lui Simon şi de asemenea pe culme în sus, pînă la muntele care se cheamă Plotun şi de acolo la vale, pe culme, pînă la rîul Pîngăraţi şi la vale pe rîul Pîngăraţi, peste apa Bistriţei, drept la gura Săcului şi de la Săcul, pe sub munte, pe lîngă poiana dintre vaduri pînă la gura Anatodie[1], <unde>[2] se împreună tot hotarul sfintei mănăstiri, cum îi spun zapisele şi de la alţi domni.

Pentru aceea, să-i fie şi de la domnia mea această poiană şi dumbravă şi branişte, neclintit niciodată în vecii vecilor, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7142 <1634> mai 11.

† Domnul a zis.

Eu Pătraşco Başotă mare logofăt am iscălit < m.p.>.

† Ianăş <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, XII/41—42.
Orig., hîrtie (41,8 × 28,7 cm.), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1809 nov. 30, de clucerul Pavel Debrici.

120

1634 (7142) mai 11, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Cîrstea Chiusea Brăileanul satul Ruşi, mai sus de Botoşani, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Botoşani.

† Ιω Васнлїе воевода, божїю милостїю, господ'ръ Земли Молдавскои. Ѡже господство ми дали и потвръдили есмы слоуѕи господства ми, Кръстѣ Кюсѣ Бръилѣноул едно село, на имѣ Роуси, по выш: Ботъшѣни, что тот село наи прѣжде было право наш господарскои, прислоушаю къ wкол тръг наш Ботъшѣни, wт его правїи и питомїи нарѣденїе, что wн имал за даанїе и милованїе и за вислоуженїе wт Алеѯандроу Илїаш воевода; дроугое, wн дал тогда два сто и пет десѣт талер сребрьних въ потрѣбоу земскои.

Тѣм радї, тот выше писан село, Роусїи, съ мѣсто за став и за млини оу Сътма, такождере и въ иних долинах съ мѣсто за стави и за рыбници и съ вес приход, да ест слоуѕи господства ми выше писан права wтчиноу и дѣдиноу и

[1] Pentru: „gura pîrîului Anatodie".
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

вникꙋпленїе и оурик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорꙋшено, емꙋ, николиже на вѣки вѣчнїи. И ин да <сѧ>[1] не ꙋмишает прѣд сим листом нашим.

Оу Ꙗс, лѣто ⷯзрм҃в маи а҃і.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Васил҃ие воевод <m.p.>.

Мънжѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii domniei mele, Cîrstea Chiusea Brăileanul, un sat, anume Ruși, mai sus de Botășeani, care acel sat a fost mai înainte drept al nostru domnesc, ascultător de ocolul tîrgului nostru Botășeani, din dreptele și propriile drese ce a avut el de danie și miluire și de vislujenie de la Alexandru Iliiaș voievod; alta, el a dat atunci două sute și cincizeci de taleri de argint în treaba țării.

Pentru aceea, acel sat mai sus scris, Rușii, cu loc de iaz și de moară la Sătna, de asemenea și în alte văi cu loc de iazuri și de rîmnice și cu tot venitul, să fie slugii domniei mele mai sus scrise, dreaptă ocină și dedină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu <se> [1] amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7142 <1634> mai 11.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

Mînjea <a scris>.

Colecția Scarlat Calimachi, nr. 34.
Orig., hîrtie, pecete aplicată, timbrată.
Cu o trad. din 1809 dec. 17, de Pavel Debrici.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 218 (regest).

121

1634 (7142) mai 12, < Iași>.

Vasile Lupu voievod întărește Mitropoliei Sucevei veniturile une băi din Suceava pentru întreținerea fîntînii acesteia și pentru procurarea lumînărilor și a tămîiei necesare bisericii mitropolitane Sfinții Gheorghe și Ioan cel Nou.

Wasilie woda schenkt, und bekräftiget aus seiner Seite die obiege Baad-Stube der Sotschavaer Metropolie um dem Brunnen zu unterhalten für die Heilige George und Ioan Novi Öll, Licht, und. . .

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Deto den 12 May $\frac{7142}{1603}$[1].

Vasile Lupu voievod dăruieşte şi întăreşte Mitropoliei Sucevei sus-numita baie ca să întreţină fîntîna şi să procure ulei, lumînări şi tămîie pentru sfinţii Gheorghe şi Ioan cel Nou . . .

Dat la 12 mai $\frac{7142}{1603}$[1].

Arh. St. Bucureşti, Fond Consiliul Aulic de război, XIV/69 (nr. 25). Rezumat.
Alt rez. germ., la Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 40.

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 696 (rez. germ. din Inv. doc. Mitropoliei şi trad.).

122

1632 (7142) mai 12, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bisericani satul Vînători, ţinutul Neamţ, pe Bistriţa, în urma unei înţelegeri dintre mănăstire şi Ionaşco Boldescul cupar.

† Ιωω Василіє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже господство ми дали и потвръдили есмы молебникꙋ господства ми, егꙋменꙋ и въсемꙋ съборꙋ ѡт свѣтаа монастир глаголима Бесерекани, едеже ест храм свѣтаго Благощенїе прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословеннѣи владичице наше, Богородице приснодѣвѣи, Марїѧ, едно село, на имѣ Вънътори, что ꙋ волост Немецкои, на рѣцѣ Бъстрицѣ, съ брꙋд за млини ꙋ Бистрици, что тот село наи прѣжде было право наш господарскои, прислꙋшко къ ѡкол тръга Камен. И потом тот село было право за викꙋпленїе Кирицеви постелник ѡт Костантин воевода радї два тисѣщи ꙋги жолти что дал тогда въ потрѣбꙋ земскои. А по съмръти Кирици постелник, кнѣгинѣ его, Марїѧ, дала и подаровала тот село свѣтѣи монастири выше писанна, ꙗкоже видѣхом и нарѣденїе что имал свѣтаа монастир ѡт Стефан Томшѣ воевода и ѡт иних господарих прѣжде нас бывше, за даанїе и милованїе и за тѣжбꙋ и за потвръжденїе.

И потом, тиже въстал сѣ слꙋга наш, Иωнашко Болдескꙋл кꙋпар, съ нѣких нарѣденїе и исправилїе что ωн имал пакиже на того село, за даанїе и милованїе

[1] Greşit, pentru „1634”.

www.dacoromanica.ro

ѡт Радꙋл воевода. Таже ѡн, ꙗкоже видѣл аже не может держати тот село Вънътори съ тѣх нарѣденїе что ѡн имал ѡт Радꙋл воевода, занеже нам прѣжде тот село было право даанїе и милованїе свѣтѣи монастири, ꙗкоже выше пишем, таже ѡн потокмил сѣ съ молебник наш Партенїе егꙋмен и съ вес събор ѡт свѣтаа монастир, выше писанна, Бесерекани, и дал Болдескꙋл въси нарѣденїе и испривилїи что ѡн <и.мал>[1] ѡт Радꙋл воевода въ рꙋки молебником нашим калꙋгером ѡт свѣта монастири выше писанна, а калꙋгери дали Болдескꙋлови четири десѣти ѡвци съ ꙗгнии и два конч добрих и два воли и два коб<нли>[1] съ жирѣбеци и четири крав съ тѣлеци.

Ино господство ми, ꙗкоже выдѣхом тѣх нарѣденїе и токмеж, ꙗкоже выше пишем, а господство ми еще же и ѡт нас дадохом и потвръдихом свѣтѣи монастири. Тѣм ради, тот село выше писан, Вънътори, да ест и ѡт господства ми право ѡтнинꙋ и дѣдининꙋ и даанїе и милованїе и викꙋпленїе и ꙋрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорꙋшено николиже на вѣки вѣчнїи. И ин да сѧ не ꙋмишает прѣд сим листом нашим.

Оу Ꙗс, лѣто ҂зрмв мац вї.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел логофет искал <m.p.>.

† Мънжѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor domniei mele, egumenului şi întregului sobor de la sfînta mănăstire numită Beserecani, unde este hramul sfînta Bunavestire a preasfintei, preacuratei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară, Maria, un sat, anume Vînători, care este în ţinutul Neamţ, pe rîul Bistriţa, cu vad de mori la Bistriţa, care acel sat mai înainte a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Piatra. Şi apoi acel sat a fost dreaptă cumpărătură a lui Chiriţă postelnic de la Costantin voievod pentru două mii ughi galbeni pe care i-a dat atunci în treaba ţării. Iar după moartea lui Chiriţă postelnic, cneaghina lui, Maria, a dat şi a dăruit acel sat sfintei mănăstiri mai sus scrise, precum am văzut şi dresele de danie şi de miluire şi de pîră şi de întărire ce a avut sfînta mănăstire de la Ştefan Tomşea voievod şi de la alţi domni foşti mai înainte de noi.

Şi apoi, iarăşi s-a sculat sluga noastră, Ionaşco Boldescul cupar, cu nişte drese şi privilegii de danie şi miluire pe care le-a avut el, tot pe acel sat, de la Radul voievod şi el, dacă a văzut că nu poate stăpîni acel sat Vînători cu acele drese pe care le-a avut de la Radul voievod, pentru că mai

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

înainte acel sat a fost dreaptă danie şi miluire sfintei mănăstiri precum scriem mai sus, el s-a tocmit cu rugătorul nostru Partenie egumen şi cu tot soborul de la sfînta mănăstire mai sus scrisă, Beserecani şi a dat Boldescul toate dresele şi privilegiile pe care < le-a avut> [1] de la Radul voievod în mîinile rugătorilor noştri călugări de la sfînta mănăstire mai sus scrisă, iar călugării i-au dat lui Boldescul patruzeci oi cu miei şi doi cai buni şi doi boi şi două iepe cu mînji şi patru vaci cu viţei.

Deci domnia mea, dacă am văzut acele drese şi tocmeală cum scriem mai sus, domnia mea încă şi de la noi am dat şi am întărit sfintei mănăstiri. Pentru aceea, acel sat mai sus scris, Vînători, să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi dedină şi miluire şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7142 <1634> mai 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Mînjea <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, I/17.

Orig., hîrtie (42 × 27,7 cm), pecete timbrată cu legenda: † Їѡ Васїлие вое-вода, б<о>ж<ї>ю м<и>л<остї>ю, г<ос>п<о>д<а>ръ Земле Молдавской.

Această legendă se păstrează pe toate peceţile mijlocii ale actelor emanate de la Vasile Lupu voievod şi nu o vom mai repeta.

Cu o trad. din 1850, de Ioan Vladovici paharnic.

123

1634 (7142) mai 12.

Ion Prăjescul fost ceaşnic al treilea, fiul lui Ştefan Prăjescul fost mare stolnic, vinde lui Simion Mihăilescul seliştea Popişcani, ţinutul Cîrligătura, pentru 40 de oi cu miei, 40 oi sterpe şi 2 boi tineri.

Let 7142 < 1634> mai 12.

Zapis di la Ion Prăjescul biv treti ceaşnic, sin Ştefan Prăjescul biv vel stolnic, de a sa bunăvoe s-au tocmit cu Sămeon Mihăilescul şi i-au vîndut o sălişte de sat de Popişcani, la Cîrligătură, drept 40 oi cu mii şi 40 oi sterpe şi doi boi tineri.

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Şi nime să nu să amestece, iar cari din noi nu s-ar ţine de tocmală să aibă a da gloabă 20 di galbini. Şi zapis scris cu slova sa, iscălit.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Doljeşti, XII/13 (nr. 5).
Rezumat.

124

1634 (7142) mai 13, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul robii săi ţigani.

† Иѡ Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Оже господство ми дадохомꙋ и потвръдихом молебником нашим, егꙋменнꙋ и въсемꙋ съборꙋ ѿ свѣтаа монастири рекомїа Съкꙋл, идеже ест храм Ꙋсѣкновенїе чистнїа глави свѣтаго и славнаго пророка и прѣдитеча и кристителѣ господинѣ, Иѡанна, их прави холопи цигани. на имѣ Стоика и сынъ его, Радꙋл, съ жина его и съ дѣтї их и Некꙋла съ жена и съ дѣти и Станишор съ жена и съ дѣти и Стан Робꙋл съ жена <и>[1] съ дѣти и Дꙋмитрꙋ съ жена и съ дѣти и Пърхила съ жена и съ дѣти и Радꙋл съ жена и съ дѣти и Новак съ жена и съ дѣти и Петрѣ съ жена и съ дѣти.

Того ради, да ест и прави холопи цигани и ꙋрик и потвръжденнїе непорꙋшилм, им, николиже. И ин да сѧ не ꙋмешает.

Ꙋ Iѡс, лѣто ҂зрмв маи гї.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Васили воевода <m.p.>.

† Михалчѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor de la sfînta mănăstire numită Săcul, unde este hramul Tăierea cinstitului cap al sfîntului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător şi botezătorul domnului, Ioan, drepţii lor robi ţigani, anume Stoica şi fiul lui, Radul, cu femeia lui şi cu copiii lor şi Necula cu femeia şi cu copiii şi Stanişor cu femeia şi cu copiii şi Stan Robul cu femeia < şi >[1] cu copiii şi Dumitru cu femeia şi cu copiii şi Părhila cu femeia şi cu copiii şi Radul cu femeia şi cu copiii şi Novac cu femeia şi cu copiii şi Petrea cu femeia şi cu copiii.

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceea, să le fie şi drepţi robi ţigani şi uric şi întărire, neclintiţi, lor, niciodată. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7142 <1634> mai 13.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasili voievod <m.p.>.

† Mihalcea <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, CXXXII/11.
Orig., hîrtie (30,6 × 19,5 cm), pecete timbrată.

125

1634 (7142) mai 13, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Mancăş din Uricani şi soţiei lui, Sorca, o parte din poiana ce se numeşte Mănăstirea, pe Sacovăţ, cumpărată de la Alexa, fiul lui Ion Strugaru din Spineni.

Noi Vasile voievod, cu mila lui Dumnezău, domn Ţării Moldovii. Adică au vinit înnainte noastră şi înnainte tuturor boerilor noştri a Moldovii, mari şi mici, sluga noastră Gheorghii Mancăşi din Uricani şi cu zapis de mărturii de la oameni buni şi bătrîni, anume de la giupînul Toader din Găureni i de la Hilimon de acolo i Petre ot tam i Gheorghii Ciupag ot tam i Toader grecul ot Făoreni i Istrati din Uricani şi de la alţi oameni buni şi bătrîni, aşa scriind şi mărturisind, precum au vinit înnainte lor Alexa sin Ion Strugari din Spineni, de nimi silit, nici asuprit, ce de a lui bunăvoe şi au vîndut una parte di moşii din Poiana Mănăstirii, din toate părţîle lui ci să va alegi, giumătate, cu loc de prisacă şi de fînaţă şi cu vad de moară pe pîrîul Şacovăţului din parte satului Gîrbeştii şi cu tot vinitul. Aceia au vîndut slugii noastri de sus scris, lui Gheorghii şi fimei lui, Sorca, drept 25 taleri bătuţi.

Şi domniia mea, dacă am văzut acel zapis di mărturii de la acei oameni buni şi bătrîni, domniia me am crezut şi de la noi încă, am dat şi am întărit ace de sus scrisă parte de moşii dintr-ace poiană ce să numeşti Mănăstire şi cu loc de moară pe pîrîul Şacovăţului şi cu fînaţă, ca să fii lor driaptă ocină şi cumpărătură, lor şi fiilor lor, uric şi întăritură şi cu tot vinitul, neclătit în veci nici odinioară. Şi altul să nu să amestice înnainte aceştii cărţi ai noastre.

www.dacoromanica.ro

S-au scris în Eşi, la anul 7142 < 1634> mai 13.
Domnul au zîs.
Pătraşicu Başută vel logofăt.
Dumitru.

Bibl. Acad., CXLII/71.
Copie.
Pe verso, o însemnare grecească de unde se vede că la 1797 decembrie 2 actul aparţinea unui Gheorghe Carp căruia arhon Manul îi face şi o „întăritură".

126

1634 (7142) mai 13, Iaşi.

Mărturia marilor boieri privind învoiala dintre Ionaşco Boldescul fost cupar şi călugării de la mănăstirea Bisericani pentru satul Vînători, pe Bistriţa, ţinutul Neamţ.

† Се оубо мы, аз Пътрашко Башотъ вел логофет и Савин Пръжъскꙋл вел дворник Долнѣи Земли и Дꙋмитрашко Шолдан вел дворник Горнѣи Земле и Гаврил хетман и пръкълаб Сꙋчавскои и Глигоріе Ꙋрѣке вел спътар и Геwргіе вел чашник и Дꙋмитрꙋ Бꙋхꙋш вел вистѣрник и Грама вел столник и Симиwн Геꙋка вел меделничѣр и Лꙋпꙋл Пръжескꙋл вел клꙋчник и Тома вел сꙋлџѣр и Єрали вел жикничар и Ръковицъ Чехан вторіи логофет и Басиліе Банꙋл вторіи вистѣрник и Геwргіе Рошка бывь вистѣрник и Тодерашко третіи логофет и Иwрдакіе вистѣрник и Пътрашко Чоголѣ логофет и Нѣнюл дворник и Тънасіе дворник и Иwнашко дворник и Єким Бандꙋр дворник и иних болѣри wт двор господинъ его милость. Пишем и сведѣтелствꙋим съ сим записом нашим како пріиде, прѣд намы, Иwнашко Болдескꙋл бывь кꙋпар и тако рече хощет давати же въси нарѣденіе[1] и потокмили сѣ[2] съ молебник наш, Партеніе егꙋмен и съ вес събор wт свѣтаа монастири глаголема Бесерекани раді село Бънътори, что ест wт wкол тръга Камен и дал въ рꙋк калꙋгером тріи[3] нарѣденіе и исприбиліи что wн имал за даніе и милованіе wт Радꙋл воевода на того село Бънътори, занѣже был иан прѣжде тот село дааніе и миловааніе свѣтѣи монастири выше писана wт Маріѧ, кнѣгинѣ Кирици постелник, ꙗкоже ꙋказовали калꙋгери и нарѣденіе и исприбиліе на того село за дааніе и миловааніе и за потвръжденіе, и тот село[4] бѣше право кꙋпежию Кирици постелник wт Костантин воевода раді ×д̃[5] тисѣщи

---

[1] De la рече pînă la нарѣденіе, scris ulterior peste text răzuit.
[2] Corectat în гокорили сѣ.
[3] тріи, corectat.
[4] село, adăugat deasupra rîndului.
[5] Adăugat ulterior înaintea acestei cifre ѕ̃.

www.dacoromanica.ro

ѫги жолтїи. Тажє калꙋгєри ꙗкожє потокмили сѣ[1] съ Иѡнашко Болдєскꙋл радї того ѻурик[2], дали Болдєскꙋлови чєтири дєсѣт ѡвци съ ꙗгни и два кони добрих и два воли и два ко<билє>[3] съ жирѣбєци и чєтири крави съ тєлєци.

И сицє свєдѣтєлствовал прѣд нами Болдєскꙋл, ащє ѡбрѣщєт сѣ въ нѣка врѣмѣ нѣких нарѣдєнїє на того сєло до нєго или до иних люди и плємєнници єго, да сѧ нєвѣрꙋєт, нъ да сѧ ѡрвает.

Ино ми, ꙗкожє ꙋвидѣхом мєждо ними[4] доброволою токмєж и лахоцнѡю ꙋмно[5] и полною заплатꙋ ꙗко да съмотрит єго[6], а ми єщєжє и ѡт нас сътворихом сїѧ ꙋкрѣплєнїє свѣтѣи монастири, бытї им за вѣрности.

И на вєликоє крѣпост и потвръждєнїє пост.вихом наш пєчат къ сємꙋ истинномꙋ листꙋ нашємꙋ, да сѧ знаєт.

Ѹ Ꙗс, лѣто ҂зрмв мај гї дини.

Пътрашко Башотъ вєл лѵгофєт m.p.

Пръжєскꙋл вєл дворник <m.p.>.

Γαβριλ χετμαν <m.p.>.

Дꙋ<митрашко>[7] Шол<дан>[7] вєл двѡрник искал <m.p.>.

Ꙋрѣкє вєл спътар m.p..

Гиѡргїє вєл пахарник <m.p.>.

Аз Симїѡн Мълаи вєл комис писахмо <m.p.>.

Аз Лꙋпꙋл Пръжєскꙋл искал <m.p.>.

Дꙋмитрашко Єрали <m.p.>.

Аз Басилїє Банꙋл вистѣрник <m.p.>.

Аз Тодєрашко трєтїи лѡгофєт m.p..

Раковицъ Чєхан лѡгофєт <m.p.>.

Аз Юрдакїє вистѣрник искал m.p.

Грама вєл стꙋлник m.p.

† Eu pitar Apostolica am timplat, вєл питар <m.p.>.

Аз Пътрашко Чоголѣ вив лѡгофєт искал m.p.

† Adică noi, eu Pătraşco Başotă mare logofăt şi Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos şi Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus şi Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava şi Gligorie Ureche mare spătar şi Gheorghie mare ceaşnic şi Dumitru Buhuş mare vistiernic şi Grama mare stolnic şi Simion Gheuca mare medelnicer şi Lupul Prăjescul mare clucinic şi Toma mare sulger şi Erali mare jicnicer şi Racoviţă Cehan al doilea

[1] Corectat în говорили сѣ.
[2] Corectat în тѣх ѻуриче.
[3] Omis.
[4] Corectat în смєрєннє єго.
[5] Corectat în єгꙋменоу.
[6] ꙗко... єго, scris peste text răzuit.
[7] În iscălitură doar Дꙋ şi Шол.

www.dacoromanica.ro

logofăt şi Vasilie Banul al doilea vistiernic şi Gheorghie Roşca fost vistiernic şi Toderaşco al treilea logofăt şi Iordachie vistiernic şi Pătraşco Ciogolea logofăt şi Neaniul vornic şi Tănasie vornic şi Ionaşco vornic şi Echim Bandur vornic şi alţi boieri de la curtea milostivirii sale domnul. Scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru că a venit, înaintea noastră, Ionaşco Boldescul fost cupar şi aşa a spus că voieşte să dea toate dresele [1] şi s-au tocmit [2] cu rugătorul nostru, Partenie egumenul şi cu tot soborul de la sfînta mănăstire numită Beserecani pentru satul Vînători, care este din ocolul tîrgului Piatra, şi a dat în mîna călugărilor trei [3] drese şi privilegii de danie şi miluire ce le-a avut el de la Radul voievod pentru acel sat Vînători, pentru că mai înainte a fost acel sat danie şi miluire sfintei mănăstiri mai sus scrise de la Maria, cneaghina lui Chiriţă postelnic, cum au arătat călugării şi drese şi privilegii de danie şi miluire şi de întărire pentru acel sat. Iar acel sat a fost dreaptă cumpărătură a lui Chiriţă postelnic de la Costantin voievod pentru 1 [4] mie ughi galbeni. Deci călugării, dacă s-au tocmit [5] cu Ionaşco Boldescul pentru acel uric [6], au dat lui Boldescul 40 de oi cu miei şi doi cai buni şi doi boi şi două iepe cu mînji şi patru vaci cu viţei.

Şi astfel a mărturisit Boldescul înaintea noastră, că de se vor afla încă în vreo vreme nişte drese pe acel sat, la el sau la alţi oameni şi rude ale lui, să nu se creadă, ci să se rupă.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bună voie între ei [7] şi înţelegere potrivită [8] şi plată deplină, ca să-l cerceteze [9], noi încă şi de la noi am făcut această întărire sfintei mănăstiri, să le fie de credinţă.

Şi pentru mai mare putere şi întărire am pus peceţile noastre la această adevărată carte a noastră, să se ştie.

La Iaşi, anul 7142 < 1634> mai 13 zile.

Pătraşco Başotă mare logofăt < m.p.>.

Prăjescul mare vornic m.p.

Du< mitraşco> [10] Şol< dan> [10] mare vornic am iscălit m.p.

Gavril hatman < m.p.>.

Ureche mare spătar m.p.

Ghiorghie mare paharnic < m.p.>.

Eu Simion Mălai mare comis am scris < m.p.>.

---

[1] De la „a spus“ pînă la „dresele“, scris ulterior peste loc răzuit.
[2] Corectat în „s-au vorbit“.
[3] „trei“, corectat.
[4] Adăugat ulterior înaintea acestei cifre „6“.
[5] Corectat în „s-au vorbit“.
[6] Corectat în „acele urice“.
[7] „între ei“, corectat în „împăcarea lui“.
[8] Corectat în „egumenului“.
[9] „ca să-l cerceteze“, scris peste text răzuit.
[10] În iscălitură doar „Du“ şi „Şol“.

www.dacoromanica.ro

Eu Lupul Prăjescul am iscălit < m.p.>.
Dumitraşco Erali < m.p.>.
Eu Vasilie Banul vistiernic < m.p.>.
Eu Toderaşco al treilea logofăt m.p.
Racoviţă Cehan logofăt < m.p.>.
Eu Iordachie vistiernic am iscălit m.p.
Grama mare stolnic m.p.
† Eu pitar Apostolica am timplat, mare pitar < m.p.>.
† Eu Pătraşco Ciogolea fost logofăt am iscălit m.p.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, I/18.
Orig., hîrtie (42,6 × 19,5 cm), patrusprezece peceţi aplicate.
Cu o trad. din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

127

1634 (7142) mai 14, <Iaşi>.

Vasile Lupu voievod dăruieşte bisericii domneşti Sfîntul Nicolae din Iaşi un obroc în bani, alimente şi haine şi o scuteşte de unele dări.

† Въ лѣтѡ ҂ЗРМВ месеца маи ДІ.

Катастих за ѡброачи и милостъ что дал и поновил Іѡ Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавской, попом и дїаконом своим ѡт црьковъ господства ми ѡт Ѩских трьг, идеже ест храм архїерарха и чюдотворца Христова, Неколае.

† Т златї пинѣѕи готови
† ВІ воли тиже
† НІ свини тиже
† Ѕ колодї жита тиже,

и по една ѡдежда ѹ един год и лишаем их десѣтинѹ за тели и за винѹ и горщинѹ за ѡвци и за свинѹ и тиже едномѹ попѹ по Д людї за работ и дїаконом по В людї, тиже. И печатлѹнт да не имает прошати.

Иѡ Василие воивода <m.p.>.

† În anul 7142 < 1634> luna mai 14.

Catastih pentru obroace şi milostenie ce a dat şi a înnoit Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei, popilor şi diaconilor săi de la biserica domniei mele din tîrgul Iaşi, unde este hramul arhierarhului şi făcătorului de minuni al lui Hristos, Nicolae.

† 300 zloţi bani gata
† 12 boi de asemenea

www.dacoromanica.ro

† 18 porci de asemenea

† 6 coloade de grîu de asemenea,

şi cîte o odajdie într-un an şi le lăsăm desetina de albine şi de vin şi gorştina de oi şi de porci şi de asemenea unui popă cîte 4 oameni pentru muncă şi diaconilor cîte doi oameni, de asemenea. Şi pecetluit să nu le ceară.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

Bibl. Acad., CCIV/50.
Orig., hîrtie (31 × 20,4 cm), pecete aplicată.

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 83 (regest); „Teodor Codrescu". II, p. 151—152 (orig. slav cu trad.).

128

1634 (7142) mai 14, Iaşi.

Vasilie Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul satul Vînători, cu povarne, în ţinutul Neamţ.

† Иѡ Басилїе воевода, божїею милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѳже господства ми благопроизволих нашим благим произволенїем и дадохо[до]м и потвръдихом молебником нашемꙋ[1], егꙋменꙋ и въсемꙋ съборꙋ ѡт свѣтаа монастири називаемїи Сѣкꙋл, едеже ест храм честнаго и славнаго пророка и прѣдътеча кръстителѣ Христова, Iѡана и честнаго его ꙋсѣкновенїе, их правою ѡтнинꙋ и дѣдинꙋ ѡт их праваго ꙋрика что имѣли за даанїе и помилованїе ѡт покоинаго Симеѡна воевода и исписоаче за потвръжденїе ѡт иних господарих прѣжде нас бивших, село на имѣ Бънъторїи что ест ꙋ волѡст Немецскомꙋ и съ поварнїе и съ въсѣми хотарами его.

Тѣм радї, како да ест и ѡт господства ми више писанѣи свѣтѣи монастири, праваа ѡтнинꙋ и дѣдинꙋ, съ въсем доходом. И ин да сѧ не ꙋмишает прѣд сим листом господства ми.

Ꙋ Iас, лѣто ӡрмв маи дї.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Басилие воевода <m.p.>.

† Тодерашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă şi am dat şi am întărit rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor de la sfînta mănăstire

[1] Cuvînt scris deasupra rîndului.

www.dacoromanica.ro

numită Săcul unde este hramul cinstitului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan, şi a cinstitei lui tăieri, dreapta lor ocină şi dedină, din uricul lor drept ce au avut de danie şi miluire de la răposatul Simeon voievod şi din ispisoacele de întărire de la alţi domni foşti mai înainte de noi, satul anume Vînătorii, ce este în ţinutul Neamţului, şi cu povarne şi cu toate hotarele lui.

Pentru aceea, să fie şi de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrise dreaptă ocină şi dedină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, anul 7142 < 1634> mai 14.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasile voievod < m.p.>.

Toderaşco < a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, CXL/15.
Orig., hîrtie (30,7 × 19,2, cm), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1804 iunie 26, de polcovnicul Pavel Debrici.

129

1634 (7142) mai 14 Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul satele Ruşciori şi Jideşti, ţinutul Neamţ, cu loc de mori şi de iazuri, dăruite de Damian şi soţia sa, Nastasia.

† Иѡ Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавской. Ѡже господство ми благопроизволих нашим благим произволенїем, ѡт въсеѧ нашеѧ дꙋшеѧ и ѡт Бога помощїѧ господство ми дадохом и потвръдихом молебником нашим егꙋменꙋ и въсемꙋ съборꙋ ѡт свѣтаа монастири идеже ест храм чиснаго и славнаго пророка прѣдитеча и кристителѣ господинꙋ Іѡана и чистнаго ꙋсекновенїе, их правїи отинии и дѣдиини ѡт их правїи и питомїи нарѣденїе что ѡни имали ѡт иних прѣднїих господарих, селове на имѣ Рꙋшчорїи и Жидещїи, что ꙋ волост Немецскомꙋ, съ мѣст за млини и за стави, что тѣх въше писанних селове даваше их покоинїи Дъмїан и кнъгинѣ его, Настасїѧ, въ за дꙋше их и родителем их.

Тѣм радї да ест им и ѡт господства ми прави ѡтинꙋ и дѣдинꙋ, съ въсѣм даходом, непорꙋшенно николиже на вѣки вѣчнїи. И ин да сѧ не ꙋмишает.

Ꙋ Ꙗс, лѣто ×зрмв маи дї.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Басилие вѡевѡда <m.p.>.

† Иѡнашко Мънжѣ <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, din tot sufletul nostru şi cu ajutor de la Dumnezeu, domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, egumenului şi la tot soborul de la sfînta mănăstire unde este hramul cinstitului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător şi botezător al domnului, Ioan, şi a cinstitei lui tăieri, dreptele lor ocini şi dedine, din dreptele şi propriile lor drese, ce ei au avut de la alţi domni de înainte, satele anume Ruşciori şi Jideşti, ce sînt în ţinutul Neamţ, cu loc de mori şi de iazuri, care sate mai sus scrise le-a dat răposatul Dămian şi cneaghina lui, Nastasiia, pentru pomenirea lor şi a părinţilor lor.

Pentru aceea, să le fie şi de la domnia mea drepte ocini şi dedine, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7142 < 1634> mai 14.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

† Ionaşco Mînjea < a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, III/15.
Orig., hîrtie (30,6 × 19,9 cm), pecete timbrată.
Cu o trad. din sec. al XIX-lea, o copie slavă şi o trad. recentă.

130

1634 (7142) mai 14, Iaşi.

Vasilie Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul nişte poieni care aparţinuseră de ocolul Tîrgului Neamţ.

† Иѡ Василïє воєвода, божïю милостïю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Дали єсми със лист господства ми молєбником нашим, калꙋгєром ѡт свѣтаа монастири Съкꙋл, на то ѡн да єст моцнïи и силнïи ис сим листом господства ми дръжати и ꙋборонити нѣкиχ полѣни свѣтѣи монастири, что били за ѡкол тръг Нємєцскои и єст им права данïє и милованïє ѡт Иримïа воєвода.

Ино да єст им и ѡт господства ми права ѡтнинꙋ и потвръждєнïє, нєпорꙋшєно мо николижє на вѣки, понижє имаєт листꙋ за ѡстаєт ѡт Радꙋл воєвода како тєгал сѣ лицєм съ мєшчаним ѡт тръг Нѣмцꙋ и зостаєт на ниχ. Протꙋжє и ин никто да сѧ нє ꙋмишаєт прѣд сим листом господства ми.

Оу Ꙗс, ×ꙁрмв маи ді.

† Сам господинъ вєлѣл.

Иѡ Василиє вѡивѡда <m.p.>.

† Кѡрлътєскꙋл <писал>.

www.dacoromanica.ro

< Pe verso, însemnare din sec. al XVIII-lea>: Pre poenile de la Tîrgul Neamţului.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta mănăstire Săcul, ca ei să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească şi să apere nişte poieni ale sfintei mănăstiri, ce au fost de ocolul tîrgului Neamţ, şi le sînt dreaptă danie şi miluire de la Irimiia voievod.

Deci să le fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi întărire, neclintit, lor, niciodată în veci, pentru că au carte de rămas de la Radul voievod cum s-au pîrît de faţă cu tîrgoveţii din tîrgul Neamţ şi i-au rămas. Pentru aceea, altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, 7142 < 1634> mai 14.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p.>

† Corlătescul < a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, LIII/7.
Orig., hîrtie (32,6 × 20,8 cm), pecete timbrată.
Cu o trad. de la începutul sec. al XIX-lea.

131

1634 (7142) mai 14, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul nişte mori, o prisacă, o odaie şi nişte vecini în hotarul Tîrgului Frumos.

† Иѡ Васнлїе воевода, божїею милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѥ҆же господства ми благопронзволихом нашим благим желанїем, поревнꙋюще иншим свѣтопочившн господарим прѣжде нас бившн, еже дааше и помиловаше и потвръдншѣ свѣтнх цръковам и монастирах, господство ми пакиже дадохом и потвръдихом молебником нашим, егꙋменꙋ и въсемꙋ съборꙋ ѿт свѣтаа монастири називаеми Съкꙋл, идеже ест храм свѣтого и славнаго пророка и прѣдътеча кръстителѣ Іѡнаа и чистлаго ꙋсѣкновенїе их правою ѿтиннꙋ и дѣдиннꙋ, ѿт их правих нарѣденїе что имали за милованїе и за потвръжденїе ѿт Єремїа

www.dacoromanica.ro

воєвода и ѡт Стєфана воєвода ї ѡт Радѹл воєвода и ѡт Барновскы воєвода ї ѡт Моѵси воєвода, нѣкых млини и єдна пасика и єдна ѡдає и нѣкых сѹсѣдї, иже сѹт на хотар господства ми, до Тръг Красни, како да єст и ѡт господства ми, свѣтѣи монастири права ѡтчинѹ и потвръжденїє и ѹрик, съ въсѣм доходом, непоколѣбимо мѹ николиже на вѣки.

А кто сѧ покѹсит разоритї сїа наш ѹстроенїє, да єст тръклѣт ѡт господа Бога и ѡ въсѣх свѣтих иже Богѹ ѹгодивши, амин.

Ѹ Ꙗс, лѣто ҂зрмв маи дї.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Басилие воєвода <m.p.>.

Тодєрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bună dorinţă, rîvnind la alţi sfîntrăposaţi domni foşti mai înainte de noi, care au dat şi au miluit şi au întărit sfintele biserici şi mănăstiri, domnia mea iarăşi am dat şi am întărit rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor de la sfînta mănăstire numită Săcul, unde este hramul sfîntului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător Ioan Botezătorul şi a cinstitei lui tăieri, dreapta lor ocină şi dedină, din dreptele lor drese de miluire şi de întărire ce au avut de la Eremiia voievod şi de la Ştefan voievod şi de la Radul voievod şi de la Barnovschi voievod şi de la Moisi voievod, nişte mori şi o prisacă şi o odaie şi nişte vecini, care sînt pe hotarul domniei mele, la Tîrgul Frumos, ca să fie şi de la domnia mea sfintei mănăstiri dreaptă ocină şi întărire şi uric, cu tot venitul, neclintit, ei, niciodată în veci.

Iar cine se va ispiti să strice această întocmire a noastră, să fie de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu şi de toţi sfinţii care au plăcut lui Dumnezeu, amin.

La Iaşi, anul 7142 < 1634> mai 14.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p.>.

Toderaşco < a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, II/21.
Orig., hîrtie (30,6 × 19,4 cm), pecete timbrată.
Cu o copie şi două trad.: una din 1725 şi alta din 1945.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) mai 15, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul satele Săboiani şi Berindeeşti, ţinutul Roman, foste domneşti, ascultătoare de ocolul tîrgului Roman.

† Іѡ Васілїе воевода, божїю милостїю, господарь Земли Молдавской. Оѫже господство ми дали и потвръдили есмы молебником нашим, калѫгером ѡт свѣтаа монастири Съкѫл, идеже ест храм чистнаго и славнаго пророка и прѣдътеча, кръстителѣ Христова, Іѡана и чистинаго его ѫсекновенїе, на нѣких селове ѫгарских, именем Събоiани и Бериндїещїи, что ѫ волост Романской, что тѣх выше прѣд<ре>[1]ченних селове били наш правих господарских, прислѫшно къ ѡкол тръг Романской, ѡт нарѣденїе за милованїе и за ѫкрѣпленїе что имали ѡт Еремїа воевода и ѡт Радѫл воевода и ѡт Моѷси воевода.

Тѣм радї, тѣх выше писаннїи селах да ест и ѡт господства ми свѣти монастири правии ѡтини и дѣдини, [тѣх селове] и ѫрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѫшено николиже на вѣки вѣчнїи. И ин да сѧ не ѫмишает прѣд сим листом нашим.

Ѫ Ӕс, лѣто ×зрмв маи еї.

† Сам господинъ велѣл.

Іѡ Басилие вѡивѡда <m.p.>.

† Иѡнашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta mănăstire Săcul, unde este hramul cinstitului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan, şi a cinstitei lui tăieri, nişte sate ungureşti, anume Săboianii şi Berindieştii, ce sînt în ţinutul Roman, care acele mai sus înainte zise sate au fost ale noastre drepte domneşti, ascultătoare de ocolul tîrgului Roman, din drese de miluire şi de întărire ce au avut de la Eremiia voievod şi de la Radul voievod şi de la Moisi voievod.

Pentru aceea, acele mai sus scrise sate să fie şi de la domnia mea sfintei mănăstiri drepte ocini şi dedine [acele sate] şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

---

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

La Iaşi, anul 7142 <1634> mai 15.
† Însuşi domnul a poruncit.
Io Vasilie voievod < m.p.>.
† Ionaşco < a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, LVI/2.
Orig., hîrtie (30,5 × 19,2 cm), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1804 iunie 30, de polcovnicul Pavel Debrici de la Mitropolie.

133

1634 (7142) mai 15.

Banul mare medelnicer, Dumitraşco stolnic şi alţii cercetează pricina dintre Vicol dascăl, Avram, Ţigan şi Văsian călăraş cu călugării de la mănăstirea Secul pentru un vad de moară în Putna.

† **Банȣл вел медєлничѣр и Дȣмитрашко столник и попа Єава ѡт Крȣчє и Пєпєлѣ Чирєш извашѣ ѡт Търговєци** mărturisim cu cestŭ zapis al nostru cum au venit înaintea nostră Vicol dascal de Focşeani şi Avraam de Căpoteşti şi Ţigan de acolea şi Văsiian călăraş, ginerele lui Ursu, de s-au jeluit înaintea noastră dzicînd că au un vad în gîrla Putnei, la sat la Cofeşti, şi acel vad l-au înecat alte vaduri ce-s mai în gios şi alţii să hrănescu, iară ei nu să pot hrăni.

Deci noi, cîţi simtem scrişi mai sus, ne-am sculat şi ne-am dus la acel vad şi-am aflat vadul înecat cum au dzis ei.

Pentr-acea, am socotit morile din gios şi-am aflat o moară a mănăstirei a Săcului, care moară iaste din gios de-acel vad înecat, să o pogoară călugării mai gios. Iară popa Procopie, carele are şi el o moară mai din gios de moara călugărilor, el au dzis că nu va lăsa pre călugări să-şi pogoară moara mai gios, căci că-i pămîntul a lui.

Iară noi am giudecat cumu-i légia gîrlei, că întru uric sînt tot cîte patru mori şi să cade să înble tuspatru într-un chip; cînd va îneca o moară pre altă moară, atunci să-şi sloboadză morile cei din gios, să înble şi cea din sus, să vai de-are hi şi pămîntul altuia, că apa nu înblă cu pămîntul.

Şi aşea li-am făcut lége, să pogoară călugării de Săcul moara mai gios, pre pămîntul popei lui Procopie, să aibă treabă numa cu apa, iară cu pămîntul să n-aibă treabă călugării.

www.dacoromanica.ro

De-aceasta mărturisim cu această scrisoare a noastră.

Въ лѣто ×ѯрмв мѣсеца маи еі҃.

Аз Дꙋмитрашко Соломон столник <m.p.>.

Аз Василїе Банꙋл меделничѣр <m.p.>.

Щефан <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, LXIX/18.
Orig., hîrtie (33,1 × 20 cm), patru peceţi aplicate.
Cu o copie din sec. al XVIII-lea, de Sofronie stareţ, şi alta din 1815 martie 22, de Silvestru stareţul m-rilor Neamţ şi Secul.

134

1634 (7142) mai 16.

Vasile Lupu voievod porunceşte oamenilor din Larioneşti, Măşceni, Căcăceni, Broscăuţi, Gliţeni, Măteuţi şi din Sloboziia Saucăi să asculte de egumenul şi de soborul mănăstirii Sf. Sava.

† Иѡ Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавской. Scriem domniia mea la vătămani şi la toţi mişeii domnii méle din Larioneşti şi din Măşcéni şi din Căcăcéni şi din Bro< s>couţ şi din Gliţéni şi din Mătiuţ şi din Sloboziia Saucăi. Dămu-vă ştire că, după cum au dat acéle sate răposatul postelnic Ianache svintei mănăstiri Svéti Sava, într-acela chip şi domniia mea m-am milostivit şi v-am dat svintei mănăstiri ce scrie mai sus.

Pentru acéia, daca veţi vedea cartea domnii méle, iar voi toţi ca să aveţi a asculta de egumenul şi de tot săborul de la svînta mănăstire Svéti Sava şi de dregătorii care-i vor trimite ei acolo, să posluşiţi ce vor hi trebile svintii mănăstiri. Iar carele nu va asculta, să aibă a-l certa, cine după deala sa.

Тое пишем, инак не ꙋчините.

7142 ‹ 1634› mai 16.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628, f. 675 v.
Copie.

EDIŢII: Iorga, *Legături româneşti*, p. 338 (rez. după orig. scris de Corlătescu diac).

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) mai 17, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul locul din jurul mănăstirii şi satul Vînători, ţinutul Neamţ.

† Іѡ Басилїє воєвода, божїю милостїю, господаръ Землн Молдавскои. Ѡже господство ми дадохом и потвръдихом нашеи молби, свѣтѣи монастири глаголема Сѣкѹл, идеже ест храм свѣтаго и славнаго прѣдътеча и крсътителе Іѡанна, их правою ѡтнинѹ и дѣдининѹ, ѡт привилїи за даанїе и милованїе что имает свѣтаа монастири ѡт иних свѣтопочившиx господарем прѣжде нас бывшїе, съ мѣсто свѣтѣи монастири что близ монастир и съ едно село, на имѣ Бънъторїи, что ѹ волост Немецкомѹ, что бѣше наипрѣжде врѣмѣ прислѹшно къ ѡкол тръг Немецкаго.

А хотар тѣм мѣстове да ест по кѹда хотаръли при дьни Алеѯандрѹ Илїаш воевода и избранил хотар свѣтѣи монастири ѡт къ монастири Нѣмцѹл. И почеше сѧ того хотар ѡт ѡбършїе источник[к]ѹ Мѹсти, на водѣ ѹ ниже даже до Немцишор и Немцишор ѹ выше даже въ ѹст Топлици браницеви, а ѡт тъдѹ Топлица ѹ више, пониже пасика монастири Нѣмцѹл, даже въ ѹст Сѹхи Топлици, ѹ бѹѡр и Топлица ѹ выше даже до мост Фодосови за камен, а ѡт толѣ дорога ѹ выше даже ѹ краил на лѫѕи, ѹ глав Ѡбрѣжїеви, ѹ камен и ѹ бѹѡр, ѡт тъдѹ Ѡбрѣжїѧ, ѡт бѹѡр даже до пискѹ Мѹлчеим, оу камен и ѹ бѹѡр, гдеже ест хотар Ѹрѣкке дворникка, а ѡт толѣ право ѹ выше, ѡт бѹѡр до бѹѡр, через ѡпчина Мѹнчелови, до килїа Бенїаминови, въ един ръбник, а ѡт толѣ на просто мѣсто ѹ гор, ѹ бѹѡр и ѹ камен, а ѡт толѣ по выше за килїѧ Висарионови, близ за килїѧ Щефан Ръѹл, ѹ бѹѡр, а ѡт толѣ через вода Карпънѹл, ѹ више, ѡт бѹѡр ѹ бѹѡр, ѹ кѹрмътѹра Рѹнкѹл, а ѡт толѣ на посрѣдѣ ребрѹ Бѹкови, ѡт бѹѡр ѹ бѹѡр, ѹ Фѹрчитѹриле Добрїанѹлови и пакиже на посрѣдѣ ребрѹ, ѡт бѹѡр ѹ бѹѡр, даже до нога Стръжи, через источник Стръжи, ѹ гор Циганѹлови, ѹ бѹѡр и ѹ камен и ѡпчина горѹ, ѹ више, съ лѣса даже до под Беликїи Мѹнчел, а ѡт толѣ на ребра Мѹнчелови до крънициа Зиман Сасѹл, ѹ бѹѡр и право на бѹѡри даже до хотар килїим Кирїакови, а ѡт толѣ ѹ ниже ѹ краилие дорог[г]ѹ, ѹ камен и право через полѣ въ дрѹга камен и маткам Нѣмцѹлови; ѡт тъдѹ Нѣмцѹл ѹ выше даже до глав пискѹ Котнърелѹлови, ѹ камен и ѹ бѹѡр, а ѡт тъдѹ ѡпчина ѹ выше, по подли лѣса, ѡт бѹѡр ѹ бѹѡр, даже до водѣ Котлърелѹлови и через вода Котнърелѹлови, ѡт бѹѡр до бѹѡр, даже до Глав Фоалелови а ѡт тъдѹ ѡпчина Фоалелови ѹ више, ѡт бѹѡр до бѹѡр, даже до срѣдѣ Фоалелови и Пеперик даже до кѹрмътѹръ и ѡт бѹѡр до бѹѡр даже до нога Ѹрсоаеви а ѡт тъдѹ нога ѹ дол даже до ѹст Плотѹнѹлови, гдеже дает ѹ Пеперіг; ѡт тъдѹ воде Пеперіголови ѹ выше даже до Слатина Петра воевода, Слатина поло-

www.dacoromanica.ro

вина и Пепериг ꙋ вꙑше даже до ногꙋ Глодꙋлови, на бꙋѡр и нога на рогꙋ, даже до Ръс[с]коале, оу бꙋѡр; ѿ тѫдꙋ ѡпчина, ѿ бꙋѡр ꙋ бꙋѡр, даже ꙋ чело Банкꙋлови и на кѕлѧкѣ Банкꙋлови даже до връх Дериновй, въ ѡбръшїе источника Деринови и источник Деринови ꙋ више до рѣцѣ Бистрици. Сїи ест вес хотар свѣтѣи монастири Сѫкꙋл ѿ къ хотар Немцѣним монастир и ѿ къ тръг Немецских.

Тѣм радї, тот село Вънътори и тот хотар да ест и ѿ господства ми свѣтѣи монастири права ѡтнинꙋ и дѣдинꙋ и оурик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорꙋшено николиже на вѣки вечнїи, по где писꙋет знаменїе. И ин да сѧ не ꙋмишает.

ꙋ Ꙗс, лѣто ҂зрмв мая зі.

† Сим господинъ велѣл.

Иѡ Василие воевода <m.p.>.

† Иѡнашко Мънжѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri numită Săcul, unde este hramul sfîntului şi slăvitului înainte mergător şi botezător, Ioan, dreapta lor ocină şi dedină, din privilegii de danie şi miluire ce are sfînta mănăstire de la alţi sfîntrăposaţi domni foşti mai înainte de noi, locul sfintei mănăstiri ce este lîngă mănăstire şi un sat, anume Vînătorii, ce este în ţinutul Neamţ, ce a fost mai înainte vreme ascultător de ocolul Tîrgului Neamţ.

Iar hotarul acelor locuri să fie pe unde au hotărnicit în zilele lui Alexandru Iliiaş voievod şi au ales hotarul sfintei mănăstiri dinspre mănăstirea Neamţ. Şi se începe acel hotar de la obîrşia izvorului Mustei, pe apă în jos pînă la Nemţişor şi pe Nemţişor în sus pînă la gura Topliţei din branişte, iar de acolo pe Topliţă în sus, pe din jos de prisaca mănăstirii Neamţ, pînă în gura Topliţei Seci, la bour şi pe Topliţă în sus pînă la podul de piatră al lui Teodosie, iar de acolo pe drum în sus pînă la marginea viei, în capătul Obrejiei, la piatră şi la bour, de acolo pe Obrejie, de la bour pînă la piscul Munceilor, la piatră şi la bour, unde este hotarul lui Ureche vornicul, iar de acolo drept în sus, din bour în bour, peste obcina Muncelului, la chilia lui Veniiamin, într-un rîmnic, iar de acolo de-a-dreptul la deal, la bour şi la piatră, iar de acolo pe din sus de chilia lui Visarion, aproape de chilia lui Ştefan Răul, la bour, iar de acolo peste apa Carpănul, în sus, din bour în bour, la curmătura Runcul, iar de acolo prin coasta Fagului, din bour în bour, la Furciturile Dobriianului şi iarăşi pe coastă, din bour în bour, pînă la piciorul Străjii, peste izvorul Străjii, la muntele Ţiganului, la bour şi la piatră şi pe obcină la deal în sus, din pădure pînă sub Muncelul Mare, iar de acolo pe coasta Muncelului pînă la fîntîna lui Ziman Sasul, la bour şi drept prin

www.dacoromanica.ro

bouri pînă la hotarul chiliei lui Chiriiac, iar de acolo în jos pînă la marginea drumului, la piatră, şi drept peste cîmp la altă piatră şi pe matca Neamţului; de acolo pe Neamţ în sus pînă la capul piscului Cotnărelului, la piatră şi la bour, iar de acolo pe obcină în sus, pe lîngă pădure, din bour în bour, pînă la apa Cotnărelului şi peste apa Cotnărelului, din bour în bour, pînă la capul Foalelor şi de acolo pe obcina Foalelor în sus, din bour în bour, pînă în mijlocul Foalelor şi Peperigul pînă la curmătură şi din bour în bour pînă la piciorul Ursoaei, iar de acolo pe picior la vale pînă la gura Plotunului, unde cade în Peperig; de acolo pe apa Peperigului în sus pînă la Slatina lui Petru voievod, Slatina pe jumătate şi Peperigul în sus pînă la piciorul Glodului, la bour şi pe picior în sus pînă la Răscoale, la bour; de acolo pe obcină, din bour în bour, pînă la fruntea Baicului şi pe culmea Baicului pînă la vîrful Derinului, la obîrşia izvorului Derinului şi pe izvorul Derinului în sus pînă la rîul Bistriţa. Acesta este tot hotarul sfintei mănăstiri Săcul dinspre hotarul mănăstirii Neamţului şi dinspre tîrgul Neamţ.

Pentru aceea, acel sat Vînători şi acel hotar să fie şi de la domnia mea sfintei mănăstiri dreaptă ocină şi dedină şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor, pe unde scriu semnele. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7142 < 1634> mai 17.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p.>.

† Ionaşco Mînjea < a scris>

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, CXL/16.
Orig., hîrtie (41,5 × 28,2 cm.), pecete timbrată.
Cu o trad. de la începutul sec. al XIX-lea; altă trad., *ibidem*, CXXX/28, şi alta la Bibl. Acad., CLXXV/31.

136

1634 (7142) mai 17, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul un loc de fînaţ şi de arătură din hotarul satului Vînători.

† Нѡ Васнлїє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавской. Ѡже господства ми дали и потврьдили єсмы нашеи молбы, свѣтѣи монастири глаголема Сѣкꙋл, идеже єст храм светого и славнаго пророка и прѣдътеча крьстителє Іѡанна, их права штини и даанїє и милованїє, єдно бꙋкатꙋ за хотар что єст за сеножати и за ѡранїє, ѿт выше хотар село Вънътори, через хотар

монастири Нѣмцꙋлꙋи и через хотар монастири Сѫкꙋлꙋи, что тот мѣсто ест ѡт хотар тръг наше Немецских, ѡт их правїи и питомїи нарѣденїе, что имал свѣтаа монастири за даанїе и милованїе ѡт Моѵси воевода и ѡт Алеѯандрꙋ Илїаш воевода за потвръжденїе.

Тѣм радї, тот выше писано мѣсто да ест и ѡт господства ми права даанїе и милованїе и оурик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорꙋшено, свѣтѣи монастири, николиже на вѣки вѣчнїи. И ин да сѧ не ꙋмишает прѣд сим листом нашим.

Ꙋ Ѧс, лѣто ҂з҃рм҃в маи з҃і дьни.

† Сам господинъ велѣл.

Ιѡ Василие вѡеѡда <m.p.>.

† Иѡнашко Мънжѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri numită Săcul, unde este hramul sfîntului și slăvitului prooroc și înainte mergător Ioan Botezătorul, dreapta lor ocină și danie și miluire, o bucată de hotar ce este pentru fînaț și pentru arătură, din hotarul de sus al satului Vînă tori, printre hotarul mănăstirii Neamțului și printre hotarul mănăstirii Săcului, care loc este din hotarul tîrgului nostru Neamț, din dreptele și propriile lor drese de danie și miluire ce a avut sfînta mănăstire de la Moisi voievod și de întărire de la Alexandru Iliiaș voievod.

Pentru aceea, acel mai sus scris loc să fie și de la domnia mea dreaptă danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, sfintei mănăstiri, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7142 < 1634> mai 17 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p. >.

† Ionașco Mînjea < a scris>.

Arh. St. București, M-rea Neamț, CXL/17.
Orig., hîrtie (41,6 × 28,3 cm), pecete timbrată.
Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) mai 18, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bisericani, în urma judecăţii avute cu mănăstirea Bistriţa, o poiană de fînaţ, între vaduri, la gura pîrîului Suha, primită de la Barnovschi voievod în schimbul altei poieni pe care acesta a dat-o mănăstirii Hangul.

† Ιѡ Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже прїидоше, прѣд нами и прѣд въсими нашеми Молдавскими болѣри, великих и малих, молебник господства ми, егумен и все събор ѿ свѣтаа монастири глаголема Бесерекани, гдеже ест храм Благовещенїе прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословеннѣи владичице нашеи, Богородице и приснодѣвѣи, Марїѧ, и тегали сѣ за лице, съ молебници нашии калȣгери ѿ свѣтаа монастири Бистрица, радї една полѣна за сеножатї и съ дȣбров въ ѡкрѫст неи, ѿ междо брȣдове иже ест на ȣста потоцѣ Сȣхове, рѣкъщи калȣгери ѿ Бесерекани, аже тоа полѣна ест им право даанїе и миловаанїе свѣтѣи монастири ѿ Стефан Томшѣ воевода и ѿ Радȣл воевода и за потвръжденїе ѿ Барновскїе воевода, ꙗкоже ȣказовали, прѣд нами, и нарѣденїе за даанїе на тоа полѣнȣ и ѡприселовали им тоа полѣнȣ калȣгери ѿ Бистрица съ хитростїи.

А калȣгери ѿ Бистрица ѡни рѣкъщи аже сътворил съ них Бърновскїе воевода изменение и дал им тоа полѣнȣ бесереканам, а ѡни дали, измѣнȣ за измѣно, дрȣга полѣнȣ монастири Би.стриц[ц]еви и тоа полѣни еже възѣл Бърновскїе воевода ѿ Бистрица, дал монастири своеи Хангȣлови.

Таже, господство ми и съ все съвѣт господства ми посокотиХом и съдихмо на них по правдею и по законȣ земскои и ѡбрѣтохом истинно како не подобает сѣ възѣти ѿ една монастир и датї дрȣгомȣ, занеже наипрѣжде тоа полѣнȣ била права даанїе и миловаанїе свѣтѣи монастири Бесереканим, ꙗкоже више пишем и ꙗкоже видѣхом господство ми и их правїи и питомїи нарѣденїе что ѡни ȣказовали прѣд нами за даанїе и миловаанїе на тоа полѣнȣ. Таже молебници наши, калȣгери ѿ свѣтаа монастири Бесерекани ѡни ѡправили сѣ да держит с<во>[1]е полѣнȣ и поставили соби феръю к͠д златї въ вистѣр господства ми. А калȣгери ѿ Бистрица ѡни зостали ѿ прѣд нами и ѿ вес закон земскои.

Таже калȣгери ѿ Бистрица да имает възѣти соби полѣни ѿ монастири Хангȣл назад а съ полѣнȣ бесереканим да не имает ни еднȣ трѣбȣ и ѿ сълѣ напрѣд да не и.мает маи тегати аии добиватї радї сїѧ тѣжбȣ николиже на вѣки вѣчнїи.

---

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Тѣм радї, тоа више писана полѣнѹ да ест съ хотар въ знамени свѣтѣи монастири Бесерекани и почениши сѣ хотар тои полѣнѹ ѿт берег Бистрици, ѿт стънкѹ Єниодїева таа Ѡбрѣжїѧ, ѹ долѹ, ѿт знамени до знамени, подли мѹнтеле Єѹхое и по подли мѹнте даже до долина Єъкѹлѹи, а ѿт тъдѹ долина ѹ ниже до рѣцѣ Бистрицеи таа Бистрица ѹ долѹ до стенкъ пръвою. Толико ест вес хотар.

Инак да не бъдет прѣд сим листом нашим.

ѹ Ꙗс, лѣто ×з͞рмв маи н͠ї.

† Єам господинъ велѣл.

Иѡ Басилие вѡивѡда <m.p.>.

† Иѡнашко Мънжѣ <писал>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: † Исписок <радї полѣна>[1] ѿт междо бродова, ѿт Басилїе воевода.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorul domniei mele, egumenul şi tot soborul de la sfînta mănăstire zisă Beserecanii, unde este hramul Bunăvestirea preasfintei, curatei şi preabinecuvîntatei stăpînei noastre, de Dumnezeu născătoare şi pururea fecioară, Maria, şi s-au pîrît de față cu rugătorii noştri călugări de la sfînta mănăstire Bistrița pentru o poiană de fînaț, dintre vaduri, la gura pîrîului Suha, şi cu dumbravă împrejurul ei, zicînd călugării de la Beserecani că acea poiană este dreaptă danie şi miluire sfintei mănăstiri de la Ştefan Tomşea voievod şi de la Radul voievod şi de întărire de la Barnovschie voievod, după cum au arătat, înaintea noastră şi drese de danie pentru acea poiană şi le împresoară acea poiană călugării de la Bistrița, cu vicleşug.

Iar călugării de la Bistrița au spus că a făcut Bărnovschie voievod schimb cu ei şi le-a dat acea poiană a Beserecanilor, iar ei au dat, schimb pentru schimb, o altă poiană a mănăstirii Bistrița şi acea poiană pe care a luat-o Bărnovschie voievod de la Bistrița a dat-o mănăstirii sale Hangul.

Astfel, domnia mea şi cu tot sfatul domniei mele am socotit şi i-am judecat după dreptate şi după legea țării şi am găsit adevărat că nu se cuvine a lua de la o mănăstire şi a da alteia, pentru că acea poiană a fost mai înainte dreaptă danie şi miluire sfintei mănăstiri Beserecani, precum scriem mai sus şi precum am văzut domnia mea şi dreptele şi propriile lor drese de danie şi miluire pentru acea poiană, pe care le-au arătat înaintea noastră. Şi rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire Beserecani, s-au îndreptat să-şi stăpînească poiana şi şi-au pus ferie 24 zloți în vistieria domniei mele.

Iar călugării de la Bistrița au rămas dinaintea noastră şi din toată legea țării.

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Şi călugării de la Bistriţa să-şi ia înapoi poienile de la mănăstirea Hangul, iar cu poiana Beserecanilor să nu aibă nici o treabă şi de acum înainte să nu se mai pîrască sau să dobîndească pentru această pîră niciodată în vecii vecilor.

Pentru aceea, acea mai sus scrisă poiană să fie în semne cu hotarul sfintei mănăstiri Beserecani, începîndu-se hotarul acelei poieni din malul Bistriţei, de la stînca lui Sinodie la Obreajie, în vale, din semn în semn, pe sub muntele Suha şi pe sub muntele pînă la valea Săcului, iar de acolo valea în jos pînă la rîul Bistriţa şi pe Bistriţa la vale pînă la stînca dintîi. Atîta este tot hotarul.

Altfel să nu fie înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7142 < 1634> mai 18.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p.>.

† Ionaşco Mînjea < a scris>.

< Pe verso, însemnare contemporană>: † Ispisoc < pentru poiana>[1] dintre vaduri, de la Vasilie voievod.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, XII/43—44.
Orig., hîrtie (38 × 29 cm), pecete timbrată.
Cu o fotocopie şi o trad. din 1809 noiembrie 24, de Pavel Debrici.

138

1634 (7142) mai 18, Iaşi.

Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Grama mare stolnic şi Costin din Pietriş, hotărînd ca cel din urmă să se mute de pe locul ce-l ocupă pe ocina care i s-a ales la împărţirea pămînturilor cu fraţii săi.

† Іѡ Басилїє воєвода, божїю милостїю, господарь Землі Молдавской.
† Adecă s-au pîrît de faţă, înaintea domniei méle, boiarenul domniei méle Grama stolnicul cel mare cu Costin den Pietriş, dzicînd că au cumpărat cîteva părţi de ocină de la fraţii lui Costin şi ş-au ales părţile cînd au hotărît boiarenul domniei méle Lupul Prăjescul clucériul. Iar partea lui Costin s-au ales de laturi de părţile celora fraţi[2] de cîtră alţi răziaş, iar el nu va să să mute să şadză pre partea sa, unde i s-au vinit de cîtră alţi fraţi, ce şeade pre

[1] Omis.
[2] Cuvînt scris peste text răzuit.

www.dacoromanica.ro

o parte a stolnicului, în mijlocul altor părți ce au cumpărat stolnicul de la frații lui.

De care lucru domniia mea am socotit cu tot sfatul domniei méle, după légea țărăei și am chiemat și pre Prăjescul clucériul, în ce chip i s-au vinit partea lui cîndu au hotărît. Deci au mărturisit cum nu s-au vinit partea lui Costin unde-i sîmtu casele acmu, ce i s-au vinit de laturi de părțile fraților săi, despre alți răziaș. Deci au rămas boiarenul domniei méle carele mai sus scriem, Grama stolnicul, pre Costin, ca să aibă a-l scoate de pre partea sa, să margă Costin să-ș facă case unde i s-au ales partea lui cîndu s-au hotărît, iar pre partea stolnicului să nu mai șadză, nice să să mai pîrască de-aiasta pîră nice dînăoară. **Тоє пишем.**

Ꙋ Іас, лѣто ҂з҃рмв҃ маи н҃ї.

† Сам господинъ велѣл.

Іѡ Василиє воєвода <m.p.>.

† Шандир <писал>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, XX/37.
Orig., hîrtie (30,7 × 19 cm), pecete aplicată.

EDIȚII: „Teodor Codrescu", IV, 2, p. 22—23 (orig.).

139

1634 (7142) mai 20, Iași.

Vasile Lupu voievod scrie lui Toader din Nemîndri să fixeze zi lui Albu, Ihnat ș.a. să vină să se judece cu Ihnatu pentru o ocină din satul Cureni.

† Иѡ Васїлїє [воиї]воєвода, божїю милостью, господаръ Земле Молдавскоꙗ. Scriem domniei méle la sluga dumniei melé, la Toader din Nemîndri. Dămu-ți știre, deaca vei vedea cartea domniia méle, iar tu săį aibi a mérge cu cartea domniei miali, să dai dzi< lui> [1] Albul să Ihnatu [2] și lui < M>[3]iron călugărul, ce au fostu din Curéni și lui Necoară de acolea și lui Avram de acolea și lui Andrei și lui Ionașco de acolea, să vie să stea de față cu Ihnatu pentru o parte de ocină din Curéni și să-i aducă și dirésăle, orcîndu va hi voia lui Ihnat și să le faci și hîrtie de dzi, să le să știe dzua. **За тои пишет господство ми. Инак не ѹчинитє.**

[1] Omis.
[2] „Albul și Ihnatu", scris de altă mînă peste text răzuit.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

ѫ Ѩс, лѣто ҂з҃рмв маи к҃ дьни.
† Господинъ рече.
† Вел лѡгофет ꙋчи.
<Pe verso>: Шандрир <писал>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secţia manuscrise, XXIV/3.
Orig., hîrtie (25,5 × 20 cm), rupt în mai multe bucăţi, pecete aplicată.

140

1634 (7142) mai 20.

Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe egumenul mănăstirii Moldoviţa să-şi adune vecinii din satul Miteşti.

Basil Woewoda gibt dem Igumen von Moldowiza, oder wen immer er sonst absenden mag, die Macht und Gewalt, vermöge Urkunde S<eine>r Hoheit: seine Leibeigenen aus Mitestie, dem Dorfe des heil< igen> Klosters, zu Sammeln, wo er sie immer fände, beim Kragen zu nehmen und sie mit all'ihren Viehstücken ins Dorf Mitestie zurückzubringen.
V<om> J<ahre> 7142 < 1634> mai 20.

Vasile Voievod dă egumenului de Moldoviţa sau oricui, pe cine va trimite, carte de împuternicire să strîngă pe vecinii săi din Miteşti, satul sfintei mănăstiri, unde îi va afla, să-i apuce de grumaz şi să-i aducă înapoi cu toate bucatele lor în satul Miteşti.
Din anul 7142 < 1634> mai 20.

După Wickenhauser, *Moldowiza*, p. 106, nr. 128.
Rezumat în limba germană.

141

1634 (7142) mai 20, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Neamţ braniştea hotărnicită de Pătraşco Başotă al doilea logofăt în timpul domniei lui Alexandru Iliaş voievod.

† Иѡ Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земле Молдавскои. Ѡже господство ми дали и потвръдили есми молебником нашем, егꙋменꙋ и вес съборꙋ ѿт свѣтаа монастири глаголемаа Нѧмцꙋл, съ мѧсто свѣтѣи монастири, что

www.dacoromanica.ro

подали свѣтаа монастир. И хотар томꙋ мѣсто да ест им покꙋда хотарил, при дьни Алеѯандрꙋ Илїаш воевода, Пътрашко Башотъ вторїи лwгофет, wт испи-сок за хотаренїе что имал свѣтаа монастир wт Алеѯандрꙋ Илїаш воевода и wт Моиси Могила воевода.

И починше хотар того <мѣсто>[1] wт wбършїе источникꙋ Мꙋсти, на водѫ оу долꙋ даже до Немцишор и Немцишорꙋл више даже до ꙋстꙋ Топлицъ браницие-ви, wт тъдꙋ Топлица више, по ниже за пасик монастири Нѫмцꙋл, даже до ꙋст Сꙋхїи Топлици, ꙋ бꙋwр и Топлица више даже до мост Фодосови за каменꙋ, а wт толѣ дорога и више даже до Странѣ лꙋнки, въ глав Wбрѫжїе, ꙋ камен, ꙋ бꙋwр, а wт толѣ Wбрѫжїе више, wт бꙋwр ꙋ бꙋwр, даже до пискꙋ Мꙋнчени, ꙋ камен и ꙋ бꙋwр, идиже ест хотар Ꙋрѣке дворника, а wт толѫ право више, wт бꙋwр ꙋ бꙋwр, через кꙋлмѣ Мꙋнчелови до килїи Венїамин, въ идин ръбник и wт толѣ на просто мѫсто ꙋ гило, ꙋ бꙋwр и ꙋ камен, а wт толѣ право по више килїе Висарионови, близ килїе Щефан Ръꙋл, ꙋ бꙋwр а wт толѫ через вода Кар-пънꙋлови ꙋ више, wт бꙋwр ꙋ бꙋwр, ꙋ кꙋрмътꙋра Рꙋнкꙋлови, а wт толѫ на по срѫд ребрꙋ Фагꙋлови, wт бꙋwр ꙋ бꙋwр, ꙋ Фꙋрчинтꙋрꙋли Добрїанꙋлови и пакиже на по срѫд ребрꙋ, wт бꙋwр ꙋ бꙋwр, даже до ног Стръжи и ꙋ долꙋ на ног на ребрꙋ нꙋго Стръжи и через источник Стръжи ꙋ гор Циганꙋлови, ꙋ бꙋwр и ꙋ камен и кꙋлмѫ горꙋ више ....[2] съ лѫса даже до под Великїи Мꙋнчел, а wт толѫ ребра Мꙋнчелови до кръницꙋ Зимиан Васꙋл, ꙋ бꙋwр и право на бꙋwр даже до хотар килїи Кириiакови, а wт толѣ ꙋ долꙋ <ꙋ кранѣ>[3] дорога, ꙋ камен и право через полѣ ꙋ дрꙋга камен и ꙋ матка Нѣмцꙋлови, а wт толѣ више Нѣмцꙋл даже до глава пискꙋлови Котъърелови, ꙋ камен и бꙋwр, даже до глава Фоалелови, а wт толѣ на кꙋлмѣ Фоалелови више, wт бꙋwр ꙋ бꙋwр, даже до срѫд Фоалелови и Пеперик кꙋрмътꙋръ и wт бꙋwр ꙋ бꙋwр даже до ног Ꙋрсоаеви, а wт толѣ нога ꙋ долꙋ даже до ꙋст Плотꙋнови, где дадет ꙋ Пеперег, а wт толѫ вода Пеперегꙋлови више даже до Слатина Петръ воевода, Слатина половина и Пеперегꙋл више даже ꙋ рог Глодꙋлови, на бꙋwр и нога на гило даже до Ръскоале, ꙋ бꙋwр а wт толѫ wп-чина, wт бꙋwр даже до челꙋ Банкꙋлови и на кꙋлмѣ Банкꙋлови даже до верх Рогꙋ въ wбръшїи источник Рогꙋ, ꙋ долꙋ даже до рѣцѫ Бистрици и через Бистрица, на ног Колибица, више до връх Бръ<ст>[1]атолови, а wт толѫ wп<чин>[4]а више даже до в<ръх>[4] Хꙋрдꙋги а wт <тол>[4]ѣ wпчина више, тиже wт бꙋwр ꙋ бꙋwр, даже до прилꙋка wт меже Диренте, ꙋ Великою Прав, а wт т<ол>[1]ѣ водѫ Дирѫп-тꙋлови ꙋ долꙋ даже до рѣцѣ Бистрици, а wт толѣ через Бистрица въ источник Фаци а wт толѣ на источник више даже до wбършїе, а wт толѣ ꙋ връх Разимолови, до Комарник Петрикови, ꙋ бꙋwр на връх Разимꙋлови, ꙋ Връх Великїи, ꙋ бꙋwр, въ една камен, а wт толѣ на простꙋ мѣсто через Фаркашѣ дꙋ прилꙋка

[1] Omis.
[2] Loc alb.
[3] Loc alb; completat după doc. din 1634 mai 17 (vezi nr. 135).
[4] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Тѣкоє, а ѡт толѣ право на гило, ѡт бꙋѡр ꙋ бꙋѡр, дажє връх Бєликою Бꙋлбокꙋ, а ѡт толѣ на просто мѣсто ѡт бꙋѡр ꙋ бꙋѡр дажє до Фъркъшицъ, мєждо Бꙋлбꙋчє и бъ идин бꙋѡр, а ѡт толѣ чєрєз хлъм въ ѡвършїи источника Халъꙋки и источник ꙋ долꙋ дажє до Долѣ Бєлика, а ѡт толѣ долѧ ꙋ долꙋ дажє до Бєликою Нѧмцꙋ, а ѡт толѣ чєрєз Нѧмцꙋ и ног Мънѕатови вишє, дажє до връх Мънѕатови, а ѡт толѧ ѡпчинъ ꙋ долꙋ дажє до връх Пицигъєи, а ѡт толѣ ѡпчина ꙋ долꙋ дажє връх Сихли Бєликїи, а ѡт толѣ ѡпчина дажє до връх Сихли Мали, а ѡт толѣ на връх ѡпчина горꙋ Рꙋсꙋлови дажє до ног Пєстричоара а ѡт ног Пєстричоарєви на ѡпчина ꙋ долꙋ дажє до ѡвършїами Моншєвє, въ идин бꙋѡр, а ѡт толѣ ѡпчина дажє до връх Плєшим, а ѡт толѣ на връх Плєшим ꙋ долꙋ дажє до ѡвършїами Кърбꙋни, а ѡт толѧ ѡпчина ꙋ долꙋ дажє до ѡвършїє источника Калꙋгърицам, а ѡт толѧ ѡпчина ꙋ долꙋ дажє до ѡвършїами источникꙋ Цꙋркърицъм, а ѡт толѣ ѡпчина ꙋ долꙋ дажє до ѡвършїами источника Рꙋникꙋлови, а ѡт толѣ ѡпчина ꙋ долꙋ дажє до ѡвършїє источника Мꙋстє и источник дажє до ꙋст.

Того радї, вишє того писанаго мѧсто, въ значєнїє, како да єст ѡт господства ми свѣтѣи монастири Нѣмцꙋл пра<ва>[2] ѡтнина и дѣдина и ꙋрик и потвръждєнїє, съ въсѧми доходом, нєпорошино николижє на вѣкїи вѧчнїи. И ни да сѧ нє ꙋмишаєт прѣд сєм листом господства ми.

Ꙋ Ꙗс, въ лѣто хзрмв҃ маи к҃.

† Господинъ рєчи.

† Пътрашко Башоть вєл лѡгофєт искал <m.p.>.

† Ꙗнъш Бълич <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor de la sfînta mănăstire numită Neamţ, locul sfintei mănăstiri ce este lîngă sfînta mănăstire. Iar hotarul acelui loc să fie pe unde a hotărnicit, în zilele lui Alexandru Iliiaş voievod, Pătraşco Başotă logofăt al doilea, din ispisoc de hotărîtură ce a avut sfînta mănăstire de la Alexandru Iliiaş voievod şi de la Moisi Moghila voievod.

Şi se începe hotarul acelui <loc>[2] de la obîrşia izvorului Mustei, pe apă la vale pînă la Nemţişor şi Nemţişorul în sus pînă la gura Topliţei din branişte, de acolo Topliţa în sus, pe din jos de prisaca mănăstirii Neamţ, pînă la gura Topliţei Seci, la bour, şi Topliţa în sus pînă la podul de piatră al lui Fodosie, iar de acolo drumul în sus pînă la marginea luncii, în capul Obrejiei, la piatră, la bour, iar de acolo Obrejia în sus, din bour în bour,

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

pînă la piscul Munceilor, la piatră şi la bour, unde este hotarul lui Ureche vornicul, iar de acolo drept în sus, din bour în bour, peste culmea Muncelului la chilia lui Veniamin, într-un rîmnic, şi de acolo drept la deal, la bour şi la piatră, iar de acolo drept pe din sus de chilia lui Visarion, lîngă chilia lui Ştefan Răul, la bour şi de acolo peste apa Carpenului în sus, din bour în bour, la curmătura Runcului, iar de acolo prin mijlocul coastei Fagului, din bour în bour, la Furciturile Dobriianului şi iarăşi prin mijlocul coastei, din bour în bour, pînă la piciorul Străjii şi la vale pe picior, pe coasta piciorului Străjii şi peste izvorul Străjii la muntele Ţiganului, la bour şi la piatră şi culmea muntelui în sus .... [1] din pădure pînă sub Muncelul Mare, iar de acolo coasta Muncelului la fîntîna lui Ziman Sasul, la bour şi drept prin bouri pînă la hotarul chiliei lui Chiriiac, iar de acolo la vale ...[1] drumului, la piatră şi drept peste cîmp la altă piatră şi la matca Neamţului, iar de acolo Neamţul în sus pînă la capul piscului Cotnărelului, la piatră şi la bour, pînă la capul Foalelor, iar de acolo pe culmea Foalelor în sus, din bour în bour, pînă în mijlocul Foalelor şi Peperigul pînă la curmătură şi din bour în bour pînă la piciorul Ursoaei, iar de acolo piciorul la vale pînă la gura Plotunului, unde cade în Peperig, iar de acolo apa Peperigului în sus pînă la Slatina lui Petru voievod, Slatina pe jumătate şi Peperigul în sus pînă la cornul Glodului, la bour, şi piciorul la deal pînă la Răscoale, la bour, iar de acolo obcina, din bour pînă la fruntea Baicului şi pe culmea Baicului pînă la vîrful Cornului, în obîrşia izvorului Cornului, la vale pînă la rîul Bistriţa şi peste Bistriţa, pe piciorul Colibiţei, în sus pînă la vîrful Vîr<st> [2]atul, iar de acolo obcina în sus pînă la vîrful Hurduga, iar de acolo obcina în sus, de asemenea din bour în bour, pînă la priluca dintre Direpte, la Dreptul Mare, iar de acolo apa Direptului la vale pînă la rîul Bistriţa, iar de acolo peste Bistriţa la izvorul Fagului, iar de acolo pe izvor în sus pînă la obîrşie, iar de acolo la vîrful Razimului, la Comarnicul lui Petrică, la bour, pe vîrful Razimului, la Vîrful Mare, la bour, într-o piatră, iar de acolo drept peste Farcaşa la priluca lui Teacă, iar de acolo drept la deal, din bour în bour, pînă la vîrful Bulbocului Mare, iar de acolo drept din bour în bour pînă la Fărcăşiţa, printre Bulbuce şi într-un bour, iar de acolo peste holm la obîrşia izvorului Halăuca şi izvorul la vale pînă la Valea Mare, iar de acolo pe vale în jos pînă la Neamţul Mare, iar de acolo peste Neamţ şi piciorul Mînzatului în sus, pînă la vîrful Mînzatului, iar de acolo obcina la vale pînă la vîrful Piţigăei, iar de acolo obcina la vale pînă la vîrful Sihlei Mari, iar de acolo obcina pînă la vîrful Sihlei Mici, iar de acolo obcina la vîrful muntelui Rusului, pînă la piciorul Pestricioarei, iar de la piciorul Pestri-

---

[1] Loc alb.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

cioarei pe obcină la vale pînă la obîrşiile Moişei, într-un bour, iar de acolo obcina pînă la vîrful Pleşul, iar de acolo pe vîrful Pleşu la vale pînă la obîrşiile Cărbunei, iar de acolo obcina la vale pînă la obîrşia izvorului Călugăriţei, iar de acolo obcina la vale pînă la obîrşiile izvorului Purcăriţei, iar de acolo obcina la vale pînă la obîrşiile izvorului Runcului, iar de acolo obcina la vale pînă la obîrşia izvorului Mustei şi izvorul pînă la gură.

Pentru aceea, acel loc mai sus scris, în semne, să fie de la domnia mea sfintei mănăstiri Neamţul dreaptă ocină şi dedină şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7142 < 1634> mai 20.

Domnul a zis.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.

† Ianăş Bălici <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, CXVIII/5.
Orig., hîrtie (42,5 × 27,7 cm), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1798 august 31, de polcovnicul Pavel Debrici, *ibidem*, XLVII/3; altă trad. veche, *ibidem*, M-rea Secul, I/5.
O trad. veche, în dublu exemplar, la Bibl. Acad., CLXXV/32, şi alta, din sec. al XIX-lea, *ibidem*, CLXXXVII/178.

142

1634 (7142) mai 20, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ştefan căpitan din Dumbrăviţa ocini din satul Torceşti, ţinutul Tecuci.

† Иѡ Басилїе воевода, б<о>жїю м<и>л<о>стїю г<о>сп<о>д<а>ръ Земли Мѡлдавскои. Ѽж<е> прїиде, прѫд нами и прѫд ȣсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, слȣга нашь Стефан кълитан ѡт Дȣмбръвицъ съ един запис за сведетелство ѡт един ч<е>л<ове>къ, имѣ емȣ, Мелинтїе, с<ы>нъ ереȣ Кирили, сътворен съ великое клѫтво ѡт прѫд нѫколики[1] люди добри, имѣ им Мȣргоч и Сълевестрȣ юзбаш и Ѹрзикъ кихаѫ Некифор кихаѫ и Яврам и Щефан Кърлѫнцѫ и Дамїан, с<ы>нъ Мȣргоч, и ереȣ Їѡан, еж<е> писал своею рѫкои тот запис, писаещи и сведителствȣѫщи сам на севѣ више писан[2] Мелинтїе, с<ы>нь поп Кирили, како ѡн за добровоѫ своѫ волѫ, неким непонȣжден, ани приселован и дал и подаровал своа правaа ѡтн<и>на и дѫднина ѡт село Тѡрчещи, ѡт в<о>лост Текȣчскомȣ, ѡт част его половина, елико сѫ изберет ѡт ватрȣ село и ѡт

[1] Probabil greşeală de tipar, pentru нѣколики.
[2] Probabil greşeală de tipar, pentru писан.

www.dacoromanica.ro

полѣ и ѡт вес приход. Тоа ѡн дал и даровал више писанномꙋ слꙋѕи нашемꙋ Щефан кълитан, ради <пл>[1]ꙋщеніе грѣхом емꙋ и родителѧм емꙋ. И тако пишет съ великое клѧтво въ тот запис да не имат никто ѡт племеницъ ег<о> въмѣшати с<ѧ> на тоа част за ѡтн<и>нꙋ.

И ѡ том, тиж<е> ꙋказовал, прѧд нами и прѧд н<а>шими болѣри, слꙋга н<а>шъ Стефан кълитан и дрꙋгии запис, тиж<е> за сведителство, ѡт един ч<е>л<овѣ>къ, имѣ емꙋ, Триф, с<ы>нъ Їѡнашко Кърꙋѧ, ѡт Торчещ<и>, ѡт прѧд добри люди, имѣ им, Кондрѧ Малич ѡт Крълигътꙋр и Мелинтїе ѡт Торчещ<и>, с<ы>нъ ереꙋ Кирили и Ѧлбꙋл ѡт Дꙋмбръвицъ и Ꙋрзикъ кихаѧ и Їѡнашко стегар писаещи и сведителствꙋѧщи сами на себѣ Триф въ тот запис, како ѡн добрѡѧ своѧ волѧ, некым непонꙋжден, аниˀ приселован, продал своа правaа ѡтн<и>на и дѧдн<и> на ѡт тогож<е> село Торчещи, елико с<ѧ> изберет его ѡт ватрꙋ село и ѡт полѣ и ѡт вес приход. Тоа продал виш<е> писанномꙋ слꙋѕи нашемꙋ, Стефан кълитан ѡт Дꙋмбръвицъ, ради шест ꙋгарских.

Того ради и мы, ꙗко ꙋвидѣхом тѧх записе ѡт толиких люди добри, мы же вѣровахом и ѡт нас ещеж<е> дадохом и потвръдихом виш<е> писанномꙋ Щефан кълитан ѡт Дꙋмбръвицъ на тѧх прѧд реченних части за ѡтн<и>нꙋ ѡт село Тѡрчещ<и>, како да ест емꙋ праваа ѡтн<и>на и даанїе и викꙋпленїе и ꙋрик и потвръжденїе, съ въсѧми доходом, непорꙋшенно николиж<е> на вѣки. И ни да с<ѧ> не ꙋмишает.

Ꙋ Ꙗс, в<ъ> л<ѣ>т<о> ×зрмв маи к.

† Сам г<о>сп<о>д<и>нъ велѣл.

Тодерашко[2] вел логофет искал.

Шандир.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Ştefan căpitan din Dumbrăviţă cu un zapis de mărturie de la un om, pe numele lui, Melintie, fiul preotului Chiril, făcut cu mare blestem dinaintea cîtorva oameni buni, pe numele lor, Murgoci şi Sălevăstru iuzbaşa şi Urzică chihaia şi Nechifor chihaia şi Avram şi Ştefan Cîrlianţă şi Damian, fiul lui Murgoci, şi preotul Ioan, care a scris cu mîna sa acel zapis, scriind şi mărturisind însuşi asupra sa mai sus scrisul Melintie, fiul popii Chirilă, cum el de bunăvoia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit, a dat şi a dăruit dreapta sa ocină şi dedină din satul Torceşti, din ţinutul Tecuciului, jumătate din partea sa, cît se va alege din vatra satului şi din cîmp şi din tot venitul. Aceea a dat-o şi a dăruit-o mai sus scrisei noastre slugi, Ştefan căpitan, pentru iertarea păcatelor lui şi a părinţilor lui. Şi aşa scrie cu mare

[1] Parantezele editorului; corect: ѡпꙋщеніе.
[2] Greşit, pentru Пътрашко.

www.dacoromanica.ro

blestem în acel zapis să nu aibă nimeni din neamul său a se amesteca la acea parte de ocină.

Şi întru aceea, de asemenea a arătat, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Ştefan căpitan şi alt zapis, de asemenea de mărturie, de la un om, pe numele lui, Trif, fiul lui Ionaşco Căuia din Torceşti, denaintea a oameni buni, pe numele lor, Condrea Malici din Cîrligătura şi Melintie din Torceşti, fiul preotului Chirilă şi Albul din Dumbrăviţă şi Urzică chihaia şi Ionaşco stegar, scriind şi mărturisind însuşi asupra sa Trif în acel zapis, cum el de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, a vîndut dreapta lui ocină şi dedină din acelaşi sat Torceşti, cît i se va alege din vatra satului şi din cîmp şi din tot venitul. Aceea a vîndut-o mai sus scrisei noastre slugi, Ştefan căpitan de Dumbrăviţă, pentru şase ughi.

Pentru aceea şi noi, dacă am văzut acele zapise de la atîţia oameni buni, noi am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit sub numitului Ştefan căpitan din Dumbrăviţă acele înainte spuse părţi de ocină din satul Torceşti, ca să-i fie lui dreaptă ocină şi danie şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7142 <1634> mai 20.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco [1] mare logofăt a iscălit.

Şaidir.

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 261—264.
Orig., hîrtie, pecete aplicată, sfărîmată, cu trad. editorului.

143

1634 (7142) mai 21.

Anisia, fiica Tudorei, şi fiii ei vînd lui Costantin din Dolheşti partea Dochiei din moara de la Criceşti.

† Adecî eu Annisiia, fata Tudorei, a preutései din Criceşti şi cu feciorii miei, cu Gavril şi Gheorghie şi Anghelina, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum de bunăvoia noastră, neavîndu nice o nevoe, am vîndut partea surorii méle, a Dochiei, ce i să vine în moara Criceştilor, a patra

---

[1] Greşit, pentru „Pătraşco“.

www.dacoromanica.ro

parte de moară, lui Costantin din Dolheşti, dreptu un poloboc de miiare şi cinci zloţi bătuţ.

Şi-într-aceasta tocmală au fost popa Gligorie din Şerbeşti şi Păntiul de-acolea şi Pătraşco de-acolea şi Ionaşco de-acolea şi Mierăuţă Cioruş de-acolea şi Dumitraşco din Micleşti.

De-aiasta scriem şi mărturisim şi pre mai mare credinţă ne-am pus şi peceţile.

Ş-am învăţat pre popa din Broşténi de-au scris, ca să să ştie.

Въ лѣто ҂зрмѕ мѣсеца маи ка дьни.

Bibl. Acad., CCXLI/18.
Orig., hîrtie (31 × 19,5 cm), şapte peceţi aplicate.

144

<1634—1651> mai 22, Iaşi.

Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava judecă pricina dintre Malcoci pîrcălab şi Ionaşco pentru un inel pus zălog.

† **Ѥто аз Гаврил хетман, пръкълаб Сучавскїи.** Adecă cum au pîrît de faţă Malcoci pîrcălabul pre Ionaşco din Roznăvŭ dereptu un inel de aurŭ ce-au fost zălog pus la giupîneasa loi Malcoci, din dzile<le> loi [loi] Barnovschii [1] vodă, dereptŭ ...... [2] ughi.

Dici pînă acmu banii nu i-au mai plătit, iar acmo s-au biciuloit acel inel, cu boiari şi cu mulţi oameni buni din porta mării sali loi vodă, dereptŭ cincidzeci de potroinici buni şi i s-au dat loi Ionaşco şi dzi, din mai, din 22 de dzile, în 2 săptămîni să-ş răscumpere inelul la dzi şi să aibă a mai da şi ceialalţi bani, 34 de potronici, bani buni. Şi de doi lei ci dzice Ionaşco că i-au mai dat tot dereptŭ datoriia inelului, iar pîrcălabul dzici că i-au dat pentru camănă, nu i-au dat pentro inel. De-şi va da pîrcălabul cridinţa, să aibă a-i plăti el şi acei doi zloţi la dzi, iar de nu-ş va plăti el inelul la dzi, să hie inelul piitoriu pentru căce au rămas pîrcălabul pre Ionaşco din toată légea şi din porta mării sali loi vodă.

Şi ş-au pus şi hiereia înnaintea porţii mării sale loi vodă [3].

---

[1] „[loi] Barnovschii", scris înghesuit de aceeaşi mînă pe loc lăsat alb.
[2] Loc alb.
[3] „mării sale loi vodă", adaos între rînduri.

www.dacoromanica.ro

Dici, di-aciia înnainte să nu să mai pîrască aceasta pîră nici odenăoară în véci preste cartea noastre.

† Ꙋ Ис, мαи кв҃.

† Γαβρηλ χατμαν <m.p.>; βορνηκως της πορτας[1].

Bibl. Acad., IV/224.
Orig., hîrtie (31,4 × 19,5 cm), pecete aplicată.
Datat după Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava.

145

1634 (7142) mai 30, Suceava.

Vasile Lupu voievod întăreşte călugăriţelor de la mănăstirea de peste Bistriţa o bucată de hotar din satul Dăneşti.

† Иѡ Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земле Молдавской. Ѿже господство ми дали и потѹръдили есми молебници господства ми калѹгерице ѡт свѣта монастири черѥз Бистрицъ, идеже ест храм свѣтаго Прѣѡбражѥнїе господа Бога и спаса нашего Инсѹсѹ Христа, едно бѹкат за хотар ѡт село Дънещи, что ест ѡт въсток, что ѹдарѣет ѹ рѣцѣ Кракъѹ, <за>[2] что имал тѣж съ молебницъм нашем калѹгером ѡт свѣта Монастири ѡт Царинѹ, идиже ест храм свѣтаго Николи, въ дьни Радѹл воевода и зостали молебници наше калѹгерице ѡт свѣта монастири черѥз Бистрицъ на молебником нашем калѹгером ѡт свѣта монастири ѡт Царинъ, да не имает не едно трѣбо съ тот бѹкатѹ за хотар иже више ест писан, нъ да имает дръжате молебници наше калѹгерице ѡт свѣта монастири черѥз Бистрицъ, по где хотарили Дѹпницъ и Чокрълен вътах и Драгомир ѹрѣдник ѡт Камен и Боѹл вистѣрник и Богза лѡгофет и Башотъ бивничѣр[3] и Болдескѹл дворник и Сѣкел кълъраш и Басилїе Пръжескѹл спътар иних многи людї добри и стари.

Да бѫдет ѡт господства ми, молебници господства ми калѹге<ри>[2]ци и ѡт свѣта монастири черѥз Бистркца, права ѡтнинѹ и дѣдинѹ, съ въсѣм доходом, въ вѣкїи вѣчнїи. И ин да сѣ[да сѣ] не ѡмишает прѣд сем листом господства ми.

Ꙋ Сѹчавѣ, въ лѣто ҂зрмв маи л҃.

† Господинъ речи.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет и искал <m.p.>.

† Инъш <писал>.

<Pe verso, însemnare ulterioară>: A mănăstirii Văratecul.

---

[1] Gavril hatman < m.p.>; vornic de poartă.
[2] Omis.
[3] În loc de пивничѣр.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătoarelor domniei mele călugăriţe de la sfînta mănăstire de peste Bistriţa, unde este hramul sfintei schimbări la faţă a domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Iisus Hristos, o bucată de hotar din satul Dăneşti, ce este de la răsărit şi loveşte în rîul Cracău, < pentru > [1] care au avut pîră în zilele lui Radul voievod cu rugătorii noştri călugări de la sfînta Mănăstire din Ţarină, unde este hramul Sfîntului Nicolai, şi au rămas rugătoarele noastre călugăriţe de la sfînta mănăstire de peste Bistriţa pe rugătorii noştri călugări de la sfînta Mănăstire din Ţarină, ca să nu aibă nici o treabă cu acea bucată de hotar care este mai sus scrisă, ci să aibă a stăpîni rugătoarele noastre călugăriţe de la sfînta mănăstire de peste Bistriţa, pe unde au hotărnicit Dupniţă şi Ciocîrlei vătah şi Dragomir ureadnic de Piatra şi Boul vistiernic şi Bogza logofăt şi Başotă pivnicer [2] şi Boldescul vornic şi Seachel cămăraş şi Vasilie Prăjescul spătar şi alţi mulţi oameni buni şi bătrîni.

Să fie de la domnia mea rugătoarelor domniei mele călugăriţe de la sfînta mănăstire de peste Bistriţa dreaptă ocină şi dedină, cu tot venitul, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Suceava, în anul 7142 < 1634 > mai 30.

† Domnul a zis.

† Pătraşco Başotă mare logofăt şi a iscălit < m.p. >.

† Ianăş < a scris >.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Văratec, XVII/14.
Orig., hîrtie (33,4 × 20,8 cm), pecete aplicată.
Pe foaia a doua, începutul aceluiaşi act.
Cu două traduceri: una din 1766 iunie 3, de Evloghie dascăl (cu data 7149 mai 30), şi alta din 1836 decembrie 28, de Chiriac ieromonahul de la M-rea Neamţ.

146

< 1634 > mai 31.

Scrisoarea lui Gheorghe Boţu şi Petre Hadîmbul către marele logofăt, prin care dau ştire că au ales hotarele satului Cîndeşti, ţinutul Bacău, după porunca domnească.

† Întru tot al nostru mai mare şi cinstit părinte şi pre după milostivul Dumnedzeu întru tot multu nedejduitor, dumneata părinte logofete

[1] Omis.
[2] În text, greşit: „bivnicer".

www.dacoromanica.ro

mare, cătră aceasta dăm ştire dumitale că a venit la noi călugării de la svînta mănăstire de Beserecani, cu cinstită carte mării sale lui vodă, la noi, să mérgem la ţinutul Bacăului, la sat la Cîndeşti, ca să strîngem oameni buni şi bătrîni şi tineri şi dimpregiur mejeiaş, ca să socotim foarte bine şi cu direptul, cum vor găsi oameni buni cu sufletele sale, să alégem şi să hotărîm partea lor de ocină, de cumpărătură, ce au de la oameni din Cîndeşti, anume din partea lui Mihăilă, a patra parte din sat din Cîndeşti, de la Toader şi de la Tudora, nepoţi lui Mihăilă.

Déci noi am socotit cu oameni buni şi le-am ales partea lor.

După acea, aşijdere au avut călugării [cu] altu zapis de la Petrea Hadîmbul, aşijdere de cumpărătură, ce au avut de la Părasca, fata Anghei din Cîndeşti, dintr-a patra [1] parte de sat a opta parte, partea Părascăi, şi acéia o am socotit şi o am ales şi o am lipit lîngă partea lui Mihăilă, însă bolovani n-au pus, ce numai ce am sămnat, ce cum va hi voia dumitale.

Dup-ace, aşijdere au venit u< n> [2] om, anume Dzamă, cu neşte zapise de la neşte nepoţi a lui Mihăilă, dzicîndu că are şi el cumpărătură de la cei nepoţi a lui Mihăilă. Derept acea, noi am întrebat acei oameni buni ce s-au tîmplat aicea, anume Mihăilă şi Nechita şi Mihil Năsoescul şi Hilipiel şi Vlasie şi Ionaşco Salom şi Toader Blidar şi Ion Vlaşco şi Nicoară şi Precup şi Tudoran din Read şi alţi oameni buni şi dzic toţi că acéle zapise ce are Dzamă de cumpărătură simtu nederépte, cum au mărturisit toţi ceşti oameni buni ce mai sus simtu scrişi.

Aşea dăm ştire dumitale.

† Întru tot mai mic feciorul dumitale Ghiorghie Boţu şi Petrea Hadîmbul.

Popa Séchil.

Au scris popa Ion.

Au fost de faţă şi Pîntelei şi Cămîrzan şi Avram de Grozeşti.

Mai 31: † is ... [3]

< Pe verso>: † Iftimie de la Beserecani scriu viiaţă şi sănătate milostiviri tale, părinte, carele eşti la călu< g> [4] ă<ri>[4] pre Bîrlădzel, dau ştire că am trimes cestu om s< ă> [4] dai céle.

Dzi în< că> [2] le-am dat, din meseţa mai 31 în doao săptămîni.

---

[1] „patra", corectat peste „parte".
[2] Omis.
[3] Nu se mai poate citi, documentul fiind tăiat.
[4] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

<Adresa>: La mai mare cinstit părintele nostru, la logofătul cel mare.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi, Fond Spiridonie, I/28.
Orig., hîrtie (31,3 × 19,1 cm), patru peceţi aplicate.
Datat după doc. din 1634 iulie 6 (vezi nr. 177) prin care Vasile Lupu voievod întăreşte călugărilor de la mănăstirea Bisericani o ocină din satul Cîndeşti, în urma judecăţii cu Zaharia Dzamă.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 70—71 (orig. datat „prope 7140 <1631> oct. 13").

147

<1634 mai 31>.

Scrisoare adresată lui Vasile Lupu voievod de către Gheorghe Boţul, Cămîrzan şi Păntelei, privind alegerea unor părţi ale mănăstirii Bisericani din satul Cîndeşti, ţinutul Bacău.

† Иже въ Христа Бога благочистивомꙋ и Христꙋ любивомꙋ и Дꙋхꙋ Свѧтомꙋ ѡсїанномꙋ и съ вишним вѣнцем вѣнчаномꙋ прѣꙋкрашенномꙋ и въсе милостивомꙋ господинꙋ нашемꙋ, Иѡ Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои[1]. Cătr-aceastea dăm ştire măriei tali, milostive domne, că au venit la noi călugării de la svînta mănăstire de Beserecani, cu cinstită carte a mării tale, să mèrgem la ţinutul Bacăului, la Cîndeşti, ca să strîngem oameni buni şi bătrîni şi tineri şi dinpregiur mejeiaş ca să socotim cu dereptul cum vor găsi oameni buni cu sufletele sale, să alègem o parte de ocină de cumpărătură ce au de la oameni din Cîndeşti, cum le vor spune derèsele şi oameni buni.

Dèci noi amŭ socotit cu oameni buni şi am ales partea mănăstirei, iară după acea au venit u<n>[2] om, anume Dzamă, cu nişte zapise, dzicîndu că are şi el cumpărătură de la cei oameni.

Dereptu acea, noi am întrebat acei oameni buni, bătrîni şi tinere ce s-au tînplat la acel hotar, anume popa Ioan de în Read şi popa Sèchel şi Mihăilă şi Nechita şi Mihilă Năsoescul şi Hilipiel şi Vlasie şi Ionaşco Salom şi Toader Blidar şi Ion Flaşcoe şi Nicoară şi Precop şi Tudoran de în Read şi Selevăstru şi Avram de în Grozeşti şi alţi oameni buni şi dzic toţi că acèle

[1] † Celui întru Hristos Dumnezeu binecinstitor şi iubitor de Hristos şi luminat de Duhul Sfînt şi încoronat cu coroana de sus, prea împodobitului şi întru tot milostivului domnului nostru, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

zapisă ce are Dzamă de cumpărătură simtu nederépte, cum au mărturisit toţi aceşti oameni buni ce mai sus simtu scrişi.

Aşia dăm ştire şi mărturisim şi noi măriei dumitale, milostive doamne.

† Mai mici slugile măriei tale, Ghiorghie Boţul şi Cămîrzan şi Păntelei, cum am aflat, aşia mărturisim.

Popa Séchel au scris şi popa Ioan au fost de faţă şi Petrea Hadîmbul.

<Adresa>: **Благочистивомѹ и Христо любивомѹ, господинѹ нашемѹ, Їѡ Васїлїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавской**[1].

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi, Fond Spiridonie, I/33.
Orig., hîrtie (31,3 × 19,5 cm), trei peceţi aplicate.
Datat după doc. din < 1634> mai 31 (vezi doc. nr. 146).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 83—84 (orig. datat „prope 7142 < 1634> iulie 6").

148

1634 (7142) iunie 2, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a vecinilor şi a posluşnicilor săi.

Ioan Wasily Wojwod bestättiget die durch den zur Suczawaer Mitropolie gehörige Unterthanen und Potuszniken steuerfrey.

Dtto Iassy, 7142 < 1634> den 2t<en>Iuny.

Ioan Vasili voievod confirmă scutirea de dări pentru vecinii şi posluşnicii Mitropoliei Sucevei.

Dat în Iaşi, 7142 < 1634> iunie 2.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.
Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 25.
Rezumat german.

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 753 (rez. german şi trad.).

---

[1] † Binecinstitorului şi de Hristos iubitorului, domnului nostru, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei.

www.dacoromanica.ro

16 <34> — 16 <41> (714. . .) iunie 3.

Vasile Lupu voievod împuternicește pe Ciomîrtan să-și țină ocina sa din seliștea Vlădeni.

Ιω Βасълеї вωнвωд, божїи милостеи, господаръ Земли <Молдавскои>[1]. Dat-am cartea domniei mele slugii domnii meli, lui Ciomîrtan din Dăşăni, ca să fii tare şi puternic cu cartea domnii mele a opri a lor dreaptă ocină şi moşii din selişti din Vlădini, drept din giumătate di sat a triia parte, partea lui Ionaşcu Pitriscului, care parte au fost oprit-o Vasîlii şi Melentiana şi să aibă a opri ace parte cu fîneaţure şi cu pămînture şi cu tot vinitul şi să aibă a lua şi a zăcea ci a fi pi partea lui. Or i cui a păre cu < s>trîmbul să aibă a vine să ste de faţă înnaintea domnii mele şi să-ş aducă şi dresăle ci vor ave spre Vlădene.

Тоии пишем (lipsă)[2].

Βелет х҃зрм ....[1] **юнїе г҃.**

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, C/3.
Copie.
Datat în intervalul dintre anul venirii la domnie a lui Vasile Lupu (1634) şi limita maximă a anului pe care îl indică cifra zecilor din data documentului (7149 < 1641>).

150

1634 (7142) iunie 3, Suceava.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Dobrenchi şi rudelor sale satul Măcicăteni, cu iaz şi cu mori pe Jijia, în ocolul tîrgului Botoşani, în urma judecăţii cu Borleanul ş.a.

† Ιω Βасилїе воевода, божїею милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже прїидоше, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими болѣри, великими и малими, слуги наши Їωнашко Добринки ѹрикар и шѹрен его, Лѹпѹл и Николаю, сынове Васил͡їе Грѹмаз şi au pîrît de faţă pre slugile noastre, pre Burăleanul şi pre Bejan şi pre Vasilie şi pre Ionaşco Rodna printru sat pentru Măcicăténi, cu hălăşteu şi cu mori, pre apa Jijiei, de ocolul Botăşeanilor. Şi ne-au arătat dirése cum i-au fost schimbătură giumătate de sat de Măcicăténi pentru giumătate de sat de

[1] Omis.
[2] Nota copistului.

www.dacoromanica.ro

Pietriş, care ocină au fost cumpărătură lui Grumadzu de la Movileşti. Iar giumătate de sat de Măcicăténi scrie dare şi miluire lui Dobrenchi deosăbi de la Barnovschi voievod. După acéia ş-au făcut Dobrenchi iazu şi mori din pajişte. Iar Bălşeştii, ce sîntu mai sus scrişi, s-au sculat şi au închinat satul Măcicăténii lui Alexandru vodă Iliiaş şi cu măzdă[1] l-au dobîndit. Şi au luat venitul morilor în doi ani. Iar Borăleanul şi Bejan şi Vasilie şi Rodna, ei au dzis că au cumpărat acel sat de la Alexandru vodă Iliiaş şi ne-au arătat şi zapise.

Deci domnia mea şi cu tot svatul domniei méli i-am giudecat şi am aflat cum dirésele lui Dobrenchi şi a fraţilor săi sîmtu mai bătrîne şi dirépte şi s-au credzut. Iar Burăleanul şi Bejan şi Vasilie şi Rodna, ei au rămas din toată légea, pentru căci am socotit domniia mea că nu iaste légea ţării să închine ocina omului nevinovat domnească şi apoi pîrîşul iar să o cumpere de la domnu. Deci, slugile noastre, Dobrenchi şi cu fraţii săi, ei s-au îndreptat şi ş-au pus fieríie 24 de florinţi în vistiiarul domniei méle.

Aşijderele am socotit domniia mea pentru acei bani, ce-au dat ei lui Alexandru vodă, să fie cu acea pîine ce au luat de la acéle mori, căci acel judeţ au fost făcut fără dereptate. Iar dirésele ce au avut ei de la Alexandru vodă s-au ruptu denaintea svatului domniei méle. Şi de să vor mai afla cîndva nescare dirése la Bălşeştii pre sat pre Măcicăténi, să nu aibă a să créde.

Deci, de acmu înnainte, să nu aibă a mai pîrî Burăleanul şi Vasilie şi Rodna pre Ionaşco Dobrenchi şi pre Lupul şi pre Neculaiu, nici a-i dobîndi, nici odănăoară, ce ca să-i fie de la domniia mea ocină şi întăritură giumătate de sat de Măcicăténi, care iaste schimbătură pentru giumătate de sat de Pietriş. Aşijdere, altă giumătati de sat de Măcicăténi, ce iaste lui Dobrenchi deosăbi dare şi miluiré, cu tot venitul, lor şi feciorilor lor şi nepoţilor, neînprăştiiaţilor şi a toată semeniţiia lor, ce să vor alége mai pre aproape, не<по>[2]рꙋшено н:коликже на вѣки прѣд сим листом господства ми.

Ꙋ Сꙋчавѣ, въ лѣто ҂зрмв юнїе г҃ дьни.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Басили воевода <m.p.>.

† Тодерашко <писал>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: A lui Dobrenchi uricar.

Bibl. Acad., V/88.
Orig., hîrtie (41,4 × 28 cm), pecete aplicată.

---

[1] Mită.
[2] Loc rupt în orig.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) iunie 5.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Tăutul logofăt satul Călineşti, pe Siret, ţinutul Suceava, în urma judecăţii avute cu mănăstirea Dragomirna.

† Иѡ Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѳже приде, съ нами и прѣд нашъми болѣри наше, Тъꙋтꙋл логофътꙋл и тегал, пред нами, на кълꙋгери ѡт свѣтаа монастире Драгомирна ради едно село, на имѣ Кълинещи, что на Сирет, ꙋ волост Сꙋчавскои, реко ире[1] ѡн кꙋпил тое село еще пре дни Гашпара воевода ѡт Їѡнашко, сынъ Строич лѡгофът, и държал даже до....[2]. А калꙋгърїи илал[3] нѣких наредентїе ꙋчинени лъкави бо их дръжал ѡт пръва господства Алиѯандра воевода Илиꙗшевит[4] даже до н<инѣ и>[5] нехотѣл их ꙋказовати. Таже въ том, ꙋказали их един ꙋрик и нѣкких записе и въ том имали за их записе свѣдѫствоает[6] и калꙋгери ѡт монастир Пꙋтна, занеже так казали калꙋгери ѡт монастир, ѡт Драгомирна, аже ѡт них искꙋпил тое село митрополит Анастасїе. Таже калꙋгери казали, аже бѣше ꙋ заклад един ꙋрикꙋ на село Дрꙋжъщи и тот ꙋрикꙋ искꙋпил его за сто ꙋги, а Кълинещи не имал не ꙗкою таталеж.

Таже вътом, застали калꙋгери ѡт Драгомирна ѡт въсего закона. И ꙋрик их и наредентїе что имали ѡбретали сѧ неправедни и възѣли сѧ ѡт прѣд диван и дали сѧ ꙋ рик[7] Тъꙋтꙋл логофът и ѡправил сѧ и поставил соби фїеръю.

Тѣ<м>[5] ради, ѡт селѣ да не <и>[2]мает ман тегати калꙋгери више писани за сїѧ на Тъꙋтꙋл, николиже. И ин да сѧ не ꙋмишает.

Лѣт ҂зрмв юнїе е дни.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Tăutul logofătul şi a pîrît, înaintea noastră, pe călugării de la sfînta mănăstire Dragomirna pentru un sat, anume Călineşti, care este pe Siret, în ţinutul Suceava, spunînd că el a cumpărat acel sat încă din zilele lui Gaşpar voievod de la

[1] Greşit, în loc de рекꙋчи ере.
[2] Loc alb în copie.
[3] Greşit, în loc de имали,
[4] Greşit, în loc de Илиꙗшевичи.
[5] Omis în copie.
[6] Greşit, în loc de свѣдѫтелствоꙋвати.
[7] Greşit, în loc de рꙋки.

www.dacoromanica.ro

Ionaşco, fiul lui Stroici logofăt, şi l-a stăpînit pînă la ...... [1], iar călugării au avut nişte drese făcute cu înşelăciune, că au stăpînit de la prima domnie a lui Alixandru voievod Iliiaş pînă acum < şi > [2] nu au vrut să le arate.

Şi întru aceea, au arătat un uric şi nişte zapise şi întru aceea, au avut să mărturisească pentru zapisele lor şi călugării de la mănăstirea Putna, pentru că aşa au spus călugării de la mănăstire, de la Dragomirna, că de la dînşii a răscumpărat acel sat mitropolitul Anastasie. Astfel călugării au spus că la ei a fost zălog un uric pentru satul Drujăşti şi acel uric l-au răscumpărat cu o sută de ughi, iar cu Călineştii nu au avut nici un amestec.

Şi întru aceea, au rămas călugării de la Dragomirna din toată legea. Şi uricul lor şi dresele pe care le-au avut s-au aflat neadevărate şi li s-au luat dinaintea divanului şi s-au dat în mîinile lui Tăutul logofăt şi s-a îndreptat şi şi-a pus fierîie.

Pentru aceea, de acum să nu aibă a mai pîrî călugării mai sus scrişi pentru aceasta pe Tăutul, niciodată. Şi altul să nu se amestece.

Anul 7142 < 1634 > iunie 5 zile.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628, f. 174.
Copie.

152

1634 (7142) iunie 12, Iaşi.

Vasile Lupu voievod scrie aprozilor şi slugilor hătmăneşti din ţinutul Roman să lase în pace ţiganii Episcopiei de Roman.

† **Iѡ Василіє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои.** Scriem domnia mea la slugile domniei méle, la aprodzi şi la slugi hătmăneşti, carii mînaţ ţiganii la lucru de la ţinutul Romanului. Deaca veţi vedea cartea domnii méle, iar voi să aveţ a lă< sa > [2] în pace ţigani svetii Ipiscopii de Roman, anume: Boboc ţiganul cu femée şi cu ficiorii, şi Părnichi cu feméia şi cu ficiorii, şi Bodin cu feméia şi cu ficiorii, şi Sava cu femée şi cu ficiorii şi Ghiorghie cu feméia şi cu ficiorii, întru nemic să nu-i învăluiţ, că domniia mea m-am milostivit şi i-am lăsat să hie de treaba svetii Ipiscopii.

Aceasta vă scriem, mai multu val să nu le faceţ.

Ꙋ Iac, въ лѣто ҂зрмв юнїє вї.

† **Самъ господинъ велѣл.**

---

[1] Loc alb în copie.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

Иѡ Басилие воевода <m.p.>.
† Тирон <писал>

Bibl. Acad., LXI/50.
Orig., hîrtie (31 × 23 cm), pecete aplicată.

153

1634 (7142) iunie 12.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Pîngăraţi braniştea sa în urma învoielii cu mănăstirea Bisericani.

7142 <1634> iunie 12.

Uric sîrbesc de la Vasile voievod prin care întăreşte monastirii Pîngăraţi învoiala ci au făcut-o cu monastire Bisăricanii pentru branişti.

Arh. St. Bucureşti, A. N., MMCCCXCVI/7 A, nr. 26.
Rezumat.

Individualitatea acestui document nu este sigură. Nu este exclus ca rezumatorul să fi citit greşit data de zi, originalul datînd, în acest caz, din 14 iunie 1634, cînd cancelaria lui Vasile Lupu a emis un act cu conţinut asemănător (vezi nr. 156).

154

1634 (7142) iunie 12, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca vistier ocini din satul Ivoeşti, pe Bahlui, ţinutul Cîrligătura.

† Иѡ Басилїе воевода, божїею милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже господство ми дали и потвръдили есми болѣриню нашему, Гиѡргїе Рѡшка вистїѩрник, его правїи ѡтнини и викупленїе, ѡт неписок за викуплените что имал ѡт Ѧлеѯандръ Илїѩш воевода, петаа част ѡт село Ивоещи, на рѣцѣ Бахлуѫ и съ петаа част ѡт брод за млену на потока Бахлую, что у волост Крълигътури, что било ему викуплените ѡт Басилїе и сестра его, Настасїе, сънове Гаврил, и ѡт внуци их, Павел и ѡт брат его, Басилїе, съкове Ѧнни, въси внуци Гаврилови и тиже ѡт внук их, Иѡнашко, сънъ Циганчи, за една сто и два десѧт талери сребрънних, что тоа петаа част село Ивоещи было праваа куплените ѡтьцу их Гаврил, еже више писах, ѡт егумену и вес събор ѡт свѣта монастири нарицанмаа про-

www.dacoromanica.ro

ѻрок Илїа, еже близ Сꙋчавскаго града, ѡт иписок за кꙋпежно что имал Гаврил ѡт Єрнмїа Могила воевода и ѡт ꙋрик за потвръжденїе ѡт Радꙋл воевода[1].

И пакиже дали и поновили есми емꙋ дрꙋгаа част ѡт того село Ивоеци, ѡт петаа[2] част, половина, съ част ѡт брод за млинꙋ, что было емꙋ викꙋпленїе ѡт Моусею, сынъ Иѡн, ѡт тѣх нарѣденїе еже выше пишемꙋ, за шест десѣт талер сребро.

Тѣм радї, тое выше пишем, петаа част ѡт село Ивоещи съ петаа част ѡт брод за млинꙋ и пакиже ѡт петаа част, половина ѡт тогоже село, пак съ част ѡт брѡд за млинꙋ, да ест и ѡт нас болѣринꙋ господства ми, Гїѡргїе Рошка вистїарник, праваа ѡтчинꙋ и викꙋпленїе и потвръжденїе емꙋ и чадом его, съ въсем доходом, непорошенꙋ, николиже на вѣки. И ни да сѣ не ꙋмишает.

Ꙋ Ꙗс, въ лѣто ҂$\overline{\text{зрмв}}$ юнїе $\overline{\text{вї}}$.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет искал <m.p.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit boierului nostru, Ghiorghie Roşca vistiernic, dreptele lui ocini şi cumpărături, din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Alexandru Iliiaş voievod, a cincea parte din satul Ivoeşti, pe rîul Bahlui, şi cu a cincea parte din vad de moară pe pîrîul Bahlui, care este în ţinutul Cîrligăturii, ce i-a fost cumpărătură de la Vasilie şi de la sora lui, Nastasia, fiii lui Gavril, şi de la nepoţii lor, Pavel şi de la fratele lui, Vasilie, fiii Anei, toţi nepoţi ai lui Gavril, şi de asemenea de la nepotul lor, Ionaşco, fiul Ţigancei, pentru o sută şi douăzeci taleri de argint, care acea a cincea parte din satul Ivoeşti a fost dreaptă cumpărătură tatălui lor, Gavril, care l-am scris mai sus, de la egumenul şi de la întreg soborul de la sfînta mănăstire numită Proorocul Ilie, care este lîngă cetatea Sucevei şi din ispisoc de cumpărătură ce a avut Gavril de la Erimia Moghila voievod şi din uric de întărire de la Radul voievod[3].

Şi iarăşi am dat şi i-am înnoit altă parte din acel sat Ivoeşti, jumătate din a cincea[4] parte şi cu partea din vad de moară, ce i-a fost cumpărătură de la Moiseiu, fiul lui Ioan, din acele drese ce scriem mai sus, pentru şasezeci taleri de argint.

Pentru aceea, acea a cincea parte ce mai sus scriem, din satul Ivoeşti, cu a cincea parte din vad de moară şi iarăşi jumătate din a cincea parte

---

[1] И ѡт ꙋрик... воевода, scris deasupra rîndului de altă mînă.
[2] Corectat de diac din третаа.
[3] „şi din uric . . . voievod", scris deasupra rîndului, de altă mînă.
[4] Corectat de diac din „a treia".

www.dacoromanica.ro

din acelaşi sat, iarăşi cu parte din vad de moară, să fie şi de noi boierului domniei mele, Ghiorghie Roşca vistiernic, dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire, lui şi copiilor lui, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

† La Iaşi, în anul 7142 <1634> iunie 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Focea <a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 650/5—6.
Orig., hîrtie (31,7 × 19 cm), pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. din 1765 iunie 16, de Evloghie dascăl.

155

<Înainte de 1634 iunie 14>.

Egumenii Partenie, de la mănăstirea Bistriţa, Parthenie, de la mănăstirea Bisericani, şi Nil, de la mănăstirea Pîngăraţi, mărturisesc că braniştea domnească din munte este dăruită mănăstirii Pîngăraţi de multă vreme şi că satul Dărmăneşti n-are nici un drept asupra ei.

† Благочистивомѹ и Христѹлюбивомѹ и ѡт вишнѣго промисла пронии бранномѹ въ иже господствовати въсеи земли людскои, самодръжавномѹ господинѹ нашемѹ прѣмилостивомѹ Їѡ Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои, присно ѡт господина многа лѣта радовати сѧ, величиствати. И по сиⷯ смѣренїе нисїе, Бого плоконици, истинїи молебници величиствѹти, егѹмен ермонах Партенїе ѡт свѣта монастир Бистрица, егѹмен ермонах Парѳенїе ѡт свѣта монастир Бесерекан̾їи, егѹмен ермонах Нил ѡт свѣта монастир Пангараци, идеже ест храмѹ свѣтаго и славнаго, велико мѹченика и миро точваго Димитрїе, и въси събор ѡт Христѣ братїи ѡт старих до младех, смерено метанїе прѣкланѣемѹ лицемѹ къ сирои земли[1].

Cătr-acéstea dăm ştire măriei tali, milostive doamne, de rî<n>[2] dul unui hotar în munte, branişte domnească. Décii s-au milostivit cei domni bătrîni

[1] † Binecinstitorului şi de Hristos iubitorului şi celui ales de pronia cerească să domnească peste toată lumea, singur stăpînitorului domnului nostru, preamilostivului Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei, pururea de la domnul întru mulţi ani să te bucuri, măria ta. Şi după aceasta smeriţii călugări, închinătorii lui Dumnezeu, adevăraţii rugători ai măriei tale, egumenul ieromonah Partenie de la sfînta mănăstire Bistriţa, egumenul ieromonah Parthenie de la sfînta mănăstire Bisericani, egumenul ieromonah Nil de la sfînta mănăstire Pangăraţi, unde este hramul sfîntului şi slăvitului, marelui mucenic şi izvorîtor de mir Dimitrie, şi tot soborul întru Hristos fraţi de la bătrîni pînă la tineri, smerită metanie ne închinăm pînă la pămînt.

[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

dé-au dat acel loc şi hotar de branişte aceştii svente mănăstire a Pîngăraţului, iar acmu să scoală satul Dărmăneşti, de dzic că iaste al lor acilŭ loc şi se pun în pîră cu această svînte mănăstiri.

Noi ştim cu sufletele noastre că n-au Dărmăneşti nice o treabă cu acélu loc, ce noi ştim că au fostu al mănăstirei a Pîngăraţului. Aşea ştim şi aşea mărturisim, milostive doamne, măriei tale şi a tot sfatul măriei dumitale, noi cu sufletele noastre, de acestu hotar. **И въсе благїи Богъ да оумножит дьни и лѣти величестїю ти, <ȣ>[1] мирно и без печално, ѡт Христе, амин[2].**

<Pe verso, adresa>: † **Благочистивомȣ и Христȣлюбивомȣ, прѣмилостивомȣ господинъ нашемȣ, Їѡ Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои, на многа лѣта и мирна[3].**

Arh. St. Bucureşti, M-rea Pîngăraţi, III/8.
Orig., hîrtie (32 × 20 cm), trei peceţi aplicate.
Cu o trad. din 1909 febr. 27, de Stoica Nicolaescu.
Datat după întărirea domnească din 1634 iunie 14 (vezi nr. 156).

EDIŢII: Hăjdeu, *Archiva istorică*, I, 1, p. 107 (orig. cu data „către 1650").

156

1634 (7142) iunie 14, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirilor Pîngăraţi şi Bisericani un loc din munte, după judecata cu satul Dărmăneşti şi cu o seamă de orăşeni din tîrgul Piatra.

† **Иѡ Басилїе вевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавкои. Ѻже прїидошѧ, прѧд нами и прѧд въсими нашеми молдавскими болѧри, великих и малих, молебницѣ нашѧ, калȣгером ѡт свѧтаа монастири Пънгъраци и молебницѣ нашѣ, калȣгери ѡт свѣтаа монастири Бесереканим, съ идин исписок ѡт Алеѯандрȣ Илїаш воевода за прѧнїе како тѧ<га>[4]ле сѣ <за>[4] лице, прѧд нами и прѧд въсего нашего съвѣта, радї хотар им, ȣ планинȣ, съ село Дърмънещїи и съ едно само за мешчани ѡт тръг Камен. И сице рекъщїи прѧд нами како приселовает им хотар и не имают где годовати сѣ. А потом прїидошѧ, прѧд ними[5], молебници нашѣ, калȣгери ѡт Пънгъраци и ѡт Бесерекани и ȣказовали, прѧд**

[1] Omis.
[2] Şi preabunul Dumnezeu să înmulţească zilele şi anii măriei tale, în pace şi fără griji, întru Hristos, amin.
[3] † Binecinstitorului şi de Hristos iubitorului, preamilostivului domnului nostru, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei, întru mulţi ani şi pace.
[4] Omis.
[5] Greşit, în loc de нами.

www.dacoromanica.ro

нимн[1], ѹричн за даніє и милованіє ѡт Иримїа[2] воевода и исписоачи за потвръж-деніє ѡт въсих господари, писаѩщи на тѫх хотаръ что казали Дърмънещи аже ест им.

А избрахом на болѣрин наш вѣрномѹ, Савин бив хетман и послал на него томо смотрите, съ людї дозри, кѹмѹ ѡбрѣщет сѧ аже бил тот хотар и дръжил до нинѣшнаго днѣ. Таже ѡбрѣщал сѧ съ истино, аже бил пънгъръчѣними и бесере-каним и дръжал сѥ ѡни до нинѣшнаго днѣ, а Дърмънещи не имал не едно трѣбо съ тѣх мѫстови, тъкмо имали ѡни трѣбѹ дръжати <стръ>[3]жан тамо, а маи много трѣбо не имали, како свѣдѣтелствовали и шолтѹз и стари мешчани ѡт тръг Камен, съ дѹшах их, къ болѣринѹ нашемѹ више писанномѹ, Савин бив хетман, како не имали Дърмънещїи не едно потрѣбо, нъ тъкмо глаголали ѡни беꙁ ис-правлѣ, а ни ѹказовали ни едне нарѣденїе на тот мѫсто.

Бъ томжи, господство ми еще же видѣхом тот исписок за прѣнїе ѡт А-леѯандрѹ Илїаш воевода, госпрдство ми вѣровахом и еще же ѹмилостиви сѧ и дадохом и поновихом и потвръдихом молебником нашем, минихим пънгъръчаним и бесереканим, да дръжнт соби хотар по где повидает им нарѣденїи въ знаменїи и да имает възвинѹати стълпи и поработати бѹѡр ѡт знаменїе въ знаменїи ꙗкоже ест ѡбичѣю.

А нѣких нарѣденїе что сътворили сѧ Дърмънещи, ѡт Алеѯандрѹ Илиаш воевода, по прѣнїе иже тѣгали сѧ бис[4] исправ, аще проꙗвлѣꙗ сѧ въ нѣка врѣмѧ да не бъдет не една полꙁа ниже вѣровати сѧ, заниже сътворили сѧ съ хитро-стїи их. И ни да сѧ не ѡмишает.

Оу Ꙗсох, въ лѣто ҂зрмв юнїе дї.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет и искал <m.p.>.

† Ꙗнѹш <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire Pîngăraţi şi rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire Beserecani, cu un ispisoc de pîră de la Alexandru Iliiaş voievod, că s-au pîrît, de faţă, înaintea noastră şi înaintea întregului nostru sfat, pentru hotarul lor de la munte, cu satul Dărmăneştii şi cu o seamă de orăşeni din tîrgul Piatra. Şi astfel au spus înaintea noastră că le încalcă hotarul şi nu au unde se folosi. Iar după aceea au venit, înaintea noastră [5], rugătorii noştri, călugării de la Pîngăraţi şi de la Beserecani şi au arătat, înaintea noastră [5], urice de danie şi miluire de la

---

[1] Greşit în loc de нами.
[2] Иримїа, scris ulterior cu altă cerneală şi de altă mînă pe loc ce fusese lăsat alb.
[3] Loc rupt.
[4] Greşit, în loc de беꙁ.
[5] În orig. greşit: „lor".

www.dacoromanica.ro

Irimiia[1] voievod şi ispisoace de întărire de la toţi domnii, scriind despre acele hotare despre care au zis Dărmăneştii că sînt ale lor.

Şi am ales pe boierul nostru credincios, Savin fost hatman, şi l-am trimis acolo să cerceteze, cu oameni buni, al cui se va afla că a fost acel hotar şi l-a stăpînit pînă în ziua de acum. Astfel s-a aflat, cu adevărat, că a fost al pîngărăcenilor şi al beserecanilor şi ei l-au tot stăpînit pînă în ziua de acum, iar Dărmăneştii n-au avut nici o treabă cu acele locuri, ci numai au avut treabă ei să ţină <stra>[2] ja acolo, iar mai multă treabă nu au avut, cum au mărturisit şi şoltuzul şi tîrgoveţii bătrîni din tîrgul Piatra cu sufletele lor către boierul nostru mai sus scris, Savin fost hatman, că nu au avut Dărmăneştii nici o treabă, ci numai au vorbit ei fără ispravă şi n-au arătat nici un dres pentru acel loc.

Întru aceasta, domnia mea încă văzînd acel ispisoc de pîră de la Alexandru Iliiaş voievod, domnia mea am crezut şi încă m-am milostivit şi am dat şi am înnoit şi am întărit rugătorilor noştri, monahilor pîngărăceni şi beserecani, să-şi stăpînească hotarul, pe unde le arată dresele în semne, şi să aibă a ridica stîlpi şi să cresteze bouri, din semne în semne, după cum este obiceiul.

Iar nişte drese ce şi-au făcut Dărmăneştii, de la Alexandru Iliaş voievod, după pîra care s-au pîrît fără ispravă, dacă se vor ivi în vreo vreme, să nu fie de nici un folos şi nici să se creadă, pentru că au fost făcute cu viclenia lor. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7142 < 1634> iunie 14.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt şi am iscălit < m.p.>.

† Ianuş < a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Pîngăraţi, III/48.
Orig., hîrtie (42,5 × 28 cm), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1909 iunie 9, de Stoica Nicolaescu.

157

1634 (7142) iunie 18, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Tanase vornic de poartă satul Oglinzi, în urma unei judecăţi cu Stratoae şi Moglan.

† Іѡ Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавской. Adecă s-au pîrît de faţi înaintea domniei méli boiarinul domniei méli,

[1] „Irimiia“, scris ulterior cu altă cerneală şi de altă mînă, pe locul ce fusese lăsat alb.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Tănasîe vornicul de poartă şi Simion[1] cu Strătoae, fata Plăcsoae, şi cu Moglan pentru sat pentru Oglindzi. Deci au rămas boiarinul domniei méli ce mai sus scriem pre fata i Plăcsoae şi pre Moglan denaintea domniei méli ş-a tot svatul domniei méli. Deci şi domniia mea ni-am milostivit ş-am dat satul Oglindzii boiarinului domniei méli, lui Tănase vornicul, ca să aibă a-ş ţiinea satul pentru căci i-au fost lui direaptă ocină şi moşii.

Aşijderi, pre cini va puine socotitor acolea, într-acel sat, să aibă a asculta de omul boiarinului nostru, întru tot ce le va da învăţătură; aşijdire oameni ce vor hi fugiţi din sat din Oglindzi[2] şi din sat din Zevoiani, să aibă a-i lua cu toate bucatele lor, hie unde-i vor găsi în ţara domniei méli şi să-i ducă înapoi la sate, să-ş plătească cisla. **И никто да не смѣет дръжати или ѡпиратн прѣд сим листом господства ми.**

Ꙋ Ꙗс, лѣто ҳзрмв юнїе н҃ї.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел логофет <m.p.>.

† Апостол <писал>.

Bibl. Acad., CLX/106.
Orig., hîrtie (30,8 × 19,5 cm), pecete aplicată.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XVII, p. 11—12 (orig.).

158

1634 (7142) iunie 20, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus un loc de prisacă şi o jirebie, cumpărate în satul Petiia Mare, ţinutul Suceava.

† Иѡ Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже прїидошѣ, прѣд наме и прѣд ꙋсими наши мѡлдавскои болѣри, велїкїи и мале, нашемꙋ [вѣрнꙋ] вѣрномꙋ и почтеномꙋ болѣрин, Дꙋмитрашко Шолдан велїкїи дворник Вишнѣи Земли, съ един запис за свѣдителство ѡт людїх добри и ѡт прѣд болѣри и по ꙋкръстнѣми мегїаш, прѣд Симиѡн Мъладе великїи комис и прѣд Тодерашко Петричѣнко[3] великїи армаш и прѣд Иримїа Мꙋр<гꙋ>[4]лец и прѣд Щефан Мꙋргꙋлец и прѣд Ярамие ѡт Хрѣска и прѣд Илїе Шептелич и прѣд Дꙋбъꙋ и прѣд Дꙋмитрашко портарѣ и Юрашко портарѣ, пїсаещи въ того запис аже кꙋпил

[1] „şi Simion", adăugat pe margine, cu altă cerneală şi de altă mînă.
[2] Corectat ulterior, cu altă cerneală, de altă mînă, în „Oglindeşti".
[3] **Петричѣнко**, scris deasupra rîndului cu altă cerneală.
[4] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

ѿ Іѡнашко, сынꙋ Дꙋмитрꙋ, ѿ Петрїа, внꙋк Григъи вътах, един мѣсто за пасик ѿ село Велика Петїа, что ест ꙋ волост Сꙋчавскои, на потоцѣ Шомꙋзꙋ Велꙋ, съ една жїрѣбїе ѿ ватрꙋ село и ѿ полѣ и ѿ лис и ѿ вод и ѿ сеножате и ѿ вес приход, ради три десѣт талер битих.

Ино ми, видѣвше его прав запис за сведетелство ѿ болѣри и ѿ людїе добри, а ми веровал есми и ѿ нас еще дали и потвръдиле есми нашимꙋ вѣрномꙋ и почтеномꙋ болѣринꙋ, Дꙋмитрашко Шолдан великїи дворник, на тоа прѣжде реченна един мѣсто за пасик, съ една жїрѣбїе ѿ село Петїа Велика, како да ест емꙋ и ѿ нас прав ѿтнинꙋ и викꙋпленїи, съ въсѣм доходом, непорꙋшино неколиже въ вѣки. И ин да сѧ не ꙋмишает прѣд сим листом господства ми.

Оу Іасох, въ лѣто ҂зрмв юнїе к҃.

† Саам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет <m.p.>.

† Тирон писал.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, credinciosul și cinstitul nostru boier, Dumitrașcu Șoldan mare vornic de Țara de Sus, cu un zapis de mărturie de la oameni buni și dinaintea boierilor și megieșilor dimprejur, înaintea lui Simion Mălae mare comis și dinaintea lui Toderașcu Petriceaico[1] mare armaș și înaintea lui Irimia Mur<gu>[2]leț și înaintea lui Ștefan Murguleț și înaintea lui Aramă din Hreasca și înaintea lui Ilie Șeptelici și înaintea lui Dubău și înaintea lui Dumitrașco portar și Iurașco portar, scriind în acel zapis că a cumpărat de la Ionașco, fiul lui Dumitru, de la Petria, nepotul lui Griga vătah, un loc de prisacă din satul Petiia Mare, ce este în ținutul Suceava, pe pîrăul Șomuzul Mare, cu o jirebie din vatra satului și din cîmp și din pădure și din apă și din fînaț și din tot venitul, pentru treizeci de taleri bătuți.

Deci noi, văzînd dreptul lui zapis de mărturie de la boieri și de la oameni buni, noi am crezut și de la noi încă am dat și întărit credinciosului și cinstitului nostru boier, Dumitrașco Șoldan mare vornic, acel mai înainte spus loc de prisacă, cu o jirebie din satul Petiia Mare, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7142 < 1634> iunie 20.

† Însuși domnul a poruncit.

---

[1] „Petriceaico", scris deasupra rîndului cu altă cerneală.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Pătrașco Bașotă mare logofăt < m.p.>.
† Tiron a scris.

Bibl. Acad., XXXVII/41.
Orig., hîrtie (30,7 × 19,4 cm), pecete aplicată, căzută.
EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 20—21 (trad. editorului).

159

1634 (7142) iunie 20, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitru fost vornic de gloată un loc de prisacă din satul Coropceni, ținutul Vaslui, primit de la ginerele său Mihalcea, fiul lui Sava brănișter din Șerbești, în schimbul unui alt loc de prisacă, din satul Liești.

† Иѡ Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавской. Ѡже прїиде, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими болѣри, слѹга наш Дѹмитрѹ бив дворник глотаїи съ един запис за свѣдителство ѡт нашїи болѣри, Гїангѣ бив вел логофет и ѡт Юрашко Башот<ъ> бив хатман и ѡт Апостол бив питар и ѡт Некѹлаки столник и ѡт иних болѣри и воини прѣднїи, слѹги господства ми, пишѫщи како прїиде прѣд ними Михалчѣ, с<ы>нъ Савеи бръништѣр ѡт Шербещи, некимь непонѹжден, ани присилован, нѫ по своѭ добровѭ волю и съ знанїе въсѣм братїам его потокмило сѧ съ тестѹ его, Дѹмитрѹ бив дворник, и измѣнѣл едно мѣсто за пасик оу хотар Коропчѣнии, что ест ѹ волост Васлѹю, где бил пасик дѣдѹ Михалчи, ѡтец милости его, Пънтѣ съ садове и съ полѣни, съ сѣножати въ того хотар томѹ село и ради того мѣсто за пасикѹ дал емѹ ино мѣсто за пасик ѹ село Лїещи, пак съ садове и съ полѣни за сѣножати.

Ино господства[1] ми, видѣхом доброю волю и запис ѡт тих болѣри іакож<е> сѧ потокмили <и>[2] изминѣли тѣх мѣстѣх за пасики, господства[1] ми вѣровали есми такождере и ѡт господства мѧ дали и потвръдили есми их како да бѫдет и ѡт господства ми ѡтнинѹ и потвръжденїе, непорѹшимо николиже на вѣки. И ин да се не оумишает прѣд сим листом господства ми.

Пис оу Ясох, ˣзрмв юн<їе> к҃.

Господинъ реч<е>.

Пътрашко Башот<ъ> вел логофет искал <m.p.>.

Тодерашко.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga

[1] Greșit, pentru господство.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

noastră Dumitru fost vornic de gloată cu un zapis de mărturie de la boierii noştri Ghianghea fost mare logofăt şi de la Iuraşco Başotă fost hatman şi de la Apostol fost pitar şi de la Neculachi stolnic şi de la alţi boieri şi oşteni de frunte, slugi ale domniei mele, scriind cum a venit înaintea lor Mihalcea, fiul lui Sava brănişter din Şerbeşti, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bunăvoia lui şi cu ştirea tuturor fraţilor lui s-a tocmit cu socrul său Dumitru fost vornic şi a schimbat un loc de prisacă în hotarul Coropcenilor, ce este în ţinutul Vaslui, unde a fost prisaca bunicului lui Mihalcea, tatăl milostivirii sale, Pîntea, cu livezi şi cu poieni cu fîneţe în acel hotar al acelui sat; şi pentru acel loc de prisacă i-a dat lui alt loc de prisacă în satul Lieşti, iarăşi cu livezi şi cu poieni de fîneţe.

Deci domnia mea, văzînd bunăvoie şi zapis de la acei boieri cum s-au tocmit < şi > [1] au schimbat acele locuri de prisăci, domnia mea am crezut de asemenea şi de la domnia mea am dat şi le-am întărit ca să fie şi de la domnia mea ocină şi întărire, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, 7142 < 1634> iunie 20.

Domnul a zis.

Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit.

Toderaşco.

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 114—115.
Orig. cu trad. editorului.
O trad. prescurtată, la Bibl. Acad., CXVI/91.

160

1634 (7142) iunie 21, Iaşi.

Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe călugării de la mănăstirea Galata să-şi apere fînaţul din seliştea Petreştilor.

† Ꙇѡ Васил҄е воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавской.
Dat-am cartea domnii méle rugătorilor noştri, egumenului şi a tot săborul de la svînta mănăstire de la Galata şi pre cine vor trimite ca să fie tare şi putérnic cu cartea domnii méle a ţinea şi apăra fînaţul ce va hi pre hotarul svintei mănăstiri, la siliştea Petreştilor, ca să n-aibă a lăsa pre n ime < să > [1] cosască sau cu dobitoc să înble.

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Iar pre cine vor prinde c< u d>[1]obitoc stricîndu fînaţul, ca să aibă a-l aduce la poarta < dom >[1]nii méle.

Şi nime să nu cutédze a ţinea sau a opri peste cartea domnii méle.

Ꙋ <Їїс>[2], ×ЗРМВ юнїє КА.

† Сам господинъ велѣл.

† Корлат <писал>.

Bibl. Acad., CD/119—120.
Orig., hîrtie (31,7 × 19,4 cm), pecete aplicată.
Cu o copie din sec. al XIX-lea.
Un rez. la Arh. St. Iaşi, tr. 1788, op. 2039, dos. 2937, vol. II, f. 618.

EDIŢII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 85—86 (orig.).

161

1634 (7142) iunie 21, Iaşi.

Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe călugării de la mănăstirea Galata să-şi apere fînaţul de pe hotarul Voroveştilor.

† Iѡ Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii méle rugătorilor domnii méli, egumenului şi a tot săborul de la svînta mănăstire de la Galata şi pre cine vor trimite ca să fie tare şi putérnic cu cartea domnii méli a ţinea şi apăra tot fînaţul ce va hi pre hotarul Voroveştilor, ca să n-aibă a lăsa pre nime să cosască sau cu dobitoc să înble pre hotarul svintei mănăstiri.

Iar de vor prinde nescar dobitoc stricîndu fînaţul sau ţarina, să aibă a le închide şi să le aducă la poarta domnii méle.

Şi nime să nu cutédze a ţinea sau a opri peste cartea domnii méle. Инак не бꙋдет.

Ꙋ Їїс, лѣто ×ЗРМВ юнїє КА.

† Сам господинъ велѣл.

† Кѡрлат <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Galata, X/19—20.
Orig., hîrtie (33,3 × 20,5 cm), pecete aplicată.
Cu o copie din 1795 iulie 20.

---

[1] Loc rupt.
[2] Completat după copia din sec. al XIX-lea.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) iunie 21, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Bîtcovici diac şi fratelui său Condrea părţi de ocini din satul Greci, pe Bogdana, ţinutul Tutova.

† Иѡ Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже господство ми дали и потвръдили есмы слоусѕи нашi, Їѡнашко Бѫткович диıак и брат его, Кондрѫ, сынове Лазор Бътквич[1], правда дѣдинꙋ, част их елико сѧ изберит ѡт село Гречи на потоцѣ Богдана, съ част ѡт млин и съ вес доход.

И ѡт том, тиже дали и потвръдили есми слꙋѕи наши, Иѡнашко Бѫтковичь и брат его Кондри, ѡт исписок за потвръжденїе ѡт Мирѡн Барно<в>[2]ски воеводи, една част за ѡтнинꙋ ѡт тогоже село, Гречи, что естъ имꙋ[3] викꙋпленїе ѡт Костантин, ради дванадесѣт талери сребрънних съ част ѡт млин и съ въсем доходом.

И въ том, тиже далосѧ[3] и потвръдили есми им ѡт тогоже исписок за потвръжденїе ѡт Барно<в>[2]ски воевода, част единомꙋ стар ѡт тогоже село Гречи съ част ѡт млин и съ вес дохѡд, что томꙋ стар, част его, естъ слꙋго господства ми самого, Иѡнашко Бътковича дїıак, что ест емꙋ даанїе ѡт Саломїıа, дъщи Пакꙋрар Мъцꙋл, въ за дꙋшѫ ей и родителим ей и ѡтпꙋщенїе прѣгрѣшенїе их и да имает ѡни на нїıа грижати до колѧ ѡна бъдет жива а по съмрьти ей да имает комънд ей сътворити и иних что въстрѣбоет мъртвомꙋ.

Тѣм радї тѣх выше [прѣд] реченномꙋ части за ѡтнинꙋ ѡт село Гречи, на потоцѧ Богдани, ꙋ волост Тꙋтовом, съ мѣсто и съ части за млинꙋ да ест сꙋѕи наши, Иѡнашко Бътковичь дїıак и брат его Кондри, и ѡт нас ꙋрик и потвръжденїе, им и дѣтим им, съ въсем доходом, непорошенно николиже на вѣкы. И ин да сѧ не ꙋминшает.

Ꙋ Ӏꙗс, въ лѣто ×зрмв юни ка.

† Сам господинъ велѧл.

Пътрашко Башотъ вел лѡгофет искал <m.p.>.

† фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugilor noastre, Ionaşco Bîtcovici şi fratelui său Condrea, fiii lui Lazor Bîtcovici, dreapta dedină, partea lor

---

[1] Între rînduri, un χ superfluu rezultat din adăugarea unui е şi a unui ч după е ътвъ şi, respectiv, их.
[2] Omis.
[3] Aşa în orig.

www.dacoromanica.ro

cît se va alege din satul Greci, pe pîrîul Bogdana, cu parte din moară şi cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea am dat şi am întărit slugilor noastre, Ionaşco Bîtcovici şi fratelui său Condre, din ispisoc de întărire de la Miron Barnovschi voievod, o parte de ocină din acelaşi sat Greci, ce este lui cumpărătură de la Costantin pentru doisprezece taleri de argint, cu parte din moară şi cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea am dat şi am întărit lor, din acelaşi ispisoc de întărire de la Barnovschi voievod, partea unui bătrîn din acelaş, sat Greci, cu parte din moară şi cu tot venitul, care acel bătrîn, partea lui, este a slugii domniei mele, însuşi Ionaşco Bîtcovici diac, care este lui danie de la Salomiia, fiica lui Păcurar Mîţul, pentru sufletul ei şi a părinţilor ei şi iertarea greşelilor lor şi să aibă ei a o îngriji pe ea cît va fi vie, iar după moartea ei să aibă a-i face comînd şi altele care trebuiesc unui mort.

Pentru aceea, acele mai sus [mai înainte] spuse părţi de ocină din satul Greci, pe pîrîul Bogdana, în ţinutul Tutovei, cu loc şi cu părţi din moară, să fie slugilor noastre, Ionaşco Bîtcovici diac şi fratelui său Condre, şi de la noi uric şi întărire, lor şi copiilor lor, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7142 ‹ 1634› iunie 21.

† Însuşi domnul a poruncit.

Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit ‹m.p.›.

† Focea ‹ a scris›.

Arh. St. Iaşi, CDLVIII/33.

Orig., hîrtie (27 × 41 cm), pecete aplicată, căzută; pe verso-ul foii a doua, un rez. al actului, din sec. al XVIII-lea.

O trad. de Gh. Evloghie dascăl, din 1767 mai 24, la Bibl. Acad., CCVIII/14.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, pe 228—229 (text slav, după transcrierea orig. din *Ms. Surete*, XIII, p. 39—41, cu trad. editorului); Antonovici, *Doc. bîrlădene*, III, p. 129—130 (trad., după *Surete*).

163

1634 (7142) iunie 21, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Tăbîrţă vătav o jumătate de pricut din satul Porciuleşti, ţinutul Suceava, cumpărată de la Dumitraşco, nepotul lui Mătiaş logofăt.

† Іѡ Василіє воєвода, божїю милостїю господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими мѡлдавскими болѣри, великїи и мали, слѹга наш Іѡннашко Тъбжрцъ вътах съ єдні запис за свѣдѣтелство ѡт бо-

www.dacoromanica.ro

лѣрнинȣ господства ми Гїангѣ бив вєл логофєт и ѡт Єрємїа постєлник и ѡт Андроник пъхарник и ѡт Дȣмитрȣ пъркълаб и Дȣмитрȣ Поничи и ѡт Исак ѡт Попѣни и ѡт Иѡ[т]нашко Лазоравич и ѡт Солтан ѡт Хънєщи и ѡт Дȣмитрȣ Тєȣтȣл и Єрємїа, сынъ Тоадєр вєл армаш, и ѡт инишїи многїи люді добрїи сицє писȣмщє и свѣдѣтмлствȣющє въ тот запис како прїидє прєд ними Дȣмитрашко, сынъ Пътрашко, внȣк Мътїаш логофєт, по єго доброи волѣ, нєким нєпонождѣн, ани присєловани и продал своа права ѡтнинȣ и дѣдинȣ, половинаа прикȣток ѡт сєло Порчȣлєщи, что ȣ волостȣ Сȣчавскїи и съ мѣсто за став и за млин. Таа продал слȣѕѣ господства ми Иѡнашкови Тъбърцъ за сто и пѣт дєсѣт талєри, пинѣѕи добрїи и за два воли и заплатил въсѣ испълно тїи пинѣѕи.

Иножє господство ми, видѣвшїи тот запис за свѣдѣтєлство ѡт тих болѣри и люди добрїи, господство ми єщєжє дадохом слȣѕѣ нашємȣ вишє писанȣ, Иѡнашко Тъбърцъ вътах, како да єст ємȣ и ѡт господства ми тои прикȣток, колико сѣ изберєт ѡт сєло Пȣрчєлєщи, съ мѣсто за став и за млин и съ вєс приход, ємȣ и чадом єго и ȣнȣчатом єго и праш<ȣрѣт>[1]ом єго въсѣмȣ родȣ єго кто сѣ изберєт на<и ближ>[1]нїи, нєпорȣшєнно нико<ли>[2]жє на вѣки вѣчни. И ин да сѣ нє ȣминшаєт прѣд сим листом нашим.

Пис ȣ Ѩс, въ лѣто ҂зрмв юнїє ка.

† Сам господинъ вєлѣл.

Пътрашко Башотъ вєл логофєт искал <m.p.>.

† Дȣмитрашко Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Ionaşco Tăbîrţă vătah cu un zapis de mărturie de la boierul domniei mele Ghianghea fost mare logofăt şi de la Eremia postelnic şi de la Andronic păharnic şi de la Dumitru pîrcălab şi Dumitru Ponici şi de la Isac din Popeni şi de la Ionaşco Lazorovici şi de la Soltan din Hăneşti şi de la Dumitru Teutul şi Eremia, fiul lui Toader mare armaş, şi de la alţi mulţi oameni buni, aşa scriind şi mărturisind în acel zapis cum a venit înaintea lor Dumitraşco, fiul lui Pătraşco, nepotul lui Mătiaş logofăt, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vîndut dreapta lui ocină şi dedină, jumătate de pricut din satul Porciuleşti, ce este în ţinutul Sucevei şi cu loc de iaz şi de moară. Aceea a vîndut-o slugii domniei mele Ionaşco Tăbîrţă pentru o sută şi cincizeci de taleri, bani buni, şi pentru doi boi şi a plătit deplin toţi acei bani.

Deci domnia mea, văzînd acel zapis de mărturie de la acei boieri şi oameni buni, domnia mea încă am dat slugii noastre mai sus scrise, Ionaşco

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

Tăbîrţă vătah, ca să-i fie şi de la domnia mea acel pricut cît se va alege din satul Purceleşti, cu loc de iaz şi de moară şi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor lui şi strănepoţilor lui şi întregului său neam care se va alege mai aproape, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7142 < 1634> iunie 21.

† Însuşi domnul a poruncit.

Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit m.p.

† Dumitraşco Şaidir < a scris>.

Arh. St. Bucureşti, A. N., MMDCCLIX/4.
Orig., hîrtie (42,7 × 22,5 cm), pecete aplicată, căzută.

164

1634 (7142) iunie 22, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte slugilor sale, Murgoci, Simion Mogîldea şi Ştefan, cumpărătura lor, o jumătate din satul Slobozianі, pe Bîrlăzel, ţinutul Vaslui.

† Іѡ Василіє воєвода, божїєю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Єже прїиде, прѣд намы и прѣд нашими великими и малими болѣри, Титїана и сестра єи, Ꙗнна, дочка Настасїи, внꙋци Петри Оугреи пъркълаб, прѣѡнꙋци Кости логофет и тиже Ꙗнгелинна, дочка Тодосїеви, внꙋка Карагꙋзел, прѣѡнꙋка Кости логофет, по их доброє волю, нєким непонꙋжденни, ани приснлованн и продали их правaa ѡтниннꙋ и дѣдиннꙋ, ѡт их правїи привилїах что имал дѣдо их ѡт Старого Петра воєвода и ѡт нарѣденїє за раздѣленїє ѡт дрꙋгаго Петра воєвода, половинна село Слобоѕїани, на потоцѣ Брладовѣ, ꙋ волост Васлꙋю, съ брод за мленꙋ на поток Бръладъ, съ полѣнꙋ и ѡт лѣсꙋ и ѡт полѣ. Тоа продали слꙋга наш Мꙋргоч и Симиѡн Могълдѣ и Шефанови, за една сто и десѣт талери сребрънних.

И въстали сѣ слꙋги нашн, Мꙋргоч и шꙋрен єго, Симиѡн Могълдѣ и Щефан и заплатили исплъна, рї талери сребрънних, въ рꙋка Титїана и сестра єи, Ꙗнна, дочка Настасїен, внꙋци Петри Оугрин пръкълаб, прѣѡнꙋци Кости логофет и Ꙗнгелинеи, дочка Тодосїи, ѡт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Ино ми, видѣвшъ их доброє волѣ токмеж и исплъно заплато а мы также дери и ѡт нас дали и потвръдили єсми слꙋѕи нашн, Мꙋргоч и Симиѡн и Щефанови тоа выше прѣд реченна половинна село Слобоѕїани, на Бръдъѕел, съ брод за мленꙋ и съ сѣножатми и съ мѣсто <за>[1] пасик и ѡт лѣсо и ѡт полѣ и съ въсем

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

доходом, непорошенно николиже на веккы. И ни да сѣ не оумишает прѣд сим листом наш.

Пис ꙋ Ꙗсох, въ лѣто ҂зрмв юніе кв.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лwгофет искал <m.p.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Titiana şi sora ei, Ana, fiica Nastasiei, nepoţii lui Petrea Ungurul pîrcălab, strănepoţii lui Coste logofăt, şi de asemenea Anghelina, fiica Todosiei, nepoata lui Caraghiuzel, strănepoata lui Coste logofăt, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, din dreptele lor privilegii ce a avut bunicul lor de la Petru voievod cel Bătrîn şi din drese de împărţeală de la celălalt Petru voievod, jumătate din satul Sloboziiani, pe pîrîul Bîrlad, în ţinutul Vaslui, cu vad de moară pe pîrîul Bîrlad, cu poiană şi din pădure şi din cîmp. Aceea au vîndut-o slugii noastre Murgoci şi Simion Mogîldea şi lui Ştefan pentru una sută şi zece taleri de argint.

Şi s-au sculat slugile noastre, Murgoci şi cumnatul lui, Simion Mogîldea, şi Ştefan şi au plătit deplin 110 taleri de argint, în mîinile Titianei şi surorii ei, Ana, fiicele Nastasiei, nepoatele lui Petrea Ungurul pîrcălab, strănepoţii lui Costea logofăt şi ai Anghelinei, fiica Todosiei, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie şi plată deplină, noi de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit slugilor noastre, Murgoci şi Simion şi Ştefan, acea mai sus înainte zisă jumătate de sat Sloboziiani, pe Bîrlăzel, cu vad de moară şi cu fîneţe şi cu loc < de> [1] prisacă şi din pădure şi din cîmp şi cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7142 < 1634> iunie 22.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.

† Focea < a scris>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi, Fond Spiridonie, VI/15.

Orig., hîrtie (42,7 × 29,4 cm), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1839 iunie 9.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 80—82 (orig. slav cu trad.).

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

165

1634 (7142) iunie 22.

Vasile Lupu voievod pentru baştina din satul Iveşti.

7142 < 1634> iunie 22.
Suretu de la Vasili vodă pentru baştina din sat din Iveşti.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi.
Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, IV, p. 107, nr. 8.
(Menţiune dintr-un opis de documente ale „moşiei Merciucani sau Iveşti cu siliştile ei, de la ţinutul Tutovei, proprietatea luminării sale cneazului Alexandru Cantacuzino").

166

1634 (7142) iunie 24.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii din tîrgul Vaslui satul Vîrşoveni, pe Bîrlad, şi poiana lui Timofei.

7142 < 1634> iunii 24.
Suret de pi ispisocul domnului Vasîle voievod prin cari întăreşti monastirei domniei sale de la tîrgu Vasluiului, ci iasti mitoc a monastirei Zugrafului, un sat ci să chiamă Vîrsovenii, pe apa Bîrladului, şi cu loc de prisacă, de grădini cu pomeţi şi cu poiană de fînaţ şi cu ţarină de arătură; cari acel loc iasti pe pîrîul Lipovăţului, unde s-au numit mai înainte monastirea Corbul. Şi iarăş, alt loc ci să chiamă poiana lui Timofeiu.

Arh. St. Iaşi, Anaforale nr. 8, f. 2 v.
Rezumat din 1837.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 341 (menţ., numai cu data de an).

167

1634 (7142) iunie 24.

Vasile Lupu voievod întăreşte împărţirea satelor Izbiştea, ţinutul Orhei, Pietrosul şi Slobozia, ţinutul Lăpuşna, şi a două fălci de vie de la Huşi între nepoţii Agahiei şi ai Chirenei Zberoaia vorniceasa.

Din ispisocu de la Vasilie vodă din anul 7142 < 1634> iunie 24.
Venit-au, înaintea noastrî şi înaintea alor noştri moldoveneşti boiari, Costantin şi soru-[so] sa Cumna şi cu frate-său Dumitru, ficiorii Agahiei,

www.dacoromanica.ro

şi cu nepoţii lor, Gheorghie Roşca visternicul şi cu frate-său Vasilie şi sora lor, Măriia, feciorii Măguţii, nepoţii Agahiei, şi Gheorghie cu fraţii săi şi cu surorile sale, feciorii Lupului vornicului, toţi nepoţii Agahiei, şi iarăş Iordachie cu soru-sa Florinţa şi Franga, feciorii Maricăi, toţi feciorii[1] Agahiei, şi Varvara şi soru-sa Tecla, feciorii Dimitrii, iar nepoţ Agahiei, aşijderea rudeniile lor, Dumitru şi frate-său Ionaşco şi cu nepoata lor, Măriia, fata Mărenii, feciorii Fătului, toţi nepoţii şi strănepoţi Chirénii Zberoae vorniceasa, de a lor bunăvoe şi tocmală s-au învoit şi s-au împărţit cu ale sale dirépte ocini şi moşii, trei sate, anume Izbiştea, din ţinutul Orheiului, şi satul Pietrosul şi satul Slobodziia, din ţinutul Lăpuşnei, şi cu doao fălci de vie di la tîrgul Huşilor.

Deci s-au venit în parte lui Costantin şi a surorii sale, Cumnii, şi fraţilor lui, Dimitru şi tuturor nepoţilor lor carii mai sus s-au scris giumătate de sat de Izbişte şi giumătate de sat de Pietrosul şi giumătate de Slobodziia, din ţinutul Lăpuşnei, şi o falce de vie de la tîrgu Huşii.

Iară în partea lui Dumitru şi a frăţine-său, lui Ionaşco şi sororii sale, Marinei, feciorii Fătului, nepoţii Chirénii vornicései, iarăş giumătate de sat de Izbişte de la ţinutul Orheiului şi giumătate de sat de Pietrosul şi giumătate sat de Slobodziia, ce sînt în ţinutul Lăpuşnei, şi cu o falce de vie de la tîrgul Huşii.

Pentru acéia, dacă am vădzut a lor de bunăvoe tocmalî şi învoire între sine, datu-le-m şi de la noi spre acéia împărţală a lor şi le-a întărit lor, ca să le fie lor diriapti moşii şi împărţire, cu tot venitul, neclintit în véci peste carte noastrî.

Sam gospodină velial.

Pătraşco Başotă vel logofăt.

Pavel cămăraş am scris de pre ispisocu serbăscu, let 7228 <1720> ghenarie 10.

Bibl. Acad., CXIV/101.
Traducere.

168

1634 (7142) iunie 24, Iaşi.

Vasile Lupu voievod hotărăşte în pricina dintre Potoroia şi Vasilie din Petiia pentru plata cislei Ciorsacilor.

† Іѡ Васнлїє воєвода, божїю мнлостїю, господаръ Земли Мѡлдавской. Adecă s-au pîrît de faţă înnaintea domnii méle Vasilie ot Petiia cu Boturoia

[1] Greşit, în loc de „nepoţii".

www.dacoromanica.ro

din Huş pentru cisla Ciorsacilor. Au dzîs Potoroe că au plătit Vasilie cel din Petiia cislă în Ciorsaci, iar Vasilie au dzîs că au şădzut tot în Petiia din dzilele lui Bărnovschie vodă şi ş-au plătit cisla tot în sat în Petiia şi au avut şi carte de mărturie.

Deci au rămas Vasilie cel di< n Pe> [1]tiia pre Potoroe denaintea divanului ca să nu mai aibă a mai trage Potoroe pre Vasilie din Petiia la cislă Ciorsacilor, nici să nu se mai pîrască nici odănăoară în veci preste cartea domnii méle de această pîră Potoroe sau Vasilie. **Инак ни бъдет.**

Ѵ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмв юнїе кд.

† Господинъ рече.

† Вел лwгофет ѹчи.

† Терон <писал>.

Bibl. Acad., XXXVII/72.
Orig., hîrtie (29,6 × 19,2 cm), pecete aplicată.

169

1634 (7142) iunie 26.

Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Nicoară şi Grigore cu Costandin spătărel pentru părţi din satele Bîrzeşti, Ludeşti şi Băneşti.

Şi mai iaste un ispisoc de întăritură de la domnul Vasilie voievod, pentru pîra ce au avut Nicoară şi Grigore cu Costandin spătărel pentru moşiile Bîrzăşti i Ludeşti şi Băneşti, asemene scris de pe acest mai de sus [2], 7142 < 1634> iunie 26.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 645, f. 29 v.
Rezumat.

170

1634 (7142) iunie 27, Iaşi.

Vasile Lupu voievod porunceşte lui Vasile Zeletin spătărel din Sparta să dea lui Toma din Răchitoasa toată partea de ocină a lui Boldea, ca să o ţină pînă ce acesta va plăti boul luat pentru dajdea lui de la Toma.

Иw Васнлє вwєвода, божїєю милостїєю, господаръ Землн Мwлдавскwї. Scriem domnie mea la sluga noastră, la Vasile Zelitin spat< ărel> din Sparta.

---

[1] Loc rupt.
[2] Referire la actul lui Moise Movilă din 18 decembrie 1633, după care urmează în condică.

www.dacoromanica.ro

Dau-ț știre că au jăluit înnainte domnii mele Toma de Răchitoasa pre Băldea de acolo, zicîndu Toma că i-au perit un bou pentru dajde Boldei și nu-i mai plătește boul și are carte de la Moise vodă.

Drept aceia, deaca vei vede carte domnii mele, iar tu să socotești, să alegi toată parte de ocenă și moșie cîtă va hi avîndu Boldea în Răchitiș, în cîmpu și în pădure și într-a[a]pă și în tot locul, ca să aibă a ține ace moșie toată pînă va plăti boul. Iar Bolde, de-i va păre cu strînbul, să le dai zi să vie la divan, să ste de față înnainte domnii mele. De aceasta scriem.

La Iași, 7142 < 1634> iunie 27.

Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașcu.

Arh. St. București, Ms. nr. 573, f. 52.
Copie.
Altă copie, *ibidem*, M-rea Răchitoasa, I bis/4 (nr. 7).

171

< 1634 — 1653> iunie 28, Iași.

Ionașco vornic de gloată mărturisește că a stîlpit locul mănăstirii Galata de Jos.

† Eu Ionașco vornicul de gloată scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum am mărsu cu învățătura măriei sale domnu nostru Vasilie vodă de am ales șe am stîlpitu locul a stintei [1] manastiri a Balicăi, ce să chiamă Gălata din Gios, prin unde le spune uricul, din răchită păr-în drumul cel mare a Scînteei, di< n> [2] drumul Scînteiai păr-în vale Gălatei. Și l-am stîlpit și amu ales cu oameni buni ce iaste parte ocinii de la svînta mănăstire dispre ceiurul cel domnescu și alte părți, pre unde le spune uricul a svintei mănăstiri.

Aceasta scriem și mărturisim; mai pre mare credință pusu-mi-am șe pecete, да сѧ знаѥт.

ѹ Іѡс, юніє кн҃.

Eu Căzacul diiacul am scris și Pătrașco au săpat locul stîlpilor.

Bibl. Acad., DCXXIII/39.
Orig., hîrtie (28,8 × 20,2 cm), pecete aplicată.

Datat după domnia lui Vasile Lupu.

---

[1] Greșit, în loc de „sfintei".
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

<1634 — 1653> iunie 30.

Vasile Lupu voievod pentru părţi din satul Româneşti, ţinutul Tutova.

7140[1] <1632> iunie 30. Suretu de pe ispisocul serbesc di la Vasile voevod pentru părţi din Româneşti.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi.
Transcriere după Ghibănescu, *Ms. Surete*, IV, p. 107, nr. 8.
(Menţiune dintr-un opis de documente ale „moşiei Merciucani sau Iveşti cu siliştile ei, de la ţinutul Tutovei, proprietatea luminării sale cneazului Alexandru Cantacuzino").
Datat după domnia lui Vasile Lupu.

173

16< 34> (71< 42>) iunie < 30>, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul clucer o bucată de loc din hotarul tîrgului Şcheia, după judecata pe care acesta a avut-o cu tîrgoveţii.

† Иѡ Васїлїє воєвода, божїєю милостїю, господарь Земли Мѡлдавской. Adecă au venit, înnaintia dumiei méle şi înnainte a toţ boiarii dumiei méle, mari şi mici, Panul şoltuzul şi cu toţ tîrgoveţii de tîrg de Şchei şi au pîrît de fa< ţă> [2], înnaintia dumiei méle, pre boiarinul dumiei méle, pre Lupul Prăjescul clucérul, pentru o bucată de hotar ce au dzis tîrgoveţii că le-au luat şi le-au înpresurat boiarinul dumiei méle carele mai sus scriem.

Iar el au dzis înnaintia dumiei méle că-i iaste direaptă dare şi miluire şi cumpărătură lui Simion Strovici vistiarnicul, cum au arătat şi dirése de dare şi de miluire şi de cumpărătură, pre acea bucată de hotar de la Costantin vodă şi de întăritură de la Ştefan vodă şi de la Radul vodă şi de la Bărnovschii vodă şi de la alţi domni carii au fostu mai dennainte de dumnea mia, pre acia bucată de hotar ce au dzis tîrgoveţii că iaste din hotarul tîrgului [3] luatî, spre hotarul satului Micl< ăuş>[2]énilor.

Deci dumnea mea, diaca am vădzut acéle adevărate dirése de la aceî domni ce au < fost mai în>[2] nainte vréme, dumnea mea m-am milostivit şi i-am dat acea bucată de hotar, ca să-i hie.... < da>[2] re şi miluire şi întă-

[1] Văleatul greşit.
[2] Loc şters.
[3] Cuvînt scris deasupra rîndului.

www.dacoromanica.ro

ritură, cu tot venitul, pre unde < îi s>[1]pun dir< ésele>. ...[2] < s> [1]tîlpit cre-< dincio> [2]s şi cinstit boiarinul dumiei méle ... [1].

<Ѹ>[1] Іс, въ лѣто ×зр<мв>[1] юніе....[1]

Сам <господинъ велѣл>[2].

< Pe aceeaşi parte, mai jos, însemnare din sec. al XIX-lea>: 7142 <1634> iunii 30.

Bibl. Acad., CDLXVII/13.
Orig., hîrtie (41,8 × 17,2 cm), rupt şi şters.

174

1634 (7142) iunie 30, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare sulger poiana lui Coste din hotarul satului Bîrleşti.

† Иѡ Василіе воевода, божїю милостїю, господаръ Земле Мѡлдавское. Оже господство ми дадохом и ꙋкрѣпихѡм и поновихѡм болѣринꙋ нашъ, Тома вел сꙋлџѣрю, из превелїꙗх за викꙋпленїе что ѡн имаетꙋ ѡт Стефан воевода и ѡт Гашпар воевода и ѡт Радꙋл воевода, на его праваа ѡтнинаа и викꙋпенїе, една полѣна что сѣ имѣнꙋетъ Полѣна Костови, ꙋ хѡтара Бърлещим, что тоаа соби кꙋпил ѡт Василїе Ченꙋше и ѡт съродници его радї пет талери битих.

Тѣм радї, како да ест им и ѡт нас праваа ѡтнинꙋ и викꙋпленїе и оуѓрик и потвръжденїе, съ въсем доходом. И нинъ да сѣ не ꙋмѣшаетꙋ прѣд сем листом господства ми.

Ѹ Іісох, въ лѣто ×зрмв юніе л҃.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет искал <m.p.>.

† Гаврил Ѡнчꙋл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit şi am înnoit boierului nostru, Toma mare sulger, din privilegii de cumpărătură ce are el de la Ştefan voievod şi de la Gaşpar voievod şi de la Radul voievod, dreapta lui ocină şi cumpărătură, o poiană ce se numeşte Poiana lui Costea, în hotarul Bîrleştilor, ce şi-a cumpărat-o de la Vasilie Cenuşe şi de la neamurile lui pentru cinci taleri bătuţi.

---

[1] Loc şters.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

De aceea, să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7142 <1634> iunie 30.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Gavril Onciul <a scris>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi, Fond Spiridonie XXX/209.
Orig., hîrtie (31,3 × 19,4 cm), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1825 ian.2.

175

1634 (7142) iulie 5, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionăşcuţă Prăjescul postelnic al treilea stăpînirea asupra unui loc de casă, cu grădini şi livezi, cumpărat în satul Hăsnăşeni.

† Иѡ Васılıй воєвода, божїєю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже тот истинїи болѣринȣ наш, Иѡнъшкȣцъ третїє постєлник Пръжєскȣл, принєсла прѣд нами и прѣд нашими болѣри, єдин запис за свѣдитєлства ѡт прѣд людї добри и старєи и слȣги господства ми, имѣ Иѡнашко Тъбърцъ ѡт Пȣрсєлєщи и Костантин Ꙗдам и ѡт брата єго, Юрашко ѡт Блъдєщи и Пътрашко Чоголѣ и Васılıє Томша ѡт Пȣрчєлєщи и Тоадєр Хъръскȣл ѡт Хъснъшани и Ꙗндонїє и Ѡнига ѡт там и Глигорїє Грєкȣл ѡт Пъшкани и поп Глигорїє ѡт Козмєщи и поп Панхилїє ѡт Єтолчичани и Панхилїє, тако писаѥщє, како прїидє, прѧд ними, Єрмиїа Ноаптєш, по єго доброє волю, нєкими нєпонȣждєн, ани присилован и продал єго правал ѡтнинȣ и викȣплєнє, мѣсто за єдна дома, ѡт сєло Хъснъшани съ вєс приход, ѡт царин и ѡт полѧ и ѡт лѣсо и ѡт очищєнїє и съ садово и съ ливадовє, что тоа било ємȣ викȣплєнїє ѡт Манѣ питар. Тоа продала болѣрино господства ми вишє писанномȣ, Иѡнъшкȣцъ Пръжєскȣл постєлник, за три десѣт талєр срєбрънних.

Тѣм радї, како да єст ємȣ и ѡт господства ми правал ѡтнинȣ и викȣплєнїє, ємȣ и чадї єго, съ въсєм доходом, нєпорошєнинȣ николижє на вѣкки. И ни да сѧ нє ȣмишаєт.

Оу Ꙗс, въ лѣто ҂зрмв юлїє є.

† Єам господинъ вєлѣл.

† Пътрашко Башотъ вєл логофєт <искал>.

† Фочѣ <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru, Ionăşcuţă Prăjescul al treilea postelnic, a adus, înaintea noastră şi înaintea boerilor noştri, un zapis de mărturie de la oameni buni şi bătrîni şi slugi ale domniei méle, anume Ionaşco Tăbîrţă din Purceleşti şi Costantin Adam şi de la fratele lui, Iuraşco din Vlădeşti şi Pătraşco Ciogolea şi Vasilie Tomşa din Purceleşti şi Toader Hărăscul din Hăsnăşani şi Andonie şi Oniga de acolo şi Gligorie Grecul din Păşcani şi popa Gligorie din Cozmeşti şi popa Panhilie din Stolniciani şi Panhilie, astfel scriind, că a venit, înaintea lor, Erimiia Noapteş, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vîndut dreapta lui ocină şi cumpărătură, loc pentru o casă din satul Hăsnăşani cu tot venitul din ţarină şi din cîmp şi din pădure şi din curătură şi cu grădini şi cu livezi care i-a fost de cumpărătură de la Manea pitar. Aceea a vîndut-o boierului domniei mele mai sus scris, Ionăşcuţă Prăjescul postelnic, pentru treizeci de taleri de argint.

Pentru aceea, să-i fie lui şi de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură, lui şi copiilor lui, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7142 < 1634> iulie 5.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit m.p.

† Focea < a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/58.
Orig., hîrtie (32,2 × 19,7 cm), pecete aplicată.
O trad. din 1792 oct. 19, de Gavril Cosovschi căpitan, la Arh. St. Bucureşti, A. N., CCVII/4.

176

< Înainte de 1634 iulie 6>.

Preotul Ion şi Cămîrzan scriu lui Pătraşco mare logofăt despre cumpărarea unei ocini din satul Cîndeşti de către călugării de la mănăstirea Bisericani şi despre uricele pentru această ocină.

† Ci< n> [1]stit şi de Dumnedzău dăruit părintele nostru, Pătraşco logofătul cel mare, multă viiaţă şi sănătate ca să aibi dumneata de la domnul Dumnedzău, ce-au făcut ceriul şi pămîntul şi de la preacurata maică şi ca să primeşti dumneata multă închinăciune de la mai mici feciorii dumitale, de

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

la popa Ion den Read şi de la Cămîrzan de acolea. Şi mărturisim dumitale cu această scrisoare a noastră de o parte de ocină ce-au cumpărat ceşti părinţi de la Beserecani din sat den Cîndeşti de la neşte moşélnici de acolea şi le-au dat şi uricele.

Şi acéle urice au fost în mînule nostre date de părinţii lor. Părinţii lor au murit în Ţara Muntenească; după mortea lor au venit feciorii lor la urice; noi nu i-am cunoscut cene simtu, ce s-au dus de au adus pe Zahariia Dzamă den Ci< n>[1]deşti. Deci noi le-am dat în mîna lui Dzamă, iară Dzamă le-au dat în mîna acelor moşélni< ci> [1] dennaintea nostrî şi denaintea a mulţi omeni buni şe-au dzis că uricele simtu a celor omeni şi li-i moşie direaptă şi către noi n-au mărturisit c-are şi el treabă într-acéle urice, ce-au dzis să facă cu < n> [2]use [3] cum vor şti; aşe-au grăit înnaintea nostră.

De-aiasta mărturim dumitale cu sufletele nostre, iară dumneata vei face cum te va năstăvi Dumnedzău. **И господинъ Богъ да ꙋмножит дьни и лѣти господствꙋ ти въ много съмиреніє ѡ Христе, амин**[4].

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi, Fond Spiridonie, I/32.

Orig., hîrtie (31,5 × 19,9 cm), două peceţi aplicate.

Datat după întărirea domnească din 1634 iulie 6 (vezi nr. 177).

EDIŢII: Ghîbănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 82—83 (orig.).

177

1634 (7142) iulie 6, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte călugărilor de la mănăstirea Bisericani o ocină în Cîmpul lui Dragoş, în urma judecăţii pe care au avut-o cu Zaharia Dzamă.

† Іѡ Василіє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Adecă s-au pîrît de faţă, înnaintea domniei méli, rugătorii domniei méle, călugării de la svînta mănăstire de la Beserecani, cu Zahariia Dzamă, pentru o parte de ocină din Cîmpul lui Dragoş [5]. Deci au rămas călugării pre Zahariia Dzamă dinaintea domniei méle şi a tot svatul domniei mé< le> [1] şi s-au îndireptat şi ş-au pus herîia 24 zlat [6] în visteariul domniei méle.

---

[1] Omis

[2] Loc rupt.

[3] „nuse", formă veche pentru „dînsele".

[4] Şi domnul Dumnezeu să înmulţească zilele şi anii domniei tale în multă pace de la Hristos, amin.

[5] Corectat din „Dragotă".

[6] Corectat din „14 zloţ".

www.dacoromanica.ro

Ca să aibă ei a-ş ţiné locul şi moşiia, iar Zahariia ca să nu mai aibă treabă a să mai amesteca şi a mai pîrî pre călugări de aceasta pîră niciodănoară în véci înnaintea cărţii domniei méle. **Инак не бѫдет прѣд сим листѫ господства ми.**

ѫ Іас, лѣто х҃зрмв юліе ѕ҃.

† Самм господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лwгофет <m.p.>.

† Дѫмитрѫ <писал>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi, Fond Spiridonie, I/34.

Orig., hîrtie (31 × 19,5 cm), pecete aplicată.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 85 (orig.)

178

1634 (7142) iulie 6.

Miron, fratele său Ştefan şi nepotul lor, Toader, vînd partea lor de ocină din satul Băceşti, cu vad de moară, lui Lontie Turcul.

Un zapis vechiu de la Miron şi frate-său Ştefan şi Toader, feciorul surorii lor, Dumitrei, scriind c-au vîndut a lor driaptă ocină şi moşie, cît să va alege partea lor din sat din Băceşti, din cîmpu, din pădure şi din vatra satului şi din vad de moară şi din tot locul cu tot venitul. Au vîndut lui Lontie Turcul drept 20 ughi roşie.

Bibl. Acad., MCCXI, f. 26 v.
Rezumat.

179

1634 (7142) iulie 7, Iaşi.

Vasile Lupu voievod porunceşte pîrcălabului de Galaţi să socotească suma pe care Custul şi Toader din Tatomireşti o datorează lui Damian pentru cisla ce le-a plătit-o acesta cînd ei au fugit din sat.

† Иw Василіе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавской. Пишем господство ми слѫга нашии пръкълабом wт Гълаци şi la Sanson de A< l> [1]beşti[2],

[1] Omis în orig.
[2] „Sanson de Albeşti", scris cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

de Şurinişti. Dămu-vă ştire că au pîrît de faţi, înnaintea domniei méle, Dămiian pre Custul şi pe Toader, ce au fost din Tatomireşti, dzicînd că au fost ei la cislă cu dînşii în satu în Tatomireşti şi le-au plătit el partea lor de cislă, de au dat cîteva pentru dînşii, căci au fost fugit ei din satu şi şe-au lăsat cisla asupra lui.

Ce au rămas Dămiian pre Custul şi pe Toader dennaintea domniei méle.

Pentr-acea, deaca veţi vedea cartea domniei méle, iar voi să socotiţi cu omeni buni cît va hi dat Dămiian pentru Custul şi pentru Toader tot ca să aibă a-i înto< a>[1]r< ce>[1] înnapoi cît va hi fost partea lor atunce.

De aceasta scrie domnie mea şi mai multă jalbă să nu vie. **Инак не бѫдет.**

ѹ Ѩс, въ лѣто ×ЗРМВ юлїе Ѕ.

† Сам господинъ велѣл.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bîrnova, VI/2.
Orig., hîrtie (21,2 × 18,7 cm), pecete aplicată.

180

1634 (7142) iulie 7.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gavril şi Tudorei o parte de ocină din satul Cîrneşti.

Noi, Vasîlie voievod, cu mila lui Dumnezău, domn Ţării Moldav[v]iei. Precum au venit, înnaintia noastră şi înnaintea alor nostre boeri, Gavril sîn Magdalinei, nepot Titea, şi Tudora, fata lui Titea, şi rudeniile lor şi au adus, înnaintea noastră, un zapis de mărturie de la mulţi oameni buni şi slugile domniei mele, anume Mareş vatav i Mihail ot Boşani i Trifan din Hălăşăni şi Sîmion ot tam şi Dam[2] nemiş ot Frăceşti şi popa Ion ot tam şi Gavril Zaharie ot Rogozăni şi de la Hilip ot Jăcicani şi de la mulţ oameni buni, prin care scrie precum au venit înnaintea lor Grozav sîn Medeiu şi de a lui bunăvoe, de nime sîlit, nici asuprit şi ş-au vîndut a sa driaptă ocină strămoşească, una parte de ocină den satul Cîrneştii pe apa Săretiului. Aceia au vîntut-o lui Toma şi surorii lui, Titea, drept 140 zloţ.

Şi domnie mea, văzînd a lor zapes de la atîţa oameni buni aşă scriind, noi am crezut şi de la noi încă dăm şi întărim lui Gavril şi Tudora, fici şi nepoţi lui Toma şi Titia, pre acia mai sus numită parte de ocină din satul

---

[1] Şters.
[2] Aşa în copie.

www.dacoromanica.ro

Cîrneştii, ca să le fii lor driaptă ocină şi cumpărătură şi uric, cu tot venitul. Şi alţii să nu să amestice.

Însuş domnul au poruncit.

U Ias, văleat 7142 < 1634> iulie 7.

Colecţia Cantacuzino, Condica de documente a moşiilor lui Costache Cantacuzino, p. 102.
Copie.

181

1634 (7142) iulie 8, Iaşi.

Vasile Lupu voievod scuteşte pe preoţii şi diaconii din Iaşi de toate dările şi slujbele.

† Иѡ Васнлїє воєвода, божїєю милостїєю, господаръ Земли Мѡлдавской. Ѡже господства ми благопроизволихом нашим благим произволенїєм, ѡт въсєго нашєго сръдьца и божїєѩ помощїꙗ, сътворитє себѣ памѧт ꙗкоже и прочїи господарїє єже прѣждє нас господствовашѣ и въ за дȣшїє родїтелєм нашим и въсѣм православннм ȣпскоєним господарим Мѡлдавским и радї здравїє господства ми и господжда господства ми и богоданним прѣвъзлюбленним сыновов и за спасєнїє дȣшам нашим и дали и помиловали и потвръдили єсми молєбником нашим, въсѣм єрєѡм и дїꙗконом бивающим ȣ въсѣх цръквах ѡт Ꙗскаго тръга и прѣбиваєт въ того тръг, до колѣ господства ми бȣдȣм живи, а ѡни да имаєт ѡт господства ми слободство, нє робитє нам ни жадною работ, ани градскою, нижє мленскоє, ани тръговскоє, ани митрополитовȣ, ани подводади тѣгнȣтї, ани жадних ангерїи, ани кони их да сѣ нє въземет за ѡлак, нижє воли им радї иншиx людї за дабил или въ подводах, ани въ митрополитских подводах ходїтє и нижє дан да нє дадȣт господства ми, нижє митрополитȣ, нижє ино ничтожє ѡт дробнѣйших ангерїи, или за десѣтинȣ за пчели и за вино.

Такожє и въ домах их, без хотѣнїꙗ им, никтожє да нє имаєт газдовати, нижє болѣри, нижє кȣртѣни, нижє слȣжители, нижє ин никтожє, бȣдї за что ꙗзика бъдет,[1] понєжє господства ми простихом их ꙗкожє простили их въси господарїє прѣждє нас бывшии ѡ въсѣх вишє писаних даанїи и ангерїи, занєжє сȣт ѡни въ ѡраш и до цръквах гдє єст пристол господствїꙗ земли нашєи Мѡлдавскои и слȣжит въ цръквах божїꙗ, дьнь и нощ и ȣмолѣет милостиваго Бога ѡ православнїи господарїє ѡ прѣставлених и ѡ живих, єжє господствȣющїи землѣ сїꙗн въсєи православноє христїꙗнство и ѡни нє имаєт дрȣгоє стєжанїє или хитрост или кȣпство, нъ тъкмо питаєт[т] сѣ ѡт свѣтаа цръков.

Того радї, подобаєт ѡни ꙗко да имают помилованїє и ѡбзиранїє и помощ милостивєн ѡт въсѣх господарїє, ꙗкож имали и нарѣждєнїи ѡт въсѣх госпо-

www.dacoromanica.ro

адріє, что тих нарѣжденіє старих что имает изгȣбили въсѣх ѡ размирицѣх[1] и ѡ злоби что пострадали ѡт лѣхов, еже ѡт въсѣх тїи тъкмо имали един исписок ѡт древнїи господари старїи Петръ воевода, егоже радї, господства ми ȣмилостивихом сѣ ни пачеже спасенїе нашего радї и сътворихом их съи наш истинїи лист.

<Тъкмо>[2] ѡни длъжни сȣт бога молите въ цръквах божїах вечер и ȣтро <и полȣ>[2] дьни по ѡбичаю цръковно, ѡ въсѣко христїанство и ѡ господства ми и госпожди господства ми и ѡ богодарованних нам сынове и ѡ воех господства ми и ѡ мирѣ въ сеи земли нашеи.

А по нашим животѣ, кто бъдет господаръ нашеи земли, Молдавскои, ѡн его милость, аще бъдет ѡт дѣтих наших или ѡт нашего рода[3] паки да ȣтвръдит сим вого мольцем нашим милованїе хотараа имает ѡ;и ѡт древних дьни и ѡт въсѣх господарїе.

А кто покȣсит сѣ разорите нашего ȣстроенїе и ѡт древнѣго их милованїе бившїи и нынѣ същее, такови да бȣдет ѡт Бога непрощен и да имает дати ѡтвѣт на страшно съдище Христовѣм.

Ащелиже ѡни, ѡтьци, не брѣгнът ѡ правило свѣтым цръквам и не ѡтвръзът христїанном божїи цръквам на къждо врѣмене, свѣтомȣ ȣставȣ, да бъдет на них клѣтво сїе, амин.

Сїаже више писаное въсе потвръдихом и подписахом власною ръкȣ господства ми и повелѣхом нашемȣ вѣрномȣ и почтенномȣ болѣринȣ, Пътрашко Башѡтъ великомȣ логофет, запечатлѣти истином печатом нашим.

ȣ Ӕс, въ лѣто ҂зрмв юлїе и.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Василие воевода <m.p.>.

† Тоадер <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu bunăvoința noastră, din toată inima noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu, să ne facem pomenire, ca și ceilalți domni care au domnit înaintea noastră și întru pomenirea părinților noștri și a tuturor dreptmăritorilor răposați domni moldoveni și pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele și a preaiubiților fii de Dumnezeu dăruiți și pentru mîntuirea sufletelor noastre, am dat și am miluit și am întărit rugătorilor noștri, tuturor preoților și diaconilor ce sînt la toate bisericile din tîrgul Iași și trăiesc în acest tîrg, pînă cînd domnia mea vom fi în viață, ei să aibă de la domnia mea slobozenie, să nu ne lucreze nici o muncă, nici la cetate, nici la moară, nici la tîrg, nici mitropolitului, nici podvoade să nu care, nici

[1] размирицѣх, întărit cu altă cerneală.
[2] Loc rupt; completat după privilegiile acordate de domnii anteriori preoților din Iași.
[3] рода, întărit cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

alte angării, nici caii lor să nu se ia de olac, nici boii lor pentru alţi oameni, pentru dabile sau la podvoade, nici să nu meargă la podvoadele mitropolitului şi nici bir să nu dea domniei mele, nici mitropolitului, nici altceva nimic din angăriile mai mărunte, sau pentru desetina de albine şi de vin.

De asemenea şi în casele lor, fără voia lor, nimeni să nu găzduiască nici boieri, nici curteni, nici slujitori, nici nimeni altcineva, de orice neam ar fi, fiindcă domnia mea i-am iertat, precum i-au iertat toţi domnii foşti înaintea noastră, de toate mai sus scrisele dări şi angării, pentru că ei sînt la biserici în oraşul unde este tronul domniei ţării noastre, Moldova, şi slujesc în bisericile lui Dumnezeu, zi şi noapte, şi îl roagă pe milostivul Dumnezeu, pentru dreptmăritorii domni, pentru cei răposaţi şi pentru cei vii care domnesc în ţara aceasta şi pentru întreaga creştinătate pravoslavnică şi ei nu au altă avere sau meşteşug sau negoţ, ci doar din sfînta biserică se hrănesc.

De aceea, se cuvine să aibă ei miluire şi purtare de grijă şi ajutor milostiv de la toţi domnii, după cum au avut şi drese de la toţi domnii, care drese vechi pe care le-au avut, le-au pierdut pe toate, din pricina răzmeriţelor [1] şi a răutăţilor ce le-au îndurat de la leşi, care din toate acele, de la vechii domni dinainte, au avut numai un ispisoc de la Petru voievod, pentru care lucru domnia mea m-am milostivit şi mai vîrtos pentru mîntuirea noastră şi le-am făcut această adevărată carte a noastră.

< De aceea şi> [2] ei sînt datori să se roage lui Dumnezeu, în dumnezeieştile biserici, seara şi dimineaţa şi la amiază, după obiceiul bisericesc, pentru toată creştinătatea şi pentru domnia mea şi pentru doamna domniei mele şi pentru fiii dăruiţi nouă de Dumnezeu şi pentru oştenii domniei mele şi pentru pacea a toată ţara noastră.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, Moldova, acela milostivirea lui, dacă va fi dintre copiii noştri sau din neamul[3] nostru, iarăşi să întărească acestor rugători de Dumnezeu ai noştri, miluirea pe care o au ei din zilele de demult şi de la toţi domnii.

Iar cine se va ispiti să strice întocmirea noastră şi miluirea lor ce a fost din vechi şi este şi acum, unul ca acela să fie neiertat de Dumnezeu şi să aibă a da răspuns la înfricoşata judecată a lui Hristos.

Iar dacă ei, părinţii, nu se vor ţine de pravila sfintelor biserici şi nu vor deschide creştinilor bisericile lui Dumnezeu în orice vreme, după sfînta rînduială, să fie asupra lor acest blestem, amin.

Şi toate acestea de mai sus scrise le-am întărit şi le-am subscris cu propria mînă a domniei mele şi am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, Pătraşco Başotă mare logofăt, să pecetluiască cu adevărata noastră pecete.

---

[1] Cuvînt întărit cu altă cerneală.
[2] Loc rupt; completat după privilegiile acordate de domnii anteriori preoţilor din Iaşi.
[3] „neamul“, întărit cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

La Iaşi, în anul 7142 < 1634> iulie 8.
† Însuşi domnul a poruncit.
Io Vasilie voievod < m.p.>.
† Toader < a scris>.

Bibl. Acad., CLXXXI/69.
Orig., hîrtie (41,6 × 28,8 cm), pecete timbrată.
EDIŢII: „Teodor Codrescu", IV, p. 65—66 (orig. slav cu trad.).

182

1634 (7142) iulie 8, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Nicolae din Bărgăoani şi cneaghinei lui, Iustina, jumătate din satul Crăeşti, ţinutul Neamţ.

† Иѡ Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земле Мѡлдавское. Се же господство ми поновихом и оукрѣпихѡм слꙋѕѣ нашемꙋ, Николаю ѡт Бъргъѡани и кнѣгинѣ его, Иоустина, на их нарѣденїе что имает ѡни ѡт Ѩлеѯандрꙋ Илиашꙋ воевода, на их праваа ѡтнинꙋ и викꙋпленїе, что ѡни кꙋпиле ѡт кнѣгинѣ Марїика, Глигорїе дворник, на половинаа село Кръещь, вишна частꙋ, что ест ꙋ вол<ост>[1] Нѣмцꙋ, на Черномо Потоцѣ, радї стꙋ и два десѣт злоти битих, что ен[2] била права ѡтнинr и кꙋпежно, ѡт Костантин, Ѩѕлъбашѣ братꙋ, что бив кълмъраш ѡт ѡкниr.

Тѣм радї и ми, ıак<о> оувидѣхомъ его нарѣденїе и иописок на их ѡтнинꙋ и викꙋпленїе, дадохомꙋ и ꙋтвръдихѡм и оукрѣпихѡм слꙋѕѣ нашемꙋ више речномꙋ, Неколае дїıак ѡт Бъргъѡни и кнѣгинѣ его, Иоустина на его права<а>[3] ѡтнина и викꙋпленїе, половина село Кръещ<ь>[3], да бꙋдет емꙋ и ѡт нас съ въсем дохѡдѡм. И ин да се не оумишаетꙋ прѣд сес листомꙋ господства ми.

ꙋ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмв юлїе н҃.
† Сам господинъ казал.
Пътрашко Башотъ вел лѡгофет и искал <m.p.>.
† Гаврил Ѡнчꙋл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am înnoit şi am întărit slugii noastre, Nicolae din Bărgăoani, şi cneaghinei lui, Iustina, dresele lor pe care le au ei de la Alexandru Iliiaş voievod pe dreapta lor ocină şi cumpărătură, pe care ei au cumpărat-o de la cneaghina Mariica, a lui Gligorie vornic, pe jumătate din satul Crăeşti, partea de sus, care este în ţinutul Neamţ, pe Pîrîul Negru, pentru o sută două-

[1] Omis.
[2] ен, corectat din емꙋ.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

zeci de zloţi bătuţi, care îi fusese ei [1] ocină dreaptă şi cumpărătură de la Costantin, fratele lui Azălbaşea ce a fost cămăraş de ocnă.

De aceea şi noi, dacă am văzut dresul şi ispisocul lui pe ocina şi cumpărătura lor, am dat şi am întărit şi am împuternicit slugii noastre mai sus spuse, Nicolae diac din Bîrgăoani, şi cneaghinei lui, Iustina, pe dreapta lui ocină şi cumpărătură, jumătate din satul Crăeşti, să-i fie şi de la noi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7142 < 1634> iulie 8.

† Însuşi domnul a spus.

Pătraşco Başotă mare logofăt şi a iscălit <m.p.>.

† Gavril Onciul < a scris >.

Bibl. Acad., DCCXXXV/56.
Orig., hîrtie (44 × 29 cm), pecete aplicată, căzută.

183

1634 (7142) iulie 9, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Damian şi rudelor sale părţi din satul Căpoteşti cumpărate de la Istratie şi fratele său Toma şi de la nepoţii lui Mircea.

Un ispisoc de la domnul Vasilie voievod întru care scrie că au dat şi au întărit slugii sale Damiian şi fiului său Grigorie şi soţii sale, Chirenii, şi fratelui său Savin şi soţii sale, Maricăi din satul din Căpoteşti, a opta parte şi un bătrîn, ce ş-au cumpărat de la Istratie şi de la frate-său Toma, nepot Maruşcăi.

Aşijdere şi altă a opta parte dintr-acelaş satu ce ş-au cumpărat de la Vremeş şi de la neamurile lui, nepoţii Mircei, drept 50 zloţi bătuţi dintru a sale drepte drese ce-au avut ei de cumpărătură pe acele părţi de la Alexandru voevod.

Dreptu aceia, acele de sus arătate părţi de ocenă dintr-acel sat să fie lor driaptă ocenă şi cumpărătură şi uricu şi întăritură, cu tot venitu, neclătit în veci. Şi altul să nu să amestece.

Vălet 7142 < 1634> iulie 9.

Domnul au zis.

Pătraşco Başotă vel logofăt.

Arh. St. Bucureşti, Ms. 646, f. 30 (nr. 9).
Rezumat.

---

[1] „ei", corectat din „lui".

www.dacoromanica.ro

184

1634 (7142) iulie 9, Iaşi.

Mărica Hăbăşeasca, Gheorghe şi Ioan, fiii lui Ştefan vornicul, împart satul Şătrăreni, pe Jijia, ţinutul Hîrlău, cu Nastasia, fiica Irinei.

Copie.

Zapis din 7142 <1634> iulie 9.

Adică noi, Mărica Hăbăşasca şi Gheorghii şi Ioan, feciorii lui Ştefan vornicul, înşine mărturisim cu acest zapis al nostru cum ni-am tocmit şi ni-am înpărţit satul Şătrărenii, pre Jijie, în ţinutul Hîrlăului, cu feciorii Irinii, cu Nastasie, cum giumătate de acest[1] sat să ţie Mărica Hăbăşasca iar giumătate de sat s-au venit să o ţii Nastasie, fata Irinii.

Şi într-această tocmală au fost: du< mnea>lui Pătraşcu Başotă vel logofăt şi Savin vornic cel mari în Ţara de Gios şi Dumitraşcu Buhuş vel vistiernic şi Lupul Prăjescul clucer şi Ionaşcu Prăjescu postelnic şi Iuraşcu Başotă ce au fost hatman şi Racoviţă al doile logofăt şi Merăuţi Hranici ce au fost sluger şi Tomiţa din Şătrăreni.

Şi pentru acie, de va vre cineva, cîndva, dintre feciorii vornicului Ştefan sau dintre nepoţii lui să arăti vron zapis sau de cumpărături sau cum să zică că l-au scos de viclian, aceli toate să n-aibă a se crede dinnainte acestui zapis.

Şi pre mai mari credinţa ni-am pus peceţile şi am şi iscălit, să să ştie şi pre acestu zapis să-i creazi[2] a-şi faci şi dresi domneşti de împărţală.

Iscăliţi toţi boerii cari sînt arătaţi, puind şi peceţile.

Acel adevărat esti la casa banului Costin Donici.

Arh. St. Iaşi, CDXIV/19.
Copie.
Un rez., din prima jumătate a sec. al XIX-lea, *ibidem*, CXXIII/45.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, IV, p. 65—66 (aceeaşi copie, după transcrierea din *Ms. Surete*, I, p. 473, nr. 346).

---

[1] „acest“, adăugat ulterior de copist între rînduri.
[2] Probabil lectură lacunară a copistului.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) iulie 10, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bistriţa trei mori în satul Găgeşti, pe gîrla Putnei, şi nişte vii, care i-au fost dăruite de Dumitraşco Ştefan mare logofăt.

.... <господство> ми дали и потврьдили єсми ...... зовємїꙗ Быстрицѫ, идєжє єст храам .... ꙗ иХ правою ѡтнинꙋ и дааннїє .... под Мъгꙋръ и съ вєс мѣсто и дєвєт[1] .... ѣх виноградї, єст им права даанїє .... логофєта, въ за дꙋшє єго и за .... права кꙋпєжнно, ѡт Богдан питар .... <викꙋпл>єнїє что имал ѡт Мирон Барнов<ски> .... воєвода. Того ради тѣх млини ѡт ꙋ .... <сєл>о Гъџєщи и съ въси виноградї колици ...... <єгꙋмє>нꙋ и въсємꙋ съборꙋ ѡт свѣтаа.... и дѣднина и даанїє и ꙋрик .... <в>ѣкы вѣчнїи. И ин да сѣ нєꙋмишаєт.

<Пис ꙋ> Ясох, въ лѣто ҂зрмв юлїє ї дьни.

<† Пътрашко Башотъ вєл логофєт иск>ал <m.p.>.

† Дꙋмитрашко <писал>.

< Pe verso, rezumat din sec. al XIX-lea>: Carte domniască a lui Vasîli vodă întăritoari danii lui Dumitraşco Ştefan marile logofăt pentru trii morari în sat Găgeştii, în gîrle Putnii, supt Măgura şi cu tot locul şi 19 pămînturi cu vii ci să vor alegi pi acel loc rugătorilor de monastirea Bistriţa.

< † Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia> [2] mea am dat şi am întărit < rugătorilor noştri, egumenului şi la tot soborul de la sfînta mănăstire> [2] numită Bistriţa, unde este hramul < Adormirii născătoarei şi pururea fecioarei Mar>[2] ia, dreapta lor ocină şi danie < şi miluire, trei mori la satul Găgeşti, în gîrla Putnei> [2], sub Măgură şi cu tot locul şi [3] < cu vii, cîte vor fi pe acel loc. Care mori şi> [2] acele vii le sînt dreaptă danie < şi miluire de la răposatul Dumitraşco Ştefan mare> [2] logofăt, pentru pomenirea lui şi pentru < sufletele părinţilor lui. Iar lui Dumitraşco logofăt i-a fost> [2] dreaptă cumpărătură de la Bogdan pitar < pentru 120 ughi, din dresele de> [2] cumpărătură ce a avut de la Miron Barnov<schi Moghila şi de întărire de la Alexandru Iliaş> [2] voievod.

De aceea, acele mori de la < gîrla Putnei, sub Măgură, şi cu tot locul ce se va alege în> [2] satul Găgeşti şi cu toate viile cîte < vor fi pe acel loc, să

---

[1] Дєвєт, scris peste loc răzuit.

[2] Loc rupt.

[3] Urmează „nouă“, scris pe loc răzuit; cuvîntul nu se află în traducerea după care s-au făcut întregirile; în rezumatul documentului de pe verso sînt menţionate „19 pămînturi cu vii“.

www.dacoromanica.ro

fie de la domnia mea danie rugătorilor noştri>[1], egumenului şi întregului sobor de la sfînta < mănăstire Bistriţa, dreaptă ocină>[1] şi dedină şi danie şi uric < cu tot venitul, neclintit niciodată în>[1] vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

< Scris la>[1] Iaşi, în anul 7142 < 1634> iulie 10 zile.

< Pătraşco Başotă mare logofăt> am iscălit < m.p.>.

Dumitraşco < a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bistriţa, VII/8.

Orig., hîrtie (42 × 9,7 cm), lipsă 2/3 din stînga documentului, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. cu data 1634 iulie 5, *ibidem*, VII/28 (nr. 3), după care s-au făcut întregirile.

186

1634 (7142) iulie 10, Iaşi.

Bogza călugărul şi Gheorghe Arapul fost sulger mărturisesc că şi-au împărţit satul Căcăceni, pe Cracău, ţinutul Neamţ.

† Bogza călugărul i Ghiorghii Arapul ce au fost sulgér mărturim cu ceastă scrisoare a nostră cum noi, de bunăvoia noastră, ne-am tocmit şi ne-am voit pentru satu, pentru Căcăcéni, ce iaste la ţinutul Neamţului, pre apa Cracăului, ca noi să nu ne mai pîrîm nici odănăoră în véci, nici noi, nici feciorii noştri, nici pizmă între noi să fii, sau feciorii noştri pre urma noastră.

Iar satul Căcăce[n]nii l-am înpărţit în doo: den valea Căcăcii, partea den sus, pînă în hotarul Căuciuleştilor, i s-au venit lui Ghiorghii Arapul, iar den valea Căcăcei, partea den gios, pîn-în hotarul Lăleştilor, i s-au venit Bogzei călugărul. Şi vecinaşii i-am înpărţit în doo, pentru căci au avut Bogza călugărul derése, de la domnii cei bătrîni, iar Ghiorghii Arapul au avut derése, de la Bărnovschii vodă.

Şi în tocmala noastră, cîndu ne-am tocmit, fost-au denaintea dumiisale lui Pătraşco Başotă logofătul cel mare şi denaintea dumiisale lui Savin vornicul cel mare de Ţara de Gios şi denaintea dumiisale Tomei sulgérul cel mare şi denaintea dumiisale lui Iordachiei vistérnicul şi denaintea lui Drăguş ce au fostu vătah la Dumitraşco ce-au fostu logofăt mare şi denaintea lui Bantăş den Costéni şi a lui Costantin Bantăş.

Iar carele dentre noi sau den feciorii noştri nu să va ţinea de această tocmală, să fiei proclét. Aceasta scriem, să să ştie.

Însă un zapis ca acesta iaste şi la Gheorghie Arapul sulgérul, tot pre o urmă scriindu.

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Ꙋ Ꙗс, лѣто х̃зрмв юлїє ї̃.[1]
Пътрашко Башотъ вел лѡгофет <m.p.>.
Аз Пръжескꙋл вел дворник искаχ <m.p.>.
Аз ....[2] искал <m.p.>.

† Tîmplatu-m-am şi eu Mirăuţă sulgériul la ciasta tocmală. Аз Миръꙋцъ искал m.p. бив сꙋлџер.

† Şi eu Lupaşco Bucium încă am fostŭ în tocmală.
Аз Лꙋпашко Бꙋчꙋм искаχ <m.p.>.
Аз Иѡрдакїє вистѣрник искал <m.p.>.

Bibl. Acad., LXXXIX/136.
Orig., hîrtie (32 × 19,4 cm), patru peceţi aplicate.

187

<1634—1652> iulie 11.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru vornic satul Piscani, pe Prut, ţinutul Iaşi, dăruit de Moise Movilă voievod.

Ispisoc de la Vasilie vodă pe sat pe Piscani, pe Prut, în branişte, în ţinutul Eşilor, datu lui Dumitru vornicul[3] de la Moisăi vodă cu mori în Prut pe dubase, care moşie, acel sat < a fost>[4] driaptă moşie a lui Moisăi vodă şi l-au dat lui Dumitru vornic pentru a lui driaptă a lui slujbă cu credinţă ce au slujit la Ţarigrad în trebeli ţărăi şi au dat şi 4 cai a lui în trebeli ţărăi dreptu 200 ughi ungureşte.

Deci să fii a lui driaptă ocină şi moşie în veci şi de la domnie me.

<Pe verso, însemnarea>: Cinstite dumieta arhon logofăte Ilie.

Bibl. Acad. XIII/199.
Rezumat.
Într-un transumpt dintr-o carte de judecată a divanului din 1800 mai 13 (copie la Institutul de istorie şi arheologie-Iaşi după Ghibănescu, *Ms. Surete*, V, p. 1017—1018), documentul poartă data 1633 (7141)iulie 11, fiind considerat fals de către divan deoarece data nu corespundea domniei lui Vasile Lupu, iar posesorul actului nu a putut aduce la judecată documentul de danie pentru satul Piscani de la Moise Movilă. Întrucît actul din urmă există în original (cf. Bibl. Acad., XLII/76) întărirea lui Vasile Lupu poate fi socotită autentică avînd doar anul greşit.
În aceste condiţii documentul a fost datat din domnia lui Vasile Lupu, considerîndu-se corectă data de lună şi zi consemnată în cartea de judecată a divanului.

---

[1] De la „Iar carele" pînă la „iulie 10", scris de Pătraşco Başotă.
[2] Indescifrabil.
[3] În transumptul de la Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi (cf. datarea), Dumitru este arătat ca „fost vornic".
[4] Omis de copist.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) iulie 11, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Galata, metoh al bisericii Patriarhiei din Ierusalim, satele Belceşti, Plopi şi Călugăreni, ţinutul Hîrlău, pe care le scuteşte de dări.

† Бъ имѣ Ѡтьца и Сына и Свѣтаго Дѹха, свѣтѣи животворѣщеи, едино-сѫщнѣи и нераздѣлимѣи троице. Се аз, раб владыки господа Бога и спаса нашего Ісѹс Христа и того въсѣ непорочнѣи мати и приснодѣвѣи, Маріи, истиніи поклоник свѣтѣи троице, Їѡ Басиліе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже господство ми благопроизволиѫ нашеѫ благим произволеніем, свѣтлим и чистим сръдьцем и ѡт Бога помоціе, господство ми ревнѹаще до-бріем дѣлом и съмотрѧющем иннім свѣтопочившем господареѫ прѣжде бившем нас, ѡ любове еже къ Богоѹ и къ свѣтѣм его цръкъвам и монастирѣм и Богоѹ молебницем иже иѫ помиловашѣ и ѹкрѣпише радї спасеніе дѹшоѹ иѫ и вѣчнѫѧ памет, тѣм радї и господство ми елико по силѣ нашего и державїи, молим Бога ꙗко да поспѣшествѹет и нам въ добреѫ дѣлѣѫ послѣдоватї благодѣаном иѫ.

Того радї, господство ми, съ благоволѣніем божїем и съ благословеніем молебником нашем, архиереѡм божїем, свѣтителем нашиѫ мѡлдавскиѫ, кvр Барлаам арХиепископ и митрополит Сѹчавскои и кvр Митрофанѹ епископ Романскїи и кvр Свлогіе епископ Радовскїи и кvр.... епископ Хѹшевскїи и съ вес нашего съвѣ-та, господство ми ѹмилостивиѫѡм сѣ ѕѣло и дали и потвръдили есми, ѡт нас ѹ нашеи земли, Мѡлдавстѣи, свѣтѣи славнѣи Їерѹсалимскаго цръкъва, идеже ест страшна и чюдотворца гроб господа Бога и спаса нашего Їсѹс Христа, съ три силове, на имѣ Белчещїи и Плопїи и Кълѹгърѣнїи, что сѣ тепер именѹит пропо-звещѹ ......[1], что на БаХлѹѧ, оѹ волост Хръловскои, съ ставове и съ млини на потоцѣ БаХлѹꙗ, что тѣѫ више писанни силовѣ, ѡт старїи дрѣвнїи дьни бѣши правїи господарскиѫ, приелѹшно къ ѡкѡл тръг Котнарѣ ї потом бѣше даанїе и милованїе ѡт сего старагѡ Петра воеводї своеи молби нѡвосъзданнаа, мѡнастири Гълата еже ест близ тръг Ꙗскиѫ, еже съда ѡбѣщал сѣ и даровал сѣ бите метоѫ тои више писаннѣи свѣтѣи цръкъвъ Їерѹсалимскаа божїе.

Такоже господство ми дали и потвръдили есми свѣтѣи монастири, ꙗкожи било даанїе и милованїе ѡт Петра воевода и ѡт Стефан Тѡмши и ѡт Радѹла воевода. Промилостиви Х сѧ и господство ми и п<р>[2]извахом людї въ тѣѫ више писаннѣи силовѣ занеже когда привели ни господъ Богъ въ ѡтечества господ-ства ми, въ земли Мѡлдавстѣи, ѡбрѣтохом тѣѫ више писанниѫ силаѫ пѹсти.

---

[1] Loc alb.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

Того радї, господство ми оумилостивихом сѣ ѕѣло и дадоХом им лист за прощенїе ѡт господства ми ꙗко да не имает нам датї не дан велиса,[1] не мала, ни ,робото нам не жаднои наш работатї, ни елишь платитї, ни сꙋлџꙋ, ни го<р>[2]щини за ѡвци, ани за свини, ни десѣтенꙋ за пчели. Ни глобници, ни дешꙋнꙋбинари да ·ни вънидет въ тѣх силах, ане една ангерїꙗх иже сꙋт на иншиХ оубоги наших ѡт земле наши, ане злоци за дѡм, ни талери, ни оугорских да не имают датї нам, тъчїю да имают ѡни послꙋжити за что бꙋдет трѣбове и послꙋшенїе свѣтѣи монастири. И въсѣХ сих више писани дабилах и злоци за дом и го<р>[2]щино за ѡвци ане за свини и десѣтено да емаен а ѡни датї въ рꙋки молебником нашем калогером ѡт свѣтаа монастири, а калогери ѡт свѣтаа монастири да имает их послатї до свѣта църкьва божїꙗ Їерꙋсалимскаа, ꙗко да ·бъдет за ѡбованїе тамꙋ и за иншиХ томꙋ свѣтомꙋ мѣсто и църков божїе више ·писанѣи.

Того радї, тѣх више писанних селах и наше данїе и милованїе и ꙋкрѣпленїе ·жако да ест и ѡт нас више писанѣи църкьви божїе Їерꙋсалимска, съ въсѣм доходом, непорꙋшенног николиже на вѣки вѣчнїи. Ꙗ пак молебници наших, свѣтїи ѡтьци ежи тамꙋ прѣбивати, да имает нам писати въ свѣтїи, великїи помѣник, ·також е и родїтели господства ми и чади наших, ꙗко да поминает нас въ въсѣх божественних слꙋжбаХ по ѡбичаю църковномꙋ. Такожде и пѧмет да сътворѣет нам ·и да молитъ милостиваго Бога ѡ наших живошѣ и добрѣм съмиренїе и ѡ дълготѣ господствѣ, ꙗко да възможит въсегда молити еже ѡт свѣтѣи, божїꙗ ·църкъви и монастири. Той господство ми пишем.

Ꙗ по нашем животѣ, кто бътет[3] господаръ ѡт дѣтїи наших или ѡт нашего рода или бꙋдї кого Богъ изберет бити господаръ оу нашїи земли, Мѡлдазстѣи, да не разꙋрити наше данїе и милованїе и потвръжденїе, еже къ свѣтѧи ·църкови Божїи Їерꙋсалимска и наш памет, ꙗко да господъ Богъ оукрѣпит господства его и наставит его на дѣꙗнїе благаа еже къ спасенїе и прощенїе дарꙋит емꙋ.

Ꙗ кто сѣ покꙋсит разоритї нашего даанїе и милованїе и потвръжденїе еже ·къ свѣтѣи църкови и наш памет, да расхитит его гнѣв Божїи и да ест трекլѣт ·и проклѣт ѡт господа Бога, сътворшаго небо и земли и ѡт прѣчиста его богꙋ ма҃ри[4] и ѡт събор в҃ї апостоли и ѡт четири еѵглисти и ѡт т҃иї свѣтих ѡтьци, еже въ Некїи и ѡт прочїи въсѣленских събор свѣтих и ѡт въсѣх свѣтих богоу ꙋгодивших, амин.

Ꙋ Ꙗс, лѣто ×зрмв҃, юлїе а҃ї дьни.

---

[1] Greşit, în loc de велика.
[2] Omis.
[3] Greşit, în loc de бꙋдет.
[4] Greşit, în loc de м҃три (матери).

www.dacoromanica.ro

† Сам господинъ велѣл.

Ιѡ Василие воевода <m.p.>.

† Думитру <писал>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh, troiţă sfîntă, de viaţă făcătoare, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpînului domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos şi al celei întru totul neprihănită maică şi pururea fecioară, Maria, adevărat închinător al sfintei troiţe, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoinţa noastră, cu inimă luminată şi curată şi cu ajutorul lui Dumnezeu, domnia mea rîvnind la faptele bune şi privind la alţi sfînt răposaţi domni foşti mai înainte de noi, pentru dragostea cea către Dumnezeu şi către sfintele lui biserici şi mănăstiri şi către rugătorii lui Dumnezeu, pe care i-au miluit şi i-au întărit pentru mîntuirea sufletului lor şi veşnica pomenire, pentru aceea şi domnia mea, după puterea şi stăpînirea noastră, rugăm pe Dumnezeu pentru ca să ne ajute şi pe noi a urma în fapte bune binefacerile lor.

Pentru aceea, domnia mea, cu bunăvoinţa lui Dumnezeu şi cu binecuvîntarea rugătorilor noştri, arhiereii lui Dumnezeu, ierarhii noştri moldoveni, chir Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Mitrofan episcop de Roman şi chir Evloghie episcop de Rădăuţi şi chir ......[1] episcop de Huşi şi cu tot sfatul nostru, domnia mea m-am milostivit foarte şi am dat şi am întărit de la noi, în ţara noastră, Moldova, sfintei, slăvitei biserici din Ierusalim, unde este cumplitul şi de minuni făcătorul mormînt al domnului Dumnezeu şi mîntuitorului nostru Isus Hristos, trei sate, anume Belceştii şi Plopii şi Călugărenii, care acum cu nume schimbat se numeşte......[1], care sînt pe Bahlui, în ţinutul Hîrlău, cu iazuri şi cu mori pe pîrîul Bahlui, care acele sate mai sus scrise, din zilele vechi, de demult, au fost drepte domneşti, ascultătoare de ocolul tîrgului Cotnari; după aceea au fost danie şi miluire de la acest Petru voievod cel Bătrîn rugii sale nou zidite, mănăstirii Gălata, care este lîngă tîrgul Iaşi, care acum s-a făgăduit şi s-a dăruit a fi metoh acelei mai sus scrise, sfintei biserici a lui Dumnezeu din Ierusalim.

De asemenea şi domnia mea am dat şi am întărit sfintei mănăstiri, precum i-a fost danie şi miluire de la Petru voievod şi de la Ştefan Tomşa şi de la Radul voievod. Ne-am milostivit şi domnia mea şi am chemat oameni în acele sate mai sus scrise, pentru că atunci cînd ne-a adus domnul Dumnezeu în moştenirea domniei mele, în ţara Moldovei, am găsit acele sate mai sus scrise pustii. De aceea, domnia mea m-am milostivit foarte şi le-am dat carte

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

de iertare de la domnia mea pentru ca să nu aibă a ne da nici darea mare, nici cea mică, nici să nu ne muncească nici o muncă a noastră, nici să nu ne plătească iliş, nici sulgiu, nici gorştină de oi, nici de porci, nici desetină de stupi. Nici globnicii, nici deşugubinarii să nu intre în acele sate, nici o angărie din care sînt pe alţi săraci ai noştri din ţara noastră, nici zloţi pentru casă, nici taleri, nici galbeni ungureşti să nu aibă a ne da, numai să aibă ei a sluji pentru ce vor fi trebile şi posluşania sfintei mănăstiri. Şi toate aceste mai sus scrise dabile şi zloţi pentru casă şi gorştina de oi şi de porci şi desetină să aibă ei a le da în mîinile rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta mănăstire, iar călugării de la sfînta mănăstire să aibă a le trimite la sfînta biserică a lui Dumnezeu de la Ierusalim, pentru ca să fie acolo pentru încălţăminte şi pentru altele ale acelui sfînt loc şi biserică a lui Dumnezeu mai sus scrisă.

Pentru aceea, acele mai sus scrise sate şi danie şi miluire şi întărire a noastră să fie şi de la noi mai sus scrisei biserici a lui Dumnezeu de la Ierusalim, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi iarăşi rugătorii noştri, sfinţii părinţi care trăiesc acolo, să aibă a ne scrie în sfîntul, marele pomelnic, de asemenea şi pe părinţii domniei mele şi pe copiii noştri, ca să ne pomenească în toate slujbele dumnezeieşti după obiceiul bisericii. De asemenea şi pomenire să ne facă şi să roage pe milostivul Dumnezeu pentru viaţa noastră şi pentru bună pace şi pentru domnie lungă, pentru ca să putem întotdeauna să miluim pe cei din sfintele, dumnezeieştile biserici şi mănăstiri. Aceasta scriem domnia mea.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu, să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu strice dania şi miluirea şi întărirea noastră pe care am făcut-o sfintei biserici a lui Dumnezeu de la Ierusalim şi pomana noastră, pentru ca şi domnul Dumnezeu să-l întărească pe domnia lui şi să-l îndrumeze spre faceri de bine şi să-i dăruiască mîntuire şi iertare.

Iar cine se va ispiti să strice dania şi miluirea şi întărirea noastră către sfînta biserică şi pomenirea noastră, să-l sfărîme mînia lui Dumnezeu şi să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pămîntului şi de preacurata maică a domnului şi de soborul celor 12 apostoli şi de patru evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi, cei de la Nicheia şi de celelalte sfinte soboare ecumenice şi de toţi sfinţii care au plăcut lui Dumnezeu, amin.

La Iaşi, anul 7142 < 1634> iulie 11 zile.
† Însuşi domnul a poruncit.
Io Vasilie voievod < m.p.>.
† Dumitru < a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Galata, I/10.
Orig., hîrtie (42,5 × 28 cm), pecete aplicată, desprinsă.

www.dacoromanica.ro

189

1634 (7142) iulie 13.

Vasile Lupu voievod porunceşte lui Gavrilachi din Sohodol să apere ocina lui Grigore din Hămeiuş.

O carte de la Vasile < voievod> [1] către Gavrilachi din Sohodol poruncitoare după jaloba unui Grigore din Hămeiuş şi altor, ca să zică lui Trofin să lasă moşia în pace.

După Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, I, p. 12.
Regest din Arh. St. Iaşi, Tr. 1788, op. 2039, dos. 241, f. 183 (documentul nu a fost găsit la această cotă).

190

1634 (7142) iulie 14, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Jora fost sulger o jumătate din satul Tăuteşti, după judecata avută cu Gheorghiţă, fiul lui Dumitraşco logofăt.

† Ιω Βасилїє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Мωлдавскои. Ѡже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд ѹсими нашеми молдавски[х]ми болѣри, великими и малими, слѹга наше Геωргїє Жорѣ бив сѹлжѣр, съ сыни єго, внѵци Єремїи Бънсѣнѵл ѹрикар, и тегал сѣ за лицем, прѣд нами, съ Гиωргицъ бив сѵлжѣр, сынъ покоинаго Дѹмитрашко Щефан логофет ради половина село ωт Тъѵтещи, нижнаа част, что тоа пол село било половинаа част Єремїи Бънсѣнѵл ѹрикар и книгини єго, Върварі, праваа ωтинѵ за[2] дѣдинѵ, а половина ωт тоа пол село било, пакиже, част Хѵхѵли пръкълаб, брат Върварі, книгини Бънсѣнѵл ѹрикар, праваа ωтинѵ и дѣдинѵ. Потомже въстал сѣ Басилїє мних, сынъ, Хѵхѵли пръкълав, и поставил заклад тоа част за ωтинѵ, ωт половина село половина, част ωтьцѵ єго, Хѹхѹли, до Єре<м>[3]їа Бънсѣнѵл ѹрикар и до книгинѣ єго, Вървара, ради шест десѧт талери битих, и сътворил им и запис. Я потом тиже прїиде Басилїє мних, сынъ Хѹхѹли пръкълаб, и възѣл два десѧт ѹгн, пинѣѕи добрих, ωт болѣрин господства ми вѣрнїи, Гїангѣ логофет, и поставил заклад тоа четвритаа част за ωтинѵ ωт Тъѵтещи.

---

[1] Omis.
[2] Aşa în orig.
[3] Rupt.

www.dacoromanica.ro

А егда стал вел логофет Дꙋмитрашко Щефан, ѡтецъ Гиѡргицъ бив сѵлжꙗр, а Василїе Хꙋхꙋлѣ миних прїиде прѣд него и цѣновал сѣ съ него ради тоа част за ѡтнинѵ абїи дал емꙋ една сто злотих битих; и дал ем<ѵ>[1] напрѣд два десꙗт ꙋги, пинѣѕи добрих которих пинѣѕи вратил болѣринѵви господства ми више писанномѵ, Гїанги логофет, а др<ꙋ>[1]гих пинѣѕи не възѣл Василїе мних, сынъ Хꙋхꙋли, ѡт Дꙋмитрашко логофет. А Дꙋмитрашко логофет сътворил соби привилїе на въсѣ тоа пол село ѡт Тътещи, нижнаа част, и нриселовал и част Єрелїи Бънсѣнѵл ꙋрикар съ част Хꙋхꙋли.

Иноже господства ми и съ вес съвѣт господства ми въспитахом на Гиѡргицъ сынъ Дѵмитрашко логофет, гдеже сꙋт емꙋ нарѣденїи за кѵпежии на тоа пол село ѡт Тътещи и коликих пинѣѕи дал ѡтецъ его, Дѵмитрашко логофет; а ѡн ꙋказовал прѣд нами т<ъ>[1]к<м>[1]ꙋ един ꙋрик ѡт Барновскїи воевода за потвръжденїе. А господства ми ещеже сътворихом им закон да принѣсет соби сведѣтелств<о ѡт>[1] Геѡргицъ сынъ [сынъ] Дѵмитрашко логофет, да свед<ѣ>[1]телствовали на коликих пинѣѕи дал Дѵмитрашко Щефан логофет Василїеви мних Хꙋхꙋли; таже ѡбрѣталсѣ тъкмꙋ тлх два десѣт ѵги давани, которїи пинѣѕи вратил сѣ Гїанги логофет, а наи многѵ не възѣл Василїе Хꙋхꙋле ни един бан.

Иноже господство ми съмотрихом им закон, въсѣм съвѣтом господства ми, и ѡбрѣтохом им съдѵ како да вратил Геѡргїе Жорѣ [сꙋлжѣ] сꙋлжꙗр тих к҃ ѵги, пинѣѕи добрих, въ рѵк Гїѡргицъ, сынъ Дѵмитрашко логофет; таже Геѡргїе Жорѣ и сыни его потокмили сꙗ съ слꙋга наш више писан, Гїѡргицъ, сынъ Дꙋмитрашко логофет, и дал емꙋ тих два десꙗт ѵги, пинѣѕи добрих и вратил емꙋ и радї домовѣ и став что сътворил тамѵ ке<л>[2]тованїꙗ Дѵмитрашко логофет, како ѡбрѣтал сѣ люди добрих. И тиже ман[3] [до]дал Василїеви Хꙋхꙋли млих[4] два десѣт злоти битих и един кон добрих.

Тѣм ради господства ми дадохом и потвръдихом тоа пол село Тътещим, нижнаа половина, съ домовѣ и съ стави и съ вес приход, слꙋѕи наши Геѡргїеви Жоръи сѵлжꙗр и сыним его, внѵци Бънсѣнѵл ѵрикар, како да ест им и ѡт[5] нас праваа ѡтнинѵ и дѣдининѵ и развраштенїе, съ въсем доходом. А аще ѡбрѣщет сꙗ нѣкогдаже въ нѣких дьни, нѣких нарѣденїе, да не бѵдѵт за ꙋвѣ<рнос>[1]ти, нъ да сѣ сказѵт и ѡт привилїꙗ да сꙗ испишет тоа пол село ѡт Тътещи, како да бъдет Жоръи сѵлжꙗр, съ сыни его, съ въсѣм доходом, въ вѣки вѣком. И ин да сꙗ не ꙋмишает.

Пис ꙋ Іас, въ лѣто ×зрмв юлїе ді҃ дьни.

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Aşa în orig.
[4] În loc de миних.
[5] ѡт, adăugat între rînduri.

www.dacoromanica.ro

† Ѳами господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лwгофет искал <m.p.>.

† Борлѣнѵл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Gheorghie Jorea fost sulger, cu fiii lui, nepoţii lui Eremia Băiseanul uricar, şi s-a pîrît de faţă, înaintea noastră, cu Gheorghiţă fost sulger, fiul răposatului Dumitraşco Stefan logofăt, pentru jumătate de sat din Tăuteşti, partea de jos, care acea jumătate de sat a fost jumătate partea lui Eremia Băiseanul uricar şi a cneaghinei lui, Varvara, dreaptă ocină de dedină, iar jumătate din acea jumătate de sat a fost, iarăşi, partea Huhulei pîrcălab, fratele Varvarei, cneaghina lui Băiseanul uricar, dreaptă ocină şi dedină. După aceea, s-a sculat Vasilie călugăr, fiul lui Huhulea pîrcălab, şi a pus zălog acea jumătate de ocină, jumătate din jumătate de sat, partea tatălui lui, Huhulea, la Ere<m>[1]ia Băiseanul uricar şi la cneaghina lui, Varvara, pentru şasezeci de taleri bătuţi, şi le-a făcut lor şi zapis. Iar după aceea, iarăşi a venit Vasilie călugărul, fiul lui Huhulea pîrcălab, şi a luat douăzeci de ughi, bani buni, de la boierul nostru credincios, Ghianghea logofăt, şi a pus zălog acea a patra parte de ocină din Tăuteşti.

Iar cînd a stat mare logofăt Dumitraşco Stefan, tatăl lui Gheorghiţă fost sulger, Vasilie Huhulea călugărul a venit înaintea lui şi s-a tocmit cu el pentru acea parte de ocină şi ca să-i dea lui o sută de zloţi bătuţi; şi i-a dat lui înainte douăzeci de ughi, bani buni, pe care bani i-a întors boierului domniei mele mai sus scris, Ghianghea logofăt, iar alţi bani nu a luat Vasilie călugărul, fiul lui Huhulea, de la Dumitraşco logofăt. Iar Dumitraşco logofăt şi-a făcut privilegiu pe toată acea jumătate de sat din Tăuteşti, partea de jos şi a învăluit şi partea lui Eremia Băiseanul uricar cu partea lui Huhulea.

Deci domnia mea şi cu tot sfatul domniei mele l-am întrebat pe Gheorghiţă, fiul lui Dumitraşco logofăt, unde îi sînt dresele de cumpărătură pe acea jumătate de sat din Tăuteşti şi cîţi bani a dat tatăl lui, Dumitraşco logofăt; iar el a arătat înaintea noastră numai un uric de întărire de la Barnovschi voievod. Iar domnia mea încă le-am făcut lor lege să-şi aducă mărturie < de la>[1] Gheorghiţă, fiul [fiul] lui Dumitraşco logofăt, să mărturisească cîţi bani a dat Dumitraşco Ştefan logofăt lui < V>[1]asilie Huhulea călugărul; şi s-au aflat daţi numai acei douăzeci de ughi, care bani i-a întors lui Ghianghea logofăt, iar mai mult nu a luat Vasilie Huhulea nici un ban.

---

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

Deci domnia mea le-am căutat lor lege, cu tot sfatul domniei mele, şi le-am aflat lor judecată ca să întoarcă Gheorghie Jorea [sulge] sulger acei 20 de ughi, bani buni, în mîinile lui Gheorghiţă, fiul lui Dumitraşco logofăt; iar Gheorghie Jorea şi fiii lui s-au tocmit cu sluga noastră mai sus scrisă, Gheorghiţă, fiul lui Dumitraşco logofăt, şi i-a dat lui acei douăzeci de ughi, bani buni, şi i-a întors lui şi che< l>[1]tuiala lui Dumitraşco logofăt pentru casele şi pentru iazul ce l-a făcut acolo, cum s-a aflat cu oameni buni. Şi iarăşi a mai dat lui Vasilie Huhulea călugărul două sute de zloţi bătuţi şi un cal bun.

Pentru aceea, domnia mea am dat şi am întărit acea jumătate de sat din Tăuteşti, partea de jos, cu case şi cu iazuri şi cu tot venitul, slugilor noastre, lui Gheorghie Jorea sulger şi fiilor lui, nepoţii lui Băiseanul uricar, ca să le fie lor şi de la noi dreaptă ocină şi dedină şi întoarcere, cu tot venitul. Iar dacă se vor afla vreodată, în oarecare zile, nişte drese, să nu fie de crezare, ci să se strice şi din privilegii să se şteargă acea jumătate de sat din Tăuteşti, ca să-i fie lui Jorea sulger, cu fiii lui, cu tot venitul, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7142 < 1634> iulie 14 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.

† Borleanul < a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDLIX/15.
Orig., hîrtie (29 × 42,5 cm), pecete aplicată, căzută.
O trad. de Gh. Evloghie dascăl, din 1786 decembrie 4, *ibidem*, CDVI/6.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 304—308 (text slav, după transcrierile orig. din *Ms. Surete*, XIII, p. 245—247 şi 248—250, cu trad. editorului).

191

1634 (7142) iulie 15, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Scărlet satul Zorileni în urma judecăţii pe care a avut-o cu Zamfira, cneaghina lui Dumitraşco Chiriac, şi cu rudele ei.

† Нѡ Васнлїе воев<о>д<а, милостїю бож>[2]їю, господаръ Земли Молдавской. Ѡже прїидоше, прѣд нами и прѣд въсими нашемъ Молдавскими болѣри, великих

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

и малих, З<амфира, кнѣгин>[1]ѣ Дȣмитрашко Кирїꙗк и сынъ єи, Тоадєр, внȣк Ꙗндрєꙗ, брат Кирїꙗк, прѣѡнȣк Кирїꙗк вамъш, и съ иних племеници ,их и тєгали за лицȣ <пр>[1]ѣд <господства>[1] мы на слȣга нашє Єкърлєт и на кнѣгинѣ єго Марїѫ, <ради>[1] село Зорилѣни, рѣкъщим ѡни прѣд нами аже тот село было правои за да<анїє и>[1] милованїє ѡт Ꙗрон воєвода, Кирїꙗкови митник и въсхотѣли братити тот село ѡт слȣѕѣ наш Єкърлєт. Ꙗ Єкърлєт ѡн рѣкъщи прѣд <нами>[1] аже єст тот село правоє кȣпєжно ѡт Гаврил Мирка дворник глотнїи и ѡт сынъ єго, Додан, радї три ста ȣгорских, пинѣѕи доб<ри>[1], ꙗкожє ȣказовал прѣд намъı и нарѣдєнїє за викȣплєнїє ѡт Ꙗлєѯандрȣ воєвода и ѡт Єтєфан воıвода и ѡт иных господари прѣждє нас бив<ших>[1], за что Мирка дворник и сынъ єго, Додан, продали тот село слоуѕѣ наш Єкърлєт, по что бѣшє ѡни порȣки за Дȣмитрашко Кирїꙗк, радї р҃н воли съ крави и с҃ ѡв, что ѡн жаловал єдномȣ тȣркȣ, на имѣ Палавозѡглȣ, въ дьни Гашпар воєвода. И <по>[1]том Дȣмитрашко Кирїꙗк много нєволє имашє ѡт того тȣрчинȣ ради того скот. Тажє Дȣмитрашко Кирїꙗк ѡн побѣг въ инших зєм<ли и ѡста>[1]л на порȣки свои въ вєлика нєволє и мн<о>[1]го <тѣ>[1]гото имашє порȣки ємȣ радї нєго. Тажє порȣки ꙗкожє в<идѣвшє>[1] .... [1] продали тот село [село] вышє писан, Зорилѣни, <слȣги нашєм>[1]ȣ вишє писан, Єкърлєт, ꙗкожє вышє пишєм и за платили соби .... [1] а когда бѣшє нинє, въстал сѣ кнѣги<нѣ Замфира>[1] ...... [1] чєи по за Гаврил Мирка дворник глотни.... [1] та нєподобаєт сѣ...... [1] <ѡ>[1]брѣтохом господство ми истинно а<жє>[1] сътворил Єкърлєт, многа <кєлтованїє за тот>[1] село, т҃ ȣгорских, пинѣѕи добрих, др<ȣга>[1] ажє ѡни нє имали ничто платити. Тажє ѡни, ꙗкожє видѣшє ажє нє имают със что платити, тажє за их доброю волю, нєким нєпонȣждєни, анє присєловани, кнѣгинѣ Замфира и сынъ єи, Тоадєр, сынъ Дȣмитрашко Кирїꙗк, пакижє потокмили сѣ и оумирали сѣ слȣга наш Єкърлєт и продали за изновȣ того село слȣѕи нашємȣ вышє писан, Єкърлєт, за с҃м ȣгорских, пинѣѕи добрих.

Ино, господство ми, ꙗкожє видѣхом ажє єст ємȣ права кȣпєжно ѡт толиких лѣт и нинѣ за изновȣ кȣпил и сътворил толика кєлтованїє, ѡсим сѡт и четир десꙗт ȣгорских, пинѣѕи добрих, тажє слȣга <наш>[1] Єкърлєт ȣправил сѣ сѡт прѣд нами и ѡт вєс закон зємскои и поставил соби феръю, к҃д злати, въ вистѣр господства ми. Ꙗ кнѣгинѣ Замф<ира>[1] и сынъ єи Тоадєр и иних плємєних, ѡни зостали ѡт прѣд нами и ѡт вєс закон зємскои. Тѣм радї, ѡт сълѣ на прѣд да нє имаєт ѡни <нан>[1] тєгати, ани добивати на слȣга наш, Єкърлєт, радї сїѫ тѣжбȣ, николижє на вѣки, прѣд сим листом нашим.

Ȣ Ꙗс, лѣто з҃рмв юлїє є҃ї.

† Єам господинъ вєлѣл.

Пътрашко Башотъ вел лѡгофєт искал <m.p.>.

Іѡнашко <писал>.

---

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

< Pe foaia a doua, însemnare de la sfîrşitul sec. al XVII-lea>: La boiarinu nostru, la Ştefan Scărlet armaşul, cu sănătate să se dea.

† Io Vasilie voievod, < din mila lui Dumnezeu> [1], domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Z< amfira, cneaghina> [1] lui Dumitraşco Chiriiac şi fiul ei, Toader, nepotul lui Andrei, fratele lui Chiriiac, strănepotul lui Chiriiac vamăş, şi cu alte rude ale lor şi au pîrît de faţă, înaintea < domniei> [1] mele, pe sluga noastră Scărlet şi pe cneaghina lui, Mariia, <pentru> [1] satul Zorileni, spunînd ei înaintea noastră că acel sat a fost drept de danie < şi> [1] miluire de la Aron voievod lui Chiriiac vameş şi au vrut să întoarcă acel sat de la sluga noastră, Scărlet.

Iar Scărlet, el a spus înaintea < noastră> [1] că este al lui acel sat, dreaptă cumpărătură de la Gavril Mirca vornic de gloată şi de la fiul lui, Dodan, pentru trei sute de galbeni ungureşti, bani buni, precum a arătat înaintea noastră şi drese de cumpărătură de la Alexandru voievod şi de la Ştefan voievod şi de la alţi domni care au fost înaintea noastră, deoarece Mirca vornic şi fiul lui, Dodan, au vîndut acel sat slugii noastre Scărlet, pentru că ei au fost chezaşi pentru Dumitraşco Chiriiac, pentru 150 de boi cu vaci şi 200 de berbeci, pe care el îi jefuise de la un turc, anume Palavozoglu, în zilele lui Gaşpar voievod. Şi după aceea, Dumitraşco Chiriiac a avut multă nevoie de la acel turc pentru acele vite. Astfel Dumitraşco Chiriiac, el a fugit în alte ţări şi a lăsat pe chezaşii săi în mare nevoie. Şi mare greutate au avut chezaşii lui pentru dînsul. Astfel chezaşii, dacă au văzut ...... [1] au vîndut acel sat mai sus scris, Zorileni, < slugii noastre> [1] mai sus scrise, Scărlet, după cum scriem mai sus şi şi-au plătit...... [1]. Iar cînd a fost acum, s-a ridicat cneaghina < Zamfira> [1] ...... [1] după Gavril Mirca vornic de gloată...... [1] aceasta nu se cuvine...... [1] am aflat domnia mea adevărat că Scărlet a făcut multă < cheltuială pentru acel> [1] sat, 300 de galbeni ungureşti, bani buni, al doilea, că ei nu au avut nimic cu ce plăti. Deci ei, dacă au văzut că nu au cu ce plăti, astfel, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, cneaghina Zamfira şi fiul ei, Toader, fiul lui Dumitraşco Chiriiac, iarăşi s-au tocmit şi s-au împăcat cu sluga noastră Scărlet şi au vîndut din nou acel sat slugii noastre mai sus scrise, Scărlet, pentru 240 de galbeni ungureşti, bani buni.

Deci domnia mea, dacă am văzut că îi este lui dreaptă cumpărătură de atîţia ani şi acum din nou a cumpărat şi a făcut atîta cheltuială, opt sute şi patruzeci de galbeni ungureşti, bani buni, astfel sluga < noastră> [1], Scăr-

---

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

let, s-a îndreptat înaintea noastră şi din toată legea ţării şi şi-a pus ferîie 24 de zloţi în visteria domniei mele. Iar cneaghina Zamfira şi fiul ei, Toader, şi alte rude ale lor, ei au rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţării. De aceea, de acum înainte să nu < mai> [1] aibă ei a pîrî, nici să dobîndească asupra slugii noastre, Scărlet, pentru această pîră, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7142 < 1634> iulie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.

Ionaşco < a scris.>.

Bibl. Acad., MCDLVIII/56.
Orig., hîrtie (36,6 × 26,3 cm), rupt, pecete aplicată.
Cu o trad. din 1814, ibidem, nr. 60, după care s-au făcut întregirile.
EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VI, p. 20 (rezumat).

192

1634 (7142) iulie 16, Iaşi.

Vasile Lupu voievod porunceşte pîrcălabilor de ţinutul Neamţ să cerceteze pricina dintre mănăstirile Pîngăraţi şi Bistriţa pentru vecinii acesteia din urmă fugiţi înainte şi după domnia lui Miron Barnovschi.

† Иѡ Васнлїє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавской. Scriem domniia mea la slugili domniei méle, la pîrcălabii de ţinutul Neamţului. Dămu-vă ştire că s-au pîrît de faţă înnaintea domniei méle, călugării de la svînta mănăstire de la Pîngăraţi cu călugării de la Bistriţi, dzicîndu pîngărăcénii că le iau bistricénii vecinii din satele lor, carii sîntu lăcuitori în satele lor din dzile< le> [2] lui Aron vodă şi a < I> [2]rimie[e]i vodă.

Domniia mea am dat cuvîntu să să ia vecinii numai carii au fugit din dzile< le> [2] lui Barnovschii vodă încoace, iar carii vor hi mai denainte să nu să ia.

Pentr-acéia, deaca veţi vedea cartea domniei méle, iar voi să socotiţi cu oameni buni de rîndul acelor vecini carii vor hi fugiţi de la Barnovschi vodă încoace, numai aceia să să ia, să-i ducă la urmă înnapoi, iar carii vor hi fugiţi mai de demultu să aibă a-i lăsa foarte în paci.

Mai multu val să nu le faci.

De aceasta vă scriem, инак не ѹчените прѣд сим листом господства ми-

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

ꙋ Iѩс, лѣто ҂зрмв ю҆лїе ѕі.
† Господинъ рече.
† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет <m.p.>.
† Дѹмитрѹ <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Pîngăraţi, III/124.
Orig., hîrtie (31,2 × 19 cm), pecete aplicată.

193

1634 (7142) iulie 16, Iaşi.

Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Ionaşco Jorea fost vornic să-şi stăpînească ocina sa, satul Verceşti din ţinutul Neamţ, poruncind totodată vecinilor din sat să-i facă toate „trebile" şi să nu fugă în alte părţi.

† Iѡ Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавской. Dat-amu carte dumii méle slugii dumiii méle, Ionaşco Jorea ce au fost vornicu, ca să hie elu taré şi poternicu co cartea dumii melé a-ş ţinea ocina sa şi moşiaia sa, satolu anomé Verceştii, ce esté în ţînotolu Niamţoloii, căci esté diraptă moşii şi ocină loi Ionaşco Jorii ce au fost vornicu, comu-i sponu derésele loi[ii]. Şi aşijdéréale, tu vătamané şi voi vecini toţi dinu satu dinu Verceşti, ca să ascoltaţi toţi sluga noastră Ionaşco Jorea ce au fost vornicu, de cé vor hi treabelé dumii méle şi a satoloi[i] şi a loi[i] şi ca să aibă a-ş poné vătămanu pré ciné va hi voia loi[i], comu-i obiciaiulu.

Iar caréle va vrea să nu ascolte şi să fugă com s-au învăţatu şi nu vor vrea să-ş plătască cisla, ca să aibă a-lu leg[g]a şi la domnea mea să-lu adocă, că domne mea amu treabă cu acela om. De aiastă scriemu şi într-alt chipu să nu faceţi.

† Пис ѹ Iѩсѹ, въ лѣто ҂зрмв юлѹ ѕі.
† Самѹ господинѹ казал.
Iѡ Василие вѡивѡда <m.p.>.
Iѡнашко <писал>.

< Pe verso, însemnare contemporană>: Carté pré Verceşti, ce au fost în satu vecinii; satol iarăş domnescu.

Bibl. Acad., XLII/82.
Orig., hîrtie (31,5 × 19,5 cm), pecete timbrată, căzută.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) iulie 16, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte călugărilor de la mănăstirea Bistriţa o poiană şi un loc de stînă.

† Ιω Βасиліє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Мωлдавскои. Ѡже господство ми дали и потвръдили есми молебником нашем, калугером ωт свѣта монастири Бистрица, една полѣна и едни мѣсто за стънѫ, ωт нарѣденїе что имал ωт стараго Стефана воевода, за данїе и за милованїе и ωт исписок за прѣнїе ωт Мирон Барновскїи воевода, како тегали за лице съ молебньком наш калугери ωт свѣта монастири Пънгърацн, радї нѣкїи полѣнъ и мѣсто за стънъ.

Такождире, господство ми, ещеже видѣхом тоти истинїи нарѣденїи ωт тих прѣднїи господари бившїи <прѣжде>[1] нас, господство ми ещеже дадохом и потвръдихом молебником наш, иже више ест писан, калугърем ωт свѣта монастири Бистрица, да бъдет ωт господства ми права ωтнину и данїе и милованїе свѣтѣи монастири. И ин да сѣ не ωмишает прѣд сем листом господства ми.

Ѹ Ѩс, въ лѣто ҂зрмв юлїе ѕї.

† Гпсподинъ речи.

† Пътрашко Башотъ вел лωгофет <m.p.>.

† Ѩнъш, Janus[2] <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugărilor de la sfînta mănăstire Bistriţa, o poiană şi un loc de stînă din dresele de danie şi de miluire pe care le-au avut de la Ştefan voievod cel Bătrîn şi din ispisocul de pîră de la Miron Bărnovschi voievod, că s-au pîrît de faţă cu rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire Pîngăraţi, pentru o poiană şi un loc de stînă.

De asemenea domnia mea, dacă am văzut acele adevărate drese de la acei domni dinainte, foşti înaintea noastră, domnia mea încă am dat şi am întărit rugătorilor noştri care sînt scrişi mai sus, călugărilor de la sfînta mănăstire Bistriţa, să fie de la domnia mea dreaptă ocină şi danie şi miluire sfintei mănăstiri. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7142 <1634> iulie 16.

† Domnul a zis.

---

[1] Omis.

[2] „Janus“, cu litere latine în original.

www.dacoromanica.ro

† Pătraşco Başotă mare logofăt < m.p.>.
† Ianăş, Janus [1] < a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bistriţa, II/28.
Orig., hîrtie (30,8 × 19,8 cm), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1796 mai 18, de Andrei tălmaciu căpitan.

195

1634 (7142) iulie 16, Iaşi.

Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Ursu diac din Vîrtop să-şi ţină poiana Muncei.

† Ιω Βасилїє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Мωлдавской. Dat-am cartea domnii méle slugei nostră Ursu diiac de Vîrtop, spre céia el ca să fie tare şi putérnic cu cartea domniei mé< le> [2] a-ş ţine a sa diriaptă ocină şi cumpărătură, o bucată de poiană ce să chiamă Muncei, ce-au cumpăratu de la Ghierghiţă din Borleşti, cum au arătatu şi derese de cumpărătură, de la răpăosatul Eremiia vodă, pre acea bucată de poiană.

Deci şi domniia mea i-am datu, ca să-ş ţie acea bucată de poiană cu tot venitul, cumu-i spune diresul lui.

Протожє и никто да нє смѣєт за дръжати или ωпирати прєд сим листом господства ми. Инак да нє бѫдєт.

Ѹ Ιсс, лѣто ҂зрма юлїє ѕї.

† Сам господинъ рєчє.

† Алєксандри <писал>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/206.
Orig., hîrtie (32,4 × 20,2 cm), pecete aplicată.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 85—86 (orig.).

196

1634 (7142) iulie 17, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte împărţirea satului Căcăceni, ţinutul Neamţ, şi a vecinilor din sat, între Bogza călugărul şi Gheorghe Arapul sulger.

---

[1] „Janus", cu litere latine în orig.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Iѡ Васїлїє воєвода, божїєю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѻже прїидоше, прѣд въсѣми нашими молдавскими болѣри, великими и мали, Богза калꙋгєр, за єго доброю волю, некимь непонꙋждєн, ани присилован и потокмил сѧ и помирил сѧ съ наш болѣрин, Геѡргїє Арапꙋл сꙋлџѣр, ради селѡ Къкъчани, на рѣцѫ Краковѣ, ꙋ волѡст Нємецскомꙋ, что тоє селѡ нам прѣжде бѣше Богзови калꙋгєрꙋ право даанїє и милѡванїє, ꙗкоже ꙋказовал прѣд нами и нарѣденїи ѡт Арона воєвода и ѡт иних господари прѣжде нас бивших.

И тиже ꙋказовал и болѣрин наш више писани, Геѡргїє Арапꙋл сꙋлџѣр, пакиже нарѣденїє за даанїє и милованїє ѡт Бърновскїи воєвода пакиже на тоє селѡ Къкъчѣни.

Таже ѡни потокмили сѧ ѡт прѣд нами и раздѣлили сѧ съ тот селѡ межꙋ ними. Таже приходило сѧ въ част болѣринꙋ нашемꙋ Геѡргїє сꙋлџѣр полѡвина село Къкъчѣни вишнаа половина, ѡт долина Къкъчен даже до хотар Кꙋвъчєщим, а част Богза калꙋгєр приходило сѧ нижна половина селѡ Къкъчѣни, паки ѡт долина Къкъчен даже до хотар Лълєщим; и сꙋсидї пакиже раздѣлили на двоє, ꙗкоже више пишем.

Ино ми, ꙗкоже ꙋвидѣхом межꙋ ними доброволною токмеж, а ми єщеже и ѡт нас дадохом и потвръдихом им тѣм радї, тот селѡ Къкъчани, съ сꙋсиди и съ вес приход, да єст на двоє: половина да єст Богзꙋ калꙋгєрꙋ, а половина да єст болѣринꙋ нашемꙋ Геѡргїє сꙋлџѣр, ꙗкоже више пишем, праваа ѡтчина и дѣдинꙋ и ꙋрик и потвръжденїє, съ въсѣм доходом, непорꙋшенно на вѣки. И ин да сѧ не ꙋмишает прѣд сим листом господства ми.

Ꙋ Ꙗс, въ лѣто ˣзрмв юлїє ѕї.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет <m.p.>.

† Ѡнаки <писал>.

< Pe verso, însemnare din sec. al XVIII-lea>: Pre Căcăcini, cu vecini.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Bogza călugăr, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi s-a tocmit şi s-a împăcat cu boierul nostru, Gheorghie Arapul sulger, pentru satul Căcăceani, pe rîul Cracău, în ţinutul Neamţ, care sat a fost mai înainte dreaptă danie şi miluire lui Bogza călugăr, precum a arătat, înaintea noastră şi drese de la Aron voievod şi de la alţi domni foşti mai înainte de noi.

Şi de asemenea a arătat şi boierul nostru mai sus scris, Gheorghie Arapul sulger, iarăşi drese de danie şi miluire de la Bărnovschi voievod, iarăşi pentru acel sat Căcăceani.

Şi s-au tocmit ei înaintea noastră şi şi-au împărţit acel sat între ei.

www.dacoromanica.ro

Şi s-a cuvenit în partea boierului nostru, Gheorghie sulger, jumătate din satul Căcăceani, jumătatea de sus, din valea Căcăcei pînă la hotarul Căuceştilor, iar în partea lui Bogza călugăr s-a cuvenit jumătatea din jos a satului Căcăceani, iarăşi din valea Căcăcei, pînă la hotarul Lăleştilor; şi vecinii iarăşi i-au împărţit în două, precum scriem mai sus.

Deci noi, cum am văzut tocmeală de bunăvoie între ei, noi încă şi de la noi le-am dat şi le-am întărit. Pentru aceea, acel sat Căcăceani, cu vecini şi cu tot venitul, să fie în două: jumătate să fie lui Bogza călugărul, iar jumătate să fie boierului nostru Gheorghie sulger, precum scriem mai sus, dreaptă ocină şi dedină şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7142 < 1634> iulie 17.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt < m.p.>.

† Ianachi < a scris>.

Bibl. Acad., LXXXVI/20.
Orig., hîrtie (31,7 × 19,7 cm), pecete aplicată.

197

1634 (7142) iulie 17, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toader medelnicer şi rudelor sale o bucată de vie pentru care s-au judecat cu Bîrlădeanul.

† Іѡ Васиλїе воевода, божїею милостїю, господаръ Земли Мѡлдавской. Adecă s-au pîrît de faţă, innaintea domnii méle, Toader med< elnicer> de Cruce cu Bîrlădeanul, feciorul Drăguţului, pentr-o bucată de vie ce-au pus Bîrlădeanul pre moşiia lui Toader şi a fraţilor săi.

Deci dumnia mea am întrebat pre Bîrlădeanul cu ce dirése ţine acel loc şi vie cu pometi. El au arătat innaintea dumi méle uric de la Radul vodă şi alte dirése cum au cumpărat tată-său Drăguţul o vie de la Lazor Bătie, iar altu loc nu-i scrie.

Derep <t>[1] acea, au rămas sluga noastră Toader med<elnicer> pre Bîrlădeanul denaintea dumi méle şi a toată légia, ca să aibă a ţi< nea>......[2] cu toată ruda lui, iar Bîrlădeanul să nu aibă a mai pîrî pre Toader şi pre oamenii săi, nici a-i mai dovedi de aceasta nici dănăoară în véci, preste cartea dumi méli.

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Ȣ Ис, въ лѣто ҂зрмв юлїе ѕї.
Сам господинъ велѣл.
† Пътрашко Башотъ вел лwгофет <m.p.>.
† Фочѣ <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bogdana, XI/1.
Orig., hîrtie (30,7 × 19,4 cm), pecete aplicată, căzută.

198

1634 (7142) iulie 18, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte Antimiei, cneaghina lui Dumitraşco Mihul, a şasea parte din satele Bălăceni şi Sănăuţi, ţinutul Suceava, partea de sus din satul Seleşău şi restul averii pe care i-a lăsat-o soţul său prin testament.

† Иw Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Землии Мwлдавскои. Ѡже прїидоше, прѣд нами и прѣд въсими на<шн>[1]ми Мwлдавскими болѣри, великих и малиХ, Антїмїѧ, кнѣкинѣ Дȣмитрашко Михȣл, съ едии запис за свѣдѧтелство wт болѣрих господства ми, вѣрномȣ и почтенномȣ Гаигѣ бив вел логофета и Кȣжвъ бив вел дворник и Юрашко Башотъ бив хетман и Дȣмитрашко бив спътар и Ѳимиwн Геȣка вел меделничѧр и Апостол вел питар и Пътрашко Башотъ вторїи лwгофет и Грама вел столник и Дȣмитрȣ Бȣхȣш третїи <лwго>[1]фет бив и Геwргїе Рошка бив вистѣрник и Евстратїе вистѣрник и Басилїе Рошка дворник бив глотнїи и Нѣнюл дворник и Костантин двwрник и инних многих болѣри wт двор господства ми, сице писащие и свѣдѣтелствȣащие въ тот запис како прїиде, прѣд ними, Дȣмитрашко МиХȣл, како wн дал покȣе бил жив, съ великоѫ клѣттвостȣ, въси комати их что имают въкȣпѣ спрѣтанїи wт младество их и wставил съ азик съмрътнїи кнѣгинѣ съи, Антїмїѧ и въси wтчини его, что имают wт своего родителъи, на имѣ шестаа частȣ wт въсѣго села wт Бълъчѣни и шестаа частȣ село wт Сънъȣци, тиже вишнаа частȣ, что сȣт ȣ волwст Сȣчавскии и wт село Шелешъȣ, вишнаа частȣ, его за кȣпежно что сѣ изберет wт къ иних сторони и съ брȣд за млин и съ мѣсто за став и ини wтчини его что имают и въси кwматї.

Ино господство ми и вес съвѣт господства ми, видѣвшїи тот запис wт болѣрих господства ми за свѣдѣтелство, господство ми еще и wт нас дадохом и потвръдихом кнѣгинїи Дȣмитрашкови Михȣл како да ест тїи въси коматї их что Дȣмитрашко въставил съ азик съмрътнїи и да имают грижитї его и

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

да сътворѣет памет ѡт года до года, а братїи его что имает ѡн и иниих племенницѫ его да не имают ни едно трѣбꙋ въ ничтаа, ни комати, ни ѡтнини, что ѡставил Дꙋмитрашко Михꙋл, нѫ да бъдꙋт кнѣгїнїи Антомїеи за́ годованнїе и ѡтнини иже више пишем, <съ>[1] въсѣм доходом, непорꙋшенно, николиже на вѣки вѣчнїи. И ни да сѧ не ꙋмишает прѣд сим листом господства ми.

Ꙋ ѧс, лѣто ҂зрмв юлїе иі денъ.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет и искал <m.p.>.

† Дꙋмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Antimiia, cneaghina lui Dumitraşco Mihul, cu un zapis de mărturie de la boierii domniei mele, credinciosul şi cinstitul Ghianghea fost mare logofăt şi Cujbă fost mare vornic şi Iuraşco Başotă fost hatman şi Dumitraşco fost spătar şi Simion Gheuca mare medelnicer şi Apostol mare pitar şi Pătraşco Başotă logofăt al doilea şi Grama mare stolnic şi Dumitru Buhuş fost logofăt al treilea şi Gheorghie Roşca fost vistiernic şi Evstratie vistiernic şi Vasilie Roşca fost vornic de gloate şi Neaniul vornic şi Costantin vornic şi alţi mulţi boieri de la curtea domniei mele, astfel scriind şi mărturisind în acel zapis cum a venit, înaintea lor, Dumitraşco Mihul, cum el a dat cînd a fost încă în viaţă, cu mare blestem, toată averea lor ce o aveau agonisită împreună, din tinereţea lor şi a lăsat-o cu limbă de moarte cneaghinei sale, Antimiia şi toate ocinile lui ce are de la părinţii săi, anume a şasea parte din tot satul, din Bălăceni, şi a şasea parte de sat din Sănăuţi, tot partea din sus, ce sînt în ţinutul Suceava şi din satul Şeleşău, partea din sus, ce se va alege partea lui de cumpărătură dinspre alte părţi şi cu vad de moară şi cu loc de iaz şi alte ocini ale lui ce are şi toate averile.

Deci domnia mea şi tot sfatul domniei mele, văzînd acel zapis de mărturie de la boierii domniei mele, domnia mea încă şi de la noi am dat şi am întărit cneaghinei lui Dumitraşco Mihul ca să-i fie ale ei toate acele averi ce a lăsat Dumitraşco cu limbă de moarte şi să-l grijească şi să-i facă pomenire din an în an, iar fraţii lui ce-i are el şi alte rude ale lui să nu aibă nici o treabă, întru nimic, nici cu averile, nici cu ocinile ce a lăsat Dumitraşco Mihul, ci să fie ale cneaghinei Antimiei de folosinţă şi ocinile ce scriem mai sus, <cu>[1] tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, anul 7142 < 1634> iulie 18 zile.

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt şi a iscălit < m.p.>.

† Dumitraşco < a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, V/1.
Orig., hîrtie (41,9 × 29,2 cm), pecete timbrată, căzută.
Cu o copie, o trad. veche şi o trad. recentă.

199

1634 (7142) iulie 21, Iaşi.

Vasile Lupu voievod porunceşte lui Gheorghi Arapul fost sulger să hotărnicească călugărilor de la mănăstirea Pîngăraţi şi satului Dărmăneşti hotarul de la Straja şi o moară.

† Ιω Βασιλїє воєвода, божїю милостїю, господаръ Землѧ Молдавскои. Scriem domnia mea la boiarinul domnii méle, la Ghiorghii Arapul ce au fostu sulgér. Dăm ştire, dacă vei vedea cartea domnii méli, să strîngi boiari şi ficiori de boiari şi călugări de prin mănăstiri şi oameni buni şi bătrîni di prenpregiur şi tîrgoveţ, să mergeţ să hotărîţ rugătorilor domnii méli, călugărilor de la sfinta mănăstire de la Pîngăraţ şi satului Dărmăneştilor, hotarul de la Straje în sus, cum le va spuni dirésăli în sémne. Şi foarte cu direptul să socotiţ, cum veţ afla cu sufleteli acelor oameni buni, nemărui să nu făţăriţ, ce să-ţ socoteşti lucrul ca un boiarin înţăleptu.

Aşij< de>[1]re, să socotiţ şi de o moară ce iaste dar de la Pătru vodă, să întrebaţ de oameni buni cum vor spune ei cu sufletele lor, ţinutu-o-au călugării au ba. Foarte cu direptul să socoteşti şi să faceţ şi scrisoare, cum veţ afla cu sufleteli voastre şi acelor oameni buni. За тои пишем господство ми.

Ѹ Ѩс, въ лѣто ×зрмв юлїє ка.

† Господинъ рече.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет <m.p.>.

† Ѩнъш <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Pîngăraţi, III/49.
Orig., hîrtie (32 × 19,8 cm), pecete aplicată.
Pe pagina a doua, acelaşi document cu deosebiri de formă, nevalidat. La sfîrşit, precizarea: „Însă hotarul de la Straje în sus, braniştea în munte să hotărăşti".

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) iulie 21.

Vasile Lupu voievod întărește lui Mirăuță Coșescul părcălab cîteva fălci de vie la Dric, lîngă tîrgul Huși, o vie în satul Costești și niște părți de ocină din satul Ivănești, pe Racova.

Noi Vasili voievod, domnu Țării Moldovii. Iată au venit, înnainte noastră și înnaintea boiarilor noștri, sluga noastră Mirăuță Coșescul pîrcălab și au arătat un zapis de mărturie de la șoltuzi Pătrașco și cu pîrgarii din tîrgul Hușului, scriind așa că au venit înnaintea lor Ștefan Munteanul și de a lui bunăvoe și de nimine silit, nici asuprit și au vîndut a sa dreaptă moșie, una vie de o falce, ce este la Dric, lîngă tîrgul Hușului, ace vie și [și] înnaintea lui Manoli, aceia au vîndut-o slugii nostre Mirăuță pîrcălab cu șesă zeci de taleri bătuți.

Și iar ne-au mai arătat înnaintea noastră și altu zapis tot de la acel șoltuzu Pătrașco și pîrgarii de la Huș și înnaintea popii lui Mihail din tîrgul Vasluiului și Stanciul din Vaslui și Iliiaș tot din Vaslui, scriind cum că au venit înnaintea lor Martin și cu fămeia lui, Ursa, și de bunăvoia lor au vîndut driaptă moșie lor, una falce și jumătate de vie la Dric, cu nouazeci de taleri bătuți, lui Mirăuță Coșescul pîrcălab.

Și iar ni-au mai arătat și alt zapis de cumpărătură din Costești, pe Ghilahoi, iscălit de oameni buni și credincioș, slugi domnești ot Costești: Gherghii Părciu și Strahiila i Dumitrașco Codulea i Constantin i Gavril i Pătrașco ot Vaslui i Dumitrașco Cămîrzan, așa scriind și mărturisesc cum că au venit înnainte lor Cîrste ficiorul lui Toader și au vîndut de bunăvoia lui una vie ce esti în satul Costeștii, din capul gardului viii lui Gheran și din sus din fundul viii, pînă la gardul cu livadă. Aceia au vîndut lui Mirăuță pîrcălab în triizeci de zloți bătuți.

Și iarăș au cumpărat tot întru acel zapis de la Voica, fata Androe, din a patra parte din sus, a patra parte din satul Ivăneștii, la Racova. Aceia au cumpărat Mirăuță Coșescul pîrcălab, cu patru galbeni unguresti, înnaintea popii lui Andronic ot Grecii și popii lui Damian și Dumitru tij și Gheorghii, ce se numesc Cehan.

Și iarăș au arătat înnaintea noastră și alt zapis care scrie că înnaintea oamenilor buni era popa Platon și Gheorghii Oana și Nistor și ai lor tovarăș, Ion Dumitru ot Stîngaci i Costantin ot Coșești, cum au venit înnaintea lor Zlata, fata Florii, nepoata Tudorii, sora lui Drăgăilă, de bunăvoe ei au dat și au dăruit driaptă ocină parte ce din sus, din a patra parte jumătate. Aceia

www.dacoromanica.ro

au dat-o lui Mirăuţă pîrcălab, cu livadă şi cu loc de prisacă şi cu copaci şi cu poiană şi din vatra satului Ivăneştii şi [şi] tot venitul.

Şi noi, văzînd acele drepte zapise de la atîţi oameni buni marturi, iată că şi de la noi am innoit şi am întărit lui Mirăuţă pîrcălab, precum ca se-i fie lui cu tot venitul şi nimine se nu se mestice din poronca însuş mării sale gospod.

Velet, la anul 7142 < 1634> iulii 21.

Şi am tălmăcit de pe ce adăvărată, de pe limba sirbască pe această moldoveniască, la anul 1824, la ghenari 15.

Ieromonah Sofronii.

S-au plătit această tălmăcire dumnealui Vasili Pecioraga ot Băleşti cu 10 lei.

Bibl. Acad., CLV/90.
Traducere.

201

1634 (7142) iulie 22, Iaşi.

Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos să stăpînească vecini şi părţi de ocini din satele Sămăşcani, Mihăilaşa, Flămînzeni şi Buciocica.

† **Иѡ Васнлїє воєвода, божїю мнлостїю, господаръ Землн Мѡлдавскон.** Dat-am cartea domnii méle cinstitu şi credincios boiarinul domnii méle, Savin Prăjăscul vel dvornic de Ţară[i] de Gios, spre céia ca să fie tare[i] şi putérnic cu cartea domnii méle a opri şi a ţine giumătate de vecini şi giumătate de hăleşteu şi un rîmnicu, din satu din Sămăşcani, ce-au fost a lui Beldiman logofetul.

Aşijderele să aibă a opri cîţ vecini să vor afla în satu în Mihăilaşea de moşie.

Aşijderele să fie tare[i] cu cartea domnii méle a lua a dzécia din hotarul Flămîn< ze> [1]nilor, cine va hi aratu sau cositu pre locul lui Beldiman ce-au fost logofătu.

Aşijderele să aibă a opri giumătate de satu de Buciocica şi giumătate de vecini [2] şi giumătate din tot locul şi să aibă a lua a dzécia din tot locul

[1] Loc rupt.
[2] „şi ...... vecini", scris deasupra rîndului.

www.dacoromanica.ro

dintr-acea giumătate de satu, pentru căci iaste acea giumătate de satu de la Toader Beldiman şi de la Gherghelоie.

Протожє, никто да нє смѣєт задръжати или ѡпирати прєд сим листом господства ми. Инак да нє бѫдєт.

ꙋ Ꙗс, лѣто ҂зрмв юлїє кв.

† Сам господинъ рєчє.

† Алєксандри <писал>.

Arh. St. Bucureşti, CXLVII/6.
Orig., hîrtie (31 × 19,7 cm), pecete aplicată.

EDIŢII: Sava, *Doc. Orheiului*, p. 71 (orig.).

202

<Înainte de 1634 iulie 23>.

Vascan dăruieşte mănăstirii Sf. Sava partea sa de ocină din Şerbăneşti.

O danie a lui Vascani întărită de Patraşcu Başota vel logofet în care arată:

Adică ieu, Vascani, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru cum mi-am dat parte a me de ocină de la Şerbăneşti şi din vatra satului şi din cîmpŭ şi din ţarină şi din vadŭ de moară şi din tot venitul. O am dat la sfînta mănăstire la Sfeti Sav[v]a, să fie cu a sorii-me Cantachii Dragotesăi ocină şi moşie sfintii mănăstirii ce mai sus scrie, Sfeti Sav[v]a.

Şi altul nimene să nu aibă a să amesteca pe urma noastră sau după moarte noastră, nici din ficiorii noştri, nici din alte seminţii ale noastre, nimine să nu aibă nici o triabă. Iar cine să va ispiti din oameni noştri să nu aibă nici o lege şi să fie trecleţi şi procleţi şi de noi şi de toţi oteţii.

Această scriem şi mărturisăm. Şi mi-am pus şi peceţile, ca să ştie.

Aşijdere şi ieu, Ionaşcu, feciorul lui Vascani, am fost de faţă.

Denainte noastră au făcut această dare sfintei mănăstirii.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava — Iaşi, XXXVIII/1.
Copie.
Altă copie, *ibidem*, XXXVIII/4.

Datat după documentul de întărire din 1634 iulie 23 (vezi nr. 203).

www.dacoromanica.ro

203

1634 (7142) iulie 23, Iaşi.

Vasilè Lupu voievod întăreşte mănăstirii Sf. Sava din Iaşi o parte din satul Şărbăneşti, ţinutul Neamţ.

† Ispisocul dă la Vasili vodă aşia scrie, din văletul 7142 <1634> iulie 23:

† Adecă au vinit, înnaintea domniei mele şi înnaintia alor noştri moldovineşti boieri, mari şi mici, Văscan, ficior lui Vasilie, din sat din Şărbăneşti, de nime nesilit, nici asuprit, ce de a lui bunăvoe, au dat ş-au dăruit a lui driaptă ocină şi moşie dintr-acel sat, din Şărbăneşti, ce iaste în ţinutul Niamţului, din vatra satului şi din vad de moară şi din cîmpu şi din pădure şi din tot vinitul, cît să va alége partea lui din tot locul, au dat ş-au dăruit svintii mănăstiri ce se chiamă Sveatii Sava preosvinţitul, din mijlocul tîrgului Iaşilor, pintru sufletul lui ş-a părinţilor lui, ca să fie lui pomeniri şi tuturor ficiorilor lui ş-a toată seminţiia lui.

Nime să n-aibă a s-amesteca să strici a lui danie şi pomeniri de la acea svîntă mănăstiri.

Iar cini s-ar ispiti să strici, să hie neertat de domnul Dumnedzău, ce-au făcut ceriul şi pămîntul şi de precurata lui maică şi de toţ svinţii părinţi ce-au îngăduit domnului Dumnedzău.

Pentru acéia şi de la domniia mia, am dat ş-am întărit cu tot vinitul.

U Ias, leat 7142 < 1634> iulie 23.

Arh. St. Bucureşti M-rea Sf. Sava Iaşi, XXXVIII/7.
Traducere din sec. al XVIII-lea.

204

1634 (7142) iulie 23, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toderaşco al treilea logofăt o jirebie cumpărată din satul Unguraşi.

† Иѡ Басилїе воевода, божїею милостїю, господаръ Земли Мѡлдавской. Ѡже тот истинїи наших вѣрнїи болѣрин, Тодерашко третїи логофет, ѹказовал прѣд господства ми, един запис за свѣдїтелство ѡт многї людї добри и слѹгї господарски, именем Тоадер ѡт Стънислъвещї и Михъил ѡт Ѹнгѹрашї и Роман ѡт там и Іѡнашко ѡт там, писаещи и свѣдѣтелствѹюще како прїиде, прѣд ними Глигорїе, сынѹ Грекѹл ѡт Пъшкани, за нѣким непонѹжден, ани присилован, нъ за своего доброю волѣ, продал своа правал ѡтнинѹ и дѣдинѹ, една жерѣбїе ѡт село

www.dacoromanica.ro

Ѹнгѹраши, част мати єго Афємїа. Тоа продал нашимѹ вѣрномѹ болѣринѹ више писан, Тодєрашко третїи логофєт, радї два десѣт талєри бити.

Тѣм радї, господства ми ꙗкоже видѣхом тот истинїи запис за свѣдѣтелство, ѡт тих людї добрии, слѹги господарскїи, єже више пишєм, а ми єще и ѡт нас дали и потвръдили єсми нашємѹ вѣрномѹ болѣринѹ, Тодєрашко логофєтѹ, на тоа прѣд речєнаа ѡтнина, єдна жїрѣбїє ѡт село Ѹнгѹрашї, част мати єго Афїмїа, како да єст ємѹ и ѡт господства ми праваа ѡтнинѹ и викѹплєнїє, съ въсѣми доходом, нєпорѹшино николиже на вѣкї. И ин да сѧ не ѹмишаєт прѣд сим листом господства ми.

Ѹ Ꙗс, лѣто ҂зрмв юлїє кг.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел логофєт искал <m.p.>.

† Тоадєр <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al nostru, Toderaşco logofăt al treilea, a arătat, înaintea domniei mele, un zapis de mărturie de la mulţi oameni buni şi slugi domneşti, anume Toader din Stănislăveşti şi Mihăilă din Unguraşi şi Roman de acolo şi Ionaşco de acolo, scriind şi mărturisind cum a venit, înaintea lor, Gligorie, fiul lui Grecul din Păşcani, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bunăvoia sa, a vîndut dreapta sa ocină şi dedină, o jirebie din satul Unguraşi, partea mamei lui, Aftemiia. Aceea a vîndut-o credinciosului nostru boier mai sus scris, Toderaşco logofăt al treilea, pentru douăzeci de taleri bătuţi.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut acel adevărat zapis de mărturie de la acei oameni buni, slugi domneşti, ce scriem mai sus, noi încă şi de la noi am dat şi am întărit credinciosului nostru boier, Toderaşco logofăt, acea înainte zisă ocină, o jirebie din satul Unguraşi, partea mamei lui, Aftimiia, ca să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, anul 7142 < 1634> iulie 23.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Toader < a scris>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi, Pachet Costăchescu, nr. 6.
Copie de M. Costăchescu, după orig., hîrtie, pecete aplicată.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) iulie 24, Iaşi.

Vasile Lupu voievod porunceşte lui Grama stolnic şi lui Arapul fost sulger să cerceteze pricina dintre mănăstirea Bisericani şi tîrgoveţii din Piatra pentru o poiană.

† Ιw Басилїє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Мwлдавскои. Scriem domniia mia la credincioş boiarii domniei miale, la Grama stolnicul, la Gheorghie[e] Arapul ce au fost sulgér. Dămu-vă ştire că s-au jăluit rugătorii domniei miale, călugării de la svînta mănăstire de la Beserecani, pre tîrgoveţi den Piiatră, dzicîndu că le iau o bucată dintr-o poiană şi le trec preste hotarul ce au hotărăt slugile noastră, Onciul diiacul de Itrineşti şi cu alţi oameni buni.

Pentru acéia, deaca veţi[i] vedea cartea domniei miale, ia<r>[1] voi să mérgeţ cu oameni buni să socotiţ pre unde le vor spune dirésăle călugărilor, pre acolea să puneţ sémne şi pre unde au hotărît slugile noastre Ionciul şi cu alţi oameni buni, pre acolea să aibă călugării a-ş ţinea locul. Iar tîrgoveţ să aibă a-i lăsa în paci. За тои пишем господство ми. Инак не учините.

У Ясс, лѣто $\overline{\text{зрмв}}$ юлїє $\widetilde{\text{кд}}$.

† Господинъ рече.

† Пътрашко Башотъ вел лwгофет <m.p.>.

† Думитру <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, XII/45.
Orig., hîrtie (30,6 × 19 cm), pecete aplicată.

206

1634 (7142) iulie 24, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Vizantia un vad de moară în satul Găgeşti, pe gîrla Putnei.

Noi Vasilie voievod, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţărîi Moldovii. Adecă domnie mea am dat şi am întărit părinţilor noştri şi rugătorii, pre egumen şi tot soborul de la sfînta mănăstire ce se chiamă Vizantie, pre a lor driaptă ocenă şi moşie, un vadu de moară ce iaste pe gîrla Putnii, în sat

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

în Găgeşti, din ispisoc de pîră ce-au avut ei de la Costandin Movila vodă şi de la Ştefan Tomşa voievod şi de la Gaşpar voievod. Şi pentru acel vad au avut ei pîră cu giupîneasa a lui Ştefan logofăt. Iar după aceia, cîndu stătu Dumitraşcu Ştefan şi să făcu mare logofăt, iar el le făcu lor mare milă şi au luat de la călugării aceia moară. Iar cîndu fu în zilele lui Moisi Movilă voievod, ei au arătat înnainte domnii sale acele dresuri de la acei domni ce sînt scriş mai sus şi li-au întorsu lor acel vadu de moară iarăşi în mînile călugărilor.

Pentru aceia, acel vad de moară din sat din Găgeşti, pe gîrla Putnii, ca să le fie lor şi de la domnie mea rugătorilor noştri, călugărilor de la aceia sfîntă mănăstire, driaptă ocenă şi moşie, cu tot venitul. Şi altul ca să nu să amestece înainte aceştii cărţi a domnii mele.

U Ias, 7142 < 1634> iulie 24.

Patraşco vel logofăt iscal.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 380, f. 26.
Copie.

207

1634 (7142) iulie 24, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca vistiernic, fratelui său Vasile Roşca vornic şi surorii lor Maria, ocini în satele Izbiştea, ţinutul Orhei, Slobozia şi Pietrosul, ţinutul Lăpuşna, precum şi a şaptea parte dintr-o falce de vie de la Huşi.

† Ιω Ѣасилїє воєвода, божїєю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже господство ми дали и потвръдили єсми болѣрину нашu, Гиωргїє Рошка вистѣрник и брату єго, Ѣасилїє Рошка дворник и сестра их, Марїа, сынове Мъгуци, внуци Кирина Зберодє дворничаса, их правїи ωтнини и дѣднини, ωт исписок за раздѣлєнїє что имали съ сърѡдници их ωт самого господства ми, сєдмаа частъ ωт село Избищѣ, что у волост Ѡрхєюскому, и сєдмаа част ωт село Пиєтросул и сєдмаа част ωт село Слобоѕїєи, что у волост Лапушнои, и сєдмаа част ωт єдна фалчє за виноград ωт тръг Хуш.

Тѣм радї, тоти части за ωтнину, ωт тотї прѣд рєчєннѣи село, Избищє и ωт Пиєтросул и ωт Слобоѕїє, да єст болѣрин наш выше писанному, Гїωргїє Рошка вистѣрник, и брат єго, Ѣасилїє Рошка дворник, и сестра их, Марїа, сынове Мъгуца, како да єст им правaa дѣднину и излѣнєнїю и потвръждєнїє, съ въсєм доходом нєпорошєну, николиже на вѣки. И ин да сє нє умишаєт прѧд сим листом наш.

www.dacoromanica.ro

Ꙋ Ѩ͡с, въ лѣто ×зрмв юлїе кд.
† Сам господинъ велѣл.
† Пътрашко Башотъ вел лwгофет и искал <m.p.>.
† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit boierului nostru Ghiorghie Roşca vistiernic şi fratelui lui, Vasilie Roşca vornic, şi surorii lor, Maria, fiii Măguţei, nepoţii Chirinei Zberoae vorniceasa, dreptele lor ocini şi dedine, din ispisoc de împărţeală ce au avut cu rudele lor de la însăşi domnia mea, a şaptea parte din satul Izbiştea, ce este în ţinutul Orhei, şi a şaptea parte din satul Pietrosul şi a şaptea parte din satul Slobozia, ce sînt în ţinutul Lăpuşna, şi a şaptea parte dintr-o falce de vie de la tîrgul Huşi.

Pentru aceea, acele părţi de ocină din acel înainte zis sat, Izbişte şi din Pietrosul şi din Slobozia, să fie boierului nostru mai sus scris, Ghiorghie Roşca vistiernic, şi fratelui lui, Vasile Roşca vornic, şi surorii lor, Maria, fiii Măguţei, ca să le fie dreaptă dedină şi schimb şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7142 <1634> iulie 24.
† Însuşi domnul a poruncit.
† Pătraşco Başotă mare logofăt şi a iscălit <m.p.>.
† Focea <a scris>.

Bibl. Acad., V/80.
Orig., hîrtie (31,4 × 19,3 cm), pecete aplicată.

208

1634 (7142) iulie 24, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte împărţeala satului Volcineţ, ţinutul Hotin, între fiii lui Gheorghie.

Io Vasilie voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn Ţării Moldovii [1]. Adecă au venit, înaintea domnii meale şi înaintea a tot svatul domniei meale, Gheorghie, feciorul Măricăi din sat din Volcineţ, ce iaste în ţinutul Hotinului, cu acestu zapis şi mărturisindu în zapis mărturia a mulţi feciori de boieri carii au fost în tocmala lui Ghiorghie cînd s-au tocmit cu ficiorii săi, de bună-voia lor, de nimene nevoiţi, ca să aibă a ţinea ei fràţeşte a sa direaptă

[1] Text slav în original (nota editorului).

www.dacoromanica.ro

ocină ce au ei în sat în Volcineţ toţi fraţii, Gligorie cu fraţii săi, Toader aşijderea cu ai săi fraţi, în sat şi în cînpu şi în padure şi în heleşteu şi întru tot venitu ce va fi într-acel sat.

Şi în tocmala lor au fost Avram Capotici din Lucăceni şi Cojan din Hruşovăţi şi Pătraşco Manciul de acolo şi Gavril de acolo şi Malai din Senăcîuţi şi Seman vătămanul din Chelmeşti.

Deci domniia mea, deaca am văzut zapisul lor cum s-au tocmit ei de bunăvoia lor înaintea cestor feciori de boieri şi înaintea a oameni buni, am socotit domnia mea cu tot svatul nostru şi le-am făcut şi cartea noastră să aibă ei a ţine a sa direaptă ocină într-acel sat ce mai sus scrie, cu tot venitul, dintr-acea [1]........ ca să aibă a ţine denpreună toţi fraţii, numai den hălăştee să aibă a ţine cineş hălăşteul său cum au ţinut şi părinţii lor, aşijderea şi în sat în Senecăuţi să aibă a ţine toţi fraţii frăţeşte ...... [1] întru tot venitul şi să n-aibă a să mai pără în veci de veci, înnaintea domniei noastre.

La Iaşi, în anul 7142 < 1634> iulie 24 [2].

Însuşi domnul a poruncit [2].

Marele logofăt a iscălit [2].

Pătraşco.

După Boga, *Doc. basarabene*, VII, p. 15.
Orig., hîrtie, pecete aplicată, căzută.

209

1634 (7142) iulie 24.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Costandin, fiul Agafiei, nepotul Chirenei Zberoaia, a şaptea parte din satele Pietrosul şi Slobozia şi a şaptea parte dintr-o falce de vie din tîrgul Huşi.

Io Vasilie voievod, cu mila lui Dumnezău, domnu Ţării Moldovii. Adecă am dat şi am întărit de la noi slugii noastre, lui Costandin, ficiorul Agafii, nepot Chirinei, giupîneasăi Zberăi vornic, pe a lui driaptă ocenă şi moşie, din ispisoc de împărţală ce au avut cu fraţii şi cu niamul lor de la singur domnie mea, a şapte parte din satu din Pietrosul şi a şapte parte de Slobozie şi a şapte parte dintr-o falcie de vie ce iaste în tîrgul Huşilor.

---

[1] Loc deteriorat în original (nota editorului).
[2] Text slav în original (nota editorului).

www.dacoromanica.ro

Pentru aceia, acéste de mai sus scrise părţi de ocenă şi de împărţală, dintr-aceste de mai sus zisă sate, ca să fie slugii nostre Costandin, ficiorul Agafii, nepot Chirinei Zberoae, ca să-i fie lui şi de la noi drepte ocene şi moşii, cu tot venitul, neruşăit niciodată în veci. Şi altul să nu să amestece preste această carte a noastră.

7142 < 1634> iulie 24.

Însuş domnul au poruncit.

Başotă vel logofăt.

< Deasupra, însemnarea copistului din condică>: Guţăşti, ce să numeşte Petrosul, pe vale Bujorului, la ţinutul Lăpuşnii, şi Pătruşani.

Bibl. Acad., Ms. nr. 13, f. 83.
Copie din condica mănăstirii Bărboi, din 1796.

210

1634 (7142) iulie 24, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru, fiul Agafiei, a şaptea parte din satele Izbiştea, ţinutul Orhei, Pietrosul, ţinutul Lăpuşna, şi Slobozia precum şi a şaptea parte dintr-o falce de vie la Huşi.

† Іѡ Васнлїє воєвода, божїєю милостїю, господаръ Землн Мѡлдавскон. Ѡже господство ми дали и потвръдили єсми слꙋг наш Дꙋмитрꙋ, сънъ Агафїи, внꙋк Кирѣно Зберодє, на єго правда ѡтнинꙋ и дѣдининꙋ, ѡт иписок за раздѣленїє что имал съ братїи и съ родници их ѡт самого господства ми, седмаа част ѡт село Избищѣ, ꙋ волост Ѡрхеюскомꙋ, и седмаа част ѡт село Пиетросꙋл, ѡт волост Лапꙋшнеи, <и>[1] седма частъ ѡт село Слобоѕїє и седмаа част ѡт єдна хвалче вино<гр>[2]ад ѡт Хꙋш.

Тѣм радї, тоа прѣд реченно част ѡт село Избище и село Пиетросꙋл и ѡт Слобоѕїє, ꙋ волост Лъпꙋшною[3], да єст слꙋг наш Дꙋмитрꙋ и съ седма <част>[2] ѡт єдна фалче виноград ѡт Хꙋш, єго правда ѡтнинꙋ и измѣнен̈ю, съ въсем доходꙋ, непорꙋшенꙋ николиже на вѣки, прѣд сим листом <господства ми>[2].

<Ꙋ>[2] Іѧс, въ лѣто ×зрмв юлїє кд.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет и искал <m.p.>.

† Фочѣ <писал>.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.
[3] и ѡт Слобоѕїє, ꙋ волост Лъпꙋшною, şters cu negru.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre Dumitru, fiul Agafiei, nepotul Chireanei Zberoae, dreapta lui ocină şi dedină din ispisoc de împărţeală ce a avut cu fraţii şi cu neamurile lor, de la însumi domnia mea, a şaptea parte din satul Izbiştea, în ţinutul Orhei, şi a şaptea parte din satul Pietrosul, din ţinutul Lăpuşnei, <şi>[1] a şaptea parte din satul Slobodzia şi a şaptea parte dintr-o falce de vie de la Huşi.

De aceea, acea înainte zisă parte din satul Izbişte şi satul Pietrosul şi din Slobodzie, la ţinutul Lăpuşna[2], să fie slugii noastre, Dumitru, şi cu a şaptea <parte>[3] dintr-o falce de vie de la Huşi, a lui dreaptă ocină şi schimb, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi <a domniei mele>[3].

<La>[3] Iaşi, în anul 7142 <1634> iulie 24.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Focea <a scris>.

Bibl. Acad., CXIV/71.
Orig., hîrtie (33 × 20,6 cm), pecete aplicată, stricată.

211

1634 (7142) iulie 25, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toderaşco logofăt al treilea satul Unguraşi, pe Moldova, ţinutul Neamţ.

† Иѡ Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже господство ми дали и потвръдили есми нашемꙋ вѣрномꙋ болѣренꙋ, Тодерашко третїи логофет, его правою ѡтчинꙋ и викꙋпленїе, село на имѣ Ѹнгꙋрашїи, на рѣцѣ Молдавѣ, оу волост Немецскомꙋ, и съ мѣсто за млини на рѣцѣ Молдавѣ, ѡт его правїи и питомїи нарѣденїе что ѡн имал за викꙋпленїе ѡт Моѵси Могила воевода и за потвръжденїе ѡт ......[4] воевода, что тот село ѡн себе кꙋпил ѡт Панишоаръ вистѣрник радї пет сот ꙋгорских пинѣѕи добрих а Пенишоаръви вистѣрник бѣше права викꙋпленїе ѡт Иѡнашко Стронч, сынъ Стронч бывлогофет, и ѡт иних людї, ѩкоже имал Панъ вистѣрник и нарѣденїе за викꙋпленїе на того село ѡт Гашпар воевода и за потвръжденїе ѡт Мирон Барновскїе воевода. И тот село нам прѣжде бѣше поставел заклад ѡт Пенишоаръ вис-

[1] Omis.
[2] „şi din Slobodzie, la ţinutul Lăpuşna", şters cu cerneală neagră.
[3] Loc rupt.
[4] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

тѣрник до Симиѡн Геꙋка меделничар радї тих више писани пинѣѕи, а потом искꙋпил его ѡт Геꙋка меделничар и продал болѣренꙋ нашемꙋ, ꙗкоже въише пишем.

И потом, тиже кꙋпил болѣренꙋ наш въише писан, Тодерашко логофет, една жирѣбїе ѡт Глигорїе, сынъ Грекꙋл, пакиже ѡт того село Ꙋнгꙋрашии, радї два десѣт талери срев<ръ>[1]них, котора жирѣбїе не бъила кꙋплена за Панъ вистѣрник.

Тѣм радї, тот въише писан село, на имѣ Ꙋнгꙋрашїи, на рѣцѣ Молдавѣ, съ мѣсто за млини на тои рѣце и съ полѣ и съ сеножати и съ вес приход, да ест и ѡт господства ми болѣренꙋ нашемꙋ въише писан, Тодерашко логофет, право ѡтнинꙋ и дѣдининꙋ и викꙋпленїе и ꙋрик и потвръжденїе съ въсѣм доходом непорꙋшено, емꙋ, николиже на вѣки. И ин да сѣ не ꙋмншает прѣд сим листом нашим.

Ꙋ Ꙗсох, лѣто ×зрмв мѣсеца юлїе ке дьни.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет и искал <m.p.>.

† Іѡнашко Мънжѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit credinciosului nostru boier, Toderaşco logofăt al treilea, dreapta lui ocină şi cumpărătură, satul anume Unguraşii, pe apa Moldovei, în ţinutul Neamţ şi cu loc de mori pe rîul Moldova, din dreptele şi propriile lui drese ce a avut el de cumpărătură de la Moisi Moghila voievod şi de întărire de la ...... [2] voievod, care sat şi l-a cumpărat de la Panişoară vistiernic pentru cinci sute galbeni ungureşti, bani buni, iar lui Penişoară vistiernic i-a fost dreaptă cumpărătură de la Ionaşco Stroici, fiul lui Stroici fost logofăt, şi de la alţi oameni, precum a avut Pană vistiernic şi drese de cumpărătură pe acel sat de la Gaşpar voievod şi de întărire de la Miron Barnovschie voievod. Şi acel sat înainte a fost pus zălog de Penişoară vistiernic la Simion Gheuca medelnicer pentru acei bani mai sus scrişi şi după aceea l-a răscumpărat de la Gheuca medelnicer şi l-a vîndut boierului nostru, precum scriem mai sus.

Şi după aceea, de asemenea a cumpărat boierul nostru mai sus scris, Toderaşco logofăt, o jirebie de la Gligorie, fiul lui Grecul, iarăşi din acel sat Unguraşi, pentru două zeci taleri de argint, care jirebie nu a fost cumpărată de Pană vistiernic.

Pentru aceea, acel sat mai sus scris, anume Unguraşii, pe rîul Moldova, cu loc de mori pe acel rîu şi cu cîmp şi cu fîneţe şi cu tot venitul, să fie şi de la domnia mea boierului nostru mai sus scris, Toderaşco logofăt, dreaptă

---

[1] Omis.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

ocină şi dedină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7142 < 1634> luna iulie 25 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt şi a iscălit < m.p.>.

† Ionaşco Mînjea < a scris>.

Bibl. Acad., CCXXI/6.
Orig., hîrtie (35,5 × 24,5 cm), pecete timbrată, stricată.
O trad., din 1781, de Ioasaf Luca ieromonah, *ibidem*, CCXXI/7.

212

1634 (7142) iulie 25.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toader neguţător din Iaşi un loc de prisacă în valea Corbului şi 10 fălci de fîneţe în Poiana Cîrnului, cumpărate de la popa Matei din Mirceşti.

† Un ispisoc de la Vasilie vodă den vălet 7142 < 1634> iuli 25, scriindu precum au vinit, înnainte nostră şi înnainte alor noştri boeri moldoveneşti, a mari şi mici, sluga nostră Toader zet Nistor, neguţător de Iaş, şi au adus un zapis de mărtorie de la Gheorghi Jora sulger şi de la Vasilie Buzni şi de la Mihalcia şi de la Gheorghi staroste de neguţători den tîrgu den Iaş şi de la alţi omeni buni şi slujitori de curte gospod, aşe scriin< du> [1] şi mărturisîndu într-acel zapis p<r>[1]ecum au vinit înnainte lor pop Mătei ot Mirceşti, sîn Cerni, nepot Bîlii, de lui [de lui] bunăvoe, de nime nesîlit, nici asuprit şi au vîndut dentr-a lui diraptă ocină şi moşie un loc de prisacă în vali Corbului, ce este în Poiana Cîrnului, şi dzăci fălci de fînaţ într-acea poiană ca să aibă a cosi fîn den an în an. Acie au vîndut-o slugii nostre ce este scris mai sus, lui Toder neguţătorul, dreptu 12 ughi ungureşti, bani buni.

Deci domnii mea dac-am vădzut acel zapis de mărtorie, domnie mea am credzut şi-ncă şi de la noi am dat şi am întărit lui pentru acel loc de prisacă şi aceli dzăci fălci de fînaţ, ca să fie de la domnie mea slugii nostre ce scrie mai sus direptă ocină şi moşie şi uric de-ntăritură şi cumpărătură, cu tot vinitul, neruşiit nici dănăoară în veci.

Bibl. Acad., Ms. 3412, f. 30v.

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) iulie 25, Iaşi.

Marii boieri mărturisesc că Zamfira, cneaghina lui Dumitraşcu Chiriac, a vîndut lui Scărlat satul Zorileni, ţinutul Bîrlad.

† Се оубо мы, аз Пътрашко Башотъ вел логофет и Савин Пръжескꙋл вел дворник Долнѣи Земли и Дꙋмитрашко Шолдан вел дворник Горнѣи Земли и Гаврил хетман и пъркълаб Сꙋчавскои и Глигорїе Ꙋрѣке вел спътар и Геωргїе вел чашник и Гꙗнгѣ бык вел логофет и Кꙋжбъ бык вел дворник и Дꙋмитрꙋ Бꙋхꙋш вел вистѣрник и Грама вел столник и Симиωн Мъꙗю вел комис и Лꙋпꙋл Пръжескꙋл вел клꙋчник и Тома вел сꙋлџар и Єрали вел жикничар и Кърꙗкаш вел ꙋшар и Ръковицъ Чехан вторїи логофет и Петричаико вел армаш и Тодерашко третїи логофет и Ропчанꙋл агъ и Дꙋмитрашко дворник глотнїи и Тънасїе дворник глотнїи и Иωнашко ворник глотнїи и иних болѣри ωт двор господинъ его милости. Пишем и сведѣтелствꙋем съ сим записом нашим како прїиде прѣд нами Замфира, кнѣгинѣ Дꙋмитрашко Кирїꙗк, и сынъ еи, Тоадер, внꙋк Ꙗндреи, брат Кирїꙗк, и прѣωнꙋк Кирїꙗк митник, за их доброю волю, никим непонꙋждени, ани присиловани, и продали за изновꙋ село на имѣ Зорилѣни, что на Бърладѣ, ꙋ волост Бръладскои. Тот <се>[1]ло ωни продали Скрълетови и кнѣгини его, Марїа, ради два сто и четири десѣт ꙋгорских, пинѣѕи добрих.

И тот село, Зорилѣни, пакї, и или прѣжде было Скрълетови права викꙋпленїе ωт дьни Ꙗл<еѯандр>[1]ꙋ Илїꙗш воевода, ωт првое господствїе его, ωт <Г>[1]аврил Мирка дворник <и>[1] ωт сынъ его, Додач, ради три ста <ꙋгорск>[1]их, пинѣѕи добрих, ꙗко <оук>[1]азовал прѣд нами и нарѣденїе за викꙋпленїе на того село, за что Мирка дворник и сынъ его, Додан, продали тот село, по что бѣше ωни порꙋки за Дꙋмитрашко Кирїꙗк, радї р҃н воли съ крави и с҃ ωв, что ωн жаковал едномꙋ тꙋркꙋ въ дьни Гашпар воевода, на имѣ Палавозωглꙋ. И потом, Дꙋмитрашко Кирїꙗк много неволе имал за тот скот и побѣг и ωставил соби порꙋки въ неволе. И радї того село еще же маи келтовал Скърлет т҃ ꙋгорских, пинѣѕи добрих, радї того село.

Ꙗно мы, ꙗкоже ꙋвидѣхом межде ними доброволною токмеж и полною заплатꙋ, а мы еще же и ωт нас сътворихом сїа ꙋкрѣпленїе быст емꙋ за вѣрности. И на великое крѣпост и потвръжденїе поставихом наши печати къ семꙋ истинномꙋ записом нашим и подписахом, съ наш ръки.

И аз, Иωнашко Мънжѣ ꙋрикар, писал, да сѣ знает.

Ꙋ Ꙗс, лѣто ҂зрмв юлїе к҃е.

Пътрашко Башотъ вел лωгофет <m.p.>.

---

[1] Loc rupt.

Аз Савин вел дворник <m.p.>.
Гаврил хетман искаx <m p.>.
Аз стар Дѹмитрашко искаах <m.p.>.
Д<ѹмитрашко>[1] Шол<дан>[1] вел дворник <m.p.>.
Симиѡн Мълаю вел комис <m.p.>.
Геѡргїе вел чашник <m.p.>.
Грама вел столник <m.p.>.
Аз Петричанко вел армаш <m.p.>.
Аз Тодерашко третїи лѡгофет <m.p.>.
Аз Бѹхѹш вистїарник <m.p.>.
Каракаш вел ѹшер <m.p.>.
Сими<ѡн>[2] вел меделничар <m.p.>.
Раковицъ Чехан лѡгофет <m.p.>.
Аз Юрашко искаах <m.p.>.
Аз Кикош вел шетрар <m.p.>.
<Ерали>[2] вел житничар <m.p.>.
Іѡнашко Ропчанѹл аага <m.p.>.
Аз Кѹжбъ вел дворник искааХ <m.p.>.

† Adică noi, eu Pătraşco Başotă mare logofăt şi Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos şi Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Sus şi Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava şi Gligorie Ureche mare spătar şi Gheorghie mare ceaşnic şi Ghianghea fost mare logofăt şi Cujbă fost mare vornic şi Dumitru Buhuş mare vistiernic şi Grama mare stolnic şi Simion Mălaiu mare comis şi Lupul Prăjescul mare clucer şi Toma mare sulger şi Erali mare jicnicer şi Cărăcaş mare uşar şi Racoviţă Cehan al doilea logofăt şi Petriceico mare armaş şi Toderaşco al treilea logofăt şi Ropceanul agă şi Dumitraşco vornic de gloată şi Tănasie vornic de gloată şi Ionaşco vornic de gloată şi alţi boeri de la curtea milostivirii sale domnul. Scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru că au venit înaintea noastră Zamfira, cneaghina lui Dumitraşco Chiriiac şi fiul ei, Toader, nepotul lui Andrei, fratele lui Chiriiac şi strănepotul lui Chiriiac vameş, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vîndut din nou satul anume Zorilenii care este pe Bîrlad, în ţinutul Bîrlad. Acel sat ei l-au vîndut lui Scărlet şi cneaghinei lui, Mariia, pentru două sute şi patruzeci de galbeni ungureşti, bani buni.

Şi acel sat Zorileni, iarăşi, mai înainte a fost dreaptă cumpărătură a lui Scărlet, din zilele lui Alexandru Iliiaş voievod, din întîia lui domnie, de la

[1] În iscălitură doar Дѹ şi Шол.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

< G>[1]avril Mirca vornic < și> [1] de la fiul lui, Dodan, pentru trei sute de galbeni ungurești, bani buni, după cum a arătat înaintea noastră și drese de cumpărătură pentru acel sat, pentru că Mirca vornic și fiul său, Dodan, au vîndut acel sat, deoarece ei au fost chezași pentru Dumitrașco Chiriiac pentru 150 de boi cu vaci și 200 de berbeci, pe care el i-a jefuit de la un turc, anume Palavozoglu, în zilele lui Gașpar voievod. Și după aceea, Dumitrașco Chiriiac a avut multă nevoie pentru acele vite și a fugit și a lăsat pe chezașii săi la nevoie. Și pentru acel sat, Scărlet încă a mai cheltuit 300 de galbeni ungurești, bani buni, pentru acel sat.

Deci noi, dacă am văzut între dînșii tocmeală de bunăvoie și plată deplină, iar noi încă și de la noi am făcut această întărire să-i fie lui de credință. Și pentru mai mare putere și întărire am pus pecețile noastre pe acest zapis adevărat al nostru și am iscălit cu mîinile noastre.

Și eu, Ionașco Mînjea uricar, am scris, să se știe.

La Iași, anul 7142 < 1634> iulie 25.

Pătrașco Bașotă mare logofăt < m.p.>.
Eu Savin mare vornic < m.p.>.
Gavril hatman am iscălit < m.p.>.
Eu Dumitrașco cel bătrîn am iscălit < m.p.>.
D< umitrașco> [2] Șol< dan> [2] mare vornic < m.p.>.
Simion Mălaiu mare comis < m.p.>.
Gheorghe mare ceașnic < m.p.>.
Grama mare stolnic <m.p.>.
Eu Petriceaico mare armaș < m.p.>.
Eu Toderașco al treilea logofăt <m.p.>.
Eu Buhuș vistiernic < m.p.>.
Caracaș mare ușer < m.p.>.
Simi< on> [1] mare medelnicer < m.p.>.
Racoviță Cehan logofăt < m.p.>.
Eu Iurașco am iscălit < m.p.>.
Eu Chicoș mare șetrar < m.p.>.
< Erali> [1] mare jitnicer < m.p.>.
Ionașco Ropceanul agă< m.p.>.
Eu Cujbă mare vornic am iscălit < m.p.>.

Bibl. Acad., MCDLVIII/58.
Orig., hîrtie (35,5 × 24,5 cm), unsprezece peceți aplicate.
Cu o trad. de la începutul sec. al XIX-lea.
O copie la Arh. St. București, ms. nr. 628, f. 106—107.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 20 (regest).

---

[1] Loc rupt.
[2] În iscălitură doar „Du" și „Șol".

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) iulie 26, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte slugii sale Simion Băisanul nişte ţigani robi cumpăraţi de la vărul său, Vasile Huhulea călugăr.

† Иѡ Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѻже прїиде, прѣд нами и прѣд въсими нашеми молдавскими болѣри, великих и малих, слоуга нашь, Симиѡн Бъисанꙋл и принес едни запис за сведѣтелство ѡт Ꙋрсꙋ пъх<ърничел> ѡт Бълошещи и ѡт поп Берхѣч ѡт там и ѡт Миръꙋцъ ѡт там и ѡт иних людї добрїи и воини прѣднїи, сице писащие и сведѣтелствꙋющие въ тот запис како прїиде, прѣд ними, Басилїе Хꙋхꙋлѣ калꙋгер, за его доброю волю, неким непонꙋжден ане приселован и дал и подаровал и продал племеникꙋ своемꙋ, слꙋѕи нашемꙋ, Сими Бъисанꙋл, нѣких холопи цигани, на имѣ: Никоаръ, сынъ Бꙋѕат, и братꙋ его, Костантин, и Тома и Д<е>[1]лѣ съ женами и съ дѣти их и сестра им, Пътрана. Тих холопї цигани продал слꙋѕи нашемꙋ, Симиѡн, радї пет десѣт талер среб<ръ>[2]них.

Ино мы, ꙗкоже ꙋвидѣхом междо ними доброволною токмеж и тот запис за сведѣтелство, господство ми вѣровахом и ещеже и ѡт нас дадохом и потвръдихом емꙋ. Тѣм радї, тотї выше писани холопи цигани да ест емꙋ и ѡт господства ми правїи холопи цигани и ꙋрик и потвръжденїе и викꙋпленїе, непорꙋшенни николиже на вѣки. И ин да сѧ не ꙋмишает прѣд сим листом нашим.

Ꙋ Ꙗс, лѣто х҃зрмв юлие кѕ҃.

† Сам господинъ велѣл.

Пътрашко Башотъ вел лѡгофет искал <m.p.>.

Иѡнашкѡ <писал>.

† Io] Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Simion Băisanul şi a adus un zapis de mărturie de la Ursul păh<ărnicel> din Băloşeşti şi de la popa Berheci de acolo şi de la Mirăuţă de acolo şi de la alţi oameni buni şi oşteni de înainte, astfel scriind şi mărturisind în acel zapis cum a venit, înaintea lor, Vasilie Huhulea călugăr, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a dat şi a dăruit şi a vîndut vărului său, slugii noastre Simion Băisanul, nişte ţigani robi, anume: Nicoară, fiul lui Buzatu, şi fratele lui, Costantin, şi Toma şi D<e>[1]lea cu femeile şi cu copiii lor şi sora lor, Pătrana. Pe acei ţigani robi i-a vîndut slugii noastre, Simion, pentru cincizeci taleri de argint.

---

[1] Rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

Deci noi, cum am văzut între ei tocmeală de bunăvoie şi acel zapis de mărturie, domnia mea am crezut şi încă şi de la noi am dat şi i-am întărit. De aceea, acei ţigani robi mai sus scrişi să-i fie şi de la domnia mea drepţi ţigani robi şi uric şi întărire şi cumpărătură, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7142 < 1634> iulie 26.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.

† Ionaşco < a scris>.

Bibl. Acad., CIV/19.
Orig., hîrtie (30,5 × 19 cm), pecete aplicată.

215

1634 (7142) iulie 26.

Mărturia şoltuzului şi pîrgarilor de Vaslui privind vînzarea unei ocini din satul Ivăneşti.

7142 < 1634> iuli 26.

Altă mărturii tot de la şoltuzu cu pîrgarii săi pentru aceasta pricină ce mai sus să arată [1].

Arh. St. Bucureşti, Schitul Golgota, III/8 (nr. 2).
Rezumat dintr-un perilipsis, din 1817 noiembrie 25, cu documentele moşiei Ivăneşti.

216

1634 (7142) iulie 28.

Mărturia şoltuzului şi pîrgarilor de Vaslui privind vînzarea de către Efrim a unei ocini din Ivăneşti lui Mierăuţă Coşescul pîrcălab.

7142< 1634> iuli 28.

O mărturii de la Toader şoltuzul cu 12 pîrgari ot Vasluiu, ce scrii pe numile lui Merăuţi pîrcălabul, ficior lui Ionaşco Coşăscu, cu fraţii săi, ce scrii pentru o ocină ce au vîndut Efrim, Coşăscului, din parte de sus.

Arh. St. Bucureşti, Schitul Golgota, III/8 (nr. 1).
Rezumat dintr-un perilipsis, din 1817 noiembrie 25, cu documentele moşiei Ivăneşti.

---

[1] Se referă la doc. din 1634 (7142) iulie 28 (vezi nr. 216).

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) iulie 30, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte Agahiei, cneaghina lui Ştefan Brăescul, şi lui Gociul diac seliştea Cobîla, ţinutul Hîrlău.

† Иѡ Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавской. Ѡже господство ми дали и потвръдили есми Ѧгахїи, кнѣгини Щефан Бръескꙋл и слꙋзи наш, Гочюл дїꙗк, их правою ѡтнинꙋ и кꙋпежно, ѡт исписок за сведѣтелство что ѡни имали ѡт Моисею Могила воевода, една селище, на имѣ Кобъла, пꙋд боковина, ѡт волост Хрълъvскомꙋ, что тоа ест им кꙋпежно ѡт кнѣгинѣ Тодосїѧ Некꙋрицоае хътмънѣса, радї една сто злоти битиХ, ѡт исписок за даанїе и милованїе что имал пан еи, Некорицъ хетман, ѡт Мирон Барновскїи воевода.

Тѣм радї, како да ест им и ѡт господства ми права ѡтнинv и кvпежно и потвръжденїе, съ въсем доходом. И ни да сѧ не ꙋмишает.

Пис ꙋ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмв юлїе л҃.

† Господинъ казал.

Пътрашко Башотъ вел лѡгофет и искал <m.p.>.

† Борлѣнvл <писал>.

< Pe foaia a doua, documentul început de diac sub altă formă:>

† Иѡ Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавской. Ѡже прїиде, прѣд нами и прѣд ꙋсими нашеми болѣри, великими и малими, кнѣгин<нѣ>[1] Ѧгахїѧ Бръꙗска и Гочюл ѡт Дорохою и ꙋка<зо>[1]вал прѣд нами ....

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit Agahiei, cneaghina lui Ştefan Brăescul, şi slugii noastre, Gociul diac, dreapta lor ocină şi cumpărătură, din ispisocul de mărturie ce ei au avut de la Moiseiu Moghila voievod, o selişte, anume Cobîla, sub făget, în ţinutul Hîrlău, ce le este cumpărătură de la cneaghina Todosia Necuriţoaie hătmăneasa, pentru o sută de zloţi bătuţi, din ispisocul de danie şi miluire ce a avut panul ei, Nicoriţă hatman, de la Miron Barnovschi voievod.

De aceea, să le fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7142 < 1634> iulie 30.

† Domnul a spus.

Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.

† Borleanul < a scris>.

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

< Pe foaia a doua, documentul început de diac în altă formă>:

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, cneaghina Agahia Brăiasca și Gociul de la Dorohoi și au arătat înaintea noastră ......

Bibl. Acad., CXVI/93 a, b, c.
Orig., hîrtie (30,5 × 18,8 cm), pecete timbrată.
Cu două trad. de la începutul sec. al XIX-lea.
O copie la Arh. St. București, ms. 1258, f. 4v.

218

1634 (7142) august 1, Iași.

Vasile Lupu voievod scrie lui Racoviță Cehan logofăt al doilea să aleagă hotarele satului Codăești de ale satului Glodeni.

Noi, **Васнлє воєвод, божїєю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Пишем господства ми нашемѹ вѣрномѹ болѣринѹ Ръковицъ Чєхан вторїи логофет.** Altă, dăm știre că s-au pîrît de față înaintea dumni-mèle popa Gligorie și Lazor cu Vasilie Purcel și cu Loghin de Codăești pentr-o bucată de loc de la Codăești ce să apucă Glodénii. Drept aceia, de multe ori au avut ei pîră pentr-acel loc.

Drept acela lucru, domnie mea te-am ales de boiarin bun și înțelept. Deci acmu, a triia oară să strîngi oamini buni și bătrîni, megieși carii vor ști bine și să nu hie argați sau oamini di laturi ci nu vor ști, ci să hie oamini buni de prinpregiur. Deci să cauți să alegi niște oamini carii vor ști mai bine, să-i giuri și să iae brazdile în cap. Deci pre undi vor da ei cu sufletile lor c-au pojovăit Codăieștii de vac și pre unde au ținut ei cu uricile lor, pre-acolea să le stîlpiți și să le hotărîți Glodenilor și Codăeștilor și nimănui să nu fățăriți, ci cum va hi mai cu dreptul așa să le socotiț și să le hotărîț. Și să le faci și carte la domniia mea. Într-alt chip să nu hie.

Ѹ Ѩс, въ лѣто ҂зрмв августъ а.

Сам господинъ велѣл.

Фочѣ.

Întocma cu urighinalul.
Chirica ban.
Enachi ban.

Bibl. Acad., DIV/7.
Copie din 1835.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) august 1, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte slugilor sale, Ilie Papară şi Babac satul Cumpăneşti, pe Tîrnauca, cu poienele Floca şi Cîrlanele, satele Burani şi Mănăileşti şi jumătate din satul Văsieni, toate pe Botna, în urma judecăţii pe care au avut-o cu Panăş şi Bălan.

† Ꙇѡ Васнлїє воєвода, божїєю милостию, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже прїндє, прѣд нами и прѣд нашн[шн]ми молдавскими болѣри, вєликими н малими, Панъш, внꙋк Барноски и Бълан, сынъ Барноски и тѣгали за лицо, прѧд нами, на Илїє, сынъ Ѡнчюл, и на Папарѣ, зєт Ѡнчюл, и на Бабак, <сынъ>[1] Лꙋпꙋл, и Ѡнчюл и Магдалина и Ꙗница и на иншиx съродницє иx, радї село Кꙋмпънещи, съ полѣна Флока и дрꙋга полѣна, на имѣ Кръланєлє и радї єдин xрєблю, что тот на поток Трънаꙋка и радї село Бꙋрани и Мънънлєщи и половина[!] село Васїани част долнѣи, что тотї селове съ бродове за млени, на потоцѣ <Бот>[2]нєи.

Тажє Панъш съ Бълан, сынове Брънoски, ꙋказовали прѣд нами єдин ꙋрик стар и без пєчатї и Казал ажє єстъ им дѣдинꙋ въ тотї селове и въ тот xрєблю и въ тои полѣни, а дрꙋги нарѣдєнїє нє имали.

Ꙗ слꙋги наше, Илїє и Папарѣ и Бабак, ѡни поставили прѣд нами нарѣдѣнїю и исписоачє ѿ Пєтра воєвода, како єст викꙋплєнїє ѿтьцим иx, Лꙋпꙋл и Ѡнчюл и Магдалини и Ꙗница, ѿ Варвара, дочка Тєл .....[2] <с>толнєк, ѿ привилїю что имал ба<ба>[2] иx, Софїика, ѿ младаго Стєфана воєвода радї двѣ . . .[2],

Ино ми съ въ<сѣми на>[2]шими болѣре, ꙗко ꙋвидѣxом тоти прави <нар>[2]ѣдєнїє, что ꙗвил Илїє и Папарѣ <и Бабак>[2], испривилїꙗ ѿ младого Стєфана воєвода и Пєтра воєвода, а ѡни ѡправили сѣ ѿ прѣд нами и поставили соби фєръє к҃д злоци въ вистѣрю господства ми. Ꙗ Панъш съ Бълан, сынове Брънoскїє, а ѡни <зос>[2]тали ѿ прѣд наш съвѣто и закона зємскои. Иню ѿ нынѣ на прѧд болшє да нє имаєт маи тєгатї, а ни добиватї за сїю тѣж, николижє на вѣки. И ин да сє <нє>[3] ꙋмишаєт прѧд сим лист наш.

Ꙋ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмв авгꙋст а.

† Сам господинъ велѣл.

Пътрашко Башотъ вел лѡгофєт искал <m.p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Panăş, nepotul lui Barnoschi şi Bălan, fiul lui Barnoschi şi au pîrît

[1] Loc şters.
[2] Loc rupt.
[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

de faţă, înaintea noastră, pe Ilie, fiul lui Onciul, şi pe Papară, ginerele lui Onciul, şi pe Babac, < fiul> [1] lui Lupul, şi Onciul şi Magdalina şi Aniţa şi pe alte rude ale lor, pentru satul Cumpăneşti, cu poiana Floca şi altă poiană, anume Cîrlanele şi pentru un iaz ce este pe pîrîul Tîrnauca şi pentru satul Burani şi Mănăileşti şi jumătate din satul Văsiani, partea din jos, care sate cu vaduri de mori sînt pe pîrîul Botna [1].

Astfel Panăş cu Bălan, fiii lui Bărnoschi, au arătat, înaintea noastră, un uric vechi şi fără pecete şi au zis că au dedină în acele sate şi în acel iaz şi în acele poieni, iar alte drese n-au avut.

Iar slugile noastre, Ilie şi Papară şi Babac, ei au pus înaintea noastră dres şi ispisoace de la Petru voievod, cum este cumpărătură părinţilor lor, Lupul şi Onciul şi Magdalinei şi Aniţei, de la Varvara, fiica lui Tel ...... [1] stolnic, din privilegiu ce a avut bunica lor, Sofiica, de la Ştefan cel Tînăr voievod, pentru două ...... [1].

Deci noi, cu toţi boierii noştri, cum am văzut acele adevărate drese, ce a înfăţişat Ilie şi Papară < şi Babac> [1], privilegii de la Ştefan cel Tînăr voievod şi Petru voievod, ei s-au îndreptat dinaintea noastră şi şi-au pus ferîe 24 zloţi în visteria domniei mele. Iar Panăş cu Bălan, fiii lui Bărnoschi, ei au rămas dinaintea sfatului nostru şi a legii ţării.

Deci de acum înainte mai mult să nu mai pîrască nici să dobîndească pentru această pîră, niciodată în veci. Şi altul să < nu> [2] se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7142 < 1634> august 1.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.

Arh. St. Iaşi, CLXXXVII/2.
Orig., hîrtie (31,5 × 20,5 cm) deteriorat, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad din 1754 aug. 20, de Simion Cheşcu uricar, şi alta, în limba rusă, *ibidem*, CLXXXVII/3—4.

220

1634 (7142) august 1.

Dumitraşcu, fratele său Ionaşcu şi sora lor, Marina, dau lui Gheorghe Roşca vistier jumătate din satul Izbişte, ţinutul Orhei, în schimbul a două fălci de vie la Huşi, precum şi jumătate din seliştea Pietrosul, pentru că le-a scos ocinile de sub împresurare.

Zapis a Sturzii logofăt de schimbu pe Izbişte ot ţinutul Orheiului. 7142 < 1634> avgust 1.

---

[1] Loc rupt.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

Adecă eu, Dumitrașcu și cu frati-mieu, Ionașcu, și cu sora noastră, Mărina, ficiorii Fătălui, nepoții Irinii Zbiroai ce-au fost vorniceasă, de bunăvoe noastră ni-am tocmit di-am schimbat cu dumnelui Ghiorghie Roșca vistiernic, datu-e-m giumătate di sat din Izbești, din ținutul Orheiului, ci ni-au fost noaî moșie driaptă, iar dumnelui ni-au dat pintru aciastă moșie 2 fălci di vie la Huși, în Dric, lucrată, cu roadi, iar pintru o falce ni-au dat 58 di galbini bani buni. Așe ni-am tocmit și ni-am făcut și drese domnești pri aciste ocine ce-am schimbat, ca să fie neclătit în veciu.

Așijdere, noi aciști trii frați, ci mai sus sintim scriși, dat-am din părțile noastre, giumătate de săliști din Petrosul, pintru ce-au înblat dumnelui di ni-au scos aceste ocini, fiind împresurati. Ci nimi din săminție noastră să nu aibă a triabă a să mestica.

Iar ficiorilor vornicului Lupului s-au prinsu unchiu-său să di Costantin și Dumitru și săminție lui, cum să vor pute tocmi pintru ci au nevoit și vornicul de i-au scos și părțîle lor.

Și această tocmală s-au făcut dinainte a mulți boeri și omini buni cari mai gios s-au iscălit.

Pătrașco vel logofăt.
Bașotă hatmanul.
Toma postelnicul.
Ghiorghie sîn Lupul vornicul.

Arh. St. București, Ms. nr. 628, f. 635 r.—635 v.
Copie.

221

< Cca. 1634> august 5, Todereni.

Mîndroaia și fiii săi din Todereni vînd lui Andreica partea lor de ocină din Todereni.

† Adecăte eu, Mîndroia, cu ficiorii mii din Toderéni, însămi pre mine scriu și mărturisăscu cu ciăstŭ zapis alŭ meu cumu am vîndut partea mea de ocină, a treia parte din giumătate de un stelpu din Toderéni, din tot locul ce să va alége partea mea. O am vîndut Andreicăi, ca să-i hie lui și ficiorilor săi direaptă ocină și moșie în véci neclătită. Și i-o am vîndut de bunăvoia mea, de neméne nevoită și nesilită și mé-au datu bani gata treizăci de talere bătute.

www.dacoromanica.ro

Şi în tocmala nostre au fost popa Nicula şi Iosip ot C<li>[1]meşti, Gligorcea tij i Micul ot Ţăpăloşéni şi Pavel tij i Toader Cerne<s>[2]cul ot Toderéni, Ilarie tij şi mulţi oameni.

Şi mai pre mare credinţă ne-am pus şi peceţile, să să crează.

† Ѹ Тодерѣни, мѣсеца авгѹст ѕ҃[3].

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi, Fond Spiridonie, XVIII/8.

Orig., hîrtie (22,5 × 16,5 cm), cinci peceţi aplicate.

Datat după doc. din 1634 ian. 9, în care este pomenit Andreica din Todireni (vezi nr. 11).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 67—68 (orig.).

222

1634 (7142) august 5, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Pobrata satul Hereşti, care fusese în stăpînirea lui Cujbă.

† Иѡ Васнлїе воевода, божїею милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Dat-am cartea dumni-méle rugătorilor noştri, egumenului şi călugărilor de la svînta mănăstire de la Pobrata, spre-acea ei să fie tari şi putérnici cu cartea dumi-méle a opri satul Hereştii, cu tot locul şi cu tot venitul, ce acela sat au fost pre mîna lui Cujbă. Acmu domnia mea l-am dat sventei mănăstire.

Deci numai ce va hi pîinea vornicului, acéia să o lase în pace, iar cu altă cu nemică să n-aibă dumnealui treabă, ce cu tot venitul ce va hi pre hotariul acelui sat să aibă treabă călugării.

Altul să nu să améstece preste cartea dumi-méle.

Ѹ Ѩс, въ лѣто ҂зрмв авгѹст ѕ҃.

† Сам господинъ велѣл.

† Фочѣ <писал>.

Bibl. Acad., DCXLIV/147.

Orig., hîrtie (31,9 × 20 cm), pecete aplicată.

O copie, la Arh. St. Iaşi, CCCXI, f. 83.

---

[1] Lectură nesigură.

[2] Omis.

[3] Data de zi este nesigură; poate fi şi 15.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) august 7, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Pobrata satul Hereşti cu Poiana Oamenilor, pe apa Moldovei, după judecata avută cu Cujbă fost mare vornic.

† Иѡ Басилїе воевода, божїею милостїю, господаръ Земли Молдавской. Ѡже прїидоша, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими болѣри, молебници наши, калꙋгери ѡт свѧтаѧ монастире Побрата и тѣгали сѧ за лицо, прѣд господства ми, съ болѣринꙋ наши Кꙋжбъ бив дворник радї село Херещи, что на Молдавстѣи рѣцѧ, что тот село Херещїи бывше възѣло болѣрин нашь Кꙋжбъ когда быв вел дворник, при дьни Алеѯандрꙋ Илїаш воевода, радї нѣких смръти чьловѣци что сътворил сѣ на том мѣсто свѧтомꙋ монастир, на мѣсто нарицаеми Полѣна съ Чьловѣци. И възѣл сѧ тогда тот село радї тотї смръти и маи вратил Кꙋжбъ дворник л҃ скоти, воли съ крави, въ рꙋках тим чьловѣци котории были сърѡдннце тим мрътви.

Ино господство ми съ въсими наши болѣри съмотрихом и избрахом тот съд, како да имает датї и вратити калꙋгери ѡт свѧтом монастир Побрата тотї л҃ скоти, воли съ крави, въ рꙋк болѣрин наш, Кꙋжбъ бив дворник, радї тотї скотї что ѡн дал тим людї съмрътвими.

И да имает калꙋгери дръжатї тот село Херещи, съ Полѣни Чьловѣци, за ниже господство ми простихом за тоти мрътви, пониже было тот мѣсто господаръско и было правда даанїе и милованїе старомꙋ Петрꙋ воевода тое свѧтомꙋ монастирꙋ Побратꙋ.

Тѣм радї, да ест и ѡт господства ми тотї село Херещїи, съ Полѣни Чьловѣци и съ брод за млени и съ садове и съ ѡчинщенїе и съ въсем доходом, пак свѧтомꙋ монастирꙋ Побрато, непорꙋшенꙋ и неподвиженꙋ на вѣкы вѣчни. А болѣринꙋ наш Кꙋжбъ дворник да не имает маи тегати или ꙋмишати сѧ николиже.

А аще маи проꙗвлѣет сѣ въ нѣкою врѣмѣ нѣких нарѣденїе на тот село, тотї да сѧ не вѣроет. И ни да се не ꙋмишает прѣд сем листом наш.

Пис ꙋ Ꙗс, въ лѣто ҂з҃р҃м҃в август з҃.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Басилие вѡевѡда <m.p.>.

<Pe verso>: Пътрашко Башотъ вел лѡгѡфет искал <m.p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire Pobrata şi s-au pîrît de faţă, înaintea domniei mele, cu boierul nostru Cujbă fost vornic pentru satul Hereşti, care este pe rîul Moldova, care acel sat Hereşti a fost luat de boierul nostru

www.dacoromanica.ro

Cujbă cînd a fost vornic, în zilele lui Alexandru Iliiaş voievod, pentru nişte morţi de oameni ce s-au făcut pe acel loc al sfintei mănăstiri, pe locul numit Poiana cu Oameni. Şi a luat atunci acel sat pentru acei morţi şi a mai întors Cujbă vornic treizeci de vite, boi cu vaci, în mîinile acelor oameni, care au fost neamuri acelor morţi.

Deci domnia mea cu toţi boierii domniei mele, am cercetat şi am ales acea judecată, ca să aibă a da şi a întoarce călugării de la sfînta mănăstire Pobrata acele 30 de vite, boi cu vaci, în mîinile boierului nostru, Cujbă fost vornic, pentru acele vite pe care el le-a dat acelor oameni cu morţii.

Şi să aibă călugării a ţine acel sat Hereşti cu Poiana Oamenilor, pentru că domnia mea i-am iertat de acele morţi, pentru că a fost acel loc domnesc şi a fost dreaptă danie şi miluire a bătrînului Petru voievod acelei sfinte mănăstiri Pobrata.

Pentru aceea, să fie şi de la domnia mea acel sat Hereşti cu Poiana Oamenilor şi cu vad de moară şi cu grădini şi cu curături şi cu tot venitul iarăşi sfintei mănăstiri Pobrata, neclintit şi nestrămutat în vecii vecilor. Iar boierul nostru Cujbă vornic să nu aibă a mai pîrî sau a se amesteca niciodată.

Iar dacă se vor mai afla în vreo vreme nişte drese pe acel sat, acelea să nu se creadă. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7142 < 1634> august 7.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p.>.

< Pe verso>: Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.

Bibl. Acad., DCXLIV/149—150.
Orig., hîrtie (40 × 27,5 cm), pecete timbrată.
Cu o trad. din sec. al XIX-lea.
Altă trad. din sec. al XX-lea, la Arh. St. Iaşi, CCCXI, f. 83v—84.

224

< 1634 — 1650> august 8, Iaşi.

Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava scrie aprozilor, vătafilor şi juzilor de ţigani să nu învăluiască ţiganii mănăstirii Tazlău.

† Єто аз, Гаврил хетман и пъркълаб Сѹчавскїи. Scriem la aprodzii cari bateţi ţigani şi la ficiori noştri şi la vătaj şi la giudzi de ţigani. Dămu-vă ştire că s-au jăluit înnaintea noastră rugătorii noştri, călugării de la mănăstire de la Tazlău, pre voi, dzicîndu că le învăluiţi ţiganii şi-i

www.dacoromanica.ro

ciubotiţi, de care lucru n-aveţi învăţătură să învăluiţi ţiganii svintii mănăstiri.

Pentr-acéia, deca veţi vedea cartea noastră, iar voi foarte să lăsaţi în pace toţi ţiganii mănăstirii, întru nemic să nu-i învăluiţi, nice la lucru să nu-i mînaţi, nice să-i ciubotiţi, pre care ţigani au arătat şi dirésăle înnaintea noastră, anume:

Васила́е циган съ жъна и съ дѣтѣ, Ифрим съ жъна и съ дѣти, Алекса съ жъна и съ дѣти, Єнмиwн съ жъна и съ дѣти, Пъркꙋл съ жъна и съ дѣтих, Кꙋлаи съ жена и съ дѣтих, Бꙋлибоцъ съ жъна и съ дѣтих, Щефан съ жъна и съ дѣтих, Глигори съ жъна и съ дѣтих, Чюдин съ жъна и съ дѣтих, Трифан съ жъна и съ дѣтих, Лꙋпꙋл съ жъна и съ дѣтих, Бежан съ жъна и съ дѣтих и Васила́е съ жъна и съ дѣтих, Дꙋмитрашко съ жена и съ дѣтих, Тома съ жъна и съ дѣтих, Донич съ жъна и съ дѣтих, Конкꙋл съ жъна и съ дѣтих, Андроник съ жъна и съ дѣтих, Дꙋмитрꙋ съ жъна и съ дѣтих, Иwн съ жъна и съ дѣтих, Битан съ жъна и съ дѣтих, Голѣ съ жъна и съ дѣтих, Щефан съ жъна и съ дѣтих, Иwнашко съ жъна и съ дѣтих, Васила́е съ жъна и съ дѣтих, сынъ Пънтела́и съ жъна и съ дѣтих, Костин съ жъна и съ дѣтих, Костантин съ жъна и съ дѣтих, Лъкꙋстъ съ жъна и съ дѣтих, Щефан съ жъна и съ дѣтих[1].

ꙋ Яс, авгꙋст ӣ.

Гаврил жетман <m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava-Iaşi, XXXII/87.
Orig., hîrtie (31 × 19,5 cm), o pecete aplicată, căzută.

Datat după Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava.

225

1634 (7142) august 8, Iaşi.

Vasile Lupu voievod porunceşte slugilor domneşti din ţinutul Suceava să lase în pace satul Vîlceşti al mănăstirii Galata de Sus, întrucît este scutit de dări.

† **Иw Васила́е воевода, божїею милостїю, господарь Земли Мwлдавской.** Scriem domniia mea tuturor slugilor noastre, cîţi veţi înbla cu slujbele domniei méle la ţînutul Sucévei. Deacă veţ vedea cartea domniei méle, iară voi să aveţi a lăsa în pace satul Vîlceştii, ce iaste a svintei mănăstiri a Galatei de Sus, să fie în pace de sulgiu şi de iliş şi de untu şi de lucru şi

[1] Pe lîngă numele ţiganului se repetă de fiecare dată formula „cu femeia şi cu copiii lor".

www.dacoromanica.ro

de ceară şi de alte angherii mai mănunte, numai să aibă ei a-ş plăti birul cît vor fi scriş în catastih, den vistiiariul domniei mele.

Dereptu aceia, nici cartea domniei mele să nu le luaţi, nici pecetluit să nu le < cere>[1]ţi. Aşijdere şi voi pîrcălabi şi globnici de acel ţînut, să socotiţi, de să vor afla nescai oameni, făcători răi, în sat, furi sau tîlhari, de faţă, pre acee să-i prădaţi şi să-i globiţi, iară oamenii cei derepţi să-i lăsaţi în pace, întru nemic să nu-i învăluiţi.

Iară cine va învălui, bine să ştie, că de mare certare vor fi de la domniia mea.

Тоє пишем господство ми, инак не бѫдет.

Ꙋ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмв авгѹст и҃.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Василїе воивода <m.p.>.

† Ꙗнаки <писал>.

Bibl. Acad., XLVI/139.
Orig., hîrtie (32,5 × 19,5 cm), pecete aplicată.
Două copii la Arh. St. Bucureşti, ms. nr. 628, f. 203 v., şi ms. nr. 629, f. 291.

226

1634 (7142) august 8.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt al treilea şi lui Gheorghe Jora fost sulger cîte o jumătate de sat din Badeuţi şi Săbăşani, pe pîrîul Başău, ţinutul Dorohoi, cumpărate de la Căzacul, fiul lui Gheorghe comisul din Cîrsteşti.

Suret de la Vasili vodă din anul 7142 < 1634> avgust 8.

† Cu mila lui Dumnădzău, Ioan Vasili vodă, domnu Ţări Moldovii. Iată au vinit, înainte noastră şi înnainte boerilor noştri, mari şi mici, sluga nostră, Căzacul, ficiorul lui Ghiorghi comisu din Cîrsteşti, di a lui bunăvoe, di nemi silit, nici asuprit şi au vîndut a sa driaptă ocină şi moşie, jumătate di satu di Badiuţi şi jumătate di sat di Săbăşani, ce sînt în ţînut Dorohoiului, cu bălţi di peşti şi cu iazuri şi cu vadu di moară pi pîrîul Başovii, din gios di tîrgul Ştefăneştii. Pre acili li-au vîndut boeriului domnii mili, Pătraşcu Ciogoli ci au fost treti logofăt, printru trii sute de taliri, bani gata. Iar cielantă jumătate de sat dintr-amîndoa satili, adică din Badiuţi şi din Săbăşăni, iarăşi s-au vîndut boeriului dumnii meli, lui Ghiorghii Jora ci au fost sulgir, dript trei sute di taleri, bani gata. Şi sculîndu-să boeriul nostru

---

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Pătraşcu Ciogole şi Gheorghii Jora sulgir, li-au dat toţi banii deplin, ci mai sus scrii, în mînuli Căzacului, ficiorul lui Ghiorghii comisu; au mai datu şi un ispisocu ci l-au avut ei di la Costandin Movila vodă în mînuli lui Ghiorghii Jora.

Pintru acili şi domnii mi, văzîndu a lor bună învoială şi tocmală şi plată deplină, şi încă de la domniei mi am dat şi am întărit acistor di mai sus scrişi boeri, ca să li hii lor amîndoo satili acisti, Badeuţii şi Săbăşanii şi cu tot vinitul, cu bălţi şi cu hiliştii şi cu vadul di moară ci esti pi pîrîul Başovi, dreaptă ocină şi moşii şi cumpărătură şi uricu de întăritură, cu tot vinitul, niclătit şi niruşiiti nici odănoară în veci. Şi altul nimi să nu să amistici pristi hrisovul nostru.

Însum domnii mi poroncindu.

Bibl. Acad., CII/186.
Copie.

227

1634 (7142) august 8.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Mihaşco Cornaci diac două jirebii din satul Dersca, cumpărate de la Minta ş.a.

Ispisocu scrisu pe sirbiia de la Vasilii voievod în carele scriia că au venitu înnaintea mării salė şi a tuturoru boiariloru sluga sa Mihaşco Cornace diiacu şi au adusu unu zapisu de mărturiia de la Gricica şoltuzulu şi 12 pîrgari dinu tîrgulu Siretiului şi de la alţi oameni buni şi oşteni ce-au fostu mai înnainte, scriindu aşa şi mărturisindu, precum au venitu înnainte lor Minta, sora Zaharii, fata lui şi feciorul ei, Griga, şi nepotulu ei, Tudoraşu, feciorulu lui Madonniia, şi de a loru bunăvoia, de nimė siliţi, nici asupriţi şi au vîndutu a loru driaptă moşiia dinu moşi, doao jrebii dinu Dersca, partea Ţicşii, cu locu în vatra satului şi în cînpu şi în pădurė şi cu totu vinitulu. Acelė doao jrebie li-au vîndutu ei părintelui loru, popii lui Cornaciu din Derzsca, dreptu 43 zlat de argintu.

Deci şi mărie sa, vădzîndu acėlu zapisu de mărturiia şi altŭ zapisŭ de cumpărătură de la Ştefanu Tomşe voievod, iarăşi pre acele doao jrebii ce s-au scris mai susu, s-au încredinţatu şi pentru acėia şi mărie sa i-au datu şi i-au întăritu acele 2 jrebii, ce s-au scris mai sus, din sat din Derzsca, partea Ţicşei, ca să-i fiia şi de la mărie sa driaptă moşiia şi cumpărătură şi uricu şi întăritură cu totu venitulu, nestrămutatė nici odănăoară în vecii de veci.

Din anii 7142 < 1634> avgust 8.

Bibl. Acad., Ms. nr. 111, f. 27v—28r.
Traducere.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) august 8.

Marii boieri adeveresc vînzarea de către Căzacul, fiul lui Gheorghe comis, a unei jumătăţi din satele Badeuţi şi Săbăşeni, ţinutul Dorohoi, lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt, iar a celeilalte jumătăţi din satul Badeuţi lui Gheorghe Jora fost sulger.

Suret scos rumâneşte de pe o mărturii sîrbască a cîţiva boeri, din let 7142 < 1634> avgust 8.

† Adică eu, Pătraşcu Başotă vel logofăt şi eu Savin vel vornic de Ţara de Gios şi eu Dumitraşcu Şoldanu marele vornic de Ţara de Sus şi eu Gavril hatman şi pîrcălabul Sucevii şi eu Grigorie Urechi marele spatar şi Gheorghi marile păharnic şi Dumitru Buhuş marele visternic şi Grama marele stolnic şi Simion Mălaiu vel comis şi Toader Petreceicu vel armaş şi Iuraşcu vtori logofăt şi Vasile Banul vtori visternic şi Toma sulgiriul şi Lupul Prăjescul cruceriu şe Ghenghe ce au fost logofăt şi Cujbă ce-au fost visternic[1] şi Iuraşcu Başotă ce-am fost hatman şi alţi boeri ai curţii a milostivului nostru domnu. Iată au venit, înnaintea noastră, Căzacul, ficior lui Gheorghi din Cîrsteşti, de a lui bunăvoe, de nimi silit, nici asuprit şi au vîndut al lui driaptă ocină şi moşie, jumătati de satul Badeuţii, încă ş-altă giumătati de satul Săbăşenii, ce sint în ţinutul Dorohoiului, cu bălţi de peşti şi cu heleştei şi cu vad de mori, pe pîrîu Başove, ce iaste din gios din Ştefăneşti. Pre acele li-au vîndut lui Pătraşcu Ciogole ce au fost logofăt, dintr-amîndoă satele, din Badeuţ şi din Săbăşeni, iarăş celelante giumătate din Badeuţ li-au vîndut lui Gheorghi Jora ce au fost sulgeriu, drept 300 de taleri, bani gata. Şi sculîndu-să Pătraşcu Ciogole logofăt şi cu Gheorghi sulgeriul li-au dat toţ bani deplin, ce mai sus scrii, în mînule Căzacului, ficior lui Gheorghi comis şi li-au dat Căzacu şi ispisoc ce l-au avut de la Costandin Movila vodă; pre a< ce>[2] l ispisoc, el l-au dat lui Gheorghi Jora sulgeriul.

Pentru aceia, dacă am văzut a lor bună învoială şi tocmală şi plată deplin, iată am dat şi de la noi şi li-am făcut acest zapis, ca să le fie lor de mari credinţă şi de pre aciasta să aibă a-ş face şi dresă domneşti.

Şi pentru mai mari credinţa, ni-am pus şi peceţile noastre.

Bibl. Acad., CII/187.
Trad. din sec. al XVIII-lea.

---

[1] Greşit, pentru „fost mare vornic".
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

229

1634 (7142) august 8.

Mărturie pentru cumpărarea unei ocini de către Damian din Tatomireşti de la Vasile şi fratele său Dumitru.

† Acesta mărturie cum au cu< m>[1]părat Dămiian den Tatumirişti partea de ocenă de la Vasilie, feciurul Fluriei şi de la frate-seu, de la Dumietru şi nu ş-au lăsat înnapui nemică de partea lui Dumietru[tru]. Au cu< m>[1]părat Dămiian den Tatumi< ri>[1]şti de la Vasilie şi de la Dumitru, feciurie [feciurie] [2], nepuţei lui Gruzav, strénepuţei Mîrzei şi Tenciuli să nu ma<i>[1] aibă neci o trabă la Tatumirişti. Şi au dat Dămiian den Tatumiereşti pre ace ocenă acelor dui fraţ, au dat o sută de talere şi şease bani [3] proşti.

Şi o au cumpărat dentre mulţe omene bune şi bătrîni şi tenere, anume a fustu vătămanul den Scî< n>[1]téi şi pupa Ştefan de aculu şi pupa Gurcea de aculu şi Vasilie Rubuţ de aculu şi Ionaşcu de aculu şi Petre de aculu şi Mecica de aculu şi feciurul i Blăgui, aneme Sava şi Gavril Pălecaş] şi Dumitru Otur de aculu şi mulţe omene bune şi bătrîne şi tenere. Şi au cu< m> [1]părat ace parte acelur dei fraţ tuată den satu de Tatumirişti, cu venetul seu, cu tut ce le s-au ales despre fraţi sei.

De cesta mărturisim cu sufletele nuastre şi ne-m pus şi peceţele, se se ştie.

Въ лѣто ҂зрмв мѣсеца авгѹст и҃ днн.

Пнс пѹп Гѹрчѣ.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bîrnova, VI/3.
Orig., hîrtie (31,7 × 21,8 cm), şase peceţi aplicate.

230

1634 (7142) < august> 9.

Vasile Lupu voievod întăreşte călugărilor de la mănăstirea Dobrovăţ un loc de prisacă în branişte, pe Covasna.

Suret de pe ispisoc sîrbăscu de la Vasîle voievod, 7142 < 1633> octombrie 9 [4].

Iată domniia me am dat şi am întărit rugătoriului nostru, egumenului şi a tot săborului de la svînta mănăstire Dobrăvăţului dreptă ocină lor,

---

[1] Omis.
[2] Aşa în orig.
[3] Corectat ulterior în „taleri".
[4] Data este greşită. După Pătraşco Başotă mare logofăt documentul trebuie să fie din anii 1634—1635. O menţiune, Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, CXVIII/4 (nr. 2) poartă data 7142 (1634) august 9; probabil, copistul a greşit la transcrierea lunii.

www.dacoromanica.ro

danii şi miluire ce o au avut-o de la bătrînul Ştefan voievod, un loc de prisacă ce este în branişti, pe Covasna, pe unde au hotărît slugile nostri Mateiu aprodul din Mirceşti şi Filip brănişteriul şi Toder biv brănişter şi Blaga tij i Toder Coropceanul şi Ionaşcu Vlădiceanul şi Pătraşcu, începîndu-se hotarul opcina din prihodişti Nuoreştilor, de către hotarul homorenilor, de acolo opcina unde mergi pîn la Mărtureii şi pîn la movila ce mare, de acole în capul piscului, în hotar şi de acolo tocma pîn la puţul ţuţuranilor, de acole la Dealul cel vechiu, de către homorenul, în drumul Tatarîlor, pîn la culme delului unde se înpreună cu hotarul.

Drept aceia, acest de mai sus arătat hotar să fii mai sus numitei sfintei mănăstiri Dobrovăţului şi de la noi danii şi miluire şi întăritură şi uric, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară în veci. Şi altul să nu să amestece.

Însuş domnul au poroncit.

Pătraşcu Başotă vel logofăt au iscălit.

De pe sîrbie pe limba moldovinească am tălmăcit la anul 1816 săptembrie 24.

Ionichie dechiu < m.p.>.

Erei Grigorie sichelar < m.p.>.

Neofit ieromonah < m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, Mitropolia Moldovei, CLIX/4.
Traducere.

231

1634 (7142) august 10, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neaniul vornic de gloată o poiană din hotarul satului Tomeşti, în urma judecăţii avute cu călugării de la mănăstirea Voroneţ.

† Ιω Βасилїє воєвода, божїю милостїю господаръ Земли Мωлдавской. Ѡже приидошѣ, прѣд нами и прѣд въсими нашими мωлдавскими болѣри, великими и малими, молебници наши, калѹгери ωт свѣтаа монастири Воронец, на имѣ .....[1] и тегали лицом, прѣд господство ми, болѣрина господства ми Нѣнюл дворник глωтинин, радї една полѣна еже ест въ хотар село Томещи, под пасикѹ калѹгером ωт лаз, рѣкѫще калѹгери аже не ест тоа полѣна ωт хотар село Томещи, нж ωт хотар тои пасици. А болѣрин господства ми Нѣнюл дворник глωтшин, ωн ѹказовал исписок за тѣж ωт Ѩсиси Могила воєвода, из пѫрвоѫ

[1] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

господство, како тєгал сѣ лицом съ єгȣмєн Харитон и съ иншиⲭ калȣгєри, пакижє ѡт Воронєц, ради тоа полѣна вишє писанна и ѕостал тѡгда Нѣнюл дворник на калȣгєри понєжє ѡбрѣтоⲭ сѣ како єст ѡт ⲭотар сєло єго.

Ино господство ми и съ въсѣго съвѣта нашєго сѫдиⲭом иⲭ по законȣ ѕємскои и ни єдного нє вѣроваⲭом, нѫ посладⲭом господство ми нашєго болѣрина Каракаш вєл ȣшѫри и Кѡндрѣ бив пъркълаб, како да съматрѣют ѕа сєго дѣло, како ѡбрѣщєт сѣ по правдою, по законȣ ѕємскои. И събирали люди добри, ѡкрєстни мєџїаши и съмотрили из рѣдȣ тои полѣнȣ и ѡбрѣтошѣ како єст тоа полѣна ѡт ⲭотар томȣ сєло вишє писан Томєщии.

И принидошѣ прѣд господства ми, вишє гисани, болѣрин господства ми, Кара<ка>[1]ш вєл ȣшѣр и Кондрѣ бив пъркълаб и свєдитєлствовали, прѣд господства ми и прѣд въсєго съвѣта господства ми, како єст тоа прѣд рєчєнна полѣна праваа ѡтнина болѣринȣ господства ми вишє писанномȣ, Нѣнюл дворник, ѡт ⲭотар сєло Томєщи, а калȣгєри нє имают ни єдно дѣло.

Тѣм ради, ѡт силѣ на прѣд, да имаєт Нѣнюл дворник дѫржати тоа полѣнȣ въкȣпѣ съ иншаго ⲭотар сєло Томєщи, понєжє єст ємȣ праваа ѡтнина.

И да нє имают май тєгати сѣ ради сїга тѣж николижє на вѣки. И ин да сѣ нє ȣмишаєт.

Пис ȣ Ѩсоⲭ, въ лѣто ⲭзрмв, авгȣст ї дьни.

† Сам господинъ вєлѫл.

† Пътрашко Башотъ вєл лѡгофєт искал <m.p.>.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri, călugării de la sfînta mănăstire Voroneț, anume . . . .[2] şi au pîrît de față, înaintea domniei mele, pe boierul domniei mele Neaniul vornic de gloată, pentru o poiană ce este în hotarul satului Tomeşti, sub prisaca călugărilor din laz, spunînd călugării că nu este acea poiană din hotarul satului Tomeşti, ci din hotarul acelei prisăci. Iar boierul domniei mele Neaniul vornic de gloată a arătat ispisoc de pîră de la Moisi Moghila voievod, din prima domnie, cum s-a pîrît de față cu egumenul Hariton şi cu alți călugări, iarăşi de la Voroneț, pentru acea poiană mai sus scrisă şi a rămas atunci Neaniul vornic pe călugări pentru că s-a aflat că este din hotarul satului lui.

Deci domnia mea şi cu tot sfatul nostru i-am judecat după legea țării şi nu am crezut pe nici unul, ci domnia mea am trimis pe boierul nostru Caracaş mare uşar şi pe Condrea fost pîrcălab ca să socotească de acest

[1] Omis.
[2] Loc alb.

www.dacoromanica.ro

lucru, cum se va afla după dreptate, după legea ţării. Şi au strîns oameni buni, megieşi dimprejur şi au cercetat de rîndul acelei poieni şi au aflat că este acea poiană din hotarul acelui sat mai sus scris, Tomeşti.

Şi au venit, înaintea domniei mele, mai sus scrisul boier al domniei mele, Cara< ca>[1]ş mare uşar şi Condrea fost pîrcălab şi au mărturisit, înaintea domniei mele şi înaintea întregului sfat al domniei mele, că este acea înainte zisă poiană dreaptă ocină a boierului domniei mele mai sus scris, Neaniul vornic, din hotarul satului Tomeşti, iar călugării n-au nici o treabă.

Pentru aceea, de acum înainte să aibă a ţine Neaniul vornic acea poiană, împreună cu alt hotar al satului Tomeşti, pentru că îi este dreaptă ocină.

Şi să nu aibă a se mai pîrî pentru această pîră niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7142 < 1634> august 10 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.

† Şaidîr < a scris>.

Arh. St. Iaşi, CLXXII/21.
Orig., hîrtie (44 × 27,4 cm), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1784.
Altă trad., *ibidem*, CCLXXI/16.

EDIŢII: Băleanu—Stoide, *Doc. Neniul*, p. 41—42 (orig., cu trad.).

232

1634 (7142) august 11, Iaşi.

Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Udrea Gînscă cu neamurile lui şi Isac Dediul eu fratele său Toader pentru a treia parte a satului Starosilţi, sub Cozanciu, întărindu-le acestora din urmă stăpînirea ocinii.

† И<ѡ>[1] Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже прїидоша прѣд нами и прѣд нашими молдавскими болѣри Оудрѣ Госкъ съ братїами и плѣменнице их и тѣгали сѣ за лицо прѣд господства ми съ Исак Дѣдюл и съ брат его Тѹадер радї третаа част, вышнѣа, ѿт село Старосълци, под Козанчю, ѹ волост Хрълъѹ. Ино Ѹдрѣ Гжнскъ съ братн и съ плѣменнице ихъ ѡни казали прѣд нами аже Исак съ брат его не имат ѡни ни нѣкое потрѣбѹ въ тое село и въ тоа част вишнѣа. А слѹга наш Исак Дѣдюл съ брат его Тоадер а ѡни ѹказовали прѣд господства ми едни исписок за викѹпленїе ѿт

---

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Моусн Могила воевода и едни запис за свѣдителства шт шолтѹз и ві пръгари шт тръг Ботѹшани и шт мнюги люди добри, писающи како кѹпил Исак Дѣдюл съ <брат его Т>[1]оадер тоа третаа частъ вишнѣ....[2] внѹка их, Єрина, прѣвнѹка Ѹдрѣ Гюрчи, радї една сто леи битих.

Ино господство ми съ въсѣми <на>[1]шими болѣри, ѩко ѹвидѣхом тои правїи нарѣденїе за викѹпленїе, а Ѹдрѣ Госкъ съ брат ми и племенници их зостали шт прѣд нами и прѣд нашего закона. А Исак Дѣдюл и брат его Тоадер шправили сѧ шт прѫд нами и поставили соби фереъе въ вистѣр господства ми ві златї.

Тѣм радї, тоа третаа част село Старосълци съ ставо и съ сѣножат ми да ест слѹга наш Исак Дѣдюл и брат его Тоадер съ въсем доходом. А Ѹдрѣ Гѫскъ и брат его и плѣменницe их да не имает май тѣгати на сїѫ третаа част шт село Старосилци, ани добивати николиже на вѣки. И аще проѩвлѣт сѧ нѣкогда нѣких ѹрѣденїе на таа третаа част, тоти да сѧ ѹрѹвает и да се не ѹвѣровати. И ни да се не ѹлиншает прѣд сим листом нашим.

Пис ѹ Ясох, в<ъ> лѣто ҂зрмв август аї.

† Сам господинъ велѣл.

Пътрашко Башотъ вел логофет и искал <т.р.>.

† Фоча <писал>.

† I<o>[3] Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Udrea Goscă cu frații și rudele lor și s-au pîrît de față înaintea domniei mele cu Isac Dediul și cu fratele său Toader pentru a treia parte, cea de sus, din satul Starosîlți, sub Cozanciu, în ținutul Hîrlău. Deci Udrea Gînscă cu frații și cu neamurile lor au arătat înaintea noastră că Isac cu fratele său nu au nici o treabă cu acel sat și cu acea parte de sus. Iar sluga noastră Isac Dediul cu fratele său Toader au arătat înaintea domniei mele un ispisoc de cumpărătură de la Moise Moghila voievod și un zapis de mărturie de la șoltuzul și cei 12 pîrgari din tîrgul Botușani și de la mulți oameni buni, scriind cum a cumpărat Isac Dediul cu < fratele său T>[1]oader acea a treia parte de sus ...[2] nepoata lor, Erina, strănepoata lui Udrea Gorcea, pentru o sută de lei bătuți.

Deci domnia mea cu toți boierii noștri, dacă am văzut acele drepte drese de cumpărătură, iar Udrea Goscă cu frații și neamurile lor au rămas dinaintea noastră și dinaintea legii noastre. Iar Isac Dediul și fratele său

---

[1] Loc rupt.
[2] Loc rupt și șters în orig.
[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

Toader s-au îndreptat înaintea noastră şi şi-au pus ferîie în vistieria domniei mele 12 zloţi.

Pentru aceea, acea a treia parte din satul Starosilţi, cu iaz şi cu fînaţ, să fie slugii noastre Isac Dediul şi fratelui său Toader cu tot venitul. Iar Udrea Gînscă şi fratele său şi neamurile lor să nu mai pîrască pentru această a treia parte din satul Starosilţi, nici să dobîndească vreodată în veci. Şi dacă se vor ivi vreodată vreunele drese pe acea a treia parte, acelea să se rupă şi să nu se creadă.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7142 < 1634> august 11.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt şi a iscălit < m.p.>.

† Focea < a scris>.

Arh. St. Bucureşti, Colecţia Adamachi, I/4.
Orig., hîrtie (42×28,5 cm), pecete aplicată, căzută.
Un rez., într-o carte de judecată din 1808 februarie 8, la Arh. St. Iaşi, Condica K 374, p. 512.

EDIŢII: Djamo, *Documente*, p. 454—456 (text slav şi trad.).

233

<Cca. 1634 august 12>.

Drăgan şi fraţii lui vînd lui Nacul Brut ocina lor din Năvrăpeşti.

Drăgan şi fraţii lui vînd lui Nanu[2] Brut ocina lor.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 1535, f. 32 v. (nr. 11).
Rezumat dintr-un perlipsis cu documentele satului Năvrăpeşti.

Datat după doc. din 1634 august 12 în care este menţionat Nacul Brut judecîndu-se pentru alte ocini cumpărate în Năvrăpeşti (vezi nr. 235).

234

<Cca. 1634 august 12>.

Vasilie vinde lui Nacul Brut ocina sa din Năvrăpeşti.

Vasilie cu ai săi vinde lui Neului[2] Brut ocina sa.

---

[1] Loc rupt.
[2] Greşit, în loc de „Nacul".

www.dacoromanica.ro

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 1535, f. 32 v. (nr. 7).
Rezumat dintr-un perilipsis cu documentele satului Năvrăpeşti.
Datat după doc. din 1634 august 12 în care este menţionat Nacul Brut judecîndu-se pentru alte ocini cumpărate în Năvrăpeşti (vezi nr. 235).

235.

1634 (7142) august 12, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Năvrăpăscul vornic şi lui Nacul Brut părţile de ocină din Năvrăpeşti cumpărate de Sanson, obligîndu-i totodată să-i întoarcă acestuia toate cheltuielile.

† Іѡ Василіє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Adecă s-au pîrît de faţă, înnaintea domnii méle, Ghiorghie Năvrăpăscul vornicul şi Nacul, feciorul lui Brut, cu Sanson, pentru neşte părţi de ocină ce au cumpărat Sanson de la Ionaşco şi de la Gligorcea şi de la Luna şi de la Todosiia, toate părţile lor din Năvrăpeşti.

Deci au rămas Năvrăpăscul vornicul şi Nacul Brut pre Sanson ca să aibă a-i întoarce tot ce va hi dat Sanson pre acéle părţi de ocină, bani, vită, ce va hi dat, tot să-i întoarcă şi să nu mai aibă treabă cu acéle părţi.

Тоє <пишем, инак не бъдет>[1].

У Иас, хзрмв август вї.

† Сам господинъ велѣл.

† <Пътрашко Башотъ вел логофет>[1] искал <m.p.>.

† Корлат <писал>.

Bibl. Acad., CDLII/71.
Orig., hîrtie (28,7 × 21 cm), pecete aplicată, căzută.

236

1634 (7142) august 12, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ion Prăjescul o ocină din Poiană în urma judecăţii cu Gheorghie Căpriorul.

† Иѡ Василіє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Adecă au pîrît de faţă, înaintea domnii méle, Gheorghie Căpriorul din Poiană cu Ion Prăjescul, dzicîndu înnaintea domnii méle Gheorghii că-i înpresoară

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Ion Prăjescul o bucată de loc, partea lui din Poiană, fără ispravă. Iar sluga noastră Ion Präje<s>[1]cul au arătat înnaintea domnii méle un ispisoc de la Costantin vodă şi zapis de mărturie de la tîrg de la Trotuş şi de la oameni buni, cum au cumpărat părintele lui, Ştefan Prăjescul, acea parte a lui Gheorghie din Poiană, cu vaduri de mori şi cu tot venitul.

Deci domniia mea i-am giudecat cu tot devanul domnii méle şi au rămas Ion Prăjescul pre Gheorghie dinnaintea domnii méle şi din toată légea, ca să-ş ţii Ion Prăjescul ocina şi cumpărătura ce au fostu cumpărat tată-său.

Deci Ion Prăjescul s-au îndireptatu şi ş-a[a]u pus ferîia înnaintea domnii méle şi de acmu înnainte ca să n-aibă a mai pîrî Gheorghii Căprior pre Ion Prăjescul pentru aceasta pîră în véci, peste cartea domnii méle. **Инак не бѫдет.**

Ѹ Іас, ҂зрмв авгѫст вї.

† Сам господинъ велѣл.

† Исак <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Bisericani, XVI/9.
Orig., hîrtie (31,5 × 19,8 cm), pecete aplicată.

237

1634 (7142) august 12, Voroneţ.

Călugării de la mănăstirea Voroneţ scriu lui Pătraşco mare logofăt să nu dea crezare lui Teodor călugăr pentru că acesta nu are nici un drept asupra unei selişti a mănăstirii.

† Благорѡдномѹ плътїѫ благорѡднѣишомѹ дѹшеѫ, иже въ Христа Бога благовѣрнѹх и ѡт Бога почьтенномѹ, прѣмилостивомѹ ктиторѹ нашемѹ жѹпан Пътрашко вел логѡфет, ѡт господи весели сѧ, амин.

Смѣренїе ермонах Николае егѹмен и вес събор ѡт свѣтое монастир Воронець[2]. Altă, dăm ştire dumitale de rîndul acei selişti ce am dat ştiri dumitale şi înainte vréme cu cea carte şi am trimis pre fratele Ipifanie cu acélé treabe, iar s-au mestecat şi acel călugăr bătrîn anume Theodorŭ, dzicîndu că are treabă la dumneata. Iar ne rugăm dumniitale să n-aibă credinţi, căci că iaste un om beţiv şi să <p>[3]ritiveşte măzdii[4]. Iar noi cu tot soborul, de

---

[1] Omis

[2] † Celui cu sînge nobil şi cu suflet şi mai nobil, întru Hristos Dumnezeu binecredinciosului şi de Dumnezeu cinstitorului, prea milostivului ctitorului nostru jupan Pătraşco mare logofăt, de la domnul să te bucuri, amin.
Smeritul ieromonah Nicolae egumen şi tot soborul de la sfînta mănăstire Voroneţ.

[3] Loc rupt.

[4] Ia mită.

www.dacoromanica.ro

va fi pre giurămîntu, vom giura înnaintea mărirei sale domnu nostru şi a părintelui mitropolitului, că de nu va fi scîmbătură selişte dereptu selişti şi o sută de lei ce ne-au dat dumnealui, iar acela să fie rămas 50 de boi domnii tale.

De aceasta dăm ştire dumnii tale, iar cine ne mai améstică cu cuvente să fie de r[r]ea ruşine înnaintea dumnitale. D-aceasta ne rugăm dumitale. **И господъ Богъ да тѣ съподобити съ въсѣми свѣтъıми господства ти, амин.**

Ꙋ свѣтоє мона<стир>[1] Воронєць, лѣто ×з҃рмв, мсѣца августъ вı҃[2].

<Pe verso, adresa:> **Блаженнѡмꙋ ктиторꙋ нашемꙋ Пътрашко вел логофєт ѡ Господи веселн си, амин[3].**

Bibl. Acad. XLIX/11.
Orig., hîrtie (28,2 × 19,2 cm), pecete aplicată, căzută.

238

1634 (7142) august 14, Iaşi.

Marii boieri mărturisesc că Iordachie vistier a cumpărat de la Conde fost vameş satul Poprincani, între Posadnici şi Cîrniceni, pe Jijia.

† Се оубо ми, Пътрашко Башотъ великїи логофєт и Савин Пръжєскꙋл великїи дворник Долнѣи[н] Землю и Дꙋмитрашко Шоадан великїи дворник Горнѣи Земли и Гаврил хєтмана и пръкълаб Сꙋчавскои и Гїωрге великїи чашник и Глигорашко Ꙋрѣке вел спатар и Дꙋмитрꙋ Бꙋхꙋш вел вистѣрник и Банꙋл вистѣрник и Дꙋмитрашко Ѡрали вел житничар и Мълаю вел комис и Петричанко вел армаш и Тънасїє дворник глотнїи и Ѡким Бандꙋр дворник и Гїωргїє Въвръпъскꙋл дворник глотнїє и Ꙋрсꙋл Бартик дворник глотнїи и мноѕи болѣри и воини прѣдних, пишем и свѣдителствоем съ сим нашем запис, како прїиде прѫд нами Конди бив митник, сам, съ своего доброє волѣ, нєким непонꙋжден, а ни присиловани и потокмил сѣ съ болѣрин господства ми, Юωрдакїє вистѣрник и продал емꙋ едни село, на имѣ Поприникани, междо Посаднич и междꙋ Кърничани, на Жижїю, съ бродове за млини ꙋ Жижїю и съ болотами рибними и съ сѣножатї, радї една сто ꙋги жолти.

Ино мъı, съ въсими, ꙗко ꙋвидѣхом им доброє волѣ токмало и продажнїє и исплъно заплато, а ми сътворили есми ѿ нас сего рѫкописанїє, ꙗко да сът-

---

[1] Loc rupt.
[2] Şi domnul Dumnezeu să te împodobească cu toată strălucirea pe domnia ta, amin. La sfînta mănăstire Voroneţ, anul 7142 <1634> luna august 12.
[3] Celui bun ctitor al nostru Pătraşco mare logofăt de la domnul să se bucure, amin.

www.dacoromanica.ro

коритє себѣ и нарѣденїє господарских и, наи пачє, приложили єсми наши пєчатї под ръкаписанїє. Да сѣ знаєт.

Ѹ Ѩ:, въ лѣто ҂зрмв авгѹст дї.

Пътрашко Башотъ вєл лwгофєт <m.p.>.

Пръжєскѹл вєл дворник <m.p.>.

Гиwргиє вєл пъхарник <m.p.>.

Гаврил хатман <m.p.>.

Басилїє Банѹл вистєрник <m.p.>.

† Adică noi, Pătraşco Başotă mare logofăt şi Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos, şi Dumitraşco Şoldan, mare vornic de Ţara de Sus şi Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava şi Ghiorghe mare ceaşnic şi Gligoraşco Ureche mare spătar şi Dumitru Buhuş mare vistiernic şi Banul vistiernic şi Dumitraşco Iarali mare jitnicer şi Mălai mare comis şi Petriciaico mare armaş şi Tănasie vornic de gloată şi Iachim Bandur vornic şi Ghiorghie Năvrăpăscul vornic de gloată şi Ursul Vartic vornic de gloată şi mulţi boieri şi oşteni de frunte, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru cum a venit, înaintea noastră, Condi fost vameş, însuşi, de bunăvoia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit şi s-a tocmit cu boierul domniei mele, Iordachie vistiernic şi i-a vîndut un sat, anume Poprincanii, între Posadnici şi între Cîrniceni, pe Jijia, cu vaduri de mori în Jijia şi cu bălţi de peşte şi cu fîneţe, pentru o sută ughi galbeni.

Deci noi, cu toţii, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi vînzare şi plată deplină, noi am făcut de la noi această scrisoare, ca să-şi facă şi drese domneşti şi, mai mult, am pus peceţile noastre sub iscălituri. Să se ştie.

La Iaşi, în anul 7142 < 1634> august 14.

Pătraşco Başotă mare logofăt < m.p.>.

Prăjescul mare vornic < m.p.>.

Ghiorghie mare paharnic < m.p.>.

Gavril hatman < m.p.>.

Vasilie Banul vistiernic < m.p.>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi, Fond Spiridonie, XLV/87 bis.

Orig., hîrtie (32,2 × 19,8 cm), patru peceţi aplicate.

Cu o trad. din sec. al XVIII-lea.

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 22 (rezumat); Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 86—88 (orig. slav cu trad.).

www.dacoromanica.ro

239

1634 (7142) august 15, Iaşi.

Chelsiia Ţopasca, fiica lui Solomon, vinde un loc de casă în Iaşi, pe Uliţa Nouă, lui Gheorghie şi Apostol, fiii lui Mechi.

† Adecă eu, Chelsiia Ţopasca[a], fata lui Solomon, vară primaré Rodancăi ai hagioae Cozmoae, scriem şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum eu, de nime silită, nici nevoită, ce de bunăvoia mea, am vîndut a mea dreaptă ocină şi moşiia, un loc de casă în tîrg, în Eşi, pre Uliţa Noă, ce iaste între şoltuzul Răt Găoadză şi între Tănasie uşeriul, preste uliţă şi lîngă Vasilie Iordăchielea. Acesta o am vîndut lui Ghiorghii şi lui Apostol, feciori lui Mechi, dreptu 120 [1] de lei, bani gata[a].

Pentr-aceia, ca să hie dumilor sale dreaptă ocină şi moşie, pentru căci ne-u plătit plata deplin întru mînule nostré 120 de lei, ce mai sus să scriu.

Şi în tocmala noastră s-au prilejit aceşti neguţători, anume: Enea, ginerele lui Răt Găoadză şi Vasilie Iordăcheel şi Dumitraşco, mari boeri, şi Nechita vătah de aprodzi, şi Ştefan Ghiordeea şi Mihăilă croitor de la săorie, Gavril şoltuzul cu 12 pîrgari s-au prilejit.

Aceasta scriu şi mărturisescu, cu zapisul nostru. Şi pentru credinţa, ne-m pus pe< ce> [2]ţili şi iscăliturile cătră acestu adevărat zapis al nostru, să să creadză.

U Ias, leat 7142 < 1634> avgust 15.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi, Pachet Costăchescu, nr. 7.
Transcriere de M. Costăchescu după orig., hîrtie, cu zece peceţi aplicate.

240

1634 (7142) august 19, Iaşi.

Vasile Lupu voievod porunceşte pîrcălabilor din ţinutul Suceava să cerceteze pricina dintre mănăstirea Pobrata şi Soltana Tălmăcioae pentru nişte vecini ai mănăstirii stabiliţi în satul Drăguşani.

† **Іѡ Басилїє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои.** Scriem domniia mea slugilor domnii méle, pîrcălabilor de Suciavă. Dămu-vă ştiri că < s>[3]-au pîrît de faţă, înnaintea domnii méli, Soltana Tălmăcioae

---

[1] „120", scris peste loc şters.
[2] Omis.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

cu călugări de la mănăstiri de la Pobrata pentru neşte vecini, anume David şi pentru Tănasie şi Marco, dzicîndu că sîntu ai lor şi au fugit de la mănăstiri, după domniia lui Barnovschie încoace, iar Solta<na> [1] au dzis că sîntu la dînsa de cîndu înpăratul.

Pentru acéia, deaca vei vedea cartia domnii méli, iar voi ca să socotiţi, de vor hi fugiţi de la mănăstiri de după domniia lui Barnovschie încoace, să-ş ia călugări vecenii, iar de vor hi nemeret acolea, în Drăguşiani, mainte de domniia lui Barnovschie, să-i lase călugării în pace.

Aciasta scriem domniia mea şi să nu se mai pîrească de aceasta pîră nece odănăoară în viaci, înnaintia cărţii domnii méle.

ꙋ Ѩс, лѣто ҂зрмв авгꙋст ѳі.

† Господинъ рече.

† Вел лwгофет ꙋчи.

† Иwнашко <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava-Iaşi, XXXV B/17.
Orig., hîrtie (31 × 21 cm), pecete aplicată.

241

1634 (7142) august 19, Iaşi.

Vasile Lupu voievod porunceşte pîrcălabilor din ţinutul Suceava să împartă feciorii ţiganului Dologa între Soltana Tălmăcioaia şi mănăstirea Pobrata.

† Иw Василїе воевода[2], божїю милостїю, господаръ Земле Мwлдавскои. Scriem domniia mea la slugile domnei méle, la pîrcălabii de ţinutul Sucévei. Dămu-vă ştiri că s-au pîrît de faţă înnaintea domnei méle ceastă giupîniasă, anume Soltana Tălmăcioae, cu călugărei de la mănăstiri de la Pobrata pentru Dologa ţiganul, dzicîndu călugărei că au făcut schimb cu Mogîldia cel bătrîn, de li-au dat pre înma Dologăi şi au luat [luat] altă ţigancă de la călugări. Şi cîndu o au dat pre înma Dologăi, o au dat fără de feciorul ei, fără Dologa. Dece dzicŭ călugări că o au dat cîndu au dat cu feciori cu tot cîndu au schinbat, iar giupînésa Soltana au dzis: cîndu au făcut schimbu n-au făcut să ia şi ficiorul, ce au făcut să ia ţigancă pentru ţigancă.

Dece s-au dat lége Soltanei să giuri cum s-au făcut schimbul, să dea numai ţigancă dreptu ţigancă. Şi au giurat Soltana la svînta besérecă şi -au îndereptat; iar călugărei au rămas dennaintia domnei méle şi den toată légia.

---

[1] Omis.
[2] Corectat din божїю.

www.dacoromanica.ro

Pentru acéia, deaca veţi vedea cartia domnei méle, iar voi ca să socotiţi ce vor hi făcuţi feciori înpreună Dologa cu această fămiae şi alte uniante să să dea în 2 părţi şi să ia o parte ceastă giupîniasă Soltana, altă parte să-ş ia călugării cu ţiganca. Iar Dologa să hie pre mîna Soltanei cu trii feciori.

Aceasta scriem domniia mea şi să nu să mai pîrească de această pîră nece odănăoară în viaci înnaintia cărţii domnii méle.

Ꙋ Іс, лѣто ҂зрмв авгѹст ѳі.

† Господинъ рєчє.

† Пътрашко Башотъ вєл логофєт ѹчи.

† Їѡнашко <писал>.

Arh. St. Bucureşti, A. N., MMDXXXIV/3.
Orig., hîrtie (31 × 20,5 cm), pecete aplicată.

242

1634 (7142) august 20, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toader Isac, Sava Ganea, Gligorie Blendea şi răzeşilor lor din satul Mihăeşti nişte poieni cu fîneţe de lîngă apa Moldovei, după judecata pe care aceştia au avut-o cu Nechita, fiul lui Sava ş.a.

Иѡ Басилїє воєвода, б<о>жїєю м<и>лостию, г<о>сп<о>д<а>ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже прїидоша, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими болѣри, великими и малими, Некита, с<ы>нъ Савови, съ своими ръзѣши ѡт Леѹтещи и тегали с<ѧ> за лицъ прѣд нами съ Сава Ганѣ и съ Тоадер Исак и съ Глигорїє Блѣндѣ и съ инни ръзѣши их ѡт Михъещи и ѡт <loc gol>[1] и ѡт Митещи, ради нѣких полѣни что ѹрвали рѣка Мѡлдовѣ ѡт мѣсто их съ много сѣножатми. Ино Некита съ въсими ръзѣшими єг<о> рєч аж<є> тот мѣсто єстъ им даанїє ѡт Стронч логоф<є>т, а дрѹгих нарѣденїє не ꙗвил прѣд нами, тъчїю из ѹстъ єг<о> казал. А слѹга наш Тоадер Исак и Сава Ганѣ и Глигорїє Блѣндѧ и братїꙗми их ѡт село Михъещи, а ѡни ѡказовал прѣд нами исписок за потвръждєнїє ѡт Петръ воєвода и пакиж<є> исписок за потвръждєнїє и за съмотренїє, что съмотрил им Стронч логоф<є>т, ѡт Єримїа Могила воєвода, како избрал им тогда тоти полѣни съ сѣножатми черєз Молдовѣ рѣцѧ...[2] до[3] липовє и лѣсовє.

---

[1] Nota lui Ghibănescu.
[2] Loc gol în transcriere.
[3] La Berechet, *Doc. din sec. XVI–XVII* (v. EDIŢII): и съ.

www.dacoromanica.ro

Ию г<о>сп<о>д<ст>в<о> ми съ въсими нашими болѣри, видѣвше на[1] Некита, с<ы>нъ Савови[2], без нарѣденіе, мам[3] съмотрихом по закон и поставихом[4] на тих[5] там <до тот мѣсто>[6] и написахом лист г<о>сп<о>д<ст>ва ми до болѣрин наш Пътрашко Боул бив вел спатар и до люди добри ....[7] болѣрих, ѡко да имает ѡни посокотит и наи добро тоти полѣни съ сѣножатми и съ пасика Ганеи. Таж<е>, съмотрих съ многи слуги г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми и с<ы>н<о>ве болѣрских и ѡбрѣщет сѣ тоти полѣни съ сѣножат, до липове и лѣскови, аже ест за дѣдниню Савови Ганѣ и Тоадер Исак и Глигоріе Блѣндѣ съ ръзѣшим их а Некита, сынъ Сава ѡн ходил человѣкъ лъжив и без исправ таж<е> зостал ѡн съ въсими ръзѣши его <ѡт прѣд господства ми и вес зокона земскои, а Сава Ганѣ и Тоадер Исак и Глигоріе Блѣндѣ съ ръзѣши их>[6], ѡни ѡправдил сѣ ѡт прѣд г<о>сп<о>д<ст>в<о> ми и прѣд нашими болѣри и поставил соби ферье въ вистіѩр г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми ві̃ злоци битих; и имали ѡни и друг исписок ѡт Моисіѩ воевода, пакиж<е> за прѣніе и за ферье.

Тѣм ради, ѡт н<ы>нѣ на прѣд, Некита съ въсими ръзѣши его болше да не имает ѡн маи тѣгати, а ни добивати, николиж<е> на вѣки. А аще маи хощет <тегати>[6] или ѩвлѣет нѣких записе да се не вѣроет, нъ да ест за глоабъ порту г<о>сп<о>д<ст>в<а>ми к̃ вол. Инак не бъдет.

У Ѩс, в<ъ> л<ѣ>т<о> ҳзрмв ав<густ> к̃.

Сам г<о>сп<о>д<и>нъ велѣл.

Аз Пътрашко Башот вел лѡг<о>ф<е>т искал.

Фочѣ <писал>.

Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Nechita, fiul lui Sava, cu răzeşii lui din Leuteşti şi s-au pîrît de faţă înaintea noastră cu Sava Ganea şi cu Toader Isac şi cu Gligorie Blendea şi cu alţi răzeşi ai lor din Mihăeşti şi din (loc gol)[8] şi din Miteşti, pentru nişte poiene pe care le-a rupt rîul Moldova de la locul lor cu multe fîneţe. Deci Nechita cu toţi răzeşii lui a zis că acel loc le este lor danie de la Stroici logofăt, iar alte drese nu au arătat înaintea noastră, ci numai din

---

[1] La Berechet, *loc. cit.*: аж<е>.
[2] La· Berechet, *loc. cit.* urmează: ест человѣкъ.
[3] Greşit, în loc de мы.
[4] Greşit, în loc de послахом (vezi şi Berechet, *loc. cit.*).
[5] На тих, greşit în loc de пакиже (vezi Berechet, *loc. cit.*).
[6] Întregit după Berechet, *loc. cit.*
[7] Loc gol în transcriere.
[8] Nota lui Ghibănescu.

www.dacoromanica.ro

'gura lui a spus. Iar sluga noastră Toader Isac şi Sava Ganea şi Gligorie Blendea şi fraţii lor din satul Mihăieşti, ei au arătat înaintea noastră ispisoc de întărire de la Petru voievod şi iarăşi ispisoc de întărire şi de cercetare de la Eremia Moghilă voievod ce le-a cercetat lor Stroici logofăt, cum le-a ales atunci acele poieni cu fîneţe peste rîul Moldova . . . [1] pînă la tei şi pînă la pădure.

Deci domnia mea cu toţi boierii noştri, văzînd pe[2] Nechita, fiul lui Sava[3], fără drese, noi am cercetat după lege şi am trimis <iarăşi> [4] acolo, <la acel loc> [4] şi am scris cartea domniei mele la boierul nostru Pătraşco Boul fost mare spătar şi la oameni buni . . . [1] boieri, ca să aibă ei a socoti şi mai bine acele poieni cu fîneţe şi cu prisaca lui Ganea. Astfel a cercetat cu multe slugi ale domniei mele şi cu feciori de boieri şi s-au aflat acele poieni cu fîneţe, la tei şi la pădure, că sînt de dedină lui Sava Ganea şi Toader Isac şi Gligorie Blendea cu răzeşii lor, iar Nechita, fiul lui Sava, el a rămas ca un om mincinos şi fără ispravă şi a rămas cu toţi răzeşii lui < înaintea noastră şi din toată legea ţării, iar Sava Ganea şi Toader Isac şi Gligorie Blendea cu răzeşii lor> [4] s-au îndreptat înaintea domniei mele şi înaintea boierilor noştri şi şi-au pus ferie în visteria domniei mele 12 zloţi bătuţi; şi au avut ei şi alt ispisoc de la Moise voievod, iarăşi de pîră şi de ferie.

Pentru aceea, de acum înainte, Nechita cu toţi răzeşii lui mai mult să nu aibă a mai pîri, nici a dobîndi niciodată în veci. Iar dacă va mai umbla < să se pîrască> [4] sau va arăta nişte zapise să nu se creadă, ci să fie de gloabă porţii domniei mele 20 de boi. Altfel să nu fie.

La Iaşi, în anul 7142 < 1634> august 20.
Însuşi domnul a poruncit.
Eu Pătraşco Başotă mare logofăt am iscălit.
Focea < a scris>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi.
Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, LXVI, p. 170—171, nr. 51.
(Transcriere şi traducere după orig., pecete aplicată, căzută).

EDIŢII: „T. Codrescu", III, p. 132—133 (text slav cu trad. editorului); Berechet, *Doc. din sec. XVI-XVII*, p. 179—181 (text slav cu trad. editorului).

---

[1] Loc gol în transcriere.
[2] La Berechet, *loc. cit.*: „că".
[3] La Berechet, *loc. cit.*, urmează: „că este om".
[4] Întregit după Berechet, *loc. cit.*

www.dacoromanica.ro

16< 34> — 16< 41> august 24 (714 . . .), Iaşi.

Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Mitrofan episcop de Roman să ţie ţiganii Măricăi, aşa cum a lăsat aceasta la moartea ei.

† Ιω Βасилїе воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Dată-i cartea domniei méle părintelui şi rugătoriului nostru, lui Mitrofan episcopul de Roman, ca să hie tare şi putérnic cu cartea domniei méle a ţinea ţiganii Măricăi domnişorei, anume Băsărab şi Nicoară, frate lui Băsărab, Ion şi Condrea tij frate lui Băsărabă şi Pepelea şi Sava şi Gavril şi Nicula, fratele lui Gavril, şi Nastasiia, Sava Pepelei şi Andreiu, cu[m]m au lăsat dumneaei cu limbă de moarte ca să hie aceşti ţigani danie unde vor dzeace oasăle ei. Şi s-au găsit şi scrisoare de la vlădica Dionisie, ce-au fost la Roman mainte, de la nepotul dumisale dzicîndu cum mai sus scrie. Iar den ruda ei de va avea cineva derése de ţiganii dumisale ca să le aducă înaintea domniei méle.

Тоє пишем господства ми, инак не [не] бѹдет.

Ѹ Ӕсе, въ лѣто ӿзрм . . .[1] авгѹст кд.

† Сам господинъ велѣл.

† Варлам <писал>.

Bibl. Acad., LXI/45.
Orig., hîrtie (31 × 19 cm), pecete aplicată.

Datat după începutul domniei lui Vasile Lupu şi ultimul an pe care îl indică cifra zecilor.

244

1634 (7142) august 28, Iaşi.

Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Iuraşco şi jupîneasa Goei pentru părţi din satele Doljeşti, Fîrţeşti şi Ruşii Blăgoeşti, dînd rămas pe Iuraşco.

† Ιω Βасилїе воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскої. Adecă că s-au pîrît de faţi, înnaintea svatului domniei méle, Iuraşco pre giupîneasa Goei, dzicîndu că are Iuraşco moşie la nişti părţi de ocină în sat în Doljişti şi în Fîrţeşti şi în Rusii Blăgoeşti, iar giupîneasa Goei au

[1] Cifra unităţilor omisă de diac.

www.dacoromanica.ro

arătat uric şi ispisoace de la Radul vodă, cum le-au cumpărat giupînu-său Goia acéle părţi de ocină de la Iuraşco, care părţi mai sus scriem domniia mea.

Deci au rămas giupîneasa Goei pre Iuraşco, printru căci s-au aflat că le-au vîndut Iuraşco de bunăvoe sa, deci ca să n-aibă Iuraşco nicio trabă la acele părţi de ocină ce-s mai sus scrise şi ca să nu să mai pîrască aceasta pîră nice odănăoară în veci, înnaintea cărţii domniei méle.

Ѹ Ꙗс, лѣто ҂зрмв авгѹст кн.

† Господинъ рєчї.

† Пътрашко Башотъ вєл логофєт <m.p.>.

Късакѹл <писал>.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 648, f. 132.
Orig., hîrtie (32 × 19,5 cm), pecete aplicată.
Cu o copie, *ibidem*, ms. nr. 602, f. 96.

245

1634 (7142) august 29, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neculae Sechil fost cupar şi mamei lui, Nastasia, jumătate din seliştea Ruşi, ţinutul Neamţ, pentru care a avut pîră cu Luca Fuştele.

† Ιѡ Басилїє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Сѡжє прїндє, прѣд нами и прѣд въсими нашєми молдавскимъі болѣри, вєликих и малих, Лѹка Фѹштєлє, зѣт Зосим, и тєгал за лицє, прѣд нами, на кнѣгинѣ Настасїа Сєкєлоає и на сънъ єи, Нєкѹлає Сѣкил бъів кѹпар, радї пол село Рѹсїи, на потоцє Сѡрбик, и съ мли на той потоцє, что ѹ волост Нємєцскои, рѣкъщи ѡн аже тоа пол село бъіло право за дѣдинѹ тѣстѹ ємѹ, Зосим, и нє продал Зосим, тѣст єго, тоа пол селищє, Рѹсїи, нъ ѹприсиловал ємѹ съ велика присєловаанїє тоа пол селищє дѣд Нєкѹлає, на имѣ Симиѡн Сѣкил. А слѹга наш въішє писан, Никѹлає Сѣкил, ѡн рѣкъщи, прѣд нами, аже тоа половина селищє, Рѹсїи, бъіло право за викѹплєнїє Симиѡнови Сѣкил ѡт Щєфана, дъщи тѣст єго Зосим, сънъ Драксини, оунѹк Настасїи, а тоа дрѹга половина селищє, Рѹсїи, бѣшє ємѹ кѹпєжно ѡт Дѹмитрѹ ѹрикар, радї єдна тисѣщи злати, како ѹказовали, прѣд нами, неприбилїи и нарѣдєнїє за викѹплєнїє и за пєрєнїє, что имал дѣд єго, Симиѡн Сѣкил и Нєкѹлає, ѡт Єрємїа воєвода и ѡт Стєфан Томшѣ воєвода и ѡт Радѹл воєвода и за потвръждєнїє ѡт иних прѣднїи господари, прѣжде нас бъівшє.

www.dacoromanica.ro

Таже <радї>[1] тоа селище выше писанна, Русїи, таже господство ми съдихом на них по правдею и по закону земской и wбрѣтохом истинно, аже ест тоа селище, Русїи, право за викупленїе дѣд Некулаеви Сѣкил, iакоже выще пишем и iакоже видѣхом господство ми и тих истиннїи нарѣденїе что указывал прѣд нами слуга наш Сѣкил. Таже, слуга господства ми Сѣкил и мати его, Настасїа, wни управили сѣ wт прѣд нами и wт вес закон земской и поставил соби ферью к҃д злати въ вистѣр господства ми.

А Лука Фущеле, зѣт Зосим, wбрѣтохом господства ми истинно аже ходил бѣз дѣло, занѣже нарѣденїе не имал, почто бѣше проданное за тѣст его, Зосим. Таже Лука Фуштеле он зостал wт прѣд нами и wт вес закон земской. Ино wт сьдѣ на прѣд, Лука Фущеле да не имает май тегати а ни добиватї на Некулае Сѣкил, радї сїа тѣжбу, николиже на вѣки. А аще възвигнет Лука Фуштеле въ нѣка врѣмѣ тѣжбу, да имает бытї глобу порту господства ми и҃ воли.

Инак да не бъдет прѣд сим листом нашим.

У Іас, лѣто ×з҃рмв аврѹст к҃ѳ.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лwгофет искал <m.p.>.

† Їwнашкw Мънжѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Luca Fuştele, ginerele lui Zosim şi a pîrît de faţă, înaintea noastră, pe cneaghina Nastasia Secheloae şi pe fiul ei, Neculae Sechil fost cupar, pentru jumătate din satul Ruşii, ce este în ţinutul Neamţ, pe pîrîul Orbic şi cu mori pe acel pîrîu, zicînd el că acea jumătate de sat a fost dreaptă de moştenire a socrului său, Zosim, şi nu a vîndut Zosim, socrul lui, acea jumătate de selişte, Ruşii, ci bunicul lui Neculae, anume Simion Sechil, i-a cotropit cu mare asuprire această jumătate de selişte. Iar sluga noastră mai sus scrisă, Niculae Sechil, el a spus, înaintea noastră, că acea jumătate de selişte, Ruşii, a fost dreaptă cumpărătură a lui Simion Sechil de la Ştefana, fiica socrului său, Zosim, fiul lui Dracsin, nepotul Nastasiei, iar cealaltă jumătate de selişte, Ruşii, îi era cumpărătură de la Dumitru uricar, pentru o mie de zloţi, cum a arătat înaintea noastră privilegii şi drese de cumpărătură şi de pîră ce a avut bunicul lui, Simion Sechil, şi Neculae, de la Eremiia voievod şi de la Ştefan Tomşea voievod şi de la Radul voievod şi de întărire de la alţi domni de mai înainte, care au fost mai înainte de noi.

[1] Omis în copie.

www.dacoromanica.ro

Şi < pentru>[1] acea selişte mai sus scrisă, Ruşii, domnia mea astfel i-am judecat după dreptate şi după legea ţării şi am aflat adevărul că acea selişte, Ruşii, este dreaptă de cumpărătură a bunicului lui, Neculae Sechil, precum scriem mai sus şi cum am văzut domnia mea şi acele adevărate drese ce a arătat, înaintea noastră, sluga noastră Sechil. Astfel, sluga domniei mele, Sechil şi mama lui, Nastasiia, ei s-au îndreptat dinaintea noastră şi din toată legea ţării şi şi-au pus ferîe 24 zloţi în visteria domniei mele.

Iar pe Luca Fuştele, ginerele lui Zosim, l-am aflat domnia mea cu adevărat că a umblat fără treabă, pentru că n-a avut drese, pentru că a fost vîndută de socrul lui, Zosim. Astfel, Luca Fuştele, el a rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţării. Deci de acum înainte, Luca Fuştele să nu mai aibă a pîrî, nici a dobîndi asupra lui Neculae Sechil, pentru această pîră, niciodată în veci. Iar dacă va ridica Luca Fuştele pîră în vre-o vreme, să fie de gloabă porţii domniei mele 50 boi.

Altfel să nu fie, înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7142 < 1634> august 29.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.

† Ionaşco Mînjea < a scris>.

Muzeul de istorie a Moldovei — Iaşi, Inventar nr. 5283.
Orig., hîrtie (24,5 × 35,5 cm), pecete aplicată.

EDIŢII: Costăchescu, *Doc. Neamţ*, p. 332—334 (text slav cu trad.).

246

< 1634 septembrie 1 — 1635 august 31> (7143), Suceava.

Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Cornaci să-şi caute şi să-şi aducă înapoi vecinii fugiţi din satele Dersca şi Sinăuţi.

† Ню Васїлїе воевод, божїю милостїю, господарь Земли Молдавской. Dat-am cartea dumnii méle slugei dumnii méle < Mihaşco>[2] Cornaci, ca să hie tare şi puternic cu cartea dumnii méle a înbla şi a cerca d . . .< vec>[2]-ini a săi ce e-< a>[2]u fugit di la din< sul>[2] din cislă, din satele lui, din Dersca şi den < S>[1] inăuţi şi . . . < î>[2]nnapoi, anumė Hilimon şi Chifa[3] şi

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.
[3] „şi Chifa", scris deasupra rîndului, cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

Panco şi Petre, or undé-i va găsi < în ţara domniei m>[1]éle, veri în satele dumnii méle, veri bo< e> [1]riaşti, veri călugăreşti, veri într-o < slobodz>[1]ie, să aibă a-i lua cu toate bucatele lor ce vor ave ei, să-i aducă înnapoi < să-şi plăteasc>[1]ă cisla, cine la locul său şi alţii ce vor hi fugiţi de la Barnov-< schi> ...... [1] ca să nu cutedzé a ţine şi a opri înnain< tea acestor cărţi a domniei mele> ...... [1].

ȣ Сꙋча<ва>[1], въ лѣто ҂зрмг.

† Сам господинъ велѣл.

† Їонашко <писал>.

< Pe verso, însemnarea>: Корнач не дал є҃ бани[2].

Bibl. Acad., CCLXV/14.
Orig., hîrtie (29,5 × 18,5 cm), deteriorat, pecete, aplicată.

247

<1634 septembrie 1 — 1635 august 31> (7143), Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei venitul rezultat din vînzarea rachiului.

Ioan Wasily Wojwod confirmat ut Nro 20 [3].
Dtto Iassy, 7143 < 1634—1635>

Ioan Vasili voievod întăreşte ca la nr. 20 [3].
Dat în Iaşi, 7143 < 1634—1635>.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.
Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 101.
Rezumat german.

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 93 (rez. german şi trad.).

---

[1] Loc rupt.
[2] Cornaci n-a dat 5 bani.
[3] Ioan Illiasch Alexander Wojwoda confirmiret den Brandwein Pachtungs Nutzen für die Suczawaer Mitropolie.
Dtto Iassy, 7144 < 1666> de 10t<en> August.

Ioan Iliaş Alexandru voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei venitul rezultat din vinderea rachiului.
Dat în Iaşi, 7174 < 1666> august 10.

www.dacoromanica.ro

1634 septembrie 1 — 1635 august 31> (7143), Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Gheuca ocini în satul Ruşi, pe Iezer, cumpărate de la nepoţii lui Pîrvan fost armaş ş.a.

† Иѡ Васнлїе воевода, божїею милостїю, господаръ Земли Мѡлдавской. Ѻже дал и потврьдил есми болѣрину наше, Думитрашко Геука дворник глотнїи, его правaа ѡтнина и викуплeнїе ѡт оурик за викуплeнїе что имал Пръвана бив вел армаш ѡт Еремїа Могила воеводї, половина село Руси, на Изер, вышнѣа част, съ мѣсто за млeни и за став, что было ему купежно ѡт Костантин, сыну Мечеи, внук стар Меча и ѡт Фокша, сынъ Крстѣ, радї седим десѣт талер сребрьних; и дрyгаа част за ѡтнину ѡт тоа половина вишна, что соби купил ѡт Иѡн, сыну Щ<еф>[1]ул и ѡт Захарїю, сыну Петри, что тоа част ѡт Иѡн и ѡт Захарїа ест ѡт нижнаа половина село Руси и купил ѡ радї шест десѣт талери сребрьних; и тиже, другаа част за ѡтнину ѡт тоа нижна половина село Руси, что бил ему купежна ѡт Недѣлъ и Илѣна, внукове Хилип, радї два десѣт талери сребро, ѡт урик что имал ѡн ѡт Стефан воевода.

И тъ части за ѡтнину ѡт половина село нижнаа и половина села вишнѣа куповал болѣрин нашь выше писан, Думитрашко Геука дворник, ѡт Гїѡргїе и ѡт Крстѣ и ѡт сестри их, внуци Парвана бив армаш, радї шест десѣт уги добри, съ став готову и съ мѣсто за пасикове и съ сѣножатї.

<Того радї, како да ест болѣрину>[2] господства ми тот село и ѡт нас данїе и потвръжденїе и урик и викуплeнїе, сѣ въсем доходом, непорушену николиже ни вѣки. И ни да се не умишает.

У Ис, въ лѣто ҂зрмг.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет и искал <m.p.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată am dat şi am întărit boierului nostru, Dumitraşco Gheuca vornic de gloată, dreapta lui ocină şi cumpărătură din uric de cumpărătură ce a avut Pîrvan fost mare armaş de la Eremia Moghila voievod, jumătate din satul Ruşi, pe Iezer, partea de sus, cu loc de moară şi de iaz, ce i-a fost cumpărătură de la Costantin, fiul lui Mecea, nepotul lui Mecea bătrînul, şi de la Focşa, fiul lui Cîrstea, pentru şaptezeci taleri de argint; şi altă parte de

[1] Loc şters.
[2] Loc şters şi rupt.

www.dacoromanica.ro

ocină din acea jumătate de sus, ce şi-a cumpărat-o de la Ion, fiul lui Şt<ef>[1]ul şi de la Zaharia, fiul lui Petrea, care parte de la Ion şi de la Zaharia este din jumătatea de jos a satului Ruşi şi a cumpărat-o pentru şasezeci taleri de argint; şi de asemenea, altă parte de ocină din acea jumătate de jos a satului Ruşi, ce i-a fost cumpărătură de la Nedeală şi Ileana, nepoţii lui Hilip, pentru douăzeci taleri de argint, din uric ce a avut el de la Ştefan voievod.

Şi acele părţi de ocină din jumătatea de jos a satului şi jumătatea de sus a satului le-a cumpărat boierul nostru mai sus scris, Dumitraşco Gheuca vornic, de la Ghiorghie şi de la Cîrstea şi de la surorile lor, nepoţii lui Pîrvan fost armaş, pentru şasezeci ughi buni, cu iaz gata şi cu loc de prisăci şi cu fîneţe.

< Pentru aceea, să-i fie boierului> [2] domniei mele acel sat şi de la noi danie şi întărire şi uric şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7143 < 1634—1635>.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.

† Focea < a scris>.

Bibl. Acad., CCCXLI/24.

Orig., hîrtie (40,1 × 26,6 cm), şters şi deteriorat, pecete aplicată, căzută.

EDIŢII: *Uricariul*, VI, p. 232 (menţ.).

249

< 1634 septembrie 1 — 1635 august 31> (7143).

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Frăţiman păhărnicel şi Moţoc diac părţi din satul Ţibiriha, în urma judecăţii dintre ei.

† 1 Ispisoc de la Vasilie vodă din let 7143 < 1634—1635>, scriind că s-au pîrît de faţă Frăţiman păh<ărnicel> cu Moţoc diiacul, ficiorul Licioe, pentru toată parte Licioia den Ţibiriha, zicînd Frăţiman că au cumpărat toată partia acéia de la Gligorcia, frate lui Moţoc. Déci s-au ales să ţie Frăţiman numai parte Gligorcii, din a triia parte de giumătate de sat din Ţiberiha a patra parte, iar céle trei părţi să fie a lui Moţoc cu fraţii săi.

[1] Loc şters.
[2] Loc şters şi rupt.

www.dacoromanica.ro

< Deasupra, însemnarea rezumatorului>: Ţibiriha, la Orheiu.

Bibl. Acad., Ms. nr. 3380, f. 56 r.
Rezumat.

250

< 1634 — 1644 > septembrie 1, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a posluşnicilor şi vecinilor săi.

Ioan Wasily Wojwoda confirmat ut Nro 25 [1].
Dtto Iassy, 7183 < 1674 > [2] den 1t<en> September.

Ioan Vasili voievod întăreşte ca la nr. 25 [1].
Dat în Iaşi, 7183 < 1674 > [2] septembrie 1.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.
Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 29,
Rezumat german.

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 754 (rez. german şi trad.).

251

1634 (7143) septembrie 1, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Mînjea uricar seliştea Văcoteşti, ţinutul Cîrligătura.

. † Иѡ Василїе вѡевѡда, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѡже господство ми дали и потвръдили есми слѹѕи наш, Иѡнашко Мънжи ѹрикар, его правою ѡтнинѹ и дѣдинѹ, ѡт его правїи нарѣденїи, село на имѣ Въкотещїи, междѹ Мънжещїи и меж Мотъшѣни, ѡт волост Крълигътѹри, съ брѹд за мли ѹ Ставник и съ вес приход, съ полѣ и съ сеножати, ѡт ѹрик что имал за дѣдинѹ ѡт Іѡан воевода и ѡт Илїаш воевода и ѡт исписок за тѣж и за феръю ѡт Бърновскїи воевода и ѡт ѹрик и исписок пакиже за тѣж и за феръю и за потвръжденїе ѡт Моисею Могила воевода и ѡт инїи господарїи. Что тоа селище више писанна, Въкѹтещїи, било емѹ права ѡтнинѹ за

[1] Se referă la doc. din 1634 iunie 2 (vezi în acest volum doc. nr. 148).
[2] Cifra zecilor este greşită: în original nu putea fi decît 7143 < 1634 > sau 7153 < 1644 >, adică în limitele domniei lui Vasile Lupu.

www.dacoromanica.ro

дѣдинѹ и ѹпрѣселовал ємѹ калѹгери ѿт свѣтаа монастир Гълата, без исправ, како написает въ иних его нарѣденїи, више писанних, что ѹказовал прѣд нами.

И тиже, или прѣжде, пакиже имал тѣж радї тоа селище, Въкотещїи, съ калѹгери ѿт свѣтаа монастир Ръчка и въ многих кратї, по что ѡбрѣтало сѧ тоа селище написанна въ едни испривилїѧ монастир Ръчкъи, что имал ѿт Алеѯандрѹ воевода и ѿт Петра воевода, съ велика приселованїе. И все ѡбрѣтало сѧ како ест праваа ѿтчинѹ и дѣдинѹ Мънжи ѹрикар и бѣше ѹприселованна емѹ, како сътворил емѹ и запис за свѣдѣтелство тих калѹгери ѿт Ръчка, <съ>[1] печат монастирскїи, съ великое клѣтво, ꙗко да сѧ не<п>[1]ишет тоа селище ѿт тих привилїѧ им.

<А а>[1]ще мет маи възвизатї тѣж, ѿт нынѣ на прѣд, тих кал<ѹгери>[1] ѿт Ръчка, съ тих привилїѧ да не......[1]т им за ѹвѣрности, нъ да сѧ испишет, како написает и въ нарѣденїе что имает ѿт Моисею Могила воевода и ѿт них, занеже имают тих калѹгери даанїе една селище, имѣ Мотъшѣнїи, ѿт едни дѣд Мънжи ѹрикар, имѣ Тоадер чашник, а съ селище Въкотещїи не имал тот дѣд его ни една потрѣбѹ, ни калѹгери, почто бил въ част дрѹг дѣд его, имѣ Щефѹл Мънжѧ и Цюрџѣ Мънжѧ.

Тѣм радї, тоа селище, Въкотещїи, како да ест емѹ и ѿт господства ми праваа ѿтчинѹ и дѣдинѹ и ѹрик, емѹ, съ въсем доходом. И ни да сѧ не ѹмишает.

Пис ѹ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмг септемврїе ї дьнъ.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Василие воевода <m.p.>.

† Борлѣнѹл <писал>.

< Pe verso>: † Пътрашко Башотъ вел лоѓофет искал <m.p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre, Ionaşco Mînjea uricar, dreapta lui ocină şi dedină, din dreptele lui drese, satul anume Văcoteştii, între Mînjeşti şi între Motăşeni, din ţinutul Cîrligăturii, cu vad de moară la Stavnic şi cu tot venitul, cu cîmp şi cu fîneţe, din uricul de moştenire ce a avut de la Ioan voievod şi de la Iliiaş voievod şi din ispisocul de pîră şi de ferie de la Barnovschii voievod şi din uricul şi ispisocul iarăşi de pîră şi de ferie şi de întărire de la Moisei Moghila voievod şi de la alţi domni. Care acea selişte mai sus scrisă, Văcuteştii, i-a fost dreaptă ocină de moştenire şi i-au cotropit-o călugării de la sfînta mănăstire Gălata, fără ispravă, cum scrie în alte drese ale lui, mai sus scrise, pe care le-a arătat înaintea noastră. Şi de asemenea, mai înainte, iarăşi a avut pîră pentru această

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

selişte, Văcoteştii, cu călugării de la sfînta mănăstire Rîşca şi în multe rînduri, pentru că s-a aflat acea selişte scrisă în nişte privilegii ale mănăstirii Rîşca, ce a avut de la Alexandru voievod şi de la Petru voievod cu mare asupreală. Şi tot s-a aflat că este dreaptă ocină şi dedină a lui Mînjea uricar şi i-a fost cotropită, după cum i-au făcut şi zapis de mărturie acei călugări de la Rîşca < cu> [1] pecetea mănăstirii, cu mare blestem, ca să se şteargă acea selişte din acele privilegii ale lor.

< Iar> [1] dacă de acum înainte acei călugări de la Rîşca vor mai ridica pîră cu acele privilegii, să nu le ...... [1] de credinţă, ci să se şteargă, cum scrie şi în dresele ce are de la Moisei Moghila voievod şi de la ei, pentru că acei călugări au danie o selişte, anume Motăşenii, de la un moş al lui Mînjea uricar, anume Toader ceaşnic, iar cu seliştea Văcoteştii n-a avut acel moş al lui nici o treabă, nici călugării, pentru că a fost în partea altor moşi ai lui, anume Şteful Mînjea şi Giurgea Mînjea.

Pentru aceea, acea selişte, Văcoteştii, să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi dedină şi uric, lui, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7143 < 1634> septembrie 1 zi.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p.>.

† Borleanul < a scris>.

< Pe verso>: † Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.

Bibl. Acad., LXXXIX/137.
Orig., hîrtie (41,6 × 17,8 cm), pecete timbrată.
Cu o copie după o trad. la Arh. St. Bucureşti, ms. nr. 541, f. 73v. — 74.

252

1634 (7143) septembrie 3, Iaşi.

Mărturia marilor boieri privind împărţirea ocinilor din Goşmani, Arămeşti, Ţuţcani, Bîrjoveni, Feleşti, Ruşi şi Rumâni între Tofan Seachil şi nepoţii săi.

† Се ѹбо мы, Пътрашко Башотѫ вел логофет, и Савин вел дворник Долнѣи Земли, и Дѹмитрашко Шолдан вел дворник Вишнѣи Земли, и Гаврил хетман, и Гїωргїе вел пъхарник, и Симишн Мълаю вел комис, и Грама вел комис, и

[1] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Грама вел столник, и Лѹпѹл Пръжескѹл вел клѹчѣр и иних болѣри, великими и малими.

Scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum au venit înnaintéa noastră a tuturor Tofan Seachil şi cu nepoţii săi, anume Neculaiu Seachil şi Costantin, feciorul lui Buhuş, şi s-au tocmit denaintea noastră de bunăvoia lor şi ş-au înpărţit satele şi moşiile lor ce au avut de la părinţii lor şi de la moşii lor.

Şi s-au venit partea lui Tofan Seachil giumătate din Goşmani şi din céialaltă <giumă>[1]tate de sat a patra parte şi giumătate de sat din Arămeşti. Şi cést<e păr>[1]ţi de sat ce mai sus sintu scrise fost-au date şi de tatăl lui Neculaiu Seachil, frăţine-seu, lui Tofan.

Aşijdere Neculaiu Seachil şi cu văru-său Costantin mai socotit-au de bunăvoia lor de au mai dat partea din Ţuţcani cîtă să va alége cu tot venitul.

Aşijdere în partea lui Neculaiu Seachil s-au venit trei părţi din sat den Bîrjovéni, iar a patra parte de sat iaste a răzéşilor şi giumătate de sat din Feleşti.

Iar siliştea Rusii s-au venit de pre partea moaşă-sa Stancăi ce s-au dat cu partea ei cu toate îmei lui Neculaiu Seachil.

Iar partea lui Costantin sînă Buhuş s-au venit satul Siliştea Rumânii.

Deci aşea s-au tocmit dinaintea noastră ca să nu mai aibă a mai pîrî unul pre altu nici dănăoară în véci. Iar cine va scorni pîră să aibă a da porţei cincidzăci de boi. Şi pentru credinţa ne-am pus peceţile şi am şi iscălit, să să ştie.

Şi un zapis ca acesta zapis iaste la Tofan, să să ştie.

Ѹ Іаc, лѣто ҂зрмг септемвріе г.

Пътрашко Башотъ вел логофет <m.p.>.

Савин Пръжескѹл вел дворник <m.p.>.

Дѹмитрашко Шолдан искал <m.p.>.

Γαβρίλ χετμαν <m.p.>.

Гиэргие вел пахарник <m.p.>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: Zapis ce ne-am împărţît satele cu Tofan.

Muzeul de istorie a Moldovei — Iaşi, Inventar nr. 5312.
Orig., hîrtie (19 × 31 cm), cinci peceţi inelare în tuş.

---

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

< 1634> septembrie 4, Băloteşti.

Ileana comisoaia şi rudele ei vînd jumătate din satul Todereşti, pe Siret, ţinutul Adjud, lui Dabija fost pîrcălab.

† Adecă eu, Ileana comisoaia, mătuşa lui Toderaşcu pitar şi cu fratele meu Vasilie Boboc şi nepoţii lor, cu Anghelina şi cu Lola şi cu Măriia, fata lui Obreaj Ţigan şi Condrea, nepotul lui Ţigan, de nime nevoiţi, nici siliţi, ce de a nostră bunăvoe, am vîndutu giumătate de sat din Todereşti, partea din gios, ce iaste pre apa Sirétului, în ţinutul Agiudului şi o-m vîndutu Dabijei ce au fost pîrcălab derept 70 ughi, bani gata, ca să hie lui direptă ocină şi moşie din cîmpu şi din pădure şi dintr-apă şi din siléştea satului şi din tot venitul cît i sa va alégi, lui şi ficiorilor lui ce va avea.

Şi într-acestă tocmală au fost Vasilie Crucean de Ionăşeşti şi Haret de Călimăneşti, Dumitraşcu tam, Simion de Dăneşti şi Iosip tam şi popa Dumitru ot Rugineşti i popa Mihai ot Păuneşti şi David de la Boul şi Péleş de Turburea şi Necula de Ionăşeşti şi a mulţi omeni buni din pregiur megiiari [1].

Deci, deacă am văzut şi noi făcîndu acestă tocmală şi direaptă plată, noi încă am făcut acestu scrisore a nostră şi am şi îscălitu şi ne-am pus şi peceţile, ce să hie de credinţé, ca să să ştie.

Пис ȣ Бълотєщи, въ лѣто ҂зрг[2] сєптємврїє д҃.

Pop Mihai.

Popa Dumitru.

Аз Нєкȣла искал <m.p.>.

Arh. St. Iaşi, CCXVI/3.
Orig., hîrtie (30,5 × 21,5 cm), cinci peceţi aplicate.
Datat după doc. din 1634 mai (vezi nr. 109) referitor la aceeaşi chestiune.

254

1634 (7143) septembrie 4, Iaşi.

Tofan Seachil mărturiseşte că şi-a împărţit cu Neculai Seachil şi Costantin Buhuş satele Arămeşti, Ţutcani, Gocimani, Feleşti, Bîrjoveni şi Rumâni.

† **Єто аз** Tofan Seachil mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum ne-am tocmit cu nepotul Niculai Seachil şi cu Costantin Buhuş de bunăvoia

---

[1] Pentru „megiiaşi".
[2] Data greşită, omiţîndu-se cifra zecilor.

www.dacoromanica.ro

noastră de ne-am înpărţit satele. Deci mie mi s-au venit giumătate de Arămeşti şi den Ţutcani cîtă parte să iaste cumpărat şi giumătate de Gocimani şi den giumătate a patra parte, iar în partea lui Niculai giumătate de Feleşti şi trei păr<ţi>[1] de Bîrjovéni, iar în partea lui Costantin Buhuş satul Rumâni. Şi ne-am făcut zapis şi de la boiarii cei mari.

De aiasta mărturisescu cu cest zapis al mieu, ca să să ştie.

† Ȣ Ꙗ̈с, лѣто ҂зрмг септемврїе д҃.

Тωфан Сѣкнл нскал <m.p.>.

Muzeul de istorie a Moldovei — Iaşi, Inventar nr. 5353.
Orig., hîrtie (17×21 cm).

255

1634 (7142) septembrie 5, Iaşi.

Vasile Lupu voievod scrie slugilor sale să împartă şi să stîlpească ocinile din Ruşi ale Păscălinei Iacomiasa şi ale lui Costin.

† Иω Васнлїн воевода, божїю милостїю, господаръ Земле Молдавскои. Scriiem domniia mea la slugile domnii méle, la ...... [2]. Dămu-vă ştire daca veţi vedea cartea domnii méle iar voi să strîngeţi oamenii buni şi din sus şi din gius şi să mărgeţi să înpărţiţi şi să socotiţi cum a hii mai[i] cu dreptul aşea să stîlpiţi ce va hi driaptă ocină şi moşie din sat din Rusi a dumisale a giupîniasăi Păscălinei [3] Iacomiiasa şi cu Costin de acolea ca să ştie să-şi ţiie cineşi ocina.

Aciast-am scris domniia mea, într-alt chip să nu faceţi peste cartea domniei méle.

Ȣ Ꙗ̈с, лѣто ҂зрмв септемврїе е҃[4].

† Сам господинъ велѣл.

Пътрашко Башотъ вел лωгофет <m.p.>.

Bibl. Acad., LXI/47.
Orig., hîrtie (17,8 × 20 cm), pecete aplicată.

EDIŢII: *Uricariul*, VI, p. 229 (menţ.).

---

[1] Omis.
[2] Loc alb.
[3] „Păscălinei", scris deasupra rîndului.
Anul greşit, pentru 7143, sau este socotit de la 1 ianuarie.

www.dacoromanica.ro

1634 (7142) septembrie 5, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Sf. Sava din Iaşi patru fălci de vie la Copou pentru care s-a judecat cu Mustafa Celebi.

† Иѡ Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Adecă au pîrît de faţă, înnaintea domniei mèle, Mustafa Celebi turcul cu rugătoriul domniei mèle popa Timoftei şi cu tot săborul de la svînta mănăstire de la Sveatîi Sava pentru patru [patru] falci de vie de la Copou, den dealul den mijloc, ce-au fost a lui Manolachi vamăşul, dzicîndu că i-au fost datoriu cu cîtăva samă de bani şi au vrut să ia acele vii pentru acei bani.

Iară părinţii şi rugătorii noştri aşea au dzis, că le-au fost lor datoriu mai demult cu o sută de galbeni, bani buni, cum au arătatu şi zapis înnaintea domniei mèle de < la> [1] Manolachi vamăşul; şi au pus zălog acele patru fălci de vie la svînta mănăstire, pentr-acei bani, maiinte de cît toate datoriile ce-au fost el datoriu; şi cu un turcu Calcagiul şi cu alţi datornici, au mai avut călugării pîră şi la Alec< san>[1]dru vodă, pentru acea vie şi tot i-au rămas, căci că le-au fost pus zălog mai demult, cum au <a>[1]rătatu şi carte de rămas de la Alexandru vodă.

Deci şi domniia mea am socotitu cu tot svatul domniei mèle şi deaca am < a>[1]flatu cu adevăratu cum au fost pus zălog de Manolachi vamăşul mai demult decît toate datoriile şi s-au aflat scrise şi la < ca>[1]tastivul tîrgului, Mustafa Celebi au rămas den toată légea ţării, iară călugării s-au îndirep< ta>[1]tu denaintea domniei mèle, să-ş ţie viia cu tot venitul.

Инак да не бъдет.

Ѹ Ꙗс, лѣто ҂зрмв[2] септемврїе е҃.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Басилие воевода <m.p.>.

† Иѡнашко <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Sf. Sava-Iaşi, XXXVI/11.
Orig., hîrtie (32,2 × 20,1 cm), pecete aplicată.

[1] Omis.
[2] Anul greşit, pentru 7143, sau este socotit de la 1 ianuarie.

www.dacoromanica.ro

257

1634 (7143) septembrie 6, Iaşi.

Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Vasile Banul vistiernic şi pe fraţii lui să stăpînească jumătate din satul Căcărădzeni, peste Bahlui.

† Иѡ Васили̃е воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавской. Dat-am cartea domnii méle boiarilor domnii méle, lui Vasilie Banul vistérnic şi lui Ştefan Moimăscul jitniciar şi fratelui lor, Macsimiian, şi altor fraţ a lor, spré acéia ca să fie tari şi putérnici, cu cartea domnii méle, a-ş ţinea şi a-ş opri a lor direaptă ocină şi moşie, giumătate de sat de Căcărădzéni, priste Bahluiu, ca să n-aibă nici o treabă Toader Şchiupoleţ şi Petrea Vicol cu acea ocină, nici să cosească, nici să are.

Iară de vor avea nescare dirése, ei să-ş aducă dirésele de faţă, înaintea domnii méle.

Direptu acéia, nime să nu cutédze a ţinea sau a opri înaintea cărţii dumnii méle.

Пис ꙋ Іас, въ лѣто ҂зрмг септемврїе ѕ҃.

† Господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет <m.p.>.

† Борлѣнꙋл <писал>.

Bibl. Acad., CLX/107.
Orig., hîrtie (33,5 × 20 cm), pecete aplicată.

258

1634 (7143) septembrie 7, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Sf. Sava din Iaşi satul Şetrăreni de la Turia, dăruit de Enachi postelnicul.

† Иѡ Васили̃е воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавской. Ѡже господство ми дали и потвръдили есми молевникꙋм нашем, егꙋменꙋ и въсѣм калꙋгером ѿ светаа монастири ѿ Свѧтїи Сава, что ест въ срѣд тръг Іаскїи, едно село, на имѣ Шетрърѣнїи, ѿ Тꙋрїѧ, гдеже повидает им, до пасика Ихнатꙋ, что ест им тот село даанїе и милованїе ѿ Енаки постелник, да имают ѡни держати по где хотарили и столпили им, въ дьни Моисею Могила воевода,

www.dacoromanica.ro

наше слȣги, Борълѣнȣл ȣрикар съ Дȣмитрашко, сынъ Шєтрар, и съ иних людї добрих, и старих, имѣ: Панъ кȣпец wт тръг Ꙗских и Глигорїє стар wт Ѡєтъпчани и попа Єрєма wт Пєржани и Пънга wт Кълдєщи и Басилїє, сынъ Гаврил wт там и Дръган wт там и Гаврил wт Шєтрърѣни и Исак тижє и Пържш стар и иних людї добрих и старих.

Ѡт гдє починшє хотар того сєло: wт Тємȣшков горы, гдєжє поставило сѧ єдин сто<л>[1]п каменноє, wт толѣ дорог по вишє сєла до дрȣг сто<л>[1]п каменноє, wт къ Ѡстъпчѣни, wт толѣ пакижє до дрȣг сто<л>[1]п каменною, wт къ хотар Къндєщим, wт толѣ долȣ и по на лѣса, право мѣсто гдєжє ȣ идєт стєжка wт лѣса, до єдин сто<л>[1]п камєн, нижє сєла, ȣ писко, wт толѣ тот пискȣ ȣ долȣ право чєрєз хрєблю, wт толѣ на горȣ право ȣ тот пискȣ, wт толѣ ȣ воротȣ царинȣ подли дорог, гдєжє поставило сѧ єдин сто<л>[1]п камєн, wт толѣ свє плоти царинꙅ ȣ долȣ и до дрȣг сто<л>[1]п камєн, на коиниц Рѣдȣ Доȣхъи, wт толѣ ȣ долȣ подли Рѣд Доȣхъи, дажє до єдин сто<л>[1]п камєн, wт толѣ по на конци ивим, по гдѣ сѧ знєменовали, дажє до хотар Къмънърєщим и wт толѣ свє подли хотари, по гдє свє поставило сѧ сто<л>[1]пи каменнїи, wт къ полѣ, по гдє пакижє сѣвъкȣплѣєт сѧ хотари, до єдин сто<л>[1]п камєн до крънница Тємȣшова. Тоє єст им вєс хотар.

Како да єст им и wт господства ми даанїє и потвръждєнїє и ȣрик свѧтѣи монастири Свѧтї Савєи и нєпорȣшєн николижє на вѣки. И ни да сѧ нє ȣмишаєт.

Пис ȣ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмг сєптємврїи з.

† Сам господинъ вєлѣл.

† Пътрашко Башотъ вєл лwгwфєт искал <m.p.>.

< Pe verso, însemnare contemporană>: † Şetrăréni, la Turiia, < şi alta>: S-au tălmăcit de Gheorghie Evloghi dascal, la văleat 7790 [2] < 1781> noemvrie 11, octomvrie 11 [3].

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, egumenului şi tuturor călugărilor de la sfînta mănăstire a Sfîntului Sava, ce este în mijlocul tîrgului Iaşi, un sat, anume Şetrărenii de la Turiia, unde le spune lor, la prisaca lui Ignat, care acel sat le este lor danie şi miluire de la Enachi postelnic, să aibă ei a-l stăpîni pe unde le-au hotărnicit şi stîlpit lor, în zilele lui Moise Moghila voievod, slugile noastre, Borăleanul uricar cu Dumitraşco, fiul Şătrarului şi cu alţi oameni buni şi bătrîni, anume: Pană negustor din tîrgul Iaşilor

[1] Omis.
[2] În loc de 7290; diacul a scris cifra sutelor corespunzătoare erei noastre.
[3] Aşa în text.

www.dacoromanica.ro

şi Gligorie cel bătrîn din Ostăpceni şi popa Erema din Periani şi Pănga din Cîndeşti şi Vasilie, fiul lui Gavril de acolo şi Drăgan de acolo şi Gavril din Şetrăreni şi Isac de asemenea şi Păruş cel bătrîn şi alţi oameni buni şi bătrîni.

De unde începe hotarul acelui sat: de la dealul lui Temuşcă, unde s-a pus un stîlp de piatră, de aici pe drum în susul satului la alt stîlp de piatră, dinspre Ostăpceni, de aici iarăşi la alt stîlp de piatră, dinspre hotarul Cîndeştilor, de aici la vale şi pe la pădure, drept la locul unde iese cărarea din pădure, la un stîlp de piatră, mai jos de sat, la pisc, de aici pe acel pisc la vale drept peste un iaz, de aici la deal drept la acel pisc, de aici la poarta ţarinii, lîngă drum, unde s-a pus un stîlp de piatră, de aici tot pe lîngă gardul ţarinii la vale şi la alt stîlp de piatră la capul Rediului Lung, de aici la vale pe lîngă Rediul Lung, pînă la un stîlp de piatră, de aici pe la capătul pămînturilor pe unde s-a însemnat, pînă la hotarul Cămănăreştilor şi de aici tot pe lîngă hotar, pe unde s-au tot pus stîlpi de piatră dinspre cîmp, pe unde iarăşi se împreună hotarele la un stîlp de piatră, la fîntîna lui Temuş. Acesta le este tot hotarul.

Ca să fie şi de la domnia mea danie şi întărire şi uric sfintei mănăstiri a Sfîntului Sava, neclintit niciodată în veci.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7143 < 1634> septembrie 7.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.

Arh. St. Bucureşti, A. N., MMDCLIX/11.
Orig., hîrtie (41,8 × 28,2 cm), pecete timbrată.
Cu trei trad. vechi, dintre care una din 1773 aug. 25, de Procopie uricar şi dascăl domnesc şi alta din 1790 nov. 20, de polcovnicul Pavel Debrici. Altă trad. din 1773 aug. 25, de Procopie, fiul lui Ardare Golăescul, uricar şi dascăl domnesc, la Bibl. Acad. XXXIII/77, cu următoarea notă: „O selişte, care acea selişte este unde se chiamă la prisaca lui Ignat, din sus de Dealul cel Lungu, lîngă Turie".

259

< 1634 — 1652> septembrie 14.

Trohin, nepotul lui Moisei, vinde ocina sa din Beneşti lui Tudor din Crăeşti.

† Аз Трохин, ѩкожи продал аз своемꙋ <ѡт>[1]нинѣ въ сило Бенещи, Трохин, внꙋк Моисѣи. И продал аз своемꙋ <ѡт>[1]нинꙋ что сѣ извѣрет част их въ сило Бенещи, din vatră de sat, некым непо<рꙋ>[1]шено, а іе прѣдсиловачь, за добра

---

[1] Omis.

ни волѣ. И продал своемꙋ <ѡт>[1]нинꙋ de Бенищи, ѡт полѣ и ѡт нниви и ѡт сѣнꙋжати и ѡт <брꙋд>[1] за млен, что сѣ изберет и ѡт бꙋковин и ѡт въсѣ мѣсти и ѡт въсѣ кꙋпаніе. И въстал Тꙋдор ѡт Кръещине и кꙋпил сиа <ѡт>[1]нинꙋ, дал их с҃ѳ леи, прѣд мнсги люди добре въ сило Кръещин, на имѣ: Плътасие ѡт там и Архип ѡт там и Щефан ѡт там и Истодие ѡт там и І<ѡ>[1]нашко ѡт там, Иримиꙗ ѡт там и ин Іѡнашко, синъ Кръчюн, и Василие ѡт Бенещи и прѣд многи люди добръ ѡкрѫст мѣстом и ѡт више и ѡт з<е>[1]млѧ, въ дьни благочнстиваго и христолюбиваго господинꙋ нашемꙋ Иѡан Василіе воевод, божіе милостію, господаръ Земле Молда<в>[1]скои.

Въ мѣсеца септевріе д҃і дьнь.

† Аз Максин диꙗк <писал>.

† Eu Trohin, precum am vîndut eu ocina mea în satul Beneşti, Trohin, nepotul lui Moisei. Şi am vîndut eu ocina mea ce se va alege partea mea în satul Beneşti, din vatră de sat[2], nesilit de nimeni, nici asuprit, de bunăvoia mea. Şi am vîndut ocina mea de[3] Beneşti, din cîmp şi din ogoare şi din fîneţe şi din < vad>[1] de moară, ce se va alege şi din făget şi din toate locurile şi din toate săpăturile. Şi s-a sculat Tudor din Crăeşti şi a cumpărat această ocină şi a dat 209 lei, înaintea multor oameni buni din satul Crăeşti, anume: Plătasie de acolo şi Arhip de acolo şi Ştefan de acolo şi Istodie de acolo şi Ionaşco de acolo, Irimia de acolo şi alt Ionaşco, fiul lui Crăciun şi Vasilie din Beneşti şi înaintea multor oameni buni din jurul locului şi din sus şi din ţară, în zilele binecinstitorului şi de Hristos iubitorului, domnul nostru Ioan Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei.

În luna septembrie 14 zile.

† Eu Maxin diac < am scris>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secţia manuscrise, I/60.
Orig., hîrtie (19,9 × 17,7 cm).
Datat după domnia lui Vasile Lupu.

260

1634 (7143) septembrie 14.

Strătulat vornic şi Călmăţuiu mărturisesc că au hotărnicit satul Măcişeni, ţinutul Covurlui, cumpărat de Curt Celebi.

Copie.

Milostive şi luminate doamne, să fie măriei dumitale sănătos. Facem ştire măriei tale că mi-au venit sluga dumisale lui Curt Celebi, Mihaiu, cu

[1] Omis.
[2] Cuvintele „din vatră de sat“ sînt scrise în româneşte.
[3] Româneşte în orig.

www.dacoromanica.ro

cinstită carte măriei tale, scriind la noi să mergem la sat la Măcişani, ce este pe Mînjina, la ţinut Covurluiului, care sat l-au cumparat de la oameni de Măcişeni, să-l alegim despre alte hotară streine. Deci noi am chemat oameni buni de pinpregiur, anume: Dodeş Irodu din Corne şi Cîrste Totrepehe din Măcişăni şi Măteiu din Puţăni şi Zbere din Cleni şi alţi mulţi de pinpregiur măgieşi.

Deci hotarul satului Măcişănilor din giosu să tîmpină cu hotarul Puţănilor şi cu a Clenilor la o movilă mare, în dialu, despre apusu şi mergi în susu culme dialului, pe lîngă hotarul Puţănilor, pînă să scoboară pe o vîlce, ce să chiamă Vale lui Negrilă şi dă în Găunoasa şi merge în susu pe matcă, pe lîngă hotarul Mîndreştilor, pînă să tîmpină cu hotarul Gorneştilor şi tae la răsărit pe lîngă hotarul Dabeştilor, ce treci Mînjina în dealu despre răsărit, pînă să tîmpină cu hotarul Cornilor şi mergi în giosu culme dialului pînă să tîmpină cu hotarul Clenilor şi taia di-a curmezişul peste vale Mînjina, alăture cu hotarul Clenilor, pînă iar la movila unde să tîmpină hotarul Măcişănilor şi a Puţănilor şi cu a Clenilor. Deci noi li-am alesu şi li-am stîlpit despre alte hotară streine.

Deci de aceasta facem ştire măriei tale. Să fii mărie dumitale sănătos în Hristos, amin.

Velet 7143 < 1634> septemvrie 14.

Robii măriei tale: Strătulat vornic şi Călmăţuiu. Să fie mărie dumitale sănătos.

Eu Strătulat vornic.

Eu Călmăţuiu.

Pîrcălabie Galaţi. Această copie fiind scoasă de pe acea adevărată în orighinalu hotarnică şi făcînd cerire luminare sa beizade Dimitrie Moruz a să încredinţa, să adivereşti cu a noastră iscălitură şi pecete pîrcălăbiei. Iar ce adevărată să află la dumneaei Elenco Stamatii, fiica dumisale banului Stamatii.

1829 maiu 18, Galaţi.

Alexandru Roată paharnic <m.p.>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secţia manuscrise, XV/3.

Copie.

Cu altă copie, dela începutul sec. XIX-lea, şi o transcriere modernă.

O copie de la începutul sec. al XIX-lea la Bibilioteca „V. A. Urechia" din Galaţi, Documente, Inv. nr. 158.

Un rezumat dezvoltat la Arh. St. Iaşi, Condica de Anaforale nr. 142, f. 64, şi altul, din 1816 iulie 8, *ibidem*, Condica K 377, p. 385 şi 391 (cu data de zi: 15).

EDIŢII: Andreescu, *Măcişeni*, p. 230—231 (copia din 1801 dec. 4); Stoide, *Curt Celebi*, p. 37—38 (rezumat).

www.dacoromanica.ro

< 1634 — 1652 > septembrie 21.

Nastasia Vrăbioae postelniceasa mărturisește că Chirilă din Popești și-a răscumpărat de la ea o parte de ocină din satul Botoi.

† Adecă eu, Nastasiia Vrăbioae postelniceasa, scriiu şi mărturisăscu cu cestu adevărat zapis al miu precum ş-au întorsu Chirila de Popeşti din sat din Botoiu partea Ilei, feciorul lui Lazor, nepotul lui Ciobănească, care parte au fostu cumpărată de soţul miu, Ilii Vrabii şi mi-au dat 14 lei, bani gata.

Şi-a tucmala noastră s-au prilejit mulţi oameni buni megiiaşi dinpregiur.

Dintru bătrîn a patra parte să hi< e> [1] lui muşie şi răscunpărătură în véci şi feciorilur lui şi nepoţilor lui.

Şi alţi oamen buni ce ne-am prilejit, noi încă i-am făcut scrisoari şi mărturie, precum am vădzut tocmală într-u dînşi şi cu plată plătindu ce mai sus scrie< e> [1], anume: Drăgăilă din Găneşti şi Enachi ot tam şi Cozma ot Simeni şi Toader Grecul ot tam şi Ştefan Bîrsan ot Tuleşti şi Blaga ot tam şi popa Gligorii ot Rădéni, să aibă a-şi faci şi dires domnescu.

Şi pentru credinţa, ne-am pus şi dégitele.

Да <сдравствуе>[2]те ѡ Господи, амин.

Пис въ дьни Васїли водъ.

† Септемврїе ка҃ дьни въ лѣто зр....[2]

Drăgăilă.

Enachi.

Cozma.

Grecul.

Ştefan.

Blaga.

Popa.

Bibl. Acad., CLXXIV/33.
Orig., hîrtie (28,7 × 19,5 cm), rupt şi ars, şapte amprente.
Datat după domnia lui Vasile Lupu.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

< Cca. 1634 septembrie 24>.

Călugării de la mănăstirea Voroneţ adeveresc lui Vasile Lupu voievod că au schimbat selişte Milcineşti, ţinutul Cîrligătura, cu seliştea Muşinţii, de lîngă tîrgul Siret, a lui Ionaşco Jora vornic, primind în plus şi o sută de lei.

† Благочистъıвомѹ Христѹлюбивомѹ, съ царскъı вѣнцем ѡт Христа Бога вѣнчанномѹ, Їелеѡм радости, мvрѡм благовоннъım банїѧ кχрещенїѧ и съ чистнъıм скъıптрѡм ѡт царѣ небесна годавованномѹ, прѣмилостивом, великомѹ господинѹ нашемѹ, Їѡ Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскѡї, въ милости прѣвеликомѹ господинѹ Богѹ и спасѹ нашемѹ Їсѹсѹ Христѹ, весели сѧ господствовати на многъıѧ лѣтъı, амин.

Въспрїими смѣренной метанїе дѡстолѣпно лицем до земли ѡт смѣреннѣишаго Їеръмонаχа Николае Їгѹмен и вес събор ѡт свѣтое монастири Воронецъ, идеже ест χрам свѣтого и славнаго, велика мѹченика и побѣдоносеца Христова, Геѡргїа, идеже почивает мощи свѣтого, прѣподобнаго ѡтѣца нашего, Данїила Новаго[1].

Altă, dăm ştire măririei domniei tale, milostive şi luminate doamne, de rîndul onii selişte ce am avut în ţinutul Cîrligăturii, anume Milcineştii, ce iaste cumpărătură de Ştefan vodă cel Bătrîn şi e dare şi miluire svintei mănăstiri, Dumnedzău să-l pomenească. Dece, socotindu noi, tot săborul, că nu avem nici un folos de megiaşi de prinpregiur, că ara şi cosiia tot ei şi n-avea svînta nici un folos, vro claie de pîne sau v-o căpiţă de fîn, ce am făcut săbor să o vindem şi ne-au dat Neniul vornicul o sută de galbeni şi n-am dat.

Apoi ne-au dat vornicul Jora o sută de lei şi altă selişte, anume Muşinţii, ce-s mai sus de tîrgul Siretiului. Socotindu noi cu tot săborul să nu piiae pomeana măririei sale, lui Ştefan vodă, Dumndzău să-l pomenească, am făcut tocmală cu dumnea-sa şi i-am dat acea selişte şi ne-au dat selişte drept selişte şi o sută de lei. Iar acei magiiaşi, acmu în pizmă, nu ştim ce scornescu şi

---

[1] † Binecinstitorului şi de Hristos iubitorului, celui încununat de Hristos Dumnezeu cu coroană împărătească, celui uns cu mirul bine mirositor, bucuria Ieleonului, celui curăţit prin baia botezului şi celui dăruit de împăratul cerurilor cu cinstit sceptru, prea milostivului, marelui nostru domn, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei, în mila prea marelui domn Dumnezeu şi a mîntuitorului nostru Iisus Hristos, bucură-te să domneşti mulţi ani, amin.

Primeşte smerită metanie cu faţa plecată pînă la pămînt de laĭ preamăritul ieromonah Nicolae egumen şi de la tot soborul de la sfînta mănăstire Voroneţ, unde este hramul sfîntului şi slăvitului, marelui mucenic purtător de biruinţă al lui Hristos, Gheorghie, unde se odihnesc moaştele sfîntului, preacuviosului părintelui nostru, Daniil cel Nou.

www.dacoromanica.ro

dzic că nu ne-au dat selişte, dreptu selişte, ce noi cu tot săborul şi cu sufletele noastre mărturisim că ne-au dat selişte dereptu selişte şi o sută de lei. Iar de va fi, milostive doamne, şi pre giurămîntu vrem giura cu tot săborul din înaintea măririi domnii tale şi dinnaintea părintelui svinţii sale.

De aceasta mărturisim mărire domn< iei>[1] tale, milostive şi luminate doamne. **И господꙋ Богъ да ꙋмножит благъıи дєнъı и лѣтъı многъı господства ти до чистиион и глъбоцѣи старости, амин[2].**

<Pe verso, adresa:> **Благочъстивомꙋ и Христꙋлюбивомꙋ съ царскъı вѣнцєм ѡт Христѣ вѣнцанномꙋ, самꙋдръжавномꙋ, прѣмилостивомꙋ господиноу. Їѡ Валїєїє[3] воєвода, божїю милостїю, господаръ Зємли Молдавскоıи, ѡт Господи вєсєли сѧ, амин.[4]**

Biblioteca Centrală de Stat, Secţia manuscrise, I/65.
Orig., hîrtie (31,1 × 19,8 cm), pecete timbrată.
Cu o copie modernă.

Datat după mărturia lui Varlaam arhiepiscop, din 1634 septembrie 24, referitoare la aceeaşi chestiune (vezi nr. 263).

263

1634 (7143) septembrie 24, Cotnari.

Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava mărturiseşte că Jora vornic a dat satul Muşinţi, ţinutul Suceava, călugărilor de la mănăstirea Voroneţ, în schimbul satului Milcineşti, ţinutul Cîrligătura.

† **Варлаам архїєпископъ и митрополит Сꙋчавскїи.** Scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit, înnaintea noastră, egumenul de la svînta mănăstire de la Voroneţ şi cu tot săborul de acolo, de-au mărturisit înnaintea noastră cum au avut o ocină la ţinutul Cîrligătura, anume Milceneştii, dată de Ştefan vodă cel Bătrîn, de ctitorul sventei mănăstiri. Deci nu o au putut ţinea de nişte răzéş ce-au fost acolea prinpregiur, ce-au făcut tocmală şi schimbătură cu vornicul Jorea, de le-au dat o selişte, anume Muşinţii, la ţinutul Sucévei, mai sus de tîrgul Sirétiului. Şi după schimbătură ce-au schimbat, de-au dat ocină derept ocină, le-au şi mai adaos vornicul Jorea călugărilor.

[1] Omis.
[2] Şi domnul Dumnezeu să înmulţească zilele fericite şi ani mulţi domniei tale pînă la cinstite şi adînci bătrîneţe.
[3] În loc de Василїє
[4] Binecinstitorului şi de Hristos iubitorului şi celui de Hristos cu coroană împărătească încoronat singur stăpînitorului, preamilostivului domn, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei, de la Domnul veseleşte-te, amin.

www.dacoromanica.ro

Deci, deac-au venit egumenul şi cu săborul de-au mărturisit înnaintea noastră cum au schimbat cu voia a tot săborul, nu li-i vî< n>[1] dzare acea ocinî, ce lor nu le-au fost nici un folos de-acea ocină, că le-au fost preste mînă şi au avut nevoe de-acei răzéş. Iar acea ocină, ce le-au dat vornicul, le iaste îndemînă şi i-au de a dzécea de acolo.

Deci noi, deac-am vădzut mărturiia lor, noi încă am făcut vornicului această mărturie de la noi, să-i fie de credinţe de va mai scorni cineva vr-o pîră pre acea ocină. De-acea scriem şi mărturisim.

Ѹ Котнар, лѣто ҂зрмг сєптємврїє кд.

Varlaam mitropolit <m.p.>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secţia manuscrise, I/63.
Orig., hîrtie (32,1 × 20 cm), pecete timbrată.

264

1634 (7143) septembrie 28, Iaşi.

Vasile Lupu voievod porunceşte marilor vătafi de ţinutul Suceava să cerceteze neînţelegerea dintre mănăstirea Suceviţa şi Evloghie episcop de Rădăuţi pentru un ţigan.

† Иѡ Васнлїє воєвода, божїю милостїю, господарь Землє Молдавской.. Scriem domnia mea la slugile noastre, la vătajii cei mari de ţinutul Sucévei. Dămu-vă ştire că domnii méli s-au jeloit părintele şi rugătoriul nostru, egumenul şi tot săborul de la svînta mănăstire de la Suceviţa, pre Ivloghie episcopul de Radăuţi, dzicîndu că au avut un ţigan şi acel ţigan l-au schimbatu vlădica Ioan în dzileli lui Costantin vodă cu un ţigan de la Radăuţi şi acmu vlădica Evloghie ţine < ţig>[2]anii amîndoi, iar ac<mu> [2] pune ţiganii săi de saru pre oamenii Suceviţei.

Pentr-acéia, < d> [2]eaca veţi vedea cartea domnii méli, iar voi să socotiţi de va hi a< şe> [2]a cum s-au jeloit călugării, voi să luaţi acel ţigan cu ţiganca cu tot şi cu copii de la vlădica Evloghie de la Rădăuţi şi să-l daţi pre mîna călugărilor de Suceviţa.

Mai mult jalobă să nu vie. Aceasta scriem, într-alt chip să nu faceţi.

Ѹ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмг сєптємврїє кн.

† Сам господинъ велѣл.

† Ларнѡн <писал>.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

< Pe verso, însemnare contemporană>: Carte de la Moisei vodă printru schimbătura lui Avram ţiganul.

Bibl. Acad., LXXXIV/203.
Orig., hîrtie (31 × 19,1 cm), pecete aplicată.

265

1634 (7143) septembrie 30, Iaşi.

Vasilie Lupu voievod împuterniceşte pe Simion din Bogdăneşti să-şi stăpînească ocina din acest sat.

† Ιω Басилїє воєвода, божїю милостїю, господаръ Змлє Мωлдавскои. Dat-am cartea dumnii méle lui Simion din Bogdăneşti spré acéa ca el să fie tare şi putérnic cu cartea dumnii méli a-şi ţinea a sa dereaptă ocină şi cumpărătură ci are acolo în Bogdăneşti, Nimé să nu aibă tréabă cu muşiia sa. Iar cui va părea cu strimbul să vie să stea cu dînsul de faţă înnaintea porţii dumnii méle.

Ѹ Іас, лѣто ҂зрмг септемврїє л҃.
† Господинъ рече.
† Бел логофет ѹчи.
† Кωстантин <писал>.

Bibl. Acad., CXVI/94.
Orig., hîrtie (15,8 × 19,2 cm), pecete aplicată.
EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 199 (orig.).

266

1634 (7143) septembrie 30, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gavril Matiiaş fost mare vornic satul Denisauca cu locuri de fînaţ, pentru care a avut pîră cu şoltuzul şi tîrgoveţii din Cernăuţi.

† Ιω Басилїє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Мωлдавскои. Ѡже тωт истиннїи наше вѣрнїи болѣрин Гаврилаш Мътїаш бив великїи дворник даем и подвръждаем ему єго правою ωтнину и даанїє ωт исписок за даанїє и за милованїє что имал ωт Барновскїи воєвода и ωт исписок за тѣж и за феръю ωт Моисею воєвода єдна селище на имѣ Денисаѵка съ полѣнами за сеножати что

www.dacoromanica.ro

бист дал емѹ, тих полѣни, ѡт Єремїа Могила воевода и потвръжденїе ѡт Радѹ а воевода радї нѣких мрътви за лѣховѣ что сътворило сѧ тамѹ; а селищѣ Денисаѹка ест емѹ данїе и милованїе ѡт Мирон Бърновскїи воевода радї его правою вѣрною слѹжбѹ; а когда бил въ дни Моисею воеводи въстал сѣ Исак воют ѡт тръг Чернъѹцкомѹ, и Їѡнашко Чюч и Пънтелею ѡт там, и Їѡнашко Флорескѹл, и Алеѯа Пърчю, и Алеѯа Хлѹчиченѣ и Сърбѹл кравец и иних търговчани старих ѡт тот тръг и тегал сѣ за лицем радї тоа селище Денисаѹка и радї тих полѣнами и зостал на них болѣрин наш више писан, Гаврилаш Мътїаш дворник.

Тѣм радї, тоа селище Денисаѹка съ вес хотар еи и съ полѣнами за сеножати како да ест емѹ и ѡт господства ми правїи ѡтчинѹ и даанїе и милованїе емѹ, и дѣтим его и ѡнѹчатом его, непорѹшенномѹ николиже, на вѣки вѣкѣ. И ни да сѧ не ѹмишает.

Пис ѹ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмг септемврїе л҃.

† Сам господинъ велѣл.

Пътрашко Башотъ вел логѡфет и искал <m.p.>.

Борлѣнѹл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată acestui adevărat boier al nostru credincios Gavrilaş Mătiiaş fost mare vornic îi dăm şi îi întărim dreapta lui ocină şi danie, din ispisoc de danie şi de miluire ce a avut de la Barnovschii voievod şi din ispisoc de pîră şi de ferîie de la Moise voievod, o selişte anume Denisauca cu poieni de fînaţ ce i-au fost date, acele poieni, de Eremia Moghilă voievod şi întărire de la Radul voievod pentru nişte morţi de leşi care s-au făcut acolo; iar seliştea Denisauca îi este danie şi miluire de la Miron Barnovschii voievod pentru dreptcredincioasa lui slujbă; iar cînd a fost în zilele lui Moise voievod s-a sculat Isac voiut din tîrgul Cernăuţi, şi Ionaşco Ciuci şi Pîntelei de acolo, şi Ionaşco Florescul, şi Alexa Părciu, şi Alexa Hlucicenea şi Sîrbul croitor şi alţi tîrgoveţi bătrîni din acel tîrg şi s-au pîrît de faţă pentru acea selişte Denisauca şi pentru acele poieni şi i-a rămas pe ei boierul nostru mai sus scris, Gavrilaş Mătiiaş vornic.

Drept aceea, acea selişte Denisauca cu tot hotarul ei şi cu poieni de fînaţ să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi danie şi miluire lui, şi copiilor lui şi nepoţilor lui, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7143 < 1634> septembrie 30.

† Însuşi domnul a poruncit.

Pătraşco Başotă mare logofăt şi a iscălit < m.p.>.

Borleanul < a scris>.

www.dacoromanica.ro

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi.
Xerografie după orig., hîrtie, pecete timbrată, şi alta, după o trad. germ. autentificată la 20 iunie 1783, ambele de la Wiener Kriegsarchiv, Kanzleiarchiv, Standort XIII—165.

EDIŢII: Wickenhauser, *Bochotin*, p. 79—80 (trad. germ. după orig).

267

1634 (7143) octombrie 3, Hălăşteiani.

Nepoţii lui Ieremia vînd lui Lupul Prăjescul a opta parte dintr-o casă din Săoani, pe Siret, ţinutul Roman.

† Adecă eu, Is<aico>[1], cu feciorul mieu, cu Vasilie, nepotul Eremiei, strănepotul Stancăi şi Miron cu femeia mea, cu Vărvara, aşijdere nepoţii Eremiei, strănepoţii Stancăi, scriem şi înşine pre noi mărturisim cum de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nice asupriţ, am vîndut a noastră direaptă ocină şi moşie ce am avut în sat în Săoani, ce simtu în ţinutul Romanului, pre Sirét, a opta parte de casă, dumisale giupînului Lupului Prăjescul, direptu cincisprădzéci taleri, bani buni, cu vadu de moară în Sirét şi cu bălţi şi cu livedzi şi cu tot venitul, din tot locul.

Şi într-această tocmală au fost popa Ştefan de Hălăşteiani şi Strătulat Dracea de Sineuţ şi Vasilie de Tomeşti de la Prut şi Ţuţurman de Lăpuşna şi Ionaşco Năvala de Soci şi Petrea de Miclăuşéni şi Vasilie Benea şi Ursu diregătorul de Hălăşteiani şi mulţi oameni buni dinpregiur megiiaş.

Deci să aibă a-ş face dumnealui şi zapis domnescu pre acea a opta parte de casă, caré mai sus iaste scrisă. Pre mai mare mărturie pusu-ne-am şi peceţile pre acestu zapis.

Prilejitu-m-am şi eu Bărnat şi am scris eu acestu zapis, să să ştie.

† Пис ꙋ Хълъщеани, въ лѣто ҂зрмг ѡктомврїе г҃ дьни.

† Popa Ştefan <m.p.>

Аз Стрътꙋлат Драча искал <m.p.>.

< Pe verso, însemnare contemporană>: Zapis pentru Săoani.

† Ispisoc domnescu încă n-am făcut pr< e> însu.

Bibl. Acad., CDLXVII/20.
Orig., hîrtie (27,5 × 21 cm), şase peceţi aplicate.

---

[1] Loc rupt; întregit după doc. nr. 283.

www.dacoromanica.ro

1634 (7143) octombrie 4, Iaşi.

Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Iuraşco ş.a. şi Gheorghiţă, fiul lui Dumitru, ş.a. pentru o parte de ocină din satul Tunguzeni, pe Sacovăţ, ţinutul Vaslui.

† Іѡ Василїє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже прїидоше, прѣд нами и прѣд ѹсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, слѹѕѣм нашим, Юрашко и Илѣ и Глигор и Фокшѣ и съ иних племєнници их и тѧгали <сѧ>[1] за лицє, прѣд нами, съ Гєѡргицъ, сынъ Дѹмитрѹ, и съ племєнници єго, радї єдна част за ѡтнинѹ ѡт село Тѹнгѹзѣни, что сѹт на рѣцѣ Шаковъц, ѹ волост Васлѹюскомѹ, и сицє казал Гєѡргицъ прѣд нами <что>[1] та част за ѡтнинѹ єстѹ ємѹ даанїє ѡт кютка єго, Ѹдана Пѹрчєлоаѥ. А Юрашко и Илѣ и Глигор и Фокшѣ, ѡни рєкъщи и прѣд нами аже нє има[има]єт Аксана ни єдно трѣбо и нє єстѹ за дѣдинѹ ѡт того сєло Тѹнгѹзѣни и сътворит их Гєѡргицъ великом присиловании.

Ино господство ми и въсєго нашєго съвѣта съмотрихом и ѡбрѣтохом им закон прав по законно зємскои, како да имаєт божитї слѹѕѣм нашим Юрашко и Илѣ и Глигор и Фокшѣ съ к͠д людї добри на свѣтоє єѵангєлїє.

Ино въстал сѣ Юрашко и Илѣ и съ Глигор и Фокшѣ и присъгал на свѣтоє єѵангєлїє[2] како нє єстѹ Ѹдана за [то]тоє дѣдинѹ и нє имаєт ни єдно трѣбѹ ѡт того сєло Тѹнгѹзѣни.

Ино Гєѡргицъ и съ инших племєнници єго, ѡни зостали ѡт прѣд нами и ѡт прѣд въсєго нашєго съвѣта и ѡт вєс закон зємскои, а Юрашко ши кѹ Илѣ и съ Глигор и Фокшѣ и иних племєнници их, ѡни ѹправили сѣ ѡт прѣд нами и поставили соби ѳєръю к͠д златї ѹ вистѣѥр господства ми.

Тажє ѡт нынѣ на прѣд, болшє да нє имаєт мали тѣгатї Гєѡргицъ и съ инших плє<мє>[1]нници єго на Юрашко и на Илѣ и на Глигор и на Фокшѣ и на инших племєнници их за сїѧ тѣж, а нє добиватї николижє на вѣки вѣчнїи. И ин да сѣ нє ѹмишаєт прѣд сим листом господства ми.

Пис ѹ Іѡс, лѣто ͵з҃рм҃г ѡктомврїє д҃.

† Господинъ казал.

† Пътрашко Башотъ вєл лѡгофєт и искал <m.p.>.

† Дѹмитрашко <писал>.

---

[1] Omis.

[2] Cuvînt adăugat deasupra rîndului.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Iurașco și Ilea și Gligor și Focșea și cu alte rude ale lor și s-au pîrît de față, înaintea noastră, cu Gheorghiță, fiul lui Dumitru și cu rudele lui pentru o parte de ocină din satul Tunguzeni, ce sînt pe rîul Șacovăț, în ținutul Vaslui și astfel a zis Gheorghiță înaintea noastră că acea parte de ocină îi este danie de la mătușa lui, Axana Purceloae. Iar Iurașco și Ilea și Gligor și Focșea, ei au spus înaintea noastră că nu are Axana nici o treabă și nu este de dedină din acel sat Tunguzeni și că le face Gheorghiță mare asupreală.

Deci domnia mea și cu tot sfatul nostru am cercetat și le-am aflat lege dreaptă după legea țării, ca să jure slugile noastre Iurașco și Ilea și Gligor și Focșea cu 24 oameni buni pe sfînta evanghelie.

Deci s-au sculat Iurașco și Ilea și cu Gligor și Focșea și au jurat pe sfînta evanghelie că nu este Axana de acea dedină și nu are nici o treabă în acel sat Tunguzeni.

Deci Gheorghiță și cu alte rude ale lui, ei au rămas dinaintea noastră și dinaintea întregului nostru sfat și din toată legea țării, iar Iurașco și cu Ilea și cu Gligor și Focșea și alte rude ale lor, ei s-au îndreptat dinaintea noastră și și-au pus ferîe 24 zloți în visteria domniei mele.

Și de acum înainte mai mult să nu mai pîrască Gheorghiță și cu alte rude ale lui pe Iurașco și pe Ilea și pe Gligor și pe Focșea și pe alte rude ale lor pentru această pîră, nici să dobîndească niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, anul 7143 <1634> octombrie 4.

† Domnul a zis.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Dumitrașco <a scris>.

Bibl. Acad., CXX/27.
Orig., hîrtie (35,5 × 25 cm), pecete aplicată, căzută.

269

1634 (7143) octombrie 7, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Jorea fost vornic, în urma judecății avute cu Cobăleanul și rudele sale, seliștea Milcinești, ținutul Cîrligăturii, primită de la mănăstirea Voroneț în schimbul seliștei Mușinți, ținutul Suceava.

† Ιω Βасилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мωлдавскои. Ѡже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд въсѣми нашеми болѣри, великими и малими, Кобълѣнѹл и брат его, Петре, и Кръчюн ѡт Рѣдѣни и поп Глигорїе и Савѹл и

www.dacoromanica.ro

въси племенници им и Тоадер Гаръ и Михълъ Ѹмбрар и Накѹла и въси племенници им и Гаврил Ромънескѹл съ въсѣ племенници его и тегали за лицем, прѣд нами, на слѹга наш, Їѡнашко Жорѣ бив дворник, радї една селище, на имѣ Милчещїн[1], что ѹ волост Крълигътѹри и сици рекошѣ прѣд нами аже продали тоа селище дѣдовѣ и прѣдѣдовѣ им, Дръгѹш Каръмбѹ и племенниковѣ его, поп Лѹка Плотѹн и брат егѡ, Їѡн и сестра их, Феда, и ѹнѹковѣ им, Нистор Гажѣ, и сестра его, Васка, синѹве старомѹ Гажи, ѹси ѡнѹковѣ Петри Берти, продали Стефанѹ воеводї Старомѹ. А пак Стефан воевода Стараго дал тоа селищти и миловал свѣтѣи монастири зовемѣи Воронец, гдеже ест храм свѣтаго и славнаго мѹченика и побѣдѹносца воина Христова, Геѡрїе. И держали ѡни тоа селище р͠л лѣти.

А потом, молебници наше, калѹгери ѡт Воронец, видѣще како не имают ни ꙗкое прѣпитанїе ѡт тоа селище више писаннаго, а не людї не могли держати тамѹ радї тїи межиши зл̃їи что имали ѡкръстънїи, а ѡни измитѣли Їѡнашкови Жорїи бив дворник. Ѡни казали аже дал пинѣѕи емѹ и приходит сѧ им кѹпите тоа селище, нижели Жорѣи дворник, за что бил им дѣдинѹ. А Їѡнашко Жорѣ казал прѣд нами аже не кѹпил тоа селище на пинѣѕи, але изминѣл съ калѹгери ѡт Воронец радї его правою ѡтиннѹ дрѹгаа селище, на имѣ Мѹшенцїи, что ѹ волост Сѹчавскомѹ, и еще же маи придал им една сто леи битих.

Иноже господство ми и съ съвѣтом господства ми съматрѣхом им сѫдѹ и ѡбрѣтохом им закон, ꙗко да имают божитї калѹгери ѡт Воронец како не продали тоа селище на пинѣѕи, але изминѣли ѡтиннѹ радї ѡтиннѹ и маи придали им р͠ леи битих. И прїиде егѹмен и вес събор ѡт монастир Воронец и божили прѣд ѡтьцѹ и молебникѹ нашемѹ, кѵр Варлаам митрополит Сѹчавскїи, како ест им измѣненїе радї селищѣ Мѹшенцїи и сътворил емѹ и запис ѡт себе за свѣдѣтелство.

Таже Їѡнашко Жорѣ ѹправил сѣ и поставил себе ферѣю, а тих людї више писанних въ сих зостали ѡт прѣд нами и ѡт прѣд нашеми болѣри.

Тѣм радї, ѡт нинѣ на прѣд да не имают ѡни маи тегатї а не добивати радї тоа селище, имѣ Милчещїи[1], николиже на вѣки вѣчнїи. И ин да се не ѹмишает тамѹ прѣд сим листом нашем.

Пис оу Ꙗс, въ лѣто з͠рмг ѡктомври з͠ дьни.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет искал <m.p.>.

† Ворлѣнѹл <писал>.

< Pe verso, însemnare din sec. al XVII-lea>: Zapis pre Milcineşti.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Cobăleanul şi fraţii lui, Petrea şi Crăciun din Rădeni şi popa Gligorie

---

[1] Corect: Милчинещїи (vezi însemnarea de pe verso).

www.dacoromanica.ro

şi Savul şi toţi verii lor şi Toader Gagea şi Mihăilă Umbrar şi Nacul şi toţi verii lor şi Gavril Românescul cu toţi verii lui şi au pîrît de faţă, înaintea noastră, pe sluga noastră, Ionaşco Jorea fost vornic, pentru o selişte, anume Milceştii [1], care este în ţinutul Cîrligăturii. Şi aşa au spus înaintea noastră, că au vîndut acea selişte bunicii şi străbunicii lor, Drăguş Cărîmbu şi verii lui, popa Luca Plotun şi fratele lui, Ion şi sora lor, Feda şi nepoţii lor, Nistor Gagea şi sora lor, Vasca, fiii lui Gagea cel bătrîn, toţi nepoţii lui Petru Bertea, au vîndut-o lui Ştefan voievod cel Bătrîn. Iar Ştefan voievod cel Bătrîn a dat acea selişte şi a miluit sfînta mănăstire numită Voroneţ, unde este hramul sfîntului şi slăvitului mucenic şi ostaş purtător de biruinţă al lui Hristos, Gheorghie. Şi au stăpînit ei acea selişte 130 de ani.

Iar după aceea, rugătorii noştri călugări de la Voroneţ, văzînd că nu au nici un folos de acea selişte mai sus scrisă şi nici oameni nu au putut să ţină acolo, pentru acei megieşi răi pe care i-au avut împrejur, ei au schimbat cu Ionaşco Jorea fost vornic. Ei au spus că le-a dat bani şi, mai mult, se cuvine lor să cumpere acea selişte decît lui Jorea vornic, deoarece le-a fost moştenire. Iar Ionaşco Jorea a spus înaintea noastră că nu a cumpărat acea selişte pe bani, ci a schimbat-o cu călugării de la Voroneţ pentru o altă selişte, anume Muşenţii, ocina lui dreaptă, care este în ţinutul Suceava şi le-a mai dat încă o sută de lei bătuţi.

Deci domnia mea şi cu sfatul domniei mele le-am căutat judecată şi le-am aflat lege ca să jure călugării de la Voroneţ că nu au vîndut acea selişte pe bani, ci au schimbat-o, ocină pentru ocină şi le-a mai dat o sută de lei bătuţi. Şi a venit egumenul cu tot soborul de la mănăstirea Voroneţ şi au jurat înaintea părintelui şi rugătorului nostru, chir Varlaam mitropolit de Suceava, că o au de schimb pentru seliştea Muşenţii şi i-au făcut lui şi zapis de mărturie.

Astfel Ionaşco Jorea s-a îndreptat şi şi-a pus ferîie, iar acei oameni mai sus scrişi au rămas toţi dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, de acum înainte ei să nu se mai pîrască şi nici să dobîndească acea selişte, anume Milceştii [1], niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece acolo înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7143 <1634> octombrie 7 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt am iscălit <m.p.>.

† Borleanul <a scris>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secţia manuscrise, I/64.
Orig., hîrtie (41,3×28,1 cm), pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. din 1820.

---

[1] Corect: Milcineştii.

www.dacoromanica.ro

1634 (7143) octombrie 8, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Andreica stolnic din Şerbăcani părţi de ocini din satul Bogheni.

† Иѡ Басилїє воєвода, божїєю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѥжє прїидошѣ, прѣд нами [и прѣд нами] и прѣд въсими нашєми болѣри, слꙋга наш Ѧндрєика столник ѿт Шєрбъкани съ сынове єго и принєсили прѣд нами єдин запис за свѣдѣтєлство ѿт прѣд люди добри и слꙋги господарских, на имѣ Банꙋл стар и Дръгою и Нєкита и поп Маковєю ѿт Шєрбъкани и Гєра тижє и Нѣнил[1] тижє, како прїидє прѣд ними Глигор, сынъ Пєтрєи Станкъш, по єго доброє волѣ <и>[2] продал своа ѿтнинꙋ и дѣднєнꙋ, ѿт тоа половина сєло Богѣни чєтвритаа част, съ чєтвєртаа част ѿт брод за млєнꙋ. Тоа продал слꙋг наш вишє рєчєно Ꙗндрєика радї вї злоц єнтих.

Я тижє ꙋказавол прѣд нами дрꙋг запис ѿт прѣд слꙋги господаръских, имѣ Томшѣ ѿт Шєрбъкани и Гаврица тижє и Нєкита ѿт там и ѿт Грозѧ и Тодєрицъ ѿт Бъсєщи и Ꙗндрєю, писаꙗщи како прїидє прѣд ними Костина, дочка Пърчєи, по єи доброє волѣ и продала частъ єи за ѿтнинꙋ что сѣ изберєт ѿт тогожє сєло Богѣни, съ част ѿт брод за млєнꙋ и съ вєс приход. Тоа продала пакижє Ꙗндрєикъи ѿт Шєрбъкани радї четири дєсѣт и пєт златї татарских.

И пакижє ꙋказовал прѧд нами и дрꙋг запис ѿт прѣд Храна апрод и Ботич и сынъ єго, Басилїє, како прїидє прѣд ними Пъраска, дочка Гаврил Богюл, по єи доброє волѣ <и>[2] дала и подаровала своа праваа ѿтнинꙋ и дѣдининꙋ, част єи ѿт сєло Богѣни. Тоа дала внꙋкꙋ єи Ѧндрєикъи въ за дꙋшє єи и прѣгрѣшєнїє родитєлим єи.

Ино ми, видѣвшє єго правїи записовє а ми вѣровали и ѿт нас єщєжє дал и потвръдил єсми слꙋг наш Ѧндрєика и сынове єго тих части вишє писани ѿт сєло Богѣни, съ брод за млєн и съ вєс приход, како да єст ємꙋ и ѿт нас ꙋрик и потвръждєнїє, съ въсєм доходом. И ин да сѣ нє ꙋмишаєт прѣд сим листом наш.

ꙋ Ꙗс, въ лѣто ҂з҃р҃м҃г ѡктомврїє и҃.

† Пътрашко Башотъ вєл лѡгофєт <m.p.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră [şi înaintea noastră] şi înaintea tuturor boierilor noştri, sluga noastră Îndreica stolnic din Şerbăcani cu fiii lui şi au adus înaintea noastră un zapis de mărturie dinaintea a oameni buni şi slugi dom-

[1] Probabil în loc de Нѣнюл.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

neşti, anume Banul cel bătrîn şi Drăgoi şi Nechita şi popa Macovei din Şerbăcani şi Ghera de asemenea şi Neanil[1] de asemenea, cum a venit înaintea lor Gligor, fiul lui Petrea Stancăş, de bunăvoia lui < şi >[2] a dat a sa dreaptă ocină şi dedină din acea jumătate de sat Boghiani a patra parte, cu a patra parte din vad de moară. Aceea a vîndut-o slugii noastre mai sus zise Andreica pentru 12 zloţi bătuţi.

Şi de asemenea a arătat înaintea noastră alt zapis dinaintea slugilor domneşti, anume Tomşea din Şerbăcani şi Gavriţa de asemenea şi Nechita de acolo şi de la Grozea şi Todiriţă din Băseşti şi Andrei, scriind cum a venit înaintea lor Costina, fiica Părcei, de bunăvoia ei şi a vîndut partea ei de ocină ce se va alege din acelaşi sat Boghiani, cu parte din vad de moară şi cu tot venitul. Aceea a vîndut-o iarăşi Andreicăi din Şerbăcani pentru patruzeci şi cinci de zloţi tătărăşti.

Şi iarăşi a arătat înaintea noastră şi alt zapis dinaintea lui Hrană aprod şi Botici şi fiul lui, Vasilie, cum a venit înaintea lor Părasca, fiica lui Gavril Boghiul, de bunăvoia ei < şi >[2] a dat şi a dăruit a sa dreaptă ocină şi dedină, partea ei din satul Boghiani. Aceea a dat-o nepotului ei Îndreicăi pentru sufletul ei şi pentru păcatele părinţilor ei.

Deci noi, văzînd ale lui drepte zapise şi noi am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre Îndreica şi fiilor lui acele părţi mai sus scrise din satul Boghiani, cu vad de moară şi cu tot venitul, ca să-i fie lui şi de la noi uric şi întărire, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7143 < 1634 > octombrie 8.

† Pătraşco Başotă mare logofăt < m.p. >.

† Focea < a scris >.

Muzeul Regiunii Porţilor de Fier, Drobeta Turnu-Severin.
Orig., hîrtie (31 × 19,2 cm), pecete aplicată, stricată.
Cu o traducere de la începutul sec. al XIX-lea.

271

1634 (7143) octombrie 11, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Varlaam mitropolitul Sucevei şi mănăstirii Secul o moară în satul Cofeşti, pe gîrla Putnei, în urma judecăţii cu Dumitraşco stolnic.

† Иѡ Басилїе воевода, божїею милостїю, господаръ Земли Молдавской. Ѡже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд въсѣми нашими болѣри, великими и малими, ѡтьцъ и молебник наш, кѵр Варлаам архїепископъ и митрополит Сѹчавскїи и

[1] Probabil în loc de „Neaniul".
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

тєгал сѣ за лици прѣд нами съ боıѣрину наш, Дѹмитрашко столник, радї єдин млин ѡт село Кофєщи, на гръл Путлои, что тѡт млин сътворил ѡтьцъ и молєбник наш вишє писан[и] свѣтѣи монастири Сък. А потом въстал сѣ Дѹмитрашко столник и сътворил сєбє дрꙋгї млин, май нижє на тоа гръꙋ и ꙋтопоша млин Дѹмитрашкови на млин ѡтьцꙋ и молєбникꙋ нашємꙋ вишє рєчєнномꙋ.

Ино господство ми и съ въсєм съвѣтѡм нашим послахом лист господства ми до слѹѕи наши, Пътрашко вътах за апрози и до Дъмїан пъркълаб Путнои и Скънтѣє ватах, како да имают ѡни посокотитї съ л<юдїми>[1] добрими и стари, ıако <ѡбрѣщаю>[1]т <съ своими дꙋшами>[1] и <изнаи>[1] довют что ꙋтопоша тѡт млин Дѹмитрашкови на млинꙋ ѡтьцꙋ и молєбникꙋ нашємꙋ.

Ино ѡни послали лист до господства ми како ѡни ѡбрѣтошѫ, съ многи людї добри, ажє поставил Дѹмитрашко свои млин над хотар и над ꙋрик, тажє ѡни посѣкошѫ тѡт млин и поставили кръстъ камєннїи въ водꙋ ıако да нє имаєт прѣминутї вода, ѡд[2] тот кръстъ, а ащє прѣминєт да бѫдєт за хаталмꙋ ві̃ воли.

Ино господство ми, ıако ꙋвидѣхом тѡт запис ѡт вишє писани слѹѕи господство ми и людї добри, тако писащи, а господство ми дали и потвръдили єсми ѡтьцꙋ и молєбникꙋ нашємꙋ, кур Варлаам архїєпископъ и митрополит Сꙋчавскии и калугєром ѡт монастири Съкꙋл, како да єст им и ѡт господства ми вєликаа ꙋкрѣплєнїє на тѡт млин. А кто въсхощєт въздвигнутї тѣж нѣкогда, тот да єст за хаталмꙋ ві̃ воли. И ин да сѣ нє ꙋмишаєт прѣд сим листом нашим.

ꙋ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмг ѡктомврїє аі̃.

† Саам господинъ вєлѣл.

† Пътрашко Башотъ вєл лѡгофєт и искал <m.p.>.

Ꙗнаки <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, părintele şi rugătorul nostru, chir Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, şi s-a pîrît de faţă, înaintea noastră, cu boierul nostru Dumitraşco stolnic, pentru o moară de la satul Cofeşti, pe gîrla Putnei, care moară a făcut-o părintele şi rugătorul nostru mai sus scris pentru sfînta mănăstire Săcul. Iar apoi s-a sculat Dumitraşco stolnic şi şi-a făcut altă moară mai jos, pe acea gîrlă şi a înecat moara lui Dumitraşco moara părintelui şi rugătorului nostru mai sus zis.

Deci domnia mea şi cu tot sfatul nostru am trimis cartea domniei mele la slugile noastre, Pătraşco vătah de aprozi şi la Dămiian pîrcălab de Putna şi Scîntee vatah, ca să aibă ei a socoti, cu oameni buni şi bătrîni, cum < vor

---

[1] Loc rupt.
[2] În loc de ѡт.

www.dacoromanica.ro

afla cu sufletele lor> [1] şi < vor găsi> [1] că a înecat acea moară a lui Dumitraşco moara părintelui şi rugătorului nostru.

Deci ei au trimis carte la domnia mea cum ei au aflat, cu mulţi oameni buni, că şi-a pus Dumitraşco moara peste hotar şi peste uric şi ei au tăiat acea moară şi au pus cruce de piatră în apă, ca să nu aibă a trece apa de acea cruce, iar dacă va trece să fie de hatalm 12 boi.

Deci domnia mea, cum am văzut acel zapis de la mai sus scrisele slugi ale domniei mele şi oameni buni scriind aşa, domnia mea am dat şi am întărit părintelui şi rugătorului nostru, chir Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi călugărilor de la mănăstirea Săcul ca să le fie şi de la domnia mea mare întărire pe acea moară. Iar cine va voi să ridice pîră cîndva, acela să fie de hatalm 12 boi. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7143 < 1634> octombrie 11.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt şi a iscălit < m.p.>.

† Ianachi < a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, LXIX/19.
Orig., hîrtie (32, 5 × 19,6 cm), pecete timbrată.
Cu o trad. din 1796.

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VII, p. 365 (regest).

272

1634 (7143) octombrie 13, Iaşi.

Vasile Lupu voievod scrie staroştilor de Cernăuţi şi lui Onciul Iuraşcovici să aleagă nişte poieni de lîngă tîrgul Cernăuţi şi hotarul satului Denisauca ale lui Gavrilaş vornic.

† **Иѡ Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои.** Scriem la slugele domnii méle starostelor ot Cernăuţi **и слѹга наш** Onciul Iuraşcovici. Dămu-vă ştire că au venit şoltuzul din Cernăuţi şi cu oameni de acolo de au pîrît pre boiarinul nostru Gavrilaş vornicul pentru nişte poeni din gios de tîrgul Cernăuţilor dzicîndu ei cum li s-au înpresurat acéle poeni de Gavrilaş vornicul. Iar dumnealui au scos ispisoace de la Eremiia Moghila vodî cum s-au făcut nişte morţi de léşi la acéle poeni şi s-au tîmplat de au plătit Gavrilaş vornicul < ş>[2]i apoi i s-au dat acéle poeni pre mîna

[1] Loc rupt.
[2] Şters în xerografie.

www.dacoromanica.ro

lui i după acéia aşijdere de o selişte anume Deniseuca partea ce au fost de ocolul Cernăuţilor lîngă acélé poeni au arătat ispisoc de miluire de la Bărnovschii vodî şi de întăritură de la Alexandru vodî şi de la Moise voevod.

Pentru acéia dacă veţi vedea cartea domnii méle iar voi să *socotiţi* cum le iaste hotarul < şi să alegeţi> [1] pe unde iaste hotarul Deniséucăi şi acélor poeni din céia parte de Prut să aibă a ţinea boiarinul nostru carele mai sus scrie Gavrilaş vornicul, mai multu val să n-aaibă. **Инак не ꙋчините.**

Пис ꙋ Яс, въ лѣто ҂зрмг ѡктоврїа гї.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет <m.p.>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi.
Xerografie după orig., hîrtie, pecete timbrată, şi alta, după o trad. germ. autentificată la 20 iunie 1783, ambele de la Wiener Kriegsarchiv, Kanzlearchiv, Standort XIII—165.

EDIŢII: Wickenhauser, *Bochotin*, p. 80—81 (trad. germ. după orig); Balan, *Familia Onciul*, p. 34—35 (apud Wickenhauser, *Bochotin*).

273

1634 (7143) octombrie 13, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gavrilaş fost vornic nişte poieni mai jos de Cernăuţi şi satul Denisauca pentru care a avut pîră cu şoltuzul şi tîrgoveţii din Cernăuţi.

† *Иѡ* Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Adecă a venit înaintea noastră şi înaintea boiarilor noştri şoltuzul şi cu cîţiva oameni din tîrg din Cernăuţi şi au pîrît pre boiarinul nostru Gavrilaş ce au fost vornic mare prentru nişte poeni din gios de Cernăuţi şi prentru o selişte anume Dineseuca dzicîndu ei cum sîntu de ocolul Cernăuţilor şi le-au înpresurat Gavrilaş vornicul.

Iară Gavrilaş vornicul au arătat ispisoace de la Eremiia Movila vodî cum s-au fost făcut nişte morţi de léşi la acéle poeni, deci au plătit boiarenul nostru ce mai sus scrie, Gavrilaş vornicul, şi i-am dat acéle poeni. Iară pre seliştea Deniseuca au arătat ispisoc de dare şi de miluire de la Bărnovschii vodî şi de întăritură de la Moiseiu vodî şi de la Alecsandru vodî.

Deci domniia mea am socotit cu svatul domnii méle cum iaste lui acea selişte Deniseuca şi cu acéle poeni dirépte dare şi milui< re de la> [2] acei

---

[1] Loc şters în xerografie; întregit după Wickenhauser (vezi EDIŢII).
[2] Loc rupt în doc.

www.dacoromanica.ro

domni mai denainte vréme şi au rămas pre şoltuzul şi pre oamenii carii au fost ven< i>[1]t ...... [1] pre toţi.

Prentra acéia de acumu înainte ca să n-aaibă a mai pîrî tîrgoveţii din Cernăuţi cu şoltuzul pre boiarenul nostru Gavrilaş vornicul prentru acea seliște Deniseuca şi pentru acéle poeni nici dănăoară în véci.

Ce ca să-i fie lui dirépte ocine şi întăritură neclătit nici dănăoară. Şi altul să nu să méstece.

Пис v Iасс, въ лѣто ҂зрмг октоврїа гі.

Сам господинъ велѣл.

Пътрашко Башотъ вел логофет искал m.p.

Борлѣнул <писал>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi.
Xerografie după orig., hîrtie, pecete timbrată, şi alta, după o trad. germ. autentificată la 20 iunie 1783, ambele de la Wiener Kriegsarchiv, Kanzleiarchiv, Standort XIII—165.

EDIŢII: Wickenhauser, *Bochotin*, p. 81 (trad. germ. după orig.).

274

1634 (7143) octombrie 28, Iaşi.

Vasile Lupu voievod porunceşte lui Ionaşco din Muşeteşti să ia de la Albotă, Teleagă ş.a. partea de zeciuială care se cuvine lui Vlaşca şi fraţilor lui pentru ocinile din Ruşciori şi Dumbrăviţa şi să o dea acestora din urmă.

† Иѡ Васнлїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавской. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Ionaşco din Muşăteşti. Dămu-ţ ştire că s-au jăluit înnaintea domniei méli Vlaşca şi Bejan şi alţi fraţi a lor pre ficiorii lu Albotă şi pre ficiorii popei şi pre ficiorii lui Teleagă şi pre ficior< ul lui> [2] Ilie, dzicîndu că au ocină înpreună cu dînşii la satu la Ruşciori şi la Dumbrăviţa. Şi au mărsu cu cartea domniei méli să-ş cosască fînul şi să-ş ia de a dzéci ce va hi pre partea lor, ei au ţinut cu tăriia lor şi nemic < n> [3]u le-au datu, nici fîn, nici pîne, de a dzăci.

Pentru acéia, deaca vei vedea cartea domniei méli, iar tu să mergi să iai fînul tot, cît va fi cosit pre partea lor, şi să-l dai pre mîna Vl< a>ş< căi> [3] şi fraţilor lui şi să numeri pămînturile cîte < s> [3]ă vor afla arate pre partea lor

[1] Loc rupt în doc.
[2] Omis.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

şi <să> [1] iai pînea de a dzéci cît să va veni pre partea lor toată şi să o dai în mîna lui [2] Vlaşco şi fraţilor lui.

Şi să nu mai aibă ei a-i ara ocina sau a cosi fără voia lor.

За тон пишем господство ми инак не ѹчените.

ѹ Іас, лѣто ×ѕрмг октомвріе кн҃.

† Сам господинъ казал.

† Пътрашко Башотъ вел логофет <m.p.>.

† Дѹмитрѹ <писал>.

Bibl. Acad., CCCXLI/23.
Orig., hîrtie (32,2 × 19,7 cm), pecete aplicată.

275

<1634 — 1635> octombrie 29, Iaşi.

Ionaşco Tăbîrţă vătaf face schimb de ţigani cu mănăstirea Probota.

† Adecă eu, Ionaşco Tăbîrţă vătavul, scriu şi mărturisăscu cu ceastă scrisoare a mea cum ne-amu tocmitu cu egumenul şi cu tot soborul de la mănăstire de la Pobrata, de am făcut schimbu cu neşte ţigani, de am dat eu mănăstirei doo ţigance, anume Ileana şi Vărvara, fietele lui Nistor ţiganul, ca să hie a mănăstirei. Şi mie mi-au dat egumenul ş<i> [3] cu tot soborul pentru acéle doo ţigance ce scriu mai sus pre Ion Giosea ţiganul şi ţiganca lui şi patru feciori ai săi şi pre Ştefan ţigan, cimpoiaşul, iar care feciori are Ion Giosea ţiganul căsătoriţi, ca să n-aibu eu nici o treabă cu dînşi.

Şi ne-am tocmit denaintea dumiisali lui Pătraşco Başotă logofătul cel mari şi a dumiisale lui Gavril hatmanul şi a dumiisali lui Dumitraşco Şoldan vornicul cel mari. Deci ca să nu ne mai pîrîm unu pre altu nici dănăoară în véci.

ѹ Іас, октомвріе кѳ҃.

Пътрашко Башотъ вел лѡгофет <m.p.>.

Аз Пътрашко Чсголѣ бив лѡгофет искал <m.p.> прелѹчнхом сѣ въ се токмѣж.

Аз Гаврил искал.

Іѡнашко Тъбърцъ <m.p.>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: Carte de învoială pentru ţigani.

---

[1] Omis.
[2] „lui" corectat din „lor".
[3] Loc şters.

www.dacoromanica.ro

Arh. St. București, M-rea Sf. Sava — Iași, XXVIII/13.
Orig., hîrtie (27 × 19,5 cm).

Datat după Pătrașco Bașotă mare logofăt.

276

1634 (7143) noiembrie 3, Iași.

Vasile Lupu voievod scrie slugii sale Neculai Sechil să aleagă partea de ocină a lui Popoţea şi a rudelor sale din satele Bodeşti şi Ciuciuleni, pentru care s-au pîrît cu Damaschin ş.a.

† Іѡ Васнлїє воєвода, божїю мнлостїю, господаръ Земли Молдавской. Scriem domniea mea la sluga noastră, la Neculai Séchil. Dămu-ţ ştire că au avut dzi înaintea domniei méle Popoţéştii[1] den Bîrjovéni şi alte semenţii a lui, cu Damanschin şi cu alte semenţii a lui, pentru o parte de ocină din satu din Bodeşti şi din Ciuciuléni[2]. Dar cîndu au fost la dzi, Popoţea şi cu semenţiia lui au venit la dzi şi ş-au adus dirésele, iar Damaschin n-au venit, ce au rămas din dzi şi din toată lége ţărîi dinaintea dumniei méle, iar Popoţea s-au îndreptatu înnaintea noastră.

Pentru acéia, deaca vei < vedea cartea>[3] domniei méli, iar tu să mergi cu car<tea do>[3]mniei méli, să opreşti toată partea lor de ocină din < Bo>[3]-deşti şi din Ciuciuléni[4] cît va hi partea Popoţei şi cumu-i vor spune dirésele lui şi să aibă a-ş ţinea Popoţea toată partea lui, cît să va alégi şi de moşie şi de cumpărătură.

Iar cui va părea cu strîmbul, să vie să stea de faţă înnaintea domniei méle.

Ꙋ Іас, лѣто хзрмг ноємврїє г҃.

† Господину рече.

Şi să le dea şi pîinea ce l-au luatu de a dzéci.

† Пътрашку Башотъ вел логофът <m.p.>.

Нонъш[5] <писал>.

Bibl. Acad., XXXII/30.
Orig., hîrtie (31 × 19 cm), pecete aplicată.

---

[1] „ştii", adăugat ulterior de altă mînă.
[2] „şi din Ciuciuléni", corectat.
[3] Scris din nou peste o ruptură.
[4] „şi din Cuciuléni", şters cu negru.
[5] Scris peste „Dumitru".

www.dacoromanica.ro

1634 (7143) noiembrie 6, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Simion Gheuca mare medelnicer părţi de ocini cumpărate din satele Dărăşti şi Hălăreşti, pe apa Puţului, ţinutul Tutova, şi din satul Mînzaţi.

Ιω Βасилє воєвωд, божїю милостїю, господарь Землн Мωлдавскωн. Facem ştire precum domnie mea am dat şi am întărit credincios boeriului nostru, lui Simion vel medelnicer, din ispisocu de cumpărătură ce au avut de la Moise Movila voievoda, o parte de ocenă din satul Dărăşti şi din Hăruleşti, pe pîrăul Puţului, în ţinutul Tutovii, toată parte Mărciască, cîtă să va alege dintr-acele 2 sate, ce iaste de cumpărătură de la Dumitraşcu Şeptelici drept 3 iape cu mînzi, cu vad de moară pe acel pîrîu şi cu loc de prisacă şi cu tot venitul. Iar lui Dumitraşco Şeptelici i-au fostu cumpărătură de la Nicoară din Ceucani şi de la fămeia sa Nastasîia şi de la ficiorii lor, ficiorii Mărcescului şi a Mărceascăi. Pentru aceia, ca să fie lui cu tot venitul.

Şi iarăş dăm şi întărim boeriului nostru de mai sus scris, din dres de la Moise voievod, a lui dreaptă danie de la Condre şi de la Mafteiu, ficiorii Rusului, parte lor din satul Mînzaţi, cu locu de prisacă din parte de sus, de cătră răsărit.

Pentru aceia, toate acele de mai sus zise părţi de ocenă di Dărăşti şi din Hălăreşti şi pe acea danie ce iaste lui de la Condre şi de la Mafteiu, parte lor ce să va alege din satul Mînzaţi, cu locu de prisacă, ca să fie şi de la noi credincios boeriului nostru, lui Simion Gheuca mare medelnicer, uricu şi întăritură, cu tot venitul. Ş-altul să nu să amestece piste această carte a noastră.

Ȣ Ιас, лѣто ҂зрмв ноємврїє ѕ.

Вєл логофѣт искал.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 575, f. 61 v.
Copie.

278

1634 (7143) noiembrie 7.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Tofan Sechil fost cămănar, după pîra ce a avut-o cu Ionaşco Veleşte, părţi din satele Forloeşti, Ungheni şi din nişte poieni.

† Suret de pe un ispis<o>[1]cŭ de la Vasile vodă, din velet 7143 < 1634> noiembrie 7 dini.

[1] Omis în copie.

www.dacoromanica.ro

Iată au venit, înai< n>[1]te nostră şi înai< n>[1]te boerilor no[s]ştri, a mari şi mici, sluga noastră Tofan Sechelŭ ce au fostŭ cămănar şi s-au pîrît de faţă înai< n>[1]te nostră cu Ionaşcu Văleşte, feciorul Micului, pentru a trie parte de giumătate de sat din Forloeşti şi a trie parte de Ongheni, unde cade Pîrîul Sărat în poiana Tazlăului şi a triia parte din Poiana cu Păcurile şi a triiae parte din păcuri şi a trie parte de dialŭ Tazlăului, din Poiana Preluncilor şi a triia parte din Poiana Săcăturilor şi a triia parte din poiana de a chilie şi a trie parte pi vîrvul Tazlăului în delul la Giamăna şi a trieia parte din Frumoasa, u< n>[1]de este poiana Costovei.

Dar Ionaşcŭ Veleşte ne-au spus aşa, cum că sintu a lui drepte ocini şi moşii, iară sluga noastră Tofan Sechel au arătat înai< n>[1]te noastră scrisori de cumpărătură şi de întăritură de la Alecsandru vodă şi de întăritură de la bătrînul Ştefan vodă şi întăritură de la Radul vodă şi ferue de la Alecŭsandru vodă şi de la Moisi Movila vodă, cum că au cumpărat Dinga hatŭmanulŭ aceste părţi de moşie ce scriu mai sus de la Toader pitărelu şi de la frate-său Gavril şi de la surorile lor, Drăghina şi Mărica, ficiori Dochii, nepoţi lui Gavril Dinga, iară Ionaşcu Veleşte n-au avut nici o-ntăritură pre aceste părŭţi de moşie, ce au rămas înai< n>[1]te noastră şi a tot sfatul nostru şi din toată lege ţerii, iar sluga noastră Tofan Sechel ce au fostŭ cămănar s-au îndreptat înai< n>[1]te noastră şi ş-au pus şie ferue 12 galbini în vesterie domnescă.

Dreptu aceia, de acum mai multu ca să nu mai aibă pîră Ionaşcu Veleşte cu Tofan Sechel pentru aceste, nici să să mai acolisască în veci.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Frumuşani, I/1.
Copie din sec. al XVIII-lea.
Un rezumat dezvoltat la Biblioteca Centrală de Stat, LIII/1 c.

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VII, p. 290 (rezumat după un rezumat din 1804).

279

1634 (7143) noiembrie 11, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte Costandei Havoroneasa şi fratelui ei Andronic jumătate din satul Volcineţ, ţinutul Hotin, în urma judecăţii avute cu Lupul Gheanghea.

Ιω Василїє воєвωда, бжїєю милωстїю, господарь Земли Молдавскωї. Adecă au venit, înnainte domnii mele şi înainte boerilor noştri, Costanda Havoroniasa cu fratele ei, Andronic, de s-au jăluit înnainte

---

[1] Omis în copie.

www.dacoromanica.ro

divanului domnii mele cum are ia multă nevoe de Lupul Gheanghia, că le face sîlă, de le ia moşie lor, giumătate de sat de Volcineţ, ce iaste la ţinut Hotinului şi-i bate şi le-au luat bucatele tot fără vină.

Pentru acela lucru, domnie mea cu divanul am giudecat şi bucatele lor înnapoi li s-au întorsu. Iar pre moşie lor ce au giumatate de satu de Volcineţ cu rudele lor, cu Bileţche şi cu surorile lor şi cu fraţii lor, acea giumătate de sat le iaste lor stîlpită şi în vatra satului şi în cîmpu, aceia să fie......[1] a frăţine-său Andronic şi a rudei lor, ca să fie a lor driaptă moşie......[1] de are şi arăta Lupul Ghenghea niscai drese pre a lor moşie, acele să nu să crează, căci multă nevoe au avut ei de la Lupul Gheanghea pentru ace ocenă a lor.

Iar de să vă mai amesteca Lupul sau vecinii lui să aré sau să cosască în locul lor, fără voe lor, aceia să fie de hatalmu 20 de boi la curte domnii mele. Şi altul nime să nu să amestece preste carte domnii mele.

Ꙋ Іас, въ лѣто х҃з҃р҃м҃г҃ ноемврїе а҃і҃.

Însuş domnul au poruncit.

Pătraşcu vel logofăt.

Arh. St. Bucureşti, Ms. 645, f. 51.
Copie.

280

< Înainte de 1634 noiembrie 12>.

Duca comisul, Dobromin şoltuzul cu pîrgarii din tîrgul Galaţi ş.a. mărturisesc că Stratul Bolea a cumpărat o parte din satul Dănceni, ţinutul Tecuci, de la Mărinca şi Părasca, fiicele Teclei.

† Се ꙋбо ми, Дꙋка комисꙋл и Добромин шолтꙋзꙋл и в҃і҃ пръгари ѡт тръг Гълаци и Ꙗлеѯа шолтꙋзꙋл и Стамати и Сирїан, сѫнове Профир. Ѿже прїиде прѣд нами, Мъринка, дъща Теклави, и Пъраска и сестра еи, Мърїе[2], дъща Ꙗрманка, внꙋкове Мъринка, състри Ѡна Бач, нѣким непонꙋждени, ани присиловани, нъ по их доброволѣ и продали своих права ѡтнинꙋ и дѣдининꙋ, елико сѣ избѣрит въсѣ част дѫда их, Мъринкови, състри Ѡна Бач, ѡт село Дънчѣни, на Зелетин, иже ꙋ волѡст Текꙋчскомꙋ, ѡт вес х<ота>[3]р Дъ<н>[4]чещим, иже имали ѡтгъ Болещи.

[1] Loc alb în copie.
[2] и сестра еи, Мърїе, scris deasupra rîndului cu altă cerneală.
[3] Loc rupt.
[4] Omis.

www.dacoromanica.ro

ѡт вес село петаа част ѡт ватрꙋ село и ѡт полѣ и ѡ<т л>[1]ѣса и ѡт вес приход. Таа ѡни продали прїꙗ<телю>[1] нашемꙋ, Стратꙋл Болѣ.... .[1] <рьд>[1]ї десѧт талери битих.

.... .[1] добро волное токмеж <и платꙋ ис>[1]плъна, ми сътворихмо сїꙗ лист ѡт нас како да бъдет ем правaa ѡтинꙋ и дѣд<инꙋ>[1] и вꙋкꙋпленїе ѡт вес село Дънчѣни, петаа част, ѡткъ Болещи и ѡт запад ѡт Зе<лет>[1]инꙋ, даже до сътворит ѡн и испривилїе господарских.

И въто́м то<к>[2]ме<ж>[2] прилꙋчил сѣ Ивашко Кръжеꙋ и Михъил ѡт Сирби и Тоадер и иних добрих людї. Да сѧ знает.

Аз Сава дїꙗк написахмо.

† Iată dar noi, Duca comisul şi Dobromin şoltuzul şi 12 pîrgari din tîrgul Galaţi şi Alexa şoltuzul şi Stamati şi Siriian, fiii lui Profir. Iată au venit înaintea noastră Mărinca, fiica Teclei şi Părasca şi sora ei Măria [3], fiica Armancăi, nepoatele Mărincăi, surorile lui Ona Baci, nesilite de nimeni, nici asuprite, ci de bunăvoia lor şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, cît se va alege toată partea bunicii lor Mărinca, sora lui Ona Baci, din satul Dănceni, pe Zeletin, care este în ţinutul Tecuciului, din tot hotarul Dă<n>[2]-ceştilor ce l-au avut dinspre Boleşti, din tot satul a cincea parte, din vatra satului şi din cîmp şi din pădure şi din tot venitul. Aceea au vîndut-o prietenului nostru Stratul Bolea...... [1] <pentru>[1] zece taleri bătuţi.

.... [1] tocmeala lor de bunăvoie < şi plată > [1] deplină, noi am făcut această carte de la noi ca să-i fie lui dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură, din tot satul Dănceni a cincea parte, dinspre Boleşti şi dinspre apus de Ze<let>[1]in, pînă cînd îşi va face şi privilegii domneşti.

Şi în această tocmeală s-au întîmplat Ivaşco Cîrjeu şi Mihăil din Sîrbi şi Toader şi alţi oameni buni. Să se ştie.

Eu Sava diac am scris.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Soveja, V/6.
Orig., hîrtie (27,4 × 20,7 cm), rupt la îndoituri.
Cu o trad. din 1796 aprilie 5 de Andrei Tălmaciu căpitan, *ibidem*, nr. 7 şi o copie, ms. nr. 656, f. 46.

Datat după doc. din 1634 noiembrie 12, în care Stratul Bolea este arătat ca mort (vezi nr. 282).

[1] Loc rupt.
[2] Omis.
[3] „şi sora ei Măria", scris deasupra rîndului, cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

< 1634 — 1635> noiembrie 12, Iaşi.

Pătraşco Başotă mare logofăt scrie lui Borleanul uricar şi Gociul să hotărască şi să stîlpească din nou bucata de hotar pentru care s-au pîrît Onciul Iuraşcovici şi Dumitraşco, fiul lui Rugină.

† Єто аз, Пътрашко Башотъ вел логоф<е>т. Scriem priiatenilor noştri, Borleanului uricarului şi Gociului, multă sănătate. Dau a şti dumilo<r>voastre că s-au părăt acie de faţă Onciul Iuraşcovici cu Dumitraşco, ginerele lui Rugină, pentru o bucată de hotar ce-au mai fost cartea măriei sale lui vodă de hotărăt în doaî rănduri acolo şi le-aţi şi socotit, cum am văzut şi scrisoarea cea de mărturie.

Acmu de iznoavă li s-au scris la dumneavoastră. Pentr-aceaia, să socotiţi cum veţi afla mai cu direptul cu oameni buni, să le hotărăţi şi să le stălpiţi căndu...... [1] na iaste scris în cartea măriei sale şi cartea iaste la Dumitraşco. Şi cum veţi afla mai cu direptul iar să scrieţi mărtorie.

Aceasta scriem d<u>m<i>lorvoastre şi să fiţi d<u>mn<ea>voastră sănătoşi, amin.

U Ias, noem<brie> 12.

Pătraşco Başotă vel logofăt <m.p.>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi.
Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, vol. XLV, p. 359, nr. 215 (transcriere după original).
Datat după Pătraşco Başotă mare logofăt.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, p. 14 (orig.).

282

1634 (7143) noiembrie 12, Iaşi.

Marii boieri mărturisesc că Grozava, cneaghina lui Stratul Bolea fost clucer, a întors lui Grama mare stolnic o sumă de bani, răscumpărînd astfel o parte de ocină din satul Costeşti, ţinutul Roman, pe care o vînduseră rudele ei.

† Сі ѹбо ми, Пътрашко Башотъ вел лwгофет и Савин Пръжескѹл вел дворник Долнѣи Земли и Дѹмитрашко Шолдан вел дворник Горнѣи Земли и Гаврил хетман и пъркълаб Сѹчавскои и Глигоріе Ѹрѣке вел спътар и Лѹпѹл Пръжескѹл

[1] Aşa în transcriere.

вив клꙋчѣр и Васнлїе Банꙋл втори вистѣрник и Їωнашко Прѫжескꙋл постелник и Ѹрсꙋ Вартик дворник глωтнїю и Нѣнюл дворник глωтнїю и прочїи болѣри и воини прѣднїи ωт двор господинъ его милост. Ѡже прїиде прѣд нами кнѣгинѣ Грозава покоиннаго Стратꙋл Болѣ вив клꙋчѣр и възвратил въ рꙋки Грама вел столник четири десѣт и четири ꙋги, пинѣѕи добриХ и искꙋпил част за ωтнинꙋ ωт село Костещи, иже ꙋ волост Романскою, елико бъдет въсѣ част Їωнашко Болишор, что маи прѣжде бѣше продал Васнлїе и Ѡръш, сынове Їωнашко Болишор, Грамови вел столник, тоа част за ωтнинꙋ въ тѣх пинѣѕи, иже више пишем. А нинѣ кнѣгини Грозава повратил тѣх пинѣѕи ωт прѣд нами въ рꙋки <Грами>[1] вел столник, якоже више пишем, за что ωбрѣщают сѧ плѣменници маи ближнїи кнѣгини Грозава Їωнашкови Болишор.

Тажє, ми якоже ꙋвидѣхом их доброволное вратенїе, ми сътворихом сїа лист за мартꙋрїе кнѣгини Грозави да бъдет ей за вѣрности дондеже ꙋчинит себе и исправлїе господарских.

И наи великои вѣрѫ и ꙋкрѣпленїе поставихмо и наши печат къ сїю истинꙋ листꙋ нашемꙋ. Да сѧ знают.

Пис ꙋ Яс, лѣто ˣзрмг ноемврїе кг.

Săvai dé sa va şî afla vrun zapis dé la Grama, să n-aibă a să credé[2].

Пътрашко Башотъ вел лωгωфет <m.p.>.

Дꙋмитрашко Шолдан вел ворник <m.p.>.

Ѹрѣке вел спътар искал <m.p.>.

Γαβρηλ Χετμαν <m.p.>.

Савин Пръжескꙋл вел ворник <m.p.>.

Иωнашко Пръжескꙋл постелник <m.p.>.

Аз Нѣнюл дворник искалх <m.p.>.

Ѹрсꙋ Вартик ворник <m.p.>.

Васнлие Банꙋл вистѣрник <m.p.>.

Аз Лꙋпꙋл Пръжескꙋл <m.p.>.

Аз Пътрашко вив лωгофет <m.p.> приложихом сѧ въ сей токмеж.

† Adică noi, Pătraşco Başotă mare logofăt şi Savin Prăjescul mare vornic al Ţării de Jos şi Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Sus şi Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava şi Gligorie Ureche mare spătar şi Lupul Prăjescul fost clucer şi Vasilie Banul al doilea vistiernic şi Ionaşco Prăjescul postelnic şi Ursu Vartic vornic de gloată şi Neaniul vornic de gloată şi alţi boieri şi oşteni de frunte de la curtea milostirii sale domnul. Iată a venit înaintea noastră cneaghina Grozava a răposatului Stratul Bolea fost clucer şi a întors în mîinile lui Grama mare stolnic patruzeci şi patru ughi, bani

[1] Loc rupt.
[2] Adăugat ulterior cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

buni şi a răscumpărat o parte de ocină din satul Costeşti, ce este în ţinutul Romanului, cît va fi toată partea lui Ionaşco Bolişor, pe care mai înainte a vîndut-o Vasilie şi Orăş, fiii lui Ionaşco Bolişor, lui Grama mare stolnic, acea parte de ocină în acei bani, care mai sus scriem. Iar acum cneaghina Grozava a întors acei bani dinaintea noastră în mîinile lui < Grama > [1] mare stolnic, cum mai sus scriem, pentru că cneaghina Grozava s-a aflat rudă mai apropiată lui Ionaşco Bolişor.

Astfel, dacă noi am văzut întoarcere de bunăvoia lor, noi am făcut această carte de mărturie cneaghinei Grozava să-i fie ei de credinţă pînă îşi va face şi privilegii domneşti.

Şi pentru mai mare credinţă şi întărire am pus şi peceţile noastre la această adevărată carte a noastră, să se ştie.

Scris la Iaşi, anul 7143 < 1634 > noiembrie 12.

Săvai dé sa va şi afla vrun zapis dé la Grama, să n-aibă a să credé [2]

Pătraşco Başotă mare logofăt < m.p. >

Dumitraşco Şoldan mare vornic < m.p. >.

Ureche mare spătar a iscălit <m.p.>.

Gavril hatman < m.p. >.

Savin Prăjescul mare vornic <m.p.>.

Ionaşco Prăjescul postelnic < m.p. >.

Eu Neaniul vornic am iscălit < m.p. >.

Ursu Vartic vornic < m.p. >.

Vasilie Banul vistiernic < m.p. >.

Eu Lupul Prăjescul <m.p.>.

Eu Pătraşco fost logofăt m.p. m-am întîmplat la această tocmeală.

Bibl. Acad., DCXCV/31.
Orig., hîrtie (31 × 19 cm), 8 peceţi inelare.

283

1634 (7143) noiembrie 13, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul fost mare clucer părţi de ocini din satele Băloşeşti, ţinutul Suceava, Druleşti şi Săoani, pe Siret.

Иѡ Басилїе воевода, божїею милостїю, господаръ Земли Молдавской. Ѡже тот истинїи болѣринꙋ наше, Лꙋпꙋл Пръжескꙋл бывшеи клꙋчар, принесил прѣд ними[3] и прѣд нашими болѣри един запис ѡт иереꙋ и люди добри, имѣ поп Лꙋ-

[1] Loc rupt.
[2] Adăugat ulterior cu altă cerneală.
[3] Greşit, în loc de нами.

www.dacoromanica.ro

кїꙗ ѡт тръг Котнари и поп Щєфан ѡт Хълъщїѧни и Лазор Моцок ѡт Мовилѣни, сицє писащїи и свєдитєлствȣющїи како прїидє прѣд ними Алєѯандра и дочки єи Анȣшка, нєкимъ нєпонȣждєно, ани присиловани и продали мѣсто съ єдна дом ѡт сєло Бълошєщи что ȣ волост Сȣчавскои. Тоа продал болѣринȣ наши вишни писанном, Лȣпȣл Пръжєскȣл клȣчар, ради пєт дєсѧт талєри.

Тѣм ради, да єст ємȣ и ѡт нас съ въсєм доходом. А Алєѯандрєи и дочка єи Анȣшка било им викȣплєнїє ѡт Тоадєр, сынъ Кокоанєи, внȣц Мъмълакȣ.

И ѡт том, тижє ȣказовал прѣд нами и дрȣгїи запис ѡт Иѡнашко Тъбърцъ ѡт Пȣрчєлєщи и ѡт Гєѡргїє Нъвръпъскȣл ѡт Ѡборочани и ѡт Ꙗков Моцок и Басилїє ѡт Пиєтриш и Костин тижє и Лазор Моцок и Боȣл ѡт Рȣщиноаса, писащїи како прїидє прѣд ними Иѡнашко Калапод и внȣк их, Костантин, сынъ Щєфан Калапод и продал их правда ѡтчинȣ и викȣплєнїє что кȣпил ѡт Дадȣл, мѣсто за єдна дома ѡт тогожє сєло Бълошєщи, ѡт част нижє, съ мѣсто за млєнȣ въ потоцѣ сєла и съ ливадовє и съ ѡчищєнїє и съ садовє и съ всє приход. Тоа тижє продали болѣринȣ нашє Лȣпȣл Пръжєскȣл клȣчар ради...... .[1] талєри срєбрънних.

Тѣм ради како да єст ємȣ и ѡт нас съ въсєм доходом.

И ѡт том, тижє ȣказовал прѣд нами и дрȣги запис, пакижє ѡт люди добри єжє вишни писани, Ꙗков Моцок дїак ѡт Бъскани и Лазор Моцок и Гиѡргїє Нъвръпъскȣл ѡт Ѡборочани и Басилїє Кърцȣл ѡт Питриш и Костин и Тоадир тижє и Басилїє ѡт Тодєрєщи, тижє писѧщи како прїидє прѣд ними Кръчюн, сынъ Щєфан, внȣк Глигороає, прѣвнȣк Калапод, по их доброє волѣ <и>[2] продал их правда ѡтчинȣ и дѣдинȣ, мѣсто за єдна дома, что сѣ избрал част єго ѡт половина сєло Бълошъщи, ѡт трєтаа части чєтвъртаа части, съ мѣсто за ставов и за млєнȣ на потоцѣ сєло и въ потоцѣ Гєрєи, съ сѣножати и съ полѣни и съ садовє и съ мѣсто за пасика и съ всє приход. Тоа тижє продали болѣринȣ наши вишни писанномȣ, Лȣпȣл Пръжєскȣл, ради пєт дєсът талєри срєб<рънних>[2].

Тѣм ради како да єст ємȣ и ѡт господства ми съ въсєми доходом.

И въ том, тижє принєсли прѣд нами дрȣгїи запис ѡт Глигориє Гоѧ и Гєѡргїє Нъвръпъскȣл и Ꙗков Моцок и Лазор Моцок и Роман ѡт Бъскани и Дънилъ ѡт Хєндрєщи и Глигорїє ѡт Микълъȣшєни и Кирилъ ѡт Фєдєлєшани, како прїидє прѣд ними Ана и сєстра єи Палагїѧ, дочци Пашко, внȣци Тоадєр Фєрги, прѣвнȣки Марика и такождирє съродникȣ их Антимїа, пападїа поп Симїѡн внȣка Фєрги, прѣвнȣка Пашко, по их доброи волѣ <и>[2] продал их правда ѡтчинȣ и дѣдинȣ, въсѣ части их єлико сѣ извєрєт ѡт половина сєла Дрȣлєщи, ѡт ....[1], части съ брод за млєнȣ на рѣцѧ Сирѣтом и въ потока того сєло и съ сѣножати въ лȣѕѧ и съ садовє и съ всє доход. Тоа пакижє продал бо-

[1] Loc alb în copie.
[2] Omis în copie.

www.dacoromanica.ro

лѣринꙋ нашии вышє рєчєнномꙋ, Лꙋпꙋл Пръжєскꙋл бив клꙋчар, за пєтнадєсѧт талєри срєбрънихъ.

Тѣм ради како да єст ємꙋ и ѡт нас съ въсєм доходом.

И въ том, тижє ꙋказовал прѧд нами и дрꙋгою запис ѡт попа Симїѡн ѡт Хълъщїiани и Стрътꙋлат Драчѣ ѡт Синєꙋци и Басилїє ѡт Томєщи и ѡт Цꙋцꙋрман ѡт Лъпꙋшна и ѡт Иѡнашко Нъвалъ ѡт Сочи и ѡт Пєтрѣ ѡт Микълъꙋшани и ѡт Басилїє Бєнѣ и ѡт Ѹрсꙋл ꙋрєдник ѡт Хълъщєiани, тако писащи како прїидє прѣд нiми Исанко и сынъ єго, Басилїє, внꙋк Єримїiа, прѣвнꙋк Станкъи и Мирон съ жєна єго, Барвара, и тижє внꙋци Єримїєи, прѣвнꙋци Станкъи, по их доброю волѣ и продал их правaa ѡтнинꙋ и дѣдининꙋ, ѡсмаа част ѡт єдна дома ѡт сєло Съѡани, на рѣка Сирѣтюв, съ мѣсто за млєнꙋ ꙋ Сирѣтов, съ болоти рибнѣми и съ ливадовє и съ всє приход. Тоа продал болѣринꙋ нашии Лꙋпꙋл Пръжєскꙋл ради пєтнадєсѣти талєри срєб<ръниХ>[1].

Тѣм ради тоти вышии прѣдрєчєнних части за домовє и за ѡтнинꙋ ѡт сєло Бълошъщи и ѡт Дрꙋлєщи и ѡт Съѡани, съ мѣсто за млєни и съ ставом и съ пасико и съ болоти и съ сѣножатми и съ садовє, тот да єст и ѡт нас болѣрин нашии вишии писаномꙋ, Лꙋпрꙋл Пръжєскꙋл, бившаго вєл клꙋчар, правaa ѡтнинꙋ и викꙋплєнїє и ꙋрик и потвръждєнїє ємꙋ и дѣтим єго съ въсєм доходомꙋ, нєпорꙋшєнꙋ николижє на в[в]ѣки. И ни да сє нє ꙋмишаєт прѣд сим листом нашим.

Ꙋ Ꙗс, въ лѣт<о> ҂зрмг ноємврїє гї.

Сам господинъ вєлѣл.

Пътрашко Башотъ вєл логофєт искал.

Фочѣ.

Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru, Lupul Prăjescul fost mare clucer, a adus înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri un zapis de la preot şi de la oameni buni, anume popa Luchian din tîrgul Cotnari şi popa Ştefan din Hălăştieni şi Lazor Moţoc din Movileni, astfel scriind şi mărturisind cum a venit înaintea lor Alexandra şi fiica ei Anuşca, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vîndut un loc cu o casă din satul Băloşeşti, care este în ţinutul Suceava. Aceea au vîndut-o boierului nostru mai sus scris, Lupul Prăjescul clucer, pentru cincizeci de taleri.

Pentru aceea, să-i fie lui şi de la noi cu tot venitul. Iar Alexandrei şi fiicei ei Anuşca le-a fost cumpărătură de la Toader, fiul Cocoanei, nepotul lui Mămălac.

Şi întru aceea, de asemenea a arătat înaintea noastră şi alt zapis de la Ionaşco Tăbîrţă din Purceleşti şi de la Gheorghie Năvrăpăscul din Oboroceni

[1] Omis în copie.

www.dacoromanica.ro

şi de la Iacov Moţoc şi Vasilie din Pietriş şi Costin de asemenea şi Lazor Moţoc şi Boul din Ruginoasa, scriind cum a venit înaintea lor Ionaşco Calapod şi nepotul lor, Costantin, fiul lui Ştefan Calapod şi au vîndut dreapta lor ocină şi cumpărătură pe care au cumpărat-o de la Dadul, loc de o casă din acelaşi sat Băloşeşti, din partea de jos, cu loc de moară în pîrîul satului şi cu livadă şi cu curătură şi cu grădină şi cu tot venitul. Aceea de asemenea au vîndut-o boierului nostru Lupul Prăjescul clucer pentru...... [1] taleri de argint.

Pentru aceea, să-i fie lui şi de la noi cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea a arătat înaintea noastră şi alt zapis, iarăşi de la oameni buni care sînt mai sus scrişi, Iacov Moţoc diac din Văscani şi Lazor Moţoc şi Ghiorghie Năvrăpăscul din Oboroceni şi Vasilie Cîrţul din Pitriş şi Costin şi Toadir de asemenea şi Vasilie din Todereşti, astfel scriind că a venit înaintea lor Crăciun, fiul lui Ştefan, nepotul Gligoroaei, strănepotul lui Calapod, de bunăvoia lui < şi> [2] a vîndut dreapta lui ocină şi dedină, loc de o casă, ce se va alege partea lui din jumătate din satul Băloşeşti, din a treia parte a patra parte, cu loc de iaz şi de moară pe pîrîul satului şi în pîrîul Gherei, cu fîneţe şi cu poieni şi cu grădini şi cu loc de prisacă şi cu tot venitul. Aceea, de asemenea, a vîndut-o boierului nostru mai sus scris, Lupul Prăjescul, pentru cincizeci taleri de argint.

Pentru aceea, să-i fie lui şi de la domnia mea cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea a adus înaintea noastră alt zapis de la Gligorie Goia şi Gheorghie Năvrăpăscul şi Iacov Moţoc şi Lazor Moţoc şi Roman din Văscani şi Dănilă din Hendreşti şi Gligorie din Miclăuşani şi Chirilă din Fedeleşani, cum a venit înaintea lor Ana şi sora ei Palaghiia, fiicele lui Paşco, nepoatele lui Toader Ferghea, strănepoatele Măriicăi, şi de asemenea ruda lor Antimiia, preuteasa lui popa Simion, nepoata lui Ferghea, strănepoata lui Paşco, de bunăvoia lor < şi>[2] au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, toate părţile lor cîte se vor alege din jumătate din satul Druleşti, din...... [1] părţi cu vad de moară pe rîul Siret şi în pîrîul acelui sat şi cu fîneţe în luncă şi cu grădini şi cu tot venitul. Aceea iarăşi au vîndut-o boierului nostru mai sus spus, Lupul Prăjescul fost clucer, pentru cincisprezece taleri de argint.

Pentru aceea, să-i fie lui şi de la noi cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea a arătat înaintea noastră şi alt zapis de la popa Simion din Hălăştiani şi Strătulat Dracea din Sineuţi şi Vasilie din Tomeşti şi de la Tuţurman din Lăpuşna şi de la Ionaşco Năvală din Soci şi de la Petrea din Miclăuşani şi de la Vasilie Benea şi de la Ursul ureadnic din Hălăşteiani, astfel scriind că au venit înaintea lor Isaico şi fiul lui, Vasilie, nepotul lui Eremia, strănepotul Stancăi şi Miron cu femeia lui, Varvara şi

[1] Loc alb în copie.
[2] Omis în copie.

www.dacoromanica.ro

de asemenea nepoţii lui Eremia, strănepoţii Stancăi, de bunăvoia lor şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, a opta parte dintr-o casă din satul Săoani, pe rîul Siret, cu loc de moară în Siret, cu bălţi de peşte şi cu livezi şi cu tot venitul. Aceea au vîndut-o boierului nostru Lupul Prăjescul pentru cincisprezece taleri de argint.

Pentru aceea, toate acele mai sus zise părţi de case şi de ocini din satul Băloşăşti şi din Druleşti şi din Săoani, cu loc de mori şi cu iazuri şi cu prisacă şi cu poieni şi cu livezi şi cu bălţi şi cu fîneţe şi cu grădini, acelea să fie şi de la noi boierului nostru mai sus scris, Lupul Prăjescul fost mare clucer, dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, lui şi copiilor lui, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7143 < 1634> noiembrie 13.

Insuşi domnul a poruncit.

Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit.

Focea.

Arh. St. Bucureşti, Ms. 818, f. 42 v. — 44., nr. 16.
Copie.
Cu o trad. din 1765 (7273) februarie 20 de Procopie dascăl de la Mitropolie.

284

1634 (7143) noiembrie 18, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neaniul vornic pe gloată nişte robi ţigani.

† Иѡ Василїє воєвода, божїєю милостїю, господаръ Землн Молдавской. Ѡже тот истинїи болѣрин8 нашего, Нѣнюл дворник глотаїи, дали и потвръдили єсми єм8, ѡт єго правїи исписок за даанїє и миловаанїє что имал ѡт Мойси Могила воєвода и ѡт исписок за потвръждєнїє ѡт Алеѯандръ Илїаш воєвода, єдин сълаш за цъгани, именим Л8п8л, сынъ Ковълѣнзл, съ жена єго и съ дѣтим их, что тоти цъгани бивше правою господаръскою и миловал єго радї своа правда и вѣрна сл8жбо, съ великож клѣтва.

И въ том, тиже дали и потвръдили єсми єм8, ѡт исписок за потвръждєнїє ѡт Мойсеа Могила воєвода, нѣких сълаше за цъгани, имѣним Єника, съ жена єго и чадї их и Єимиѡн, съ мати их, сынове Єтоикъи цъган, что тоти холопи цъгани с8т єм8 правїи вик8плєнїє ѡт Брат8л дїак, а Брат8лови дїак било им за дѣдинн8 ѡт Влашкою Землю и к8пил ѡт него радї єдин кон добро и єдин карацин8 цѣло.

И тиже даєм8 и потвръждаєм8 єм8, ѡт исписок за данїє и милованїє тиж ѡт Мойси Могила воєвода и ѡт исписок за потвръждєнїє ѡт Алеѯандръ воєвода Илїаш, др8г сълаш за цъханскїи, имѣним Л8п8л, сънъ Бърлибаш, съ жена

дѣтим их, что тоти цъгани пакиже бывше правою господаръско и миловал его радї своа правaа и вѣрна слꙋжба, съ великою клѣтвое.

Тѣм радї, тоти въси више писани холопи цигани да ест болѣринꙋ господства ми, Нѣнюл дворник, и ѡт господства ми правaа его дааніе и милѡвааніе и потом и викꙋпленіе и оурик и потвръжденіе, съ въсем доходомꙋ, непорꙋшенꙋ и непоколѣбимомꙋ, николиже на вѣкы бѣчнꙑх. И ин да се не оумишает прѣд сим лист наш.

Ꙋ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмг ноеврїе иї.

† Сам господин велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел логофет искал <m.p.>.

Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată acestui adevărat boier al nostru, Neaniul vornic de gloată, i-am dat şi i-am întărit din dreptul lui ispisoc de danie şi miluire ce a avut de la Moisi Moghila voievod şi din ispisocul de întărire de la Alexandru Iliiaş voievod, un sălaş de ţigani, anume Lupul, fiul lui Cobăleanul, cu femeia lui şi cu copiii lor, care acei ţigani au fost drepţi domneşti şi l-a miluit pentru dreapta şi credincioasa sa slujbă, cu mare blestem.

Şi întru aceea, de asemenea i-am dat şi i-am întărit, din ispisocul de întărire de la Moisi Moghila voievod, nişte sălaşe de ţigani, anume Sinca, cu femeia lui şi copiii lor şi Simion cu mama lor, fiii lui Stoica ţiganul, care acei robi ţigani îi sînt dreaptă cumpărătură de la Bratul diac, iar lui Bratul diac i-au fost de moştenire din Ţara Romînească şi i-a cumpărat de la el pentru un cal bun şi un caragiu [1] întreg.

Şi de asemenea îi dăm şi îi întărim din ispisocul de danie şi miluire tot de la Moisi Moghila voievod şi din ispisocul de întărire de la Alexandru voievod Iliiaş alt sălaş de ţigani, anume Lupul, fiul lui Bărlibaş, cu femeia şi copiii lor, care ţigani iarăşi au fost drepţi domneşti şi l-a miluit pentru dreapta şi credincioasa sa slujbă, cu mare blestem.

Pentru aceea, toţi acei mai sus scrişi robi ţigani să fie boierului domniei mele, Neaniul vornic şi de la domnia mea dreapta lui danie şi miluire şi apoi şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit şi nemişcat niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7143 < 1634> noiembrie 18.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.

† Focea < a scris>.

Bibl. Acad., CCCLVIII/5.
Orig., hîrtie (40,4 × 27,7 cm), pecete aplicată.

---

[1] Caragiu (termen turcesc), postav de culoare neagră.

www.dacoromanica.ro

1634 (7143) noiembrie 21, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco Ciogolea logofăt satul Dumeni, pe Iubăneasa, ţinutul Dorohoi, dăruit de Moise Movilă voievod pentru slujbă şi pentru 150 taleri de argint daţi în treaba ţării.

† Їѡ Басилїе воевода, божїею милостїю, господаръ Земли Мѡлдавской. Ѡже тот истинїи вѣрен болѣрен наше Петрашко Чоголѣ лѡгофет жаловали есми его ѹсобною наше милостъı, дали и потвръдили есми емѹ, ѡт его правїи исписок за даанїе и милованїе и правда вислѹженїе ѡт Моисїа Могила воевода, едно село, на имѣ Дѹмѣни[1], на рѣцѧ Ювънѣса[2], что ѹ волѡст Дорохоюскомѹ, съ мѣсто за млени и за стави на рѣцѧ Ювѹнсою[2], что тот село Дѹменїи[1] бъıвше правою за дѣдинѹ Моѵси Могила воевода ѡт на Мовилещи и дал и миловале на слѹга господства си въıше писана Пътрашко Чоголи логофет радї его правда и вѣрнаа слѹжбою ѡт юности его; дрѹгою, дал томѹ господаръ и една сто и петдесѧт талер сребрънних и тоти вннѣѕи дали сѣ въ потрѣба земской и дал емѹ тот село съ великож клѣтвою.

Тѣм ради, тѡт въıше писанное село Џѹлинцїи, на Прѹтѧ[3], да ест и ѡт господства ми болѣринѹ нашего въıшереченно Петрашко Чоголи лѡгѡфет и ѡт нас правда даанїе и милованїе и ѹрик и потвръжденїе съ въсем доходом, непорѹшенно николиже на вѣкъı вѣчнъıх. И ин да се не ѹмишает прѣд сим листомѹ нашемѹ.

Пис ѹ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмг ноемврїе ка.

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Басилѣ вѡивода <m.p.>.

† Иѡн Фочѣ ѹрикар <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată pe acest adevărat boier credincios al nostru, Pătraşco Ciogolea logofăt l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat şi i-am întărit lui, din dreptul său ispisoc de danie şi miluire şi dreaptă vislujenie de la Moisi Moghila voievod, un sat anume Dumeni[4], pe rîul Iubăneasa[5], ce este în ţinutul Dorohoiului, cu loc de mori şi de iazuri pe rîul Iubăneasa[5], care acel sat Dumenii[4] a fost drept de dedină lui Moisi Moghila voievod de pe Movileşti şi a dat şi a miluit

[1] Cuvînt scris ulterior peste Џѹлинцїи.
[2] Cuvînt scris ulterior peste Прѹтѧ.
[3] Diacul a uitat, probabil, să corecteze şi aici textul iniţial, aşa cum a procedat mai sus.
[4] Cuvînt scris ulterior peste „Giulinţi".
[5] Cuvînt scris ulterior peste „Prut".

www.dacoromanica.ro

pe sluga domniei sale mai sus scrisă, Pătraşco Ciogolea logofăt, pentru dreapta, şi credincioasa lui slujbă din tinereţea lui; alta, a dat acelui domn şi o sută şi cincizeci de taleri de argint şi aceşti bani s-au dat în treaba ţării şi i-a dat lui acel sat cu mare blestem.

Pentru aceea, acel mai sus scris sat Giulinţii, pe Prut[1] să fie şi de la domnia mea boierului nostru mai sus scris, Pătraşco Ciogolea logofăt, şi de la noi dreaptă danie şi miluire şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7143 < 1634> noiembrie 21.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasile voievod < m.p.>.

† Ion Focea uricar < a scris>.

Biblioteca municipală Sibiu.
Orig., hîrtie (43 × 29 cm), pecete aplicată, stricată.
O trad. la Bibl. Acad., DCCXXXV/57.

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, XIX, p. 24 (regest).

286

1634 (7143) decembrie 1, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte popii Buda, fiului său Ionaşco şi nepotului său Vasile Brăescul o jumătate din satul Brăeşti, în urma judecăţii avute cu Grigore Arbure ş.a.

† Иѡ Василіє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже прїиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, молєбникȣ наш, поп Бȣда и съ сынъ єго, Їѡнашко, и съ внȣк єго, Василиє Бръєскȣл, внȣци Боръс Бравич и имали тѣж прѣд нами съ Грїгорїє Арбȣрє и Неколаю Мътеєшъскȣл и Чюрлик, радї половина ѡт єло Бръєщи, нижнаа част.

Ино ми <съ>[2]въсеми нашим съвѣтом, поставим дьнъ Глигорїє Арбȣрє и Некȣлаи Мътеєшескȣл и Чюрлик како да имает ѡни принесити их нарѣденїє на тота половина єло Бръєщи, да питатї соби прѣд нами.

Ино къда било им дьнъ а молєбникъ наш, поп Бȣда и съ сынъ єго и внȣк єго, дош<ли>[3] до дьнъ и ждал єдна нѣдели ч<єрє>[3]з дьнъ, а Глигорїє Арбȣрє и Некȣлаи и Чюрлик непришол до дьнъ, нъ зостали ѡт дьнъ и ѡт вес закона земскои, ѡт прѣд нами, а поп Бȣда и сынъ єго, Їѡнашко и внȣк єго,

[1] Vezi nota de la textul slav.
[2] Omis.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

Васнлїе Бръескꙋл, ѡправнлꙵ сѣ ѿ прѣд намн н ѿ прѣд въсего нашего съвѣта н поставнлн собн ферїю в҃ї златї ꙋ внстѣр господства мн.

Ино ѿ съда на прѣд, Глнгорїе Ѧрбꙋре н племенннцн нм ман болша трѣбꙋ да не нмает тоа половнна село Бръещн, ано да не нмает ман тѣгатї за сїѧ тѣж, а не добнвати, нннколнже на вѣкн вѣчнїн. И нн да сѣ не ꙋмншает.

Оу Ѩс, лѣто ҂з҃р҃м҃г декемврїе а҃.

† Сам господннъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет <m.p.>.

† Фочѣ <пнсал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, rugătorul nostru, popa Buda şi cu fiul lui, Ionaşco şi cu nepotul lui, Vasilie Brăescul, nepoţii lui Boris Bravici [1] şi au avut pîră, înaintea noastră cu Gligorie Arbure şi Neculai Măteeşăscul şi Ciurlic pentru jumătate din satul Brăeşti, partea din jos.

Deci noi cu tot sfatul nostru am pus zi lui Grigorie Arbure şi Neculai Măteeşăscul şi Ciurlic ca să-şi aducă dresele pe acea jumătate din satul Brăeşti, să se întrebe înaintea noastră.

Deci cînd le-a fost ziua, rugătorul nostru, popa Buda şi cu fiul lui şi nepotul lui au venit la zi şi au aşteptat o săptămînă peste zi, iar Grigorie Arbure şi Neculai şi Ciurlic n-au venit la zi, ci au rămas din zi şi din toată legea ţării dinaintea noastră, iar popa Buda şi fiul lui, Ionaşco, şi nepotul lui, Vasilie Brăescul, s-au îndreptat dinaintea noastră şi dinaintea întregului nostru sfat şi şi-au pus ferîe 12 zloţi în visteria domniei mele.

Deci de aici înainte, Grigorie Arbure şi rudele lui mai multă treabă să nu aibă cu acea jumătate din satul Brăeşti, nici să nu mai pîrască pentru această pîră, nici să dobîndească niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7143 < 1634> decembrie 1.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt < m.p.>.

† Focea < a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCXVII/1.
Orig., hîrtie (30 × 19,5 cm), pecete aplicată.

EDIŢII: Băleanu, *Documente*, p. 217 (trad. din 1833 august 1, de Hrisant ieromonah).

---

[1] Corect: Braevici.

www.dacoromanica.ro

287

1634 (7143) decembrie 2.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt satele Tricinţi şi Roşiiaci, ţinutul Hotin.

Suret de la Vasile voievod, leat 7143 < 1634> dechemvre 2.

Facem înştiinţare precum am dat şi am întărit domniia mea credinciosului boiarului nostru, Pătraşco Ciogolea biv logof< ăt> pre a lui dreaptă danii şi miluiri, doao sate, anume Tricinţii şi Roşiiacii, pre apa Răutului, unde cade pîrău Solonețului în Răut, cu vad de moară şi cu bălţi, care sunt la ţinutul Sorocii, care sint lui dreaptă danii şi miluire de la Moise Moghila voevod pentru a lui dreaptă şi credincioasă slujbă care l-au slujit pre dînsul în oaste în ţări streini, care acel satu Tricinţi au fostu dreptu domnesc, supt ascultarea către ocolul târgului Sorocii, iar satul Roşiiacii, pe apa Răutului, unde cade părău Solonețului tij în Răut, în vad de moară şi cu bălţi, să trage de baştină lui Moise vodă de la rudeniia sa cea mai de aproape Isaac Baliţa hatman.

Pentru aceaia, să fie şi de la domniia mea boiarului nostru de mai sus scris, Pătraşco Ciogolea logof< ăt>, pentru aceaia să fie aceale doao sate, anume Tricinţii şi Roşiiacii, pe apa Răutului, cu vad de moară şi cu bălţi, cu tot venitul, dreaptă danii şi miluiri şi întăritură, cu tot venitul, neruşuit nici odinioară în veci. Şi altul ca să nu să mai amestici peste carte domnii meale.

S-au tîlcuit de Evloghie dascal în anul 1766 iunie 28.

S-au trecut deplin în condică.

După Boga, *Doc. basarabene*, VII, p. 16.
Traducere.

288

1634 (7143) decembrie 7.

Drăghina Cozmoae şi fetele ei vînd partea lor din satul Conţeşti lui Chiriac pitar.

† Eu Drăghina Cozmoe din Conţeşti şi cu fêtele mêle, Anghilina şi Ştefăniia, am vîndut o cu< m>[1]părătură ce am avut în sat în Conţeşti de la Cernat şi de la Bădilă. Şi o am vîndutŭ lui Chiriiacŭ pitariul din Conţeşti

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

dereptu treidzeci de zloţi bătuţi, de bunăvoia noastră, de nime siluite, nici de o nevoe, ce de bunăvoia noastră şi i-am dat şi sapisele ce am < a>[1]vut pré acea cu< m>[1]părătură de la Cernat şi de la Bădilă, şi céle dumneşti şi célé ce au fost de cu<m>[1]părătură de la omeni buni.

Şi în tocmala nostră au fost omeni buni şi preoţi, de au vădzut tocmală bună şi plată deplin, denaintea vornicului Farmachie şi denaintea lui Gligorie Suseanul şi Meftodie din Poşorcani şi Nacul cojocariul din Şchiupéni şi popa Pavel şi popa Ilea şi popa Theodur din tîrg din Agiud.

Şi am scris eu cu mîna mea.

Pentru mai mare mărturie am pus şi peceţile, ca să să ştie, să-ş facă sapise, cum să cade.

Пис декемврїе з҃, въ лѣто ҂зрмг.

Bibl. Acad., CLX/108.
Orig., hîrtie (31 × 19,3 cm), trei peceţi aplicate.

289

< După 1634 decembrie 7>.

Popa Apostolache şi sora sa Catrina vînd partea lor din satul Conţeşti lui Chiriac fost pitar.

† Eu popa Apostolacîe[2], feciorul Ştefănii, nepotul Cozmei liui Staico şi cu soru-me, cu Catrina, de bunăvoia nostră, nesilîţ de nime, am vîndut moşiia noastră din sat din Conţeşti, dintr-a şepte par< te>[1] de sat a cince parte, ce ne-u fostu moşie direptă de la moşu nostru, de la Cozma Staico şi am vîndut lui Cîriiac[3] ce au fostŭ pitar dereptŭ 12 zloţ de argintŭ.

Şi amŭ avut şi neşte cumpărături şi le-u vîndut mainăte de vreme moşe nostră Drăghina şi cu mătuşa nostră, cu Anghelina, iară dumisale lui Cîriiac[3] pitarul. Dece noi încă am vîndut dumisale să-i hiia moşie direptă dumisale şi feciorilor dumisale.

Şi la tocmala nostră au fostŭ papa[4] Tofan şi popa Andronic din Zăvoiani şi Lazor Fărmachie şi Gligorie Ioniţă şi Ilie şi Grigorie, ginerele lui Grajdŭ.

Şi dereptu mai mare credinţă am pos şi peceţile nostre.

Şi eu popa Andronic am scris zapisul.

---

[1] Omis.
[2] Pentru „Apostolachie".
[3] Pentru „Chiriiac".
[4] Greşit pentru „popa".

www.dacoromanica.ro

† Popo Apostol scri< u> [1] şi mărtorisăscŭ < m.p.>.

† Eu popa Tofan cum am fost în toată tocmala şi am băut şi aldumaşul < m.p.>.

† Lazor Farmachi mărturis< ăs>[1]cu <m.p.>.

Bibl. Acad., CLX/128.
Orig., hîrtie (31 × 21 cm).

Datat după doc. din 1634 decembrie 7 (vezi nr. 288).

290

1634 (7143) decembrie 15.

Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Humor o prisacă la Bohotin, pe Covasna.

Ispisocu domnescu scris pe sirbiia de la Vasilii voievod, în caré scriia că au dat şi au întărit şi au înnoit sfintei mănăstiri Homorului pe a lor driaptă moşiia şi daniia ce au de la bătrînul Ştefan voievod, pe o prisacă ci iaste în Bohotin, în Covasna şi din uricul de întăritură de la Petru voievod, ca să le fiia loru acea prisacă ce s-au scris mai sus numitei mănăstiri Homorul. Pentru aceia şi de la mărie sa să le fiia lor driaptă moşiia şi daniia, cu totu venitul, i proci.

Din anii 7143 < 1634> dechembrie 15.

Bibl. Acad., Ms. 111, f. 56 r.
Rezumat.

291

1634 (7143) decembrie 17, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ştefan, ginerele lui Liciul fost ureadnic, o parte din satul Borăşti, pe Bîrlăzel, după judecata avută cu Florea Robul şi Pavel, şi o altă parte din acelaşi sat, cumpărată de socrul său Liciul.

† Іѡ Басилїе воевода, божїею милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже прїидоша, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими болѣри, слѹга наш, Щефан, зет Личюл бив ѹредник и тегал сѣ за лице, прѫд нами, съ Флорѣ Робѹл, пръвоколѣнец Їѡнашко, и Павъл, радї ѡт петаа част ѡт село Боръщи, половина, част Лѹпан, на Брълъзел, ѹ волост Баслѹю.

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Ино Флорѣ Робꙋл казал аже єстъ тоа част єго права ѡтнинꙋ и дръжитѫ Щєфан без исправ, а Щєфан ꙋказовал, прѧд нами, єдин запис ѡт Голъѧш вєл вътах ѡт волост Басльꙋю, писаѧщє како прїидє, пръд[1] него, Аичюл ꙋрєдник и т:гал сѣ съ того Їѡнашко и Павєл, єжє вишє писах, за что заплатил Аичꙋл двѣ дєшꙋгꙋбини радї тот Иѡнашко и Павєл и дал радї <ними>[2] три дєсѧт и чєтири талєри срєбрънних. Ино, радї тих пинѣѕи, дал сѣ Аичꙋлови тоа ѡтнинꙋ ѡт пєта част, половина, част Павєл и Иѡнашко, ѡт сєло борѫщи что сѣ зовєт част Аꙋпан.

Ино ми, съ нашєго съвѣто, дадохом дьнъ Флорєи Робꙋл како да имаєт принєсити тотї пинѣѕи да ископоватї своа ѡтнинꙋ, тижє коли било им дьнъ а Флорѣ Робꙋл пришол и пинѣѕи нє давал и єщєжє Щтєфан маи ждал єго єдна нєдєлѧ и пинѣѕи ємꙋ свє нє давал, нъ зостал Флорѣ Робꙋл ѡт закона, а Щєфан ѡправил сѣ ѡт прѧд нами и поставил соби ферѣє прѣд нами.

Ино ѡт нынѣ на прѧд, Флорѣ Робꙋл да нє имаєт маи тъгатї на Щєфан, зєт Аичюл, за сїю тъж[1], николижє на вѣки. А исписок что сътворил сѣ ѡт господства ми Флорєви Роб, съ виклѣ<н>[2]ст<в>[2]о и лъжєви словєси тот, аще проѧвлѣєт сѧ нѣкогда, нє[3] сє нєоѵвѣроєт, нъ да сѣ ѡроваєт. И ин да сє нє ꙋмишаєт прѣд сим лист наш.

И въ том, тижє принєс, прѧд нами, єдин запис ѡт прѧд людї добри, имѣ поп Аазор ѡт Дꙋмєщи и Фътꙋл и Єтєгарюл и Глига и многи людї добри, писаѧщє како прїидє прѣд ними Єава, сынъ Пъраскъи, внꙋк Мъгдълинєи, по их доброє волѣ и продал их праваа дѣдининꙋ, ѡт пєтаа част сєло Борѫщи трєта част. Таа продал[и] Аичюл[л]ови и сынъ єго, Нєкоаръ, радї єдна сто и пєт дєсѣт златї, али дал маи много Нєкоаръ съ н͠ї златї.

Тѣм радї, тоти вишє писани части ѡт сєло Борѫщи да єст слꙋг наш Щєфан, зєт Аичюл[л]ови, праваа ѡтнинꙋ, съ въсєм доход. И ин да сє нє ꙋмишаєт пръд[1] сим лист наш.

Пис ꙋ Ясс, въ лѣто ҂з͠рмг дєкємврїє з͠ї.

† Сам господинъ вєлѣл.

† Пътрашко Башотъ вєл лѡгѡфєт искал <m.p.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră, Ștefan, ginerele lui Liciul fost ureadnic și s-a pîrît de față, înaintea noastră cu Florea Robul, vărul primar al lui Ionașco și al lui Pavel, pentru jumătate din a cincea parte din satul Borăști, partea lui Lupan, pe Bîrlăzel, în ținutul Vaslui.

---

[1] ъ, greșit, în loc de ѣ.
[2] Omis.
[3] Greșit, în loc de да.

www.dacoromanica.ro

Deci Florea Robul a zis că este acea parte dreapta lui ocină şi o ţine Ştefan fără drept, iar Ştefan a arătat înaintea noastră un zapis de la Golăiaş mare vătah de ţinutul Vaslui, scriind cum a venit, înaintea lui, Liciul ureadnic şi s-a pîrît cu acel Ionaşco şi Pavel, ce s-a scris mai sus, pentru că a plătit Liciul două deşugubine pentru acel Ionaşco şi Pavel şi a dat pentru < ei> [1] treizeci şi patru taleri de argint. Deci, pentru acei bani, s-a dat lui Liciul acea ocină, jumătate din a cincea parte, partea lui Pavel şi a lui Ionaşco, din satul Borăşti, care se chiamă partea lui Lupan.

Deci noi < şi> [1] cu sfatul nostru am dat zi lui Florea Robul ca să aducă acei bani să-şi răscumpere ocina, iar cînd i-a fost ziua, Florea Robul a venit şi bani n-a dat. Şi încă Ştefan l-a mai aşteptat o săptămînă şi bani tot nu i-a dat, ci a rămas Florea Robul din lege, iar Ştefan s-a îndreptat, dinaintea noastră şi şi-a pus ferîe înaintea noastră.

Deci de acum înainte, Florea Robul să nu aibă a mai pîrî pe Ştefan, ginerele lui Liciul, pentru această pîră niciodată în veci. Iar ispisocul ce s-a făcut de la domnia mea lui Florea Robul, cu viclenie şi cuvinte mincinoase, acela, dacă se va înfăţişa cîndva, să nu se creadă, ci să se rupă. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Şi întru aceea, de asemenea a adus, înaintea noastră, un zapis dinaintea a oameni buni, anume popa Lazor din Dumeşti şi Fătul şi Stegariul şi Gliga şi mulţi oameni buni, scriind cum a venit, înaintea lor, Sava, fiul Păraschăi, nepot Măgdălinei, de bunăvoia lui şi a vîndut dreapta lui dedină, a treia parte din a cincea parte din satul Borăşti. Aceea a vîndut-o lui Liciul şi fiului său, Nicoară, pentru una sută şi cincizeci zloţi, însă a dat mai mult Nicoară cu 18 zloţi.

Pentru aceea, acele mai sus scrise părţi din satul Borăşti să fie slugii noastre Ştefan, ginerele lui Liciul, dreaptă ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7143 < 1634> decembrie 17.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.

† Focea < a scris>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi, Fond Spiridonie, VI/195.
Orig., hîrtie (43,9 × 29,8 cm), pecete aplicată.
Cu o trad. din 1839.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, I, p. 88—91 (orig. slav cu trad.).

---

[1] Omis în orig.

www.dacoromanica.ro

292

1634 (714<3>) decembrie 18, Iaşi.

Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Bechea pîrcălab să-şi apere părţile de moşie din satele Bogdăneşti, Hivoreni şi Săuceşti.

† Їѡ Василие воїевода, божїю милостїи, господаръ Земли Молдавскои. Dat-am cartea domniei méle slugei noastre, Béchei pîrcălabului din sat din Bogdăneşti, ca să fie tare şi putérnic cu cartea domniei méle a-şi opri totă moşiia şi [1] cumpărătura, cîtă au cumpărat în sat în Bogdăneşti şi în Hivoréni şi în Săuceşti [2]. Nime să n-aibă treabă a cosi sau ara sau a pune pometi în cumpărătura pîrcălabului Béchii.

Iară cui va părea cu strînbul, să vie să stea de faţă înnaintea domniei méle. Тое пишем, инак не ѹчините.

ѹ Ꙗс, лѣто ҂з҃рм҃в[3] декемврїе и҃і.

† Сам господинъ велѣл.

† Бел логофет ѹчел.

† Бѣкѧ <писал>.

< Pe verso, însemnare contemporană>: † Cartea cea de oprit cumpăraturile de la Bogdăneşti să pună pometi nime pre dînsele, lui Ştefan Beche, pe tot hotaru şi din Viforeni ot Răcătău.

Bibl. Acad., CXVI/92.
Orig., hîrtie (29,3 × 20 cm), pecete aplicată.
EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 198 (orig.).

293

1634 (7143) decembrie 20, Iaşi.

Uliiana, nepoata lui Fîrtat, vinde partea sa de ocină din satul Băloşeni, lui Toader Ştefan, Paradis Saula şi Mihai Ungurul.

† Adecă eu Uliiana, fata lui Toader, nepota lui Fîrtat, însămi mărturisescu, cu acestu zapis al meu cum am vuntut partea mea din sat din Băloşéni, din a treia parte a treia, din sat şi din cîmpu şi din şesu şi dintr-apă şi din tot din ce să va alégé, partea mea, cu tot vinitul. Şi o am vîndut

[1] „moşiia şi", adaos.
[2] „şi în Hivoréni şi în Săuceşti", scris deasupra rîndului cu altă cerneală.
[3] Cifra unităţilor corectată.

www.dacoromanica.ro

lui Toader Ştefan şi lui Păradie[1] Saula şi lui Mihaiu Ungurul, dereptu cindzeci de taleri bătuţi. Şi acei bani i-am luat eu, de nime nevoită, nece înbiiată, ce de bunăvoia mea, me-amu vîndut direaptă moşiia ce mai sus scrie ca să le hie şi lor direaptă moşie şi feciorilor dumisale, pre valea Jijiei.

Şi într-aceasta tocmală au fosto Ionaşco sînă Budzea şi Stan Ungureanul, Dumitraşco sînă Şetrar şi Enachie, brat ego, şi Alecxa Şérpe şi Carpu ot Miclăuşéni şi Dîrlău ot Cîrnicéni şi Isac ot tam şi Romăşcel şi Căzacul ot Mălăeşte i Pănă ot Cucoréni i Vasilie ot Bulbucani şi Nechita ot tam, Dudun den Hălcéni, Costantin zeat Nebojatcoe şi alţi oameni buni carie să vor scrie mai gios.

Şi eu Ionaşco di<a>[2]conul am scris şi mărturisescu ca să să ştie.

† Ȣ Іас, ҂зрмг дикемврїе к҃ дьнь.

Аз Костантин Хъѹгѹл искал <m.p.>.

Аз Сава Хъѹгѹл искал <m.p.>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi, Fond Spiridonie, III/53.

Orig., hîrtie (32,6 × 20,2 cm).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 91—92 (orig.).

294

1634 (7143) decembrie 20.

Repede, fiul Drăgălinei, vinde lui Burduca din Fîrţăşti o jumătate de vad de moară în gîrla de jos a Putnei cu 20 ughi.

Făurei pe gîrla Putnii din gios.

Un zapis a lui Repede, ficiorul Drăgălinei, nepotul lui Ioniţă Vaşul, precum au vîndut o giumătate de vad de moară în gîrla de gios a Putnii în hotar Făureilor, mai gios de Lupăcească, lui Burducăi din Fîrţăşti drept 20 ughi, ca să-i fie lui moşie. Şi pentru credinţa au pus peceţile şi iscăliturile.

7143 < 1634> dechemvrie 20.

Andreiu.

Costandin dascăl.

Tofle diiacu au scris.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 572, f. 85 v.

Rezumat.

---

[1] În loc de „Paradis".
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

< Cca. 1634 decembrie 21, Iaşi>.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Savin Prăjescul mare vornic al Ţării de Jos două fălci de vie la Cotnari, pe dealul Păcurar.

† Иѡ Васнлїє воєвода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Ѻже господство ми дали и потвръдили єсми наше вѫрномȣ и почтєномȣ болѣрину, Савин Пръжєскȣл великїи дворник Долнѣи Земли, на єго права ѡтнина и кȣпєжна, два фалчи за виногради, что ȣ Котнари, ȣ гор Пъкȣрар, и ѡт єго правїи и питомїи нарѣдєнїє и ѡт иписок за кȣпєжнно что ѡн имаєт ѡт Моѷси Могила воєвода и за потвръждєнїє ѡт Алєѯандръ Илиаш воєвода, что ѡн соби кȣпил ѡт молєбникȣ наш, Настасїє калȣгєр, ѡт свѧтаа монастир ѡт Сȣчєвица за сто и два десѣт талєри срєбрънихъ.

Тѣм ради, тѣх више прѣдрєчєни два фалчи за винногради, ȣ Котнар, ѡт гор Пъкȣрар, да бȣдєт и ѡт господства ми нашємȣ <вѫрномȣ>[1] и почтєномȣ болѧринȣ Савин Пръжєскȣл вєл д[д]ворник, права ѡтнинȣ и викȣплєнїє и ȣрик и потвръждєннїє, съ въсѣм доходом, нєпорȣшєнно на вѣки. И ин да сѧ нє ȣмишаєт.

Оу Ѩс, въ лѣто ҂зрм[2].

† Caм господинъ вєлѧл.

Пътрашко Башотъ вєл логофєт искал <m.p.>.

† Дȣмитрашко <писал>.

< Pe verso, însemnare din sec. al XVII-lea>: † Ispisoc pre viia de la Nastasie călugărul, în dealul lui Păcurar;

< şi alta, din sec. al XVIII-lea>: † Zapis pe viile de la Păcurar, ce le-au ţinut Savin vornic.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier, Savin Prăjescul mare vornic al Ţării de Jos, dreapta lui ocină şi cumpărătură, două fălci de vie care sînt la Cotnari, pe dealul Păcurar, şi din propriile şi adevăratele lui drese şi din ispisoc de cumpărătură pe care el îl are de la Moisi Moghila voievod şi de întărire de la Alexandru Iliiaş voievod, pe care el singur le-a cumpărat de la rugătorul nostru Nastasie[3] călugăr, de la sfînta mănăstire de la Suceviţa, pentru o sută şi douăzeci de taleri de argint.

---

[1] Omis.
[2] Ultima cifră a anului lipseşte.
[3] În documentul din 1634 decembrie 21 (vezi nr. 296): „Anastasie".

www.dacoromanica.ro

Pentru aceea, acele mai sus spuse două fălci de vie de la Cotnari, din dealul Păcurar, să fie şi de la domnia mea < credinciosului>[1] şi cinstitului nostru boier, Savin Prăjescul mare vornic, dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit în veci. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7140[2].

† Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Dumitraşco < a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDLIX/11.
Orig., hîrtie (39,5 × 26,5 cm), pecete aplicată, stricată.
Documentul a fost probabil anulat şi redactat din nou de către Ianus, la 21 decembrie 1634 (vezi nr. 296), în funcţie de care a şi fost datat.

296

163<4> (714<3>) decembrie 21, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Savin Prăjescul mare vornic al Ţării de Jos două fălci de vie la Cotnari, pe dealul Păcurar.

† Iѡ Басилїє воєвода, б<о>жїю м<и>л<о>стїю, г<о>сп<о>д<а>ръ Землн Мѡлдавскои. Єже г<о>сп<о>д<ст>в<о> ми дали и поновили и потвръдили єсми нашємꙋ вѧрномꙋ и почитѣнномꙋ болѣрини Савин Пръжескꙋл вел дворник Долнѣи Земли на своа права ѡтн<и>нꙋ и кꙋпежно, два фалчи лаз[3] виноград ꙋ Котнар, ꙋ гор Пъкꙋрар, что кꙋпил ѡт Анастасїє калꙋгєр ѡт с<вѣ>та монастир Сꙋчевиц<а> за сто и два десѧт тал<єри> сребръних, ѡт исписок что имал ѡт Алеѯандрꙋ Илиꙗш воєвода да бъдет и ѡт г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми права ѡтн<и>нꙋ и викꙋпленїє тѣм два фалчи за виногради иже виш<е> прѣдречена нашємꙋ вѧрномꙋ и почитѣнномꙋ Болѣрин Савин Пръжескꙋл вел дворник Долнѣи Земли, съ въсѣм доходом и ꙋрик и потвръжденїє, непорошино николиж<е> на вѣкїи вѣчнїи. И ин да с<ѧ> не ꙋмишает прѧд сем листом г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми.

Оу Іаc, в<ъ> л<ѣ>т<о> ҂зрмє[4] дек<ємврїє> ка҃.

Сам г<о>сп<о>д<и>нъ велѧл.

† Пътрашко Башот<ъ> вел лѡг<о>ф<є>т.

† Iинъш, Janus <писал>.

---

[1] Omis.
[2] Ultima cifră a anului lipseşte.
[3] Subliniat de Ghibănescu; greşit, pentru за.
[4] Ultima cifră a fost corectată de Ghibănescu în є. Data obţinută prin această operaţie nu intră însă în domnia lui Vasile Lupu. Data corectă trebuie să fi fost ҂зрмг (7143), care se încadrează şi în perioada cînd marea logofeţie a fost deţinută de Pătraşco Başotă (1634 aprilie — începutul anului 1636).

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am înnoit şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier Savin Prăjescul mare vornic al Țării de Jos dreapta sa ocină şi cumpărătură, două fălci de vie la Cotnari, pe dealul Păcurar, pe care le-a cumpărat de la Anastasie călugăr de la sfînta mănăstire Sucevița pentru o sută şi douăzeci de taleri de argint, din ispisoc ce a avut de la Alexandru Iliiaş voievod, să fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi cumpărătură acele două fălci de vie care mai sus sînt spuse credinciosului şi cinstitului nostru boier Savin Prăjescul mare vornic al Țării de Jos, cu tot venitul şi uric şi întărire, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7145 [1] decembrie 21.

Însuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco Başotă mare logofăt.

† Ianăş, Ianus < a scris>.

Institutul de istorie şi arheologie „A. D. Xenopol" — Iaşi.
Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XXXI, p. 506, nr. 260 (transcriere după orig.).

297

< 1634> decembrie 28, Hălăştiani.

Ionaşco vinde lui Lupul Prăjescul clucer a opta parte dintr-o casă din Săoani.

† Adecă eu, Ionaşco di Săoani, mărturisescu cu cest zapis al nostru cum am vîndut dumisale Lupului Prăjescului cliucér a opta parte dintr-o casă di Săoani, partea mea, cu vad di moră în Sirét şi cu bălți şi cu fînațe şi cu tot vinitul.

Şi într-această tocmală a noastră au fost Lazor Moțoc de Moviléni şi Popa Ştefan di Hălăştiiani şi Năvală şi Țuțurmac şi Vasile Benea.

De-aceasta mărturisim cu sufletele noastre.

De mai mare credință ne-am pus şi pecețile, să să ştie.

Luat-am pre această ocină < a> [2] mea dzéci taleri.

† Ꙋ Хълъщинïани, дикемврïе к͠и дьни.

<† Po>[3] pa Şt<efan> [3] < m.p.>.

† Ionaşco Năvală.

† Ursu.

---

[1] Vezi nota de la textul slav.
[2] Omis.
[3] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

<Pe pagina a patra>: † Zapis na Săoani; ispisoc domnescŭ încă n-amŭ făcut, apoi amŭ făcut şi ispisoc domnescŭ.

Bibl. Acad., CDLXVII/14.
Orig., hîrtie (31,4 × 19,6 cm), rupt, patru peceţi aplicate.
Datat după întărirea domnească din 1635 ianuarie 15 (Bibl. Acad., CDLXVII/15).

298

1634 (7143) decembrie 30, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte nepoţilor lui Boris Braevici, Vasile şi popa Buda, satul Brăeşti, ţinutul Hîrlău, în urma judecăţii cu Arbure fost pivnicer.

† Ιѡ Басилїе воевода, божїєю милостїю, господарь Земли Молдавскои. Ѡже прїидоша, прѣд нами и прѣд въсими нашеми молдавскими болѣри, слȣга наш Басилїе Бръескȣл и поп Бȣда, внȣци Боръс Бравич, и тѣгали сѣ за лице, прѣд нами, съ Арбȣре бив пивничар и съ внȣци его, Неколае и Тоадер, сынове Чюрлик, внȣци Анȣшка, прѣвнȣци Дȣма Бравич, радї половина село Бръещи, что ȣ волост Хрълъȣскомȣ.

Ино Арбȣре съ внȣци его казал аже тоа половина село ест им праваа дѣдниnȣ и ꙗвил, прѣд нами и едни ȣрик ѡт Петра воеводи, сынь Стефана воеводи, написан съ тоа полѳвина село Бръещи. А слȣга наш Басилїе Бръескѵл казал аже тот оурик ест сътворил съ лъкавствїю за прѣдѣдо их, Дȣма Бравич и Анȣшка и ȣказовал, прѣд нами, дрȣг ȣрик ѡт стараго Алеѯандрь воевода, на вес село Бръещи, а потом Арбȣре съ внȣци его, ѡни казали ꙗко имают и дрȣг ȣрик ѡт Стефана воеводи.

Ино ми дадохом им како да принесит и тот ȣрик ѡт того Стефана воевода таже ѡни принесоша его и искахом и не ѡбрѣтохом писана тоа половина село.

Того радї, господство ми съ въсими нашеми болѣри видѣхом и познахом ꙗко Арбȣре съ внȣци его не имаю<т>[1] ѡни ни нѣкаа трѣба съ тоа пол села, за что сътворил сѣ тот ȣрик ѡт Петра воеводи, на тоа половина, село съ лъкавствою и исп<и>[1]сахом ѡт ȣрик тоа половина. Таже Арбȣре и съ внȣци его, Неколаю и Тоадер, сынове Чюрлик, ѡни зостали <ѡт прѣд на>[1]ми и вес закон земскои, а слȣга наше, Басилїе Бръ<е>[1]скȣл и попо Бȣда[2], а ѡни ѡправили сѣ и поставили со<би феръю>[1] вї злоци въ наш вистѣр.

[1] Loc rupt.
[2] Iniţial fusese scris Дȣда.

www.dacoromanica.ro

Ино ѡт нынѣ на прѣд, слꙋга наш Бръѥскꙋл Васнлїе и поп Бꙋда да нмает држати своим дѣдннꙋ, вес село Бръещїн, а Арбꙋре и внꙋцн его, Николаю и Тоадер, болше да не нмает маи тѣгати, аин добиватї за сїю тѣж николиже на вѣки вѣчних. И ин да сѣ не ꙋмнишает.

Ꙋ Ѩс, вѣ лѣто ҂зрмг декемврїе л.

† Сам господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет и искал <m.p.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, sluga noastră Vasile Brăescul şi popa Buda, nepoţii lui Boris Braevici, şi s-au pîrît de faţă, înaintea noastră, cu Arbure fost pivnicer şi cu nepoţii lui, Nicolae şi Toader, fiii lui Ciurlic, nepoţii Anuşcăi, strănepoţii lui Duma Braevici, pentru jumătate din satul Brăeşti, ce este în ţinutul Hîrlău.

Deci Arbure cu nepoţii lui au zis că acea jumătate de sat le este dreaptă dedină şi a înfăţişat, înaintea noastră şi un uric de la Petru voievod, fiul lui Ştefan voievod, scris cu acea jumătate din satul Brăeşti. Iar sluga noastră Vasile Brăescul a zis că acel uric este făcut cu vicleşug de străbunul lor, Duma Braevici, şi Anuşca şi a arătat, înaintea noastră, alt uric de la Alexandru voievod cel Bătrîn pentru tot satul Brăeşti, iar apoi Arbure cu nepoţii lui, ei au zis că au şi alt uric de la Ştefan voievod.

Deci noi le-am dat ca să aducă şi acel uric de la acel Ştefan voievod şi l-au adus şi am cercetat şi n-am aflat scrisă acea jumătate de sat.

Pentru aceea, domnia mea cu toţi boierii noştri am văzut şi am aflat că Arbure cu nepoţii lui nu au nici o treabă cu acea jumătate de sat, pentru că s-a făcut acel uric de la Petru voievod, pe acea jumătate de sat, cu vicleşug şi am şters din uric acea jumătate. Astfel Arbure şi cu nepoţii lui, Neculai şi Toader, fiii lui Ciurlic, au rămas < dinaintea> [1] noastră şi din toată legea ţării, iar sluga noastră Vasile Brăescul şi popa Buda [2], ei s-au îndreptat şi şi-au pus ferîe 12 zloţi în visteria noastră.

Deci de acum înainte, sluga noastră Vasile Brăescul şi popa Buda să aibă a stăpîni dedina lor, tot satul Brăeştii, iar Arbure şi nepoţii lui, Nicolai şi Toader, mai mult să nu mai pîrască, nici să dobîndească pentru această pîră niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7143 < 1634> decembrie 30.

---

[1] Loc rupt.
[2] Iniţial fusese scris „Duda".

www.dacoromanica.ro

† Însuşi domnul a poruncit.
† Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.
† Focea < a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCXXII/12.
Orig., hîrtie (42,6 × 29,3 cm), pecete aplicată, căzută. Pe foaia a doua, începutul aceluiaşi act, cu unele modificări.
Cu o trad. din 1833 aug. 1, de Hrisant ieromonahul.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE FALSE

www.dacoromanica.ro

I

1634 (7142) martie 12.

Gheorghe Boţul mărturiseşte că a făcut hotarnica satului Siliştea, pe Almaşul Mic, ţinutul Neamţ, al mănăstirii Pîngăraţi.

† Adică eu, Ghiorghii Boţul, scriu şi mărturisescu cu această scrisoare a nost[ă]ră cum m-au trimis măriia sa domnul nostru, **Їѡ Василїє воєвод, божїи милостивъ,** domnul Ţării Moldovii, ca să hotărască dinpregiur un sat, anume Silişte, în ţinutul Neamţului, pe Almaşul cel Mic, care iaste a mănăstirii Pîngăraţul. Şi mergî< n>[1]d la numitul loc am adunat pre toţi omenii bătrîni şi pre toţi megiiaşii di prinprejor şi di pre uricile şi scrisorile de la răposatul domnul nostru, Io Petru voevod, şi am început di la Petrile Albe în Stînca cea Mare şi pogori suptŭ piscul în dreptul locului în matca pîrîului ce vine despre Hîrcul şi de acolo dreptu în groapa Mălaiului, ce iaste în dreptul guri valei Căcaci şi de acolo suptu margine în capu chiciorului din mijloc, lîngă mocirla Căcaţii într-o moviliţă cari este suptu gropa Boului, alăture cu vale Căcaci şi acolo s-au făcut boor într-un giugastru lîngă cel vechiu şi apucă chiciorul din mijloc la dealŭ, în pădure, pînă iasă în fîntîna lui Vîrlan şi din fîntîna lui Vîrlan în dreptul locului, în fîntîna Rogoazei şi din fîntîna Rogoazăi în lacul Porcului şi din lacul culmea dealului Bănilă pînă într-un ştejar, unde am aflat boorul v< e>[1]chiu şi di acolo toată culmea în gios pîntr-un plop întru carele am aflat boorul vechi şi pîn-în Bălcul lui Bălhac şi apucă piciorul din mijloc şi pogoară în gura pîrîului Răchiţii şi apucă pîrîul în gios pîn-în Mitoh şi pînă în matca Almaşului şi apucă matca veche a Almaşului în sus şi iasă în gura drumului şi drept la Fîntîna

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Albă şi într-o moviliţă unde iaste drumul vechiu şi de acolo iarăşi în Petrile Albe de unde s-au început hotarul.

Şi aşa am aflat tot adivărul şi toată[ă] dreptatea prin oameni buni şi cu priimire tuturor megiiaşilor s-au dat această scrisoare di hotărît la mîna călugărilor ot Pîngăraţ ca să stăpinească şi să facă şi drisuri gospod.

Şi au fost faţă Serapion egumen di mănăstirea Bistriţii şi Iosifu di la mănăstirea Rîşca şi toţ megiiaşii dimprejur.

Лит ҂зрмв март вı҃.

Gheorghi Boţul.

Serapion egumen ot Bistriţii.

† Iosif.

...... [1] vătah.

Chiril diac.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Pîngăraţi, I/4.
Orig., hîrtie (36 × 23,4 cm), trei peceţi aplicate.
Cu o copie din sec. al XIX-lea.
Altă copie, *ibidem*, M-rea Bisericani, XVIII/7.

EDIŢII: Hăjdău, *Archiva istorică*, I, 1, p. 87 (orig.).

Documentul este fals deoarece grafia, limba şi hîrtia nu sînt de epocă, iar porunca domnească la care se referă mărturia lui Gheorghie Boţul este din 1644 octombrie 15 (Arh. St. Buc., M-rea Pîngăraţi, I/5). De asemenea, la 12 martie 1634 Vasile Lupu nu era încă domn.

II

<1634-1635> iunie 20, Suceava.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupu Ghianghea nişte robi ţigani

† Иѡ Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже господство ми дали и потвръдили есми слѹѕи нашемѹ, Лѹпѹл, сынѹ Гианѣ бив лѡгофът и книгинѣ его, Ѧкѹминїа, на их правих холопи цигани, на име: Иѡн, что ѡн кѹпеж ѡт Чолпан, внѹк его Иѡн и тиже едни холопци за циган, име: Пъдѹре, что ест емо данїе ѡт Чолпан; и такождере дали и потвръдили естми слѹѕе нашем, Лѹпѹл, сынъ Гианѣ бив лѡгофет, два циганка, на име: Стънѣсъ и сестра его, Тодоска, что ест кѹпленїе ѡт Їѡнашко, зѣт Барбъ Албъ и Барбъ Албоае за едни кони добрих и за пет десѣт талери.

Тѣм радї, како да ест им и ѡт нас правии хѹлѹп цигани, непрошено, никъли<же>[2] на вѣки. Ин да не съ ѹ<ми>[2]шает.

---

[1] Neclar.
[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

Пис ꙋ Сꙋчавѣ, юніе к҃ дьнь, ҂зрн[1].
† Сам господинъ велел.
† Пътрашко Башотъ вел <лого>фет <m.p.>.
† Дꙋмитрꙋ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre Lupul, fiul lui Ghianghea fost logofăt, şi cneaghinei lui, Axinia, drepţii lor robi ţigani, anume Ion, pe care l-a cumpărat de la Ciolpan, nepotul lui Ion, şi de asemenea un copil de ţigan, anume Pădure, care îi este danie de la Ciolpan. Şi de asemenea am dat şi am întărit slugii noastre Lupul, fiul lui Ghianghea fost logofăt, două ţigance, anume Stănească şi sora ei, Todosca, care este cumpărătură de la Ionaşco, ginerele lui Barbă Albă şi Barbă Alboae, pentru un cal bun şi pentru cincizeci de taleri.

Pentru aceea, să le fie şi de la noi drepţi robi ţigani, neclintit niciodată în veci. Altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, iunie 20 zile, 7150 < 1642>[2].

† Însuşi domnul a poruncit.

Pătraşco Başotă mare logofăt.

† Dumitru < a scris>.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Adam, VI/16.

Orig., hîrtie (30,5 × 19 cm), rupt la îndoituri, pecete aplicată, căzută.

Datat după Pătraşco Başotă mare logofăt.

Fals pentru pecete şi semnătura lui Pătraşco Başotă, care este contrafăcută; scrisul nu este al vremii. Pătraşco Başotă a fost logofăt din aprilie 1634 pînă în aprilie 1636. La 20 iunie 1634 şi 1635 Vasile Lupu se afla în Iaşi şi nu la Suceava.

---

[1] Anul adăugat ulterior cu altă cerneală şi de altă mînă; ρ corectat în c.

[2] Anul adăugat ulterior cu altă cerneală şi de altă mînă; ca şi cifra sutelor corectată din „1" în „2".

www.dacoromanica.ro

ADDENDA

A

1634 (7142) ianuarie 15, Iaşi.

Moise Movilă voievod întăreşte mănăstirii Sfîntul Sava satul Stroeşti, fost domnesc, ascultător de ocolul Şipote, scutindu-l de toate dările, în afară de „darea împărătească".

† Иѡ Моѵси Могила воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Ѡже господство ми благопроизволих нашим благим желанїем ѡже любове радї еже къ Богꙋ, ѡт въсеѫ нашїѧ дꙋшеѫ, чистом и светлом сръдьцем, ревнꙋѥще благодѣанїем прѣжде нас бывшем господарїем, иже милостинѣми и подателством спасенїе път възискавшимъ и ѡбрѣтошѣ малѣм иждитїем великое прѣѡбрѣтенїю, вѣчною некрадомѣ и богатъствѣ сподобленїи бышѣ, таковим ѡбразом и прѣмилостиваго Бога молим, господа нашего Ісꙋса Христа, и того въсѣ непорочнаа и прѣчиста его матеръ, ѥкоже нам полѣзноѵе ꙋкрити, нъ наи наче ꙋкритї и ѡбрѣти спасенїе двер, послѣдовати божественим стопам ѥкоже сам [сам] Спасъ рече: блажени милостивїи, ѥко тъи помиловани бѫдет и прочїѧ.

Ѡ сиже, раждигом сръдьцеѫ ѡгним божестввеним, господство ми оумилосръдихсѣ и помиловах свѧтаа монастир Свѧтого Сава ѡсвѣщеника Єрꙋсалимскомѵ, едеже ест храм Ѹспенїе прѣсвѧтѣи, чистѣи владъıчице нашеи Богородице и приснодѣвѣи, Марїѧ, съ едно село, на имѣ Строещи, на Ситною поток, ѵ волост Хрълове, что тое село прислѵшно къ ѡкол Шипотам быст, същи сами право господарскои, егоже и мы ѡставихом тот село тои свѧтѣи монастир выше речѣннѣи почто бѣше права даанїе и миловаанїе ѡт иних прѣдних господарих, прѣжде бывше нас, ѥкоже имали оурик за данїе и миловаанїе ѡт Петра

www.dacoromanica.ro

воевода и за потвръжденїе ѡт оу<ї>[1]ку господства ми, Еремїѧ воевода, и ѡт Бърновскїе во<е>[2]вода и ѡт самого господства ми.

Сїе ѹкрѣпленїе, еже сътворихмо и подахмо тое вышеречнное монастир тот село, на имѣ Строещи, на Ситнои, съ млини на потце Ситнои, ꙗко да бъдет на вѣчна памет и за дѹше родителем господства ми и наш дѹшаах и за здравїе господства ми, ꙗко да бъдет и ѡт нас свѧтѣи монастир оурик и утвръжденїе, съ въсѣм доходом: и съ работ, и съ илиш, и съ десѧтинѹ за пчели, и съ горщинѹ за ѡвци и за свини, и съ дешѹгубинами, и съ камънѹ, тъкмо да имает дати дан царска и да не имает въладзити въ село ни един гловник, а ни дешугубинари, ни сулџѣр за крави, ни за ѡвци ниже ѡлъкар.

А по нашим животем, кого изберет Богъ господаръ быти нашеи Земле Молдавскои, ѡт дѣтих н(а)ших или ѡт нашего рода, тот убо да не порушит нашего даанїе и милованїе, нъ да утвръдит и ѹкрѣпит свѧтѣи монастир. Нъ аще кто разорит сїѧ токмеж, тот да бъдет прострамлен прѣд страшним съдищѣм Христовѣм и да имает принесенїе прѣпир<анїꙗ Свѧтѣ>[3]и Богородице и Свѧтого Сава и прочїи въсѣх свѧтых, амин.

У Ѩс, лѣто ҂зрмв генарїе єі.

† Сам господинъ велѣл.

Їѡ Мѡиси воевода <m.p.>.

† Иѡн(а)шко <писал>.

<Pe verso:> Гꙗнпѣ вел логофет учи и сѧ искаах.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bună dorință, din dragostea pe care o avem către Dumnezeu, din tot sufletul nostru, cu inimă curată şi luminată, rîvnind facerile de bine ale domnilor foşti înainte de noi, care prin milostenii şi danii au căutat drumul mîntuirii şi au aflat cu mică cheltuială mare dobîndă, învrednicindu-se de veşnică răsplată şi bogăție, în acelaşi chip şi noi rugăm pe preamilostivul Dumnezeu, domnul nostru Isus Hristos, şi pe întru totul neprihănita şi preacurata lui maică, ca să ne descopere nouă cele de folos, şi mai ales să ne descopere şi să ne arate uşa mîntuirii, pentru ca să urmăm paşii dumnezeieşti precum însuşi Mîntuitorul spune: fericiți cei milostivi, că aceia vor fi miluiți şi celelalte.

De aceea, cu inima arzînd de focul dumnezeiesc, domnia mea m-am milostivit şi am miluit sfînta mănăstire a Sfîntului Sava sfințitul de la Ierusalim, unde este hramul Adormirea preasfintei, curatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, cu un sat, anume Stroeşti,

[1] Şters.
[2] Rupt.
[3] Text sub pecete.

www.dacoromanica.ro

pe pîrîul Sitna, în ținutul Hîrlău, care acel sat a fost ascultător de ocolul Șipote; fiind însuși drept domnesc, atunci și noi am lăsat acel sat acelei sfinte mănăstiri mai sus scrise, pentru că a fost dreaptă danie și miluire de la alți domni înaintași, foști înainte de noi, și pentru că au uric de danie și miluire de la Petru voievod și de întărire de la unchiul domniei mele, Eremiia voievod, și de la Bărnovschie voievod și de la însuși domnia mea.

Această împuternicire prin care am făcut și am dat acelei mai sus scrise mănăstiri acel sat, anume Stroești, pe Sitna, ca să fie pentru veșnica pomenire și pentru sufletul părinților domniei mele și pentru sufletul nostru și pentru sănătatea domniei mele, să fie și de la noi sfintei mănăstiri uric și întărire, cu tot venitul: și cu lucrul, și cu ilișul, și cu desetina de albine, și cu gorștina de oi și de porci, și cu deșugubinele și cu camăna, numai să dea darea împărătească, și să nu intre în sat nici un globnic și nici deșugubinari, nici sulger pentru vaci, nici pentru oi, și nici olăcar.

Iar după viața noastră, pe cine Dumnezeu îl va alege să fie domn al țării noastre, Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru, acela să nu strice dania și miluirea noastră, ci să întărească și să împuternicească sfînta mănăstire. Iar cine va strica această tocmeală, acela să fie înspăimîntat înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos și să aibă parte de învinuirea Sfintei născătoare de Dumnezeu și a Sfîntului Sava și a tuturor celorlalți sfinți, amin.

La Iași, anul 7142 < 1634> ianuarie 15.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod < m.p.>.

† Ionașco < a scris>.

< Pe verso>: Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit < m.p.>.

Arh. St. Iași, CCCXXIII/40.
Orig., hîrtie (27,8 × 42 cm), pecete aplicată, stricată.

B

1634 (7142) ianuarie 15, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Mihalcea Durac căpitan un loc de moară pe pîrîul Siaca, două iazuri, un loc de prisacă și o poiană cu loc de fînaț și de arătură cumpărate de la Ursul fost vătav.

Noi Moisăi Moghila voievoda, cu mila lui Dumnezeu, domn Țării Moldaviei. Iată viind înaintea noastră și înaintea boierilor noștrii Ursul biv vătav din a bătrînului Minea din tîrgu Orheiului di a lui bunăvoi de nimenea nevoit,

www.dacoromanica.ro

nici asuprit ş-au vîndut a lui dreaptă ocină şi cumpărătură dintr-a lui drepte ispisoace ci au avut de la Eremiia Moghila voievoda şi de la alţi domni mai denainte de dînşii, loc de moară de pe părîul Siaca, unde dă în pîrîul Vateci, cu doaî iazuri pe Vateci, şi cu loc de prisacă, şi cu poiană cu loc de fînaţ şi de arături şi cu tot vinitul. Acelea şi le-au vîndut slugii noastre, lui Mihalcea Durac căpitan, drept 70 taleri de argint şi i-au plătit lui deplin. Deci domnia me, văzind între dînşii a lor de bunăvoi tocmală şi plată deplin, aşijderea şi de la noi i-am dat şi i-am întărit slugii noastre de mai sus scrise, lui Mihalcea Durac căpitan, pe acele di mai sus numite loc de moară pe pîrîul Siaca, unde dă în pîrîul Vateci, şi cu loc de prisacă, şi cu poiană cu loc de fînaţ şi de arătură şi cu tot vinitul ca să-i fie lui şi de la domnia me dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric, cu tot vinitul, nistrămutat nici odinioară, în veci. Şi altul să nu să amestice.

În Iaşi, la let 7242[1] ghenare 15 zile.

Însuşi domnul au poroncit.

Iscălit Ghenghia vel logofăt.

S-au scris, în Iaş, di Crîstea Dămiian.

Arhiva Centrală de stat a U.R.S.S., Acte vechi, fond 1299, op. 1, nr. 3798, f. 181.
Copie de pe orig., autentificată în 1832 mai 12.

C

1634 (7142) ianuarie 30.

Moise Movilă voievod întăreşte lui Borotcu şi soţiei sale, Ilinca, o parte din satul Dînceni, ţinutul Dorohoi.

Un ispisoc din 7142 < 1634> ghenarie 30, de la domnul Moisăi Movila voievod, întăritor lui Borotcu şi soţiei sale, Ilinca, fata Onului Sămion, ci-i pe o parte din satul Dîncenii, ci-i în ţinutu Dorohoiului[2], ce au cumpărat de la Pilat, din parte Zlătariului a triia parte, din parte ce din gios, arătînd că era la zapis iscăliţi marturi, oameni buni şi megieşi de pe împregiur, anume: Duda şi Bercea din Dînceni, şi Moisa, şi Grozav, şi Mătiian, şi Floaré, şi Spiridon vătavul, şi Bobul din Crăciuneni, şi Stroe din Giumătăţăni, şi Marcul din Petreşti; şi mai gios iarăşi întăreşte acelui Borotcu

[1] Greşit, pentru „7142" < 1634>.
[2] Urmează, în paranteze, însemnarea rezumatorului: „însă Dorohoiul esti scris cu altă slovă".

www.dacoromanica.ro

şi soţiei sale aceli de mai sus numite părţi de ocini din satul Dîncenii, din săleşte Chileştii [1].

Arh. St. Iaşi, CXXIII/45.
Rezumat într-un act din 1806 august 10, referitor la pricina dintre moşiile Şărbăneşti şi Buimăceni, pe Jijia.

D

1634 (7142) iunie 10, Iaşi.

Marii boieri mărturisesc că egumenul Agafton, împreună cu tot soborul mănăstirii Rîcica, au vîndut lui Ionăşcuţă Prăjescul postelnic satul Vlădeni, pe Siret, ţinutul Roman, cu vad de moară şi loc de pod.

† Се оүбо мы, аз Пътрашко Башотъ вел логофет, и Савин Пръжъскул вел дворник Долнѣи Земли, Дꙋмитрашко Шолдан вел дворник Бъшнѣи Земли, и Гаврил хетман и пъркълаб Сꙋчавскои, и Кужбъ във вел дворник, и Геωргїе вел чашник, и Симиωн Геука вел меделничѣр, и Лупул Пръжъскул вел Клучник, и Тома вел слуџѣр, и Єралн вел слуџѣр[2], и Петричанко[3] вел армаш, и Ръковицъ Чехан вторїи логофет, и Робчанул агъ, и Тодерашко третїи логофет, и Басилїе Бандꙋл вторїи вистѣрник, и Нѣнюл дворник глотнїи, и Дꙋмитрашко дворник, и Иωнашко дворник, и Нъвръпъскул дворник и иних болѣри ωт двор господинъ его милости, пишем и свѣдѣтелствуем съ сим записом нашом како прїиде прѣд н<а>[4]ми Агафтон егꙋмен и съ еромонах Стахїе, и Пансїе, и Гидиωн, и Глигорашко, и ин Гидиωн Урсу, и Прокопїе, и Висарнωн, и Иωан, и Арсенїе, и Глигорїе, и Сωнекинтїе, и Ѳ<еω>[4]досїе, и Галерїе, и Зосим, и Тофан, и Силиωн, и Даниил, и <Ге>[5]ωргїе и Варлаам и вес събор ωт свѣтаа монастир Ръчка за их добра волѣ, некимъ непонуждени а не присиловани, и продали их права ωтчини и дѣдини и викуплєнїе и измененїе, село на имѣ Влъдѣнїи, на Сирѣт, что ꙋ волост Романскои, и съ брод за млин и съ мѣст за мостꙋ и съ вес приход. Тот село вꙑше писан ωни продали прїятелю нашему, Иωнъшкуцъ Пръжъскул постелник, ради два ст> и пет десѣт <ꙋ>[6]горскїи пинѣзи добрих; и заплатил въси, исплън>, тїи вꙑше писаннїи пинѣзи, въ рук калугером, ωт прѣд нами. И нарѣденїе что имал свѣтаа монастир на того село, все дали въ рук Пръ<же>[6]скуловн постелник.

---

[1] Urmează, în paranteze, însemnarea rezumatorului: „însă şi Chileşti sînt scrişi iarăşi cu altă slovă".
[2] Greşit, pentru житничар.
[3] Петрн, corectat de diac din и Єралн , care fusese, din greşeală, repetat.
[4] Rupt.
[5] Rupt şi şters.
[6] Omis.

www.dacoromanica.ro

Ино мꙑ, ꙗкоже ѵвидѣхом между ними доброволною токмеж и полною заплатꙋ, а мꙑ ещеже и ѡт нас сътворихом ему сїѧ ѵкрѣпленїе, бꙑти ему за вѣрности.

И на великое крѣпост и потвръжденїе подписахом съ наш властнои ръки и поставихом наш печат къ сему истинном листу нашему, да сѧ знает.

Ѵ Ѩс, лѣто ·зрмв юнїе г҃.

Пътрашко Башотъ вел лѡгофет <m.p.>.

Прꙑжескꙋл вел дворник m.p.

Ду<митрашко> Шол<дан>[1] вел дворник искал <m.p.>.

Γαβρηλ Χατμαν <m.p.>.

Григорїе Ꙋрѣк<е>[2] вел спътар m.p.

Аз Кꙋжбъ бив ворник <m.p.>.

Гиѡргие вел пахарник <m.p.>.

Аз Лупул Пръжескꙋл искал <m.p.>.

....................[3] <m.p.>.

Аз Симїѡн Мълан вел комис присслꙋчил сѣ там <m.p.>.

Аз Апостол питар искал m.p.

Аз Петричанкѡ вел армаш <m.p.>.

Аз Ганѣ бив логофет m.p.

Чехан искаx <m.p.>.

Думитрашко Ѩрали вел житничар m.p.

Аз Раковицъ Чехан лѡгофет <m.p.>.

Аз Василїе Банул вистѣрник <m.p.>.

Аз Тодерашко третїи лѡгофет m.p.

† Тънасїе ворник <m.p.>.

Eu Миръуцъ сулџар <m.p.>.

Аз Василїе[4] искал m.p.

Eu <Щ>[5]ефан Моимъскул житничар искал m.p.

Їѡнашко дворник m.p.

Їѡнашко Аврам <m.p.>.

Аз Ианюл дворник искаx <m.p.>.

† Аз Думитрашко......[3] искал <m.p.>.

Аз Георгїе Нъвръпъскул дворник m.p.

† Аз Лупул искал <m.p.>.

---

[1] În iscălitură, doar Дꙋ şi Шол.
[2] Omis.
[3] Indescifrabil.
[4] Lectură nesigură.
[5] Rupt.

www.dacoromanica.ro

† Adică noi, eu Pătraşco Başotă mare logofăt şi Savin Prăjescul mare vornic al Ţării de Jos şi Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Sus şi Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava şi Cujbă fost mare vornic şi Gheorghie mare ceaşnic şi Simion Gheuca mare medelnicer şi Lupul Prăjescul mare cliucinic şi Toma mare sulger şi Erali mare sulger [1] şi Petriceaico mare armaş şi Racoviţă Cehan al doilea logofăt şi Robceanul agă şi Toderaşco al treilea logofăt şi Vasilie Banul al doilea vistiernic şi Neniul vornic de gloată şi Dumitraşco vornic şi Ionaşco vornic şi Năvrăpăscul vornic şi alţi boieri de la curtea milostivirii sale, domnul, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru cum a venit înaintea noastră Agafton egumen şi cu Stanie ieromonah, şi Paisie, şi Ghidion, şi Gligoraşco, şi alt Ghidion Ursu, şi Procopie, şi Visarion, şi Ioan, şi Arsenie, şi Gligorie, şi Onechintie, şi Th< eo>[2]dosie, şi Galerie, şi Zosim, şi Tofan, şi Silion, şi Daniil, şi < Ghe> [2]orghie, şi Varlaam şi tot soborul de la sfînta mănăstire Rîcica, de a lor bunăvoie, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină, şi cumpărătură şi schimb, satul anume Vlădenii, pe Siret, care este în ţinutul Roman, şi cu vad de moară şi cu loc de pod şi cu tot venitul. Acel sat mai sus scris ei l-au vîndut prietenului nostru, Ionăşcuţă Prăjescul postelnic, pentru două sute şi cincizeci bani buni ungureşti; şi i-a plătit pe toţi deplin, acei mai sus scrişi bani, în mîinile călugărilor, înaintea noastră. Şi dresele pe care le-a avut sfînta mănăstire pe acel sat, toate le-a dat în mîinile lui Pră< je> [3]scul postelnic.

Deci noi, dacă am văzut tocmeală de bunăvoie între ei şi plată deplină, şi noi încă şi de la noi i-am făcut această întărire, să-i fie lui de credinţă.

Şi pentru mai mare putere şi întărire ne-am iscălit cu mîinile noastre proprii şi ne-am pus peceţile noastre pe această adevărată carte a noastră, să se ştie.

La Iaşi, anul 7142 < 1634> iunie 10.

Pătraşco Başotă mare logofăt < m.p.>.

Prăjescul mare vornic m.p.

Du< mitraşco> Şol< dan>[4] mare vornic am iscălit < m.p.>.

Gavril hatman < m.p.>.

Gligorie Urec<he>[3] mare spătar m.p.

Eu Cujbă fost vornic <m.p.>.

Ghiorghie mare paharnic < m.p.>.

---

[1] Greşit, pentru „jitnicer".
[2] Rupt şi şters.
[3] Omis.
[4] În iscălitură, doar „Du" şi „Şol".

www.dacoromanica.ro

Eu Lupul Prăjescul am iscălit < m.p.>.
...... [1] < m.p.>.
Eu Simion Mălai mare comis m-am întîmplat acolo < m.p.>.
Eu Apostol pitar am iscălit m.p.
Eu Petriceaico mare armaş < m.p.>.
Eu Ghianghea fost logofăt m.p.
Cehan am iscălit < m.p.>.
Dumitraşco Iarali mare jitnicer m.p.
Eu Racoviţă Cehan logofăt < m.p.>.
Eu Vasilie Banul vistiernic < m.p.>.
Eu Toderaşco al treilea logofăt m.p.
† Tănasie vornic < m.p.>.
Eu Mirăuţă sulger < m.p.>.
Eu Vasilie [2] am iscălit m.p.
Eu < Şt> [3]efan Moimăscul am iscălit m.p.
Ionaşco vornic m.p.
Ionaşco Avram <m.p.>.
Eu Nianiul vornic am iscălit < m.p.>.
† Eu Dumitraşco ...... [1] am iscălit < m.p.>.
Eu Gheorghie Năvrăpăscul vornic m.p.
† Eu Lupul am iscălit < m.p.>.

Arh. St. Iaşi, CDLIX/13.
Orig., hîrtie (29 × 41,5 cm), 22 peceţi boiereşti inelare, în tuş.

E

1634 (7142) iunie < 1>2, Iaşi.

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionăşcuţă Prăjescul postelnic satul Vlădeni, pe Siret, ţinutul Roman, cu vad de moară şi loc de pod, cumpărat de la mănăstirea Rîcica.

† Иw Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавской. Ѡже прїидоше прѣд нами и прѣд вьсими нашеми молдавскимы болѣри, великих и малих, молебник наш Агафтон егꙋмен и съ вес събор wт свѧтаа монастир глаголемa Рѣчка, съ ермонах Стахїе, и Паисїе, и Гидиwн, и Глигорашко, и Гидиwн

[1] Indescifrabil.
[2] Lectură nesigură.
[3] Rupt.

www.dacoromanica.ro

Урсу, и Прокопїе, и Висарион, и Иwан, и Арсенїе, и Глигорїе, и Онекинтїе, и Өеwдосїе и Галерїе, и Зосим, и Тофан, и Силиwн, и Даниил, и Геwргїе, и Варлаам и вес събор wт тоа свѧтаа монастир, за их добра волѣ неким непонуждени, а не приселовани, и пр<од>[1]илч их права wтнинꙋ и дѣдинꙋ и измененїе, что имал свѧтаа монастир, и викꙋпленїе, едни село, на имѣ Влъдѣнї<и, н>[2]а Сирѣт, что ꙋ волост Романскои, и съ брꙋд за млини и съ мѣсто за мост и съ вес приход. Тот село продали нашемꙋ вѣрномꙋ болѣренꙋ, <Иw>[1]нъшкꙋцъ Пръжъскꙋл постелник, радї два сто и петдесѣт ꙋгн, пинѣѕи <д>[1]обрих. И въстал сѣ болѣрен наш в<ы>[1]ше <писа>[1]н<ныи и з>[1]а<платил въси исплъно, т>[1]їи выше писаннїи пинѣѕи, сн ꙋгорских пинѣѕи добрих.

И нарѣденїе что имал свѧтаа мо<нас>[1]тир <на>[1] того село, за викꙋпленїе и за изменениїе, wт Богдан воевода и wт Илїꙋл воевода и wт иних господарих <прѣж>[1]де нас бывше, све дали въ рꙋки болѣренꙋ нашемꙋ и сице сведѣтелствовали калꙋгери ащели wбрѣщет сѣ до них, <нѣ>[1]кл врѣмѣ, нѣких нарѣденїе на тот село, или до иних калꙋгери да сѣ невѣрꙋет, нъ да сѣ wрвает.

Ино господство ми, ıа<ко>[1]же ꙋвидѣхом междо ними доброволною токмеж и полною заплатꙋ, а мы еще же и wт нас сътворихом <сїѧ>[1] ꙋкрѣпленїе. Тѣм радї, тот выше писан село, на имѣ Влъдѣнїи, да ест и wт господства ми болѣренꙋ нашимꙋ выше писан права wтнинꙋ и дѣдинꙋ и викꙋпленїе и ꙋрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорꙋшено емꙋ николиже, на вѣки вѣчнїи.

<И ин>[1] да сѣ не ꙋмишает прѣд сим листом нашим.

<Ꙋ>[1] Исс, лѣто ×зрмв юнїе в<ї>[3].

† Сам господинъ велѣл.

Пътрашко Башотъ вел логофет искал <m.p.>[1].

† Їwнашко Мънжѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorul nostru Agafton egumen şi cu tot soborul de la sfînta mănăstire numită Ricica, cu ieromonahul Stahie, şi Paisie, şi Ghidion, şi Gligoraşco, şi alt Ghidion Ursu, şi Procopie, şi Visarion, şi Ioan, şi Arsenie, şi Gligorie, şi Onechintie, şi Theodosie, şi Galerie, şi Zosim, şi Tofan, şi Silion, şi Daniil, şi Gheorghie, şi Varlaam şi tot soborul de la această sfîntă mănăstire, de a lor bunăvoie, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină şi schimb, pe care a avut-o sfînta mănăstire, şi cumpărătură, un sat, anume Vlădenii, pe Siret, care este în ţinutul Roman,

---

[1] Rupt.
[2] Rupt şi şters.
[3] Lectură nesigură, deoarece, după bara oblică a literei в, hîrtia este ruptă.

www.dacoromanica.ro

şi cu vad de moară, şi cu loc de pod şi cu tot venitul. Acest sat l-au vîndut boierului nostru credincios, < Io> [1]năşcuţă Prăjăscul postelnic, pentru două sute şi cincizeci ughi, bani buni. Şi s-a sculat boierul nostru mai sus scris < şi> [1] a plătit < totul, deplin> [1], acei mai sus scrişi bani, 250 bani buni ungureşti.

Şi dresele pe care le-a avut sfînta mănăstire < pe> [1] acel sat, de cumpărătură şi de schimb, de la Bogdan voievod şi de la Iancul voievod şi de la alţi domni care au fost mai înainte de noi, toate le-au dat în mîinile boierului nostru. Şi astfel au mărturisit călugării că dacă se vor afla la ei, în vreo vreme, unele drese pe acest sat, sau la alţi călugări, să nu se creadă, ci să se strice.

Deci, domnia mea, dacă am văzut buna tocmeală dintre ei şi plată deplină, şi noi încă şi de la noi am făcut < această> [1] întărire. De aceea, acest mai sus scris sat, anume Vlădenii, să fie şi de la domnia mea boierului nostru mai sus scris dreaptă ocină, şi dedină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în vecii vecilor.

< Şi altul> [1] să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

< La> [1] Iaşi, anul 7142 < 1634> iunie < 1>[2].

† Însuşi domnul a poruncit.

Pătraşco Başotă mare logofăt a iscălit < m.p.> [1].

† Ionaşco Mînjea < a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDLIX/14.
Orig., hîrtie (27,5 × 40 cm), rupt la îndoituri, pecete aplicată.

F

1634 (7142) iulie 25.

Vasile Lupu voievod către Şendrea, în pricina dintre Liciul şi Vasile Bran din Duşăşti.

7142 < 1634> iulie 25.

Carte gospod de la Vasile vodă, ce scrie cătră un Şendrea, arătînd că s-au jăluit Liciul din Duşăşti pentru Vasile Bran de acolo.

După Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 123.
Rez. într-un perilipsis din 1802 martie 10 cu „scrisorile de moşiea Duşăşti i părţile din Hrişcani i din Soci ......".

---

[1] Rupt.
[2] Vezi nota de la textul slav.

www.dacoromanica.ro

G

< 1634 septembrie 1 — 1635 august 31> (7143).

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Neamț „moșia" Piscul, cu hotarele ei vechi.

...... hotărîtura moșiei Piscul[1] s-au făcut după alte hotarnice vechi, ... alta din 7143 < 1634—1635>, de la domnul Vasîle voievod, < pentru mănăstirea Neamț> ......

Arh. St. Iași, Condica K. 375, f. 205.
Menț. într-o carte de judecată din 1813 noiembrie 27.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 287 (menț., după aceeași carte de judecată)

H

<1634 septembrie 1 — 1635 august 31> (7143).

Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Avram fost vornic și fraților săi, Ștefan și Vasile, o jumătate din satul Misăhănești, o jumătate din satul Giurcani, pe Tutova, și mai mulți robi țigani; de asemenea, întărește numai lui Ionașco Avram satul Mănăești, pe Idrici, și o parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei, lîngă satul Căpotești.

Văleat 7143 < 1634—1635>.

Ispisoc de la Vasilie voievod. Am dat și am înnoit și am întărit boiariului nostru Ionașco Avram ce au fost vornic și fratelui său, Ștefan, și Vasile pe a lor dreaptă ocină, moșie și cumpărătură, din dirése de întăritură ce au avut ei de la Gașpar voievod și din ispisoace ce au avut părintele lor, Avram, de la Iancul voievod, pe a patra parte de sat de Misăhănești, cu loc de hăleșteu și cu moară pe pîrîul satului, din ispisoc de cumpărătură de la Costandin voievod, ce au fost cumpărat părintele lor de la Gheorghe vistier, feciorul Cozmei, nepot lui Ion vistier, drept 200 taleri de argint, din uric de mărturie ce au avut de la Pătru vodă cel dintîi.

Și iarăși dăm și întărim dintr-același dires de jumătate de sat de Giurcani, cu loc de heleșteu și de moară pe pîrîul Tutova, din dirésele de întă-

---

[1] „giumătate de sat pe Bîrlad, anume Piscul, parte de din gios, și cu giumătate de moară ce esti pe Bîrlad", după cum se menționează în documentul prezentat anterior în proces.

www.dacoromanica.ro

ritură de la Irimia voievod, care iaste cumpărătură lui Ionaşco şi părintelui său, lui Avram, de la Pătraşco, feciorul...... [1], nepotul lui Stan, şi Micul şi Petre, drept 350 taleri de argint, din dirése de la bătrînul Pătru voievod.

Aşijderea dăm şi întărim deosebit, numai slugii noastre sîngure, lui Ionaşco Avram, deosăbit dintr-alţi fraţi ai lui, din ispisoc de cumpărătură ce au avut de la Gaşpar voievod, un sat, anume Mănăeştii, ce să împarte în doao cu hotarul Mirceştilor, în gura Idriciului, unde cade Idriciul în apa Bîrladului, cu loc de moară în pîrîul Bîrladului, ce iaste în ţinutul Fălciiului, ce iaste lui cumpărătură de la Coste, fratele lui Hrean, drept 90 de galbeni, din direse ce au avut de la Gaşpar voievod.

Şi într-acéia, dăm şi întărim numai lui Ionaşco ce au fost vornic, sîngur, a patra parte dintr-un vad de moară pe Gîrla cea din Gios a Putnei, ce iaste de satul Căpoteştii, ce iaste lui cumpărătură de la Dumitru, feciorul Martei, drept cinci galbeni de aur.

Şi întru acéia, iarăşi dăm şi întărim slugii noastre, lui Ionaşco şi fraţilor lui, Stefan şi Vasilie, dintr-acestaşi uric de întărire dela Gaşpar voievod, pe ai lor drepţi robi ţigani, din dirésele ce au avut de la Irimiia Movilă voievod, şi de la Stefan Tomşa voievod şi de la Radul Mihnea voievod, anume: Toma, şi Voica, şi Tudosie, şi Evdochie, feciorii Gligăi Răul, cu fămeia şi feciorii lor, şi Guguian, şi Loghin, şi Gligorie, feciorii Danciului, cu fămeile şi copii lor, şi Lazor, şi Avram, şi Bulboacă, şi Anton, Ştefan Şucă, şi Doscherie, şi Costanda, feciorii lui Simion, nepoţii Tatului, cu fămeile şi feciorii lor, şi Irimia, şi Costin, şi Nichifor, feciorii lui Bodin, cu făméile şi copii lor, şi Anghelina, şi Agafie, fămeile lui Bodin, cu feciorii lor, şi Mura, şi doo mute, şi Dumitran, feciorii lui Văscan, cu făméia şi cu copii lor, şi Stavăr, şi Gligorie Ţănţea, şi Ion, feciorii Ţăcuşăi, cu femeile şi cu copii lor, şi Gudilie, şi Nistor, feciorii Tărzăi, cu femeile şi copii lor, şi Creţul, feciorul lui Dumbravă, cu femeia şi cu copii lor, şi Toader, şi Dumitru, feciorii Bratului, cu făméia şi cu copii lor, şi Gaftona, şi Mălina, fétele lui Dărăban, şi Agafiia, cu copii lor, şi Grecul, le-am dat şi le-am întărit cu acest hrisov.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628, f. 495—496.
Copie după trad.

---

[1] Loc gol în text.

www.dacoromanica.ro

I

< 1634 septembrie 1 — 1635 august 31> (7143).

Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupaşco Bucium spătar, fiul lui Gligorie Bucium fost vornic, părţi din satele Horgeşti şi Năneşti, ţinutul Adjud.

7143 < 1634—1635>.

Ispisoc de la Vasilie voievod. Iată acest adevărat sluga noastră, Lupaşco Bucium spatar, feciorul lui Gligorie Bucium ce au fost vornic [mare] [1], i-am dat şi i-am întărit pe a lui drépte ocini şi cumpărături, de danie şi de cumpărătură, ce au avut unchiul lor, Bucium vornic, de la Ion voievod şi de la Pătru voievod, a patra parte de sat din Horgeşti, în ţinutul Agiudului, şi cu hăleşteu în Răcătău, care această a patra parte au cumpărat-o unchiul lor, Bucium vornic, de la Neacşa, jupîneasa Sturzei pîrcălabul, fata Huhulei, şi de la fratele ei, Petre, drept şase sute de zloţi tătărăşti. Pentru aceasta, s-au sculat şi au făcut cheltuială acei şase < sute> [2] de taleri şi apoi s-au pîrît Huhulea cu văru-său, Neagul, nepoţii Condrei şi a Cîrstinei, şi Pană, şi Nicoară şi Copaci, în zilele lui Alexandru voievod şi <în>[2] zilele lui Ion voievod; apoi s-au tocmit cu rudele lor şi i-au dat lui alt loc de hăleşteu [3], iar acel hăleşteu ce scrie mai sus l-au vîndut < lui> [2] Bucium vornicul. Pentru acéia ca să-i fie lui de la domniia mea cu tot venitul.

Şi iarăşi am dat şi am întărit slugii noastre, lui Lupaşco Bucium spatar, pe altă parte de ocină dintr-acelaşi sat, din Horgeşti, din direse de cumpărătură ce au avut unchiul lor, Bucium vornic, de la Pătru vodă: o parte au cumpărat din sat din Horgeşti şi din Năneşti de la Ion şi frate-său Lazor, feciorii Neacşului, nepoţii Isaiei, toată partea lor ce să va alége, cu hăleşteu, din dirése de împărţ< eal> [2]ă ce au avut de la Bogdan voievod, drept o sută şi şase zeci de zloţi tătărăşti, şi altă parte de moşie iar dintr-acel sat [sat], din Horjăşti, ce au cumpărat-o el de la Luca Nanotă stolnicel, feciorul lui Petre Nanotă, drept şasezeci de zloţi tătărăşti, şi o curătură ce iaste în hotarul Horjăştilor, ce au cumpărat-o Bucium vornic de la Pepelea, drept 20 de zloţi tătărăşti.

Şi iarăşi am dat şi am întărit pe altă parte de ocină dintr-acelaşi sat, din Horgeşti, şi din Năneşti, din ispisoc de cumpărătură ce au avut unchiul

---

[1] Gligorie Bucium nu a fost mare vornic, ci vornic de poartă şi staroste de Putna. Diacul l-a confundat, desigur, cu Condre Bucium, unchiul lui Lupaşco, menţionat într-adevăr, de cîteva ori, în cuprinsul actului.

[2] Omis.

[3] „hăleşteu", scris peste alt cuvînt.

www.dacoromanica.ro

lor, Bucium vornic, de la Aron voievod, ce au cumpărat-o de la Nichifor stolnicelul, toată partea lui, ce să va alége din vatra satului, din cîmpu, din pădure şi din pomăt, drept 30 de zloţi tătărăşti.

Şi iarăşi, altă parte dintr-acelaşi sat, din sat din Horgeşti, din ispisoc de cumpărătură ce au avut Lupaşco Bucium spătar de la Alixandru Iliiaş voievod, ce au cumpărat-o de la Toader nepotul ...... [1] toată partea lui ce să va alége drept ...... [1].

Pentru acéia, aceste părţi de mai sus scrise, din Horjăşti şi din Năneşti, ca să-i fie, de la domniia mea, slugii noastre, lui Lupaşco Bucium spatar, dreaptă ocină şi cumpărătură.

Arh. St. Bucureşti, Ms. nr. 628, f. 505 v.—506.
Copie, din prima jumătate a sec. al XIX-lea, după trad.
O menţ., *ibidem*, A.N., MMDCCCXVI/87, nr. 3.
Altă copie, din 1840 martie 6, cu aceleaşi lacune, la Arh. St. Iaşi, CDXXVIII/1.

[1] Loc gol.

www.dacoromanica.ro

INDICE DE NUME

www.dacoromanica.ro

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c. = comună
c.s. = comună suburbană
j. = județ
m. = municipiu
m-re = mănăstire
or. = oraș
s. = sat
sec. = secol
top. = toponim
ț. = ținut

* asteriscul indică așezări dispărute.

( ) între paranteze rotunde sînt date variantele numelui.

(?) exprimă îndoiala editorilor.

< > între paranteze unghiulare sînt cuprinse intervențiile și identificările editorilor; la topice s-a menționat ținutul istoric.

~ indică repetarea numelui titlu, iar la topice, în cadrul parantezelor unghiulare, a numelui precedent de localitate.

În cazurile de omonimie, ordinea alfabetică a ținut seama de al doilea cuvînt sau element determinant; la nume s-a respectat forma din document, iar variantele au fost ordonate alfabetic.

Trimiterile s-au făcut la numărul documentului.

Documentele false sînt indicate prin cifre romane cursive.

www.dacoromanica.ro

A

Acsinti din Dănăeşti; martor hotarnic 109.
Adam, v. **Costantin Adam.**
Adjud, v. **Agiud.**
Adormirea (Uspenia), hram, v. **Bistriţa, Putna, Sfîntul Sava,** m-ri.
Adormirea (Uspenia), m-re, v. **Iaşi,** tîrg.
Aftemiia, mama lui Gligorie; partea ei din Unguraşi vîndută 206.
Agafia, fiica Barnei, nepoata lui Maftei Hociungu; vinde ocina din Popeşti 58.
Agafia (Agahia), mama lui Costantin, a lui Dumitru ş.a., bunica lui Gheorghe Roşca vistier 167, 209, 210.
Agafie, ţigancă, soţia lui Bodin; întărită lui Ionaşco Avram şi fraţilor acestuia H.
Agafiia, ţigancă, întărită lui Ionaşco Avram şi fraţilor acestuia H.
Agafton, egumen al m-rii Rîşca; vinde, împreună cu soborul m-rii, satul Vlădeni D, E.
Agahia, soţia lui Ştefan Brăescul; cumpără seliştea Cobîla 217.
Agapiia, m-re, < ţ. Neamţ; în s. Agapia, c. ~, j. Neamţ>; deal la Băiceni al călugărilor de la ~ 73.
Agiud, tîrg 288.
Agiud, ţinut; sate din ~ 253, I.
Alba, strămoaşa lui Sturza diac şi a lui Ştefan 42.
***Albeşti,** sat, < pe Stavnic, ţ. Vaslui; probabil lîngă Drăguşeni, c. Şcheia, j. Iaşi> 179.
Albotă, fiii lui ~, stăpîni în Ruşciori şi Dumbrăviţa 274.
Albotă, tatăl Maricăi 103.
***Alboteşti,** sat, < ţ. Neamţ; lîngă Peletuci, contopit cu Siretu, c. Săuceşti, j. Bacău>; parte vîndută de Iuraşcu lui Andrei din Căţeleşti 74.
Albul din Costiani 104.
Albul din Cureni; se judecă pentru ocină 139.
Albul din Dumbrăviţa 142.
Aldescul, v. **Gheorghie Aldescul.**
Aldeşti, sat, < ţ. Neamţ; înglobat în Cîrligi, c. Filipeşti, j. Bacău> 30, 32, 34, 56, 58; a patra parte din ~ vîndută de Ionaşco şi fratele său, Gheorghe, Nastasiei, soţia lui Gheorghe Arapu fost sulger 104.
Alecsa, v. şi **Alexa.**
Alecsa, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Alecsandri, v. **Alexandri.**
Alecsandru, v. şi **Alexandru.**
Alecsandru voievod, domn al Moldovei; acte de la ~ 278.
Alecu Miclescu, agă; autentifică act (1827) 105.
Alexa, v. şi **Alecsa.**
Alexa din Plopoasa; vinde ocină 49.
Alexa, fiul lui Ion Strugari din Spineni; vinde ocină din Poiana Mănăstirii 125.
Alexa, fratele lui Bejan din Bicani; se judecă pentru ocini din Balosineşti şi Bicani 66.
Alexa, < fost> şoltuz 280.
Alexa Hlucicinea din Cernăuţi; se judecă pentru seliştea Denisauca 266.

www.dacoromanica.ro

Alexa Părciu din Cernăuţi; se judecă pentru satul Denisauca 266.
Alexa Şarpe din Frăţileni 18, 293.
Alexandra, mama Anuşcăi; cumpără şi vinde ocină din Băloşeşti 283.
Alexandri (Alecsandri), diac; scrie acte domneşti 195, 201.
Alexandru, v. şi Alecsandru.
Alexandru cel Bun, domn al Moldovei; act de la ~ 298.
Alexandru Cantacuzino, cneaz; proprietarul satului Iveşti (menţ. tîrzie) 165, 172.
Alexandru < **Coconul**>, domn al Moldovei, fiul lui Radu Mihnea voievod;
acte de la ~ 60, 80, 256, 272, 273, 278.
Alexandru Iliaş (Iliiaş), domn al Moldovei; dăruieşte sate 69, 120; întăreşte sate 8, 75, 136, 154, 182, 183, 185, 191, 284, 295, 296; acordă scutiri 113; hotărniciri în zilele lui ~ 15, 135, 141; sate cumpărate, închinate, luate în zilele lui ~ 150, 213, 223, I; sat stăpînit din zilele lui ~ (prima domnie) 151;
acte false de la ~ 156.
Alexandru < **Lăpuşneanu**>, domn al Moldovei; acte de la ~ 110, 252; judecată în zilele lui ~ I.
Alexandru Roată, paharnic; autentifică o copie (sec. XIX) 261.
Alivan, soţul Irinei; dăruieşte m-rii Sf. Sava o vie 97.
Alivăneasa, v. **Irina Alivăneasa.**
Almaşul, pîrîu, < afluent al Cracăului>; hotar al satului Siliştea *I*.
Almaşul cel Mic, pîrîu; sat pe ~ *I*.
Ana, v. şi **Anna.**
Ana, fiica Nastasiei, nepoata lui Petrea Ungurul pîrcălab; vinde jumătate din Sloboziani 164.
Ana, fiica lui Paşco, nepoata lui Toader Ferghea; vinde ocină din Druleşti 283.
Ana, fiica Sorcăi; vinde ocină din Horbineşti 95.
Ana, mama lui Pavel şi a lui Vasilie 154.
Ana, sora lui Evloghie episcop de Rădăuţi; primeşte danie de la fratele ei satele Meleşăuţi şi Măriţei 99.
Anastasie, călugăr la m-rea Suceviţa; vinde vii la Cotnari 296.
Anastasie < **Crimca**>, mitropolit; răscumpără uricul satului Drujeşti 151.
Anatodie, pîrîu, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Bisericani 121.
Andonie din Hăsnăşani 175.
Andonie (Andronie), miedar 32, 34.
Andrei 270.
Andrei, fost armaş, fiul lui Ilea şetrar şi al Irinei; vinde casă gata din Drăguşani 2; vinde loc de prisacă ş.a. din Şendreşti 65.
Andrei din Buciumi 34.
Andrei din Căţeleşti; cumpără ocină din Alboteşti 74.
Andrei din Cureni; se judecă pentru ocină 139.
Andrei din Popeşti 34.
Andrei din Stăjăreni 34.
Andrei, fiul popii Măteiaşi; primeşte întărire pentru ocină din Săpoteni 77.
Andrei, fratele lui Dumitraşco Chiriac 191, 213.
Andreica, fratele lui Crăciun, al lui Ifrim ş.a.; primeşte întărire pentru Todireni 11; cumpără ocini din Todireni 221.
Andreica, nepotul lui Ivan; vinde ocină din Horbineşti 95.
Andreica (Îndreica), stolnic din Şerbăcani; cumpără ocini din Boghieni 270.
Andreica Stîngaci, nepotul lui Toader; vinde ocină din Horbineşti 95.
Andreiu 294.
Andreiu, nemeş 100.
Andreiu, ţigan; dăruit Episcopiei de Roman 243.
Andreiu Ţîţul din Ionăşeşti; martor hotarnic 109.
Andrieş, clucer; primeşte zălog o ocină din Boureni 40.
Andriian din Cîrligi 101, 102.
Andriian din Vîrtop; părţile lui alese 101, 102.
Androe, mama Voicăi 200.
Andronic din Vîrtop; părţile lui alese 102.
Andronic, fratele Costandei Havoroniasa; se judecă şi primeşte întărire pentru jumătate din Volcineţ 280.

www.dacoromanica.ro

Andronic, paharnic 163.
Andronic, popă din Greci 200.
Andronic, popă din Zăvoiani; scrie zapis 289.
Andronic, tatăl lui Ionaşco Crasnicel 116.
Andronic, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Andronicu din Obrejeşti; vinde ocină 49.
Andronicu, fiul lui Badiul, strănepotul lui Toader Bucotco clucer; vinde jumătate din Răchiteni 75.
Andronie, v. **Andonie.**
Andruşco, diac; scrie act domnesc 11.
Anga, mama Parascăi 146.
Anghelina din Horbineşti; vinde ocină 95.
Anghelina din Todereşti; vinde ocină 253.
Anghelina, fiica Anisiei; vinde partea mătuşii sale dintr-o moară de la Criceşti 143.
Anghelina, fiica lui Dragul; „umblă" cu unchiul său Vasile 88.
Anghelina (Anghilina), fiica Drăghinei Cozmoe din Conţeşti; vinde ocină 288, 289.
Anghelina, fiica Todosiei, nepoata lui Caraghiuzel, strănepoata lui Coste logofăt; vinde ocină din Sloboziani 164.
Anghelina, soţia lui Nechita; vinde ocină din Săoani 13.
Anghelina, ţigancă, soţia lui Bodin; întărită lui Ionaşco Avram H.
Angheliţa, soţia lui Bîrsan vornic; cumpără casă din Drăguşani 2.
Anghion din Stăjăreni 34.
Anisiia, fiica Tudorei; vinde partea surorii sale Dochia dintr-o moară de la Criceşti 143.
Aniţa, fiica lui Stoica fost armaş şi a Ioanei, soţia lui Gavril Siminecianul; vinde ocină din Brădiceşti 70, 71.
Aniţa, ruda lui Onciul ş.a.; se judecă şi primeşte întărire pentru Cumpăneşti, Burani ş.a. 219.
Anna, v. şi **Ana.**
Anna, soţia lui Toader Gîdei, fiica lui Jigoreanul; vinde livadă din Mălineşti 46.
Antimia (Antimiia), soţia lui Luchian diac, fiica lui Toader curteanul; vinde ocină din Vîrtop 100; părţile ei din Vîrtop alese 102.
Antimila, soţia lui Dumitraşco Mihul; primeşte prin testament averea soţului ei 198.
Antimiia, soţia popii Simion, nepoata lui Ferghea; vinde ocină din Druleşti 283.
Anton, popă 77.
Anton, ţigan, fiul lui Simion, frate cu Lazor, Avram ş.a.; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor acestuia H.
Anuşca, bunica lui Nicolae şi a lui Toader 298.
Anuşca, bunica lui Patraşco 21.
Anuşca, fiica Alexandrei; cumpără şi vinde ocină din Băloşeşti 283.
Anuşca, mătuşa Marinei 52.
Apostol, diac; scrie act domnesc 157.
Apostol, fiul lui Mechea; cumpără loc de casă din Iaşi 239.
Apostol (Apostolica), fost pitar mare 126, 159, 198.
Apostol (Apostolacie), popă, fiul Ştefăniei; vinde ocină din Conţeşti 289.
Apostolu, diac; martor 33.
Aramă din Hreasca 158.
Arapul, v. **Gheorghie Arapul.**
Arămeşti (Aromeşti), sat, ‹ ţ. Neamţ; c. Bahna, j. Neamţ› 34, 55, 58; jumătate de sat revenită în urma unei împărţiri lui Tofan Seachil 252, 254.
Arbure, v. **Gligorie Arbure.**
Arhip din Crăeşti 259.
Arhip, pitar din Tămaş, socrul popii Ghiorghii; dăruieşte ocină din Tămaş ginerelui său 63.
Arhipu 33.
Arion Chichil din Joldeşti, tatăl lui Todosie 33, 35.
Armanca, mama Măriei şi a Părascăi 280.
Aromeşti, v. **Arămeşti,** sat.
Aron ‹ **Tiranul**›, domn al Moldovei; acte de la ~ 39, 191, 192, 196, I.
Aroneanu (m-rea lui Aron vodă), v. Iaşi, tîrg.
Arsenie, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
Arsenie, fost logofăt, soţul Nastasiei, tatăl lui Gheorghiţă 3.
Arvasie, fiica lui Ion Potop; vinde fîneţe din Săcuiani 83.

www.dacoromanica.ro

Avraam din Căpoteşti; se plînge împotriva m-rii Secul pentru vad de moară de pe Putna 133.
Avram, v. şi **Ionaşco Avram.**
Avram din Cureni; se judecă pentru ocină 139.
Avram din Grozeşti; martor hotarnic 146, 147.
Avram din Torceşti 142.
Avram, tatăl lui Ionaşco, al lui Ştefan şi al lui Vasile; stăpîn în Misăhăneşti H.
Avram, ţigan, fiul lui Simion, frate cu Lazor, Bulboacă ş.a.; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor acestuia H.
Avram Căpotici din Lucăceni 208.
Avrămia, mama Urîtei, bunica lui Gligorie şi a lui Melintie 73.
Avrămiia, soţia lui Popa diac, fiica lui Zaharia Tăutul; se judecă şi primeşte întărire pentru satul Cîmpulung 87.
Axana Purceloae, mătuşa lui Gheorghiţă; dăruieşte ocină din Tunguzeni 268.
Axinia, soţia lui Lupul Ghianghea; cumpără şi primeşte întărire pentru ţigani *II.*
Axinte, v. **Acsinti.**
Azălbaşea, fost cămăraş de ocnă, fratele lui Costantin 182.

B

Babac, fiul lui Lupul; se judecă şi primeşte întărire pentru satele Cumpăneşti, Burani ş.a. 219.
Bacău, tîrg; ureadnic, şoltuz, pîrgari şi tîrgoveţi din ~ 47; popă din ~ 63.
Bacău, ţinut; sate din ~ 49, 146, 147; pîrcălabi de ~ 4, 32.
Baci, v. **Ona Baci.**
Badeuţi (Badiuţi), sat, ţ. Dorohoi; < Bădiuţi, c. Ştefăneşti, j. Botoşani>; vîndut de Căzacul, fiul lui Gheorghi comis, lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt al treilea şi lui Gheorghe Jora fost sulger 226 şi întărit acestora 228.
Badlul din Rădăuţi 77.
Badlul, tatăl lui Andronicu, al lui Dumitraşcu ş.a. 75.
Bahlul, rîu, < afluent al Jijiei>; sate pe ~ 154, 188, 257; iazuri şi mori la ~ 154, 188.
Bala, tîrg; şoltuzi şi pîrgari de ~ 6; posluşnici din ~ 6; topliţă în hotarul tîrgului ~ 44.
Baicul, munte, < ţ. Neamţ>; punct pe hotarul braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.
***Balasineşti,** sat, pe Smila, ţ. Tutova; <lîngă Ghicani, c. Alexandru Vlahuţă, j. Vaslui>; judecată pentru ocini din ~ între Bejan ş.a. şi Ionaşcu ş.a. 68.
Balica, v. **Isac Balica.**
Balica, m-rea lui ~, v. **Galata de Jos.**
Bandur, v. **Iachim Bandur.**
Bantăş, v. şi **Costantin Bantăş.**
Bantăş din Costeni 186.
Bantăş, vornic, tatăl Palaghiei şi al lui Dumitru 2.
Banul, v. şi **Vasilie Banul.**
Banul cel bătrîn 272.
Barbă Albă, socrul lui Ionaşco *II.*
Barbă Alboae, soacra lui Ionaşco *II.*
Barna, mama Agafiei 58.
Barnoschi, tatăl lui Bălan, unchiul lui Panăş 219.
Barnovschi, v. **Miron Barnovschi,** domn.
Barta, v. **Lorinţi Barta.**
Başeu, pîrîu, < afluent al Prutului>; iazuri şi mori pe ~ 226, 228.
Başotă, v. şi **Iuraşco** ~ şi **Pătraşco** ~.
Başotă, pivnicer; hotarnic 145.
Băceşti, sat, <ţ. Vaslui; c. ~, j Vaslui>; ocină vîndută de Miron, Ştefan şi Toader lui Lontie Turcul 178.
Bădilă din Conţeşti; vinde ocină 288.
Băiceni, sat, < ţ. Hîrlău; c. Todireşti, j. Iaşi>; vii de la ~ vîndute de fiii Urîtei lui Lupul Prăjescul clucer 73.
Băiseanul, v. **Eremia** ~ şi **Simion** ~.
Bălan, fiul lui Barnoschi; se judecă pentru satele Cumpăneşti, Burani ş.a. 219.
Bălan, fiul Sorei, fratele Todosiei Mihăiasa; vinde ocină din Brădiceşti 67.
Bălăceni, sat, ţ. Suceava; < Bălăceana, c. Ciprian Porumbescu, j. Suceava>; ocină întărită Antimiei, soţia lui Dumitraşco Mihul 198.

www.dacoromanica.ro

Bălcul lui Bălhac, top; punct pe hotarul satului Siliştea *I*.
Băldea, v. **Boldea.**
Băleşti, sat, < ţ. Vaslui; c. Deleşti, j. Vaslui>; traducător de act din ~ (sec. XIX) 200.
Bălici, v. **Ianăş Bălici.**
***Băloşeni,** sat, pe Jijia, ţ. Iaşi; < în Borşa, c. Vlădeni, j. Iaşi>; ocini vîndute de Hariton, Dumitru ş.a. lui Toader Ştefan, Paradis Saula ş.a. 18, 293.
Băloşeşti, sat, ţ. Suceava; < Băluşeşti-Todireşti, c. Todireşti j. Iaşi>; loc de casă vîndut de Alexandra şi Anuşca lui Lupul Prăjescul fost mare clucer 283.
Băloşeşti, sat, < ţ. Vaslui; azi Voineşti, c. Vultureşti, j. Vaslui> 214.
Băloteşti, sat, < ţ. Putna; înglobat în Diocheţi-Rediu, c. Moviliţa, j. Vrancea>; act scris la ~ 254.
Bălşeştii, neamul ~ 150.
Băneşti, sat, < ţ. Vaslui; Beneşti, c. Tanacu, j. Vaslui>; judecată pentru ocină din ~ între Nicoară ş.a. şi Costantin spătărel 169.
Bănilă, deal; punct pe hotarul satului Siliştea *I*.
Băntăşoe, mama lui Ionici şi a lui Toader 115.
Bărboşi, sat, < ţ. Neamţ; Brăniştenii de Jos, azi Miron Costin, c. Trifeşti, j. Neamţ> 31, 34.
Bărdea, v. **Şteful Bărdea.**
Bărlibaş, ţigan, tatăl lui Lupul 284.
Bărnat, diac; scrie zapis 267.
Bărnovschie, v. **Barnovschi.**
Băsărab, ţigan; dăruit Episcopiei de Roman 244.
Băseşti, sat, < ţ. Fălciu; azi Viişoara, c. ~, j. Vaslui> 270.
Bătie, v. **Lazor Bătie.**
Bătineşti, sat, < ţ. Putna; c. Ţifeşti, j. Vrancea> 33, 35.
Bechea, v. **Ştefan Bechea.**
Béchia, diac; scrie act domnesc 292.
Bejan din Bicani; se judecă pentru ocini din. Balosineşti şi Bicani 66.
Bejan, fratele Vlaşcăi; stăpîn în Ruşciori şi Dumbrăviţa 274.
Bejan, se judecă pentru satul Măcicăteni 150.
Bejan, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Belceşti, sat, ţ. Hîrlău; < c. ~, j. Iaşi>; al m-rii Galata, scutit de dări 188.
Beldiman, v. **Toadir Beldiman.**
Benea, v. **Vasilie Benea.**
Beneşti, sat, < ţ. Tecuci; c. Stănişeşti, j. Bacău>; ocină vîndută de Trohin, nepotul lui Moisei, lui Tudor din Crăeşti 259.
Bercea din Dînceni C.
Bereşti, sat, < ţ. Neamţ; Bereşti-Bistriţa, c. ~, j. Bacău> 34,55,57.
Berezăni, sat, < ţ. Fălciu; Berezeni, c. ~, j. Vaslui>; judecată pentru parte din ~ între Nastasia, soţia lui Vrabie postelnic, şi Ion fost vornic 105.
Berheci, popă din Băloşeşti 214.
***Berindieşti,** sat, ţ. Roman; < lîngă Săbăoani, c. ~, j. Neamţ>; întărit m-rii Secul 132.
Bertea, v. **Petru Bertea.**
Beserecani, v. **Bisericani,** m-re.
Bicani, sat, ţ. Tutova; < Ghicani, c. Alexandru Vlahuţă, j. Vaslui>; judecată pentru ocini din ~ între Bejan ş.a. şi Ionaşco ş.a. 66.
Bielahoi, v. **Ghilahoi,** pîrîu.
Bilăeşti, sat, < ţ. Neamţ; Ghelăeşti, c. Bîrgăuani, j. Neamţ> 31, 32, 34.
Bileţche, rudă cu Costanda Havoroniasa şi Andronic; se judecă şi primeşte întărire pentru jumătate din satul Volcineţ 279.
Biräeşti, sat, < ţ. Bacău; Gherăeşti, înglobat în m. Bacău, j. Bacău> 4.
Birtoc, v. **Toma Birtoc.**
Bisericani (Beserecani), m-re, < ţ. Neamţ; în s. Bisericani, c. Viişoara, j. Neamţ>; hram 23, 80, 119, 122, 137, 155; primeşte întărire pentru satul Vînători 26, pentru branişte 119; se învoieşte cu Ionaşco Boldescul pentru Vînători 60, 122, 126, cu m-rea Pîngăraţi pentru branişte 153; se judecă pentru Vînători 23, 80, pentru o poiană 137, pentru un loc din Dărmăneşti 156, pentru ocină din Cîmpul lui Dragoş 177; se plînge pentru încălcarea hotarelor 205;

www.dacoromanica.ro

alegerea părţilor din Cîndeşti ale m-rii 146, 147, 176; egumen 155; călugăr 146.
Bistriţa, m-re, < ţ. Neamţ; în s. Bistriţa, c. Viişoara, j. Neamţ>; hram 185; primeşte danie pentru mori şi vii din Găgeşti 185, pentru o poiană 194; se judecă pentru o poiană 137; vecini ai m-rii Pîngăraţi fugiţi în satele m-rii 192; egumeni 155, *I*.
Bistriţa, m-re de peste ~, v. < **Văleni**>, m-re.
Bistriţa, rîu, < afluent al Siretului>; sate pe ~ 23, 49, 80, 122; mori şi vaduri de mori pe ~ 23, 80, 122; hotar 15, 49, 119, 135; Bistriţa veche (sec. XIX) 49.
Bîc, rîu, < afluent al Nistrului>; sat pe ~ 43.
Bîcioc, pitar mare 73.
Bîlea, bunicul popii Mătei din Mirceşti 212.
Bîrgăoani, sat, < ţ. Neamţ; Bîrgăuani, c. ~ , j. Neamţ> 3, 182.
Bîrjoveni, sat, < ţ. Neamţ; contopit cu Siliştea, c. Români, j. Neamţ> 49, 277; părţi revenite în urma unei împărţiri lui Neculai Seachil 253, 257.
Bîrlad, rîu, < afluent al Siretului>; sate pe ~ 94, 164, 166, 213, G vad de moară pe ~ 164.
Bîrlad, tîrg; şoltuzi şi pîrgari de ~ 88.
Bîrlad, ţinut; sat din ~ 213.
Bîrlădeanul, fiul lui Drăguţul; se judecă pentru vie de la Cruce 197.
Bîrlăzel (Bîrlădzel), pîrîu, < afluent al Bîrladului>; sate pe ~ 46, 164, 291; m-re pe ~ 146.
***Bîrleşti,** sat, < ţ. Neamţ; în hotar cu Grumăzeşti, c. ~ , j. Neamţ>; poiană în hotarul satului ~ întărită lui Toma mare sulger 174.
Bîrliga, v. şi **Ion Bîrliga.**
Bîrliga, nepotul lui Iurşa 96.
Bîrliga, tatăl lui Procop 95.
Bîrnova, m-re, < ţ. Iaşi; c.s. ~ , m. Iaşi, j. Iaşi>; se judecă pentru satul Vînători 80.
Bîrsan, v. şi **Ştefan Bîrsan.**
Bîrsan, vornic; cumpără casă şi parte din Drăguşani 2.
Bîrzăşti, sat, < ţ. Vaslui; Bîrzeşti, c. Ştefan cel Mare, j. Vaslui>; judecată pentru ocină din ~ între Nicoară ş.a. şi Costantin spătărel 169.
Bîtcovici, v. **Ionaşco** ~ şi **Lazor** ~.
Blaga din Tuleşti 261.
Blaga, fost brănişter; hotarnic 230.
Blaj, v. **Iştioanca Blaj.**
Blăga, tatăl lui Sava 229.
Blendea, v. **Gligorie Blendea.**
Blidar, v. **Toader Blidar.**
Boboc, v. şi **Vasilie Boboc.**
Boboc, ţigan al Episcopiei de Roman 152.
Bobul din Crăciuneni C.
Bodeşti, sat, < ţ. Neamţ; înglobat în or. Buhuşi, j. Bacău>; judecată între Popoţea din Bîrjoveni şi Damaschin pentru parte de ocină din ~ 276.
Bodeşti, sat, < ţ. Neamţ; Bodeşti şi Bodeştii de Jos, c. Bodeşti, j. Neamţ> 101, 102.
***Bodeşti,** sat, < ţ. Suceava; lîngă Tătăruşi, c. ~ , j. Iaşi>; act scris la ~ 103.
Bodin, ţigan al Episcopiei de Roman 152.
Bodin, ţigan, soţul Anghelinei şi al Agahiei, tatăl lui Irimia, al lui Costin şi al lui Nichifor H.
Bogdan, pitar; vinde mori şi vii din Găgeşti 185.
Bogdan < **Lăpuşneanu**>. domn al Moldovei; acte de la ~ E, *I*.
Bogdana, pîrîu, < afluent al Smilei>; sat pe ~ 162.
Bogdăneşti, sat, < ţ. Roman; c. Traian, j. Bacău> 292; ocini întărite lui Simion 266, lui Ştefan Bechea pîrcălab 292.
***Boghiani,** sat, < ţ. Fălciu; lîngă Roşieşti, c. ~, j. Vaslui>; a patra parte din ~ vîndută de Gligor, fiul lui Petru Stancăş, lui Andreica stolnic din Şerbăcani 270.
Boghiul, v. şi **Gavril Boghiul.**
Boghiul din Roşiori; se judecă pentru ocină 89.
Bogza, v. şi **Lupul Bogza.**
Bogza, călugăr; împarte satul Căcăceni 186, 196.
Bogza, logofăt; hotarnic 145.

www.dacoromanica.ro

Bohotin, branişte domnească, < zona deluroasă şi împădurită de la confluenţa Jijiei cu Prutul>; prisacă în ~, pe Covasna, întărită m-rii Humor 290.
Boldea (Bolde, Băldea) din Răchitoasa; este pîrît de Toma, care i-a plătit dajdea 171.
Boldescul, v. şi **Gheorghe ~, Ilie ~, Ionaşco ~, Miron ~, Pătraşco ~, Toader~.**
Boldescul, vornic; hotarnic 145.
Boldeştii, neam (menţ. tîrzie) 49.
Bolea, v. **Stratul Bolea.**
* **Boleşti,** sat, < pe Zeletin, ţ. Tecuci; lîngă Dănceni, contopit cu Podu Turcului, c. ~, j. Bacău>; în hotar cu satul Dănceşti 280.
Bolişor, v. **Ionaşco Bolişor.**
Borăleanul, v. **Borleanul,** uricar.
Borăşti, sat, pe Bîrlăzel, ţ. Vaslui; < azi Cuza Vodă, c. Ipatele, j. Iaşi>; judecată pentru parte din ~ între Ştefan şi Florea Robul 291.
Borcea, v. **Gligorie Borcea.**
Bordea, v. **Gligorie Bordea.**
Boris **Braevici** (Bravici), strămoşul lui Vasile Brăescul, al lui Ionaşco şi al popii Buda 286, 298.
Borleanul (Borăleanu), uricar; scrie acte domneşti 190, 217, 251, 257, 266, 269, 273; hotarnic 12, 258, 281.
Borleşti, sat, < ţ. Bacău; c. ~, j. Neamţ> 195.
Borodaci, v. **Grigoraş Borodaci.**
Borotcu, soţul Ilincăi, ginerele lui Onul Sămion, primeşte întărire pentru părţi din Dînceni C.
Borsuneşti, sat, < ţ. Lăpuşna; azi R. S. S. Moldovenească, Bolţun, c. Iurceni, r. Călăraşi> 116.
Bosoiuc din Mărăşeşti; martor hotarnic 109.
***Boşani,** sat, < pe Bistriţa, ţ. Neamţ; j. Bacău> 180.
Botăşeani (Botoşeani, Botuşani), tîrg; şoltuz şi pîrgari de ~ 232.
ocolul ~ 120, 150.
Botée, top. la Vîrtop 101.
Botici, tatăl lui Vasilie 270.
Botna, pîrîu, < afluent al Nistrului>; sate şi vaduri de mori pe ~ 219.
Botoiu, sat, < ţ. Tutova; Botoi, c. Dragomireşti, j. Vaslui>; ocină răscumpărată de Chirila din Popeşti de la Nastasia Vrăbioae 261.
Botoşani, v. **Botăşeani,** tîrg.
Botuc, v. **Toader Botuc.**
Boţul, v. **Gheorghe Boţul.**
Boul, v. şi **Pătraşco Boul.**
Boul, David de la ~ 253.
Boul din Ruginoasa 283.
Boul vistiernic; hotarnic 146.
Boului, groapa ~ ; punct pe hotarul satului Siliştea *I*.
Boureni, v. **Buoreni,** sat.
Braevici, v. **Boris ~** şi **Duma ~.**
Brah, v. **Costea Brah.**
Bran, v. **Vasile Bran.**
Bratul, diac; vinde ţigani 82, 284,
Bratul, tatăl lui Toader şi al lui Dumitru H.
Brădiceşti, sat, <ţ. Fălciu; c. Dolheşti, j. Iaşi>; părţi vîndute de Todosiia Mihăiasa, Gavrilaşco Siminecianul ş. a. lui Stratulat ceaşnic al doilea 67, 70, 71.
Brăescul, v. **Ştefan ~** şi **Vasilie~.**
Brăeşti, sat, ţ. Hîrlău; < c. ~, j. Botoşani> 92; judecată pentru jumătate de sat între popa Buda ş.a. şi Gligorie Arbure fost pivnicier ş.a. 286, 298.
Brăileanul, v. **Cîrstea Chiusea Brăileanul.**
Brăteanul, v. **Ion Brăteanul.**
***Broscăuţi,** sat, < ţ. Soroca; azi R. S. S. Moldovenească, probabil r. Dondușani>; dăruit de Ianache postelnic m-rii Sf. Sava şi întărit 134.
***Broşteni,** sat, < pe Vaslui, ţ. Vaslui; j. Vaslui> 143.
Brut, v. şi **Nacul Brut.**
Brut, tatăl lui Nacul 235.
Bucecea, pîrîu la Bucecea; vad de moară în ~ 62.
Buciocica, sat, < ţ. Orhei; azi R. S. S. Moldovenească; Buciuşca, c. Horodişte, r. Rezina>; jumătate de sat întărită lui Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos 201.
Bucium, v. **< Condrea> ~, Gligorie ~** şi **Lupaşco ~.**

www.dacoromanica.ro

Buciumi, sat, ţ. Neamţ; < înglobat în Galbeni, c. Filipeşti, j. Bacău> 19, 34, 58; ocini vîndute de Maxim, fiul Palaghiei, Ştefan ş.a. lui Toader Boldescul 31, 32 şi întărite lui Pătraşco Boldescul pîrcălab 34.
Bucotco, v. **Toader Bucotco.**
Bucur, v. **Mihail Bucur.**
Buda din Arămeşti 55, 58.
Buda din Văleni; martor hotarnic 109.
Buda, popă, nepotul lui Boris Braevici; se judecă şi primeşte întărire pentru jumătate din satul Brăeşti 286, 298.
Budzea, tatăl lui Ionaşco 293.
Buhăescu, v. **Vasile Buhăescu.**
Buhuş, v. **Costantin** ~ şi **Dumitraşco**~.
Buimăceni, moşie (1806), pe Jijia; < în s. ~, c. Albeşti, j. Botoşani> C.
Bujorul, pîrîu, < afluent al Lăpuşnei>; sat pe ~ 209.
Bulboacă, ţigan, fiul lui Simion, frate cu Lazor, Avram ş.a.; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi H.
Bulbocul (Bulbucul) **Mare,** munte; < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Bulbucani, sat, < ţ. Iaşi; c. Gropniţa, j. Iaşi> 18, 293.
Bulbuce, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Bumbotă, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Bunavestirea (Blagoveştenia), hram, v. **Bisericani,** m-re.
Buoreni (Boureni), sat, < ţ. Suceava; c. Moţca, j. Iaşi>; ocină întărită lui Gheorghe Năvrăpăscul 38; ocină din ~ a lui Nacul, zălogită 40.
***Burani,** sat, pe Botna, < ţ. Lăpuşna; azi R. S. S. Moldovenească, r. Kotovsk>; judecată pentru ~ între Panăş ş.a. şi Ilie, fiul lui Onciul ş.a. 219.
Burăleanul, se judecă pentru jumătate din Măcicăteni 150.
Burduca din Fîrţăşti; cumpără vad de moară în gîrla de jos a Putnei 294.
Buţa cel bătrîn din Măguri 92.
Buţura cel bătrîn din Brăeşti 92.
Buzanovschi, fost vornic; hotarnic 22.
Buzatu, ţigan, tatăl lui Nicoară ţigan 214.
Buzdugan, tatăl lui Samson 13.
Buznea, v. **Vasilie Buznea.**

C

Calapod, v. şi **Ionaşco** ~ , **Ştefan** ~.
Calapod, străbunicul lui Crăciun 283.
Calcagiul, turc; creditor 256.
Cantachia Drăgoteasa, sora lui Vascani 202.
Cantacuzino, v. **Alexandru** ~, **Iordachie** < ~ > şi **Toma**< ~>.
Cara, v. **Enachie Cara.**
Caracaş, uşar mare 213; hotarnic 231.
Caraghiuzel, fiul lui Coste logofăt 164.
Carapciu, sat, < ţ. Suceava; azi R. S. S. Ucraineană, c. ~, r. Hliboca, reg. Cernăuţi> 22.
Carpenul (Carpăn, Carpănul), pîrîu, < afluent al Ozanei>; hotar al braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.
Carapotona, v. **Ion Carapotona.**
Carpu din Miclăuşeni 18, 293.
Catargiul, v. **Nicula Catargiul.**
Catrina, fiica Ştefăniei, nepoata lui Cozma Staico; vinde ocină din Conţeşti 289.
Căbiceni, sat, ţ. Dorohoi; < azi or. Darabani, j. Botoşani>; părţi dăruite de Moise Movilă lui Pătraşco 21.
Căcaci, valea ~; hotar al satului Siliştea *I*.
Căcaţii, mocirla ~; punct pe hotarul satului Siliştea *I*.
Căcăcea, vale la Căcăceni; hotar 186, 196.
Căcăceni, sat, ţ. Hîrlău; < azi Dimăcheni, c. Corlăteni, j. Botoşani>; judecată pentru ~ între m-rile Suceviţa şi Hangul 79.
Căcăceni, sat, ţ. Neamţ, pe Cracău; < în hotar cu Căciuleştii, c. Girov, j. Neamţ>; împărţit între Bogza călugărul şi Gheorghi Arapul sulger 186; întărirea împărţirii 196.
***Căcăceni,** sat, < ţ. Soroca; azi R. S. S. Moldovenească, r. Donduşani>; dăruit de Ianache postelnic m-rii Sf. Sava şi întărit 134.

www.dacoromanica.ro

Căcărădzéni, sat, < ţ. Cîrligătura; Căcărăzeni, azi Banu, c. Dumeşti, j. Iaşi>; jumătate din ~ întărită lui Vasile Banul vistier şi fraţilor lui 258.
Călimăneşti, sat, <ţ. Putna; c. Siretu, *or.* Mărăşeşti, j. Vrancea> 109, 253.
Călina, soţia popii Istratie, fiica Oanei, nepoata lui Toader sulger; se judecă şi primeşte întărire pentru ocini din Vărzăreşti pe Nîrnova şi Tînjeleşti 43, 53.
Călineşti, sat, ţ. Suceava; < c. Bucecea, j. Botoşani>; judecată pentru ~ între Tăutul logofăt şi m-rea Dragomirna 151.
Călmăţui, hotarnic 260.
***Călugăreni,** sat, pe Bahlui, ţ. Hîrlău; < lîngă Deleni, c. ~, j. Iaşi>; al m-rii Galata, scutit de dări 188.
Călugăriţa, pîrîu, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Cămănăreşti, sat, < ţ. Iaşi; azi Ţigănaşi, c. ~, j. Iaşi>; în hotar cu satul Şetrăreni 259.
Cămîrzan, v. şi **Dumitraşco Cămîrzan.**
Cămîrzan din Read; hotarnic 146, 147; cercetează o pricină 176.
Căpoteşti, sat, < ţ. Putna; contopit cu Putna, c. Boloteşti, j. Vrancea> 133; gîrlă din ~G.
Căpoteşti, sat, < ţ. Vaslui; în Şcheia, c. ~, j. Iaşi>; părţi cumpărate de Damiian şi rudele sale de la Istratie, Toma ş.a. 183.
Căpotici, v. şi **Avram Căpotici.**
Căpotici, cumnatul lui Gavril Gorgan mare pitar; face schimb de ocini 41.
Căprăria, branişte, <ţ. Neamţ>; stăpînită de m-rea Pîngăraţi 7.
Căpriorul, v. **Gheorghie Căpriorul.**
Cărăcaş, v. **Caracaş.**
Cărbuna, pîrîu, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Cărîmbu, v. **Drăguş Cărîmbu.**
Căţeleşti sat, < ţ. Neamţ; azi Siretul, c. Săuceşti, j. Bacău> 55, 58, 74.
Căuciuleşti (Căuceşti), sat, < ţ. Neamţ; Căciuleşti c. Girov, j. Neamţ>; în hotar cu satul Căcăceni 186, 196.
Căuia, v. **Ionaşco Căuia.**
Căzacul, diac; scrie act domnesc 244, zapis de mărturie 171.
Căzacul din Mălăeşti 18, 293.
Căzacul din Pogoceni; fură iepe turceşti ale domniei şi este spînzurat 91.
Căzacul, fiul lui Gheorghi comis din Cîrsteşti; vinde jumătate din Badeuţi şi jumătate din Săbăşeni 226, 228.
Cehan, v. şi **Gheorghii ~, Ionaşco ~** şi **Racoviţă ~.**
Cehan, bunicul lui Ionaşco 115.
Celebi, v. **Curt ~, Dumitrachi ~** şi **Mustafa ~.**
Cenuşe, v. **Vasilie Cenuşe.**
Cepeleuţi, sat, < ţ. Hotin; azi R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Briceni>; ocină din ~ schimbată de Gavril Gorgan mare pitar cu satul Vascăuţi al lui Gavrilaşco vornic 41.
Cercăşani, sat, < ţ. Hîrlău; Cerchejeni, c. Suliţa, j. Botoşani>; iaz zăgăzuit în hotarul satului 106.
Ceremuşul (Cirimuşul) **Alb,** pîrîu, < afluent al Ceremuşului>; sat pe ~ 87.
Cerna, bunica lui Maxim din Bilăeşti 31, 34.
Cerna, fiica lui Bîlea 212.
Cernat din Conţeşti; vinde ocină 288.
Cernăuţi, tîrg, < azi R. S. S. Ucraineană> şoltuz (voiut) şi tîrgoveţi din ~ 267, 272, 273; poieni din jos de ~ 272; hotarul tîrgului ~ 273; ocolul tîrgului ~ 272.
Cernăuţi, ţinut; sat din ~ 87; staroşti de ~ 272.
Cernescul, v. **Toader Cernescul.**
Cetăţue, top. la Vîrtop 101.
Ceucani, sat, < ţ. Tutova; Ciocani, c. Perieni, j. Vaslui> 114, 115, 277.
Chelmeşti, sat, < ţ. Hotin; azi R. S. S. Ucraineană, or. Chelmenţi, r. ~, reg. Cernăuţi> 208.
Chelsiia Ţopasca, fiica lui Solomon; vinde loc de casă din Iaşi, 239.
Chichil, v. **Arion Chichil.**
Chicoş, şetrar mare 213.
***Chicoşeşti,** sat, < pe Bistriţa, ţ. Bacău> 49.

www.dacoromanica.ro

Chifa, vecin fugit din satele lui Mihaşco Cornaci 246.
Chileşti, selişte în Dînceni, <ţ. Hîrlău lîngă Buimăceni, c. Albeşti, j. Botoşani>; întărită lui Boroteu şi soţiei sale Ilinca C.
Chireana (Chirina, Irina) **Zberoaia**, soţia lui Zberea vornic 167, 207, 209, 210, 220.
Chirena, soţia lui Damian; cumpără şi primeşte întărire pentru părţi din Căpoteşti 183.
Chirica, ban; autentifică o copie (sec. XIX) 218.
Chiriiac, v. şi **Dumitraşco Chiriiac.**
Chiriiac, chilia lui ~ ; punct pe hotarul braniştii m-rii Neamţ 15, 135, 141.
Chiriiac, vameş, străbunicul lui Toader; primeşte danie satul Zorileni 191, 213.
Chiriiac (Chiriiacu, Cîriiac), fost pitar; cumpără ocini din Conţeşti 288, 289.
Chiril, diac *I*.
Chiril, popă, tatăl lui Melintie 142.
Chirila din Buciumi 19.
Chirila din Popeşti 114, 115; răscumpără ocină din Botoiu 261.
Chirilă din Fedeleşani 283.
Chirina, v. **Chireana.**
Chiriţă, v. **Dumitrachi Chiriţă <Paleologul>.**
Chiriţoaia, v. **Maria Chiriţoaia.**
Chiţu, v. **Ion Chiţu.**
Chiusea, v. **Cîrstea Chiusea Brăileanul.**
Ciobăneasa, bunica lui Ilea 261.
Ciocîrlei, vătaf; hotarnic 145.
Ciocîrlie, v. **Cozma Ciocîrlie.**
***Ciocîrlieşti**, sat, < ţ. Neamţ, spre valea Siretului> 34.
Ciogolea, v. **Costantin ~, Miron ~** şi **Pătraşco ~.**
Ciolpan, v. şi **Gheorghie ~** şi **Ion ~.**
Ciolpan, nepotul lui Ion; vinde şi dăruieşte ţigan *II*.
Ciomîrtan din Căţeleşti 55, 58.
Ciomîrtan din Dăşăni; primeşte împuternicire să-şi apere ocina din Vlădeni 149.
Cioreni, poiană, < ţ. Hîrlău; în satul ~, contopit cu Belceşti, c. ~, j. Iaşi>; întărită lui Sturza diac 39.
***Ciorsaci**, sat, < ţ. Suceava, pe pîrîul Ciorsaci; c. Preuteşti, j. Suceava>; judecată pentru plata cislei satului ~ 168.
Cioruş, v. **Mierăuţă Cioruş.**
Cireş, v. **Pepelea Cireş.**
Cirimuşul Alb, v. **Ceremuşul Alb**, pîrîu.
Ciuci, v. **Ionaşco Ciuci.**
***Ciuciuleni**, sat, < ţ. Neamţ; probabil lîngă Bodeşti, contopit cu or. Buhuşi, j. Bacău>; judecată între Popoţea din Bîrjoveni şi Damaschin pentru parte din ~ 276.
Ciudin, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Ciupag, v. **Gheorghii Ciupag.**
Ciurea, mama Nastasiei 68.
Ciurlic, fiul Anuşcăi 298; se judecă pentru jumătate din Brăeşti 286.
Cîmpul lui Dragoş, < regiune între Tazlău şi Bistriţa, la nord şi sud de Nechid>; judecată pentru ocină din ~ între Zaharia Dzamă şi m-rea Bisericani 177.
Cîmpulung, sat, ţ. Cernăuţi; < azi R. S.S. Ucraineană, r. Putila, reg. Cernăuţi>; judecată pentru ~ între Avrămia, soţia lui Popa diac şi Tăutul logofăt 88.
Cîndeşti, sat, ţ. Bacău; < c. ~, j. Neamţ>; părţi din ~ vîndute de Toader, Tudora ş.a. m-rii Bisericani 146, 147, 176.
Cîndeşti, sat, < ţ. Iaşi; contopit cu Perieni, c. Probota, j. Iaşi>; în hotar cu satul Şetrăreni 258.
Cîriiac, v. **Chiriiac.**
Cîrjeu, v. **Ivaşco Cîrjeu.**
Cîrlanele, poiană la Cumpăneşti; judecată pentru ~ între Panăş ş.a. şi Ilie, fiul lui Onciul ş.a. 219.
Cîrlianţă, v. **Ştefan Cîrlianţă.**
Cîrligătura, ţinut; om din ~ 142; sate şi selişti din ~ 123, 154, 251, 262, 263, 269.
Cîrligi, sat, <ţ. Neamţ; c. Ştefan cel Mare, j. Neamţ> 101, 102.
Cîrligi, sat, < ţ. Neamţ; c. Filipeşti, j. Bacău> 19, 30, 34.
Cîrneşti, sat, < ţ. Neamţ; Corneşti, c. Filipeşti, j. Bacău>; ocină vîndută de Grozav, fiul lui Nedeiu, lui Toma şi surorii sale, Titea 180.

www.dacoromanica.ro

Cîrniceni, sat, <ţ. Iaşi; c. Ţigănaşi, j. Iaşi> 18, 293; în hotar cu satul Posadnici 238.
Cîrste, fiul Ilincăi, nepotul lui Coste; vinde ocină din Storojineţ 64.
Cîrste, fiul lui Toader; vinde ocină din Costeşti 200.
Cîrste Totrepehe din Măcişeni; martor hotarnic 260.
Cîrstea, uricar 33; scrie acte domneşti 83, 84.
Cîrstea, nepotul lui Pîrvan fost mare armaş; vinde ocină din Ruşi 248.
Cîrstea, tatăl lui Focşa 248.
Cîrstea Chiusea Brăileanul, primeşte întărire pentru satul Ruşi 120.
Cîrstea Damiian, diac; scrie acte domneşti 13, 22, 23, 34, 35, 43, 47, 50, 58, 64, 66, 71, 77, 78, 80, 81, 85, 86, B,C.
Cîrstea Derlă (Dîrlă), restituie nişte pămînturi din satul Ghigoeşti 68.
***Cîrsteşti**, sat, < ţ. Dorohoi; lîngă Durneşti, c. ~, j. Botoşani> 226, 228.
Cîrstian, vornic 67.
Cîrstiian, din Domneşti; martor hotarnic 109.
Cîrstina, soţia lui Condre, bunica lui Neagul, al lui Pană ş.a. I.
***Cleni**, sat, < ţ. Covurlui; lîngă Măcişeni, c. Corni, j. Galaţi>; în hotar cu satul Măcişani 261.
***Climeşti**, sat, < ţ. Hîrlău> 221.
Coadă, v. **Dumitraşco Coadă.**
Cobăleanu, ţigan, tatăl lui Lupul ţigan 285.
Cobăleanul, fratele lui Petrea din Rădeni; se judecă pentru seliştea Milcineşti 269.
Cobiliţa, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Cobîla, selişte, ţ. Hîrlău; < sat ~, contopit cu Ghilia, acesta contopit cu Şendriceni, c. ~, j. Botoşani); vîndută Agahiei şi lui Gociul de Todosia Necuriţoaia hătmăneasa 217.
Cocoana, fiica lui Mămălac 284.
< Coconul>, v. **Alexandru < Coconul>**, domn.
Codăeşti, sat, < ţ. Vaslui; c. ~, j. Vaslui>; bucată de loc din ~ încălcată de satul Glodeni 218.
Codulea, v. **Dumitraşco Codulea.**
***Cofeşti**, sat, pe Putna, < ţ. Putna; j. Vrancea> 133; moară pe Putna la ~ 20; judecată pentru moară de la ~ între Dumitraşco stolnic şi Varlaam mitropolit 271.
Cohan din Domneşti; martor hotarnic 109.
Cojan din Hruşovăţi 208.
Cojocăriţa, poiana ~, la Şendreşti (?); vîndută de Andrei fost armaş ş.a. lui Enachie Cara armaş şi întărită 65.
Cojoceasa, mama lui Strătulat 46.
Concul, ţigan 226.
Conde (Condi, Condrea), fost vameş; vinde parte din Şişcăuţi 41 şi Popricani 238; vecinii lui din Rucşin 61.
Condre, fiul lui Rusul, fratele lui Mafteiu; dăruieşte părţi din satele Mînzaţi şi Hăruleşti 277.
Condre, popă din Văculeşti 92.
Condre, soţul Cîrstinei, bunicul lui Neagul, al lui Pană ş.a. I.
Condrea, fiul lui Lazor Bîtcovici; primeşte întărire pentru ocini din Greci 162.
Condrea, nepotul lui Ţigan; vinde ocină din Todireşti 253.
Condrea, fost pîrcălab; hotarnic 231.
Condrea, ţigan, fratele lui Ion, al lui Nicoară şi al lui Băsărab; dăruit Episcopiei de Roman 243.
< **Condrea**> **Bucium**, vornic < mare de Ţara de Jos>, unchiul lui Lupaşco Bucium spătar, cumpără părţi din Horgeşti şi Năneşti I.
Condrea Malici din Cîrligătura 142.
Constantin, v. **Costandin** şi **Costantin.**
Constantinopol, v. **Ţarigrad**, oraş.
Conţeşti, sat, < ţ. Adjud; c. Sascut-Sat, j. Bacău>; ocini vîndute de Drăghina Cozmoae, popa Apostolachie ş.a. lui Chiriiac fost pitar 288, 289.
Copaci, nepotul lui Condrea şi al Cîrstinei, vărul lui Petre Huhulea; se judecă pentru un heleşteu din Horgeşti I.
Copăceşti, sat, < ţ. Putna; c. Rugineşti, j. Vrancea> 111.
Copou, deal, < ţ. Iaşi; m. Iaşi>; vie la ~ 256.
Corbul, v. şi **Vasilie Corbul.**

www.dacoromanica.ro

Corbul, loc unde a fost m-rea ~, < ţ. Vaslui; în Corbu, c. Lipovăţ, j. Vaslui>; întărit m-rii de lîngă Vaslui 166.
Corbului, valea ~, la Poiana Cîrnului; loc de poiană din valea ~ 212.
Corlat, v. **Vasilie Corlat.**
Corlătescul, diac; scrie acte domneşti 130, 134.
Corn, munte, < ţ. Neamţ>, hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Cornaci, v. **Mihaşco Cornaci.**
Cornaciu, popă din Dersca, tatăl lui Mihaşco; cumpără ocină din Dersca 227.
Corne, popă din Dorohoi 92.
Corni (Corne), sat, < ţ. Covurlui; c. ~, j. Galaţi>; în hotar cu satul Măcişani 260.
Cornul, pîrîu; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Coropceanul, v. **Toader Coropceanul.**
Coropceni, sat, ţ. Vaslui; < c. Ciorteşti, j. Iaşi>; loc de prisacă din ~ schimbat de Mihalcea cu socrul său, Dumitru fost vornic, pentru un loc de prisacă din Lieşti 159.
Corosteanul, v. **Gheorghie Corosteanul.**
Corosteni, sat, < ţ. Hotin; azi R. S. S. Moldovenească, Coresteuţi, c. ~, r. Briceni>; parte din ~ schimbată de Gavril Gorgan mare pitar cu satul Vascăuţi al lui Gavrilaşco vornic 41.
Costache, fratele lui Grigoraş Borodaci, strănepotul lui Toader Bucotco clucer; vinde parte din Tămăşani 75.
Costanda, ţigan, fiul lui Simion; întărit lui Ionaşco Avram H.
Costanda Havoroniasa, sora lui Andronic; se judecă şi primeşte întărire pentru jumătate din Volcineţ 279.
Costandin, dascăl 294.
Costandin, fiul Palaghiei; vinde ocină din Şendreşti 65.
Costandin, spătărel; se judecă pentru Bîrzăşti, Ludeşti ş.a. 169.
Costantin, diac; scrie act domnesc 265.
Costantin din Costeşti 200.
Costantin din Coşeşti 200.
Costantin din Dănăeşti; martor hotarnic 109.
Costantin din Dolheşti; cumpără parte dintr-o moară de la Criceşti 143.
Costantin din Greci; vinde ocină 162.
Costantin (Costandin), fiul Agahiei, nepotul Chirenei Zberoaia; primeşte întărire pentru părţi din Izbiştea, Pietrosul ş.a. 167, 209; părţile lui din Izbiştea scoase de sub împresurare 220.
Costantin, fiul lui Mecea, nepotul lui Mecea bătrînul; vinde jumătate din Ruşi 248.
Costantin, fiul lui Sava vornic din Ceucani; cumpără ocină din Strîmba 114, 115.
Costantin, fiul lui Simion din Soloneţ 99.
Costantin, fiul lui Ştefan Calapod, nepotul lui Ionaşco Calapod; cumpără şi vinde ocină din Băloşeşti 283.
Costantin, fratele lui Azălbaşea fost cămăraş de ocnă; vinde jumătate din Crăeşti 182.
Costantin, ginerele lui Nebojatco 18, 293.
Costantin, ţigan al m-rii Tazlău 221.
Costantin, ţigan, fiul lui Orsol; vîndut 93.
Costantin, ţigan, fratele lui Nicoară; vîndut 214.
Costantin, tatăl lui Vasilie 116.
Costantin, vornic 198.
Costantin Adam 175.
Costantin Buhuş, împarte sate cu rudele sale 253, 255.
Costantin Ciogolea, pîrcălab de Hotin 41, 99; primeşte poruncă să cerceteze o pricină 68; boier de sfat 78, 80, 81.
Costantin Drăgăşescul 41.
Costantin Gînscă, primeşte danie de la Moise Movilă voievod un loc din hotarul tîrgului Baia 44.
Costantin Hăugul 18, 293.
Costantin (Costandin) **Moghila** (Movilă), domn al Moldovei; fiul lui Ieremia Moghila 70; văr primar al lui Moise Movilă 23, 71, 78, 80; dăruieşte sate 23, 26, 80, 122, 126; împrumut făcut în zilele lui ~ 39; schimb de ţigani în zilele lui ~ 268; ~ trecut în pomelnicul m-rii Hangul 79; acte de la ~ 70, 71, 80, 83, 105, 173, 206, 226, 228, 236, H.

www.dacoromanica.ro

Costantin Stîrcea 41.
Costantin Ţopa 114.
Coste, bunicul lui Vidraşco şi al lui Cîrste 64.
Coste, diac din Bilăeşti 32, 34.
Coste, fratele lui Hrean; vinde satul Mănăeşti lui Ionaşco Avram H.
Coste, logofăt, străbunicul Titianei, al Anei şi al Anghelinei 164.
Coste, tatăl lui Ionaşco 58.
Coste, unchiul Dronţei 34.
Costea Brah (sec. XIX) 49.
***Costeni** (Costiani), sat, < ţ. Neamţ; lîngă Podoleni, c. ~, j. Neamţ>; act scris la ~ 104.
Costeşti, sat, ţ. Roman; <c.s. Tîrgu Frumos, j. Iaşi>; ocină vîndută de fiii lui Ionaşco Bolişor lui Grama mare stolnic şi răscumpărată de Grozava 282.
Costeşti, sat, < ţ. Tutova; c. ~, j. Vaslui>; vie vîndută de Cîrste, fiul lui Toader, lui Mirăuţă Coşescul pîrcălab 200.
Costi, tatăl lui Gheorghii din Săcuieni 83.
Costiani, v. **Costeni,** sat.
Costiceanul, v. **Ionaşco Costiceanul.**
Costin din Pietriş 284; se judecă pentru ocină 138.
Costin din Ruşi; ocina lui stîlpită 255.
Costin, fiul lui Marco; vinde loc de prisacă şi dă parte din Buciumi lui Pătraşco Boldescul pîrcălab 34.
Costin, hatman şi pîrcălab de Suceava 67, 80; boier în sfat 78, 80, 81.
Costin, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Costin, ţigan, fiul lui Bodin; întărit lui Ionaşco Avram H.
Costin Donici, ban (sec. XVIII); posesor al unui act 184.
Costina, fiica Pârcei; vinde ocină din Boghieni 270.
Costineasa, nepoata lui Toader; vinde ocină din Horbineşti 95.
Costineşti, sat, ţ. Hîrlău; < c. Leorda, j. Botoşani>; ocină luată pentru o datorie de Ursul Ponici de la Tofana 62.
Costiţa, top. la Săcuieni 83.
Costîn, fiul lui Ion Bîrliga; vinde ocină din Horbineşti 95.
Costova, poiană; < în Frumoasa, c. Balcani, j. Bacău>; întărită lui Tofan Seachil 278.
Coşescul, v. **Ionaşco** ~ şi **Mirăuţă** ~.
Coşeşti, sat, < ţ. Vaslui; c. Ivăneşti, j. Vaslui> 200.
Coşula, m-re, < ţ. Hîrlău; în s. Coşula, c. Copălău, j. Botoşani>; se înţelege pentru un iaz 106; act scris la ~ 106.
Coşuleni, sat, < ţ. Dorohoi; Coşula, c. Copălău, j. Botoşani>; iaz în hotarul satului ~ 106.
Cotnar, tîrg 283; vii la ~ 103, 295, 297; act scris la ~ 263; ocolul ~ 187.
Cotnărel, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.
Cotnărel, pîrîu, < afluent al Ozanei>; hotar al m-rii Secul 135.
Covasna, pîrîu, < afluent al Bahluiului>; loc de prisacă al m-rii Dobrovăţ în branişte, pe ~ 230; prisacă în branişte, pe ~, întărită m-rii Humor 290.
Covurlui, ţinut; sat din ~ 260; pîrcălab de ~, v. **Galaţi.**
Cozanciu, codru, < pe ambele părţi ale pîrîului Cozancea, afluent al Sitnei>; sat sub ~ 232.
Cozma, fiul lui Ion vistier, tatăl lui Gheorghe vistier H.
Cozima Dimitri 47.
Cozma din Simeni 261.
Cozma, popă, vărul lui Bejan din Bicani şi al lui Alexa; se judecă pentru ocini din Balosineşti 66.
Cozma, vătaf, bunicul Măriicăi 86.
Cozma Ciocîrlie din Ciocîrlieşti 30, 34.
Cozma Staico, bunicul popii Apostolachie şi al Catrinei 289.
Cozmeşti, sat, < ţ. Suceava; c. Stolniceni-Prăjescu, j. Iaşi> 175.
Cozmoaia, hagioae, mama Rodancăi 239.
Cracău, pîrîu, < afluent al Bistriţei>; sate pe ~ 186, 196, moară pe ~ 100; hotar 145.
Crasna, pîrîu, < afluent al Bîrladului>; sat pe ~ 67; iazuri şi vaduri de moară pe ~ 70, 71.
Crasnicel, v. **Ionaşco Crasnicel.**

www.dacoromanica.ro

Crăcăoani, sat, < ţ. Neamţ; c. ~, j. Neamţ>; judecată pentru ~ între m-rile Suceviţa şi Hangul 79.
Crăciun din Rădeni, fratele lui Cobăleanul; se judecă pentru seliştea Milcineşti 269.
Crăciun, fiul lui Ştefan, nepotul Gligoroaei, strănepotul lui Calapod; vinde ocină din Băloşeşti 283.
Crăciun, fiul Tudorei; vinde ocină din Horbineşti 95.
Crăciun, fratele lui Andreica, al lui Ifrim şi al Drăghinei; primeşte întărire pentru Todereni 11.
Crăciun, nepotul lui Petrea, strănepotul lui Toader; vinde ocină din Horbineşti 95.
Crăciun, tatăl Dumitrei 13.
Crăciuneni, sat, < ţ. Hîrlău; contopit cu Jijia, c. Albeşti, j. Botoşani> C.
Crăeşti, sat, ţ. Neamţ; <contopit cu Borniş, c. Dragomireşti, j. Neamţ>; jumătate din ~ vîndută de Mariica, soţia lui Grigorie vornic, lui Nicolae din **Bărgăoani** 182.
Crăeşti, sat, < ţ. Tecuci; c. Stănişeşti, j. Bacău> 259.
Crăiniceşti, sat, < ţ. Suceava; Grăniceşti, c. ~, j. Suceava>; în hotar cu satul Meleşăuţi 99.
Creţul din Dorohoi 92.
Creţul, ţigan, fiul lui Dumbravă; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi H.
Criceşti, sat, < ţ. Vaslui; Chirceşti, c. Micleşti, j. Vaslui>; parte dintr-o moară de la ~ vîndută de Anisia şi fiii săi lui Costantin din Dolheşti 143.
< Crimca>, v. **Anastasie < Crimca>.**
Crîstea, v. **Cîrstea.**
Crîsteşti, sat, <ţ. Lăpuşna; azi R. S. S. Moldovenească, Cristeşti, c. Iurceni, r. Călăraşi> 53.
Cruce, sat, < ţ. Putna; azi Crucea de Sus, or. Panciu, j. Vrancea> 133, 197.
Cruceanu, v. **Vasilie Cruceanu.**
***Cucoreni** (Cucureni), sat, <probabil ţ. Iaşi; lîngă Vlădeni, c. ~, j. Iaşi> 18, 293.
Cujbă, fost mare vornic 198, 213, 228, D; a stăpînit satul Hereşti 222; se judecă pentru el 223.
Culai, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Culcăn, nepotul lui Ivan; vinde ocină din Horbineşti 95.
Cumna, fiica Agahiei, sora lui Costantin şi a lui Dumitru; primeşte întărire pentru părţi din Izbiştea, Pietrosul ş.a. 167.
Cumpăneşti, sat, < ţ. Lăpuşna; azi R. S. S. Moldovenească, în Ulmii, c. ~, r. Kotovsk>; judecată pentru ~ între Panăş ş.a. şi Ilie, fiul lui Onciul, ş.a. 219.
***Cureni,** sat, <ţ. Hîrlău; lîngă Zagavia, c. Scobinţi, j. Iaşi>; judecată pentru ocină din ~ între Albul ş.a. şi Ihnatu 139.
Curmezişe, top. la Vîrtop 101.
Curseci, sat, < probabil ţ. Vaslui; acelaşi cu Curseşti (?), c. Pungeşti, j. Vaslui> 114.
Curt Celebi, cumpără satul Măcişeni şi cere alegerea hotarului 260.
Custul, se judecă pentru cislă 179.
Cuşculeţ. v. **Ionaşco Cuşculeţ.**

D

Dabija, cămăraş 33.
Dabija (Dabijea), fost pîrcălab; cere să i se hotărnicească părţile cumpărate din satul Todireşti 109; cumpără ocină din Todereşti 253.
Dadul din Băloşeşti; vinde ocină 283.
Dafina, fiica lui Badiul, strănepoata lui Toader Bucotco clucer; vinde jumătate din Răchiteni 75.
Dam, nemiş din Frăceşti 180.
Damaschin < din Brăneşti>; se judecă pentru parte de ocină din Bodeşti 276.
Damian, v. şi **Dămian.**
Damian, fiul lui Murgoci 142.
Damian, popă 200.

www.dacoromanica.ro

Damiian, tatăl lui Grigorie; cumpără și primește întărire pentru părți din Căpotești 183.
Damiian, v. **Cîrstea Damiian.**
Dan din Dărmănești; vinde curătură 8.
Danciul, țigan, tatăl lui Guguian. al lui Loghin ș.a. H.
Daniil, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D,E.
Daniil cel Nou, moaștele lui ~, v. **Voroneț,** m-re.
Darie, popă 77.
David de la Boul 253.
David, vecin al m-rii Pobrata; fugit 240.
Davidescul, v. **Toader Davidescul.**
***Dăbești,** sat, < la obîrșia Gerului, ț. Covurlui; lîngă Drăgușeni, c. ~ , j. Galați>; în hotar cu satul Măcișani 260.
Dămian, v. și **Damian.**
Dămiian, v. **Cîrstea Damiian.**
Dămian, soțul Nastasiei; dăruiește satele Rusciori și Jidești m-rii Secul 129.
Dămiian din Tatomirești; plătește cisla unor oameni din Tatomirești fugiți 180; cumpără părți din Tatomirești 229.
Dămiian, pîrcălab de Putna; cercetează o pricină 271.
Dănăești, v. **Dănești,** sat.
Dănceni (Dăncești), sat, ț. Tecuci; <Dănceni, contopit cu Podu — Turcului, c. Podu — Turcului, j. Bacău>; ocină vîndută de Mărinca, fiica Teclei și a lui Stratul Bolea 280.
Dăncești, v. **Dănceni,** sat.
Dăneasa din Obrejești; vinde ocină 49.
Dănești, sat, < ț. Neamț; c. Girov, j. Neamț>; judecată pentru parte din ~ între m-rile Văleni și Aroneanu 145.
***Dănești** (Dănăești), sat, <ț. Putna; în Mănăstioara, c. Fitionești, j. Vrancea, sau pe Trotuș, aproape de vărsare> 109, 253.
***Dăniceni,** sat, < ț. Fălciu, probabil pe valea Elanului; j. Vaslui> 90.
Dănilă din Hendrești 283.
Dănilă, șoltuz < de Bacău> 47.
Dărăban, țigan, tatăl Gaftonei și al Mălinei H.
***Dărăști,** sat, ț. Tutova; < în hotar cu Hălărești, c. Iana, j. Vaslui>; ocină vîndută de Dumitrașco Șeptelici lui Simion Gheuca mare medelnicer 277.
Dărdărești, trup de moșie la Pogoceni 91.
Dărman din Domnești; martor hotarnic 109.
Dărmănești, sat, < ț. Neamț; înglobat în Piatra Neamț, j. Neamț> 8; se judecă cu m-rea Pîngărați pentru un loc din braniște 155, 156; i se hotărnicește locul de la Straja 199.
Dărnești, sat, < ț. Neamț; Dornești, c. Costișa, j. Neamț> 104.
***Dășăni,** sat, < probabil pe Dobrușa, ț. Soroca; azi R.S.S. Moldovenească, r. Rezina> 149.
Dealul cel Lungu, top. la Șetrăreni (sec. XVIII) 258.
Dealul cel Vechiu, în braniștea Bohotin; punct pe hotarul unui loc întărit m-rii Dobrovăț 230.
Dediul, v. **Isac Dediul.**
D<e>lea, țigan; vîndut 214.
Denisauca, seliște, ț. Cernăuți; <azi R. S. S. Ucraineană, lîngă Jucica Veche, înglobat în or. Cernăuți, reg. ~ >; întărită lui Gavrilaș Mateiaș fost mare vornic în urma judecății cu șoltuzul și tîrgoveții din Cernăuți 266, 272, 273.
Derinul, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Secul 135.
Derinul, pîrîu; hotar al braniștii m-rii Secul 135.
Derlă, v. și **Cîrstea Derlă.**
Derlă, socrul popii Tofan 68.
Dersca, sat, <ț. Dorohoi; c. ~ , j. Botoșani>; jirebii vîndute de Minta și rudele sale lui Mihașco Cornace diac 227; vecini fugiți din ~ 246.
Dima, fost vornic 82.
Dimco, fiul lui Ganea; vinde jumătate de iaz și de heleșteu din Horbinești 95.
Dimitri, v. și **Cozima Dimitri.**
Dimitri, tatăl (?) Teclei și al Varvarei 167.
Dimitrie Moruz, solicită autentificarea unui act (sec. XIX) 260.
Dinga, v. și **Gavril Dinga.**

www.dacoromanica.ro

Dinga, hatman; cumpără părţi de ocină din satele Forloeşti şi Ungheni 278.
Dionisie, fost episcop de Roman; act de la ~243.
Direpte (Drepte), priluca dintre ~; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Direptul (Dreptul), pîrîu; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Dînbu, top. la Vîrtop 101.
***Dînceni,** sat, pe Jijia, ţ. Dorohoi (?); < probabil lîngă Buimăceni, c. Albeşti, j. Botoşani>; parte vîndută de Pilat lui Borotcu şi soţiei acestuia, Ilinca C.
Dîrlău din Cîrniceani 18, 293.
Dobrinchi, v. **Ionaşco Dobrinchi.**
Dobromin, şoltuz de Galaţi 280.
Dobrovăţ, m-re, < ţ. Vaslui; în s. ~,c ~, j. Iaşi>; primeşte întărire pentru loc în braniştea Bohotin 250.
Dochia, sora Anisiei; partea ei dintr-o moară de la Criceşti vîndută 143.
Dochiia, mama Drăghinei, a Măricăi, a lui Toader pitărel, a lui Gavril ş.a. 278.
Dociul 99.
Dodan, fiul lui Gavril Mirca vornic de gloată; vinde satul Zorileni 191, 213; chezaş pentru Dumitraşco Chiriiac 191, 213.
Dodeş Irodu din Corne; martor hotarnic 260.
Dolheşti, sat, < ţ. Fălciu; c. ~ , j. Iaşi> 143.
Doljeşti, sat, < ţ. Roman; c. ~ , j. Neamţ>; judecată pentru ocină din ~ între Iuraşco şi soţia lui Goia 244.
Dologa, ţigan; fiii lui sînt împărţiţi 241.
Domneşti, sat, < ţ. Putna; azi ~ Sat şi ~ Tîrg, c. Pufeşti, j. Vrancea> 109.
Donici, v. şi **Costin ~, Iordachie ~.**
Donici din Vîrtop; pămînturile lui alese 102.
Donici, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Dorohoi, tîrg; şoltuz şi tîrgoveţi din ~ ~ 92, 217; vornic din ~ 22.
Dorohoi, ţinut; sate din ~ 1, 21, 77, 79, 85, 226, 228, 285, C.
Dorohot, ruda lui Procop; se judecă pentru părţi din Horbineşti 95.
Doscheri, ţigan, fiul lui Simion, frate cu Lazor, Avram ş.a.; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor acestuia H.
Dracea, v. **Strătulat Dracea,**
Dracsin, tatăl lui Zosim 245.
Dragomir, ureadnic de Piatra; hotarnic 145.
***Dragomireşti,** sat, < ţ. Lăpuşna; azi R.S.S.Moldovenească; lîngă Iurceni, c. ~ , r. Călăraşi>; ocină vîndută de Ionaşco Crasnicel şi Toader lui Vasile, fiul lui Costantin 116.
Dragomirna, m-re, ţ. Suceava;> în Mitocu Dragomirnei, c.s. ~ , m. Suceava, j.Suceava>; se judecă pentru Călineşti 151.
Dragoteasa, v. **Cantachia Drăgoteasa.**
Dragul, tatăl Anghelinei; partea lui din Slipoteni dată drept gloabă pentru deşugubina lui Vasile 88.
Drăgaia, partea ei din Berezeni 105.
Drăgan din Cîndeşti; martor hotarnic 258.
Drăgan < din Năvrăpeşti>; vinde ocină 233.
Drăgan, tatăl lui Mihăilă din Popeşti 19, 58.
Drăgăilă din Găneşti 261.
Drăgăilă, fratele Zlatei 200.
Drăgălina, mama lui Repede 294.
Drăgăşescul, v. **Costantin Drăgăşescul.**
Drăghiceşti, sat, < ţ. Trotuş; probabil Drăguşeşti, c. Helgiu, j. Bacău> 109.
Drăghina, fiica Dochiei, nepoata lui Gavril Dinga; vinde părţi din Forloeşti şi Ungheni 278.
Drăghina, mama lui Ionaşco 39.
Drăghina, sora lui Andreica, a lui Crăciun ş.a.; primeşte întărire pentru Todereni 11.
Drăghina Cozmoae din Conţeşti; vinde ocini 288, 289.
Drăgoi 270.
Drăgoman, popă, fiul Frăsinei; vinde parte din Ţuscani 110.
Drăgoteasa, v. **Cantachia Drăgoteasa.**
Drăguş, fost vătaf 186.
Drăguş Cărîmbu, nepotul lui Petru Bertea; vinde ocină din Milcineşti 269.
Drăguşani, sat < ţ. Vaslui; Drăguşeni, c. Şcheia, j. Iaşi>; ocini vîndute de

www.dacoromanica.ro

Palaghia ş.a. lui Bîrsan vornic şi soţiei sale Angheliţa 2.
Drăguşiani, sat, < ţ. Suceava; Drăguşeni, c. ~ , j. Suceava>; vecini ai m-rii Pobrata fugiţi în satul ~ 240.
Drăguţa, fiica lui Toadir Pobihnă; vinde ocină din Brădiceşti 67.
Drăguţul, tatăl lui Bîrlădeanul; cumpără vie 197.
Drepte, v. **Direpte,** priluca dintre ~.
Dreptul, v. **Direptul,** pîrîu.
Dreptul Mare, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Dric, top., <în partea de nord-est a or. Huşi>; vii la ~ întărite lui Mirăuţă Coşescul 200, schimbate de Gheorghe Roşca vistier cu Dumitraşco şi fraţii săi 200.
Dronţa, nepoata lui Coste; vinde ocină din Buciumi 34.
***Drujăşti,** sat, < pe Sitna, ţ. Hîrlău; j. Botoşani>; uric pentru ~ pus zălog şi răscumpărat de la m-rea Putna de Anastasie mitropolit 151.
***Druleşti,** sat, < pe Siret, ţ. Roman; lîngă Burueneşti, c. Doljeşti, j. Neamţ>; ocină vîndută de Ana, Palaghia şi Antimia lui Lupul Prăjescul fost mare clucer 283.
Drumul Tătarîlor, top., în braniştea Bohotin; hotar al unui loc întărit m-rii Dobrovăţ 230.
Druţu, nepotul lui Ioan; vinde ocină din Horbineşti 95.
Druţul, fiul lui Vlaicu din Bilăieşti; vinde ocină din Buciumi 32, 34.
Dubău 158.
Duca, comis 280.
Duda, din Dînceni C.
Dudun din Hălceni 293.
Duma Braevici, străbunicul lui Nicolae şi al lui Toader 298.
Dumbravă, ţigan, tatăl lui Creţul H.
Dumbrăviţa, sat, < ţ. Putna; Dumbrăviţa — Butuceni, contopit cu Suraia, c. Suraia, j. Vrancea> 142.
Dumbrăviţa, sat, < ţ. Suceava; c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; părţi din ~ stăpînite de Vlaşca, Bejan ş.a. 275.
Dumeni, sat, ţ. Dorohoi; < c. George Enescu, j. Botoşani> 76; dăruit de Moise Movilă voievod lui Pătraşco Ciogolea logofăt al treilea, şi întărit 85, 285.
Dumeşti, sat, < ţ. Vaslui; Dumeştii Vechi, c. Dumeşti, j. Vaslui>; 45, 291.
Dumitra, fiica lui Crăciun, nepoata lui Eremia; vinde ocină din Săoani 13.
Dumitra, mama lui Toader 178.
Dumitrachi Celebiul, are de primit bani pentru o gorştină 107.
Dumitrachi Chiriţă < Paleologul>, postelnic mare; primeşte danie satul Vînători 23, 80, 122, 126.
Dumitran, ţigan, fiul lui Văscan, fratele Murei; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi H.
Dumitraşco 239.
Dumitraşco cel bătrîn 213.
Dumitraşco, diac; scrie acte domneşti 20, 170, 185, 198, 268, 295.
Dumitraşco din Micleşti 143.
Dumitraşco din Pereni 18.
Dumitraşco, fiul lui Andrei fost armaş, vinde casă din Drăguşani 2.
Dumitraşco, fiul lui Nicoară; vinde ocină din Săoani 13.
Dumitraşco, fiul lui Pănteleiu din Hărliceşti 104.
Dumitraşco, fiul Pătraşco, nepotul lui Mătiaş logofăt; vinde jumătate de pricut din satul Porceleşti 163.
Dumitraşco, fiul lui Şetrar; hotarnic 258.
Dumitraşco, fratele lui Ionaşco, nepotul lui Nicoară hatman; se judecă şi primeşte întărire pentru ocini din Balosineşti 66.
Dumitraşco, ginerele lui Rugină; se judecă pentru < Şendriceni> 281.
Dumitraşco, portar 158.
Dumitraşco, fost stolnic; moara lui de pe Putna îneacă moara mitropolitului 20; se judecă pentru o moară din Cofeşti 271.
Dumitraşco, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Dumitraşco, vornic de gloată 213, D.
Dumitraşco Cămîrzan, 200.
Dumitraşco Chiriiac, soţul Zamfirei; debitor 191, 213.
Dumitraşco Coadă 82.
Dumitraşco Codulea din Costeşti 200.

www.dacoromanica.ro

Dumitrașco Fulger, cumpără și primește întărire pentru a patra parte din Tămășeni 75.
Dumitrașco Gheuca, vornic de gloată; cumpără ocini din Ruși 248.
Dumitrașco Iarali (Erali), jitnicer mare 126, 213, 238, D (greșit: mare sulger).
Dumitrașco Mihul, soțul Antimiei; lasă prin testament averea sa soției 198.
Dumitrașco Solomon, stolnic 133.
Dumitrașco Șaidir, diac; scrie acte domnești 138, 139, 142, 163, 231.
Dumitrașco Șoldan, spătar mare 59, 67, 70, 198; boier în sfat 78, 80, 81; cumpără și primește întărire pentru jirebii din Petiia Mare 86;
vornic mare al Țării de Sus 126, 213, 228, 238, 252, 275, 282, D; cumpără părți din Petiia Mare 158.
Dumitrașco (Dumitrașcu) < **Ștefan**>, fost logofăt mare, tatăl lui Gheorghiță fost sulger 186, 206; hotarnic 119; cumpără și dăruiește m-rii Bistrița mori și vii din Găgești 185; ia zălog ocină din Tăutești 191.
Dumitrașcu din Călimănești 253.
Dumitrașcu, fiul lui Badiul, strănepotul lui Toader Bucotco clucer; vinde ocină din Răchiteni 75.
Dumitrașcu (Dumitrașco) **Șeptilici,** vinde ocini din Bărăști și Hărulești 277.
Dumitru, v. și **Ion Dumitru.**
Dumitru 99.
Dumitru, < diac>; scrie acte domnești 82, 125, 188, 192, 205, 274, *II.*
Dumitru din Greci 200.
Dumitru din Rugășești; hotarnic 22.
Dumitru, fiul Agahiei, nepotul Chirenei Zberoaia; primește întărire pentru părți din Izbiștea, Pietrosul ș.a. 167, 210; părțile lui din Izbiștea scoase de sub împresurare 220.
Dumitru, fiul lui Bantăș; vinde ocină din Drăgușani 2.
Dumitru (Dumitrașco), fiul Fătului, nepotul Chirenei Zberoaia; primește întărire pentru părți din Izbiștea, Pietrosul ș.a. 167, 220.
Dumitru, fiul lui Florea, nepotul lui Grozav; vinde ocină din Tatomirești 229.
Dumitru, fiul Martei; vinde un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei H.
Dumitru, fiul lui Vasile Mîrdan din Băloșeni, nepotul lui Tomșa; vinde ocină din Băloșeni 18.
Dumitru, pîrcălab 163.
Dumitru, popă din Ruginești 253; martor hotarnic 109.
Dumitru, tatăl lui Gheorghiță 268.
Dumitru, tatăl lui Ionașco 158.
Dumitru, țigan al m-rii Tazlău 224.
Dumitru, țigan; întărit m-rii Secul 124.
Dumitru, țigan, fiul lui Bratul, fratele lui Toader; întărit lui Ionașcu Avram și fraților săi H.
Dumitru, uricar; vinde jumătate din Ruși, 245.
Dumitru (Dumitrașco) **Buhuș,** vistier mare, fost vistier mare 59, 67, 70, 126, 184, 213, 228, 238, 252; boier în sfat 78, 80, 81; chezaș pentru o datorie 107; împuternicit să-și apere o bucată de loc împresurată din satul Gîdinți 84;
fost logofăt al treilea 198.
Dumitru < **Leca**>, fost vornic de gloată; primește întărire pentru satul Piscani dăruit de Moise Movilă 187; dă loc de prisacă din Coropceni în schimbul unui loc de prisacă de la Liești 159.
Dumitru Niță (Neța), hotnog 100—102.
Dumitru Otur din Scînteia 229.
Dumitru Ponici 163.
Dumitru Poturul din Huși 82.
Dumitru Teutul 163.
Dupniță, hotarnic, 145.
Durac, v. **Mihalcea** ~.
Dușăști, sat, < ț. Neamț; Dușești, c. Ștefan cel Mare, j. Neamț>; pricină pentru o ocină din ~ F.
Dușmanul Mare, sat, ț. Iași; < azi R.S.S. Moldovenească, Dușmani, nume schimbat în Oktiabriskoe, c. ~, r. Fălești>; dăruit de Moise Movilă lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea, fratelui său Miron și tatălui lor 78.
Dușmanul Mic, sat, ț. *Iași*, < *azi* R.S.S. Moldovenească, Dușmani, nume schim-

www.dacoromanica.ro

bat în Oktiabriskoe, c. ~, r. Fălești>; dăruit de Moise Movilă lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea, fratelui său Miron și tatălui lor 78.
Dzamă, v. **Zaharia Dzamă.**
Dziman, v. **Ziman.**

E

Elan, pîrîu, < afluent al Prutului>; sat pe ~ 105.
Enache, v. și **Ianache.**
Enache din Vaslui, tatăl lui Iamandi 93.
Enachi, ban; autentifică o copie (sec. XIX) 218.
Enachi din Gănești 266.
Enachi (Ianache), postelnic mare; dăruiește m-rii Sf. Sava din Iași sate 23, 49, 132, 253.
Enachie, fratele lui Dumitrașco 293.
Enachie Cara, armaș; cumpără și primește întărire pentru ocini din Șendrești 65.
Enea, ginerele lui Răt Găoadză 239.
Echim Bandur, v. **Iachim Bandur.**
Efdochia, sora lui Andronicu, strănepoata lui Toader Bucotco clucer; vinde jumătate din Răchiteni 75.
Efrim, v. și **Ifrim.**
Efrim, călugăr; traduce act (sec. XIX) 15.
Efrim din Ivănești; vinde ocină 216.
Elenco Stamati, fiica lui Stamati ban; posesoarea unui act (sec. XIX) 260.
Erali, v. **Dumitrașco Iarali.**
Eremia, v. și **Ieremia, Irimia.**
Eremia, diac; scrie act domnesc 27.
Eremia, fiul Stancăi 283.
Eremia, fiul lui Toader Petriceaico mare armaș 163.
Eremia, popă din Perieni; martor hotarnic 258.
Eremia, postelnic 163.
Eremia, unchiul Dumitrei; vinde ocină din Săoani 13.
Eremia Băiseanul, uricar; primește zălog ocină din Tăutești 190.
Eremia Hociungu, bunicul lui Mihăilă 19, 58.
Eremia Ivul 34.
Eremie, bunicul lui Vasile 267.
Erhan din Muncel; vinde priseci și pomet 83.
Erimiia Noapteș din Hăsnășani; vinde casă 175.
Erina, v. și **Irina.**
Erina, strănepoata lui Udrea Goscă; vinde ocină din Starosilți 232.
Evdochie, țigan, fiul (?) lui Gliga Răul, frate cu Toma, cu Voica ș.a.; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi H.
Evloghie, v. și **Gheorghii Evloghie.**
Evloghie (Ivloghie), episcop de Rădăuți; participă la hotărîri luate de domn și sfat 186; cumpără și dăruiește surorii sale Ana satul Meleșăuți și jumătate din satul Măreței 99; se judecă pentru un țigan 264.
Eustratie, vistier 198.

F

Fagul, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.
Fagul, pîrîu, < afluent al Bistriței>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
Farcașa (Fărcașa), pîrîu, < afluent al Bistriței>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
Farmachie, v. **Lazor Farmachie.**
Fauri, sat, < ț. Neamț; contopit cu Zănești, c. Zănești, j. Neamț> 104.
Fădor, fiul popii Măteiaș; primește întărire pentru părți din Săpoteni 77.
Fălciu, ținut; sat din ~ 67, H.
***Făoreni,** sat, < ț. Vaslui; probabil lîngă Șcheia, c. ~, j. Iași> 125.
Fărcașa, v. **Farcașa.**
Fărcășița, pîrîu, < afluent al Fărcașei>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
Fărmachie, v. **Lazor Farmachie.**
Fătul 291.
Fătul, tatăl lui Dumitru, al lui Ionașco și al Marinei 167, 220.
Făurei, sat, < ț. Putna; c. Garoafa, j. Vrancea>; vad de moară în hotarul său 294.

www.dacoromanica.ro

*Făureşti, sat, < ţ. Lăpuşna; azi R. S. S. Moldovenească, în hotar cu Lăpuşna, c. ~, r. Kotovsk> 116.
Fedra, sora popii Luca Plotun şi a lui Ion, nepoata lui Petru Bertea; vinde ocină din Milcineşti 269.
Fedeleşani, sat, < ţ. Roman; Fedeleşeni, c. Strunga, j. Iaşi> 286.
Feleşti, sat, < ţ. Neamţ; înglobat în Brănişteni, acesta contopit cu Miron Costin, c. Trifeşti, j. Neamţ>; jumătate din ~ revenită în urma unei împărţiri lui Neculai Seachil 252, 254.
Fereşti (Vereşti), sat < ţ. Vaslui; c. Văleni, j. Vaslui> 93.
Ferghea, v. **Toader Ferghea.**
Ficău, v. **Iacob Ficău.**
Filip, brănişter; hotarnic 230.
Filip, popă 100.
***Fîntîna,** sat, ţ. Tecuci; < lîngă Costache Negri, c. ~, j. Galaţi>; al m-rii Uspenia din Iaşi, scutit de dări 17.
Fîntîna Albă, top.;. punct pe hotarul satului Siliştea *I*.
Fîrtat, bunicul Ulianei 293.
Fîrţăşti, sat, < ţ. Putna; în apropiere de Făurei, c. Garoafa, j. Vrancea> 294.
Fîrţăşti, sat, < ţ. Roman; azi Buhoanca, c. Doljeşti, j. Neamţ>; judecată pentru ocină din ~ între Iuraşco şi soţia lui Goia 244.
Flaşcoe, v. **Ion Vlaşco.**
Flămînzeni, sat, < ţ. Orhei; azi R.S.S. Moldovenească; contopit cu Coşcodeni, c. ~, r. Lazovsk>; al lui Savin Prăjescul mare vornic al Ţării de Jos 201.
Fleşca, v. **Pinteleiu Fleşca.**
Floare din Dinceni C.
Floarea, fiica Măgdălinei, nepoata lui Tudoran paharnic; vinde parte din Strîmba 114.
Floarea, mama Zlatei 200.
Floarea, nepoata lui Ştefan şi a lui Druţul; vinde ocină din Buciumi 32, 34.
Floca, poiană la Cumpăneşti; judecată pentru ~ între Panăş ş.a. şi Ilie ş.a. 219.
Florea, ţigan, fiul lui Vicol ţigan; dăruit lui Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava 94.
Florea Robul, văr primar al lui Ionaşco şi al lui Pavel; se judecă pentru ocină din Borăşti 291.
Florescul, v. **Ionaşca Florescul.**
Florinţa, fiica Maricăi, nepoata Agahiei; primeşte întărire pentru părţi din Izbiştea, Slobozia ş.a. 167.
Foalele, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.
Focea, v. **Ion ~, Procopie ~ şi Vasilie ~.**
Focşa, fiul lui Cîrstea; vinde jumătate din Ruşi 248.
Focşea, ruda lui Iuraşco, a lui Ilea ş.a.; se judecă şi primeşte întărire pentru ocină din Tunguzeni 268.
Focşeani, tîrg 133.
Fodosie (Teodosie), podul de piatră al lui ~ ; punct pe hotarul braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.
***Forloeşti,** sat, < probabil ţ. Bacău>; parte din ~ întărită lui Tofan Seachil 278.
Fortuna, v. **Mihail Fortuna.**
Franga, fiica Maricăi, nepoata Agahiei; primeşte întărire pentru părţi din Izbiştea, Slobozia ş.a. 167.
Franţiian (Frănţiaş) Hrincoviciu, fratele lui Toader clucer, strămoşul lui Andronicu, al lui Dumitraşcu ş.a. 75.
***Frăceşti,** sat, < probabil pe Orbic, ţ. Neamţ; j. Neamţ> 180.
Frăsîna, mama popii Drăgoman 110.
Frăţileni, sat, < ţ. Iaşi; Frăsuleni, c. Victoria, j. Iaşi> 18.
Frăţiman, păhărnicel; se judecă şi primeşte întărire pentru ocină din Ţibiriha 249.
Frumoasa, sat, < ţ. Bacău; c. Balcani, j. Bacău>; parte din ~ întărită lui Tofan Seachil 278.
Fulger, v. **Dumitraşco Fulger.**
Fundătura, trup de moşie la Dragomireşti 116.

www.dacoromanica.ro

Furciturile Dobrianului, top.; punct pe hotarul braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.
Fuştele, v. **Luca Fuştele.**

G

Gaftona, fiica lui Gavril Poniciu; partea ei din Costineşti dată de domn ca despăgubire lui Ursul Poniciu 62.
Gaftona, ţigancă, fiica lui Dărăban, sora Mălinei; întărită lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi H.
Gaftonie, bunicul lui Costachie şi al lui Grigoraş Borodaci 75.
Gagea, v. şi **Nistor ~, Toader ~.**
Gagea cel bătrîn, tatăl lui Nistor Gagea şi al Vascăi 269.
Galata, v. şi **Gălata,** pîrîu.
Galata de Jos (m-rea lui Balica), v. **Iaşi,** tîrg.
Galata de Sus, m-re, v. **Iaşi,** tîrg.
Galaţi, tîrg; şoltuzi şi pîrgari de ~ 280; pîrcălab de ~ 179; pîrcălăbie de ~(sec. XIX) 260.
Galbeni, sat, < ţ. Neamţ; c. Filipeşti, j. Bacău> 30, 31, 34, 55, 56, 58.
Galerie, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D,E.
Ganea, v. şi **Sava Ganea.**
Ganea, tatăl lui Dimco 95.
Ganea, prisaca lui ~ întărită urmaşilor 242.
Gaşpar < **Graţiani**>, domn al Moldovei; sat cumpărat în zilele lui ~ 151; turc creditor în zilele lui ~ 191, 213; acte de la 23, 77, 80, 81, 174, 206, 211, H.
Gavriil, tatăl lui Iuraşco 74.
Gavril, aprod 49.
Gavril cel bătrîn din Măguri 92.
Gavril din Costeşti 200.
Gavril din Hruşovăţi 208.
Gavril din Şetrăreni; martor hotarnic 258.
Gavril din Vîrtop; partea lui aleasă de fiii săi 102.
Gavril, fiul Anisiei; vinde parte din moara de la Criceşti 143.
Gavril, fiul Dochiei, nepotul lui Gavril Dinga; vinde ocini din Forloeşti şi Ongheni 278.
Gavril, fiul Magdalinei, nepotul Titei şi al Tudorei; cumpără parte din Cîrneşti 180.
Gavril, hatman şi pîrcălab de Suceava 126, 213, 228, 238, 252, 275, 282, D, dă poruncă 224; scuteşte ţiganii Mitropoliei Sucevei 117; judecă 144; primeşte danie sălaşe de ţigani şi satul Tătăraşi 94.
Gavril, şoltuz din Iaşi 239.
Gavril, tatăl lui Vasilie din Cîndeşti 258.
Gavril, tatăl lui Vasilie şi al Nastasiei, bunicul lui Pavel, al lui Vasilie ş.a.; cumpără ocini din Ivoeşti 154.
Gavril, ţigan, fratele lui Nicula; dăruit Episcopiei de Roman 243.
Gavril Boghiul, tatăl Părascăi 270.
Gavril Dinga, bunicul lui Toader pitărel, al lui Gavril ş.a. 278.
Gavril Găină din Dorohoi 92.
Gavril Gorgan, pitar mare; dă satul Vascăuţi în schimbul unor părţi din Uncăuţi, Cepeleuţi şi Corosténi 40.
Gavril Grama, diac; vinde părţi din Şăndreni 39.
Gavril Mirca, vornic de gloată 70, 73; chezaş 191, 213; vinde satul Zorileni 191, 213.
Gavril Onciul, diac; scrie acte domneşti 4, 174, 182.
Gavril Pălecaş 229.
Gavril Poniciu, tatăl Gaftonei 62.
Gavril Românescul, se judecă pentru seliştea Milcineşti 269.
Gavril (Gavrilaşco) **Siminecian,** soţul Aniţei; vinde parte din Brădiceşti 70, 71.
Gavril Veveriţă din Dorohoi, 92.
Gavril Zaharia din Rogozăni 180.
Gavrilachi din Sohodol; primeşte poruncă domnească 189.
Gavrilaş, logofăt mare bunicul Magdei; cumpără părţi din Horbineşti 95.
Gavrilaş (Gavrilaşco) **Mateiaş,** fost vornic mare; primeşte poruncă 61; primeşte

www.dacoromanica.ro

danie de la Marina parte din Mogoşeşti 52; dă părţi din Uncăuţi, Cepeleuţi şi Corosténi în schimbul satului Vascăuţi 41; se judecă pentru satul Denisauca 266, 272, 273.
Gavrilaşco, pîrcălab de Hotin; boier în sfat 78, 80, 81.
Gavriţa din Şerbăcani 270.
Găgeşti, sat, pe Putna, <ţ. Putna; c. Boloteşti, j. Vrancea>; mori şi vii din ~ dăruite de Dumitraşco Ştefan mare logofăt m-rii Bistriţa 185; vad de moară din ~ întărit m-rii Vizantia 206.
Găină, v. **Gavril Găină.**
Gălata, vale; în hotarul m-rii Galata de Jos 171.
***Găneşti,** sat, < la obîrşia Tutovei, ţ. Tutova; j. Bacău> 261.
Găunoasa, top., punct pe hotarul satului Măcişeni 260.
Găureni, sat < ţ. Vaslui; azi Vălenii, c. Ţibăneşti, j. Iaşi> 125.
Gheanghea, v. **Ghianghea.**
Gheorghe, Gheorghi, Gheorghie, Gheorghii, v. şi **Ghiorghe, Ghiorghie, Ghiorghii.**
Gheorghe din Cîrligi 19.
Gheorghe, vistier, fiul lui Cozma, nepotul lui Ion vistier; vinde lui Avram o parte din Misăhăneşti H.
Gheorghe Boldescul, fratele lui Toader Boldescul; cumpără parte din Tuleşti 30.
Gheorghe (Gheorghie, Ghiorghie, Ghiorghii) **Boţul** (Boţ), hotarnic 146, 147, *I*; părţile lui din Vîrtop alese 102; cumpără satul Răuceşti 3.
Gheorghe Ghica, domn al Moldovei; dă un obroc Mitropoliei Sucevei 118.
Gheorghe (Gheorghie, Ghiorghie) **Jora,** fost sulger 73, 213; se judecă şi primeşte întărire pentru ocină din Tăuteşti 190; cumpără jumătate din Badeuţi şi din Săbăşeni 226, 228.
Gheorghe Moţoc, din Aldeşti 30.
Gheorghe Preabici, soţul Măricăi; vinde vie de la Cotnari 103.
Gheorghe Ştefan, domn al Moldovei; întăreşte Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi şi scuteşte de dări vecinii de aici 111.
Gheorghi, comis din Cîrsteşti, tatăl lui Căzacul 226, 228.
Gheorghi, nepotul lui Nistor şi al Mogoşii; se judecă pentru părţi din Horbineşti 95.
Gheorghi, scrie zapis 104.
Gheorghi, staroste de negustori din Iaşi, 212.
Gheorghie, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D,E.
Gheorghie, diac, soţul Sorei 34.
Gheorghie din Drăghiceşti; martor hotarnic 109.
Gheorghie din Săpoteni 77.
Gheorghie, fiul lui ......; partea sa din Săpoteni dăruită 77.
Gheorghie, fiul Anisiei; vinde parte dintr-o moară de la Criceşti 143.
Gheorghie, fiul lui Lupul, fratele popii Ionaşco din Ruşciori; vinde parte din Aldeşti 104.
Gheorghie (Ghiorghie), fiul lui Lupu vornic, nepotul Agahiei 220; primeşte întărire pentru părţi din Izbiştea, Slobozia ş.a. 167.
Gheorghie, fiul Maricăi; împarte fiilor săi satele Volcineţ şi Senecăuţi 208.
Gheorghie, fiul Măricăi; vinde jirebie din Petiia Mare 86.
Gheorghie (Ghiorghie), paharnic mare 126, 213, 228, 238, 252.
Gheorghie, popă din Dorohoi 92.
Gheorghie (Ghiorghie) **Aldescul,** diac 31, 32, 34, 56.
Gheorghie (Ghiorghii) **Arapul,** fost sulger mare, soţul Nastasiei 104; hotarnic 199; primeşte poruncă să cerceteze o pricină 207; împarte satul Căcăceni cu Bogza călugărul 186, 196.
Gheorghie Căpriorul din Poiană; se judecă pentru ocină 236.
Gheorghie Ciolpan din Aldeşti 58.
Gheorghie Corosteanul, face schimb de ocini 41.
Gheorghie (Gheorghii) **Evloghie,** dascăl; traduce acte (sec. XVIII) 38, 91, 105, 258, 287.
Gheorghie Năvrăpăscul din Oboroceni, vornic de gloată 73, 238, 284, D; se judecă

www.dacoromanica.ro

pentru ocină din Năvrăpeşti 235; primeşte întărire pentru ocini din Boureni 38.
Gheorghie (Ghiorghie) **Roşca,** vistier, fost ~, fiul Măguţei, nepotul Chirinei Zberoaia 67, 70, 126, 198; cumpără ocini din Ivoeşti 154; primeşte întărire pentru părţi din Izbiştea, Slobozia ş.a. 167, 207, 220.
Gheorghii, fiul lui Costea din Săcuieni; vinde fîneţe din Scurteni, Zărneşti şi Perperic 83.
Gheorghii Cehan 200.
Gheorghii Ciupag din Găureni 125.
Gheorghii Mancăşi din Uricani; cumpără şi primeşte întărire pentru ocină din Poiana Mănăstirii 125.
Gheorghii Moghila, mitropolit al Sucevei, unchiul lui Miron Barnovschi; ctitor al m-rii Văleni 79.
Gheorghii Oana 200.
Gheorghiţă, v. şi **Gherghiţă, Ghiorghiţă.**
Gheorghiţă, fiul lui Dumitru; se judecă pentru ocină din Tunguzeni 268.
Gheorghiţă, fost sulger, fiul lui Dumitraşco Ştefan logofăt; se judecă pentru ocină din Tăuteşti 190.
Ghera din Şerbăcani 270.
Gheran, via lui ~ din Costeşti 200.
Gherei, pîrîul ~ de la Băloşeşti; moară în ~ 283.
Gherghеloaia, partea ei din Buciocica 201.
Gherghii Părciu din Costeşti 200.
Gherghil Oarca, vinde vie de la Bacău 47.
Gherghiţă, v. şi **Gheorghiţă** şi **Ghiorghiţă.**
Gherghiţă din Bîrgăoani 3.
Gherghiţă din Bodeşti 103.
Ghérghiţă (Ghierghiţă), fratele lui Ştefan; se judecă pentru poiana Muncei 28, 29; vinde parte din ea 195.
Ghervasîe din Ghigoeşti 68.
Gheuca, v. **Dumitraşco** ~ şi **Simion** ~.
Ghianghea, v. **Ionaşco** ~ şi **Lupul** ~.
Ghica, v. **Gheorghe Ghica.**
Ghiciul din Dorohoi 92.
Ghidion, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
Ghidion Ursu, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
Ghigoescul, v. **Isac Ghigoescul.**
Ghigoeşti, sat, <ţ. Neamţ; c. Ştefan cel Mare, j. Neamţ>; pămînturi din ~ reluate de vechii stăpîni de la Cirstea Derlă 68.
Ghilahoi, pîrîu, < afluent al Bîrladului>; sat pe ~ 200.
Ghiordeea, v. **Ştefan Ghiordeea.**
Ghiorghe, Ghiorghie, Ghiorghii, v. şi **Gheorghe, Gheorghi, Gheorghie.**
Ghiorghe, fiul lui Ştefan vornic; împarte cu Nastasia satul Şătrăreni 184.
Ghiorghie, fost hatman, tatăl lui Radul fost vornic şi al lui Simion 3.
Ghiorghie, nepotul lui Pîrvan fost mare armaş vinde ocină din Ruşi 248.
Ghiorghie, ţigan al Episcopiei de Roman 152.
Ghiorghii, fiul lui Mechea, fratele lui Apostol; cumpără loc de casă din Iaşi 239.
Ghiorghii, popă din Bacău, ginerele lui Arhip pitar; primeşte întărire pentru părţi din Tămaşi 63.
Ghiorghiţă, v. şi **Gheorghiţă, Gherghiţă.**
Ghiorghiţă, fiul Nastasiei şi al lui Arsenie fost logofăt; vinde satul Răuceşti 3.
Ghirvasie din Domneşti; martor hotarnic 109.
Giamăna, deal, < în Valea Arinilor, c. Măgireşti, j. Bacău>; parte întărită lui Tofan Seachil 278.
Giorge din Zlătăreşti 93.
Giosea, v. **Ion Giosea.**
***Giulinţi,** sat pe Prut <ţ. Dorohoi; j. Botoşani>; întărit lui Pătraşco Ciogolea logofăt 285.
Giumătăţeni, sat, < pe Jijia, ţ. Hîrlău; Jumătăţeni, contopit cu Jijia, c. Albeşti, j. Botoşani> C.
***Giurcani,** sat, pe Tutova, <ţ. Tutova; lîngă Dorneni, c. Plopana, j. Bacău>; jumătate de sat, cu loc de heleşteu şi de moară, cumpărată de la Pătraşco de către Avram şi întărită fiului acestuia, Ionaşco Avram H.
Giurgea Mînjea, unchiul lui Ionaşco Mînjea uricar 251.
Giurgiov, pîrîu la Slăvniceni; sat pe ~ 42.

www.dacoromanica.ro

Gîdei, v. **Toader Gîdei.**
Gîdinţi, sat, < ţ. Roman; c. Sagna, j. Neamţ>; loc din ~ al lui Dumitru Buhuş mare vistier 84.
Gîndac, bunicul lui Ursu 39.
Gînscă, v. **Costantin Gînscă, Udrea Gînscă.**
Gîrbeşti, sat, < ţ. Vaslui; c. Ţibana, j. Iaşi>; vad de moară la ~ 125.
Gîrbove, top. la Vîrtop 101.
Gîrla de Gios a Putnei, la Căpoteşti, <contopit cu Putna, c. Boloteşti, j. Vrancea>; vad de moară pe ~ H.
Gliga, v. şi **Griga.**
Gliga, 291.
Gliga din Părăgineşti 19.
Gliga Hrincoviciu, bunicul Marincăi 75.
Gliga Răul, ţigan, tatăl lui Toma, al lui Voica ş.a. H.
Gligeni, sat, ţ. Iaşi, < azi R.S.S. Moldovenească, Hlingeni, c. ~, r. Făleşti>; dăruit de Moise Movilă voievod lui Pătraşco Ciogolea logofăt al treilea, fratelui său Miron şi tatălui lor 78.
Gligor, fiul lui Petrea Stancăş; vinde ocină din Boghieni 270.
Gligor, ruda lui Iuraşco şi a lui Ilea; se judecă şi primeşte întărire pentru ocină din Tunguzeni 268.
Gligoraş, v. şi **Grigoraş.**
Gligoraş, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
Gligoraş, fiul lui Vasilii uricar; traduce acte (sec. XVIII) 45, 46.
Gligorcea din Climeşti 221.
Gligorcea din Năvrăpeşti; vinde ocină 235.
Gligorcea, fratele lui Moţoc; vinde parte din Ţibiriha 249.
Gligori, Gligorie, Gligorii, v. şi **Grigore, Grigorie.**
Gligori, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Gligorie, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
Gligorie cel bătrîn din Ostăpceni; martor hotarnic 258.
Gligorie din Ghigoeşti 68.
Gligorie din Miclăuşani 283.
Gligorie din Roşiori; se judecă pentru ocină 89.
Gligorie, fiul lui Gheorghie din Volcineţ; împarte cu fraţii săi satul Volcineţ şi Senecăuţi 208.
Gligorie, fiul Urîtei, nepotul Avrămiei: vinde vie din Băiceni 73.
Gligorie, fratele lui Trifan 34.
Gligorie, popă din Cozmeşti 175.
Gligorie, popă din Şerbeşti 143.
Gligorie, popă; se judecă pentru seliştea Milcineşti 269.
Gligorie, popă; se judecă pentru loc din hotarul Codăeştilor 218.
Gligorie, ţigan, fiul lui Danciul, fratele lui Guguian şi al lui Loghin; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor acestuia H.
Gligorie, vornic, soţul Mariicăi 182.
Gligorie Arbure, fost pivnicer; se judecă pentru jumătate din Brăeşti 286, 298.
Gligorie Blendea, se judecă pentru poieni de pe apa Moldovei 242.
Gligorie Borcea din Bereşti 34.
Gligorie Bordea din Pădureni 34.
Gligorie Bucium, tatăl lui Lupaşco Bucium spătar, fost vornic de poartă 19, 58, I; < fost staroste de Putna> I.
Gligorie Goia 283.
Gligorie Grecul, din Păşcani 176; vinde jirebii din Unguraşi 205, 211.
Gligorie Ioniţă 289.
Gligorie Ropceanul, cumpără şi primeşte întărire pentru parte din Storojineţ 64.
Gligorie Susanul din Torceşti 288; martor hotarnic 109.
Gligorie Ţânţea, ţigan, fiul lui Ţăcuşă, fratele lui Stavăr, al lui Ion ş.a.; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor acestuia H.
Gligorie (Gligoraşco, Gligori, Grigorie) **Ureche** (**Urechi**), spătar mare 126, 213, 228, 238, 282, D; se judecă şi primeşte întărire pentru părţi din Horbineşti 95.
Gligorii, popă din Rădeni 261.
Gligoroaie, bunica lui Crăciun 283.
Gliguţa, în pricină pentru satul Păscari 92.
Glimée, top. la Vîrtop 101.
Gliţeni, sat, ţ. Soroca; < azi R. S. S. Moldovenească, Hlingeni, c. Mihuleni, r. Rezina>; parte dăruită de Ianache postelnic m-rii Sf. Sava şi întărită 24, 134.

www.dacoromanica.ro

Glodeni, sat, < ţ. Vaslui; în Bereasa, c. Dăneşti, j. Vaslui>; săteni din ~ încalcă un loc din Codăeşti 218.
Glodul, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Gociul, diac; cumpără seliştea Cobîla 217.
Gociul din Lozeni 92.
Gociul, slugă domnească; primeşte poruncă de hotărnicire 281.
Goia, v. şi **Gligorie Goia.**
Goia, soţia lui ~ se judecă pentru părţi din Rusii Blăgoieşti, Fîrţeşti ş.a. 244.
Golăiaş, vătaf mare de ţ. Vaslui 291.
Golia, m-re, v. **Iaşi**, tîrg.
Golia, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Gorcea, v. **Udrea Gorcea.**
Gorgan, v. **Gavril Gorgan.**
Gorneşti, sat, < ţ. Covurlui; înglobat în Smulţi, c. ~, sau Drăguşeni, c. ~, j. Galaţi>; în hotar cu satul Măcişani 260.
Goşmani, sat, < ţ. Neamţ; Bîrcu-Goşmani, contopit cu Goşmani, c. Români, j. Neamţ>; părţi revenite în urma unei împărţiri lui Tofan Seachil 252, 254.
Grajdŭ, socrul lui Grigorie 289.
Grama, v. şi **Gavril Grama.**
Grama, stolnic mare 67, 70, 126, 198, 213, 228, 252; boier în sfat 78, 80, 81; primeşte poruncă să cerceteze o pricină 205; chezaş 107; ocină din Costeşti răscumpărată de la el 282; se judecă 138.
<Graţiani>, v. **Gaşpar < Graţiani>**, domn.
Grăjdan, vinde prisăci cu livezi din Muncel 83.
***Greci**, sat pe Bogdana, ţ. Tutova; < în hotar cu Cernaţi, contopit cu Cepeşti, c. Bogdăniţa, j. Vaslui> 200; ocini întărite lui Ionaşco Bîtcovici şi fratelui său Condre 162.
Greceanu, v. **Niculai Greceanu.**
Grecul, v. şi **Gligorie Grecul.**
Grecul din Păşcani, tatăl lui Gligorie 204, 211.
Grecul, ţigan; întărit lui Ionaşco Avram H.
Gricica, şoltuz din Siret 227.
Griga, v. şi **Gliga.**
Griga, fiul Mintei; vinde ocină din Dersca 227.
Griga, vătaf; bunicul lui Petria 158.
Grigoraş, v. şi **Gligoraş.**
Gligoraş, vistiernic; traduce act (sec. XIX) 42.
Grigoraş Borodaci, fratele lui Costache, strănepotul lui Toader Bucotco clucer; vinde parte din Tămăşani 75.
Grigoraş Guşă, traduce act (sec. XVIII) 110.
Grigore, Grigorie, v. şi **Gligori, Gligorie, Gligorii.**
Grigore din Dorohoi 92.
Grigore din Hămeiuş; solicită domnului carte de apărare 189.
Grigore, se judecă pentru satele Bîrzeşti, Ludeşti şi Băneşti 169.
Grigorie, fiul lui Damiian; cumpără şi primeşte întărire pentru părţi din Căpoteşti 183.
Grigorie, ginerele lui Grajdŭ 289.
Grigorie, popă; autentifică traducere (sec. XIX) 229.
Groapeli, top. la Săcuieni 83.
Grope, top. la Vîrtop 101.
Grosul, v. **Toader Grosul.**
Grozav, v. şi **Gruzav.**
Grozav cel bătrîn din Dorohoi 92.
Grozav din Dînceni C.
Grozav, fiul lui Medeiu; vinde ocină din Cîrneşti 180.
Grozava, părţile ei din Vîrtop alese 102.
Grozava, soţia lui Stratul Bolea fost clucer; răscumpără ocină din Costeşti 282.
Grozea 270.
***Grozeşti**, sat, < ţ. Bacău; lîngă Cîndeşti, c. ~, j. Neamţ> 146, 147.
Grumaz, v. şi **Vasilie Grumaz.**
Grumaz, cumpără jumătate din Pietriş 150.
Gruzav, v. şi **Grozav.**
Gruzav, bunicul lui Vasilie şi al lui Dumitru 229.
Gudilie, ţigan, fiul lui Tărzea, frate cu Nistor; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor acestuia H.
Guguian, ţigan, fiul lui Danciul, frate cu Loghin şi Gligorie; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor acestuia H.
Gurcea, popă; scrie act 229.

www.dacoromanica.ro

Guşă, v. **Grigoraş Guşă.**
Guţăşti, v. **Pietrosul,** sat.
Guţul din Făureşti 116.

H

Hadîmbul, v. **Petrea Hadîmbul.**
Hanco din Brăeşti 92.
***Hangul,** m-re, < ţ. Neamţ; dispărută sub lacul de acumulare Bicaz>; hram 137; primeşte danie o poiană 137; hotarul m-rii întărit 12; se judecă pentru Urseşti, Crăcăoani ş.a. 79.
Haret din Călimăneşti 253.
Hariton, călugăr de la m-rea Tazlău 32, 34.
Hariton, egumen al m-rii Voroneţ; se judecă pentru poiană de la Tomeşti 231.
Hariton, fiul lui Vasile Mîrdan din Băloşeni, nepotul lui Tomşa; vinde ocină din Băloşeni 18.
Havoroniasa, v. **Costanda Havoroniasa.**
Hăbăşasca, v. **Maria Hăbăşasca.**
Hălăreşti (Hăruleşti), sat, ţ. Tutova; < c. Iana, j. Vaslui>; ocină vîndută de Dumitraşco Şeptelici lui Simion Gheuca mare medelnicer 277.
***Hălăşăni,** sat, < pe Bistriţa, ţ. Neamţ; j. Bacău> 180.
Hălăşteiani (Hălăştiiani), sat, < ţ. Roman; Heleşteni, c. ~, j. Iaşi> 283; act scris în ~ 267, 297.
Hălăuca, pîrîu; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Hălceni, sat, < ţ. Hîrlău; c. Şipote, j. Iaşi> 293.
Hămeiuş, sat, < ţ. Bacău; Hemeiuşi, c. ~, j. Bacău> 189.
***Hăneşti,** sat, < ţ. Suceava; lîngă Rudeşti, c. Grămeşti, j. Suceava> 163.
Hănţăoi, v. **Nedre Hănţăoi.**
Hărăbor, postelnic, strămoşul Călinei şi al lui Nacul 43.
Hărăscul, v. **Toader Hărăscul.**
Hărcul, tatăl lui Mihalcea 116.
Hărea, fiul Mariţei din Roşiori; vinde ocină din Popeşti 56, 58.
Hărliceşti, sat, < ţ. Neamţ; înglobat în Orbic, acesta contopit cu or. Buhuşi, j. Bacău> 104.
Hăruleşti, v. **Hălăreşti,** sat.
Hăsnăşeni, sat, < ţ. Suceava; azi Sodomeni, or. Paşcani, j. Iaşi>; loc de casă vîndut de Erimia Noapteş lui Ionăşcuţă Prăjescul postelnic al treilea şi întărit 175.
Hăugul, v. şi **Costantin ~, Sava ~.**
Hăugul, fiii lui ~ 18.
Hendreşti, sat, < ţ. Roman; Hîndreşti, c. Oţeleni, j. Iaşi> 283.
Hereşti, sat, < ţ. Suceava; contopit cu Cristeşti, c. Cristeşti, j. Iaşi>; întărit m-rii Pobrata 222, 223.
Herlic, v. **Ion Herlic.**
Hilimon din Găureni 125.
Hilimon, nepotul lui Nistor; se judecă pentru părţi din Horbineşti 95.
Hilimon, tatăl lui Ionaşco din Chicoşeşti 49.
Hilimon, vecin al lui Mihaşco Cornaci, fugit 246.
Hilip, bunicul lui Nedeală şi al Ilenei 249.
Hilip din Arămeşti 34.
Hilip din Jăcicani 180.
Hilipiel 146, 147.
Hivoreni, v. **Viforeni,** sat.
Hîrcul, pîrîu; hotar al satului Siliştea *I.*
Hîrlău, ţinut; sate şi selişti din ~ 11, 39, 62, 79, 184, 188, 217, 232, 298, A.
Hlăpeşti, sat, < ţ. Neamţ; c. Dragomireşti, j. Neamţ> 3.
Hlincea, sat, < ţ. Iaşi; c. Ciurea, j. Iaşi>; prisaca m-rii Aron Vodă de la ~ 48.
Hlucicinea, v. **Alexa Hlucicinea.**
Hociungu, v. şi **Eremia ~, Maftei ~.**
Hociungul, fiii lui din Stănăsliveşti se judecă pentru ocină 98.
Horaiţ, pîrîu, < afluent al Sucevei>; hotar 99.
Horbineşti, sat, < ţ. Hotin; azi R. S. S. Moldovenească; Gordineşti, c. ~, r. Ediniţa>; judecată pentru părţi din ~ între Procop ş.a. şi Grigore Ureche spătar 95.
Horgeşti (Horjăşti), sat, pe Răcătău, ţ. Agiud; < Horgeşti, c. ~, j. Bacău>;

www.dacoromanica.ro

părţi cumpărate de < Condrea> Bucium şi întărite nepotului său, Lupaşco Bucium spătar I.
Hotin, cetate, < azi R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuţi>; pîrcălabi de ~ 41, 61, 78, 80, 81;
ocolul ~ 69.
Hotin, ţinut; sat din ~ 208.
Hrana, aprod 270.
Hraniţă, v. **Mierăuţă Hraniţă.**
Hrean, fratele lui Coste H.
Hreasca, sat, < ţ. Suceava; Hreaţca, c. Vultureşti, j. Suceava> 158.
***Hrinceşti,** sat, < ţ. Suceava; lîngă Cajvana, c. ~, j. Suceava>; în hotar cu satul Meleşăuţi 99.
Hrincoviciu, v. **Frănţiian ~, Gliga ~** şi **Ionaşco ~.**
***Hrişcani,** sat, ţ. Neamţ; < lîngă Dragomireşti, c. ~, j. Neamţ>; în hotar (1802) F.
Hriza, ureadnic < de Bacău> 47.
Hruşovăţi, sat, < ţ. Hotin, azi R. S. S. Ucraineană; Gruşeviţa, c. Babin, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi> 208.
Huhulea, v. şi **Vasile Huhulea.**
Huhulea, pîrcălab, tatăl Neacşei, al lui Petre şi al lui Vasile călugăr I; stăpîn în Tăuteşti 190.
Humor, m-re, < ţ. Suceava; în s. Mănăstirea Humorului, c. ~, j. Suceava> 230; primeşte întărire pentru o prisacă din branişte Bohotin 290.
Hurduga, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Hurnuez Grev . . ., căpitan; primeşte un suret (menţ. tîrzie) 90.
Huşi, sat, < ţ. Suceava; c. Preuteşti, j. Suceava> 82.
Huşi, tîrg 168; şoltuz şi pîrgari de ~ 200; vii 167, 207, 209, 210, 220; Episcopie de ~: episcop 188.

I

Iachim (Echim) **Bandur,** vornic de gloată 73, 97, 126, 238.
Iacob Ficău, vinde vie de la Bacău 47.
Iacomiiasa, v. **Păscălina Iacomiiasa.**
Iacov Moţoc, diac din Văscani 283.
Iamandi, fiul lui Enache din Vaslui; vinde ţigan 93.
Ianache, v. şi **Enache.**
Ianachi, diac; scrie acte domneşti 196, 225, 271.
Ianăş (Ianoş, Ianus, Ianuş), diac; scrie acte domneşti 26, 110, 116, 118, 145, 156, 194, 199, 276, 296.
Ianăş Bălici, diac; scrie act domnesc 141.
Iancu < Sasul> voievod, domn al Moldovei; acte de la ~ E,H.
Iarali, v. **Dumitraşco Iarali.**
Iaşi (Eşi, Ias, Iaş), tîrg; scaun domnesc 111; staroste de negustori 212; preoţi şi diaconi 181; Uliţa Nouă 239; case şi locuri de case 114, 239; feredeu 37;
biserici şi mănăstiri:
Aroneanu (m-rea lui Aron voievod, Sfîntul Nicolae, din ţarină); hram 145; prisaca de la Hlincea a m-rii ~ 48; judecată cu m-rea < Văleni> pentru parte din Dăneşti 145;
***Galata de Jos** (m-rea lui Balica); hram 50; metoh al m-rii de la Sinai 50; loc al m-rii ~ stîlpit 171; primeşte întărire pentru Pînteşeni 50; carte de apărare pentru hotarul din jur 72;
Galata de Sus, m-re 65; ctitor 54; metoh al bisericii din Ierusalim 188; primeşte întărire pentru Vîlceşti, Belceşti ş.a. 54, 188, scutire pentru Vîlceşti 225, carte de apărat pentru fînaţul de la Petreşti 160 şi Voroveşti 161; cotropeşte seliştea Văcoteşti 251;
Golia, m-re; se judecă 23; prezintă drese false pentru Vînători 80;
Sfîntul Nicolae < domnesc>, biserică; primeşte obroc şi scutire de dări 127;
Sfîntul Sava, m-re; primeşte danie parte din Şerbăneşti 202, 203; primeşte întărire pentru Larioneşti, Gliţeni ş.a. 24, 134, 258, A; se judecă pentru vii 97, 256;
Uspenia (Adormirea), m-re; primeşte scutire de dări 17;
acte scrise în ~: *passim.*
Iaşi, ţinut; sate din ~ 18, 43, 78, 187.

www.dacoromanica.ro

Idrici, pîrîu, afluent al Bîrladului; sat la gura sa H.
Ieremia, v. şi **Eremia, Irimia.**
Ieremia (Eremia, Eremiia, Irimiia) **Moghila** (Movilă), domn al Moldovei, tatăl lui Costantin Movilă voievod 70, unchiul lui Moise Movilă voievod 28, 71, 78, 80; vecini fugiţi în zilele lui ~ 192; trecut în pomelnicul m-rii Hangul 78; acte de la ~ 28, 39, 42, 70, 71, 95, 130—132, 154, 156, 195, 242, 245, 248, 266, 272, 273, A, B,H.
Ierusalim, oraş, < Iordania>; biserică din ~ 188; metoh al bisericii patriarhale din ~ A.
Iezer, pîrîu, < afluent al Tutovei>; sat pe ~ 248.
Ifrim, v. şi **Efrim.**
Ifrim, fratele lui Crăciun, al lui Andreica şi al Drăghinei; primeşte întărire pentru Todireni 11.
Ifrim, ruda lui Procop; se judecă pentru părţi din Horbineşti 95.
Ifrim, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Iftimie, călugăr de la m-rea Bisericani 146.
Ignat din Dorohoi 92.
Ignat, prisaca lui ~, top. la Şetrăreni 258.
Ihnatu, se judecă pentru ocină din Cureni 139.
Ihnatu, se judecă pentru ocină din Cureni 139.
Ilarie din Todereni 221.
Ilea din Tunguzeni; se judecă şi primeşte întărire pentru ocină din Tunguzeni 268.
Ilea, fiul lui Lazor, nepotul Ciobănesei; partea lui din Botoi răscumpărată 261.
Ilea, popă din Adjud 288.
Ilea, fost şetrar, tatăl lui Andrei fost armaş 2.
Ilea Udrea, diac 58.
Ileana, comisoaie; vinde jumătate din Todereşti 109, 253.
Ileana, fiica lui Badiul, strănepoata lui Toader Bucotco clucer; vinde jumătate din Răchiteni 75.
Ileana, mama Martei şi a Şcheaucăi 115.
Ileana, nepoata lui Hilip; vinde ocină din Huşi 248.
Ileana, ţigancă, fiica lui Nistor ţiganul; dată în schimb de Ionaşco Tăbîrţă vătaf m-rii Pobrata 275.
Iliaş, v. şi **Alexandru Iliaş.**
Iliaş < **Rareş**>, domn al Moldovei; acte de la ~ 39, 251.
Ilie 289.
Ilie, fiul lui ~, stăpîn în Ruşciori şi Dumbrăviţa 274.
Ilie, fiul lui Onciul; se judecă şi primeşte întărire pentru Cumpăneşti, Burani ş.a. 219.
Ilie, logofăt (menţ. tîrzie) 187.
Ilie Şeptelici 158.
Ilii Boldescul (menţ. tîrzie) 49.
Ilii Vrabii, postelnic, soţul Nastasiei; cumpără ocini din Berezăni 105, şi Botoiu 261.
Iliiaş, v. şi **Alexandru Iliaş.**
Iliiaş din Vaslui 200.
Ilinca, fiica lui Onul Sămion, soţia lui Borotcu; primeşte întărire pentru o parte din Dînceni C.
Ilinca, mama lui Vidraşco şi a lui Cîrste 64.
Ilinca, soţia lui Hurnuezi Grev ... căpitan (menţ. tîrzie) 91.
Ioan, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D,E.
Ioan, fost episcop < de Rădăuţi>; schimbă ţigani cu Episcopia de Rădăuţi 264.
Ioan, popă; scrie zapis 142.
Ioan, tatăl lui Moiseiu 154.
Ioan voievod, domn al Moldovei; act de la ~ 251; judecată în zilele lui ~ I.
Ioana din Vîrtop; pămînturile ei alese 102.
Ioana, soţia lui Ion fost vornic 105.
Ion, bunicul lui Ciolpan *II.*
Ion din Dăniceni; se judecă pentru ocina Dărdăreştilor din Pogoceni 91.
Ion din Dărmăneşti; vinde curătură la Straja 8.
Ion din Dorohoi 92.
Ion din Mărăşeşti; martor hotarnic 109.
Ion din Ruptura 34.
Ion din Urdzici 19.
Ion din Văculeşti 92.
Ion, fiul lui Marcul Norocea; vinde un pămînt din Săcuieni 83.

www.dacoromanica.ro

Ion, fiul lui Neacşu, fratele lui Lazor; vinde părţi din Horgeşti şi Năneşti I.
Ion, fiul lui Pavăl; traduce act (sec. XVIII) 39.
Ion, fiul lui Ştefan vornic; împarte satul Şetrăreni cu Nastasia, fiica Irinei 184.
Ion, fiul lui Şteful; vinde ocină din Ruşi 248.
Ion, nepotul lui Petru Bertea, fratele popii Luca Plotun; vinde seliştea Milcineşti 269.
Ion, popă din Frăceşti 180.
Ion (Ioan), popă din Read; cercetează o pricină 146, 147; scrie mărturie hotarnică 146.
Ion, ţigan, fiul lui Ţăcuşă, fratele lui Stavăr şi al lui Gligorie Ţănţea; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor acestuia H.
Ion, ţigan, fratele lui Băsărab, al lui Nicoară ş.a.; dăruit de către Marica Episcopiei de Roman 243.
Ion, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Ion, ţigan; vîndut de Ciolpan *II*.
Ion, vistier, tatăl lui Cozma, bunicul lui Gheorghe vistier H.
Ion, fost vornic; se judecă pentru ocină din Berezeni 105.
Ion **Bîrliga**, nepotul lui Ivan, tatăl lui Costin 95.
Ion **Brăteanul**, tatăl lui Toader 116.
Ion **Carapotona**, şoltuz de Bîrlad 88.
Ion **Chiţu** din Popeşti, tatăl Sorei 55, 58.
Ion **Ciolpan** din Săoani; vinde ocină 13.
Ion **Dumitru** din Stîngaci 200.
Ion **Focea**, diac; scrie acte domneşti 1, 28, 29, 45, 46, 154, 162, 164, 175, 197, 207, 210, 218, 222, 232, 242, 248, 270, 283—286, 291, 298.
Ion **Giosea**, ţigan; dat în schimbul altui ţigan de m-rea Pobrata lui Ionaşco Tăbîrţă vătaf 275.
Ion **Herlic**, vinde ocină din Popeşti 58.
Ion **Oni** din Pogoceni; gazda unor tîlhari 91.
Ion **Postrăv**, vinde ocină din Plopoasa 49.
Ion **Potop**, tatăl Tudoscăi; vinde ocină din Săcuieni 83.
Ion **Prăjescul**, fost ceaşnic al treilea, fiul lui Ştefan Prăjescul fost stolnic mare; vinde seliştea Popişcani 123; se judecă şi primeşte întărire pentru ocină din Poiană 236.
Ion **Strugari** din Spineni, tatăl lui Alexa 125.
Ion **Vlaşco** (Flaşcoe) 146, 147.
Ion vodă, v. **Ioan vodă.**
Ion **Zaz** 34.
Ionaşco 77.
Ionaşco 106.
Ionaşco, diac din Bodeşti 101, 102.
Ionaşco, diac din Galbeni; scrie zapis 30.
Ionaşco, diac; scrie acte domneşti 20, 132, 191, 193, 214, 240, 241, 246, 256, I.
Ionaşco, diacon 293.
Ionaşco din Băloşeni, fiul lui Vasile Mîrdan, nepotul lui Tomşa; vinde ocină din Băloşeni 18.
Ionaşco din Borsuneşti 116.
Ionaşco din Crăeşti 259.
Ionaşco din Cureni; se judecă pentru ocină din Cureni 139.
Ionaşco din Muşăteşti; primeşte poruncă să cerceteze o pricină 274.
Ionaşco din Năvrăpeşti; vinde ocină 235.
Ionaşco din Negreşti 3.
Ionaşco din Roznăvu; se judecă pentru un inel 144.
Ionaşco din Săoani; vinde ocină 297.
Ionaşco din Şerbeşti 143.
Ionaşco din Unguraşi 204.
Ionaşco, fiul popii Buda, nepotul lui Boris Braevici; se judecă şi primeşte întărire pentru jumătate din Brăeşti 286.
Ionaşco, fiul lui Budzea 293.
Ionaşco, fiul lui Coste 58.
Ionaşco, fiul lui Crăciun 259.
Ionaşco, fiul Drăghinei, nepotul lui Pilat; vinde ocină din Şendreni 39.
Ionaşco, fiul lui Fătul, nepotul Chirenei Zberoaia; primeşte întărire pentru părţi din Izbiştea, Pietrosul ş.a. 167, 220.
Ionaşco, fiul Palaghiei, nepotul lui Bantăş vornic; vinde ocină din Drăguşani 2 şi din Şendreşti 65.
Ionaşco, fiul lui Stroici logofăt; vinde satul Călineşti 151.

www.dacoromanica.ro

Ionaşco, fiul Ţigancei, nepotul lui Gavril; vinde ocină din Ivoeşti 154.
Ionaşco, ginerele lui Barbă Albă; vinde două ţigănci *II*.
Ionaşco, nepotul lui Cehan 115.
Ionaşco, nepotul lui Nicoară hatman; se judecă şi primeşte întărire pentru ocini din Balosineşti şi Bicani 66.
Ionaşco, pîrcălab de Bacău 32.
Ionaşco, popă, fiul lui Lupul; vinde parte din Aldeşti 104.
Ionaşco, se judecă şi primeşte întărire pentru ocină din Roşieşti 89.
Ionaşco, stegar 142.
Ionaşco, ţigan; dăruit de Vasile Lupu lui Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava 94.
Ionaşco, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Ionaşco, văr primar al lui Florea Robul; se judecă pentru deşugubină 291.
Ionaşco, vătăman din Podoliani 104.
Ionaşco, vornic de Dorohoi; hotarnic 22.
Ionaşco, vornic de gloată 213, D.; hotarnic 171.
Ionaşco Avram, vornic de gloată, fost ~, fiul lui Avram, fratele lui Ştefan şi al lui Vasile 73, D.; primeşte întărire pentru părţi din Misăhăneşti, Giurcani şi Mănăeşti şi pentru robi ţigani H.
Ionaşco Bîtcovici, diac, fiul lui Lazor Bîtcovici; primeşte întărire pentru ocini din Greci 162.
Ionaşco (Ioan) **Boldescul,** fost cupar; se înţelege cu m-rea Bisericani pentru satul Vînători 60, 80, 122, 126.
Ionaşco Bolişor din Costeşti, tatăl lui Vasilie şi al lui Orăş; partea lui din Costeşti vîndută şi răscumpărată 282.
Ionaşco Calapod din Băloşeşti; cumpără şi vinde ocină 283.
Ionaşco Căuia din Torceşti, tatăl lui Trif 142.
Ionaşco Cehan, vornic mare de Ţara de Jos 59, 67, 69, 70, D.; boier în sfat 78, 80, 81; primeşte ocină din Slipoteni de la Vasile şi fratele său Dragul pentru că le-a plătit o gloabă 88.
Ionaşco Costiceanul din Roşiori; se judecă pentru o ocină 89.
Ionaşco Căşăscu, tatăl lui Merăuţi pîrcălab 216.
Ionaşco Ciuci din Cernăuţi; se judecă pentru seliştea Denisanca 266.
Ionaşco Crasnicel, fiul lui Andronic; vinde ocină din Dragomireşti 116.
Ionaşco Cuşculeţ din Săpoteni; vinde ocină 77.
Ionaşco Dobrinchi, uricar; se judecă şi primeşte întărire pentru Măcicăţeni 150.
Ionaşco Florescul din Cernăuţi; se judecă pentru seliştea Denisanca 266.
Ionaşco Ghianghea (Gheanghea), logofăt mare, fost ~ 59, 67, 70, 159, 163, 198, 213, 228, D, tatăl lui Lupul *II*; ispravnic de acte domneşti: *passim*; primeşte zălog ocină din Tăuteşti 190; scrie zapis 59.
Ionaşco Hrincoviciu, fiul Nastasiei, strănepotul lui Toader Bucotco clucer; vinde părţi din Tămăşani şi Răchiteni 75.
Ionaşco Jorea, fost vornic; primeşte împuternicire pentru Verceşti 193; se judecă şi primeşte întărire pentru seliştea Milcineşti 269; dă m-rii Voroneţ seliştea Muşinţi în schimbul seliştii Milcineşti 262, 263.
Ionaşco Lazorovici 163.
Ionaşco Mimari, ţigan; dăruit de Vasile Lupu voievod lui Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava 94.
Ionaşco Mînjea (Mînja), uricar; scrie acte domneşti 2, 24, 75, 120, 122, 129, 135—137, 211, 213, 245, E; primeşte întărire pentru Văcoteşti 251.
Ionaşco Năvală din Soci 268, 283, 298.
Ionaşco Pălici din Domneşti; martor hotarnic 109.
Ionaşco Poniciu, tatăl lui Ursul Poniciu 62.
Ionaşco (Ionăşcuţă) **Prăjescul,** postelnic al treilea 184, 283; hotarnic 12; cumpără loc de casă din Hăsnăşeni 175; cumpără satul Vlădeni D,E.
Ionaşco Răspop din Bodeşti 103.
Ionaşco Rodna din Măcicăteni; se judecă 150.

www.dacoromanica.ro

Ionaşco Roşca, diac; se judecă pentru Săpoteni 77.
Ionaşco Salom 146, 147.
Ionaşco Stroici, fiul lui Stroici fost logofăt; vinde satul Unguraşi 211.
Ionaşco Tăbîrţă, vătaf din Purceleşti 175, 284; face schimb de ţigani cu m-rea Pobrata 275; cumpără şi primeşte întărire jumătate de pricut din Purceleşti 163.
Ionaşco Tizian, diac; scrie zapis 33.
Ionaşco Ţopa, aprod 114, 115.
Ionaşcu din Scînteia 229.
Ionaşcu, fiul lui Dumitru; vinde ocină din Petiia Mare 158.
Ionaşcu, fiul lui Hilimon din Chicoşeşti; cumpără şi vinde ocină din Plopoasa 49.
Ionaşcu, fiul lui Vascani 202.
Ionaşcu Pitriscul din Vlădeni; ocinile lui întărite lui Ciomîrtan din Dăşeni 149.
Ionaşcu Văleşte, fiul lui Micul; se judecă pentru ocini din Forloeşti şi Ungheni 278.
Ionaşcu Vlădiceanul, hotarnic 230.
Ionăşcuţă, v. **Ionaşco.**
Ionăşeşti, sat, < ţ. Tecuci; c. Nicoreşti, j. Galaţi> 109, 253.
Ionco din Dorohoi 92.
Ionichi, episcop de Roman (sec. XVIII) 110.
Ionichie, dichiu; traduce act (sec. XIX) 230.
Ionici, fiul Băntăşoaei 115.
Ioniţă, v. şi **Gligorie Ioniţă.**
Ioniţă, din Călimăneşti 109.
Ioniţă Vaşul, bunicul lui Repede 294.
Iordache, popă din Dorohoi 92.
Iordache Donici, agă; autentifică o copie (sec. XIX) 42.
Iordachie, fiul Maricăi, nepotul Agahiei; primeşte întărire pentru părţi din Izbiştea, Slobozia ş.a. 167.
Iordachie <Cantacuzino>, fost vistiernic 100, 126, 186; cumpără satul Poprincani 238.
Iordăchielea, v. **Vasilie Iordăchielea.**
Iosifu, călugăr de la m-rea Rîşca; martor hotarnic *I*.
Iosip din Climeşti 221.
Iosip din Dăneşti 255; martor hotarnic 100.
Ipifanie, călugăr de la m-rea Voroneţ 237.
Irimia, v. şi **Eremia, Ieremia.**
Irimia din Crăeşti 259.
Irimia, ţigan, fiul lui Bodin; întărit lui Ionaşco Avram H.
Irimia Murguleţ 99, 158.
Irimie Vernav, diac; primeşte întărire pentru fîneţe şi pămînturi din Săcuieni şi pentru prisăci din Muncel 83.
Irimiia din Turburea; martor hotarnic 100.
Irina, v. şi **Chirina.**
Irina, fiica lui Badiul, nepoata lui Gaftonie, strănepoata lui Toader Bucotco clucer; vinde jumătate din Răchiteni 75.
Irina, fiica popii Măteiaş; primeşte întărire pentru ocină din Săpoteni 77.
Irina, mama Năstăsiei 184.
Irina, soţia lui Ilia fost şetrar, mama lui Andrei fost armaş; strică o casă 2.
Irina Alivăneasa, se judecă pentru o vie 97.
Irodu, v. **Toader Irodu.**
Isac, v. şi **Toader Isac.**
Isac, diac; scrie act domnesc 236.
Isac din Cîrniceni 18, 293.
Isac din Popeni 163.
Isac din Şetrăreni; martor hotarnic 258.
Isac, voiut de Cernăuţi; se judecă pentru seliştea Denisauca 266.
Isac Balica, fost hatman, vărul lui Moise Movilă voievod şi al lui Miron Barnovschi voievod; sate foste ale lui ~ 1, 78, 79, 287.
Isac Dediul, fratele lui Toader; se judecă şi primeşte întărire pentru parte din Starosilţi 232.
Isac Ghigoescul, nepotul lui Urdugaş; vinde loc de casă din Săoani 13.
Isaia, tatăl lui Neacşul, bunicul lui Ion şi al lui Lazor I.
Isaico, nepotul lui Eremia, strănepotul Stancăi; vinde ocină din Săoani 267, 284.
Isăilă, tatăl lui Maxim 34.
Istatie, fiul Mariţei din Roşiori, fratele lui Laor şi al lui Hărea; vinde ocină din Popeşti 56, 58.
Istodie din Crăeşti 259.

www.dacoromanica.ro

Istrati, v. şi **Evstratie.**
Istrati din Uricani 125.
Istratie din Căpoteşti; vinde ocină 183.
Istratie, popă; se judecă şi primeşte întărire pentru ocini din Vărzăreşti pe Bîc, Vărzăreşti pe Nîrnova şi Tînjeleşti 43, 53.
Istratii, nepotul lui Vasilie Focea; primeşte un suret (sec. XVIII) 91.
Iştioanca Blaj, vinde vie 47.
Itrineşti, sat, < ţ. Neamţ; c. Mărgineni, j. Neamţ> 205.
Iubăneasa, pîrîu, < afluent al Jijiei>; sate pe ~ 1, 85, 285.
Iuraşco din Leucuşiani; se judecă pentru parte din Leucuşani 45, 46.
Iuraşco din Tunguzeni; se judecă şi primeşte întărire pentru ocină din Tunguzeni 268.
Iuraşco din Vlădeşti, fratele lui Costantin Adam 175.
Iuraşco, portar 158.
Iuraşco, se judecă pentru părţi din Doljeşti, Fîrţeşti şi Rusii Blăgoeşti 244.
Iuraşco (Iuraşcu) **Başotă,** pîrcălab de Roman; boier în sfat 78, 80, 81;
<fost> vornic, hotarnic 119;
fost hatman 159, 184, 198, 220, 228.
Iuraşcovici, v. **Onciul Iuraşcovici.**
Iuraşcu, fiul lui Gavril; vinde ocină din Alboteşti 74.
Iuraşcu, logofăt al doilea 228.
Iurşa din Hordineşti, unchiul lui Bîrliga; partea lui vîndută 95.
Iustina, soţia lui Nicolae din Bîrgăoani; cumpără şi primeşte întărire pentru jumătate din Crăeşti 182.
Ivan, bunicul lui Druţu, al lui Andreica ş.a. 95.
Ivan, prisăcar de la Hlincea al m-rii Aron vodă 48.
Ivana, soţia lui Stoica fost armaş 70, mama Aniţei 71.
Ivanco, sulger, strămoşul lui Pătraşco 21.
Ivaşco Cîrjeu 280.
Ivăneşti, sat, < ţ. Vaslui; c. ~, j. Vaslui>; părţi vîndute şi dăruite lui Mirăuţă Coşescul pîrcălab, întărite 200; ocini vîndute de Efrim aceluiaşi 215, 216.
Iveşti, sat, ţ. Tutova; < c. ~, j. Vaslui> 165, 172.
Ivloghie, v. **Evloghie.**
Ivul, v. **Eremia Ivul.**
Izbiştea, sat, ţ. Orhei; < azi R. S. S. Moldovenească, Izbeşti, c. Cruglic, r. Dubăsari>; împărţit între nepoţii Agahiei şi ai Chirenei Zberoaie 168 şi întărit acestora 208, 210, 220.
Izvorul Puturos, top.; în hotarul satului Meleşăuţi 99.
Izvorul Rece, top.; în hotarul satului Meleşăuţi 99.

Î

Înălţarea, hram, v. **Galata,** m-re.
Îndreica, v. **Andreica.**
Îngustele, top. la Vîrtop 101.

J

Jăcicani, sat, < pe Bistriţa, ţ. Neamţ; j. Bacău> 180.
Jevreni, sat, < ţ. Trotuş; azi Viişoara, c.s. Ştefan cel Mare, m. Gheorghe Gheorghiu-Dej, j. Bacău> 109.
Jibrascu, tatăl Frăsinei 110.
Jideşti, sat, ţ. Neamţ; < contopit cu Dochia, c. Girov, j. Neamţ>; dăruit de Damian şi soţia sa m-rii Secul şi întărit acesteia 129.
Jigoranul, tatăl Annei 46.
Jijia, rîu, < afluent al Prutului>; sate pe ~ 18, 184, 238, 293, C; mori şi vaduri de mori pe ~ 150, 238.
***Joldeşti** (Şoldeşti), sat, ţ. Putna, < pe Valea Putnei; j. Vrancea>; pămînturi vîndute de Todosie, fiul lui Arion Chichil, lui Pătraşco cămăraş 33, 35.
Jora, v. **Gheorghe ~** şi **Ionaşco ~.**

L

Lamba, pîrcălab de Neamţ 32.
Laor, fiul Mariţei din Roşiori; vinde ocină din Popeşti 56, 58.

www.dacoromanica.ro

Larion, diac; scrie acte domneşti 72, 264.
Larion < din Dărmăneşti>; vinde curătură la Straja 8.
Larion, nepotul lui Pîntea ş.a.; vinde ocină din Săoani 13.
Larioneşti, sat, < ţ. Soroca; azi R. S. S. Moldovenească, Arioneşti, c. ~, r. Donduşani>; dăruit de Eanache postelnic m-rii Sf. Sava şi întărit 134.
Laslău, deal la Cotnari; vie de la ~ vîndută de Gheorghe Preabici şi soţia sa lui Toma postelnic 105.
Latele, top. la Vîrtop 101.
Lazorovici, v. **Ionaşco Lazorovici.**
Lazor din Dragomireşti 116.
Lazor, fiul lui Neacşu, fratele lui Ion; vinde părţi din Horgeşti şi Năneşti I.
Lazor, popă din Dumeşti 291.
Lazor, se judecă pentru un loc din hotarul Codăeştilor 218.
Lazor, tatăl lui Ilea 261.
Lazor, ţigan, fiul lui Simion, frate cu Avram, Bulboacă, ş.a.; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor acestuia H.
Lazor Bătie, vinde o vie 197.
Lazor Bîtcovici, tatăl lui Ionaşco şi al lui Condrea 162.
Lazor Farmachie (Fărmachie), vornic 288, 289.
Lazor Moţoc din Movileni 283, 297.
Lăcustă, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Lăiteni, sat < ţ. Bacău; Letea Veche, c.s. ~, m. Bacău, j. Bacău> 4.
***Lăleşti,** sat, < ţ. Neamţ; lîngă Girov, c. ~, j. Neamţ>; în hotar cu satul Căcăceni 186, 196.
Lăpuşna, tîrg, < azi R. S. S. Moldovenească, s. ~, c. ~, r. Kotovsk> 268, 283.
Lăpuşna, ţinut; sate din ~ 167, 207, 209, 210.
< Lăpuşneanu>, v. **Alexandru <Lăpuşneanu>,** domn.
< Leoa>, v. **Dumitru < Leoa>.**
Lepădat, vornic de poartă 67, 73.
Leţe, v. **Vasile Leţe.**
***Leucuşiani,** sat, pe Bîrlăzel, ţ. Vaslui; < lîngă Armăşeni, c. Băceşti, j. Vaslui>; judecată pentru parte din ~ între Postolache vistier cu soţia şi Strătulat, Iuraşco ş.a. 45, 46.
***Leuteşti,** sat < pe Valea Albă, ţ. Neamţ; j. Neamţ> 242.
Licioaia, mama lui Moţoc diac 249.
Liciul din Duşăşti; în pricină pentru o ocină F.
Liciul, popă din Galbeni 34; act scris în casa lui ~ 30.
Liciul, fost ureadnic, socrul lui Ştefan; cumpără ocină din Borăşti 291.
***Lieşti,** sat, < ţ. Vaslui; lîngă Ştioborăni, c. Soleşti, j. Vaslui>; loc de prisacă din ~ schimbat de Dumitru fost vornic cu ginerele său, Mihalache, pentru un loc de prisacă de la Coropceni 159.
Lipovăţ, pîrîu, < în satul Lipovăţ, c. ~, j. Vaslui>; loc pe ~ 166.
Loghin din Codăeşti; se judecă pentru un loc din hotarul Codăeştilor 218.
Loghin, ţigan, fiul lui Danciul, frate cu Guguian şi cu Gligorie; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor acestuia H.
Logofeteni, sat, ţ. Iaşi; < azi R. S. S. Moldovenească, c. Năvîrneţ, r. Făleşti>; dăruit de Moise Movilă voievod lui Pătraşco Ciogolea logofăt al treilea, fratelui său Miron şi tatălui lor 78.
Lola, vinde ocină din Todereşti 253.
Lontie Turcu, cumpără ocini din Băceşti 178.
Lorinţi Barta 47.
Lozeni, sat, < ţ. Hîrlău; Lozna, c. Dersca, j. Botoşani> 92.
Luca Fuştele, ginerele lui Zosin; se judecă pentru jumătate din Rusi 245.
Luca Nanotă, stolnicel, fiul lui Petre Nanotă; vinde parte din Horgeşti I.
Luca Plotun, popă; vinde ocină din Milcineşti 269.
Lucăceni, sat, < ţ. Hotin; azi R. S. S. Ucraineană, c. Nelipăuţi, r. Chelmenţi> 208.
Luchian, popă din Cotnari 283.
Luchiian, diac; vinde parte din Vîrtop 100.
Lucoci, uricar 33.
Lucoci, tatăl lui Vîrlan 107.
Lucriţa, soţia lui Andrei fost armaş; vinde ocină din Şendreşti 65.

www.dacoromanica.ro

*__Ludeşti__, sat, < ţ. Vaslui; în Bîrzeşti, c. Ştefan cel Mare, j. Vaslui>; judecată pentru ocină din ~ între Nicoară ş.a. şi Costantin spătărel 169.
Luna din Năvrăpeşti; vinde ocină 235.
Lupan, judecată pentru partea lui ~ din Borăşti 291.
Lupaşco Bucium, spătar, fiul lui Gligorie Bucium 186; primeşte întărire pentru părţi din Horgeşti şi Năneşti I.
Lupăceasa, top. la Făurei 294.
<Lupul>, v. şi **Vasile < Lupul>**, domn.
Lupul, aprod din Bărboşi 31, 34.
Lupul, fiul lui Vasilie Grumaz; se judecă pentru satul Măcicăteni 150.
Lupul, tatăl lui Boboc 219.
Lupul, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Lupul, ţigan, fiul lui Bărlibaş; dăruit şi întărit lui Neaniul vornic de gloată 284.
Lupul, ţigan, fiul lui Cobăleanul; dăruit şi întărit lui Neaniul vornic de gloată 284.
Lupul, vornic, tatăl lui Gheorghie 167, 220.
Lupul Bogza 100.
Lupul Ghianghea, fiul lui Ghianghea fost mare logofăt ; se judecă pentru jumătate din Volcineţ 279; cumpără şi primeşte întărire pentru ţigani *II*.
Lupul Popăscul, fiul Avrămiei; se judecă pentru satul Cîmpulung 87.
Lupul Prăjescul, clucer (cliucinic) mare, fost ~, ginerele lui Ghianghea mare logofăt 70, 126, 184, 213, 228, 252, 282, D, ; hotarnic 138; primeşte danie satul Ruginoasa 59; cumpără ocini din Săoani, Băloşeşti ş.a. 13, 73, 267, 283, 297; se judecă pentru un loc din hotarul tîrgului Şcheia 173.
< Lupul> Stroici, logofăt mare, tatăl lui Ionaşco Stroici 151, 211; hotarnic 242; primeşte zălog satul Cîmpulung 87.

M

Macovei, popă din Şerbăcani 270.
Macsimilian, fratele lui Vasilie Banul; primeşte întărire pentru jumătate din Căcărădzéni 257.
Madonniia, mama lui Tudoraşcu 227.
Maftei, v. şi **Mateiu, Matheiu, Mătei.**
Maftei din Buciumi 34, 58.
Maftei (Mafteiu, Matei, Mathei) din Galbeni, fratele lui Toma Birtoc 31, 34; vinde ocină din Tuleşti 30.
Maftei (Mafteiu) **Hociungu,** bunicul Sorei, al Agafiei şi al lui Simion 34, 55, 57; vinde ocină din Popeşti 58.
Mafteiu, fiul lui Rusu, fratele lui Condre; dăruieşte părţi din Mînzaţi şi Hăruleşti 277.
Magda, fiica Tudosiei, nepoata lui Gavrilaş logofăt 95.
Magdalina, v. şi **Măgdălina.**
Magdalina, călugăriţă, fiica lui Vasilie Focea 91.
Magdalina, fiica Titei, mama lui Gavril 180.
Magdalina, ruda lui Onciul; se judecă pentru Cumpăneşti, Burani ş.a. 219.
Malai, v. şi **Mălaiu.**
Malai din Senăcîuţi 208.
Malcoci, pîrcălab; se judecă pentru un inel de aur 144.
Malici, v. **Condrea Malici.**
Manaica, ruda lui Procop; se judecă pentru părţi din Horbineşti 95.
Mancăşi, v. **Gheorghii Mancăşi.**
Manciul, v. **Pătraşco Manciul.**
Manea, pitar; vinde loc de casă din Hăsnăşeni 175.
Manolachi, vameş; zălogeşte vie de la Copou 256.
Manoli 200.
Marco din Buciumi 34.
Marco din Buciumi; îşi dă ocina pentru o datorie 34.
Marco din Pădureni 34.
Marco din Popeşti 34.
Marco, tatăl lui Costin 34.
Marco, vecin al m-rii Pobrata; fugit şi stabilit în Drăguşani 240.
Marco Pepelea, fost logofăt, unchiul lui Sturza diac; cumpără părţi din Şendreni şi Tîlhăreşti 39.
*__Marcoviciani__, sat, < pe Bîrlad, ţ. Vaslui; lîngă Dumeştii Vechi, c. Dumeşti, j. Vaslui> 45, 46.

www.dacoromanica.ro

Marcul din Petreşti C.
Marcul Noroce, tatăl lui Ion 83.
Mareş, vătaf 180.
Marghita, locuri de casă din Săoani răscumpărate de la ~ 13.
Maria, v. şi **Măria, Măriia.**
Maria (Măriia), fiica Măguţei, sora lui Ghiorghie Roşca vistier şi a lui Vasilie Roşca vornic; primeşte întăriri pentru părţi din Izbiştea, Pietrosul ş.a. 167, 207.
Maria, soţia lui Scărlet; se judecă şi primeşte întărire pentru Zorileni 191, 213.
Maria Chiriţoaia, soţia lui Dumitrachi Chiriţă postelnic; dăruieşte m-rii Bisericani satul Vînători 23, 80, 122, 126.
Marica, Mariica, v. şi **Mărica, Măriica.**
Marica, mama lui Iordachie, a Florinţei şi a Fragăi 167.
Marica, soţia lui Savin; cumpără şi primeşte întărire pentru parte din Căpoteşti 183.
Mariica, soţia lui Gligorie vornic; vinde o jumătate din Crăeşti 182.
Marina (Mărena), fiica lui Fătul, nepoata Chirinei Zberoaia; primeşte întărire pentru părţi din Izbiştea, Pietrosul ş.a. 167, 220.
Marina, fiica lui Petrică, nepoata lui Toader şi a Anuşcăi; dăruieşte partea sa din Mogoşeşti 52.
Marinca, v. şi **Mărinca.**
Marinca, fiica Nastasîei, soţia lui Dumitraşco Fulger; primeşte întărire pentru părţi din Tămăşani şi Răchiteni 75.
Mariţa din Roşiori, mama lui Istratie, a lui Laor şi a lui Hărea 56, 58.
Marta, fiica Ilenei, nepoata lui Tudoran paharnic; vinde ocină din Strîmba 115.
Marta, mama lui Dumitru H.
Martin, soţul Ursei; vinde vie de la Dric 200.
Maruşca, mătuşa lui Toma 183.
Mateiaş, v. şi **Gavrilaş Mateiaş.**
Mateiu, v. şi **Maftei, Mătei.**
Mateiu, aprod din Mirceşti; hotarnic 230.
Mathei, v. şi **Maftei.**
Matheiu din Căţeleşti 58.
Matheiu din Popeşti 58.
Maximiian, v. **Macsmiian.**
Maxin, diac; scrie zapis 259.
Maxin, fiul lui Isăilă; vinde ocină din Buciumi 34.
Maxin, fiul Palaghiei, nepotul Cernei din Bilăeşti; vinde ocină din Buciumi 31, 34.
Măcicăteni, sat, < ţ. Hîrlău; Măşcăteni, c. Albeşti, j. Botoşani>; judecată pentru ~ între Ionaşco Dobrenchi şi rudele sale şi Burăleanul şi rudele sale 150.
Măcişeni (Măcişani, Măcişăni), sat, ţ. Covurlui; < Măcişeni, c. Corni, j. Galaţi>; vîndut de oamenii din ~ lui Curt Celebi, hotărnicit 260.
Măgdălina, v. şi **Magdalina.**
Măgdălina, bunica lui Sava 291.
Măgdălina, mama Floarei 114.
Măgură, pe Putna, < ţ. Putna; în hotarul satelor Găgeşti, c. Boloteşti, şi Vităneşti, c. Ţifeşti, j. Vrancea> 185.
Măguri, sat, < ţ. Dorohoi; în Ibăneşti, c. ~ , j. Botoşani> 92.
Măguţa, mama lui Gheorghie Roşca vistier, a lui Vasilie Roşca vornic şi a Mariei 167, 207.
Mălaiu, v. şi **Malai.**
Mălaiu, v. şi **Simion Mălaiu.**
Mălaiului, groapa ~ ; punct pe hotarul satului Siliştea *I.*
Mălăeşti (Mălăeşte), sat, < ţ. Iaşi; c. Gropniţa, j. Iaşi> 18, 293.
Mălina, ţigancă, fiica lui Dărăban, sora Gaftonei; întărită lui Ionaşco Prăjescul şi fraţilor săi H.
***Mălineşti,** sat, < ţ. Vaslui; lîngă Armăşeni, c. Băceşti, j. Vaslui>; livadă întărită lui Postolache şi soţiei sale, Sora 46.
Mămălac, bunicul lui Toader 283.
***Mănăeşti,** sat, pe Bîrlad, în gura Idriciului, ţ. Fălciu; < lîngă Gara Roşieşti, c. Roşieşti, j. Vaslui>; cumpărat de la Coste, fratele lui Hrean, de Ionaşco Avram şi întărit acestuia H.
Mănăileşti, sat, < ţ. Lăpuşna; azi R. S. S. Moldovenească; Văsieni, c. ~, r. Kotovsk>; judecată pentru ~ între Panăş ş.a. şi Ilie, fiul lui Onciul, ş.a. 219.

www.dacoromanica.ro

Mănăstirea de peste Bistriţa, v. < Văleni>, m-re.
Mărciască, partea ~, trup de moşie din Dărăşti şi Hălăreşti 277.
Mărcescu, tatăl lui Nicoară din Ceucani 277.
Mărena, v. **Marina.**
Măreşeşti, sat, < ţ. Putna; or. Mărăşeşti, j. Vrancea> 109.
Măreţei, sat, ţ. Suceava; < Măriţei, c. Dărmăneşti, j. Suceava>; jumătate din ~, cu vecini, cumpărată de Evloghie episcop de Rădăuţi şi dăruită surorii sale Ana 99.
Mărgineni, sat, < ţ. Bacău; ~ Răzeşi şi ~ Munteni, contopite sub denumirea Mărgineni, c.s. ~, m. Bacău, j. Bacău> 4.
Măria, v. şi **Maria, Măriia.**
Măria, fiica Armancăi, sora Părascăi, nepoata Mărincăi; vinde ocină din Dănceşti 280.
Mărica, Măriica, v. şi **Marica, Mariica.**
Mărica, dăruieşte ţigani Episcopiei de Roman 243.
Mărica, fiica Dochiei, nepoata lui Gavril Dinga; vinde ocini din Forloeşti şi Ungheni 278.
Mărica, fiica Sorcăi; vinde ocină din Horbineşti 95.
Mărica, mama lui Gheorghie din Volcineţ 208.
Mărica, mama lui Ursul 39.
Mărica, nepoata lui Ivan; vinde ocină din Horbineşti 95.
Mărica, sora lui Crăciun, nepoata lui Toader; vinde ocină din Horbineşti 95.
Mărica, sora lui Ion Burliga, nepoata lui Ivan; vinde ocină din Horbineşti 95.
Mărica, soţia lui Gheorghe Preabici, fiica lui Albotă; vinde vie de la Cotnari 103.
Mărica Hăbăşasca, fiica lui Ştefan vornic; împarte cu Nastasie satul Şătrăreni 184.
Măriia, v. şi **Maria, Măria.**
Măriia, fiica Marinei, nepoata lui Fătul, strănepoata Chirenei Zberoaia; primeşte întărire pentru părţi din Izbiştea, Pietrosul ş.a. 167.
Măriia, fiica lui Obreaj Ţigan; vinde ocină din Todereşti 253.
Măriica, fiica Sofroniei, nepoata lui Cozma vătaf; vinde jirebie din Petiia Mare 86.
Măriica, străbunica Anei şi a Palaghiei 283.
Măriica Roşculeasa, dă un rest de bani pentru o cumpărătură din Săpoteni 76.
Mărinca, v. şi **Marinca.**
Mărinca, fiica Teclei, nepoata Mărincăi; vinde partea bunicii ei din Dănceşti 280.
Mărinca, mama Teclei şi a Armancăi, sora lui Ona Baci; partea ei din Dănceşti vîndută 280.
Mărtureii, top. în braniştea Bohotin; punct pe hotarul unui loc întărit m-rii Dobrovăţ 230.
***Măşceni,** sat, < ţ. Soroca; azi R. S. S. Moldovenească, între obîrşia Căinarului şi Nistru, r. Donduşani>; dăruit de Ianache postelnic m-rii Sf. Sava şi întărit 134.
Măteeşăscul, v. **Neculai Măteeşăscul.**
Mătei, v. şi **Maftei, Matei.**
Mătei, popă din Mirceşti, fiul lui Cernea; vinde loc de prisacă din Valea Corbului 212.
Măteiaş, popă, tatăl lui Andrei, al lui Fădor ş.a.; primeşte un rest de bani pentru ocină din Săpoteni 76; se judecă pentru parte din Săpoteni 77.
Măteiu din Puţăni; martor hotarnic 260.
Mătiaş, logofăt, bunicul lui Dumitraşco 163.
Mătiian din Dînceni C.
Mătiuţ, sat, < ţ. Soroca; azi R. S. S. Moldovenească, Mateuţi, c. ~, r. Rezina>; dăruit de Ianache postelnic m-rii Sf. Sava şi întărit 134.
Mecea bătrînul, bunicul lui Costantin 248.
Mecea, tatăl lui Costantin 248.
Mechea, tatăl lui Ghiorghii şi al lui Apostol 239.
Mecica din Scînteia 229.
Medeiu, tatăl lui Grozav 180.
Meftodie din Poşorcani 288.
Meica, v. **Mihalcea Meica.**
Melentiana, partea ei din Vlădini oprită 149.
Meleşăuţi, sat, < ţ. Suceava; Milişăuţi, c. Badeuţi, j. Suceava>; satul, cu

www.dacoromanica.ro

vecini, cumpărat de Evloghie episcop de Rădăuţi şi dăruit surorii sale, Ana 99.
Meletie, egumen al m-rii Coşula 106.
Melintie, fiul popii Chiril; dăruieşte ocina sa din Torceşti 142.
Melintie, fiul Urîtei, nepotul Avrămiei; vinde ocină din Băiceni 73.
Merciucani, sat, ţ. Tutova; < contopit cu Iveşti, c. ~, j. Vaslui> 165, 172.
Meşeteşti, v. **Muşăteşti,** sat.
Miclăuşeni, sat, ţ. Dorohoi; < contopit cu Carasa, c. Corlăteni, j. Botoşani> 92; judecată pentru ~ între m-rile Suceviţa şi Hangul 79.
***Miclăuşeni,** sat, < ţ. Hîrlău; probabil lîngă Deleni, c. ~, j. Iaşi> 18, 293.
Miclăuşeni, sat, < ţ. Roman; c. Butea, j. Iaşi> 267, 283; stăpînul satului împresoară un loc din hotarul tîrgului Şcheia 173.
Miclescu, v. **Alecu Miclescu.**
Micleşti, sat, < ţ. Vaslui; c. ~, j. Vaslui> 143.
Micul din Ţăpăloşéni 221.
Micul, tatăl lui Ionaşco Văleşte 279.
Micul, vinde jumătate din Giurcani H.
Mierăuţă, v. şi **Mirăuţă.**
Mierăuţă Cioruş din Şerbeşti 145.
Mierăuţă (Mirăuţă) **Hraniţă** (Hranici), sulger mare 67,70, 73; fost mare sulger 184, 186; vinde ocină din satul Buoreni 38.
Mihai, fost pitar; creditor 39.
Mihai, popă din Păuneşti 253.
Mihai, sluga lui Curt Celebi; transmite o poruncă domnească 260.
Mihail, diac; scrie act domnesc 44.
Mihail din Boşani 180.
Mihail, popă din Vaslui 200.
Mihail Bucur din Bereşti 34, 55, 57.
Mihail Bucur din Pădureni 30, 34.
Mihail Fortuna, postelnic mare 67, 70; boier în sfat 78, 80, 81.
Mihaiu Ungurul, cumpără părţi din Băloşeni 18, 293.
Mihalache Sturza, vornic; ia suretul satului Obrejeşti (menţ. tîrzie) 49.
Mihalcea 212.
Mihalcea, diac; scrie act domnesc 124.
Mihalcea, fiul lui Hărcul din Săcăreni 116.
Mihalcea, fiul lui Sava brănişter din Şerbeşti; schimbă loc din Lieşti pentru altul din Coropceni, al lui Dumitru fost vornic 159.
Mihalcea Durac, căpitan; cumpără loc de moară C.
Mihalcea Meica din Vicoleni; se înţelege pentru un iaz cu egumenul şi soborul m-rii Coşula 106.
Mihaşco Cornaci, diac, fiul popii Cornaci din Dersca; primeşte întărire pentru ocină din Dersca 227, împuternicit să-şi aducă vecinii fugiţi din Dersca şi Sinăuţi 247.
***Mihăeşti,** sat, < ţ. Suceava; lîngă Miteşti, c. Miroslăveşti, j. Iaşi> 242.
Mihăiasa, v. ***Todosia Mihăiasa.***
Mihăil, v. şi **Mihail, Mihil.**
Mihăil din Sîrbi 280.
Mihăilaş < **Moghilă**>, domn al Moldovei; trecut în pomelnicul m-rii Hangul 79.
Mihăilaşea, sat, < ţ. Orhei; azi R. S. S. Moldovenească, Mihăilaşa, c. Teleneşti, r. Lazovsk>; al lui Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos 200.
Mihăilă 146, 147.
Mihăilă, bunicul lui Toader şi al Tudorei 146.
Mihăilă, croitor de la săorie 239.
Mihăilă din Popeşti, fiul lui Drăgan, nepotul lui Erimia Hociungu; vinde ocină din Popeşti 19, 58.
Mihăilă din Unguraşi 204.
Mihăilă, partea lui ~ din Cîndeşti vîndută m-rii Bisericani 146.
Mihăilă Umbrar, se judecă pentru seliştea Milcineşti 269.
Mihăilescul, v. **Sămion Mihăilescul.**
Mihil (Mihăil) din Ţuscani; primeşte întărire pentru parte din Ţuscani 110.
Mihil Năsoescul 146, 147.
Mihnea, v. **Radul Mihnea.**
Mihul, v. **Dumitraşco Mihul.**
Mijloce, top. la Vîrtop 102.
***Milcineşti** (Milceneşti), selişte, ţ. Cîrligătura; < lîngă Popeşti, c. ~, j. Iaşi>; dată în schimb de m-rea Voroneţ lui

www.dacoromanica.ro

Ionaşco Jora vornic pentru seliştea Muşinţi 237, 262, 263, 269.
Mimari, v. **Ionaşco Mimari.**
Minea, bătrîn din Orhei; strămoş al lui Ursul fost vătav B.
Minta, sora lui Zaharia; vinde ocină din Dersca 227.
Mirăuţă, v. şi **Mierăuţă.**
Mirăuţă din Băloşeşti 214.
Mirăuţă, sulger D.
Mirăuţă (Merăuţi) Coşescul, pîrcălab, fiul lui Ionaşco Coşăscul; cumpără ocini din Ivăneşti 200, 216.
Mirca, v. **Gavril Mirca.**
Mircea, nepoţii lui ~ cumpără parte din Căpoteşti 183.
Mirceşti, sat, pe Bîrlad, ţ. Fălciu; < lîngă Gara Roşieşti, c. Roşieşti, j. Vaslui>; în hotar H.
Mirceşti, sat, < ţ. Vaslui; c. Tăcuta, j. Vaslui> 212, 230.
Miron, călugăr din Cureni; are zi de judecată pentru ocină din Cureni 139.
Miron din Carapciu; hotarnic 22.
Miron, fratele lui Ştefan; vinde ocină din Băceşti 178.
Miron, nepotul lui Eremia, strănepotul Stancăi; vinde ocină din Săoani 267, 283.
Miron, şoltuz de Dorohoi 92.
Miron Barnovschi (Barnovschie, Bărnovschi, Bărnovschie) **Moghila,** domn al Moldovei, unchiul lui Moise Movilă; dăruieşte sate 92, 150; cumpără sate 21, 42; ia cu sila sate 75, 79 zălogire în zilele lui ~ 144; domnia lui ~ — termen pentru prescrierea dreptului de strămutare 168, 192, 240, 246; acte de la ~ 3, 12, 69, 80, 81, 105, 131, 137, 162, 173, 185, 186, 190, 194, 196, 211, 217, 251, 266, 272, 273, A.
Miron Boldescu (menţ. tîrzie) 49.
Miron Ciogolea, fratele lui Pătraşco Ciogolea logofăt al treilea; primeşte danie satele Duşmanul Mare, Duşmanul Mic, ş.a. 78.
Misăhăneşti, sat, < ţ. Roman; Misihăneşti, c. Roşiori, j. Bacău>; parte cumpărată de Avram de la Gheorghe vistier şi întărită lui Ionaşco Avram H.
Mirun, pămînturile lui ~ din Vîrtop alese 102.
Miteşti, sat, < ţ. Suceava; c. Miroslăveşti, j. Iaşi> 242; vecini din ~ ai m-rii Moldoviţa, fugiţi 140.
Mitoh, top.; punct pe hotarul satului Siliştea *I.*
Mitrofan, episcop de Roman; participă la hotărîri luate de domn şi sfat 188; primeşte întărire pentru ţiganii Maricăi 243.
Mîndreşti, sat, (ţ. Covurlui; c. Valea Mărului, j. Galaţi>; în hotar cu satul Măcişeni 260.
Mîndroaia din Todereni, sora lui Crăciun, a lui Ifrim ş.a.; primeşte întărire pentru Todereni 11; vinde ocină din Todereni 221.
Mînjea, v. **Giurgea, ~ Ionaşco ~** şi **Şteful ~**.
Mînjeşti, sat, < ţ. Cîrligătura; c. Mogoşeşti, j. Iaşi>; în hotar cu Văcoteşti 251.
Mînjina, pîrîu; hotar al satului Măcişeni 260.
Mînzatul, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Mînzaţi, sat,< ţ. Tutova; Mînzaţii de Jos şi ~ de Sus, contopite sub denumirea de Mînzaţi, c. Alexandru Vlahuţă, j. Vaslui>; parte din ~ dăruită de Condre şi Mafteiu, fiii lui Rusul, lui Simion Gheuca mare medelnicer 277.
Mîrdan, v. **Vasile Mîrdan.**
Mîrza din Iaşi 114.
Mîrzea, străbunicul lui Vasilie şi al lui Dumitru 229.
Mîrzoaia, pîrîu la Dragomireşti, < afluent al Lăpuşnei> 116.
Mîţul, v. **Păcurar Mîţul.**
Moghila, v. **Costantin ~**, **Gheorghe ~**, **Ieremia ~**, **Mihăilaş ~**, **Miron Barnovschi ~**, **Moise ~**, **Simion ~** şi **Movileşti.**
Mogîldea, fost vornic 49.
Mogîldea, v. **Simion Mogîldea.**
Mogîldia cel bătrîn; face schimb de ţigani cu m-rea Pobrata 241.

www.dacoromanica.ro

Moglan, se judecă pentru satul Oglindzi 157.

Mogoşea, rudă cu Tiron şi Gheorghi 95.

Mogoşeşti, sat, ţ. Cernăuţi; < azi R.S.S. Ucraineană, nume schimbat în Bairaki, c. ~, r. Hliboca, reg. Cernăuţi> 51; parte din ~ dăruită de Marina, fiica lui Petrică, lui Gavrilaş fost mare vornic 52.

Moimăscul, vezi **Ştefan Moimăscul.**

Moisa din Dînceni C.

Moise (Moisă, Moisăi, Moiseiu, Moisi)

Moghila (Movilă), domn al Moldovei; dăruieşte sate, vecini ş.a. 1, 21, 37, 44, 78, 187, 287; întăreşte veniturile unei băi 37, sate, vecini, ţigani ş.a.: *passim*; dă cărţi de apărare 48, 72, 84; acordă scutiri 5, 10, 16; acordă mitropolitului dreptul de a aplica pedepse 36; dă porunci 4, 6, 20, 27, 29, 61; sat hotărnicit în zilele lui ~ 258; ocini schimbate în zilele lui ~ 41; acte de la ~ 131, 132, 136, 141, 170, 206, 211, 217, 231, 232, 242, 251, 266, 272, 273, 277, 278, 284, 285, 295.

Moisei, bunicul lui Trohin 259.

Moiseiu, fiul lui Ioan; vinde ocină din Ivoeşti 154.

Moişa, pîrîu, < afluent al Rîşcăi>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.

Moldova, rîu, <afluent al Siretului> 44; sate pe ~ 38, 80, 213, 223; locuri de moară pe ~ 81,211; poieni cu fîneţe rupte de ~ 242.

Moldova, ţara ~ : *passim*.

Moldoviţa, m-re, < ţ. Suceava; în s. Vatra Moldoviţei, c. ~, j. Suceava>; primeşte întărire pentru Văculeşti 9, scutire pentru posluşnici 6, împuternicire să-şi strîngă vecinii fugiţi 140.

Molna, pîrîu, < afluent al Sascăi>; loc de moară pe ~ 44.

Moruz, v. **Dimitrie Moruz.**

* **Motăşeni,** selişte, pe Stavnic, ţ. Cîrligătura; < lîngă Mînjeşti, c. Mogoşeşti, j. Iaşi>; dăruită de Toader ceaşnic m-rii Rîşca 251.

Moţoc, v. şi **Gheorghe ~, Iacov~, Lazăr ~, Nicoară ~.**

Moţoc, diac; se judecă pentru ocină din Ţibiriha 249.

Moţoc din Străoani 33.

Movilă, v. **Moghila.**

Movileni, sat, < ţ. Roman; c. Heleşteni, j. Iaşi> 283, 297.

Movileştii, neam; vînd jumătate din satul Pietriş 150; satul Dumeni al ~ 285.

Munceii, poiană, < pe Cracău, ţ. Neamţ; j. Neamţ>; judecată pentru ~ între Nichifor călugărul cu fiul său, Ursul diac, şi Gheorghiţă cu fratele său Ştefan 28, 29; întărită lui Ursul diac 195.

Muncel, sat, ţ. Roman; < Muncelu Durii, azi Muncelu, c. Ion Creangă, j. Neamţ>; prisăci cu livezi din ~ vîndute de Ursul ş.a. lui Irimia Vernav diac 83.

Muncelul (Muncei), munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.

Muncelul Mare, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.

Munteanul, v. **Ştefan Munteanul.**

Mura, ţigan, fiul lui Văscan; întărit lui Ionaşco Avram H.

Murgoci, cumnatul lui Simion Mogîldea; cumpără şi primeşte întărire pentru jumătate din Sloboziani 164.

Murgoci din Torceşti, tatăl lui Damian 142.

Murguleţ, v. **Irimia ~** şi **Ştefan ~.**

Mustafa Celebi, turc; se judecă pentru vii de la Copou 256.

Mustea, v. şi **T< oader> Mustea.**

Mustea, pîrîu, <ţ. Neamţ>; hotar al braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.

* **Muşăteşti** (Meşeteşti), sat, < ţ. Neamţ, pe valea Rîşcăi; j. Neamţ> 98, 274.

Muşinţii, selişte, ţ. Suceava; < Muşeniţa, c. ~, j. Suceava>; schimbată de Ionaşco Jora cu seliştea Milcineşti a m-rii Voroneţ 237, 262, 263, 269.

N

Nacazoe, v. **Ştefan Nacazoe.**

Nacul 99.

Nacul, cojocar din Şchiopeni 288.

www.dacoromanica.ro

Nacul din Buoreni; zălogeşte ocină 40.
Nacul, fiul Oanei, nepotul lui Toader sulger, strănepotul lui Hărbor postelnic; se judecă şi primeşte întărire pentru ocini din Vărzăreşti pe Bîc, Vărzăreşti pe Nîrnova şi Tînjeleşti 43, 53.
Nacul, se judecă pentru seliştea Milcineşti 269.
Nacul Brut, fiul lui Brut; cumpără ocini din Năvrăpeşti 233, 234; se judecă şi primeşte întărire pentru ocină din Năvrăpeşti 235.
Nanotă, v. **Luca** ~ şi **Petre** ~.
Nasta, mama lui Pătraşco 21.
Nastasăia, v. şi **Năstăsia**.
Nastasia, bunica lui Zosin 245.
Nastasia, fiica lui Gavril; vinde ocină din Ivoeşti 154.
Nastasia, fiica Mariicăi; vinde jirebie cu case din Petiia Mare 86.
Nastasia, mama Anei şi a Titianei 164.
Nastasia, nepoata lui Pintea, a Ruscăi şi a Sorcanei; vinde ocină din Săoani 13.
Nastasia, soţia lui Arsenie fost logofăt; cumpără şi vinde satul Răuceşti 3.
Nastasia Secheloae, se judecă şi primeşte întărire pentru jumătate din Rusi 245.
Nastasie, călugăr de la m-rea Suceviţa; vinde vie de la Cotnar 295.
Nastasie (Năstăsie), fiica Irinei; împarte cu Marica Hăbăşasca ş. a. satul Şetrăreni 184.
Nastasiia, soţia lui Dămian; dăruieşte m-rii Secul satele Ruşciori şi Jideşti 129.
Nastasiia, ţigancă; dăruită de către Maria Episcopiei de Roman 243.
Nastasiia (Nastasîe) Vrăbioaie, soţia lui Vrabie postelnic 261; se judecă pentru părţi de ocină din Berezeni 105.
Nastasîe, fiica Ciurei; vinde un pămînt din Ghigoeşti 68.
Nastasîe, fiica lui Gheorghii din Săcueni, sora lui Vasîli; vinde fîneţe din Scurteni, Zărneşti şi Perperic 83.
Nastasîe, fiica lui Gliga Hrincoviciu, nepoata lui Franţiian Hrincoviciu şi a lui Toader Bucotco clucer 75.
Nastasîe, fiica lui Ursul; vinde ocină din Muncel 83.
Nastasîia, *mama Marincăi* 75.
Nastasîia, soţia lui Gheorghie Arapul fost mare sulger; cumpără parte din Aldeşti 104.
Nastasîia, soţia lui Nicoară din Ceucani; vinde ocină din Dărăşti şi Hăruleşti 277.
Nastea, nepoata Nemţeanei; vinde ocină din Săoani 13.
Năneşti, sat, ţ. Agiud; ‹ c. Parincea, j. Bacău›; părţi cumpărate de ‹ Condrea› Bucium şi întărite nepotului său, Lupaşco Bucium spătar I.
Năsoescul, v. **Mihil Năsoescul**.
Năstăsia, v. **Nastasia**.
Năşcoe din Meşeteşti; se judecă pentru ocină 98.
Năvală, v. **Ionaşco Năvală**.
Năvrăpăscul, v. **Gheorghie Năvrăpăscul**.
Năvrăpeşti, sat, ‹ ţ. Suceava; contopit cu Miroslăveşti, c. ~, j. Iaşi›; ocini vîndute de Dragoman, Vasilie ş.a. lui Nacul Brut 233, 234, de Ionaşco, Gligorcea ş.a. lui Sanson 235.
Neacşa, soţia lui Sturza pîrcălab, fiica lui Huhulea; vinde o jumătate din Horgeşti I.
Neacşul, fiul lui Isaia, tatăl lui Ion şi al lui Lazor I.
Neagul, nepotul lui Condrea şi al Cîrstinei; se judecă pentru un heleşteu din Horgeşti I.
Neamţ, cetate, ‹ţ. Neamţ›; pîrcălabi de ~ 16, 32, 78, 80, 81, 98, 192.
Neamţ, m-re, ‹ţ. Neamţ; în s. Mănăstirea-Neamţ, c. Vînători-Neamţ, j. Neamţ›; hram 135, 136; primeşte întărire pentru branişte 15, 143, pentru o jumătate din satul Piscul G; în hotar cu m-rea Secul 136; hotarul său 136.
Neamţ, pîrîu, ‹ afluent al Moldovei›; hotar 15, 141.
Neamţ, tîrg, ‹ Tîrgu Neamţ, j. Neamţ›; ureadnic, şoltuzi şi pîrgari 16; tîrgoveţi 130;
hotarul ~ 136; ocolul ~ 130, 135
Neamţ, ţinut; sate din ~ 23, 34, 58, 80, 81, 83, 122, 128, 129, 135, 182, 186, 195, 196, 203, 211, 245, *I*.

www.dacoromanica.ro

Neamţul Mare, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Neaniul din Şerbăcani 270.
Neaniul (Neniul, Nianiul), vornic de gloată 67, 70, 73, 126, 198, 282, D; primeşte danie de la Alexandru Iliaş voievod satul Şărăuţi 69; cumpără şi primeşte întărire pentru ţigani 82, 284, pentru o poiană din satul Tomeşti 231; îndeplineşte o poruncă domnească 92; vrea să cumpere seliştea Milcineşti 262.
Nebojatco (Nebojatcoe), socrul lui Costantin 18, 293.
Nechifor, călugăr (Nechita diac); se judecă pentru poiana Muncei 28, 29.
Nechifor, chihaie 142.
Nechifor, păhărnicel din Şerbeşti 100.
Nechita, v. şi **Ursul Nechita.**
Nechita, diac, v. **Nechifor**, călugăr.
Nechita 146, 147.
Nechita din Aldeşti 30.
Nechita din Bulbucani 18, 293.
Nechita din Săoani; vinde ocină 13.
Nechita din Şerbăcani; dă mărturie 270.
Nechita, fiul lui Sava; se judecă pentru poieni 241.
Nechita, vătaf de aprozi 239.
Necoară, v. şi **Nicoară.**
Necoară din Cureni; are zi de judecată pentru ocină din Cureni 139.
Necola, fiul popii din Fereşti 93.
Necula, v. şi **Nicula.**
Necula, diac; se judecă şi primeşte întărire pentru ocină din Pogoceni 91.
Necula din Ionăşeşti 253.
Necula, ţigan; întărit m-rii Secul 124.
Neculachi, stolnic 159.
Neculae, Neculai, v. şi **Nicolae, Nicolai.**
Neculae (Neculai, Niculai) **Sechil** (Seachil), fost cupar; se judecă şi primeşte întărire pentru jumătate din Rusi 245; împarte cu rudele sale ocini din mai multe sate 252, 254; primeşte poruncă să aleagă părţi de ocini din Bodeşti şi Ciuciuleni 276.
Neculai, fiul lui Vasile Ureche, nepot al lui Grigore Ureche; cumpără părţi din Horbineşti 95.
Neculai (Nicolae) **Măteeşescul**, se judecă pentru jumătate din Brăeşti 286.
Neculai (Nicolae) **Pleşca**, diac din Bîrgăoani 3; cumpără şi primeşte întărire pentru jumătate din Crăeşti 182.
Necuriţoaia, v. **Todosia Necuriţoaia.**
Nedeală, nepotul lui Hilip; vinde ocină din Ruşi 248.
Nedre Hanţăol din Săcueni; vinde fînaţ din Săcueni 83.
Negoieşti, sat, < ţ. Neamţ; c. Dragomireşti, j. Neamţ> 90.
Negreşti, sat, ţ. Neamţ; < contopit cu Borniş, c. Dragomireşti, j. Neamţ> 3.
***Nemîndri**, sat, < ţ. Hîrlău; lîngă Zagavia, c. Scobinţi, j. Iaşi> 139.
Nemţeana, bunica Nastei 13.
Nemţişor, pîrîu, < afluent al Neamţului>; hotar al braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.
Neniul, v. **Neaniul.**
Neofit, călugăr; autentifică traducere 230.
<Nestor> Uréche, v. **Uréche, vornic.**
Nichifor, stolnic; vinde părţi din Horgeşti şi Năneşti I.
Nichifor, ţigan, fiul lui Bodin, frate cu Irimia şi Costin; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi H.
Nicoară, v. şi **Necoară.**
Nicoară 146, 147.
Nicoară din Ceucani; vinde ocini din Dărăşti şi Hăruleşti 276.
Nicoară, fiul lui Liciul; cumpără ocină din Borăşti 291.
Nicoară (Nicoriţă), hatman, soţul Todosiei Necuriţoaie, bunicul lui Ionaşco şi al lui Dumitraşco 68, 217.
Nicoară, nepotul lui Condrea şi al Cîrstinei; se judecă pentru un heleşteu din Horgeşti I.
Nicoară, se judecă pentru Bîrzăşti, Ludeşti şi Băneşti 169.
Nicoară, tatăl lui Dumitraşco 13.
Nicoară, ţigan, fiul lui Buzatu; vîndut 214.
Nicoară, ţigan, fratele lui Basarab; dăruit Episcopiei de Roman 243.

www.dacoromanica.ro

Nicoară Moțoc, vătaf de Dorohoi; primește bani pentru o deșugubină 77.

Nicolae, Nicolai, v. și **Neculae, Niculai.**

Nicolae, diac din Bîrgăoani; cumpără și primește întărire pentru jumătate din Crăești 182.

Nicolae, egumen al m-rii Voroneț 262; scrie lui Pătrașco mare logofăt 237.

Nicolae, fiul lui Ciurlic, nepotul lui Arbure fost pivnicer; se judecă pentru jumătate din satul Brăești 298.

Nicolai, fiul popii Măteiaș; primește întărire pentru ocină din Săpoteni 77.

Nicolaiu (Neculaiu), fiul lui Vasilie Grumaz, fratele lui Lupul; se judecă și primește întărire pentru Măcicăteni 150.

Nicula, v. și **Necula.**

Nicula, popă 221.

Nicula, țigan, fratele lui Gavril; dăruit Episcopiei de Roman 243.

Nicula Catargiul, vistier mare; hotarnic 119.

Niculai Greceanu, agă, autentifică act (1827) 105.

Nil, egumen al m-rii Pîngărați 3, 155.

Nistor 200.

Nistor, bunicul lui Tiron și al lui Gheorghi 95.

Nistor, socrul lui Toader negustor din Iași 212.

Nistor, țigan, fiul lui Tărzea, fratele lui Gudilie; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi H.

Nistor, țigan, tatăl Ilenei și al Vărvarei 275.

Nistor Gagea, fiul lui Gagea cel bătrîn, nepotul lui Petru Bertea; vinde seliștea Milcinești 269.

Nistra din Pădureni 57.

Niță, v. **Dumitru Niță.**

Niugul, fratele lui Petre; vinde ocină din Horbinești 95.

Nîrnova, pîrîu, ‹ afluent al Prutului›; sat pe ~ 43.

Noapteș, v. **Erimiia Noapteș.**

Noroce, v. **Marcul Noroce.**

Novac, țigan; întărit m-rii Secul 124.

***Nuorești**, sat, ‹ ț. Vaslui; în Coropceni, c. Ciortești, j. Iași›; prihodiștea ~, hotar al unui loc de prisacă din braniștea Bohotin al m-rii Dobrovăț 230.

O

Oana, v. și **Gheorghii Oana.**

Oana, mama Călinei și a lui Nacul 43, 53.

Oancea, străbunicul lui Ursul 39.

Oarca, v. **Gherghil Oarca.**

Obîrșieni, sat, ‹ ț. Tecuci; Obîrșia, c. Izvoru Berheciului, j. Bacău› 88.

Oboroceni, sat, ‹ ț. Roman; c. Heleșteni, j. Iași› 283.

Obreaj Țigan, tatăl Mărinei, unchiul lui Condrea 253.

***Obrejești**, sat, ‹ pe Bistrița, ț. Bacău›; parte din ~ vîndută de Andronicu lui Toader Boldescul fost medelnicer 49.

Obrejie, munte, ‹ ț. Neamț›; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135; hotar al unei poieni întărite m-rii Bisericani 137.

Oglindzi, sat, ‹ ț. Neamț; Oglinzi, c. Răucești, j. Neamț›; judecată pentru oameni fugiți din ~ între Tănasie vornic de poartă și Strătoae 157.

Olan din Dumeni 76.

Olovăț, v. **Volovăț**, pîrîu.

Ona Baci, fratele Marincăi 280.

Onciul, v. și **Gavril Onciul.**

Onciul, diac din Itrinești; hotarnic 205.

Onciul din Văculești 92.

Onciul, tatăl lui Ilie, socrul lui Papară 219.

Onciul Iurașcovici, se plînge domnului 61; hotarnic 272; se judecă pentru o bucată de hotar 281.

Onechintie, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.

***Ongheni**, sat, pe Tazlăul Sărat, ‹ ț. Bacău›; parte din ~ întărită lui Tofan Seachil 278.

Oni, v. **Ion Oni.**

Onigă din Hăsnășeni 175.

Oniță din Buciumi 19.

Onul Sămion, tatăl Ilincăi, socrul lui Borotcu C.

www.dacoromanica.ro

Oprea, medelnicer din Pădureni 34, 56—58.
Orăș, fiul lui Ionașco Bolișor; vinde ocină din Costești 282.
Orbic, pîrîu, < afluent al Bistriței>; sat pe ~ 245.
Orhei, tîrg; vătav din ~ B.
Orhei, ținut; sate din ~ 43, 167, 207, 210, 220.
Orsol, țigan, tatăl lui Costantin țigan 93.
Ostafie din Săpoteni 77.
Ostăpceni, sat, < ț. Iași; Ostopeni, contopit cu Perieni, c. Probota, j. Iași>; în hotar cu satul Șetrăreni 258.
Otur, v. **Dumitru Otur.**

P

Pahomie, călugăr; primește un suret (sec. XVIII) 91.
Paisie, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
Palaghia, mama lui Maxin 31, 34.
Palaghiia, fiica lui Bantăș vornic; vinde casă și ocină din Drăgușani 2.
Palaghiia, fiica lui Pașco, sora Anei, nepoata lui Toader Ferghea; vinde ocină din Drulești 283.
Palaghiia, mama lui Costandin și a lui Ionașco; vinde ocină din Șendrești 65.
Palavozoglu, turc; creditor 191, 213.
Pană, comis mare; boier în sfat 78, 80, 81.
Pană din Cucoreni 18, 293.
Pană, negustor din Iași; martor hotarnic 258.
Pană, nepotul lui Condrea și al Cîrstinei; se judecă pentru un heleșteu din Horgești I.
Pană, paharnic; boier în sfat 78, 80, 81.
Pană, fost vistier; vinde ocină din Buoreni 38.
Panăș, nepotul lui Barnoschi; se judecă pentru satele Cumpănești, Burani ș.a. 219.
Panco, vecin fugit; poruncă domnească să fie readus 249.
Panhilie 175.
Panhilie, popă din Stolniceni 175.
Pantocrator, m-re de la Muntele Athos; călugăr de la ~ 24.
Panul, șoltuz din Șcheia; se judecă pentru un loc din hotarul tîrgului Șcheia 175.
Papară, ginerele lui Onciul; se judecă pentru satele Cumpănești, Burani ș.a. 219.
Paradis Saula, cumpără parte din Băloșeni 18, 293.
Partenie, egumen al m-rii Bisericani 60, 122, 126, 155.
Partenie, egumen al m-rii Bistrița 155.
Pașco, tatăl Anei și al Palaghiei, străbunicul Antimiei 283.
Pavăl, tatăl lui Ion (sec. XVIII) 39.
Pavăl, vînzător presupus al satului Păscari 92.
Pavel, cămăraș; traduce act (sec. XVIII) 167.
Pavel din Țăpăloșeni 221.
Pavel, fiul Anei, nepotul lui Gavril; vinde ocină din Ivoești 154.
Pavel, miedar din Cîrligi 30.
Pavel, popă din Adjud 288.
Pavel, văr primar al lui Florea Robul; se judecă pentru deșugubine plătite pentru el de Liciul ureadnic 291.
Păcurar, deal la Cotnari; vii de la ~ întărite lui Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos 295, 296.
Păcurar din Cîrligi 19, 34.
Păcurar Mițul, tatăl Solomiei 162.
Pădure, fiu de țigan; dăruit *II.*
Pădureni, sat, < ț. Neamț; c. Berești — Bistrița, j. Bacău> 30, 34, 56—58.
Pălecaș, v. **Gavril Pălecaș.**
Pălici, v. **Ionașco Pălici.**
Pănga din Cîndești; martor hotarnic 258.
Păntelei, Pănteleiu, v. și **Pinteleiu, Pintilie.**
Păntelei (Pîntelei), hotarnic 146, 147.
Pănteleiu din Hărlicești 104.
Pănteleiu din Liteni, vecin; vinde ocină din Biräești 4.
Pănteleiu, țigan al m-rii Tazlău, tatăl lui Vasile țigan 224.
Păntiul din Șerbești 143.
Părasca, fiica Anghei din Cîndești; vinde partea sa din Cîndești 146.
Părasca, fiica Armancăi, nepoata Marincăi; vinde partea din Dăncești a bunicii ei 280.

www.dacoromanica.ro

Părasca, fiica lui Gavril Boghiul; dăruieşte ocina sa din Boghieni lui Andreica stolnic 270.
Părasca, mama lui Sava, fiica Măgdălinei 291.
Părasca, nepoata lui Ivan; vinde ocină din Horbineşti 95.
***Părăgineşti,** sat, < ţ. Neamţ, probabil pe valea Siretului> 19.
Părcea, mama Costinei 271.
Părciu, v. **Gherghil** şi **Alexa Părciu.**
Părhila, ţigan; întărit m-rii Secul 122.
Părnichi, ţigan al Episcopiei de Roman 152.
Păruş cel bătrîn; martor hotarnic 258.
***Păscari,** sat, < ţ. Hîrlău; lîngă Pădureni, c. Şendriceni, j. Botoşani>; dăruit de Miron Barnovschi m-rii Bîrnova 92.
Păscălina Iacomiiasa, ocina ei din Rusi stîlpită 255.
Păşcani, sat, < ţ. Suceava; or. Paşcani, j. Iaşi> 175, 204.
Pătrana, ţigancă, vîndută 214.
Pătraşco, v. şi **Petraşco.**
Pătraşco, cămăraş din Bătineşti; cumpără pămînturi din Joldeşti 33, 35.
Pătraşco, diac; scrie acte domneşti 7, 8, 48, 208.
Pătraşco din Hlăpeşti 3.
Pătraşco din Româneşti 93.
Pătraşco din Şerbeşti 143.
Pătraşco din Vaslui 200.
Pătraşco, fiul lui..., nepotul lui Stan; vinde lui Avram şi fiului său Ionaşco o jumătate din satul Giurcani H.
Pătraşco, fiul lui Ivanco sulger şi al Nastei; primeşte danie părţi din Căbiceni 21.
Pătraşco, hotarnic 171, 230.
Pătraşco, şoltuz din Huşi 200.
Pătraşco, tatăl lui Dumitraşco 163.
Pătraşco, vătaf de aprozi; cercetează o pricină 271.
Pătraşco Başotă, logofăt al doilea 198; hotarnic 15, 119, 141; vornic mare de Ţara de Sus, boier în sfat 78, 80, 81; logofăt mare 126, 184, 186, 213, 228, 238, 252, 275, 282, D, E; ispravnic de acte domneşti: *passim*; poruncеşte slugilor sale 281; este înştiinţat în legătură cu cumpărarea unei ocini 146; danie făcută în faţa lui 202; ctitor al m-rii Voroneţ 237.
Pătraşco Boldescul, pîrcălab, fiul lui Toader Boldescul fost medelnicer; primeşte întărire domnească pentru vii şi ocin 34, 47, 49, 58.
Pătraşco Boul, fost spătar mare; hotarnic 242.
Pătraşco Ciogolea, logofăt al treilea, fost ~ 59, 67, 70, 126, 177, 275; primeşte danie de la Moise Movilă voievod satele Puţureni, Dumeşti ş.a. 1, 56, 78, 285; primeşte întărire pentru Dumeni 86, Tricinţi şi Roşiaci 287; cumpără părţi din Badeuţi şi Săbăşeni 226, 228.
Pătraşco Manciul din Hruşovăţi 208.
Pătraşcu din Ţuscani; cumpără şi primeşte întărire pentru parte din Ţuscani 110.
Pătrăşcan, popă 101, 102.
Pătru, v. **Petru.**
Pătruşani, v. **Slobozia,** sat.
Pătruşeni, sat, ţ. Iaşi; < azi R. S. S. Moldovenească, c. Petroşani, r. Rîşcani>; părţi din ~ dăruite de Moise Movilă voievod lui Pătraşco Ciogolea logofăt al treilea, fratelui său Miron şi tatălui lor 78.
Păuneşti, sat, < ţ. Putna; c. ~, j. Vrancea>. 109, 224.
Pecioraga, v. **Vasili Pecioraga.**
Peleş din Turburea 253.
Peletuci, sat, < ţ. Neamţ; Peletucii de Sus şi ~ de Jos, contopite cu Siretul, c. Săuceşti, j. Bacău> 34.
Penişoară, fost vistier; cumpără, zălogeşte şi apoi vinde satul Unguraşi 81, 211.
Pepelea, v. şi **Marco ~**, **Sava ~.**
Pepelea, ţigan; dăruit Episcopiei de Roman 243.
Pepelea, vinde o curătură din Horgeşti I.
Pepelea Cireş, iuzbaşă din Tîrgoveţi 133.
Peperig (Pipirig), pîrîu, < afluent al Ozanei>; hotar al braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141, şi Secul 135.
Periani (Pereni), sat, < ţ. Iaşi; Perieni, c. Probota, j. Iaşi> 18, 258.
Perjă, v. **Toader Perjă.**
Perperic, top. la Săcueni 83.

www.dacoromanica.ro

Pestricioara, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Petiia Mare, sat, ţ. Suceava; < Petia, c. Buneşti, j. Suceava> 166; ocini vîndute de Mărica, Ionaşco ş.a. lui Dumitraşco Şoldan 86, 133.
Petraşco, v. şi **Pătraşco.**
Petraşco, fost stăpîn a două prisăci cu livezi din Muncel 83.
Petre din Găureni 125.
Petre din Scînteia 229.
Petre, vătaf; vinde pămînturi din Costiţă şi Săcueni 83.
Petre, vecin fugit; poruncă domnească să fie readus 246.
Petru, vinde o jumătate din Giurcani H.
Petre Huhulea, fiul lui Huhulea, vinde parte din Horgeşti şi se judecă pentru un heleşteu din acelaşi sat I.
Petre Nanotă, tatăl lui Luca stolnicel I.
Petrea din Miclăuşeni 267, 283.
Petrea din Stăjăreni 34.
Petrea, fratele lui Cobăleanul; se judecă pentru seliştea Milcineşti 269.
Petrea, tatăl lui Zaharia 248.
Petrea, ţigan; întărit m-rii Secul 124.
Petrea, unchiul lui Crăciun, fratele lui Niugul 95.
Petrea Hadîmbul, hotarnic 146, 147.
Petrea Stancăş, tatăl lui Gligor 270.
Petrea Ungurul, pîrcălab, bunicul Titianei şi al Anei 164.
Petrea Vicol, oprit să se amestece în satul Căcărădzéni 257.
Petreşti, selişte, < ţ. Cîrligătura; contopit cu Mogoşeşti, c. ~, j. Iaşi>; fînaţul m-rii Galata din ~ 160.
Petreşti, sat, < pe Jijia, ţ. Dorohoi; contopit cu Buimăceni, c. Albeşti, j. Botoşani> C.
Petria, nepotul lui Griga vătaf; vinde ocină din Petiia Mare 158.
Petrică, comarnicul lui ~; punct pe hotarul braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Petrică, tatăl Marinei 52.
Petriceaico, v. **Toderaşco** (Toader) **Petriceaico.**
Petrile Albe, top.; punct pe hotarul satului Siliştea *I.*
Petru Bertea, bunicul lui Drăguş Cărîmbu ş.a. 269.
Petru (Pătru) < **Rareş**>, domn al Moldovei; dăruieşte m-rii Pobrata locul domnesc numit Poiana cu Oameni 223; acte de la ~ 42, 119, 164, 219, 290, 298, H; v. şi **Slatina lui Petru voievod.**
Petru (Pătru) < **Şchiopul**>, domn al Moldovei; dăruieşte sate m-rii Galata 54, 188; dăruieşte moară m-rii Pîngăraţi 199; întăreşte părţi de sat cumpărate I; oameni bătrîni din zilele lui ~ 92; acte de la ~ 11, 95, 110, 164, 181, 242, 251, *I,* A.
Piatra, tîrg, < m. Piatra Neamţ, j. Neamţ> 145; tîrgoveţi 156, 205; ureadnici de ~ 16;
ocolul ~ 23, 26, 80, 122, 126.
Pietriş, sat, < probabil ţ. Roman; Pietrişu, contopit cu Costeşti, c.s. Tîrgu Frumos, j. Iaşi> 283; jumătate din ~ dată de Ionaşco Dobrenchi în schimbul unei jumătăţi din Măcicăteni 150.
***Pietrosul,** numit şi Guţăşti (menţ. tîrzie) sat, ţ. Lăpuşna; < azi R. S. S. Moldovenească, în apropiere de Bujor, c. ~, r. Kotovsk>; împărţit între nepoţii Agahiei şi ai Chirenei Zberoaia 167 şi întărit acestora 207, 209, 210, 220.
Piiaeş din Jevreni; martor hotarnic 100.
Pilat, bunicul lui Ionaşco 39.
Pilat, vinde parte din Dînceni lui Borotcu C.
Pintileiu, Pintilie, v. şi **Pănteleí, Pănteleiu.**
Pinteleiu (Pănteleiu) **Fleşca** din Freşti 93.
Pintilie din Cernăuţi; se judecă pentru satul Denisauca 266.
Pipirig, v. **Peperig,** pîrîu.
***Piscani,** sat, pe Prut, ţ. Iaşi; < j. Iaşi>; dăruit de Moise Movilă voievod lui Dumitru vornic şi întărit 187.
Piscul, sat, pe Bîrlad, < ţ. Tecuci; Piscu, c. ~, j. Galaţi>; jumătate din ~ stăpînită de m-rea Neamţ G.
Pitriscul, v. **Ionaşcu Pitriscul.**
Piţigaia, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.

www.dacoromanica.ro

Pîngăraţi, m-re, < ţ. Neamţ; în s. Pîngăraţi, c. ~, j. Neamţ>; hram 157; primeşte întărire pentru branişte 153, pentru curături la Straja 8, carte de apărat pentru braniştea Căprăria 7; se judecă 156, 194; se plînge pentru vecini fugiţi 192; braniştea ei hotărnicită 199, *I*; egumeni 3, 155.
Pîngăraţi, pîrîu, < afluent al Bistriţei>; hotar al braniştii m-rii Bisericani 119.
Pîntea, fratele lui Sava brănişter din Şerbeşti, bunicul lui Mihalcea; prisaca lui ~ din Coropceni 159.
Pîntea, unchiul lui Larion şi al Nastasiei 13.
Pînteşenii, sat, ţ. Tutova; < Puntişeni, c. Costeşti, j. Vaslui>; dăruit m-rii Galata de Jos de Enachi postelnic şi întărit 50.
Pîrîul Negru, < afluent al Siretului>; sat pe ~ 182.
Pîrîul Sărat, < Tazlăul Sărat (?), afluent al Tazlăului>; hotar 278.
Pîrvan, fost mare armaş, bunicul lui Ghiorghie şi al lui Cîrstea; cumpără ocini din Ruşi 248.
Pîrvul, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Platon, v. şi **Vasilie Platon.**
Platon din Popeşti 34, 55, 57, 58.
Platon, popă 200.
Plăşccae, mama Strătoaiei 157.
Plătasie din Crăeşti 259.
Pleşca, v. **Neculaiu Pleşca.**
Pleşul, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
***Plopi**, sat, ţ. Hîrlău; < în Belceşti, c. ~, j. Iaşi>; al m-rii Galata, scutit de dări 188.
***Plopoasa**, sat, < pe Bistriţa, ţ. Bacău>; părţi vîndute de Alexa şi Şteful din Bîrjoveni ş.a. lui Pătraşco Boldescul 49.
Plotun, v. şi **Luca Plotun.**
Plotun, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Bisericani 119.
Plotunul, pîrîu, < afluent al Ozanei>; hotar al braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.
Pobihnă, v. **Toader Pobihnă.**
Pobrata, m-re, < ţ. Suceava; în s. Probota, c. Dolhasca, j. Suceava>; primeşte întărire pentru Hereşti 222; face schimb de ţigani 275; se judecă pentru Hereşti 223, pentru vecini şi ţigani 240, 241.
Podoliani, sat, < ţ. Neamţ; Podoleni, c. ~, j. Neamţ> 104.
Pogana, sat, < ţ. Tutova; c. ~, j. Vaslui> 96.
Pogoceni, sat, < ţ. Fălciu; lîngă Urdeşti, c. Viişoara, j. Vaslui>; ocina Dărdăreştilor din ~ întărită lui Procopie Focea în urma unei judecăţi 91.
Poiana Cîrnului, < ţ. Vaslui; în Poiana, c. Schitul Duca, j. Iaşi>; loc de prisacă din ~ întărit lui Toader negustor din Iaşi 212.
Poiana cu Oameni, la Hereşti 223.
Poiana cu Păcuri, < în satul Scorţeni, c. ~, j. Bacău>; întărită lui Tofan Seachil 278.
Poiana lui Costea, la Bîrleşti; întărită lui Toma mare sulger 174.
Poiana lui Timotei, pe Lipovăţ (?); întărită m-rii de lîngă Vaslui 166.
Poiana Mînăstirii, sat, < ţ. Vaslui; c. Ţibana, j. Iaşi>; ocină vîndută de Alexa, fiul lui Ion Strugari din Spineni, lui Gheorghe Mancăş din Uricani 125.
Poiana Preluncilor, < în Preluci, c. Agăş, j. Bacău>; parte din ~ întărită lui Tofan Seachil 278.
Poiana Săcăturilor, < în Secătura, azi Ruseni, contopit cu Cernu, c. Poduri, j. Bacău>; parte din ~ întărită lui Tofan Seachil 278.
Poiana Vlădicăi, sat, < ţ. Iaşi; Vlădiceni, c.s. Tomeşti, m. Iaşi, j. Iaşi>; întărit Mitropoliei Sucevei 111.
Poiană, sat, < ţ. Trotuş; Poiana, c. Livezi, j. Bacău>; ocină întărită lui Ion Prăjescul în urma unei judecăţi cu Gheorghe Căpriorul 236.
Poliţăni, sat, < ţ. Tutova; Poliţeni, azi 6 Martie, c. Iana, j. Vaslui>; slugi domneşti din ~ 96.
Polonia, v. **Ţara Leşească.**
Pomîrla (Pomorla), sat, ţ. Dorohoi; < c. ~, j. Botoşani>; părţi de ocină dăruite

www.dacoromanica.ro

de Moise Movilă lui Pătraşco Ciogolea logofăt 1.
Ponici, v. **Dumitru Ponici.**
Poniciu, v. **Gavril ~, Ionaşco ~** şi **Ursul ~.**
Popa din Dumeşti; se judecă pentru parte din Leucuşiani 45.
Popa, preot, soţul Avramiei; răscumpără satul Cîmpulung 87.
Popăscul, v. **Lupul Popăscul.**
Popeni, sat, < ţ. Dorohoi; c. George Enescu, j. Botoşani> 163.
***Popeşti,** sat, < ţ. Neamţ; lîngă Izvoare, c. Bahna, j. Neamţ>; ocini vîndute de Mihăilă ş.a. lui Toader Boldescul 19, 55—58; ocină dată pentru o datorie de Zazul lui Toader Boldescul 34; ocini întărite lui Pătraşco Boldescul pîrcălab 58.
Popeşti, sat, < ţ. Tutova; c. Dragomireşti, j. Vaslui> 114, 115, 261.
***Popişcani,** s^lişte, ţ. Cîrligătura; < lîngă Bălţaţi, c. ~, j. Iaşi>; vîndută de Simion Mihăilescul lui Ion Prăjescul fost ceaşnic al treilea 123.
Popoţeştii din Bîrjoveni; se judecă pentru parte din Boldeşti şi Ciuciuleni 276.
Poprincani, sat, < ţ. Iaşi; Popricani, c. ~, j. Iaşi>; vîndut de Conde fost vameş lui Iordachie vistier 238.
Poprîşoc, v. **Ştefan Poprîşoc.**
Porcului, lacul ~ ; punct pe hotarul satului Siliştea *I.*
***Posadnici,** sat, < ţ. Iaşi; lîngă Popricani, c. ~ , j. Iaşi>; în hotar cu Poprincani 238.
Postolache, vistier, soţul Sorei; se judecă şi primeşte întărire pentru parte din Leucuşani 45, 46.
Postolachi, fost mare comis 49.
Postrăv, v. **Ion Postrăv.**
***Poşorcani,** sat, < ţ. Adjud; lîngă Popeni, c. Căiuţi, j. Bacău> 288.
Potop, v. **Ion Potop.**
Potoroia din Huşi; se judecă pentru cisla Ciorsacilor 168.
Potroc, v. **Văscan Potroc.**
Poturul, v. **Dumitru Poturul.**
Pr..., fiul popii Măteiaş; primeşte întărire pentru ocină din Săpoteni 77.
Prăjescul, v. **Ion ~, Ionaşco ~, Lupul ~, Savin ~, Ştefan ~** şi **Vasilie ~.**
Preabici, v. **Gheorghe Preabici.**
Precop 146, 147.
Pricop, nepotul lui Ivan; vinde ocină din Horbineşti 95.
Probota, v. **Pobrata,** m-re.
Procop, fiul lui Bîrliga; se judecă pentru părţi din Horbineşti 95.
Procopie, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
Procopie, dascăl la Mitropolie; traduce act (sec. XVIII) 62.
Procopie din Ghigoeşti 68.
Procopie, popă; se judecă pentru moara sa de pe gîrla Putnei 133.
Procopie (Pricopie) **Focea** fiul lui Vasilie; se judecă şi primeşte întărire pentru ocina Dărdăreştilor din Pogoceni 91.
Prodan, tîlhar; fură iepe domneşti, spînzurat 91; ocina lui întărită lui Procopie Focea 91.
Profir, tatăl lui Stamati şi al lui Siriian 280.
Prohor, călugăr de la Pantocrator; vinde parte din Gliţeni 24.
Prut, rîu; sate pe ~ 187, 267, 285; mori pe ~ 187; fîneţe dincolo de ~ 272.
Purcăriţa, pîrîu; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Purcel, v. **Vasilie Purcel.**
***Purceleşti,** sat, < ţ. Suceava; lîngă Stolniceni-Prăjescu, c. ~ , j. Iaşi> 175, 283; jumătate de pricut din ~ vîndută de Dumitraşco, fiul lui Pătraşco, lui Ionaşco Tăbîrţă vătaf 163.
Purceloae, v. **Axana Purceloae.**
Puşculeţ, v. **Ionaşco Cuşculeţ.**
Putna, v. şi **Gîrla de Gios a Putnei.**
Putna, m-re, < ţ. Suceava; în Putna, c. ~, j. Suceava>; hram 22; primeşte întărire pentru un loc din hotarul tîrgului Siret 22; călugăr 151.
Putna, pîrîu, < afluent al Siretului>; mori şi vaduri de mori pe ~ 20, 133, 187, 206, 271, 294.
Putna, ţinut; sat din ~ 35; pîrcălabi (staroşti) de ~ 20, 271, I.

www.dacoromanica.ro

Puţăni, sat, < ţ. Covurlui; Puţeni, azi Valea Mărului, c. ~, j. Galaţi>; în hotar cu satul Măcişeni 260.
Puţul, pîrîu la Dărăşti 277.
Puţureni, sat, ţ. Dorohoi; <c. Coţuşca, j. Botoşani>; dăruit de Moisă Movilă lui Pătraşco Ciogolea logofăt 1.

R

Racova, pîrîu, < afluent al Bîrladului>; sat pe ~ 200.
Racoviţă Cehan, logofăt al doilea 126, 184, 213, C; primeşte poruncă să aleagă hotarele satului Codăeşti 218; cumpără un ţigan 93.
Radul, ţigan; întărit m-rii Secul 124.
Radul, ţigan, fiul lui Stoica; întărit m-rii Secul 124.
Radul, fost vornic, fiul lui Gheorghe fost hatman; vinde satul Răuceşti 3.
Radul Mihnea (Mihnovici), domn al Moldovei, tatăl lui Alexandru Coconul; dăruieşte m-rii Bisericani o poiană cu fînaţ 137; întăreşte lui Gavrilaş Mateiaş fost mare vornic un loc de fînaţ 266; judecată în zilele lui ~ 145; acte de la ~ 60, 66, 70, 71, 80, 122, 126, 130—132, 154, 173, 174, 188, 197, 244, 245, 270, H.
<Rareş>, v. **Iliaş** ~ şi **Petru** ~.
Razimul (Radzim), munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Răcătău, pîrîu, < afluent al Siretului>; sate pe ~ 293, I.
Răchiteni, sat, < ţ. Suceava; c. Mirceşti, j. Iaşi>; jumătate din ~ vîndută de Andronic şi rudele sale lui Dumitraşco Fulger 76.
Răchitoasa, sat <ţ. Tecuci; c. ~, j. Bacău>; ocina lui Boldea din ~ dată lui Toma pentru plata unei datorii 170.
Răchiţii, pîrîul ~; hotar al satului Siliştea *I*.
Rădăuţi, sat, <ţ. Suceava; or. ~, j. Suceava> 77; Episcopie de ~: episcopi 99, 188, 205.
Rădeni, sat, < ţ. Cîrligătura; contopit cu Popeşti, c. ~, j. Iaşi> 269.
Rădeni, sat, < ţ. Tutova; c. Dragomireşti, j. Vaslui> 261.
Răscoale, top.; punct pe hotarul braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.
Răspop, v. **Ionaşco Răspop.**
Răsteu (Răstău) din Vîrtop 56, 58.
Răt Găoadză, şoltuz de Iaşi, socrul lui Enea 239.
Răuceşti, sat, <ţ. Neamţ; c. ~, j. Neamţ>; vîndut de Nastasia, soţia lui Arsenie fost logofăt şi fiul ei lui Gheorghe Boţul 3.
Răul, v. **Gliga** ~ şi **Ştefan** ~.
Răut, rîu, < afluent al Nistrului> 287.
Réd, sat, <ţ. Bacău; Rediu, c. ~, j. Neamţ> 146, 147, 176.
Rediul Lung, hotar al satului Şetrăreni 258.
Relilor, pădurea ~, în hotarul satului Săcueni 83.
Repede, fiul Drăgălinei, nepotul lui Ioniţă Vaşul; vinde vad de moară în Gîrla de Jos a Putnei 294.
Rîşca (Rîcica), m-re, < ţ. Suceava; în s. Rîşca, c. ~, j. Suceava>; călugăr de la ~ J; egumenul şi soborul m-rii D, E; se judecă pentru seliştea Văcoteşti 251; vinde satul Vlădeni lui Ionăşcuţă Prăjescul postelnic D, E.
Robceanul, agă D.
Robul, v. **Florea** ~ şi **Stan** ~.
Rodanca, fiica Cozmoaei hagioaia, vară primară cu Chelsîia Ţopasca 239.
Rodna, v. **Ionaşco Rodna.**
Rogoazei, fîntînă ~; punct pe hotarul satului Siliştea *I*.
***Rogozăni,** sat, <ţ. Neamţ; probabil j. Bacău> 180.
Roman, cetate; pîrcălabi de ~ 27, 77, 80, 81.
Roman din Unguraşi 204.
Roman din Văscani 283.
Roman, tîrg, <ţ. Roman; m. ~, j. Neamţ>; hotar 84; ocolul ~ 132.
Episcopie de ~: episcopi 27, 79, 109 (sec. XVIII), 188, 243; ţigani ai Episcopiei de ~ 152.
Roman, ţinut; sate din ~ 13, 83, 132, 267, 282, D, E; slugi domneşti din ~ 151.
Romaşco, diac 77.
Romănescul, v. **Gavril Romănescul.**
Romăşcel 293.

www.dacoromanica.ro

Româneşti, sat, < ţ. Suceava; c. Grăniceşti, j. Suceava>; în hotar cu satul Meleşăuţi 99.
***Româneşti,** sat, ţ. Tutova; < în hotar cu Iveşti, c. ~, j. Vaslui>172.
***< R>omâneşti,** sat, < ţ. Vaslui, pe Sărata; lîngă Văleni, c. ~, j. Vaslui> 93.
Ropceanul, v. şi **Gligorie Ropceanul.**
Ropceanul, agă 213.
Roşca, v. **Ghiorghie ~, Ionaşco ~** şi **Vasile ~.**
Roşculeasa, v. **Măriica Roşculeasa.**
Roşiiaci, sat, ţ. Soroca; < azi R.S.S. Moldovenească, Roşietici, c. ~, r. Floreşti>; dăruit de Moise Movilă voievod lui Pătraşcu Ciogolea fost logofăt şi întărit 287.
Roşiori, sat, < ţ. Fălciu; c. Buneşti-Avereşti, j. Vaslui>; ocină întărită lui Gligorie şi Ionaşco în urma judecăţii cu Ionaşco Costiceanul şi Boghiul 89.
Roşiori, sat, < ţ. Neamţ; c. Dulceşti, j. Neamţ> 56.
Roznăvu, sat, < ţ. Neamţ; Roznov, c. ~, j. Neamţ> 144.
Rubuţ, v. **Vasilie Rubuţ.**
Rucşin, sat, < ţ. Cernăuţi; azi R.S.S.Ucraineană, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuţi> 62.
Rugăşeşti, sat, < ţ. Suceava; Rogojeşti, c. Mihăileni, j. Botoşani> 22.
Rugină, socrul lui Dumitraşco 281.
Rugineşti, sat, < ţ. Putna; c. ~, j. Vrancea> 111, 224.
Ruginoasa, sat, ţ. Suceava; < c. ~, j. Iaşi> 283; dăruit de Ghianghea mare logofăt ginerelui său, Lupul Prăjescul clucer, şi fiicei sale Safta 59.
Rumâni, sat, < ţ. Neamţ; Români, c. ~, j. Neamţ>; revenit în urma unei împărţiri lui Costantin Buhuş 254.
Runcu, pîrîu, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Runcul, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.
Ruptură, sat, < ţ. Neamţ; azi Izvoare, c. Bahna, j. Neamţ> 34.
Rusca, mătuşa lui Larion şi a Nastasiei 13.
Ruset, hatman; ia ispisocul satului Obrejeşti pentru cercetare (sfîrşitul sec. XVIII — începutul sec. XIX) 49.
Rusi, v. şi **Ruşi,** sat.
Rusii Blăgoeşti, sat, < ţ. Roman; Ruşi; contopit, cu Roşiori, c. Roşiori, j. Bacău>; judecată pentru ocină din ~ între Iuraşco şi soţia lui Goia 244; ocini ale Păscălinei Iacomiiasa şi ale lui Costin, stîlpite 255.
Rusul, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Rusul, partea lui ~ din . . . cumpărată de Vasilie din Negoeşti 90.
Rusul, tatăl lui Condre şi al lui Mafteiu 277.
***Ruşciori,** sat, ţ. Neamţ; < lîngă Jideşti, contopit cu Dochia, c. Girov, j. Neamţ>; dăruit de Damian şi soţia sa m-rii Secul şi întărit acesteia 129.
Ruşciori, sat, < ţ. Suceava; Roşiori, c. Forăşti, j. Suceava>; părţi din ~ stăpînite de Vlaşco, Bejan ş.a. 275.
Ruşi, sat, < ţ. Hîrlău; probabil Roşiori, c.s. Răchiţi, m. Botoşani, j. Botoşani>; întărit lui Cîrstea Chiusea Brăileanul 120.
Ruşi (Rusi), sat, ţ. Neamţ; < înglobat în Moldovenii, c. ~, j. Neamţ>; judecată pentru jumătate din ~ între Luca Fuştele şi Neculae Sechil 245; seliştea ~ revenită în urma unei împărţiri lui Neculai Seachil 252.
Ruşi, sat, < ţ. Tutova; c. Puieşti, j. Vaslui>; ocini cumpărate de Dumitraşco Gheuca vornic de la Gheorghe, Cîrstea ş.a. şi întărite 248.

S

Sacovăţ, v. **Şacovăţ,** pîrîu.
Safta, soţia lui Lupul Prăjescul clucer, fiica lui Ghianghea mare logofăt; primeşte danie de la tatăl său satul Ruginoasa 59.
Salom, v. **Ionaşco Salom.**
Salomiia, fiica lui Păcurar Miţul; dăruieşte ocina sa din Greci lui Ionaşco Bîtcovici diac 162.
Samson din Săuceşti 31, 34.

www.dacoromanica.ro

Samson, fiul lui Buzdugan; vinde ocină din Săoani 13.
Sanson din Albeşti; primeşte poruncă să cerceteze o pricină 179.
Sanson din Năvrăpeşti; se judecă pentru o ocină din Năvrăpeşti 235.
Sasca, pîrîu, afluent al Moldovei 44.
Sasul, v. **Ianeul ~** şi **Ziman ~**.
Saula, v. **Paradis Saula.**
Sava, brănişter din Şerbeşti, tatăl lui Mihalcea 159.
Sava, diac; scrie carte de mărturie 280.
Sava din Măreşeşti; martor hotarnic 109.
Sava, fiul lui Blăga 229.
Sava, fiul Parascăi, nepotul Măgdălinei; vinde ocină din Borăşti 291.
Sava, popă din Cruce 133.
Sava, tatăl lui Nechita 242.
Sava, ţigan; dăruit de către Maria Episcopiei de Roman 243.
Sava, ţigan al Episcopiei de Roman 152.
Sava, vornic din Ceucani, tatăl lui Costantin 114, 115.
Sava Ganea, se judecă pentru poieni cu fîneţe de lîngă apa Moldovei 242.
Sava Hăugul, 18, 293.
Sava Pepelea, ţigan; dăruit de către Maria Episcopiei de Roman 243.
Sava Pepelea, tatăl lui Ştefan, ruda Albei 42.
Savin, fratele lui Damiian; cumpără şi primeşte întărire pentru parte din Căpoteşti 183.
Savin Prăjescul, fost hatman; hotarnic 8, 12, 156;
pîrcălab de Neamţ; boier în sfat 78, 80, 81;
vornic mare de Ţara de Jos 126, 184, 186, 213, 228, 238, 252, 282; cumpără vie la Cotnari 295, 296; împuternicit să stăpînească satele Sămăşcani, Mihăilaşea ş.a. 280.
Savul, se judecă pentru seliştea Milcineşti 269.
Săbăşeni (Săbăşani), sat, ţ. Dorohoi; < Băbiceni, c. Durneşti, j. Botoşani>; vîndut de Căzacul, fiul lui Gheorghe comis din Cîrsteşti, lui Pătraşco Ciogolea logofăt al treilea şi lui Gheorghe Jora fost sulger 226 şi întărit 228.
Săboianii, sat, ţ. Roman; <Săbăoani, c. ~, j. Neamţ>; întărit m-rii Secul 132.
Săcăreni, sat < ţ. Lăpuşna; azi R.S.S. Moldovenească, Secăreni, c. Paşcani, r. Kotovsk> 116.
Săculeni (Săcuiani), sat, ţ. Neamţ; < Secueni, c. ~, j. Bacău>; fînţe şi pămînturi din ~ cumpărate şi întărite lui Irimia Vîrnav diac 83.
Săcul, v. şi **Secul,** m-re.
Săcul, pîrîu, < afluent al Ozanei>; hotar al braniştii m-rii Bisericani 119, al unei poieni a m-rii Bisericani 137.
Sălevăstru, v. şi **Selevăstru.**
Sălevăstru, iuzbaşă 142.
Sămăşcani, sat, < ţ. Orhei, azi R.S.S. Moldovenească, c. ~, r. Rezina>; vecini, heleşteu şi rîmnic din ~ în stăpînirea lui Savin Prăjescul mare vornic de Ţara de Jos 201.
Sămion, v. şi **Simion.**
Sămion, v. **Onul Sămion.**
Sămion din Hălăseni 180.
Sămion Mihăilescu din Popişcani; cumpără o selişte 123.
Sănăuţi, v. **Sineuţi,** sat.
***Săoani,** sat, pe Siret, ţ. Roman; < lîngă Şcheia, c. Al. I. Cuza, j. Iaşi>; ocină vîndută de Ion Ciolpan, Vasile ş.a. lui Lupul Prăjescul fost clucer 13, 267, 283, 297.
Săpoteni, sat, ţ. Dorohoi; <Sipoteni, contopit cu Dumeni, c. George Enescu, j. Botoşani>; părţi din ~ dăruite de Moise Movilă lui Pătraşco Ciogolea logofăt 1, cumpărate şi întărite popii Măteiaş şi fiilor lui 76, 77.
Sătna, v. **Sitna,** pîrîu.
Săuceşti, sat, < ţ. Neamţ; c. ~, j. Bacău> 31, 34; ocină întărită lui Ştefan Bechea pîrcălab 292.
Săvăriiu, top. (?) la Ghigoeşti 68.
Scărlet, v. şi **Ştefan Scărlet.**
Scărlet din Zorileni; se judecă şi primeşte întărire pentru satul Zorileni 191, se înţelege pentru cumpărarea lui 213.
Scheauca, fiica Ilenei, nepoata lui Tudoran paharnic; vinde ocină din Strîmbă 115.

www.dacoromanica.ro

Schimbarea la Faţă, hram, v. **Sinai,** munte, şi < **Văleni**>, m-re.
Scîntee, vătaf; cercetează o pricină 271.
Scînteia, sat, < ţ. Vaslui; c. ~, j. Iaşi> 229; drumul ~, hotar al unui loc al m-rii Galata de Jos, stîlpit 171.
Scurteni, top. la Secueni 83.
Seachel, cămăraş; hotarnic 145.
Seachil, v. **Tofan ~.**
Sechel, popă; martor hotarnic 146, 147.
Secheloaia, v. **Nastasia Secheloaia.**
Sechil, v. **Neculae ~** şi **Simion ~.**
Secul, v. şi **Săcul,** pîrîu.
Secul (Săcul), m-re, < ţ. Neamţ; j. Neamţ>; hram 124, 132, 135, 136; primeşte întărire pentru satele Vînători, Săbăoani, şi Berindeeşti 128, 132, 135,pentru branişte 135, poieni, mori ş. a. 130, 131, 136, 271, ţigani 124; se judecă pentru un vad de moară 135.
Selevăstru, v. şi **Sălevăstru.**
Selevăstru, 147.
Seman, vătăman din Chelmeşti 208.
Senăcîuţi, sat, < ţ. Hotin; azi R.S.S.Moldovenească; Sencăuţi, c. Cotiugeni, r. Briceni>; împărţit între fiii lui Gheorghe, nepoţii Maricăi 208.
Serapion, egumen al m-rii Bistriţa; martor hotarnic *I.*
Sfîntul Dumitru, hram, v. **Pîngăraţi,** m-re.
Sfîntul Gheorghe, hram, v. **Suceava,** tîrg, şi **Voroneţ,** m-re.
Sfîntul Ilie, m-re, < ţ. Suceava; în s. Sfîntul Ilie, c.s. Şcheia, m. Suceava>; vinde parte de sat 154.
Sfîntul Ioan cel Nou, biserică, v. **Suceava,** tîrg.
Sfîntul Nicolae, din ţarină, hram, v. **Iaşi,** tîrg.
Sfîntul Nicolae < domnesc>, biserică, v. **Iaşi,** tîrg.
Sfîntul Sava, m-re, v. **Iaşi,** tîrg.
Siaca, pîrîu; loc de moară pe ~B.
Sihla Mare, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Sihla Mică, munte, < ţ. Neamţ>: hotar al braniştii m-rii Neamţ 15,141.
Silion, călugăr; primeşte întărire pentru Todireni 11.
Silion, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
Silion din Copăceşti; martor hotarnic 109.
***Siliştea,** sat, pe Almaşul Mic, ţ. Neamţ; < lîngă Poiana, c. Dobreni, j. Neamţ>; al m-rii Pîngăraţi, hotărnicit *I.*
Siliştea Rumânii, sat, < ţ. Neamţ; Siliştea, c. Români, j. Neamţ>; revenit în urma unei împărţiri lui Costantin Buhuş 258.
Simeni, sat, < ţ. Tutova; Semenea, c. Dragomireşti, j. Vasului> 261.
Siminecian, v. şi **Gavril Siminician.**
Simion, v. şi **Sămion.**
Simion din Bogdăneşti; împuternicit să-şi stăpînească ocina 268.
Simion din Dăneşti 253; martor hotarnic 109.
Simion din Soloneţ 99.
Simion, fiul lui Ghiorghie fost hatman, fratele lui Radul fost vornic; vinde satul Răuceşti 3.
Simion, nepotul lui Maftei Hociungul; vinde ocină din Popeşti 57.
Simion, popă din Hălăştiani, soţul Antimiei 283.
Simion, se judecă pentru satul Oglindzi 157.
Simion, stăpînise partea de ocină a Dărdăreştilor din satul Pogoceni 91.
Simion, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Simion, ţigan, fiul lui Stoica ţigan; vîndut 82, 284.
Simion, ţigan, fiul(?) lui Tatul, tatăl lui Lazor H.
Simion, vătăman din Văculeşti 92.
Simion Băisanul, cumpără ţigani 214.
Simion Gheuca, medelnicer mare 125, 198, D; primeşte zălog satul Unguraşi 81, 211; primeşte întărire pentru părţi din Dărăşti şi Hăruleşti 277.
Simion Mălaiu (Mălae), comis mare 158, 213, 228, 238, 253, D.
Simion (Sămion) **Moghila** (Movilă), domn al Moldovei, tatăl lui Moise Movilă 78, 80; trecut în pomelnicul m-rii Hangul 79; acte de la ~ 39, 105, 128.

www.dacoromanica.ro

Simion Mogîldea, cumnatul lui Murgoci; cumpără și primește întărire pentru jumătate din Sloboziani 164.
Simion Sechil, bunicul lui Nicolae Sechil; cotropește jumătate din Rusi 245.
Simion Stroici, vistiernic; cumpără o bucată de loc din hotarul tîrgului Șchei 173.
Simion, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Bisericani 119.
Sinai, munte; m-rea Schimbarea la Față de la ~ : metoh 50.
Sinca, țigan fiul lui Stoica țigan; vîndut 81, 284.
Sineuți (Sănăuți), sat, ț. Suceava; < Sinăuții de Jos, contopit cu Mihăileni, c. Mihăileni, j. Botoșani> 267, 283; a șasea parte din ~ întărită Antimiei, soția lui Dumitrașco Mihul 198; vecini din ~ fugiți 246.
Sinodie, stînca lui ~ ; punct pe hotarul unei poieni a m-rii Bisericani 137.
Sîret, rîu 34; sate pe ~ 13, 54, 64, 75, 151, 180, 253, 267, 283, E; vaduri de moară pe ~ 267, 283, E; loc peste ~ 84.
Sîret, tîrg 262, 263; șoltuz și pîrgari de ~ 227; hotar 22.
Sirlian, fiul lui Profir 280.
Sitna (Sătna), pîrîu, < afluent al Jijiei>; sat pe ~ 11, A; loc de iaz și de moară pe ~ 120; moară pe ~ A.
***Sîrbi,** sat, < ț. Neamț; lîngă Moldovenii, c. ~, și Secuieni, c. ~, j. Neamț> 30.
Sîrbi, sat, < ț. Tecuci; c. Nicorești, j. Galați> 281.
Sîrbul, croitor din Cernăuți; se judecă pentru seliștea Denisauca 266.
Slatina lui Petru voievod, top.; punct pe hotarul braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.
***Slăvniceni,** sat, < pe Giurgiov, probabil ț. Hîrlău>; parte din ~ întărită lui Sturza diac ș.a. 42.
***Slipoteni,** sat, < pe Berheci, ț. Tecuci; în apropiere de Obîrșia, c. Izvorul Berheciului, j. Bacău>; parte din ~ dată de Vasilie lui Cehan mare vornic pentru o gloabă 88.
Slobozila (Pătrușani), sat, ț. Lăpușna; <azi R.S.S. Moldovenească, Chetroșeni, c. Șișcani, r. Kotovsk>; împărțit între nepoții Agafiei și ai Chirenei Zberoaia 167 și întărit acestora 207, 209, 210.
Slobozila Saucăi, sat, < ț. Soroca; azi R.S.S. Moldovenească, Sauca, c. ~, r. Dondușani>; dăruit de Ianache postelnic m-rii Sf. Sava și întărit 134.
***Sloboziani,** sat, < pe Bîrlad, ț. Vaslui; în Dumești, c. ~, j. Vaslui>; jumătate din ~ vîndută de Titiana, Ana și Anghelina lui Simion Mogîldea, Ștefan și Murgoci 164.
Smila, pîrîu, < afluent al Bîrladului>; sate și vad de moară pe ~ 66.
Soci, sat, <ț. Neamț; c. Ștefan cel Mare, j. Neamț>; în hotar (1802) F.
Soci, sat, < ț. Suceava; c. Miroslăvești, j. Iași> 267, 283.
Sofiica, bunica lui Ilie, a lui Papară și a lui Babac 219.
Sofiica, străbunica lui Pătrașco 21.
Sofronia, mama Mariicăi 86.
Sofronii, călugăr; traduce act (sec. XIX) 220.
Sohodol, sat, <ț. Bacău; c. s. Măgura, m. Bacău, j. Bacău> 189.
Solomon, v. și **Dumitrașco Solomon.**
Solomon, tatăl Chelsiei Țopasca 239.
Soloneț, pîrîu, afluent al Răutului 287.
Soloneț, sat, < ț. Suceava; c. Todirești, j. Suceava> 99.
Soltan din Hănești 163.
Soltana Tălmăcioaia, se judecă cu m-rea Pobrata pentru vecini fugiți 240, pentru țigani 241.
Sora, cumpărătoare în Mălinești 46.
Sora, fiica lui Ion Chițu din Popești, nepoata lui Mafteiu Hociungu; vinde ocină din Popești 55, 58.
Sora, mama lui Bălan și a Todosiei Mihăiasa 67.
Sora, soția lui Gheorghie diac; vinde ocină din Buciumi 34.
Sora, soția lui Postolache vistiernic; se judecă și primește întărire pentru parte din Leucușiani 45, 46.

www.dacoromanica.ro

Sora, soţia lui Trifan din Marcoviciani; cumpără ocină din Leucuşiani 45.
Sorca, mama Măricăi 95.
Sorca, soţia lui Gheorghii Mancăş; cumpără ocină din Poiana Mănăstirii 125.
Sorcana, mătuşa lui Larion şi a Nastasiei 13.
Soroca, tîrg; ocolul ~ 290.
Soroca, ţinut; sate din ~ 41, 287.
***Sparta,** sat, <ţ. Tutova; probabil lîngă Hălăreşti, c. Iana, j. Vaslui> 170.
Spineni, sat, < pe Şacovăţ, ţ. Vaslui> 125.
Spini, top. la Săcueni 83.
Spiridon, vătav C.
Stahie, ieromonah de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E;
Staico, v. **Cozma Staico.**
Stamati, v. şi **Elenco Stamati.**
Stamati, ban, tatăl Elencăi Stamati (sec. XIX) 260.
Stamati, fiul lui Profir 280.
Stan, bunicul lui Pătraşco H.
Stan Robul, ţigan; întărit m-rii Secul 124.
Stan Ungureanul 293.
Stanca, mama lui Eremie, străbunica lui Vasilie, a lui Isaico şi a lui Miron 283.
Stancăş, v. **Petrea Stancăş.**
Stanciul din Vaslui 200.
Stanişor, ţigan; întărit m-rii Secul 124.
Starosilţi, sat, < ţ, Hîrlău; Starosilţa-Radu azi George Coşbuc, şi Starosilţa-Stavri, azi Mihail Eminescu, c. Gorbăneşti, j. Botoşani>; judecată pentru parte din ~ între Udrea Gînscă şi rudele sale şi Isac Dediul şi fratele său, Toader 232.
Stavăr, ţigan, fiul lui Ţăcuşă, frate cu Gligorie Ţănţea şi cu Ion; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi H.
Stavnic, pîrîu, < afluent al Bîrladului>; vad de moară pe ~ 251.
***Stăjăreni,** sat, < ţ. Neamţ; lîngă Izvoare, c. Bahna, j. Neamţ> 34.
Stăneasa, ţigancă; vîndută *II.*
***Stănislăveşti** (Stănăsliveşti), sat <ţ. Neamţ; lîngă Preuteşti, c. Timişeşti, şi Ungheni, c. Răuceşti, j. Neamţ> 98, 204.
Stegariul 291.
Stepca, nepotul lui Ivan; vinde ocină din Horbineşti 95.
Stînca cea Mare, top.; punct pe hotarul satului Siliştea *I.*
Stîngaci, v. şi **Andreica Stângaci.**
Stîngaci, sat, < ţ. Vaslui; Stîngăcei, azi Bleşca, c. Ivăneşti, j. Vaslui> 200.
Stîrcea, v. **Costantin Stîrcea.**
Stoica, fost armaş, tatăl Aniţei 71; cumpără părţi din Brădiceşti 70.
Stoica, ţigan, tatăl lui Radu; întărit m-rii Secul 124.
Stoica, ţigan, tatăl lui Sinca şi al lui Simion 82, 284.
Stolniceni, sat, < ţ. Suceava; Stolniceni-Prăjescu, c. ~, j. Iaşi> 175.
Storojăneţ, sat, < ţ. Suceava; azi R.S.S. Ucraineană, or. Storojineţ, reg. Cernăuţi>; parte din ~ vîndută de Vidraşco şi Cîrste lui Gligore Ropceanul 64.
Strahiila din Costeşti 200.
Straja, munte < ţ. Neamţ>; curătură la ~ întărită m-rii Pîngăraţi 8; hotarul de la ~ al m-rii Pîngăraţi şi al satului Dărmăneşti 200; hotar al braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.
Straja, pîrîu; hotar al braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.
Stratul Bolea, fost clucer, soţul Grozavei 283; cumpără parte din Dăniceni 280.
Stratulat 99.
Strătulat (Strătulat), fiul Cojocesei; se judecă pentru parte din Leucuşani 45, 46.
Străoani, sat, < ţ. Putna; c. Străoane, j. Vrancea> 33.
Strătoae, fiica Plăxoaei; se judecă pentru satul Oglindzi 157.
Strătulat, ceaşnic al doilea; cumpără părţi din Brădiceşti 67, 70, 71.
Strătulat, vornic; hotarnic 260.
Strătulat Dracea din Sineuţi 267, 283.
Strîmba, sat, < ţ. Tutova; azi Cetăţuia, c. Pueşti, j. Vaslui>; ocini vîndute de Floarea, Marta ş.a. lui Costantin, fiul lui Sava din Ceucani 114, 115.
Strîmbi, top. la Săcueni 83.
Stroe din Giumătăţeni C.
Stroeşti, sat, pe Sitna, ţ. Hîrlău; < c. Lunca, j. Botoşani>; fost domnesc, ascultător

www.dacoromanica.ro

de ocolul Șipote, și întărit m-rii Sf. Sava A

Stroici, v. **Ionașco ~**, <**Lupul**> **~** și **Simion ~**.

Strugari, v. **Ion Strugari**.

Sturza, v. și **Mihalache Sturza**.

Sturza, diac; primește întărire pentru părți din Tîlhărești, Șendreni ș.a. 39, 42.

Sturza, fiul lui Badiul, strănepotul lui Toader clucerul; vinde jumătate din Răchiteni 75.

Sturza, pîrcălab, soțul Neacșei I.

Suceava, cetate 154; hatman și pîrcălab de ~ 67, 70, 78, 80—82, 94, 126, 144, 213, 224, 228, 238, 240, 282, D.

Suceava, rîu, < afluent al Siretului>; sate pe ~ 99.

Suceava, oraș; acte scrise la ~ 145, 150, 246, *II*; curtea domnească de la ~ 37; Mitropolia Sucevei: primește obroc 118, scutiri pentru vecini 10, 14, 111, 148, poslușnici 148, țigani 5, cîrciumi 113, 247; veniturile unei băi cu fîntînă 37, 108, 121; arhiepiscopi și mitropoliți de ~ 79, 183, 263, 269, 271; biserica mitropolitană Sf. Gheorghe 121 și Sf. Ioan cel Nou 37, 111, 121; dascăl de la ~ (sec. XVIII) 62.

Suceava, ținut; sate din ~ 54, 59, 64, 75, 86, 99, 151, 158, 163, 198, 225, 263, 264, 269, 283; slugi domnești din ~ 225.

Sucevița, m-re, < ț. Suceava, în s. ~, c. ~ j. Suceava>; se judecă pentru Ursești, Crăcăoani ș.a. 79, pentru țigani 264; egumen 264; călugări 295, 296.

Suha, < munte, ț. Neamț>; hotar al unei poieni întărite m-rii Bisericani 137.

Suha, pîrîu, < afluent al Moldovei>; poiană pe ~ 137.

Susanul, v. **Gligorie Susanul.**

Ș

Șacovăț, pîrîu, < afluent al Bîrladului>; sat pe ~ 268; vad de moară pe ~ 125.

Șaidir, v. **Dumitrașco Șaidir.**

Șarpe, v. **Alexa Șarpe.**

***Șăndreni,** sat, ț. Hîrlău; < probabil în apropiere de Erbiceni, c. ~, j. Iași>; părți din ~ întărite lui Sturza diac 39, 42.

Șăptilici, v. și **Șeptilici.**

Șăptilici, armășel; cumpără și vinde ocină din Horbinești 95.

Șărăuți, sat, <ț. Hotin; azi R.S.S. Ucraineană, Șirăuți, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuți>; al lui Neniul vornic 69.

Șărbănești, moșie, pe Jijia; < lîngă Albești, c. ~, j. Botoșani>; pricină pentru hotare (1806) C.

Șătrarul, v. **Șetrarul.**

Șătrăreni, v. și **Șetrăreni,** sat.

Șătrăreni, sat, <ț. Hîrlău; azi Jijia, c. Albești, j. Botoșani>; împărțit de Mărica Hăbășasca și frații săi cu Nastasia, fiica Irinei 184.

Șcheauca, fiica Ilenei, sora Martei; vinde ocină din Strîmba 115.

Șchei, tîrg; < Șcheia, c. Al. I. Cuza, j. Iași>; tîrgoveți și hotar 175.

***Șchiopeni,** sat, < ț. Adjud; lîngă Buciumi, c. s. Ștefan cel Mare, j. Bacău> 288.

< Șchiopul>, v. **Petru** < **Șchiopul**>.

Șchiopuleț, v. **Toader Șchiopuleț.**

Șeleșău, sat, < ț. Dorohoi; Hilișeu — Horia, ~ Cloșca, ~ Crișan, c. Hilișeu, j. Botoșani>; ocină întărită Antimiei, soția lui Dumitrașco Mihul 198.

Șendrea, < slugă domnească>; primește poruncă pentru o cercetare F.

***Șendrești,** sat, ț. Vaslui; loc de prisacă cu grădini din ~ vîndut de Andrei fost armaș ș.a. lui Enachie Cara armaș și întărit 65.

< **Șendriceni**>, sat < ț. Hîrlău; c. ~, j. Botoșani>; judecată pentru o bucată de hotar din ~ între Onciul Iurașcovici și Dumitrașco, ginerele lui Rugină 281.

Șeptelici, v. **Dumitrașco ~** și **Ilie ~**.

***Șerbăcani,** sat, <ț. Fălciu; lîngă Viișoara, c. ~, j. Vaslui> 271.

Șerbănești, sat, ț. Neamț; < contopit cu Hîrlești, c. Filipești, j. Bacău>; ocină dăruită de Văscan m-rii Sf. Sava 202, 203.

www.dacoromanica.ro

Şerbeşti, sat, <ţ. Neamţ; contopit cu Ştefan cel Mare, c. Ştefan cel Mare, j. Neamţ> 100.
Şerbeşti, sat, < ţ. Vaslui; c. Ciorteşti, j. Iaşi> 143, 159.
Şetrarul (Şătrarul), tatăl lui Dumitraşco 258, 293.
Şetrăreni, v. şi **Şătrăreni,** sat.
Şetrăreni, sat, < ţ. Iaşi; azi Stejarii, c. Ţigănaşi, j. Iaşi>; dăruit de Enachi postelnic m-rii Sf. Sava din Iaşi şi întărit 258.
Şipote, ocol, < j. Iaşi>; sat din ocolul ~ A.
Şişcăuţi, sat < ţ. Cernăuţi; azi R.S.S. Ucraineană, c. ~, r. Coţmani, reg. Cernăuţi>; parte din ~ schimbată de Gavril Gorgan mare pitar cu satul Vascăuţi al lui Gavrilaşco vornic 41.
Şoldan, v. **Dumitraşco Şoldan.**
Şoldeşti, v. **Joldeşti,** sat.
Şomuzul Mare, pîrîu, < afluent al Siretului>; sat pe ~ 158.
Ştefan, v. şi **Dumitraşco ~, Gheorghe ~ voievod, Toader ~.**
Ştefan, boier dregător; spînzură un tîlhar 91.
Ştefan, căpitan din Dumbrăviţa; primeşte întărire pentru ocini cumpărate şi dăruite din Torceşti 142.
Ştefan, cimpoieş, ţigan al m-rii Pobrata; dat în schimb 275.
Ştefan, cumpără şi primeşte întărire pentru jumătate din Slobozìani 164.
Ştefan, diac; scrie act domnesc 133.
Ştefan, diac din Tatomireşti 11, 32, 34, 56, 58.
Ştefan, diacon din Dorohoi 92.
Ştefan, din Crăeşti 259.
Ştefan din Galbeni 56, 58.
Ştefan din Mărgineni; se plînge domnului 4.
Ştefan din Popeşti 34.
Ştefan, fiul lui Avram, fratele lui Ionaşco şi al lui Vasilie; primeşte întărire pentru părţi din Giurcani şi Misăhăneşti şi pentru robi ţigani H.
Ştefan, fiul lui Sava Pepelea, strănepotul Albei; primeşte întărire pentru ocini din Slăvniceni, Tîlhăreşti şi Şăndreni 42.
Ştefan, fiul lui Văscan; vinde ocină din Buciumi 34.
Ştefan, fiul lui Vlaicu din Bilăeşti; vinde ocină din Buciumi 32, 34.
Ştefan, fratele lui Gheorghiţă; se judecă pentru poiana Munceii 28, 29.
Ştefan, fratele lui Miron şi al Dumitrei; vinde ocină din Băceşti 178.
Ştefan, fratele vornicului de Dumeni 76.
Ştefan, ginerele lui Liciul fost ureadnic; se judecă şi primeşte întărire pentru parte din Borăşti 291.
Ştefan, popă din Hălăşteiani 267, 283, 297.
Ştefan, popă din Scînteia 229.
Ştefan, popă din Tupilaţi; scrie suret (sec. XVIII) 91.
Ştefan, se judecă pentru ocină 90.
Ştefan, tatăl lui Crăciun 283.
Ştefan, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Ştefan, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Ştefan, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Ştefan, vornic, tatăl Maricăi Hăbăşasca, al lui Ghiorghe şi al lui Ion 184.
Ştefan Béchea, pîrcălab din Bogdăneşti; împuternicit să-şi apere ocinile din Bogdăneşti, Viforeni şi Săuceşti 292.
Ştefan Bîrsan din Tuleşti 263.
Ştefan Brăescul, soţul Agahiei 217.
Ştefan Calapod, tatăl lui Costantin 283.
Ştefan < **cel Mare**>, domn al Moldovei, tatăl lui Petru voievod 298; ctitor al m-rii Voroneţ 263; dăruieşte sate şi prisăci 230, 262, 263, 269, 290; acte de la ~ 119, 194, 278, 298.
Ştefan cel **Tînăr,** domn al Moldovei; acte de la ~ 219.
Ştefan Cîrlianţă 142.
Ştefan Ghiordeea 239.
Ştefan Moimăscul, jitnicer D; primeşte întărire pentru jumătate din Căcărădzeni 257.
Ştefan Munteanul, vinde vie la Dric 200.
Ştefan Murguleţ 158; hotarnic 22.
Ştefan Poprîşoc, fost şoltuz de Iaşi 97.
Ştefan Prăjescul, fost stolnic mare, tatăl lui Ion şi al lui Gheorghie Prăjescul 124; cumpără ocină din Poiană 236.
Ştefan Răul, chilia lui ~; punct pe hotarul braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141, şi Secul 135.

www.dacoromanica.ro

Ştefan Scărlet, armaş, descendent al lui Scărlet din Zorileni; posesor al unui act (sfîrşitul sec. XVIII) 191.
Ştefan Şucă, ţigan, fiul lui Simion, frate cu Lazor, Avram ş.a.; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi H.
Ştefan Tomşa (Tomşe, Tomşea, Tomşevici) < **al II-lea**>, domn al Moldovei; dăruieşte m-rii Biserican o poiană cu fînaţ 137; ocini cumpărate în zilele lui ~ 45, 46; danie scrisă în catastiful tîrgului în zilele lui ~ 97; acte de la ~ 38, 39, 66, 80, 122, 131, 173, 174, 188, 191, 206, 227, 245, 248, H.
Ştefana, fiica lui Zosim; vinde ocină din Rusi 245.
Ştefana Nacazoe din Plopoasa; vinde ocină 49.
Ştefaniia, fiica Drăghinei Cozmoaia din Conţeşti; vinde ocină 288.
Ştefăneşti, tîrg, <ţ. Iaşi; c. ~, j. Botoşani> 226, 228.
Ştefănia, mama popii Apostolachie 289.
Şteful, din Bîrjoveni; vinde ocină din Plopoasa 49.
Şteful, tatăl lui Ion 248.
Şteful Bărdea din Popeşti 34.
Şteful Mînjea, unchiul lui Ionaşco Mînjea uricar 251.
Şucă, v. **Ştefan Şucă.**
Şurinişti, sat, < ţ. Vaslui; Şurăneşti, azi Emil Racoviţă, c. Dăneşti, j. Vaslui> 179.

T

Tatomireşti, sat, < ţ. Neamţ; contopit cu Budeşti, c. Făurei, j. Neamţ> 31, 32, 34, 56, 58.
Tatomireşti (Tatumirişti), sat, < ţ. Vaslui; c. Rebricea, j. Vaslui> ; vecini fugiţi din ~ 179; ocină cumpărată de Dămiian de la Vasilie şi Dumitru 229.
Tatul, ţigan, tatăl (?) lui Simion H.
Tazlău, m-re, < ţ. Trotuş; în c.s. Măgireşti j. Bacău>; se plînge pentru ţigani învăluiţi 226; călugări 32, 34.
Tazlău, munte, < ţ. Trotuş; j. Bacău>; parte din ~ întărită lui Tofan Sechil 278.
Tazlău, poiană, < pe Tazlăul Sărat, în Ongheni> 278.
Tazlăul Sărat, pîrîu, v. **Pîrîul Sărat.**
Tăbîrţă, v. **Ionaşco Tăbîrţă.**
Tăierea Capului, hram, v. **Secul,** m-re.
Tălăşman din Cîrligi 34.
Tălhariu, tatăl lui Ursul 39.
Tălmăcioaia, v. **Soltana Tălmăcioaia.**
Tămăşii, sat, <ţ. Bacău; Tamaşi, c. ~, j. Bacău>; părţi din ~ întărite popii Ghiorghii 63.
***Tămăşani** (Tămăşeni), sat, pe Siret, ţ. Suceava; < lîngă Iugani şi Răchiteni, ambele în c. Mirceşti, j. Iaşi>; parte din ~ vîndută de Grigoraş Borodaci şi fratele său Costache lui Dumitraşco Fulger 75.
Tănase (Tănasie, Tănasîe), vornic de gloată 67, 73, 126, 213, 238, D; se judecă şi primeşte întărire pentru satul Oglindzi şi este împuternicit să-şi aducă înapoi vecinii fugiţi din Oglindzi şi Zevoiani 157.
Tănasie, uşar din Iaşi 239.
Tănasie, vecin al m-rii Pobrata; fugit 240.
Tărzea, tatăl lui Gudilie şi al lui Nistor H.
***Tătăraşi,** sat, ţ. Vaslui; < lîngă confluenţa Vasluiului cu Bîrladul, or. Vaslui, j. Vaslui>; dăruit de Vasile Lupu voievod lui Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava 94.
***Tăuteşti,** sat, < pe Vaslui, ţ. Vaslui; probabil lîngă Popeşti, c. Micleşti, j. Vaslui>; judecată pentru ocină din ~ între Gheorghe Jora fost sulger şi Gheorghiţă fost sulger 190.
Tăutul, v. şi **Zaharia Tăutul.**
Tăutul, logofăt al doilea, fost ~ 70; se judecă pentru satul Cîmpulung 86; cumpără satul Călineşti pentru care se judecă şi primeşte întărire 151.
Teacă, priluca lui ~ ; punct pe hotarul braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Tecla, fiica lui Dimitri, nepoata Agahiei; primeşte întărire pentru părţi din Izbiştea, Slobozia ş.a. 167.
Tecla, mama Măriucăi 280.
Tecman, vornic de poartă 73.
Tecuci, ţinut; sate din ~ 142, 280; slugi domneşti din ~ 17.

www.dacoromanica.ro

Teleagă, fiii lui ~, stăpîni în Ruşciori şi Dumbrăviţa 274.
Temuşcă, dealul lui ~ ; punct pe hotarul satului Şetrăreni 258.
Temuşcă, fîntîna lui ~ ; punct pe hotarul satului Şetrăreni 258.
Tenciuli, pretins copărtaş în Tatomireşti 229.
Teodoru, călugăr; dă mărturie mincioasă 237.
Teodosie, v. **Fodosie.**
Teutul, v. **Dumitru Teutul.**
Theodosie, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
Theodur, popă din Adjud 288.
Tilhareşti, v. **Tîlhăreşti.**
Timofeiu, poiana lui ~ 166.
Timoftei, popă de la m-rea Sf. Sava 256.
Timpeşti, sat, < ţ. Fălciu; lîngă Duda, c. Duda — Epureni, j. Vaslui> 89.
< Tiranul>, v. **Aron < Tiranul>.**
Tiron, diac; scrie acte domneşti, 61, 152, 158, 168.
Tiron, nepotul lui Nistor şi al Mogoşei; se judecă pentru părţi din Horbineşti 95.
Titea, mama Magdalinei, bunica lui Gavril; cumpără ocini din Cîrneşti 180.
Titiana, fiica popii Măteiaş; primeşte întărire pentru ocină din Săpoteni 77.
Titiana, fiica Nastasiei, nepoata lui Petrea Ungurul pîrcălab; vinde jumătate din Sloboziani 164.
Titiiana, nepoata lui Ivan; vinde ocină din Horbineşti 95.
Tizian, v. **Ionaşco Tizian.**
***Tîlhăreşti,** sat, ţ. Hîrlău, < pe Bahlui; probabil în apropiere de Erbiceni, c. ~, j. Iaşi>; părţi din ~ întărite lui Sturza diac 39, 42.
Tîlhăreşti (Tilhareşti), sat, < ţ. Hîrlău; azi Talpa, contopit cu Blîndeşti, c. Suliţa, j. Botoşani> 106.
Tînjeleşti sat, < ţ. Iaşi; azi R. S. S. Moldovenească, c. Nisporeni, r. Călăraşi>; judecată pentru ocină din ~ între popa Istratie şi oameni din Vărzăreşti pe Bîc şi Vărzăreşti pe Nîrnova 43.
***Tîrgoveţi,** sat, < pe Putna, ţ. Putna; lîngă Boloteşti, c. ~, j. Vrancea> 133.
Tîrgu Frumos, tîrg; hotar 131.
Tîrgu Neamţ, v. **Neamţ,** tîrg.
Tîrnauca, pîrîu, < afluent al Botnei>; iaz pe ~ 219.
Toader 280.
Toader, bunicul Marinei 52.
Toader, ceaşnic, unchiul lui Mînjea uricar; dăruieşte m-rii Rîşca seliştea Motoşeni 251.
Toader, curtean, tatăl Antimiei 100.
Toader, diac; scrie acte domneşti 181, 204.
Toader, diac din Aldeşti 34.
Toader din Găureni 125.
Toader din Nemîndri; primeşte poruncă domnească 139.
Toader din Stănislăveşti 204.
Toader din Tatomireşti; se judecă pentru cislă 179.
Toader, fiul Băntăşoaei, fratele lui Ionici 115.
Toader, fiul lui Ciurlic, nepotul lui Arbure fost pivnicer; se judecă pentru jumătate din Brăeşti 298.
Toader, fiul Cocoanei, nepotul lui Mămălac; vinde ocină din Băloşeşti 283.
Toader, fiul lui Dumitraşco Chiriac şi al Zanfirei; se judecă pentru satul Zorileni 191 şi îl vinde 213.
Toader, fiul Dumitrei, nepotul lui Miron şi al lui Ştefan; vinde ocină din Băceşti 178.
Toader, fiul lui Ghiorghie din Volcineţ; împarte cu fraţii săi satul Volcineţ şi Senecăuţi 208.
Toader, fiul lui Ion Brăteanul; vinde ocină din Dragomireşti 116.
Toader, fratele lui Isac Dediul; se judecă şi primeşte întărire pentru parte din Starosilţi 232.
Toader, ginerele lui Nistor, negustor din Iaşi; cumpără loc de prisacă în Valea Corbului şi fîneţe în Poiana Cîrnului 212.
Toader, grec din Făorei 125.
Toader, medelnicer din Cruce; se judecă şi primeşte întărire pentru o vie 197.

www.dacoromanica.ro

Toader, nepotul lui Mihăilă; vinde ocină din Cîndeşti 146.
Toader, părţile fiicelor lui ~ din Vîrtop alese 102
Toader, pitărel, fiul Dochiei, nepotul lui Gavril Dinga; vinde ocini din Forloeşti şi Ungheni 278.
Toader, < prisăcar> al m-rii Aroneanu 48.
Toader, protopop 77.
Toader, strămoşul lui Crăciun 95.
Toader, sulger; tatăl Oanei, bunicul Călinei şi al lui Nacul 43, 53.
Toader, şoltuz de Vaslui 216.
Toader, tatăl lui Cîrste 200.
Toader, tatăl Ulianei 293.
Toader, ţigan, fiul lui Bratu, fratele lui Dumitru; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi H.
Toader Beldiman, logofăt; fost stăpîn al satelor Sămăşcani şi Buciocica 201.
Toader Blidar 146, 147.
Toader Boldescul, fost vornic, tatăl lui Pătraşco Boldescul pîrcălab, fratele lu Gheorghe Boldescul; cumpără părţi din Tuleşti, Buciumi şi Popeşti 19, 30—32, 34, 56—58;
fost medelnicer; cumpără vii 47; cumpără parte din Obrejeşti 49.
Toader Botuc din Bătineşti 33.
Toader Bucotco, clucer, fratele lui Frănţiian Hrincoviciu, strămoşul lui Andronicu, al lui Dumitraşco ş.a. 75.
Toader Cernescul din Todereni 221.
Toader Davidescul din Curseci 114, 115.
Toader Ferghea, bunicul Anei, al Palaghiei şi al Antimiei 283.
Toader Gagea, se judecă pentru seliştea Milcineşti 269.
Toader Gîdei, soţul Annei 46.
Toader Grecul din Simeni 261.
Toader Grosul, vinde un pămînt din Săcueni 83.
Toader Hărăscul din Hăsnăşeni 175.
Toader Isac, se judecă pentru poieni cu fîneţe de lîngă apa Moldovei 242.
T< oader> Mustea, traduce act (sec. XVIII) 30.
Toader Perjă, diac; scrie zapis 103.
Toader Pobihnă, tatăl Drăguţei 67.
Toader Şchiopuleţ, oprit să stăpînească jumătate din Căcărădzéni 257.
Toader Ştefan, cumpărător în Băloşeni 18, 293.
Toadir din Pietriş 283.
Toder, fost brănişter; hotarnic 230.
Toder Coropceanul, hotarnic 230.
Toderaşco, fost cămăraş; cumpără şi primeşte întărire pentru satul Unguraşi 81; logofăt al treilea 126, 213, D; cumpără jirebie din Unguraşi 204, 211.
Toderaşco, diac; scrie acte domneşti 128, 131, 150, 159.
Toderaşco (Toader) Petriceaico, mare armaş, tatăl lui Eremia 158, 163, 213, 228, 238, D.
Toderaşcu, pitar, nepotul Ilenei comisoaia 254.
Todereni, sat, < ţ. Hîrlău; Todireni, c. ~, j. Botoşani>; întărit popii Silion şi verilor săi 11; ocină vîndută de Mîndroaia şi fiii săi lui Andreica 221; act scris în ~ 221.
*__Todereşti__, sat, pe Siret, ţ. Ajud, < j. Bacău>; ocini vîndute de Ileana comisoaia şi rudele sale lui Dabija fost pîrcălab 109, 224; act scris în ~ 109.
Todereşti, sat, < ţ. Hîrlău; Todireşti, c. ~, j. Iaşi> 283.
Todiriţă din Băseşti 270.
Todosca, ţigancă sora Stănesei; vîndută *II*.
Todosia, mama Anghelinei 164.
Todosia Necuriţoaia, soţia lui Nicoriţă hatman; vinde seliştea Cobîla 217.
Todosie, fiul lui Arion Chichil din Joldeşti; vinde ocină 33, 35.
Todosiia din Năvrăpeşti; vinde ocină 235.
Todosiia Mihăiasa, fiica Sorei, sora lui Bălan; vinde ocină din Brădiceşti 67.
Todosîe din Ghigoeşti 68.
Tofan, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
Tofan, popă 289.
Tofan, popă, ginerele lui Derlă 68.
Tofan Seachil (Sechel), fost cămăraş 254; împarte cu nepoţii săi ocini din satele Goşmani, Arămeşti ş.a. 252; primeşte întărire pentru ocini din Forloeşti şi Ungheni 278.

www.dacoromanica.ro

Tofana, fiica Măricăi; vinde jirebie din Petiia Mare 86.

Tofle, diac; scrie zapis 294.

Toma din Răchitoasa; se plînge domnului 170.

Toma, fratele lui Istratie, nepotul Maruşcăi; vinde ocină din Căpoteşti 183.

Toma, fratele Titei; cumpără ocină din Cîrneşti 180.

Toma, ţigan; vîndut 214.

Toma, ţigan al m-rii Tazlău 224.

Toma, ţigan, fiul lui Gliga Răul, frate cu Voica, Tudosie ş.a.; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi H.

Toma Birtoc, aprod din Galbeni 34, 49, 55, 58; vinde ocină din Tuleşti 30.

Toma < Cantacuzino>, sulger şi mare stolnic 100; primeşte poruncă domnească 29; cumpără vie la Cotnar 103;
sulger mare 126, 186, 213, 228, D; cumpără şi primeşte întărire pentru Poiana lui Coste din satul Bîrleşti 174;
postelnic 220.

Tomeşti, sat, < ţ. Iaşi; c. s. ~, m. Iaşi> 267, 283; poiană din ~ întărită lui Neaniul vornic de gloată 231.

Tomiţă din Şătrăreni 184.

Tomşa, v. **Ştefan** ~ şi **Vasilie** ~.

Tomşea din Şerbăcani 270.

Topliţa, pîrîu, < afluent al Nemţişorului>; hotar al braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.

Topliţa Seacă, pîrîu, < afluent al Topliţei>; hotar al braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.

Torceşti, sat, ţ. Tecuci; < c. Umbrăreşti, j. Galaţi> 109; ocini vîndute şi dăruite lui Ştefan căpitan din Dumbrăviţa 142.

Totrepehe, v. **Cîrste Totrepehe.**

***Tricinţi,** sat, la confluenţa Soloneţului cu Răutul, ţ. Soroca; < azi R. S. S. Moldovenească, r. Floreşti>; dăruit de Moise Movilă voievod lui Pătraşcu Ciogolea fost logofăt şi întărit acestuia 287.

Trif, fiul lui Ionaşco Căuia din Torceşti; vinde ocină 142.

Trifan din Marcoviceani, soţul Sorei; cumpără şi primeşte întărire pentru Leucuşiani 45, 46.

Trifan, fratele lui Gligorie; vinde ocină din Buciumi 34.

Trifan, fratele lui Vartic; cumpără parte din Ţuscani 110.

Trifan, popă din Costeni 104.

Trifan, ţigan al m-rii Tazlău 224.

Trinca din Băloşeni; deţine uricile unei ocini din Băloşeni 18.

Trofin, împresoară ocină din Hămeiuş 189.

Trohin, nepotul lui Moisei; vinde ocină din Beneşti 259.

Trotuş, tîrg, < ţ. Trotuş; Tîrgu Trotuş, c. ~, j. Bacău>; tîrgoveţi 236.

Tudor din Crăeşti; cumpără ocină din Beneşti 259.

Tudora, bunica Zlatei 200.

Tudora, fiica Titei; primeşte întărire pentru ocină din Cîrneşti 180.

Tudora, nepoata lui Mihăilă; vinde ocină din Cîndeşti 146.

Tudora, preoteasă din Criceşti, mama Anisiei 143.

Todoran din Read 146, 147.

Tudoran, paharnic, bunicul Floarei, al Martei şi al Şcheaucăi 114, 115.

Tudoraşu, fiul Madoniei, nepotul Mintei; vinde ocină din Dersca 227.

Tudori, pîrcălab 41.

Tudosca, fiica lui Ion Potop; vinde fîneţe 83.

Tudosia, mama Magdei 95.

Tudosia, sora lui Druţu, a lui Andreica ş.a.; vinde ocină din Horbineşti 95.

Tudosie, ţigan, fiul lui Gliga Răul, frate cu Toma, Voica ş.a.; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi H.

Tudura, nepoata lui Toader; vinde ocină din Horbineşti 95.

***Tuleşti,** sat, < ţ. Neamţ; lîngă Corneşti, c. Filipeşti, j. Bacău>; parte de ocină vîndută de Toma Birtoc şi fratele său Mătei din Galbeni lui Toader şi Gheorghe Boldescul 30.

Tuleşti, sat, < ţ. Tutova; c. Dragomireşti, j. Vaslui> 261.

www.dacoromanica.ro

Tunguzeni, sat, ţ. Vaslui; < Tungujei, c. Ţibăneşti, j. Iaşi>; judecată pentru ocină din ~ între Iuraşco cu rudele sale şi Gheorghiţă cu rudele sale 268.
Tupilaţi, sat, < ţ. Fălciu; c. Găgeşti, j. Vaslui> 91.
***Turburea,** sat, < probabil ţ. Adjud> 109, 224.
Turcu, v. **Lontie Turcu.**
Turcul, fost stolnic; se înţelege cu Neniul vornic pentru stăpînirea satului Şărăuţi 69.
Turiia, podiş, < între Jijia şi Prut, j. Iaşi>; sat la ~ 258.
Tutova, pîrîu, < afluent al Bîrladului>; sat pe ~ 114, 115; loc de heleşteu şi de moară pe ~ H.
Tutova, ţinut; sate din ~ 50, 66, 162, 165, 172, 277;
ispră vnicia ~ (sec. XIX)105.

Ţ

Ţapul din Obrejeşti; vinde ocină 49.
Ţara de Jos, mare vornic de ~ 67, 70, 78, 80, 81, 126, 184, 186, 201, 213, 228, 238, 252, 282, 295, 296, D.
Ţara de Sus, mare vornic de ~ 78, 80, 81, 126, 158, 213, 228, 238, 252, 282, D.
Ţara Leşească, boieri pribegi în ~ 23, 80; act scris în ~ 69.
Ţara Muntenească, v. **Ţara Românească.**
Ţara Românească, ţigani din ~ 82, 284; oameni morţi în ~ 176.
Ţarigrad, oraş, < Turcia>; slujbă adusă ţării la ~ 187.
Ţăcuşă, ţigan, tatăl lui Stavăr, al lui Gligorie Ţănţea şi al lui Ion H.
Ţănţea, v. **Gligorie Ţănţea.**
Ţăpăloşeni, sat, < ţ. Hîrlău; contopit cu Todireni, c. ~, j. Botoşani> 221.
Ţibiriha, sat, < ţ. Orhei; azi R. S. S. Moldovenească, Ţibirica, c. ~, r. Călăraşi>; judecată pentru părţi din ~ între Frăţiman păhărnicel şi Moţoc diac 249.
Ţica, fost postelnic 82.
Ţicşa, partea lui ~ din Dersca vîndută de Minta 227.
Ţigan, v. şi **Obreaj Ţigan.**
Ţigan din Căpoteşti; se plînge împotriva m-rii Secul pentru un vad de moară în Putna 133.
Ţiganca, mama lui Ionaşco 154.
Ţiganul, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141, şi Secul 135.
Ţiţul, v. **Andreiu Ţiţul.**
Ţopa, v. **Costantin** ~ şi **Ionaşco** ~.
Ţopasca, v. **Chelsiia Ţopasca.**
Ţuţcani (Ţuscani, Ţutcani), sat < ţ. Neamţ; Tuţcanii din Deal şi ~ din Vale, c. Bahna, j. Neamţ>; parte din ~ vîndntă de popa Drăgoman lui Vartic şi fratelui său Trifan 110; parte din ~, a lui Neculae Seachil 252, 254.
<**Ţuţora**>, sat, < ţ. Iaşi; c. ~, j. Iaşi>; puţul ţuţuranilor din braniştea Bohotinului 230.
Ţuţuian din Păuneşti 109.
Ţuţurmac 297.
Ţuţurman din Lăpuşna 267, 283.

U

Udrea, v. şi **Ilea Udrea.**
Udrea, scrie act 99.
Udrea Gînscă, se judecă pentru parte din Starosilţi 232.
Udrea Gorcea, strămoşul lui Eremia 232.
Uliana, fiica lui Toader; vinde ocină din Horbineşti 95.
Ulîiana, fiica lui Toader, nepoata lui Fîrtat; vinde ocină din Băloşeni 293.
Umbrar, v. **Mihăilă Umbrar.**
***Uncăuţi,** sat, < pe Racovăţul Sec, ţ. Hotin; azi R. S. S. Moldovenească, r. Briceni>; jumătate din ~ schimbată de Gavril Gorgan mare pitar cu satul Vascăuţi al lui Gavrilaşco vornic 41.
***Unguraşi,** sat, pe Moldova, ţ. Neamţ; < lîngă Ungheni, c. Răuceşti şi Timişeşti, c. ~, j. Neamţ> 3; întărit lui Toderaşco logofăt al treilea 81, 204, 211.

www.dacoromanica.ro

Ungureanul, v. **Stan Ungureanul.**
Ungurul, v. **Mihai ~** și **Petrea ~.**
Urdaș (Urdugas), bunicul lui Isac Ghigoescul 13.
Urdzici, sat, < ț. Neamț; Urzici, contopit cu Bahna, c. Bahna, j. Neamț> 19.
Ureche, v. și **Gligorie ~, Vasile ~.**
Uréche, vornic; hotarul lui ~, hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141, și Secul 135.
Uricani, sat, < ț. Cîrligătura; c. Miroslava, j. Iași> 125.
Urîta, mama lui Gligorie și a lui Melintie 73.
Ursa, soția lui Martin; vinde vie la Dric 200.
***Ursăști,** seliște, < pe Cracău, ț. Neamț; lîngă Crăcăoani, c. ~, j. Neamț>; judecată între m-rile Sucevița și Hangu pentru ~ 79.
Ursoaia, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141, și Secul 135.
Ursoaia, pîrîu la Tîlhărești; sat pe ~ 39.
Ursu, v. și **Orsol.**
Ursu, v. **Ghidion Ursu.**
Ursu 297.
Ursu, diac; scrie zapis 18.
Ursu din Ruptura 34.
Ursu, socrul lui Văsiian călăraș 133.
Ursu, ureadnic din Hălășteiani 267, 283.
Ursul, fost vătav; vinde loc de moară B.
Ursul din Tintești; primește poruncă domnească să cerceteze o pricină 89.
Ursul, fiul Măricăi și al lui Tălhariu, nepotul lui Gîndac; vinde părți din Tîlhărești și Șendreni 39.
Ursul, păhărnicel din Băloșești 214.
Ursul, tatăl Nastasîei; vinde ocină din Muncel 83.
Ursul Nechita, diac din Vîrtop, fiul lui Nechifor ieromonah; primește întărire pentru poiana Muncei 28, 29, 195; părțile lui din Vîrtop alese 102.
Ursul Poniciu, fiul lui Ionașco Poniciu; ia în schimbul unei datorii o ocină din Costinești 62.
Ursu Vartic, vornic de gloată 238, 282.
Urzică, chihaie 142.
Urzici, v. **Urdzici,** sat.
Uspenia, m-re, v. **Iași,** tîrg.
Ușița (Usica), pîrîu la Șendrești (?) 65.

V

Vaida din Arămești 34.
Valea lui Negrilă, hotar al satului Măcișeni 260.
Valea Mare, hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
Varlaam, arhiepiscop și mitropolit de Suceava 263; participă la hotărîri luate de domn și sfat 188; jurămînt în fața lui ~ 269; se judecă și primește întărire pentru o moară din Cofești 271.
Varlaam, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
Varlam, diac; scrie act domnesc 243.
Vartic, v. și **Ursul Vartic.**
Vartic, unchiul lui Pătrașcu și al lui Mihil din Țuscani; cumpără parte din Țuscani 110.
Vartic, fost vornic mare 95.
Varvara, v. și **Vărvara.**
Varvara, fiica lui Dimitri, nepoata Agahiei; primește întărire pentru părți din Izbiștea și din Slobozia și o falce de vie la Huși 167.
Varvara, fiica lui Tel ......, stolnic; vinde satele Cumpănești, Burarani ș.a. 219.
Varvara, soția lui Eremia Băiseanul uricar; primește zălog o ocină din Tăutești 190.
Vasca, fiica lui Gagea cel bătrîn, sora lui Nistor Gagea; vinde ocină din Milcinești 269.
Vascani, v. și **Văscan.**
Vascani, tatăl lui Ionașco; dăruiește m-rii Sf. Sava partea sa din Șerbănești 202.
Vascăuți, sat, ț. Soroca; < azi R. S. S. Moldovenească, Văscăuți, c. ~, r. Florești>; schimbat pentru ocini din Uncăuți, Cepeleuți și Corosteni de Gavril Gorgan mare pitar cu Gavrilașco vornic 41.
Vasile, diac, tatăl lui Gligoraș (sec. XVIII) 45, 46.
Vasile, fiul lui Avram, fratele lui Ionașco și al lui Ștefan; primește întărire pentru

www.dacoromanica.ro

părţi din Giurcani şi Misăhăneşti şi pentru robi ţigani H.
Vasile, vătăman din Miclăuşeni 92.
Vasile Bran din Duşăşti; în pricină pentru o ocină F.
Vasile Buhăescu, fost mare paharnic; hotarnic (sec. XVIII) 110.
Vasile (Vasilie) **Huhulea**, călugăr, fiul lui Huhulea pîrcălab; zălogeşte ocină din Tăuteşti 190; vinde ţigani 214.
Vasile Leţe din Vereşti 93.
Vasile (Vasili, Vasilie) ‹**Lupu**›, domn al Moldovei; dăruieşte sat 94, baie 121; dă obroace 118, 127;
acordă scutiri 111—113, 148, 181, 250; întăreşte sate, selişti, branişti, ţigani ş.a.: *passim*; dă cărţi de apărat şi împuterniciri 140, 149, 160, 161, 193, 195, 201, 243, 246, 257, 265, 292;
judecă 90, 91, 95, 105, 137, 138, 150, 151, 156, 157, 168, 169, 173, 177, 191, 194, 197, 219, 223, 231, 232, 235, 236, 242, 244, 245, 249, 266, 268, 269, 271, 273, 278, 279, 286, 298;
porunceşte dregătorilor şi slugilor domneşti 89, 96, 98, 99, 102, 108, 109, 134, 139, 152, 170, 171, 179, 189, 192, 199, 205, 218, 225, 240, 241, 255, 264, 272, 274, 276, *I*, F;
scrisori către ~ 147, 155, 263.
Vasile Mîrdan, tatăl lui Hariton, al lui Dumitru şi al lui Ionaşco din Băloşeni 18.
Vasile (Vasilie) **Roşca**, fiul Măguţei, nepotul Agahiei, fratele lui Gheorghe Roşca vistier; jitnicer mare 67, 70, 73;
fost vornic de gloate 200; primeşte întărire pentru părţi din Izbiştea, Slobozia ş.a. 167, 207.
Vasile Ureche, tatăl lui Neculai 95.
Vasile Zeletin, spătărel din Sparta; primeşte poruncă domnească 170.
Vasileu, sat, ‹ ţ. Cernăuţi; azi R. S. S. Ucraineană, Vasilău, c. ~, r. Zastavna, reg. Cernăuţi›; al lui Onciul Iuraşcovici 61.
Vasili Pecioraga din Băleşti; plătit pentru traducerea unui act 200.
Vasilie 115.
Vasilie din Beneşti 259.
Vasilie din Buciumi 34.
Vasilie din Bulbucani 18, 293.
Vasilie din Dănăeşti; martor hotarnic 109.
Vasilie din Dumeni 76.
Vasilie din Năvrăpeşti; vinde ocină 234.
Vasilie din Petiia; se judecă pentru cisla Ciorsacilor 168.
Vasilie din Pietriş 283.
Vasilie din Pogana; se plînge împotriva unor negustori 96.
Vasilie din Todireşti 283.
Vasilie din Tomeşti 267, 283.
Vasilie, fiul Anei, nepotul lui Gavril; vinde ocină din Ivoeşti 154.
Vasilie, fiul lui Bătici 270.
Vasilie, fiul lui Costantin; cumpără parte din Dragomireşti 116.
Vasilie, fiul lui Florea, nepotul lui Gruzav; vinde ocină din Tatomireşti 229.
Vasilie, fiul lui Gavril; vinde ocină din Ivoeşti 154.
Vasilie, fiul lui Gavril din Cîndeşti; martor hotarnic 258.
Vasilie, fiul lui Ionaşco Bolişor; vinde ocină din Costeşti 282.
Vasilie, fiul lui Isaico, nepotul lui Eremia; vinde ocină din Săoani 267, 283.
Vasilie, fratele lui Dragul; dă ocina sa pentru o gloabă 88.
Vasilie, popă din Negoieşti; se judecă pentru ocină 90.
Vasilie, popă din Şerbeşti; cumpără ocină din Vîrtop 100; părţile lui alese 101, 102.
Vasilie, portar de Suceava 82.
Vasilie, ‹ slugă domnească› D.
Vasilie, se judecă pentru satul Măcicăteni 150.
Vasilie, tatăl lui Văscan din Şerbăneşti 203.
Vasilie, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Vasilie, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Vasilie, ţigan al m-rii Tazlău; fiul lui Păntelei 224.
Vasilie Banul, jitnicer 59, 67, 73;
vistier al doilea 126, 228, 238, 282, D; primeşte întărire domnească pentru jumătate din Căcărădzéni 257.

www.dacoromanica.ro

Vasilie Banul, mare medelnicer; cercetează o pricină 133.
Vasilie Benea, martor 267, 283, 297.
Vasilie Boboc, fratele Ilenei comisoaia; vinde ocină din Todereşti 109, 253.
Vasilie Brăescul, nepotul popii Buda şi a lui Boris Braevici; se judecă şi primeşte întărire pentru jumătate din satul Brăeşti 286, 298.
Vasilie Buznea, dă mărturie 212.
Vasilie Cenuşe, vinde o poiană 174.
Vasilie Corbul din Domneşti; martor hotarnic 109.
Vasilie Corlat, diac 33; scrie acte domneşti 17, 160, 161, 235.
Vasilie Crucean din Ionăşeşti 253; hotarnic 109.
Vasilie Focea, tatăl lui Procopie; întemniţat pentru pierderea unor iepe turceşti 91.
Vasilie Grumaz, tatăl lui Lupul şi al lui Nicolaiu 150.
Vasilie Iordăchielea din Iaşi 238.
Vasilie Platon din Arămeşti 34.
Vasilie Prăjescul, spătar 145.
Vasilie Purcel, se judecă pentru un loc din hotarul Codăeştilor 218.
Vasilie Rubuţ din Scînteia 229.
Vasilie Tomşa din Purceleşti 175.
Vasîli, fiul lui Gheorghii din Secueni; vinde fîneţe din Scurteni, Zărneşti şi Perperic 83.
Vasîlli, ocină din Vlădeni oprită de ~ 149.
Vaslui, tîrg 93, 200; şoltuz şi pîrgari 215, 216; m-re de lîngă ~ 166; popă din ~ 200;
hotar 94.
Vaslui, ţinut; sate din ~ 46, 65, 164, 169, 268, 291; vătaf de ~ 291.
Vaşul, v. **Ioniţă Vaşul.**
Vateci, pîrîu B.
***Văcoteşti,** sat, pe Stavnic, ţ. Cîrligătura; < lîngă Mînjeşti, c. Mogoşeşti, j. Iaşi>; întărit lui Ionaşco Mînjea uricar în urma unei judecăţi cu m-rea Rîşca 251.
Văculeşti, sat, < ţ. Hîrlău; c. ~, j. Botoşani> 92; întărit m-rii Moldoviţa 9.
<Văleni>, m-rea de peste Bistriţa, < ţ. Neamţ; în Văleni, m. Piatra Neamţ, j. Neamţ>; ctitor 79; hram 145; primeşte întărire pentru părţi din satul Dăneşti 145.
Văleni, sat < ţ. Putna; c. Rugineşti, j. Vrancea> 109.
Văleşte, v. **Ionaşcu Văleşte.**
Văratec, m-re, <ţ. Neamţ; în ~, c. Agapia, j. Neamţ>; act în posesia m-rii ~ (menţ. tîrzie) 145.
Vărvara, v. şi **Varvara.**
Vărvara, soţia lui Miron, nepoata lui Eremie; vinde ocină din Săoani 267, 283.
Vărvara, ţigancă, fiica lui Nistor ţiganul; schimbată cu un ţigan al m-rii Pobrata 278.
Vărzăreşti, sat, pe Bîc, ţ. Orhei; <azi R. S. S. Moldovenească, Vărzăreştii Noi, c. Pituşca, r. Călăraşi> 53; judecată pentru ocini din ~ între popa Istratie ş.a. şi oamenii din ~ 43.
Vărzăreşti, sat, pe Nîrnova, ţ. Iaşi; < azi R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Călăraşi> 53; judecată pentru ocini din ~ între popa Istratie ş.a. şi oamenii din ~ 45.
Văscan, v. şi **Vascani.**
Văscan, fiul lui Vasilie din Şerbăneşti; dăruieşte m-rii Sf. Sava ocina sa din Şerbăneşti 203.
Văscan, tatăl lui Dumitran şi al Murei H.
Văscan, tatăl lui Ştefan 34.
Văscan Potroc din Săpoteni 77.
Văscani, sat, < ţ. Roman; Vascani, c. Ruginoasa, j. Iaşi> 283.
Văsiian, călăraş, ginerele lui Ursu; se plînge împotriva m-rii Secul pentru un vad de moară în Putna 133.
Văsiian din Cîrniceni 18.
Văsiiani, sat, < ţ. Lăpuşna; azi R. S. S. Moldovenească, Văsieni, c. ~, r. Kotovsk>; judecată pentru jumătate din ~ între Panăş ş.a. şi Ilie, fiul lui Onciul, ş.a. 219.
Venedict (Vinigdic), episcop de Roman; se plînge împotriva m-rii Hangul pentru stăpînirea unor sate 79; cere să fie lăsaţi în pace posluşnicii Episcopiei 27.
Veniiamin, chilia lui ~; punct pe hotarul braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.

www.dacoromanica.ro

Vereeştii, sat, ţ. Neamţ; < Verşeşti, c. Girov, j. Neamţ>; întărit lui Ionaşco Jorea 194; vătăman din ~ 193.
Vereşti, v. **Fereşti**, sat.
Vernav, v. **Irimie Vernav.**
Veveriţă, v. **Gavril Veveriţă.**
Vicol, v. şi **Petrea Vicol.**
Vicol, dascăl din Focşani; se plînge împotriva m-rii Secul pentru un vad de moară pe Putna 133.
Vicol, ţigan, tatăl lui Florea 94.
Vicoleni, sat, < ţ. Hîrlău; c. Ungureni, j. Botoşani> 106.
Vidraşco, fiul Ilincăi, nepotul lui Coste; vinde ocină din Storojineţ 64.
Vidraşco, hotarnic 22.
Viloreni (Hivoreni), sat, < ţ. Adjud; c. Ungureni, j. Bacău>; ocină din ~ întărită lui Ştefan Bechea pîrcălab 292.
Visarion, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
Visarion, chilia lui ~; punct pe hotarul braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.
Vitan, ţigan al m-rii Tazlău 224.
Vizantia, m-re, < ţ. Putna; în Vizantea-Mănăstirească, c. Vizantea-Livezi, j. Vrancea>; primeşte întărire pentru vad de moară 206.
***Vîlceşti**, sat, pe Siret, ţ .Suceava; < lîngă Bucecea, c. ~, j. Botoşani>; dăruit de Petru Şchiopul voievod m-rii Galata şi întărit de Moise Movilă 54; scutit de dări 225.
Vînători, sat, ţ. Neamţ; < înglobat în m. Piatra Neamţ, j. Neamţ>; scutit de dări 16; întărit m-rii Bisericani 22, 25, 80, 122; înţelegere pentru actele satului ~ între Ion Boldescul fost cupar şi m-rea Bisericani 60, 126.
Vînători, sat, ţ. Neamţ; <Vînători-Neamţ, c. ~, j. Neamţ>; întărit m-rii Secul 128, 135, 136.
Vîrcioroabe, top. la Vîrtop 102.
Vîrful Mare, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Vîrlan din Ruptură 34.
Vîrlan, fiul lui Lucoci; dator pentru gorştină 107.
Vîrlan, fîntîna lui ~; punct pe hotarul satului Siliştea *I*.
Vîrstatul, munte, < ţ. Neamţ>; hotar al braniştii m-rii Neamţ 15, 141.
Vîrşoveni, sat, < ţ. Vaslui; Hîrşoveni, c. Ivăneşti, j. Vaslui>; întărit m-rii de lîngă Vaslui 166.
Vîrtop, sat, < ţ. Neamţ; Hîrtop, c. Bîrgăuani, j. Neamţ> 56, 58, 195; ocină vîndută de Luchian diac popii Vasile din Şerbeşti 100; pămînturi din satul ~ ale popii Vasilie ş.a. alese 101, 102.
Vlaicu din Bilăeşti, tatăl lui Ştefan şi al lui Druţul 32, 34.
Vlasie, dă mărturie 146, 147.
Vlaşco (Vlaşca), fratele lui Bejan; stăpîn în Ruşciori şi Dumbrăviţa 275.
***Vlădeni**, sat, pe Siret, ţ. Roman; < j. Iaşi sau Neamţ>; vîndut, cu vad de moară şi loc de pod, de m-rea Rîcica lui Ionăşcuţă Prăjescul postelnic şi întărit acestuia D, E.
Vlădeni, selişte, < pe Dobruşa, ţ. Soroca; azi R. S. S. Moldovenească, r. Rezina>; parte din ~ întărită lui Ciomîrtan din Dăşeni 149.
***Vlădeşti**, sat, < ţ. Suceava; probabil lîngă Stolniceni-Prăjescu, c. ~, j. Iaşi> 175.
Vlădiceanul, v. **Ionaşcu Vlădiceanul.**
Vlădoaia, vinde ocină din Buciumi 34.
Voica, fiica Androei; vinde ocină din Ivăneşti 200.
Voica, ţigan, fiul lui Gliga Răul, frate cu Toma, Tudosie ş.a.; întărit lui Ionaşco Avram şi fraţilor săi H.
Volcineţ, sat, ţ. Hotin; < azi R. S. S. Ucraineană, c. ~, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; împărţit între fiii lui Gheorghe, nepoţii Măricăi 208.
Volcineţ, sat, ţ. Hotin; < azi R. S. S.Moldovenească, c. ~, r. Donduşani>; judecată pentru jumătate din ~ între Costanda Havoroniasa ş.a. şi Lupul Ghianghea 279.
Volovăţ (Olovăţ), pîrîu, < afluent al Prutului>; sat pe ~ 1.
Voroneţ, m-re, < ţ. Suceava; în ~, or. Gura Humorului, j. Suceava>; se judecă pentru o poiană 231; face schimb de

www.dacoromanica.ro

sate 262, 263, 269; egumen 237; act scris la ~ 237; moaştele lui Daniil cel Nou la ~ 262.
Voroveşti, sat, < ţ. Cîrligătura; c. Miroslava, j. Iaşi>; fînaţul m-rii Galata din hotarul ~ 161.
Vrabii, v. **Ilii Vrabie.**
Vrăbioaie, v. **Nastasiia Vrăbioaie.**
Vremeş, nepotul lui Mirce; vinde parte din Căpoteşti 183.

Z

Zaharia, fiul lui Petrea; vinde ocină din Ruşi 248.
Zaharia, fratele Mintei 227.
Zaharia (Zahariia) **Dzamă** din Cîndeşti; în pricină pentru ocini din Cîndeşti 146, 147, 176; se judecă pentru ocină din Cîmpul lui Dragoş 177.
Zaharia Tăutul, tatăl lui Tăutul logofăt şi al Avramiei; zălogeşte satul Cîmpulung 87.
Zaharie, v. **Gavril Zaharie.**
Zahorna, top. la Vîrtop 101.
Zamfira, soţia lui Dumitraşco Chiriiac; se judecă pentru satul Zorileni 191, 213.
Zapalcea din Peletuci 34.
Zaz, v. **Ion Zaz.**
Zazul, vinde ocină din Buciumi şi dă partea sa din Popeşti pentru că i-a fost plătită dabila 34.
Zărneşti, top. la Săcueni 83.
***Zăvoiani,** sat, < probabil ţ. Adjud; j. Vrancea> 289.
Zbere din Cleni; martor hotarnic 260.
Zberea, vornic, soţul Chirinei 209.
Zberoaia, v. **Chireana Zberoaia.**
Zeletin, v. şi **Vasile Zelitin.**
Zeletin, pîrîu, < afluent al Bîrladului>; sat pe ~ 280.
***Zevoiani,** sat, < pe Moldova, ţ. Suceava; lîngă Drăguşeni, c. ~, j. Suceava>; vecini din ~ fugiţi 157.
Ziman (Dziman) **Sasul,** fîntîna lui ~; punct pe hotarul braniştilor m-rilor Neamţ 15, 141 şi Secul 135.
Zlata, fiica Floarei, nepoata Tudorei; dăruieşte ocină din Ivăneşti lui Mirăuţă pîrcălab 200.
Zlătariul, fost stăpîn în Dînceni; partea lui vîndută C.
***Zlătăreşti,** sat, < pe Sărata, ţ. Vaslui; j. Vaslui> 93.
Zograf, v. **Zugraf,** m-re.
Zorileni, sat, ţ. Bîrlad; < Zorleni, c. ~, j. Vaslui>; vîndut de Zamfira, soţia lui Dumitraşcu Chiriac, lui Scărlet şi întărit acestuia din urmă 213.
Zosim, călugăr de la m-rea Ricica; în soborul m-rii D, E.
Zosin, fiul lui Dracsin, nepotul Nastasiei, socrul lui Luca Fuştele 245.
Zugraf, m-re de la Muntele Athos; m-rea de lîngă tîrgul Vaslui, metoh al m-rii 166.

www.dacoromanica.ro

INDICE DE MATERII

www.dacoromanica.ro

A

acte:

domneşti: hrisoave de danie 78, de întărire 37, 54, 80, 81, 121, I, de scutire 36, 181; cărţi de danie 1, 21, 37, 44, 94, 121, obroace 118, 127, de întărire: *passim*, de scutire 10, A, de împuternicire şi apărare 7, 36, 48, 72, 84, 140, 149, 160, 161, 193, 195, 201, 243, 246, 257, 265, 292; porunci domneşti 4—6, 16, 17, 20, 27, 29, 61, 81, 96, 98, 108, 134, 139, 152, 170, 179, 189, 192, 199, 205, 218, 225, 240, 241, 255, 264, 272, 274, 276, F; ~ domneşti menţionate: *passim*; v. şi **Alexandru cel Bun, Alexandru < Coconul>, Alexandru Iliaş, Alexandru < Lăpuşneanu>, Alexandru voievod, Aron < Tiranul>, Bogdan < Lăpuşneanu>, Miron Barnovschi, Costantin Moghila, Eremia Moghila, Gaşpar < Graţiani>, Gheorghe Ghica, Gheorghe Ştefan, Iancu Sasul, Iliaş < Rareş>, Ioan vodă, Mihăilaş Moghila, Moise Moghila, Petru Rareş, Petru < Şchiopul>, Radu Mihnea, Ştefan < cel Mare>, Ştefan cel Tînăr, Ştefan Tomşa al II-lea;**

ale marilor dregători: cărţi de mărturie 67, 69, 70, 73, 107, 126, 133, 213, 228, 238, 252, 282, D, de scutire 116, de judecată 146; porunci 224, 281; ~ menţionate 82, 159, 163, 198, 291;

ale slugilor domneşti: cărţi de mărturie 19, 101, 102, 109, 171, 229, 260, *I*; scrisori 97, 146, 147, 176; ~ menţionate: *passim*;

ale şoltuzilor, pîrgarilor şi tîrgoveţilor: cărţi de mărturie 88, 92, 215, 216, 239, 280; ~ menţionate 47, 200, 227, 232, 236;

ale clericilor: cărţi de mărturie 68, 106, 155, 263; scrisori 237, 262; ~ menţionate 20, 251;

ale marilor boieri: zapise de mărturie 261, de danie 59, 99, de schimb 41, 60, 220, 275, de împărţire 182, 184, 254; ~ menţionate 23, 87;

ale micilor proprietari: zapise de mărturie 76, de danie 51, 202, de vînzare: *passim*, de zălogire 40;

pierdute 45, 46, 181; falsificate 23, 80, 146, 147, 151, 156, 291; act făcut fără drept de Miron Barnovschi în Ţara Leşească 69.

adălmaş, v. **aldumaş.**

agă 105, 213, D; mare ~ 85;
sec. XIX: 42.

albine, v. **zeciuiala de ~.**

aldumaş, băut la o vînzare 289.

amanet, v. **zălog.**

amenzi, v. **deşugubine, gloabe.**

angării, v. **dări şi slujbe.**

aprozi 31, 34, 49, 114, 230, 270; ~ de ţigani 152, 224; vătafi de ~ 239, 271.

arătură, loc de~136, B; ţarină de~166.

argaţi 219.

argint, v. **potronici, taleri şi zloţi.**

arhiepiscop, v. **mitropolit.**

www.dacoromanica.ro

armaşi 191 (sfîrşit sec. XVII); foşti ~ 2, 65, 70, 71; mari ~ 158, 163, 213, 228, 238, D; foşti mari ~ 248 ~ ai doilea 65.
armăşei 95.
armean, grădinar ~ 27.
aspri, dare de 50 de ~ 54.
aur, gherdan de ~ 62.

B

baie, din Suceava; venitul ei, întărit Mitropoliei Sucevei 37, 121.
bani <dregători>, sec. XVIII—XIX: 184, 218, 260.
bani <monedă> 46, 96; ~ buni, ~ gata: *passim*; ~ vechi 75; v. şi **aspri, florinţi, galbeni, lei, potronici, ughi, zloţi;**
bani daţi în treaba ţării 84.
bălţi 13, 30, 42, 99, 267, 287, 297; ~ de peşte 226, 228, 238, 283; v. şi **heleşteie, iazuri.**
bătrîni <trupuri de moşie> 183, 261.
bătrînii oraşului, v. **oameni buni şi bătrîni.**
berbeci 191, 213; v. şi oi.
bir (dabilă, dajde, darea împărătească, darea mare) 16, 17, 27, 34, 54, 170, 181, 188, 225, A.
biserici 129; ~ din oraşe 37, 127, 181; ~ din sate 79; ~ din alte ţări 188; v. şi **mănăstiri, preoţi.**
boi:
de negoţ 116;
daţi în preţ 34, 103, 123, 163, în schimb 122, 126; datoraţi 34; cumpăraţi 191, 213; dăruiţi 127; daţi drept gloabe 29, 223, 237, 242, 245, 252, 271, 279, pentru dajde 170; confiscaţi 48;
de podvoade, v. **podvoade;** v. şi **vaci, preţuri.**
boieri, stăpîni: *passim*; împuterniciţi să-şi aducă înapoi vecinii fugiţi, v. **vecini;** împresoară ocini, v. **împresurări;** v. şi **ctitori, feciori de boieri.**
bolovani <semne de hotar> 146.
bouri <semne de hotar> 15, 135, 141, *I.*
branişti, domneşti 187, 230; mănăstireşti 7, 15, 119, 135, 141, 153, 155.
brazda, jurămînt cu ~ în cap 218.
brănişteri 158, 230; foşti ~ 230.

C

caftan, de domnie 85.
cai, daţi în preţ 49, 77, 82, 190, 284, *II*, în schimb 69, 106, 122, 126, în treaba ţării 187;
de olac 17, 181;
v. şi **iepe, preţuri.**
camănă 144, A.
candele 111.
car, confiscat 48.
caragiu, dat în preţ 82, 284.
case: în tîrguri 92, 114, în sate 2, 11, 30, 49, 86, 109, 190, 283;
locuri de ~: în tîrguri 239, în sate 109;
~ <diviziuni ale hotarului sătesc> 13, 38, 58, 175, 267, 283, 297;
dare pe ~, v. **zloţi pentru ~;** v. şi **preţuri.**
catastif, al tîrgului 97, 256; al vistieriei 17, 105, 225.
călăraş 133.
călugări (monahi, părinţi) 24, 29, 32, 34, 186, 190, 196, 200, 214, 237, 295, 296, D, E;
menţ. tîrzie 90;
călugăriţe (maici) 91;
ieromonah 237;
~ în sobor, v. **mănăstiri.**
cămănari 54; foşti ~ 278.
cămăraşi 33, 35, 145; foşti ~ 81; ~ de ocnă 182;
sec. XVIII: 167.
căpitani 142, B; sec. XVIII: 91.
căpiţe de fîn 262.
cărţi, v. **acte.**
ceair, domnesc 171.
ceară 111; dare din ~ 54, 225.
ceaşnici, v. **paharnici.**
cetate 154; v. şi **lucru la ~, pîrcălabi de ~ (Hotin, Neamţ, Roman, Suceava).**
cheltuieli, v. **dări şi slujbe.**
chezaşi 107, 191, 213.

www.dacoromanica.ro

chihaie 142.
chilii 15, 135, 141, 278.
cimpoiaş, ţigan ~ 176.
cislă 157, 168, 179, 193, 246.
ciubotire, ţigani mănăstireşti ciubotiţi 224.
cizmari 27.
cîmp parte a teritoriului sătesc: *passim.*
cîrciumi 113.
clăi, de pîine 262.
cluceri 40; foşti ~ 282; mari ~ 13, 59, 70, 73, 126, 138, 173, 184, 213, 228, 252, D; foşti mari ~ 75, 228, 282, 283.
cneaz, menţ. tîrzie: 166, 173.
cojocari 27, 288.
coloade, de grîu 127.
comişi 226, 280; ~ în sfatul domnesc 78, 80, 81; mari ~ 126, 158, 213, 224, 238, 252, D; foşti mari ~ 49.
confiscare (pentru încălcarea hotarelor) a boilor, v. **boi,** a carului, v. **car,** a dobitoacelor, v. **dobitoace,** a securii, v. **secure.**
croitori 27, 239, 266.
cruce, de piatră <semn de hotar> 271.
ctitori, v. **mănăstiri.**
cupari, v. **paharnici.**
curături 8, 34, 175, 223, 283, I.
curelar 27.
curte, boieri şi slugi de la curtea domnească 212, 213, 228, D; gloabe plătite curţii domneşti, v. **poarta domnească.**
curteni 100, 181.
cut, v. **pricut.**

D

dabile, v. **bir, dări şi slujbe.**
dajde, v. **bir.**
danii, v. **acte.**
dascăli 133, 294;
sec. XVIII—XIX: 28, 62, 91, 105, 258, 287.
dăbilari, opriţi să intre în sate 17, 54.
dări şi slujbe:
dări (dabile, cheltuieli) şi angării <în general> 16, 27, 54, 111, 113, 148, 181, 188, 225; darea mare (împărătească), v. **bir**; darea mică 188; v. şi **aspri, camănă, ceară, cislă, fum, galbeni, gorştină, iliş, jold, lei, sulgiu, taleri, unt, zloţi;**
slujbe, v. **cai de olac, găzduire, lucru, podvoade, strajă;**
v. şi **zeciuială;**
sate scutite de dări şi slujbe, v. **scutiri.**
desetină, v. **zeciuială.**
deşugubinari 17, 54, 188, A.
deşugubine 272, 273, 291, A.
diaconi 67, 92, 127, 181, 293.
dichiu, sec. XIX: 230.
dieci (grămătici, uricari) 12, 21, 28, 31—34, 39, 42, 56, 58, 77, 82, 83, 87, 100—102, 114, 150, 162, 182, 190, 195, 205, 217, 227, 245, 249, 251, 258, 281, 283, 284, *I*; scriu acte: *passim*;
sec. XVIII: 45, 46.
divan, v. **sfat domnesc.**
dobitoace, care pasc în hotare străine, confiscate 160, 161; v. şi **vite.**
dobîndă, v. **camătă.**
domn, voievod al Moldovei: *passim.*
dregători, mănăstireşti 134, ai Mitropoliei Sucevei 36; v. şi **ureadnici.**
drese, v. **acte.**
drumuri, formează hotare 15, 99, 135, 141, 171, 230.
dubase 187.
duşegubine, v. **deşugubine.**

E

egumeni 3, 155, *I*, D; mandatari ai mănăstirilor, v. **mănăstiri.**
episcopi (vlădici) 27, 78, 99, 109, 188, 243, 264;
sec. XVIII: 110.
episcopii 27, 152.

F

făget, pentru folosinţa porcilor 44.
fălci 167, 200, 207, 209, 210, 212, 220, 256, 295, 296.
feciori de boieri 199, 209, 242.

www.dacoromanica.ro

ferile 28, 43, 45, 46, 66, 80, 87, 105, 137, 144, 150, 151, 177, 191, 219, 232, 236, 242, 245, 251, 266, 268, 269, 278, 286, 291, 298.
fîn 72, 262; v. şi **zeciuială** din ~.
fînețe 13, 18, 31, 32, 46, 56—58, 83, 100, 102, 104, 114—116, 125, 136, 137, 158—161, 164, 211, 212, 232, 238, 242, 248, 251, 259, 266, 272, 273, 283, 297, B; v. şi **prețuri**.
fîntîni (puțuri) 15, 37, 108, 135, 141, 230, 258.
fîrtaie 73.
florinți 150.
fum, dare pentru ~ 9.
furi, v. **tîlhari**.

G

galbeni 3, 33, 38, 41, 53, 69, 75, 93, 100, 107, 109, 114, 115, 123, 220, 256, 262, 278, H; ~ ungureşti, v. **ughi** ~;
dare de ~ 188.
garduri, de la case 2; de la vii şi livezi 200.
gazdă, de tîlhar 91.
găzduire, scutire de ~ 181.
gherdan, de aur 62.
gloabe (hatalm) 23, 80; ~ de 12 boi 271; ~ de 20 boi 242, 279; ~ de 30 boi cu vaci 223; ~ de 50 boi 29, 237, 245, 252;
plătite în bani 88, 123.
globnici 17, 54, 188, 225, A.
gorştină 107; ~ de porci 54, 127, 188, A; ~ de oi 54, 127, 188, A.
grădinar, armeau 27.
grădini 65, 175, 223, 283; ~ cu pomeți 166; v. şi **pomeți**.
grămătici v. **dieci**.
greci 125, 261; semnături ale unor ~ 41, 252, D.
grîu 61, coloade de ~ 127; v. şi **pîine**.

H

hatalm, v. **gloabe**.
hatmani şi pîrcălabi de Suceava 67, 70, 94, 117, 126, 144, 213, 224, 228, 238, 252, 275, 278, 282, D; ~ în sfatul domnesc 78, 80, 81; foşti ~ 8, 12, 156, 159, 184, 198, 220, 228;
menț.: 1, 3, 66, 79, 217, 287;
sec. XIX: 49.
heleşteie 42, 95, 104, 150, 201, 208, 228, H, I; v. şi **bălți, iazuri**.
hîrtii, v. **acte**.
hotare, ale satelor: *passim*; descrieri amănunțite 258, 260, *I*;
ale tîrgurilor 22, 44, 84, 94, 131, 136, 173;
ale braniştilor mănăstireşti: descrieri amănunțite 15, 135, 141;
semne de ~, v. **bolovani, bouri, cruce de piatră, pietre, stîlpi**;
~ < stăpîniri > încălcate, v. **încălcări**, împresurate, v. **împresurări**.
hotarnici: mari boieri, dregători 12, 15, 110, 119, 138, 141, 145, 218, 231; slugi domneşti 22, 109, 146, 171, 199, 205, 230, 255, 258, 260, 281, *I*; v. şi **oameni buni şi bătrîni**.
hotărniciri 15, 29, 101, 102, 146, 156, 171, 218, G; v. şi **hotare**, descrieri amănunțite.
hotnogi 100—102.
hramuri: Adormirea (Uspenia) Maicii Domnului (Sf. Maria) 22, 185, A; Arhanghelii Mihail şi Gavril 50; Bunavestire (Blagoveştenia) 23, 80, 119, 122, 137; Înălțarea 54; Pantocrator 24; Schimbarea la Față 50, 145; Sf. Dumitru 155; Sf. Gheorghe 121, 262, 269; Sf. Ilie 154; Sf. Ioan cel Nou 37, 118, 121; Sf. Nicolae 127, 145; Sf. Sava 97, 134, 202, 203; Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul 124, 128, 129, 131, 132, 135, 136.
hrisoave, v. **acte**.

I

iazuri 34, 85, 95, 106, 188, 190, 219, 226, 232, 258, B; ~ făcute 150, 190; locuri de ~ 70, 71, 120, 128, 163, 198, 248, 283, 285; v. şi **bălți, heleşteie, prețuri**.
iepe 34;
cu mînji: date în preț 277, în schimb 122, 126;

www.dacoromanica.ro

turcești 91;
prețuite, v. **prețuri;**
v. și **cai.**
ierei, v. **preoți.**
ieromonahi, v. **călugări.**
iliș 54, 187, 225, A.
inel, de aur 144.
ispisoace, v. **acte.**
isprăvnicie, sec. XIX: 105.
iuzbași 133, 142.

Î

împărat, turcesc: trecînd prin Moldova 240; darea împărătească, v. **dări și slujbe.**
împărțire, a ocinilor, v. **ocini;** a vecinilor, v. **vecini;** a robilor țigani, v. **țigani.**
împresurări (cotropiri), ale unor stăpîniri 66, 84, 105, 137, 156, 173, 189, 220, 236.
încălcări, ale dreptului de stăpînire 48, 72, 160, 161, 205; v. și **amenzi;** ~ ale vieții creștine 36.
încălțăminte 188.
închisoare, om condamnat la ~ 91; v. și **temniță.**
învăluiri 190, 224, 225.

J

jir, drept de folosință „în ~" 53.
jirebii 13, 86, 158, 204, 211, 227; v. și **prețuri.**
jitniceri 59, 67, 73, 257, D; mari ~ 67, 70, 73, 125, 212, 238.
jold 27.
judecăți domnești 23, 28, 43, 45, 46, 53, 66, 80, 87, 90, 91, 95, 105, 137, 138, 144, 150, 151, 156, 157, 167, 169, 173, 177, 190, 191, 194, 197, 219, 223, 231, 232, 235, 236, 242, 244, 245, 249, 256, 266, 268, 269, 271, 273, 278, 279, 286, 291, 298;
~ cu jurători, v. **jurători;** taxă de judecată, v. **ferîie;** v. și **legea țării, zi de judecată.**
junci, v. **vaci** cu ~.
jurămînt, cu brazda în cap 218; ~ la biserică 241.
jurători 219; în număr de 12: 45, 46; în număr de 24: 43, 105, 268.
juzi, de țigani, v. **țigani.**

L

lan 231.
legare de glie 140, 157, 192, 240, 246.
legea creștină 36.
legea țării 20, 23, 43, 45, 46, 53, 66, 77, 80, 105, 137, 138, 144, 150, 151, 190, 191, 197, 219, 231, 236, 241, 242, 245, 256, 268, 276, 278, 286, 291, 298.
legea gîrlei, judecată după ~ 133.
lei 76, 88, 104, 144, 200, 232, 237, 239, 259, 261, 262, 269;
dare de ~ 54.
leși 181, 266, 272, 273.
livezi 159, 175, 200, 267, 283; ~ cu prisăci 49, 83; ~ în poieni 46; ~ cu gard 200.
loc, de pod E.
locuri, de case, v. **case;** ~ de heleșteie, v. **heleșteie;** ~ de iazuri, v. **iazuri;** ~ de mori, v. **mori;** de prisăci, v. **prisăci;** ~ de stînă, v. **stînă.**
logofeți 95, 145, 163, 164, 201; foști ~ 3, 39; mari ~ 2, 8, 11, 20, 23, 28, 29, 34, 35, 43, 45—47, 53, 58, 59, 64, 67, 70, 71, 77, 78, 80—83, 87, 88, 105, 110, 116, 122, 125, 126, 139, 141, 142, 145, 146, 151, 154, 156—159, 162—164, 167, 168, 174—177, 181—184, 186, 190—192, 194, 196—199, 202, 204—211, 213, 214, 217, 219, 220, 223, 228, 230—232, 235, 237, 238, 240—242, 244, 245, 248, 251, 252, 255, 257, 258, 265, 266, 268—277, 279, 281—286, 291, 292, 295, 298, *II*, A, B, C, D, E, F; foști mari ~ 119, 159, 163, 185, 186, 190, 198, 206, 213, 228, *II*; ~ ai doilea 70, 87, 93, 126, 184, 213, 218, 228, D; foști ~ ai doilea 15, 119, 141, 151, 198; ~ ai treilea 1, 59, 70, 78, 85, 126, 204, 211, 213 D; foști ~ ai treilea 126, 198, *226*, *228*, *275*, 287;
sec. XVIII—XIX: 187.

www.dacoromanica.ro

logofeţia cea mare (sec. XIX), autentifică o copie 39.
lucru 54, 188, 224, 225, A; ~ la cetate 181; ~ la moară 181; ~ la tîrg 181.
luminări, pentru biserica mitropolitană din Suceava 121.
lunci, cu fîneţe 85, 283.

M

maici, v. **călugăriţe.**
martori: *passim*; v. şi **oameni buni şi bătrîni.**
mănăstiri:
ctitori 79, 237, 263;
dispărute 166;
stăpîniri 6—9, 12, 15, 17, 22, 23, 26, 48, 50, 54, 60, 72, 73, 79, 80, 97, 106, 119, 122, 124, 126, 128—137, 140, 141, 145—147, 151, 153—156, 160, 161, 166, 171, 177, 185, 188, 192, 194, 199, 202, 203, 205, 206, 222—225, 230, 231, 237, 240, 241, 251, 256, 258, 262—264, 269, 271, 275, 290, *I*, A, F, G;
metoace, la ~ din ţară 22; la biserici şi ~ străine 50, 166, 188, A;
moaşte existente la ~ 262;
acte scrise la ~ 106, 237;
v. şi **călugări, egumeni, posluşnici, dregători, hramuri, schituri;**
v. şi **Agapia, Aroneanu, Athos, Bisericani, Bistriţa, Bîrnova, Corbul, Coşula, Dobrovăţ, Dragomirna, Galata de Jos, Galata de Sus, Golia, Hangul, Humor, Ierusalim, Moldoviţa, Neamţ, Pîngăraţi, Pobrata, Putna, Rîşca, Secul, Sf. Ilie, Sf. Ion, Sf. Sava, Sinai, Suceviţa, Tazlău, Uspenia, Vaslui, Văleni, Vizantia, Voroneţ, Zograf.**
măsuri: de suprafaţă, v. **fălci, fîrtaie, prăjini**; de capacitate, v. **poloboace, saci;** v. şi **căpiţe, clăi, coloade, stoguri.**
măzdă, v. **mită.**
medelniceri 57, 81; foşti ~ 47, 49, 197; mari ~ 126, 133, 198, 211, 277, D.
megieşi: *passim.*
meşteşugari, v. **cismari, cojocari, croitori, curelari, păcorniceri, potcovari, rotari, săpunari, tălpălari.**
metoace, v. **mănăstiri.**
miedari 30, 32, 34.
miei, v. **oi cu ~.**
miere 96.
mită (măzdă) 150, 237.
mitropolie, v. **Mitropolia Sucevei.**
mitropolit (arhiepiscop şi ~, părinte) 20, 36, 79, 151, 198, 237, 262, 263, 269, 271; fost ~ 264; v. şi **podvoade pentru ~.**
mînji, v. **iepe cu ~.**
moarte de om 223, 266, 272, 273.
moaşte, v. **mănăstiri.**
monahi, v. **călugări.**
mori 6, 20, 60, 66, 75, 83, 95, 99, 100, 120, 131, 143, 150, 162, 185, 187, 188, 199, 245, A, B, G, H; ~ înecate 133, 271; ~ tăiate 271;
vaduri de ~ 13, 23, 46, 62, 63, 65, 80, 114, 115, 122, 125, 154, 164, 178, 198, 202, 203, 206, 219, 223, 226, 228, 236, 238, 251, 259, 267, 270, 277, 287, 294, 297, E, H.
locuri de ~ 44, 70, 71, 81, 129, 163, 211, 248, 283, 285, B, H;
v. şi **lucru la moară, preţuri.**

N

namestii 2, 109.
negoţ, v. **boi de ~.**
negustori 96, 212, 239, 258; ~ străini 107; staroste de ~ 212.
nemeşi 100, 180.

O

oameni buni şi bătrîni:
martori la vînzări-cumpărări, împărţiri, danii de ocini 18, 30—34, 47, 49, 55, 56, 58, 77, 83, 92, 93, 100, 104, 114—116, 125, 142—144, 158, 163, 175, 180, 184, 186, 190, 200, 204, 208, 212, 214, 220, 221, 227, 229, 232, 236, 239, 253, 259, 261, 267, 270, 280, 283, 288, 289, 291, 293, 297, C;

www.dacoromanica.ro

martori la hotărniciri, alegeri de ocini 22, 29, 101, 102, 109, 145—147, 156, 171, 199, 205, 231, 242, 255, 258, 260, 271, 281, *I*; v. şi **hotarnici, jurători;**
martori la refacerea unor drese 11, 46.
oameni de laturi 218.
oameni fugiţi din sate, v. **vecini, fugiţi.**
oameni omorîţi, v. **moarte de om.**
oameni răi, globiţi 225; v. şi **furi, tîlhari.**
oaste, slujbă în ~ 287.
obicei, v. **legea gîrlei, legea ţării.**
obroace 118, 127.
ocină, proprietate moştenită: *passim*;
ocini vîndute: *passim* răscumpărate 68, 261, 282, împărţite 101, 102, 184, 186, 254, schimbate 220, 262, 269; ~ date pentru plata unei gloabe 88, drept răsplată 220;
ocini împresurate, v. **împresurări;** încălcate, v. **încălcări;**
v. şi **preţuri.**
ocnă, v. **cămăraşi** de ~.
ocoale, sate şi poieni aparţinînd de ~ ale tîrgurilor 23, 69, 80, 120, 122, 126, 130, 132, 135, 150, 188, 272, 273, 287, A.
odaic 131.
odăjdii, dăruite de domn unei biserici 127.
odoare < lucruri de preţ>, pierdute într-un incendiu 45.
ogoare 58, 259; v. şi **preţuri.**
oi, cu miei, date în preţ 34, în schimb 122, 126;
sterpe, date în preţ 123;
dare de ~, v. **gorştină** de ~;
v. şi **berbeci.**
olac, v. **cai** de ~.
olăcari, opriţi să intre în sate 17, 54, A.
oraşe, v. **tîrguri.**
oşteni de frunte 70, 116, 159, 214, 227, 237, 282; v. şi **voinici.**

P

paharnici (ceaşnici, cupari) 114, 115, 163, 251; foşti ~ 60, 80, 122, 126, 245; ~ în sfatul domnesc 78, 80, 81; mari ~ 126, 213, 228, 238, 252, D; ~ ai doilea 67, 71; foşti ~ ai treilea 123; sec. XVIII—XIX: 260; foşti mari ~ 110.
păhărnicei 100, 214, 249.
păcornicer 27.
pădure, oprire de a intra în ~ stăpînită 48.
pămînturi 33, 68, 83, 101, 102, 109, 274; v. şi **preţuri.**
părinţi, v. **călugări.**
pecetluit, scutire de ~ 127, 225.
peceţi: *passim*.
pedepse, pentru încălcarea legii creştine 36.
peşte, v. **bălţi cu** ~.
pietre < semne de hotar> 15, 109.
pisari, v. **dieci.**
pitari 63, 175, 185, 253, D; foşti ~ 39, 288, 289; mari ~ 41, 73; foşti mari ~ 126, 159, 198.
pitărei 278.
pivnicer 145; fost ~ 298.
pivniţă 109.
pîine 61, 150, 221; claie de ~ 262; v. şi **zeciuială** de ~.
pîrcălabi 163, 164, 190, 292, I;
~ (staroşti) de ţinuturi şi ~ de cetăţi 4, 16, 17, 19, 20, 27, 32, 34, 41, 47, 61, 98, 99, 179, 192, 200, 216, 225, 240, 241, 271, 272, I; foşti ~ 41, 109, 144, 231, 253; ~ în sfatul domnesc 78, 80, 81;
v. şi **hatman** şi **pîrcălab de Suceava.**
pîrcălăbie (sec. XIX), autentifică o copie 260.
pîrgari, v. **şoltuzi** şi ~.
plug 72.
poarta domnească 144, 160, 181, 242, 252, 265, 279; v. şi **vornici** de poartă.
poarta ţarinii, v. **ţarină.**
pod, v. **loc** de ~.
podani, v. **vecini.**
podvoade, domneşti 17, 27, 181; ~ pentru mitropolit 181; boi de ~ 181.
podvodari 17, 54.
poieni 28, 29, 39, 49, 65, 119, 125, 130, 137, 159, 164, 166, 174, 194, 195, 200, 205, 219, 231, 242, 266, 272, 273, 278, 283, B;
~ cu livezi 46;

www.dacoromanica.ro

~ cu prisăci 212;
v. şi fîneţe, preţuri.
poloboc, cu miere 143.
polonezi, v. **leşi.**
pometţi 83, 100, 166, 197, 292, I.
popi, v. **preoţi.**
porci 44, 127;
dare de ~, v. **gorştină** de ~.
portari 83, 158.
posluşnici, posluşanie 6, 27, 148, 188.
postavuri, v. **caragiu.**
postelnici 12, 29, 43, 103, 105, 163, 230; foşti ~ 82; mari ~ 23, 24, 50, 67, 70, 80, 122, 126, 134, 259, D, E; mari ~ în sfat 78, 80, 81; ~ ai treilea 175, 184, 282.
potcovar 27.
potronici, de argint 68, 83, 144.
povarne 128.
pravilă, v. **legea ţării.**
prăjini 58.
preemţiune, v. **protimisis.**
preoţi (popi, ierei) 11, 26, 30, 34, 43, 53, 63, 66, 68, 76, 77, 90—93, 100—102, 104, 109, 110, 127, 133, 142, 143, 146, 147, 175, 176, 180, 181, 200, 212, 214, 218, 221, 227, 229, 230, 253, 256, 258, 261, 267, 269, 270, 274, 283, 286, 288, 289, 291, 297, 298; v. şi **scutiri.**
preţuri:
ale unor sate şi părţi de sate 3, 38, 39, 41, 46, 49, 64, 71, 75, 81, 104, 109, 110, 114, 122, 126, 154, 163, 164, 191, 200, 213, 226, 228, 232, 238, 248, 253, 270, 285, 289; ale unor selişti şi părţi de selişti 42, 123, 217, 245, 262; ale unor părţi nedefinite de sate: ocini, părţi de ocină, părţi de sate 2, 13, 18, 19, 24, 30—32, 34, 39, 46, 49, 55—58, 65, 67, 77, 83, 100, 115, 116, 142, 158, 162, 178, 180, 182, 183, 229, 248, 259, 261, 270, 280, 283, 288, 291, 293; case < diviziuni ale hotarului sătesc> 13, 175, 267, 283, 297; jirebii 13, 86, 227; ogoare 35; pămînturi 33, 68, 83; răzoare 109;
ale unor poieni şi părţi de poieni 28, 49, 125, 174; ale unor fîneţe 83; ale unor prisăci şi locuri de prisăci 34, 49, 83, 214, B; ale unor mori şi vaduri de mori 143, 185, 294; ale unor vii 47, 185, 200, ţelină de vie 47, 103, fălci de vie 200, 296, fîrtaie de vie 73; ale unor case 209, 239, 283; ale unei case cu iaz 190;
ale unor ţigani 82, 93, 214, 284, *II*;
ale unor animale 34, 69, 77, 187;
al unui inel 144;
al unui act 151.
pricut 163.
prihodişte 230.
prisăcar 48.
prisăci 15, 46, 48, 83, 131, 135, 141, 231, 242, 258, 290;
locuri de ~ 18, 34, 44, 49, 57, 58, 65, 114, 115, 125, 158, 159, 164, 166, 200, 212, 230, 248, 277, 283, B;
v. şi **albine, preţuri, stupi.**
privilegii, v. **acte.**
protimisis (preemţiune), drept de ~ 159, 235.
protopopi 77.
puţuri, v. **fîntîni.**

R

rachiu 247.
răscumpărare, v. **ocină, zi** de ~.
războaie, v. **răzmeriţe.**
răzeşi 45, 46, 53, 89, 99, 109, 138, 242, 252, 263.
răzmeriţe 181.
răzor 109.
rentă feudală, v. **dări şi slujbe, posluşnici, posluşanie, vecini.**
reşedinţă domnească 37.
rîmnice 13, 34, 120, 135, 141, 201.
robi, v. **ţigani.**
rotar 27.

S

saci, stog de secară preţuit la 40 ~ 61.
sate:
domneşti, dăruite, v. **danii;** de ocol, v. **ocoale;**

www.dacoromanica.ro

boiereşti, mănăstireşti: *passim;* scutite, v. **scutiri;**
v. şi **cuturi, selişti, slobozii;**
părţi de sate: v. **bătrîni, case, jirebii, ogoare, pămînturi, răzoare, stîlpi;**
v. şi **hotare, preţuri, ureadnici, vătămani.**
sălaşe, v. **ţigani.**
săorie 239.
săpături 34, 35, 259.
săpunar 27.
scaun, tocmeală la ~ unui aprod 31.
schimburi, v. **ocini, selişti, ţigani.**
schit 146.
scrisori, v. **acte.**
scutiri, acordate de domn unor sate mănăstireşti 14, 188, A, preoţilor şi diaconilor din Iaşi 181.
secară, stog de ~ 61.
seceriş 83.
secure, confiscată 48.
selişti, întărite 160, 217, 251, 252, 266, 272, 273, C; vîndute 123, 251, 253; schimbate 237, 262, 263, 269; date ca răsplată 220; v. şi **preţuri.**
sfat (divan) **domnesc:**
menţionat 45, 46, 58, 138, 155, 157, 168, 177, 188, 190, 198, 219, 231, 236, 244, 256, 271, 278, 279, 291;
componenţa sfatului 78, 80, 81.
sichelar 230.
slobozii 188, 246.
slugi, domneşti: *passim;* hătmăneşti 153; mănăstireşti, v. **dregători.**
slujbe, v. **dări şi slujbe.**
socotitor 157.
soţie < tăvarăş> de tîlhar 91.
spătari 143, I; mari ~ 67, 70, 86, 95, 126, 213, 228, 238, 282, D; în sfatul domnesc 78, 80, 81; foşti mari ~ 198, 242.
spătărei 169, 170.
stareţi, v. **egumeni.**
staroşti, de ţinut, v. **pîrcălabi;** de negustori, v. **negustori.**
stegar 142.
stîlpi:
semn de hotar 258;
diviziune a hotarului sătesc 221.
stîlpiri, v. **hotărniciri.**
stînă, loc de ~ 194.
stog, de secară 61.
stolnicei I.
stolnici 159, 219, 270; foşti ~ 69; ~ în sfatul domnesc 78, 80, 81; mari ~ 67, 68, 107, 126, 138, 198, 205, 213, 228, 252, 282; foşti mari ~ 100, 123; foşti ~ ai doilea 20, 133, 271.
straja, sat care ţine ~ 156.
strămutare, drept de ~, v. **legare de glie.**
stupi 83, 96;
dare de ~, v. **zeciuială.**
v. şi **prisăci.**
sulgeri 21, 43, 53, A; foşti ~ 73, 190, 212, 226, 228; mari ~ 67, 70, 73, 126, 174, 186, 213, 228, D; foşti mari 104, 184, 196, 199, 205.
sulgiu 54, 188, 225.
sultan, v. **împărat.**

Ş

şetrari, foşti ~ 2; mari ~ 213.
şoltuzi (voiut) 92, 156, 173, 266, 272, 273; ~ şi pîrgari 6, 16, 27, 47, 88, 97, 200, 215, 216, 227, 232, 239, 266, 280.

T

taleri, 18, 19, 24, 34, 39, 42, 49, 55, 57, 73, 77, 83, 109, 125, 158, 163, 174, 190, 200, 221, 226, 228, 267, 280, 283, 293, 297, *II*, I; ~ de argint 2, 13, 28, 45—47, 58, 64, 83, 85, 86, 120, 154, 162, 164, 175, 211, 214, 248, 283, 285, 291, 296, B, H; ~ proşti 229;
dare de ~ 188.
taxe, v. **ciubotit, ferlie, pecetluit, vamă.**
tălpălar 27.
tămîie, pentru biserica mitropolitană din Suceava 121.
temniţă, domnească 91.
tîlhari 45, 46, 91, 225; v. şi **gazdă** de ~, **soţie** de ~; v. şi **furi, oameni răi.**
topliţă 44.

www.dacoromanica.ro

tîrguri şi oraşe:
scaun domnesc, v. **Iaşi;**
tîrguri şi tîrgoveţi 6, 17, 22, 23, 37, 44, 47, 69, 77, 80, 84, 88, 92, 94, 95, 103, 120, 121, 126, 127, 130—133, 136, 156, 166, 167, 173, 181, 188, 199, 200, 203, 205, 207, 209, 212, 226, 227, 236, 257, 258, 262, 263, 266, 267, 272, 273, 280, 283, 287, 298;
v. şi **biserici, case, cîrciumi, mănăstiri, uliţe;**
vii din hotarele tîrgurilor 47, 103, 167, 200, 207, 209;
v. şi **hotare, ocoale, ţarini;**
v. şi **şoltuzi şi pirgari, ureadnici, vornici;**
tîrgoveţi dau mărturii 92, 156, 236; hotarnici 199; se judecă 130, 156, 173, 205, 266, 272, 273; v. şi **diaconi, meşteşugari, negustori, preoţi;**
v. şi **acte, catastif;**
v. şi **lucru** la tîrg;
v. şi **Adjud, Bacău, Baia, Bîrlad, Botoşani, Cernăuţi, Cotnari, Dorohoi, Fălciu, Galaţi, Hotin, Huşi, Iaşi, Lăpuşna, Neamţ, Orhei, Piatra, Rădăuţi, Roman, Siret, Soroca, Suceava, Şchei, Ştefăneşti, Tîrgu Frumos, Trotuş, Vaslui.**
turci 191, 213, 256, 277.

Ţ

ţară, bani daţi în treaba ţării 85.
ţarini, 57, 83, 166; ~ ale tîrgurilor 145; poarta unei ~ 258; v. şi **arătură.**
ţări străine, slujbă în oşti din ~ 287; boier fugit în ~ 191.
ţelină de vie, v. **vii.**
ţigani:
domneşti, dăruiţi 94, 284; boiereşti, vînduţi 82, 93, 214, *II*, dăruiţi 243, *II*, întăriţi H; mănăstireşti, întăriţi 124, scutiţi 5, 12, 152, 224, schimbaţi 241, 264, 275;
sălaşe de ~ 94, 284;
juzi de ~ 224; v. şi **aprozi** de ~, **vătafi** de ~;
v. şi **cimpoieş** ţigan.
v. şi **preţuri.**
ţinuturi, sate din ~; *passim;* v. şi **pîrcălabi** de ~, **vătafi** de ~, **isprăvnicie;** v. şi **Adjud, Bacău, Bîrlad, Cernăuţi, Cirligătura, Covurlui, Dorohoi, Fălciu, Hîrlău, Hotin, Iaşi, Lăpuşna, Neamţ, Orhei, Putna, Roman, Soroca, Suceava, Tecuci, Trotuş, Tutova, Vaslui.**

U

ughi 34, 35, 39, 67, 70, 71, 81, 83, 142, 144, 151, 185, 187, 190, 248, 253, 282, 294; ~ ungureşti (galbeni ungureşti) 45, 83, 191, 200, 212, 213, E; ~ galbeni 80, 87, 122, 126, 238; ~ roşii 178.
ulei, pentru biserica mitropolitană din Suceava 121.
uliţe, v. **Iaşi.**
unt, dare de ~ 54, 225.
ureadnici (dregători), 16, 47, 145, 212, 267, 283.
urice, v. **acte.**
uricari, v. **dieci.**
uşari 239; mari ~ 213, 231.

V

vaci, date în preţ 103, ca despăgubire pentru crime 223; cumpărate 223; dare din ~ A.
cu viţei (junci), date în preţ 55; schimbate 122, 126;
v. şi **boi.**
vaduri de mori, v. **mori.**
vamă, taxă vamală 10.
vameşi 61, 191, 213, 256; **foşti** ~ 41, 238.
vătafi (vătagi, vătavi) 83, 86, 145, 158, 163, 180, 271, 275, C; foşti ~ 186, B; mari ~ (de ţinuturi) 77, 264, 291;
de aprozi, v. **aprozi;**
de ţigani, v. **ţigani.**
vătămani 26, 92, 104, 134, 193, 208, 229.
vecini (podani) 4, 61, 106; întăriţi 131, 201; scutiţi 9, 10, 111, 148; împărţiţi 186, 196; cumpăraţi şi dăruiţi 99; fugiţi 140,

www.dacoromanica.ro

157, 192, 193, 240, 246; v. şi **legare de glie.**
vig, de caragiu 82.
vii 47, 73, 97, 111, 135, 167, 185, 197, 200, 207, 209, 210, 220, 256, 295, 296; ţelini de ~ 47, 103; v. şi **preţuri.**
vin, v. **zeciuială** de ~.
vistierie 17, 27, 46, 80, 87, 137, 150, 177, 191, 219, 232, 242, 245, 268, 278, 286, 298; v. şi **catastif** al ~.
vistiernicei 186.
vistiernici 46, 81, 145, 173, 198, 211, H; foşti ~ 38; în sfatul domnesc 78, 80, 81; mari ~ 59, 67, 70, 84, 107, 126, 184, 213, 238; foşti mari ~ 119; ~ al doilea 67, 70, 126, 228, 238, 257, 282, D; foşti ~ ai doilea 126, 154, 167, 198, 207, 220; ~ ai treilea 126, 186, 238; foşti ~ ai treilea 100;
sec. XVIII: 42.
vite 54, 235; v. şi **dobitoace.**
viţei, v. **vaci** cu ~.
vînzări-cumpărări: *passim;* v. şi **protimisis.**
vlădică, v. **episcopi.**
voinici de mai înainte 33.
voiut, v. **şoltuzi.**
vornici 2, 76, 114, 115, 167, 182, 184, 209, 220, 260, H; foşti ~ 3, 22, 34, 49, 58, 82, 105, 119, 145, 298; mari ~ de Ţara de Jos 15, 59, 67, 69, 70, 88, 126, 135, 141, 184, 186, 201, 213, 228, 238, 252, 282, 285, 295, 296, D, I; mari ~ de Ţara de Sus 4, 126, 158, 213, 228, 238, 252, 275, 282, D; foşti mari ~ de Ţara de Sus 41, 52, 198, 213, 223, 228, 266, 272, 273; mari ~ în sfatul domnesc 78, 80, 81;
de gloată (poartă) 67, 69, 70, 73, 82, 92, 97, 126, 157, 171, 191, 198, 213, 231, 235, 238, 248, 262, 282, 284; foşti ~ de gloată (poartă) 19, 58, 159, 187, 193, 198, 207, 262, 263, 269, D, I;
de tîrg 22;
sec. XIX: 49;
v. şi **ureadnici.**

Z

zapise, v. **acte.**
zălog, sate şi ocini puse ~ 40, 45, 46, 81, 87, 151, 190, 211, 256; inel pus ~ 144.
zeciuială 201, 263;
de albine (stupi) 54, 127, 181, 188, A;
de fîn 274;
de pîine 274;
de vin 127, 181.
zi, termen de judecată 4, 43, 80, 105, 139, 145, 276, 286; termen de răscumpărare 144, 212; termen pentru achitarea unei datorii 107.
zloţi 4, 39, 43, 65, 80, 103, 105, 116, 127, 137, 143, 144, 177, 180, 182, 183, 190, 191, 200, 217, 219, 232, 242, 245, 268, 270, 286, 288, 291, 298; ~ tătăreşti 30—32, 34, 47, 49, 56, 58, 110, I; ~ de argint 227, 289;
dare de 2 ~ 54;
dare de ~ pentru casă 54, 188.

www.dacoromanica.ro

LISTĂ DE CUVINTE ŞI EXPRESII SLAVE DIN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

biti	= bătuţi
biv	= fost
brat	= frate
deala	= faptă
dini	= zile
ego	= (al, a, ai, ale) lui
gospod	= domnesc
gospodină	= domn
i	= şi
i proci	= şi altele
iscal	= a iscălit
leat, văleat	= anul
meseţa	= luna
na	= pe
neruşiit, neruşuit	= nestricat
ot	= de, din
ot tam	= de acolo
oteţii	= părinţii
procitoh	= a citit
ruşeit	= stricat
sam	= însuşi
să	= cu
sîn, sînă, sînu, sînovi, sin	= fiu, fiii
stari	= bătrîn
sveatii, sveatîi, sveti, sfeti	= sfînt (ă)
şcol slovenschii	= şcoala slavonească
tam	= acolo
tij	= de asemenea
treti	= al treilea
u (Ias)	= la (Iaşi)

www.dacoromanica.ro

vel .... = mare
velial .... = a poruncit
vnuc .... = nepot
zeat, zet............................. = ginere

† Иѡ ...... воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои.	= † Io .... voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei.
Ѻже прїидошѣ прѣд вами и прѣд нашими молдавскими болѣри, великиими и малими, слꙋга (слꙋзи) наш (наше)........	= Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga (slugile) noastră (noastre) ......
Дали есми сес лист господства ми нашемꙋ почтеномꙋ и вѣрномꙋ болѣринꙋ........ и шꙋрен его........ сынове......	= Am dat această carte a domniei mele credinciosului şi cinstitului nostru boier .... şi cumnatului lui .... fiii ....
Пишем господство ми слꙋга (слꙋгам, слꙋзи) нашемꙋ (нашим, наши)........ пръкълабом ѡт ......(великїи, великомꙋ, вторїи) логофет (вистѣрник etc.).	= Scriem domnia mea slugii (slugilor) noastre .... pîrcălabilor de .... (marelui, al doilea) logofăt (vistier etc.).
Ето аз.......... се ꙋво мы (ми)........ архиепископ и митрополит Сꙋчавскїи ...... (вел великїи) логофет и .... хетман и пръкълаз Сꙋчавскїи и .... (вел, великїи) сꙋлџѣр (житничѣр etc.) и........ дворник глотнїи (ѡт портъ господинꙋ) и...... ѡт село........	= Adică eu .... adică noi .... arhiepiscop şi mitropolit de Suceava .... (mare) logofăt şi .... hatman şi pîrcălab de Suceava şi ...... (mare) sulger (jitnicer etc.) şi .... vornic de gloate (de la poarta domnului) şi .... din satul ....
.... никим непонꙋждаен, ани приселован ..	= .... nesilit de nimeni, nici asuprit ......
.... непорꙋшено николиже на вѣки....	= ...... nestricat niciodată în veci ....
.... исправ ѡт господинꙋ.	= (să-şi facă) dres de la domn.
Да сѣ знает.	= Să se ştie.
Так да знает (знаите).	= Aşa să ştie (să ştiţi).
Сии........ за тое (тои) вам пишем господства ми.	= Aceasta ....de (pentru) aceasta vă scriem domnia mea.
Инак не ꙋчините........ не (ни) бꙋдет (бъдет) .... протоже и никто да не смѣет дръжати или ѡпирати........ и ни да сѧ не ꙋмишает.. ......прѣд (пред) сим (сем) листꙋ (листомꙋ) господства ми.	= Altfel să nu faceţi .... să nu fie .... pentru aceasta nimeni să nu îndrăznească să ţină sau să oprească .... şi altul să nu se amestece .... înaintea acestei cărţi a domniei mele.
Дасдравствꙋете ѡ Господи, амин.	= Să fiţi sănătoşi întru Domnul, amin.
†Пис ꙋ...... град...... къ лѣто........ мѣсеца........ дъни (дънъ, дени)........ въ дъни........ водъ.	= † Scris la .... cetatea .... în anul .... luna .... zile .... în zilele (lui) .... vodă.
† Сам господинъ велѣл (рече, казал).	= † Însuşi domnul a poruncit (a zis, a spus).
† Иѡ...... воевода.	= † Io .... voievod.

www.dacoromanica.ro

.... вел логофет ȣчи и сѧ искаах (искал)	= .... mare logofăt a învăţat şi m-am iscălit (a iscălit).
(Так) аз.......... (дıак, ȣрикар)........ сꙑнъ.......... писал, искал (исках, искаах)........ прилȣчихом сѣ къ се токмеж.	= (Şi) eu .... (diac, uricar) .... fiul .... a scris, a iscălit (am iscălit) .... m-am întîmplat la această tocmeală.

www.dacoromanica.ro

LISTA DOCUMENTELOR CU DATA RECTIFICATĂ

Nr. doc.	Data rectificată	Ediții (Fonduri arhivistice)	Datarea din volum
30	„ante 7142 <1633—1634>".	Ghibănescu, *Surete*, II, p. 235 (traducere).	<Înainte de 1634 ianuarie 25>.
146	„prope 7140 <1631> octombrie 13".	Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 70—71 (orig.).	<1634> mai 31.
147	„prope 7142 <1634> iulie 6".	Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 83—84 (orig.).	<1634 mai 31>.
155	„către 1650".	Hăjdeu, *Archiva istorică*, I, 1, p. 107 (orig.).	<Înainte de 1634 iunie 14>.
250	„7183 <1674> septembrie 1, Iași".	Arh. St. Suceava, Documente XLII/5, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 29 (rez. german).	<1634—1644> septembrie 1, Iași.
253	„7103 <1594> septembrie 4, Băloșești".	Arh. St. Iași, CCXVI/3 (orig.).	<1634> septembrie 4, Băloteşti.
II	„7150 <1642> iunie 20, Suceava".	Arh. St. Buc., M-rea Adam, VI/16 (orig.).	<1634—1635> iunie 20, Suceava.

www.dacoromanica.ro

LISTA DOCUMENTELOR CU DATA GREŞITĂ ELIMINATE DIN VOLUM*

Nr. crt.	Data documentului	Rezumatul şi fondul arhivistic	Datarea propusă
1	1634 (7142) martie 26, Iaşi (dată înscrisă ulterior pe verso-ul actului).	Vasile Lupu voievod întăreşte slugii sale, Ştefan din Mărgineni, un loc ce se numeşte Trébeşul de Sus romănesc, în urma unei judecăţi cu ginerele său Constantin. Bibl. Acad., MCDXCV/29, orig. rom.	< 1635 (7143)> martie 26. Datat după logofeţia lui Pătraşco Başotă.
2	1634 (7142) iulie 14, Iaşi.	Marii boieri mărturisesc că Dumitru Buhuş vistier a cumpărat de la Iachim Bandur vornic de gloate o parte din satul Iurghiceni. Biblioteca Centrală de Stat, Secţia manuscrise, I/62, orig. rom.	< 1638 (7146)> iulie 14, Iaşi. Datat după Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Jos şi după Lupul Prăjescul mare comis.

* Nu au fost incluse în această listă documentele fără veleat, provenind din domnia lui Vasile Lupu, dar care, pe baza altor piese arhivistice, au putut fi atribuite unor ani sau intervale mai restrînse.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE ROMÂNEȘTI
ÎN TRANSCRIERE CHIRILICĂ

www.dacoromanica.ro

Doc. nr. 53

1634 (7142) februarie 10, Iași.

† Ꙇѡ Моиси Мѡгила воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскои. Скрїем кꙋм аꙋ венит ꙟнаинтѣ дꙋмнии мѣле рꙋгъторꙋл нострꙋ попа Истратїе дин Кръстещи ши кꙋ преꙋ[н]тѣса лꙋи, Кълинъ ши кꙋ фрателе еи, Накꙋл, фечорїи Ѡанеи, непоции лꙋи Тоадер сꙋлџѣрюл, де с-аꙋ пърът де фаци кꙋ ани съи ръзѣш дин Върѕъреци дин Бък ши Върѕъреции дин Нърнова пентрꙋ ѡчинъ.

Дечи аꙋ ръмас попа Истратїе пре Върѕъреци дин тоатѫ лѣџѣ църъи; ши аꙋ келтꙋит попа Истратїе ла ачаста пъръ шѣсе галбени ꙇꙋнгꙋри. Дечи чине съ ва афла де ѡаменин лор ѡчинаш депреꙋнъ пре ачастъ парте, съ аибъ а ꙟнтоарче попеи лꙋи Истратїе дин келтꙋꙗлъ, ꙗр кареле нꙋ ва ꙟнтоарче, съ н-аибъ трѣбъ ꙟн ѡчинъ, ничи а ара, ничи а коси, ничи ꙟн жир, пънъ нꙋ в<а>[1] ꙟнтоарче дин келтꙋꙗл<а че м>аи сꙋс скрїе.

Дерептꙋ ачѣ, нимe<ни съ>[2] нꙋ кꙋтѣѕе а трѣчи саꙋ а ꙟнтра песте картѣ дꙋмнии мѣле.

† Ꙋ Ꙗс, лѣто ҂зрмв феврꙋарїе ї.

† Сам господинъ велѣл.

Гѣнгѧ вел лѡгофет ꙋчи <m.p.>.

Doc. nr. 176

< Înainte de 1634 iulie 6>.

† Чи<н>[1]стит ши де Дꙋмнезъꙋ дърꙋит пърнителе нострꙋ, Пътрашко логофътꙋл чел маре, мꙋлтъ виꙗцъ ши сънътате ка съ аиби дꙋмнѣта де ла домнꙋл Дꙋмнезъꙋ, чѣꙋ фъкꙋт черюл, ши де ла прѣкꙋрата маикъ ши ка съ примещи

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

дȣмнѣта мȣлтъ ꙟкинъчюнє де ла май мичи фечории дȣмиталє, де ла попа Пѡн ден Рѣд ши де ла Къмързан де аколѣ. Ши мъртȣрисим дȣмиталє кȣ ачѣстъ скрисоре а нострѫ де ѡ парте де ѡчинъ чѣȣ кȣмпърат чешти пъринци де ла Бесерикани дин сат ден Къндещи де ла нещє мошѣнич де аколѣ ши лѣȣ дат ши ȣричеле.

Ши ачѣле ȣричє аȣ фост ꙟ мънȣле ностре дате де пъринцїи лор. Пъринцїи лор аȣ мȣрит ꙟн Цара Мȣнтенѣскъ; дȣпъ мортѣ лор аȣ венит фечорїи лор ла ȣриче; нои нȣ ꙗм кȣноскꙋт чене симтȣ, че с-аȣ дȣс де аȣ адȣс пе Захарїѧ Ѕамъ ден Къ<н>[1]дещи. Дечи нои лѣм дат ꙟ мъна лȣи Ѕамъ, ꙗръ Ѕамъ лѣȣ дат ꙟ мъна ачелор мошѣни<ч>[1] денаинтѣ нострѫ ши деннаинтѣ а мȣлци ѡмени бȣни шѣȣ ѕис къ ȣричеле симтȣ а челор ѡмени ши ли-и мошїє ꙟдирѣптъ ши кътръ нои н-аȣ мъртȣрисит к-аре ши ел трѣбъ ꙟтр-ачѣле ȣриче, чѣȣ ѕис съ фак кȣ <н>[2]ȣсȣ[3] кȣм вор ци; ашѣȣ грънт ꙟнаинтѣ нострѫ.

Дѣѧста мъртȣрим дȣмиталє кȣ сȣфлетеле ностре, ꙗръ дȣмнѣта вей фаче кȣм те ва нъстъви Дȣмнеѕъȣ. И господинъ Богъ да оумножит дьни и лѣти господствȣ ти въ много съмиренїє ѡ Христе, амин.

Doc. nr. 225

1634 (7142) august, 8, Iaşi.

† Иѡ Василїє воевода, божїєю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскоѵ. Єскрїєм домнїꙗ мѣ тȣтꙋрор слȣџилор ноастре, къци вѣци ꙟнбла кȣ слȣжбеле домнїєи мѣле ла цънȣтȣл Сȣчѣвеи. Дѣкъ вец ведѣ картѣ домнїєи мѣле, ꙗръ вои съ авеци а лъса ꙟн паче сатȣл Вълчещїи че ꙗсте а свинтеи мънъстири а Галатеи де Єȣс, съ фїє ꙟн паче де сȣлџю ши де илиш ши де ȣнтȣ ши де лȣкрȣ ши де чаръ ши де алте ангерїи май мънȣнте, нȣмай съ ѧнбъ єи а-ш плъти бирȣл кът вор фи скриш ꙟн катастиx, ден вистїꙗрюл домнїєи мѣле.

Дерептȣ ачѣѧ, ничи картѣ домнїєи мѣле съ нȣ ле лȣаци, ничи печетлинит съ нȣ ле <чере>[2]ци. Ꙗшиждере ши вои пъркълаби ши глобничи де ла ачел цънȣт, съ сокотици де съ вор афла нескаи ѡамени, фъкътори рън, ꙟн сат, фȣри сау тълхари, де фацъ, пре ачѣє съ-и пръдаци ши съ-и глобици, ꙗръ ѡаменїи [чеи дерепци съ-и лъсаци ꙟн паче, ꙟнтрȣ немик съ нȣ-и ꙟнвълуици.

Ꙗръ чине ва ꙟнвълȣи, бине съ щїє къ де маре чертаре вор фи де ла домнїꙗ мѣ.

Тоє пишем господство ми инак не бъдет.

Ȣ Ꙗс, въ лѣто ҂зрмв авгȣст и.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.
[3] <Н>ȣсȣ, formă veche pentru „dînsele".

www.dacoromanica.ro

† Сам господинъ велѣл.
Ию Василїе воевода <m.p.>.
† Ꙗнаки <писал>.

Doc. nr. 241

1634 (7142) august 19, Iaşi.

† Ию Василїе воевода[1], божїю милостїю, господаръ Земле Мѡлдавскои. Скрїем домнїꙗ мѣ ла слȣџиле домнеи мѣле ла пъркълабии де цинȣтȣл Сȣчѣвеи. Дъмȣ-въ щири къ с-аȣ пърът де фацъ ꙟнаинтѣ домнеи мѣле частъ џȣпънꙗсъ, анȣме Солтана Тълмъчоае, кȣ кълȣгъреи де ла мънъстири де ла Побрата пентрȣ Долога циганȣл, ѕикъндȣ кълȣгъреи къ аȣ фъкȣт скимб кȣ Могълдꙗ чел бътрън, де лꙗȣ дат пре ꙟнима Долоѓѣи ши аȣ лȣат [лȣат] алтъ циганкъ де ла кълȣгъри. Ши къндȣ ѡ аȣ дат пре ꙟнима Долоѓъи ѡ аȣ дат фъръ де фечорȣл еи, фъръ Долога. Дече ѕикъ кълȣгъри къ ѡ аȣ дат къндȣ аȣ дат кȣ фечори кȣ тот къндȣ аȣ скимбат, ꙗр џȣпънѣса Солтана аȣ ѕис: къндȣ аȣ фъкȣт скимбȣ н-аȣ фъкȣт съ ꙗ ши фечорȣл, че аȣ фъкȣт съ ꙗ циганкъ пентрȣ циганкъ.

Дече с-аȣ дат лѣџе Сѡлтанеи съ џȣри кȣм с-аȣ фъкȣт скимбȣл, съ дѣ нȣмаи циганкъ дрептȣ циганкъ. Ши аȣ џȣрат Солтана ла свънта бесѣрикъ ши с-аȣ ꙟндерептат; ꙗр кълȣгъреи аȣ ръмас денаинтꙗ домнеи мѣле ши ден тоатъ лѣџꙗ.

Пентрȣ ачѣꙗ, дѣка вецй ведѣ картꙗ домнеи мѣле, ꙗр вои ка съ сокотици че вор хи фъкȣци фечори ꙟнпреȣнъ Долога кȣ ачастъ фъмꙗе ши алте ȣнꙗнте съ съ дѣ ꙟн в҃ пърци ши съ ꙗ ѡ парте частъ џȣпънꙗсъ Солтана, алтъ парте съш ꙗ кълȣгъри кȣ циганка. Ꙗр Долога съ хїе пре мъна Солтанеи кȣ трии фечори.

Ачаста скрїем домнїꙗ мѣ ши съ нȣ съ маи пърѣскъ де ачастъ пъръ нече ѡдънъѡръ ꙟн вꙗчи ꙟнаинтꙗ кърции домнеи мѣле.

Ȣ Ꙗс, лѣто ×з҃рмв август ѳ҃ї.
† Господинъ рече.
† Пътрашко Башотъ вел логофет ȣчи <m.p.>.
† Їѡнашко <писал>.

Doc. nr. 257

1634 (7143) septembrie 6, Iaşi.

† Ию Василїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Дат-ам картѣ домнїи мѣле боꙗрилор домнїи мѣле, лȣи Василїе Банȣл вистѣрник ши лȣи Щефан Моимъскȣл житничар ши фрацелȣи лор, Максимꙗн ши алтор-

[1] Corectat din божію.

www.dacoromanica.ro

фрац а лор, спрѣ ачѣѧ ка съ фїе тари ши пꙋтѣрнич, кꙋ картѣ домнїи мѣле, а-ш цинѣ ши а-ш ѡпри а лор дирѣптъ ѡчинъ ши мошїе, џюмътате де сат де Къкъръꙅѣни, присте Бахлꙋю, ка съ н-аибъ нич ѡ трѣбъ Тоадер Шкюполец ши Петрѣ Бикол кꙋ ачѣ ѡчинъ нич съ косѣскъ, нич съ аре.

Ѩръ де вор авѣ нескаре дирѣсе, еи съ-ш адꙋкъ дирѣселе де фацъ, ꙟнаинтѣ домнїи мѣле.

Дирепт ачѣѩ, нимене съ нꙋ кꙋтѣꙅе а цинѣ сау а ѡпри ꙟнаинтѣ кърцїи дꙋмнїи мѣле.

Пис ꙋ Ѩс, въ лѣто ×зрмг септемврїе ѕ.

† Господинъ велѣл.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет <m.p.>.

† Борлѣнꙋл <писал>.

Doc. nr. 274

1634 (7143) octombrie 28, Iaşi.

† Ιѡ Басилїе воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Мѡлдавскои. Скрїем домнїѩ мѣ ла слꙋга ноастръ, ла Їѡнашко дин Мꙋшътещи. Дъмꙋ-ц щтире къ с-аꙋ жълꙋит ꙟнаинтѣ домнїеи мѣли Блашка ши Бежан ши алци фраци а лор пре фичорїи лꙋ Ѩлботъ ши пре фичорїи попеи ши пре фичорїи лꙋи Телѣгъ ши пре фичор<ꙋл лꙋи>[1] Илїе, ꙅикъндꙋ къ аꙋ ѡчинъ ꙟпреꙋнъ кꙋ дъншїи ла сатꙋ ла Рꙋшчори ши ла Дꙋмбръвица. Ши аꙋ мърсꙋ кꙋ картѣ домнїеи мѣли съ-ш косаскъ фънꙋл ши съ-ш ѩ де а ꙅѣчи че ва хи пре партѣ лор, еи аꙋ цинꙋт кꙋ търїѧ лор ши немик <н>[2]ꙋ лѣꙋ датꙋ, ничи фън, нич пъне де а ꙅечи.

Пентрꙋ ачѣѧ, дѣка веи ведѣ картѣ домнїеи мѣли, ѩр тꙋ съ мерџи съ ѩи фънꙋл тот, кът ва хи косит пре партѣ лор, ши съ-л даи пре мъна Бл<а>[2]ш-<къи>[2] ши фрацилор лꙋи ши съ нꙋмери пъмънтꙋриле къте <с>[2]ъ вор афла арате пре партѣ лор ши <съ>[1] ѩи пънѣ де а ꙅѣчи кът съ ва вени пре партѣ лор тоатъ ши съ о даи ꙟн мъна лꙋи[3] Блашко ши фрацилор лꙋи.

Ши съ нꙋ маи аибъ еи а-и ара ѡчина сау а коси фъръ воѧ лор.

За тои пишем господство ми. Инак не ꙋчените.

Ꙋ Ѩс, лѣто ×зрмг ѡктомврїе кн.

† Сам господинъ казал.

† Пътрашко Башотъ вел лѡгофет <m.p.>.

† Дꙋмитрꙋ <писал>.

---

[1] Omis.
[2] Loc rupt.
[3] „lui“, corectat din „lor“.

www.dacoromanica.ro

Doc. nr. 288

1634 (7143) decembrie 7.

† Єꙋ Дръгина Козмоє дин Конціщи ши кꙋ фѣтеле мѣле, Ѧнгилина ши Щефънїа, ам въндꙋт ѡ кꙋ<м>[1]пъръторъ че ам авꙋт ↑ сат ↑ Конціщи де ла Чернат ши де ла Бъдилъ. Ши ѡ ам въндꙋтъ лꙋи Кирнакъ питарюл дин Конціщти дерепть трензечи де злоци бътꙋци де бꙋнъвоѧ ноастръ, де нимє силꙋите, нич де ѡ невоє, че де бꙋнъвоѧ ностръ ши и-ам дат ши саписеле че ам <а>[1]вꙋт прѣ ачѣ кꙋ<м>[1]пърътꙋръ де ла Чернат ши де ла Бъдилъ, ши чѣле дꙋмнещи, ши чѣлѣ че аꙋ фост де кꙋ<м>[1]пърътꙋръ де ла ѡмени бꙋни.

Ши ↑ токмала ностръ аꙋ фост ѡмени бꙋни ши прещи, де аꙋ възꙋт токмалъ бꙋнъ ши платъ деплин, денаинтѣ ворникꙋлꙋи Фармакїе ши денаинтѣ лꙋи Глигорїе Єꙋсѣнꙋл ши Меѳодїе дин Пошоркани ши Накꙋл кожокарюл дин Шкюпѣни ши попа Павел ши попа Илѣ ши попа Ѳеѡдꙋр дин тръг дин Ѧщюд.

Ши ам скрис еꙋ кꙋ мъна мѣ.

Пентрꙋ маи маре мъртꙋрїе ам поус ши печецїле, ка съ съ щїе, съ-ш факъ саписе, кꙋм съ каде.

Пис декемврїе з҃, въ лѣто ҂зрмг҃.

Doc. nr. 289

< După 1634 decembrie 7>.

† Єꙋ попа Ѧпостолакъіе, фечорꙋл Щефжнин, непотꙋл Козмеи люи Єтанко ши кꙋ сорꙋ-мє, кꙋ Катрина, де бꙋнъвоѧ ностръ, несилиц де нимє, ам въндꙋт мошиѧ ностръ дин сат дин Конціщи, динтр-а шепте пар<те>[1] де сат а чинче парте че не-ꙋ фостꙋ мошие дирептъ де ла мошꙋ ностръ, де ла Козма Єтанко ши ам въндꙋт лꙋи Кърнжк че аꙋ фостъ питар дерептъ ві҃ злоц де арнитъ.

Ши амъ авꙋт ши неще кꙋмпърътꙋри ши ле-ꙋ въндꙋт манитъте де време моше ностръ Дръгина ши кꙋ мътꙋше ностръ, кꙋ Ѧнгелина, жръ дꙋмнеале лꙋи Кърнжк питарꙋл. Дече нои ↑нкъ ам въндꙋт дꙋмисале съи хиѧ мошие дирептъ дꙋмисале ши фечорилор дꙋмисале.

Ши ла токмала ностръ аꙋ фостъ папа[2] Тофан ши попа Ѧндроник дин Зъвоѧни ши Лазор Фърмакие ши Глигорие Иѡницъ ши Илие ши Григорие, ципереле лꙋи Граждъ.

Ши дерептъ маи маре кредницъ ам пос ши печецле ностре.

---

[1] Omis.

[2] Greşit, în loc de попа.

www.dacoromanica.ro

Ши єȣ попа Андроник ам скрис записȣл.

† Попа Апостол скри<ȣ>[1] ши мърторисѫскъ <m.p.>.

† Єȣ попа Тофан кȣм ам фост ꙟн тоатъ токмале ши ам бъȣт ши алдȣмашȣл <m.p.>.

† Лазор Фармаки мъртȣрис<ъс>[1]кȣ <m.p.>.

Doc. nr. 292

1634 (7143) decembrie 18, Iaşi.

† Iѡ Василиє воѥвода, божїю милостїи, господаръ Землн Молдавскои. Дат-ам картѣ домнїєи мѣлє слȣџєи ноастрє, Бѣкєи пъркълабȣлѣи дин сат дин Богдънєщи, ка съ фиє тарє ши пȣтѣрник кȣ картѣ домнїєи мѣлє а-ши ѡпри тоатъ мошїꙗ ши[2] кȣмпърътȣра, кътъ аȣ кȣмпърат ꙟн сат ꙟн Богдънєщи ши ꙟн Хиворѣни ши ꙟн Сълȣчєщи[3]. Нимє съ н-аибъ а коси саȣ а ара саȣ а пȣнє помєци ꙟн кȣмпърътȣра пъркълабȣлȣи Бѣкии.

Ꙗръ кȣи ва пърѣ кȣ стръмбȣл, съ виє съ стѣ дє фацъ ꙟнаинтѣ домнїєи мѣлє. Тоє пишєм инак нє ȣчинитє.

ȣ Ꙗс, лѣто ×зрмв[4] дєкємврїє иї.

† Сам господинъ вєлѣл.

† Вєл логофєт ȣчєл.

† Бѣкѧ <писал>.

Doc. nr. 297

<1634> decembrie 28, Hălăştiani.

† Адєкъ єȣ, Иѡнашко ди Съѡани, мъртȣрисєскȣ кȣ чест запис ал ностръ кȣм ам вънȣт дȣмисалє Лȣпȣлȣи Пръжєскȣлȣи ключѣр а ѡпта партє динтр-о касъ ди Съѡани, партѣ мѣ, кȣ вад ди моръ ꙟн Сирѣт ши кȣ бълци ши кȣ фънацє ши кȣ тот винитȣл.

Ши ꙟнтр-ачѣстъ токмалъ а ноастръ аȣ фост Лазор Моцок дє Мовилѣни ши попа Щєфан ди Хълъщѧнии ши Нъвалъ ши Цȣцȣрмак ши Василїє Бєнѣ.

---

[1] Omis.
[2] мошїꙗ ши, adaos.
[3] ши ꙟн Хиворѣни ши ꙟн Сълȣчєщи, scris deasupra rîndului cu altă cerneală.
[4] Cifra unităţilor corectată.

www.dacoromanica.ro

Дѣчѣста мъртȣрисим кȣ сȣфлетеле ноастре.
Де май маре кредницъ нѣм пȣс ши печециле, съ съ щїе.
Лȣат-ам пре ачѣстъ ѡчинъ <а>[1] мѣ ѕѣчи талери.
† Ȣ Хълъщиꙗни, дикемврїе к͠и дъни.
<† По>[2]па Щ<ефан>[2] <m.p.>.
† Иѡнашко Нъвалъ.
† Ȣрсȣ.

[1] Omis.
[2] Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

FOTOCOPII

www.dacoromanica.ro

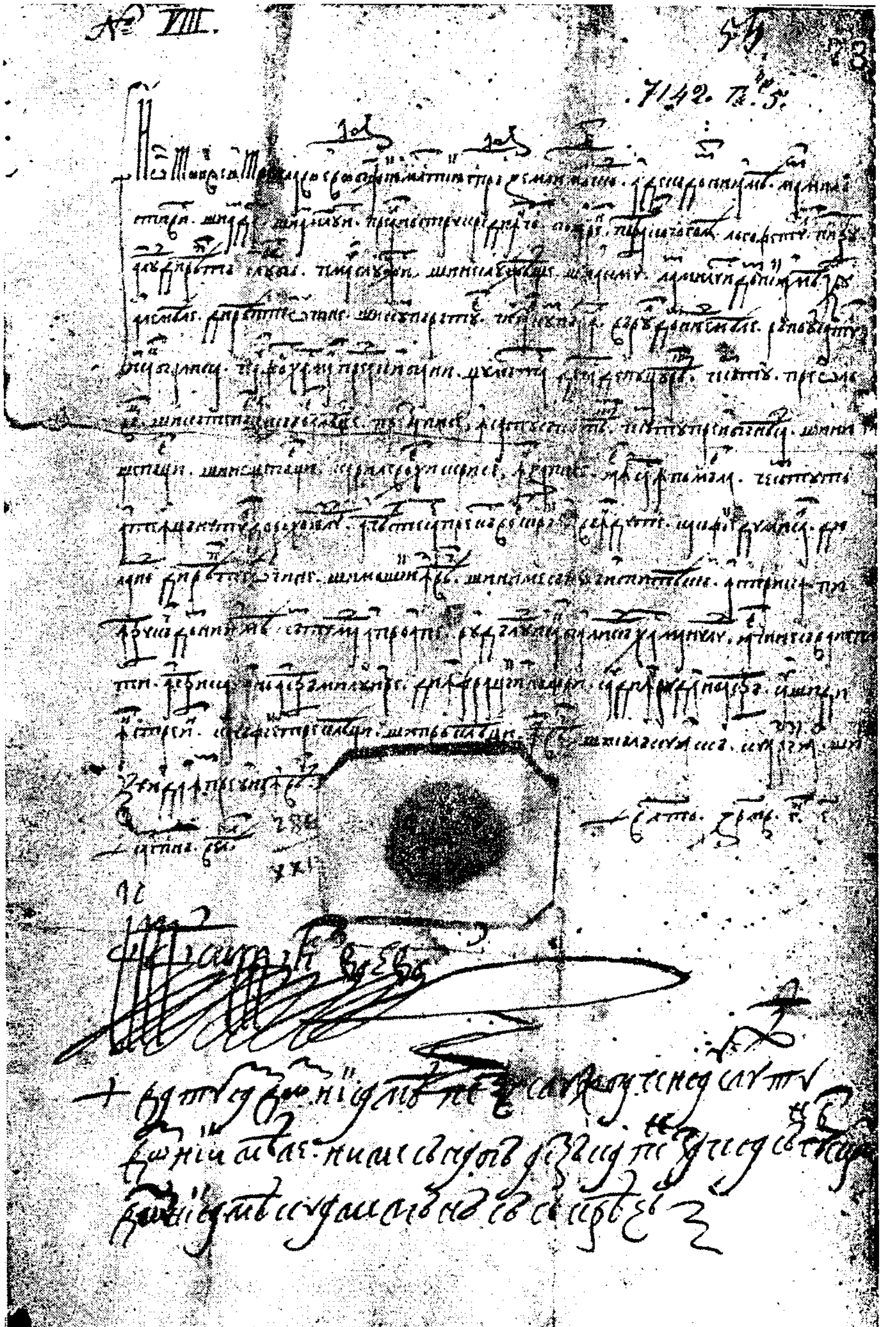

I = Doc. nr. 1

www.dacoromanica.ro

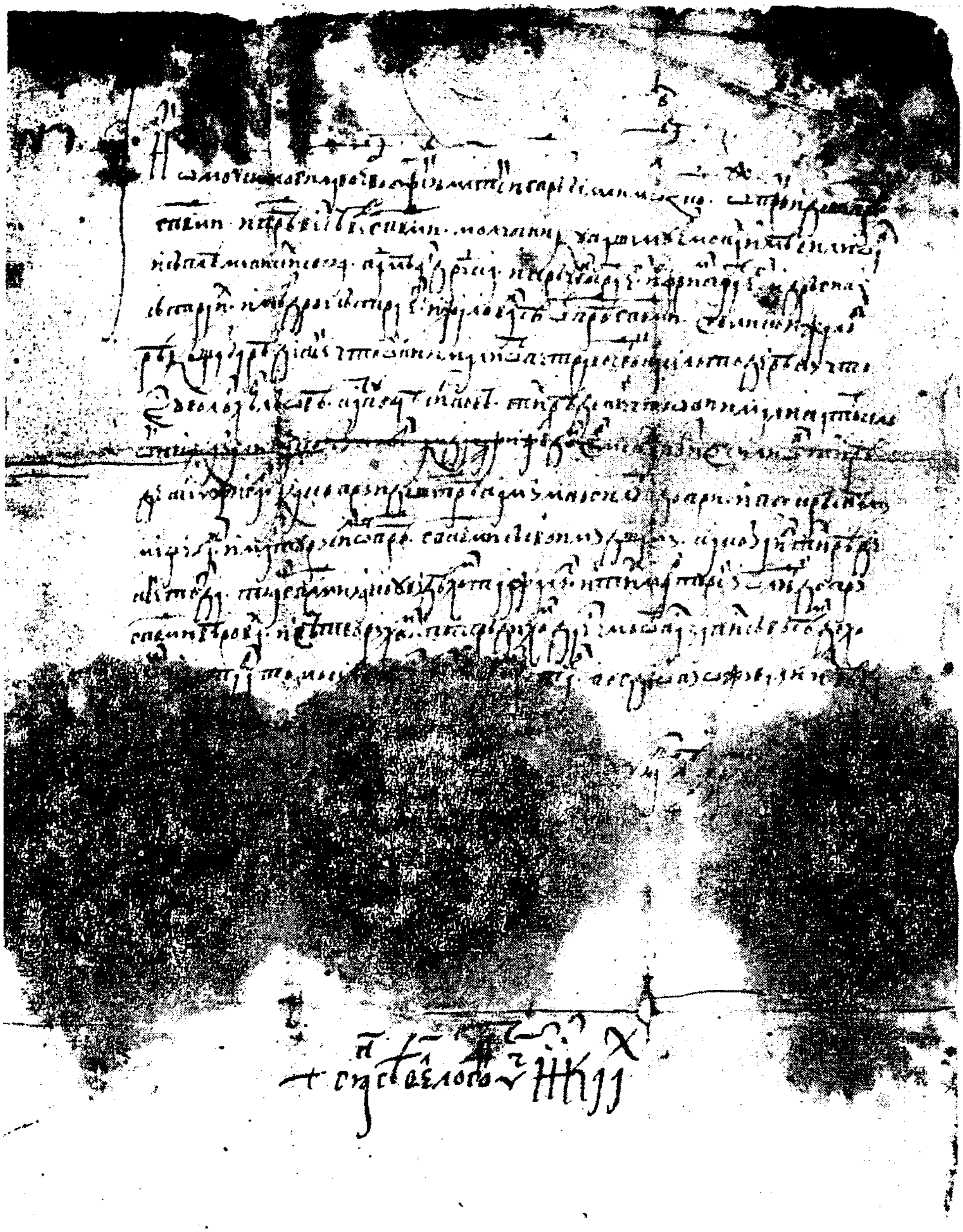

II = Doc. nr. 11

www.dacoromanica.ro

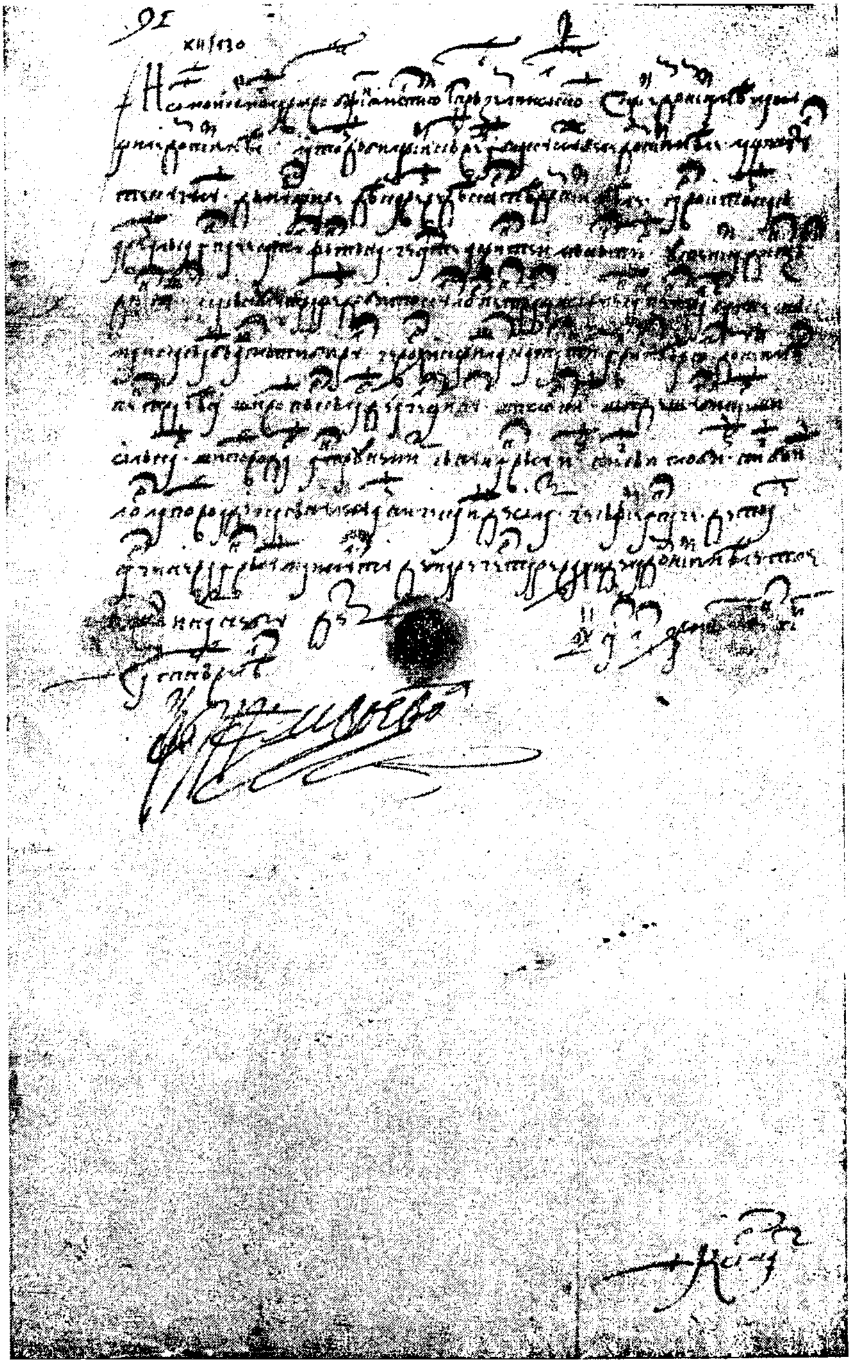

III = Doc. nr. 17

www.dacoromanica.ro

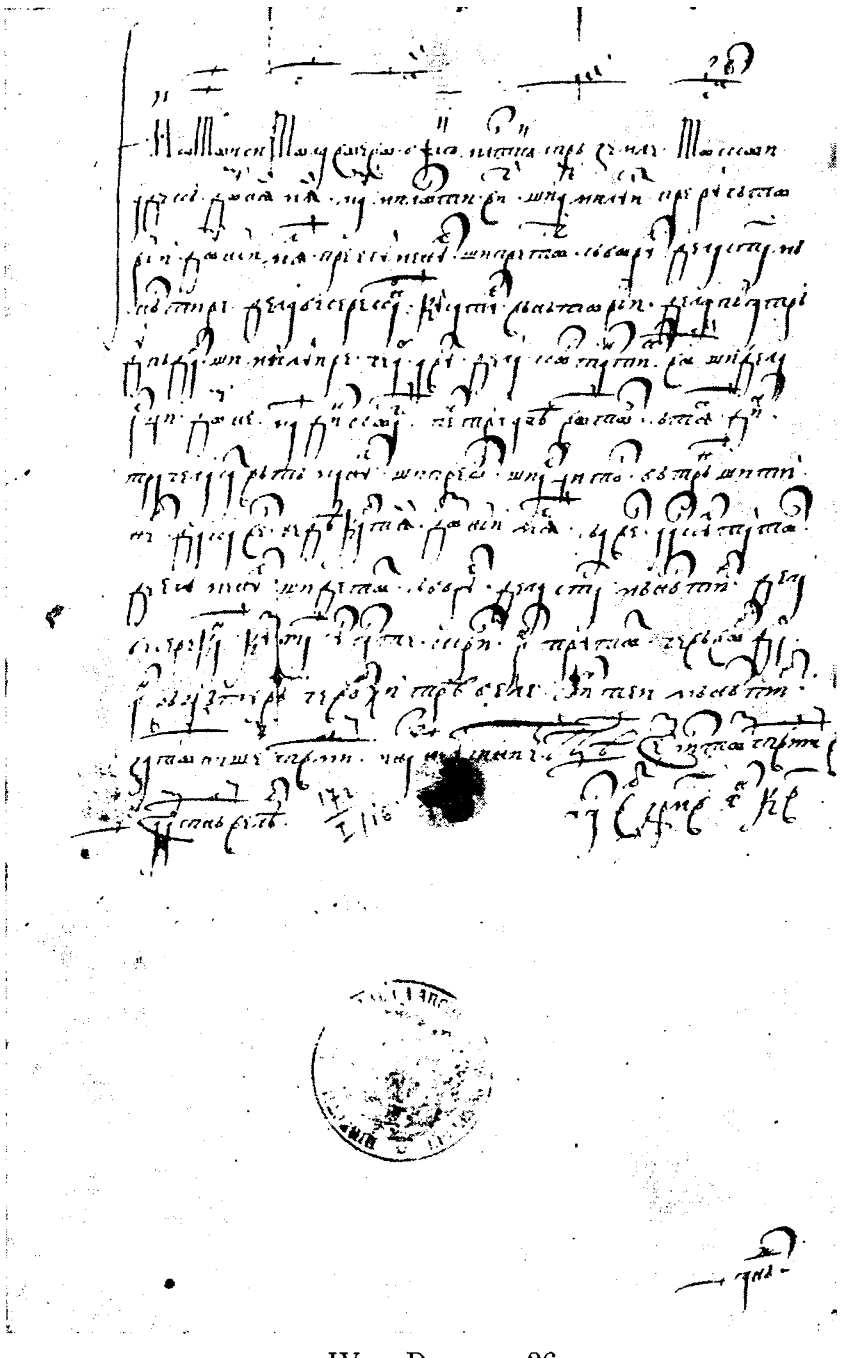

IV = Doc. nr. 26

www.dacoromanica.ro

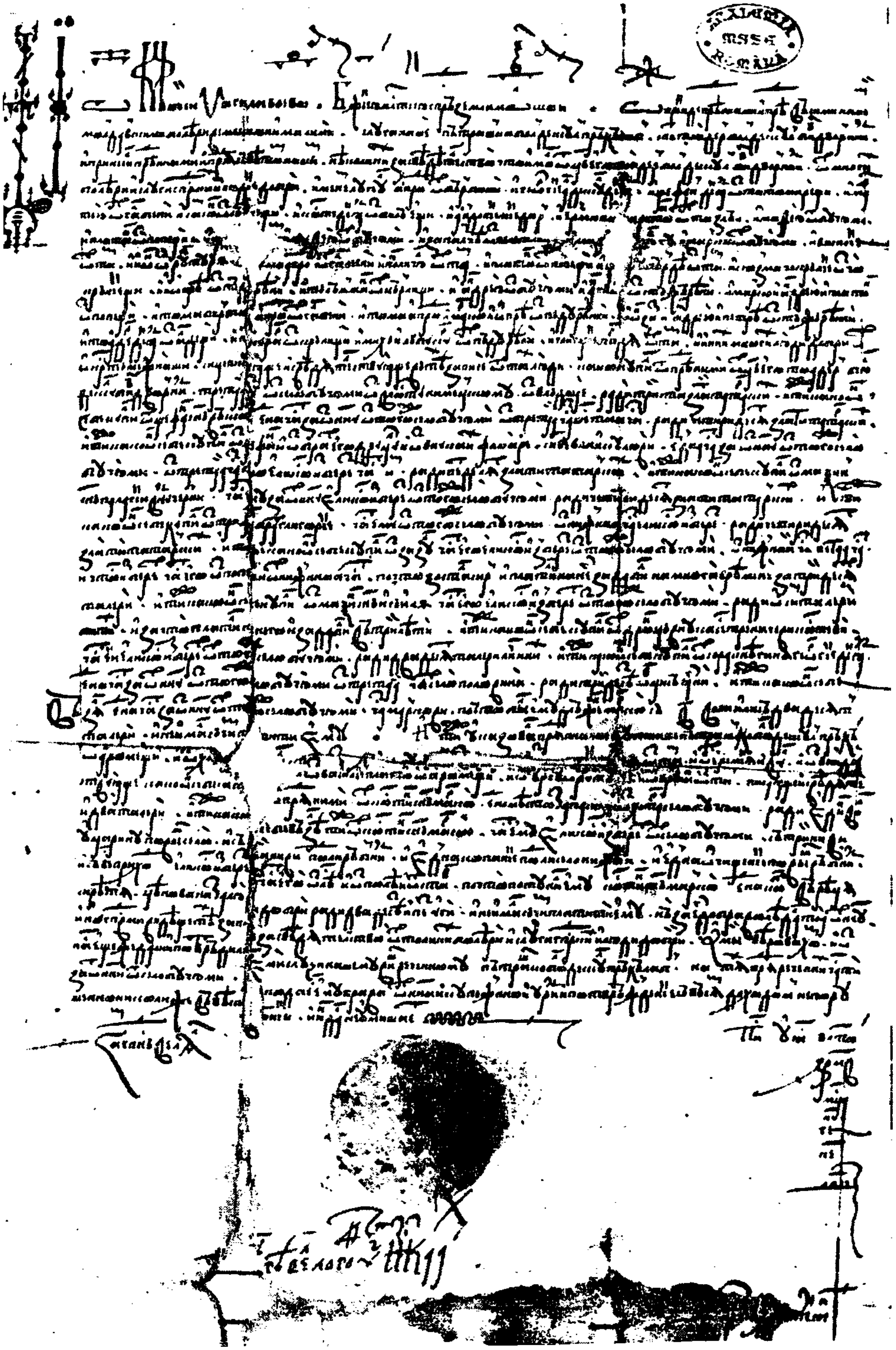

V = Doc. nr. 34

www.dacoromanica.ro

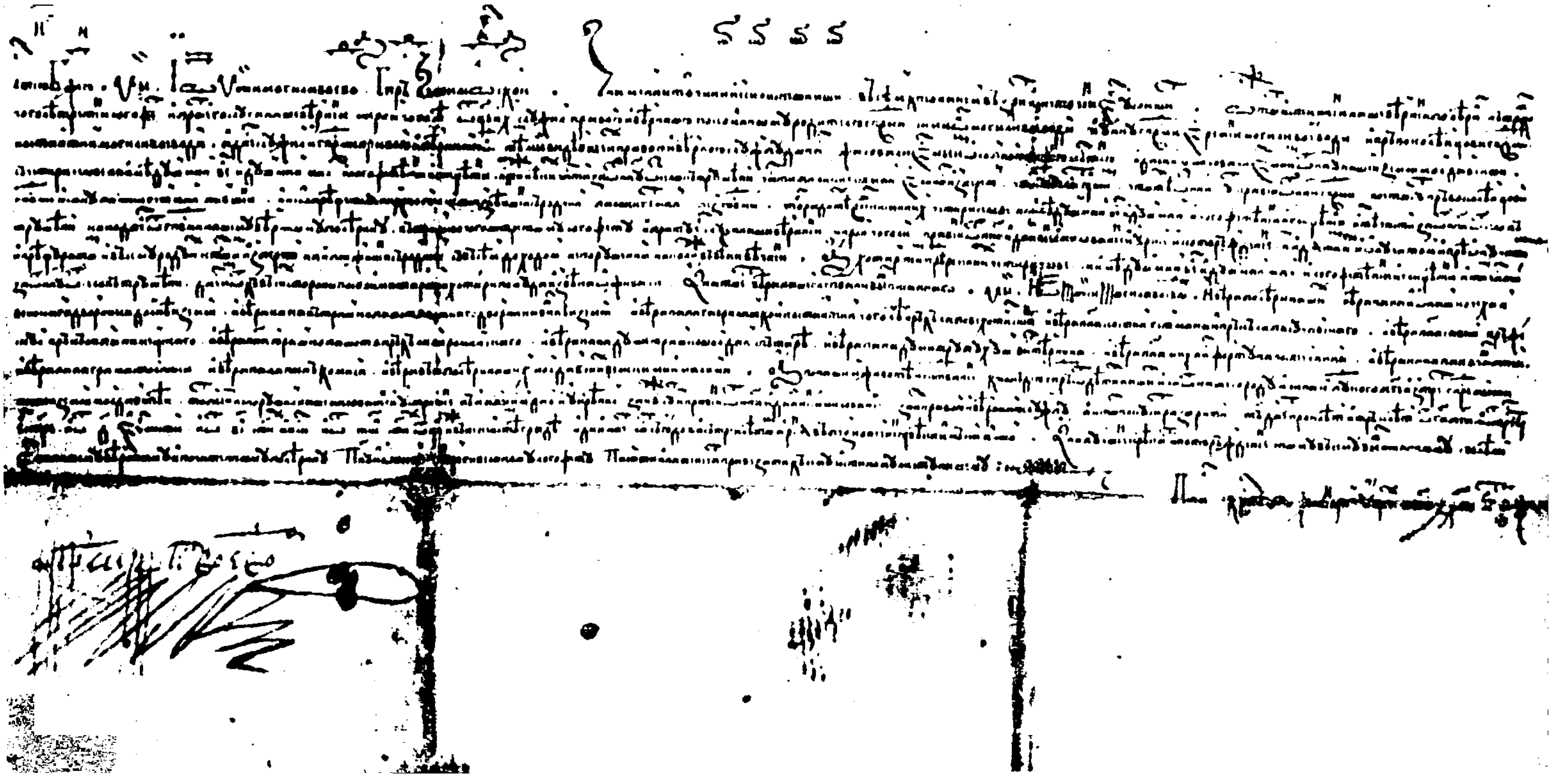

VI = Doc. nr. 78

www.dacoromanica.ro

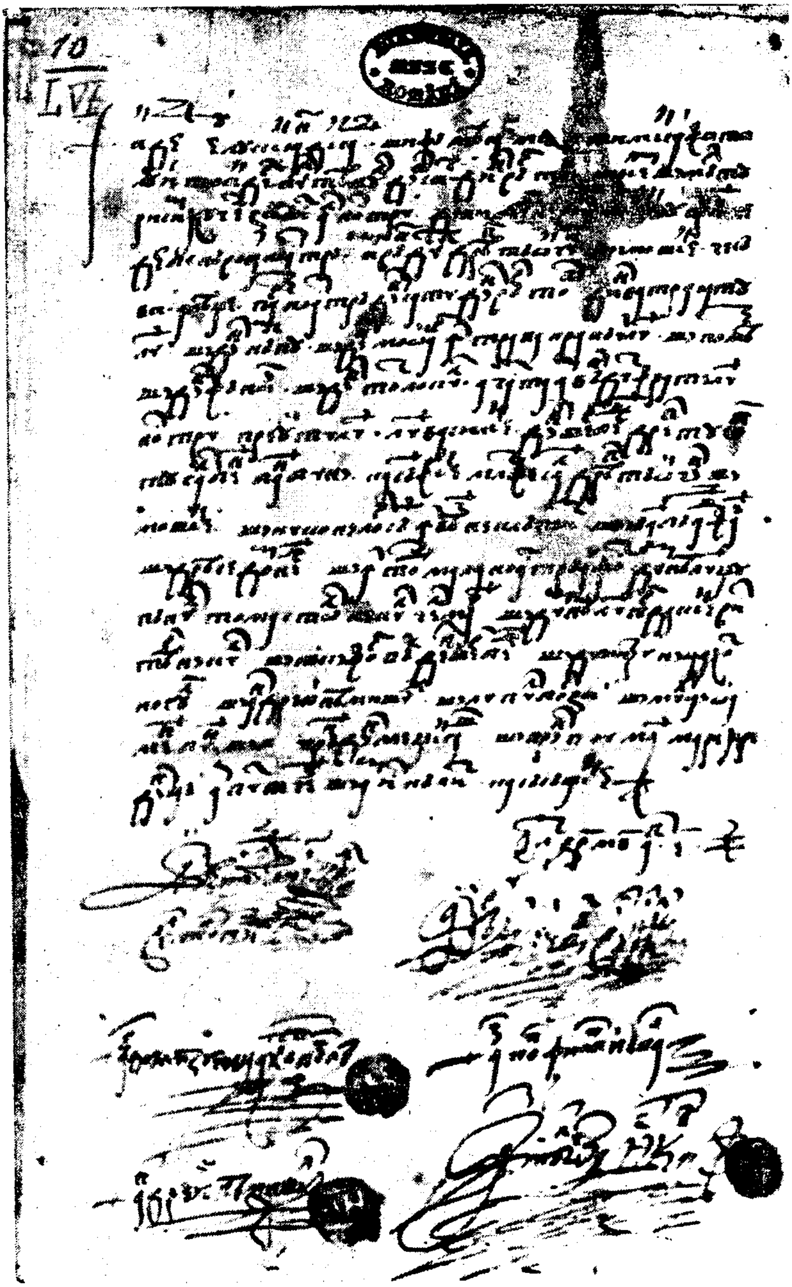

VII = Doc. nr. 100

www.dacoromanica.ro

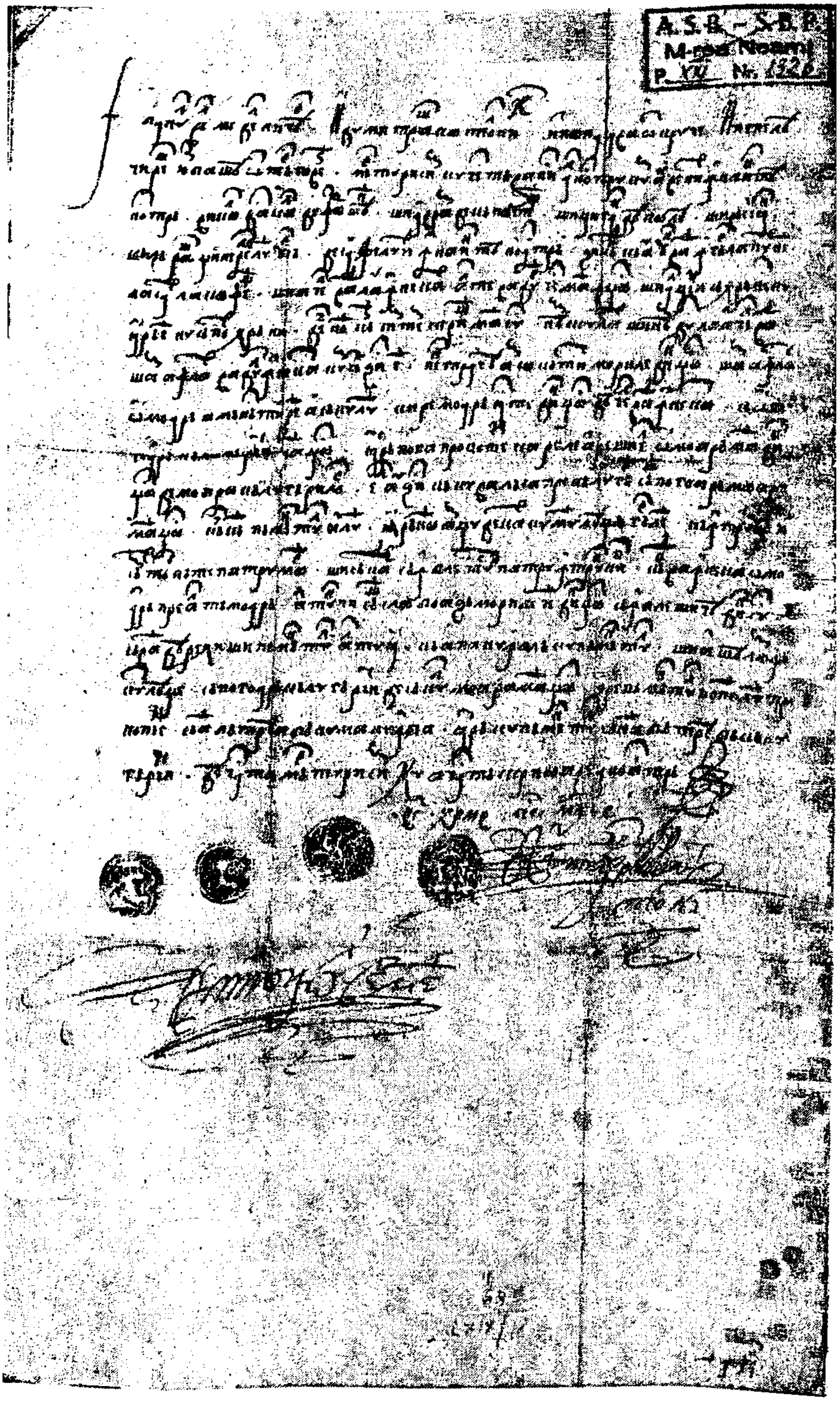

VIII = Doc. nr. 133

www.dacoromanica.ro

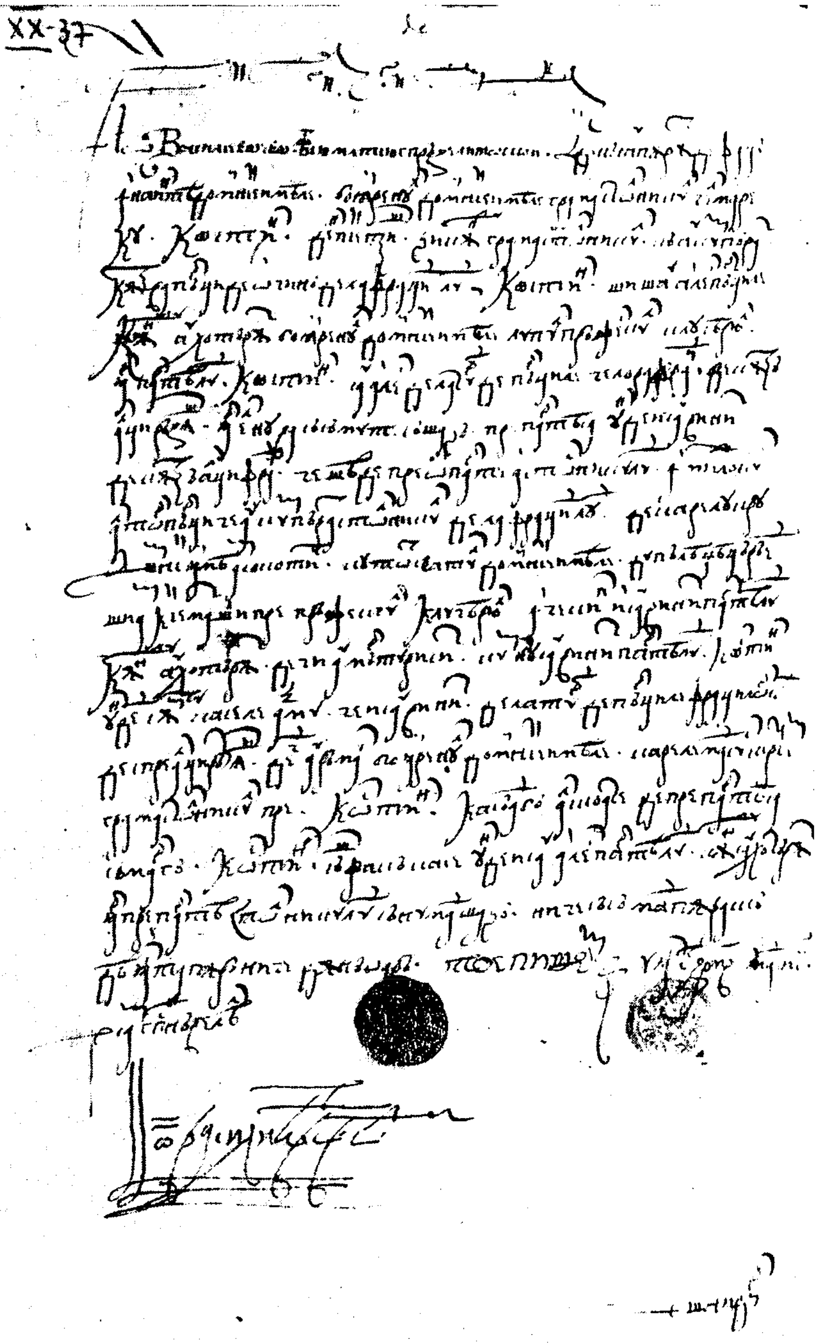

IX = Doc. nr. 138

www.dacoromanica.ro

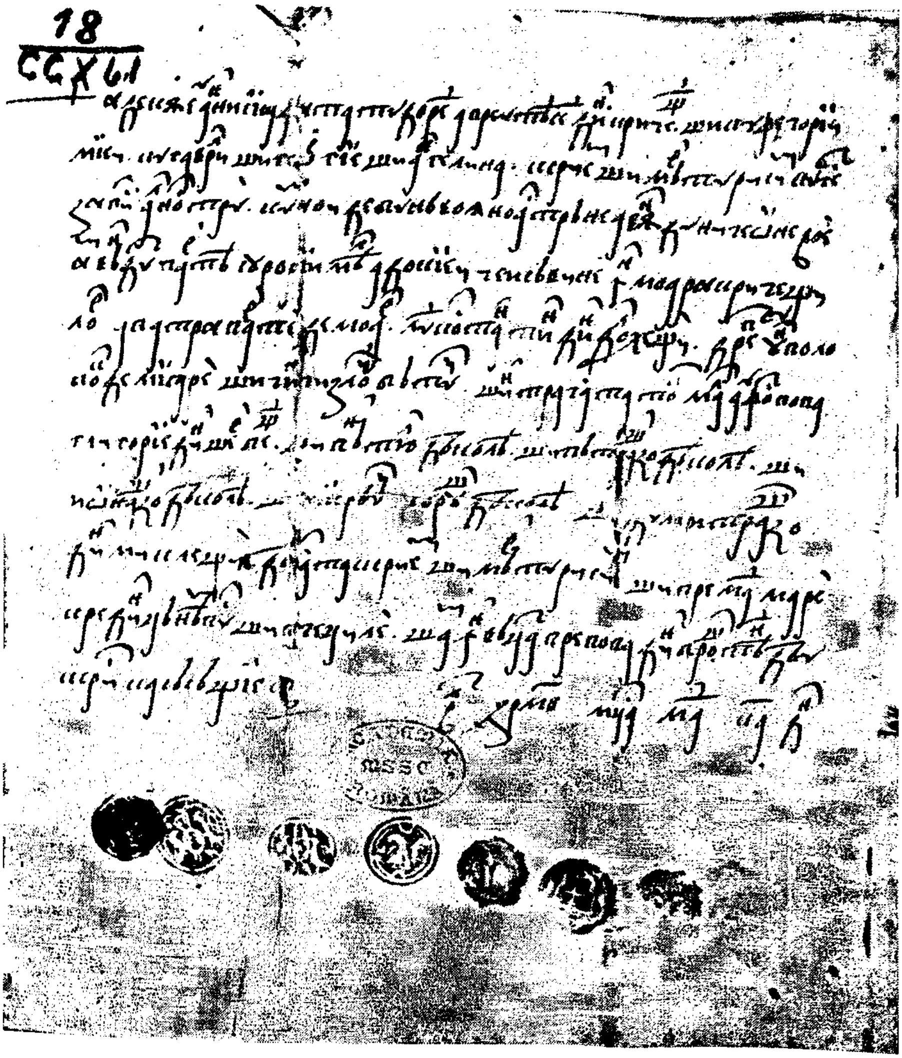

X = Doc. nr. 143

www.dacoromanica.ro

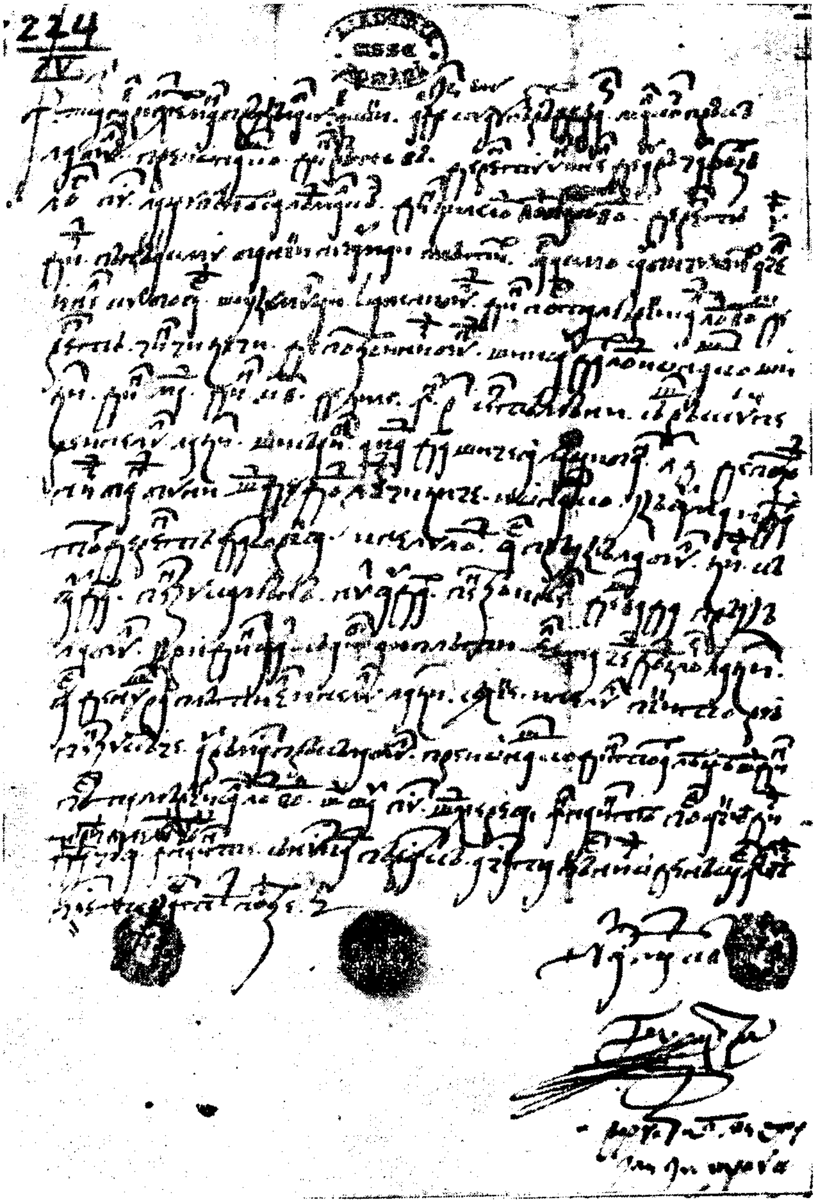

XI = Doc. nr. 144

www.dacoromanica.ro

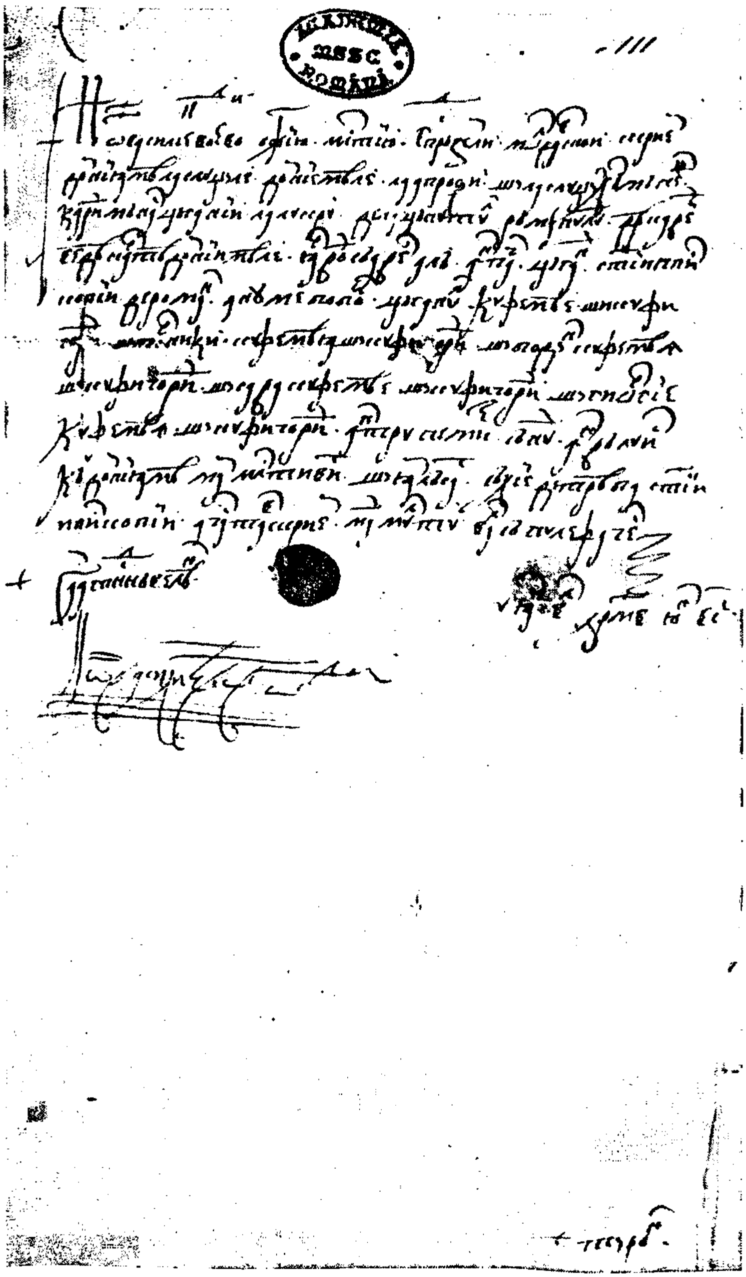

XII = Doc. nr. 152

www.dacoromanica.ro

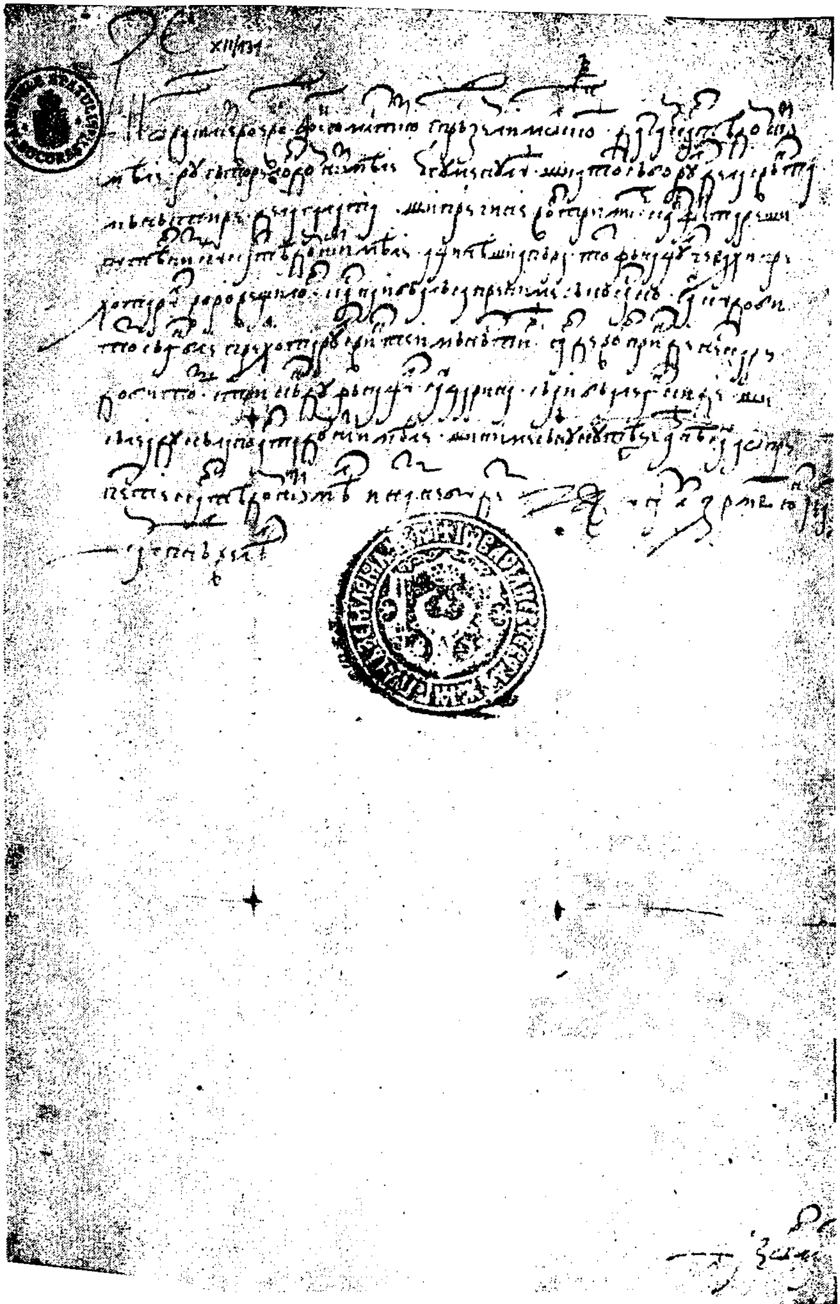

XIII = Doc. nr. 161

www.dacoromanica.ro

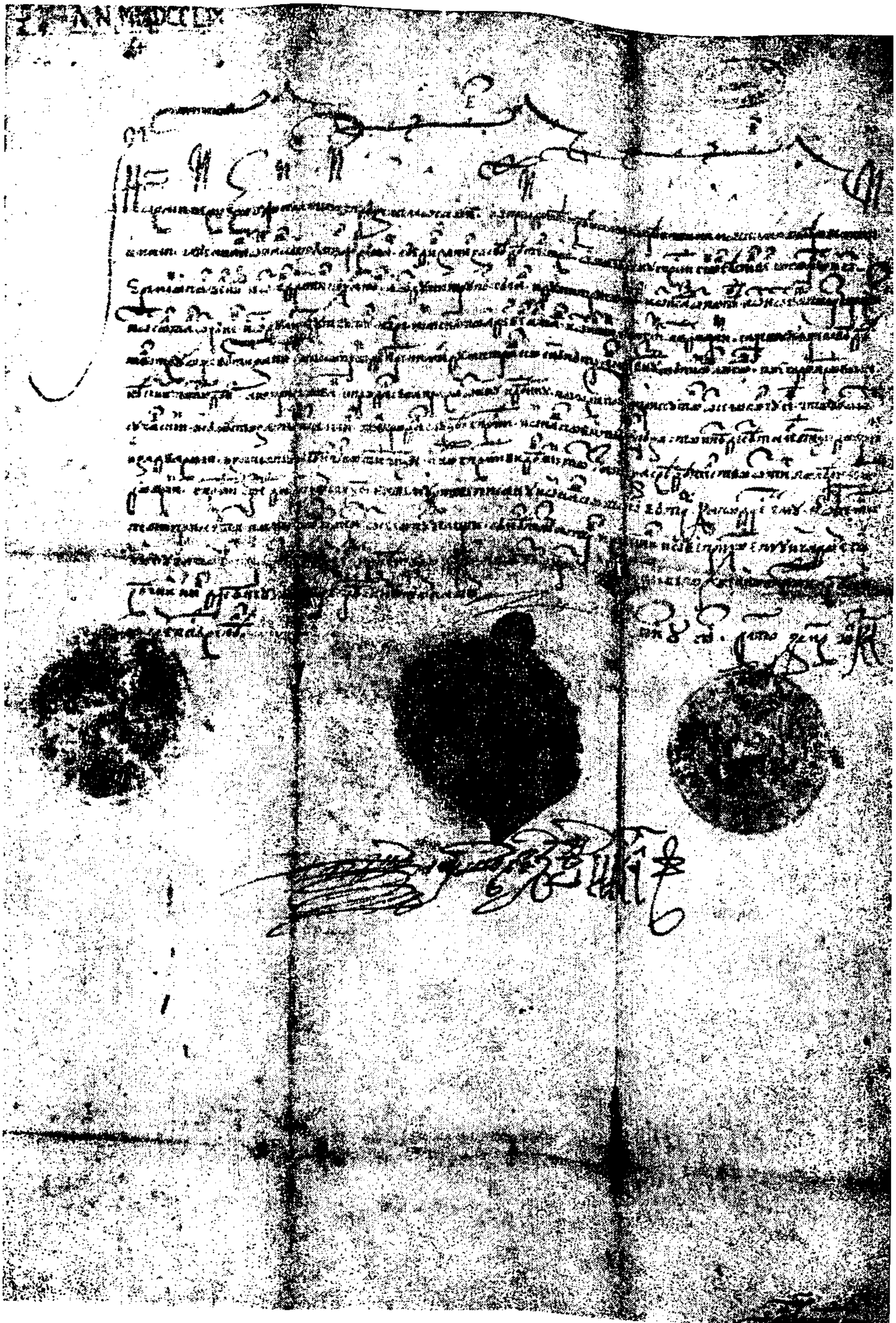

XIV = Doc. nr. 163

www.dacoromanica.ro

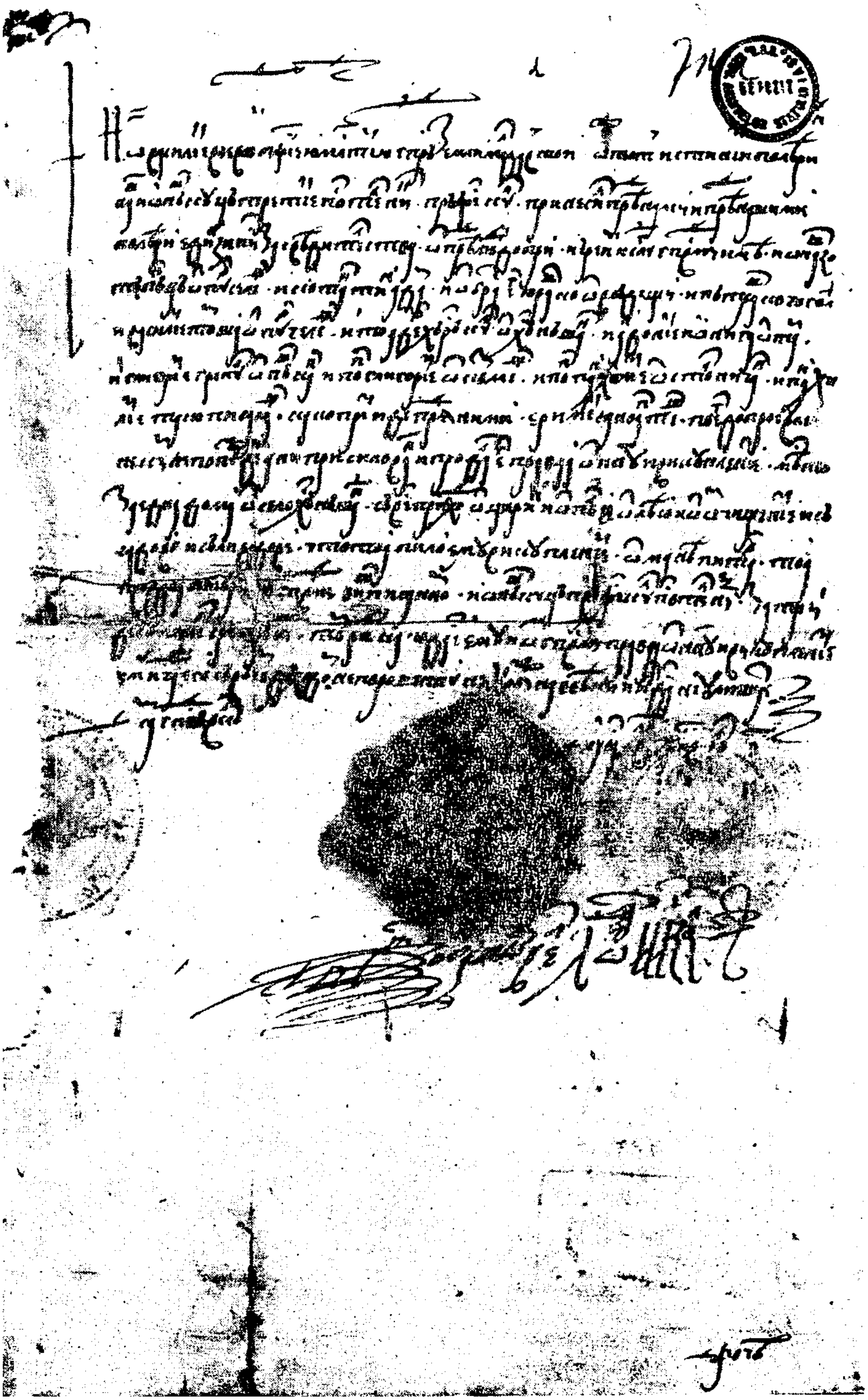

XV = Doc. nr. 175

www.dacoromanica.ro

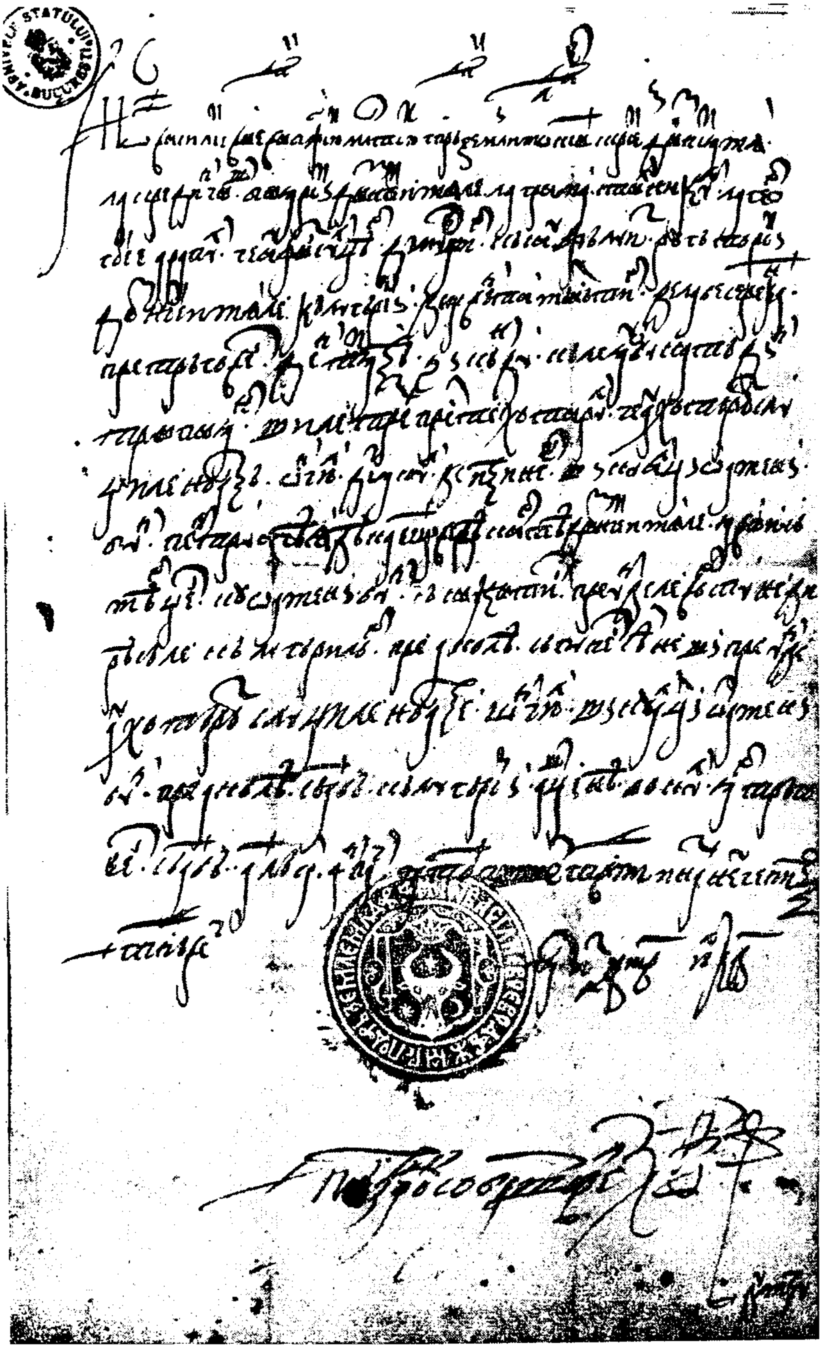

XVI = Doc. nr. 205

www.dacoromanica.ro

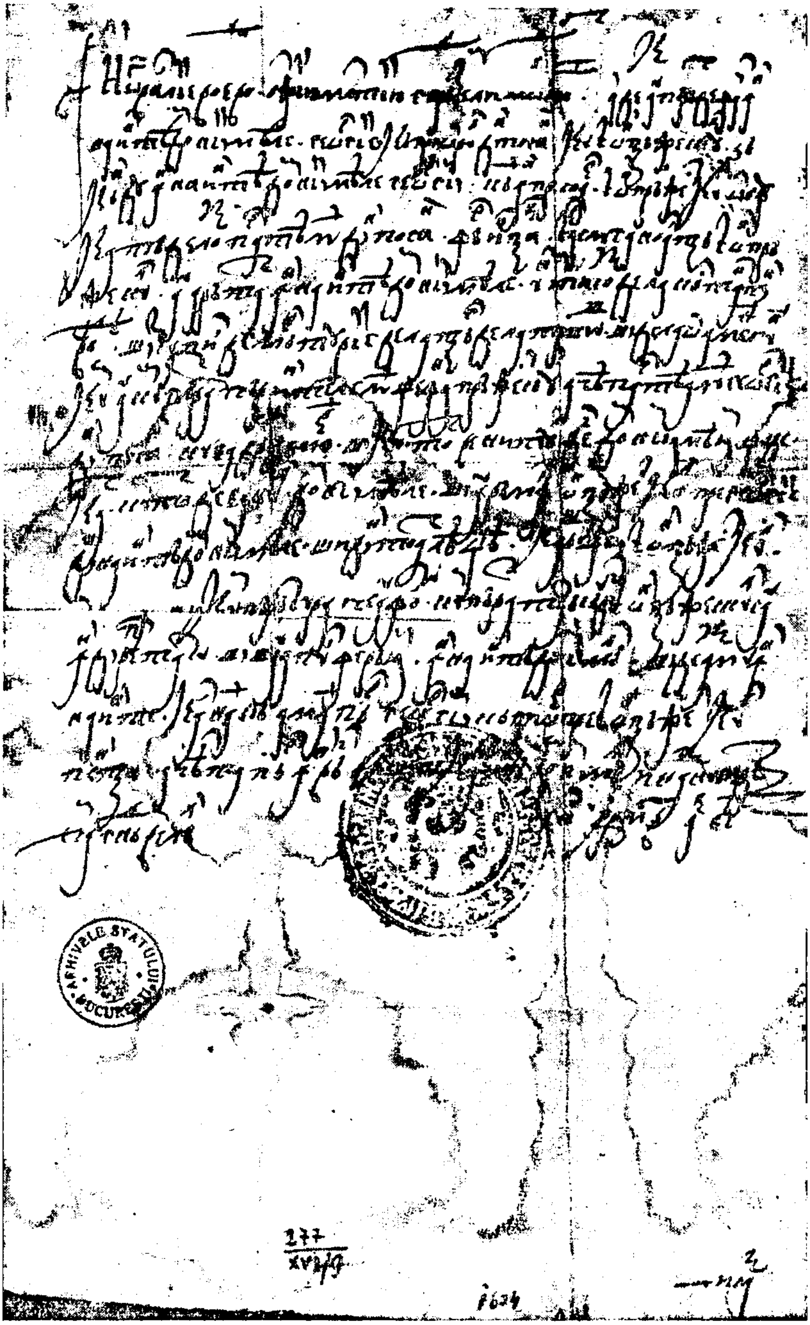

XVII = Doc. nr. 236

www.dacoromanica.ro

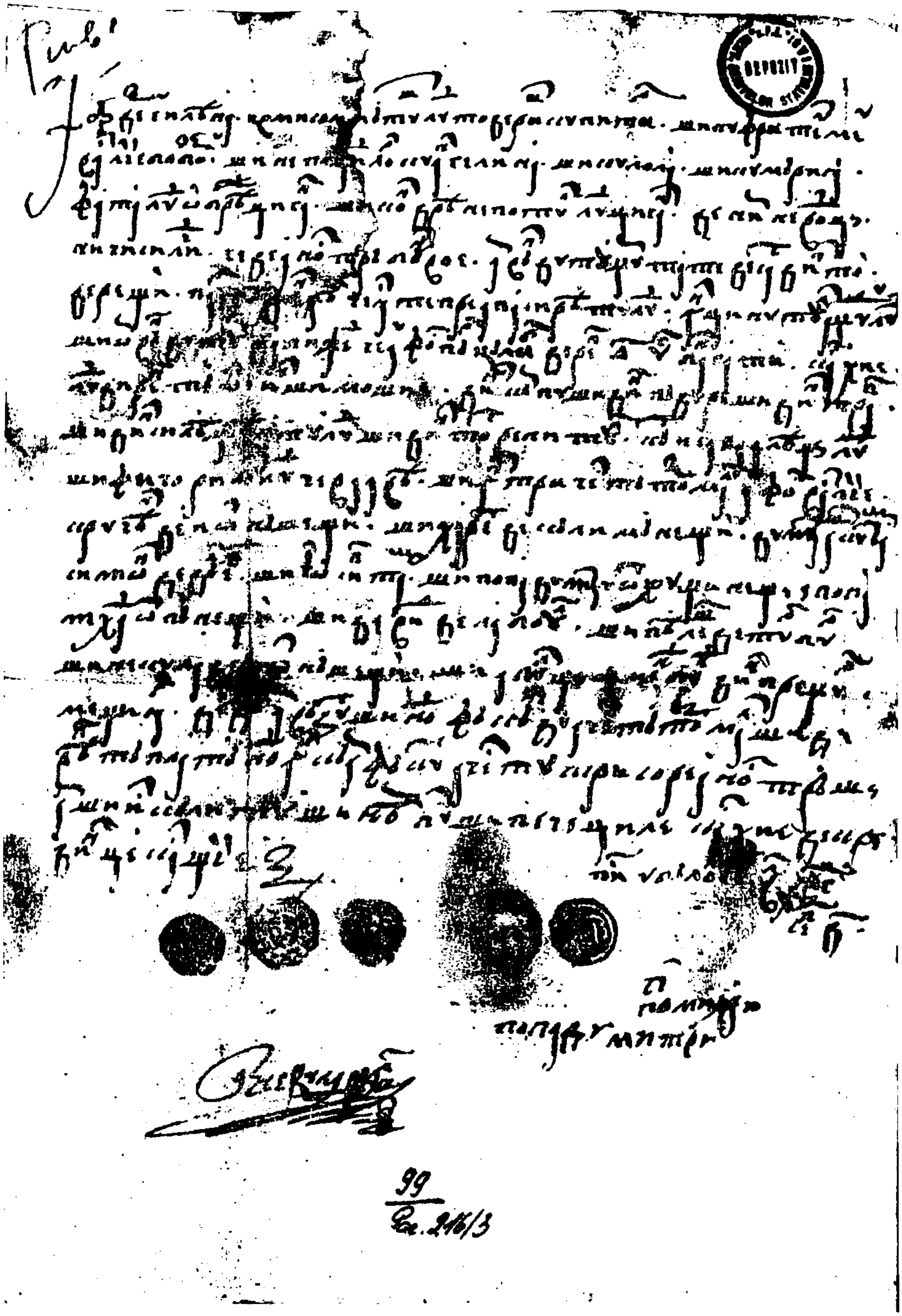

XVIII = Doc. nr. 253

www.dacoromanica.ro

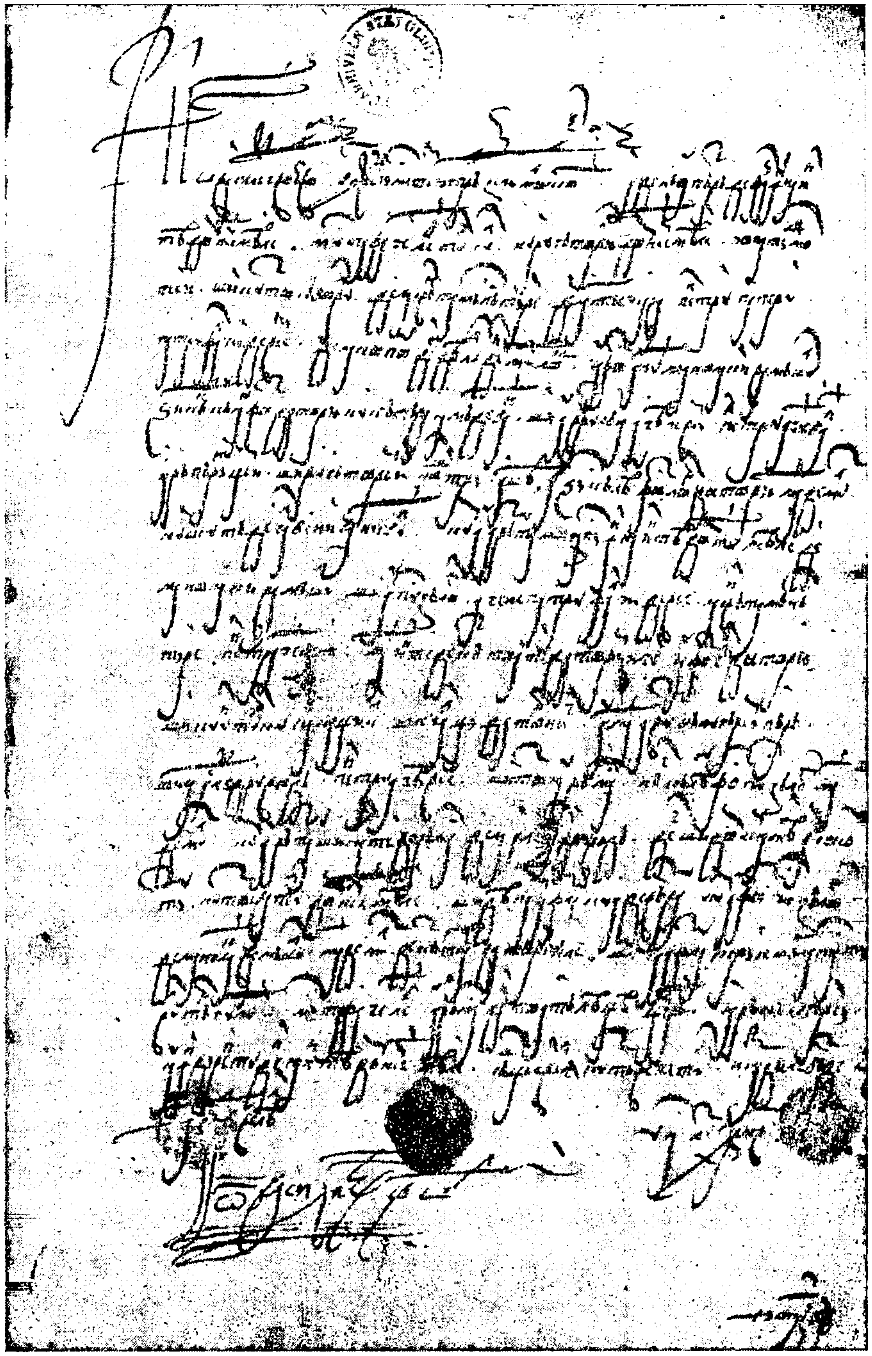

XIX = Doc. nr. 256

www.dacoromanica.ro

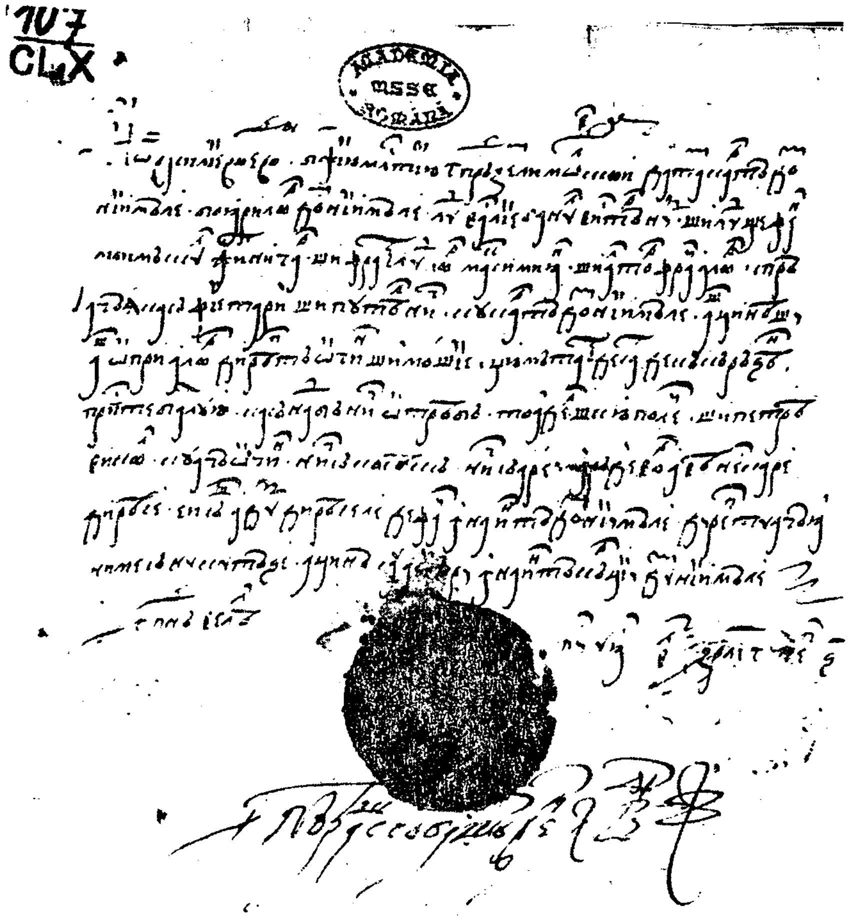

XX = Doc. nr. 257

www.dacoromanica.ro

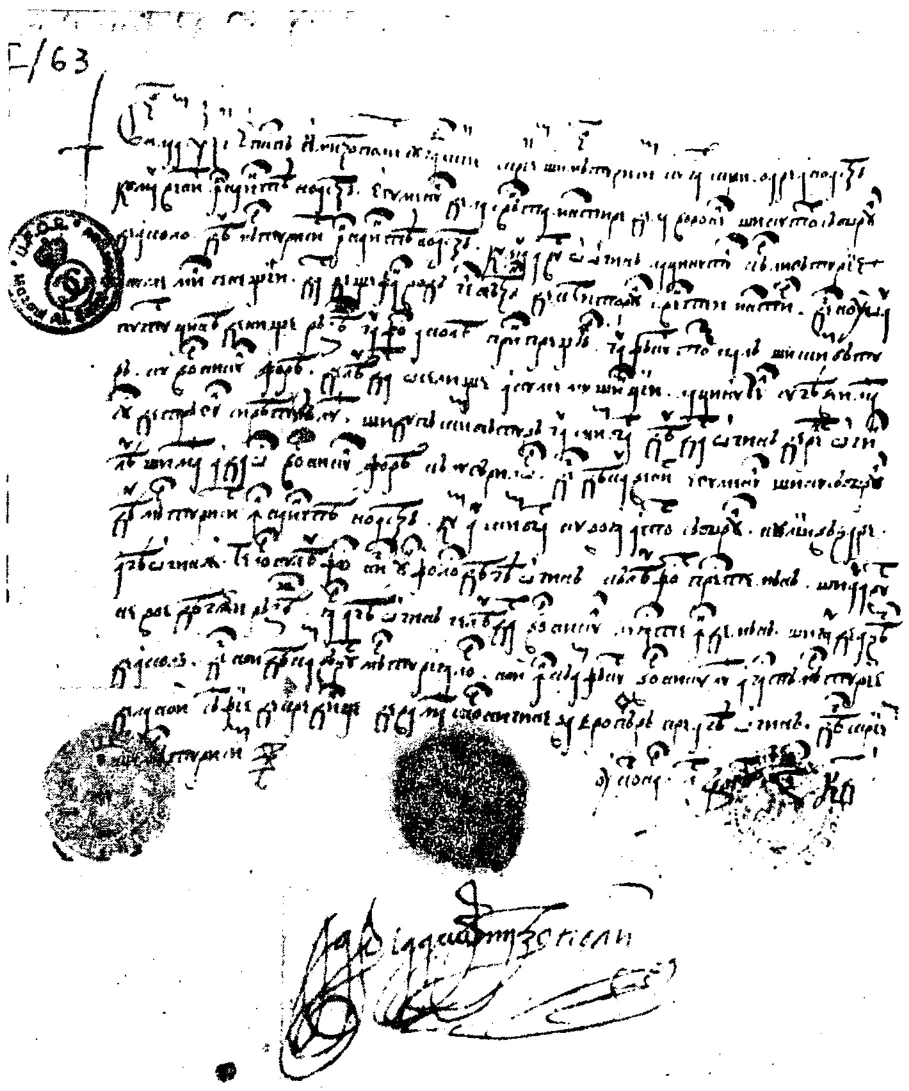

XXI = Doc. nr. 263

www.dacoromanica.ro

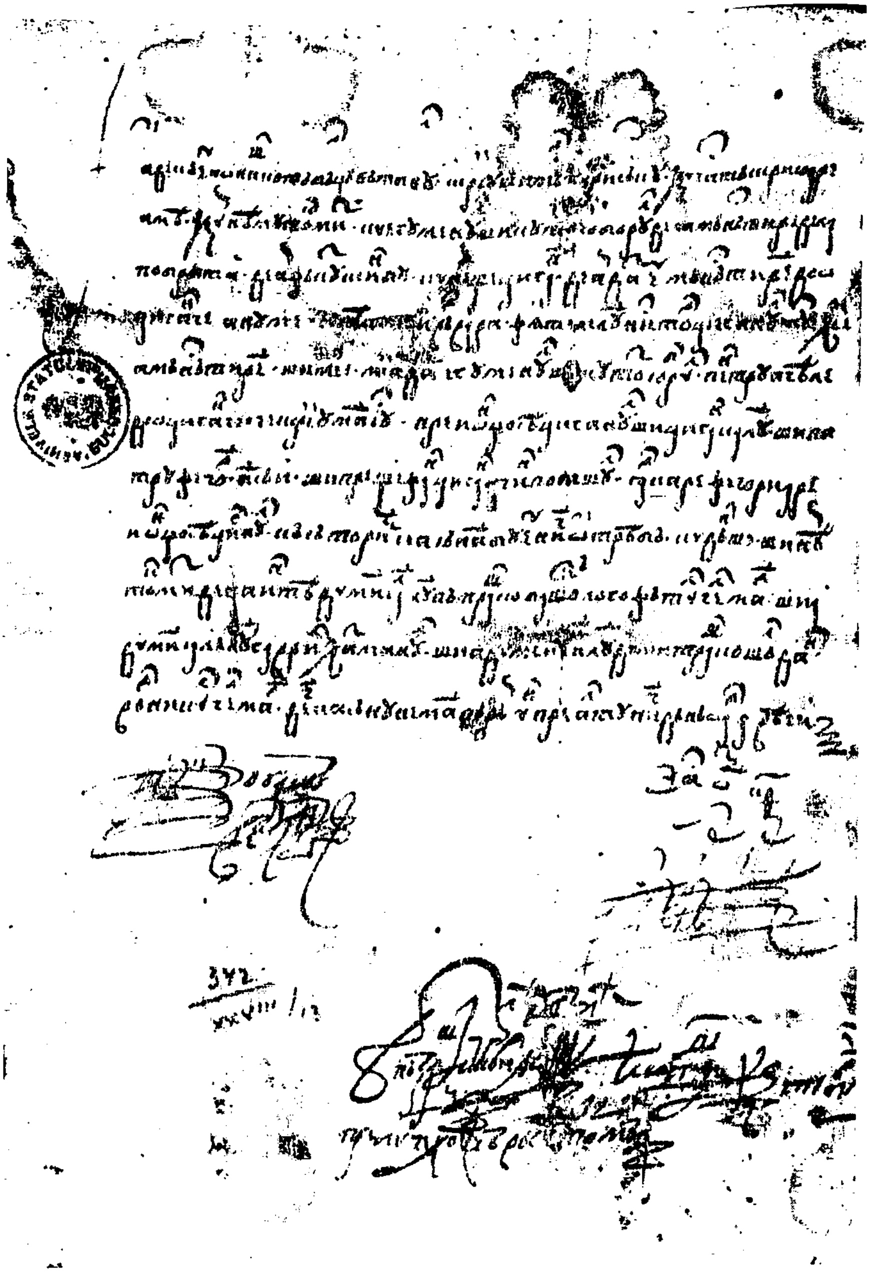

XXII = Doc. nr. 275

www.dacoromanica.ro

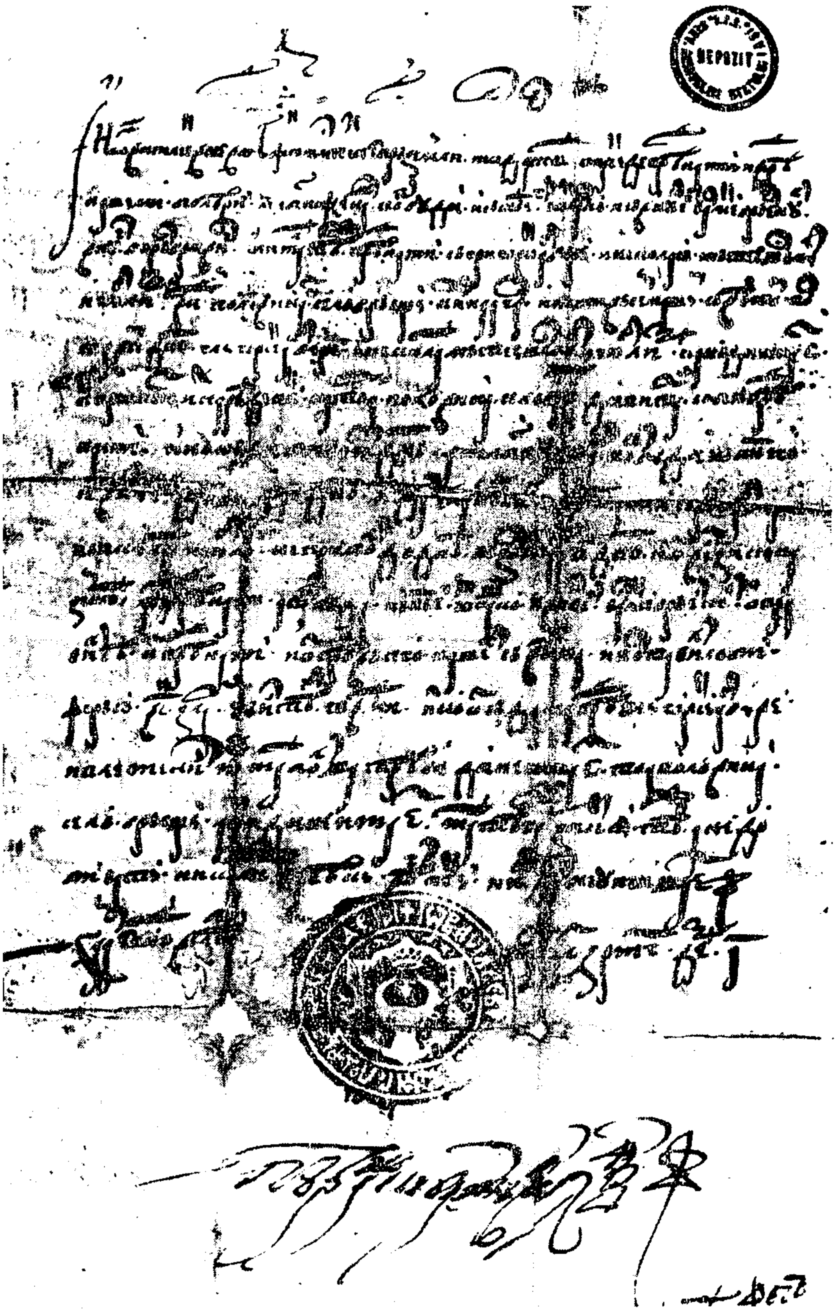

XXIII = Doc. nr. 286

www.dacoromanica.ro

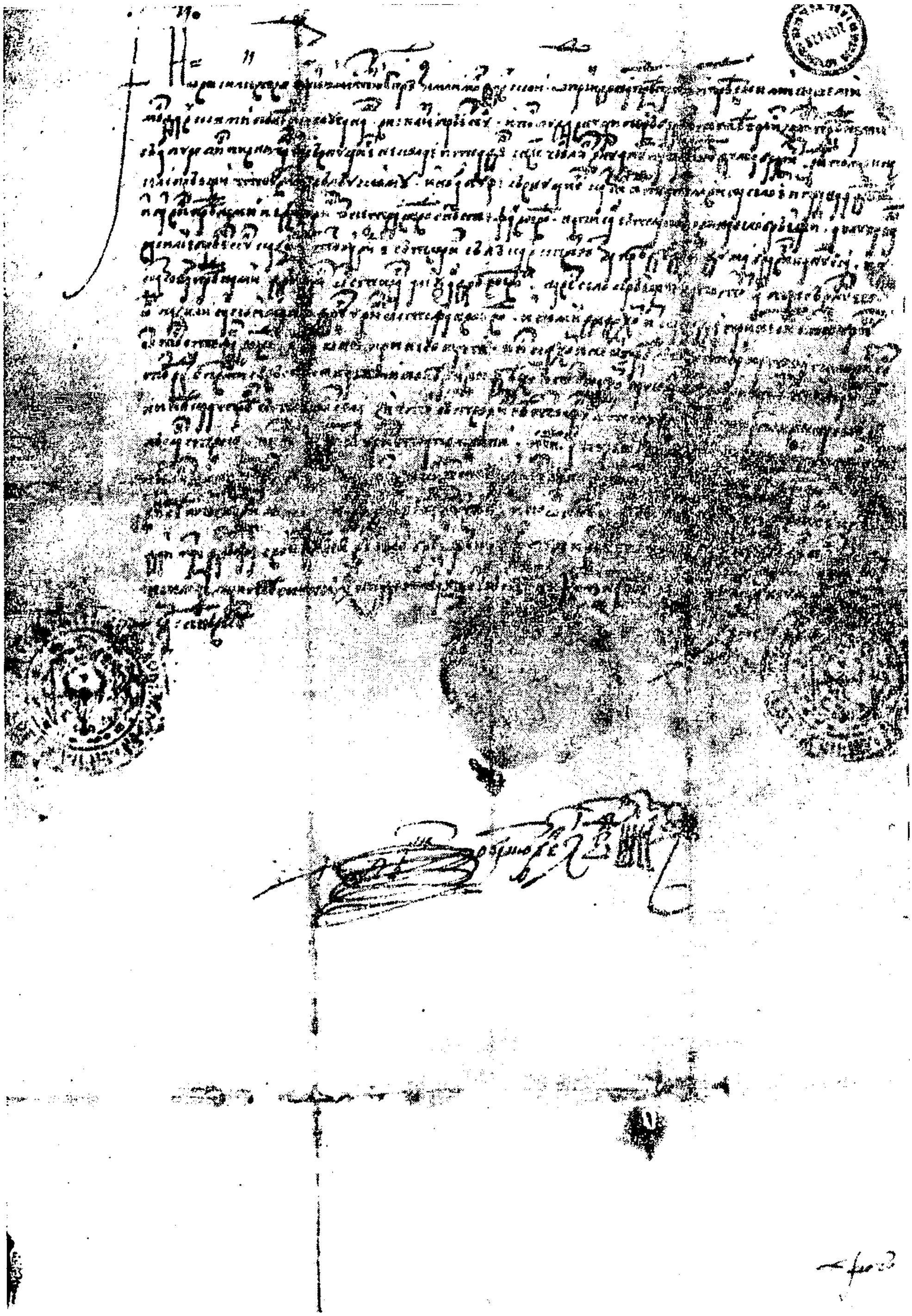

XXIV = Doc. nr. 298

www.dacoromanica.ro

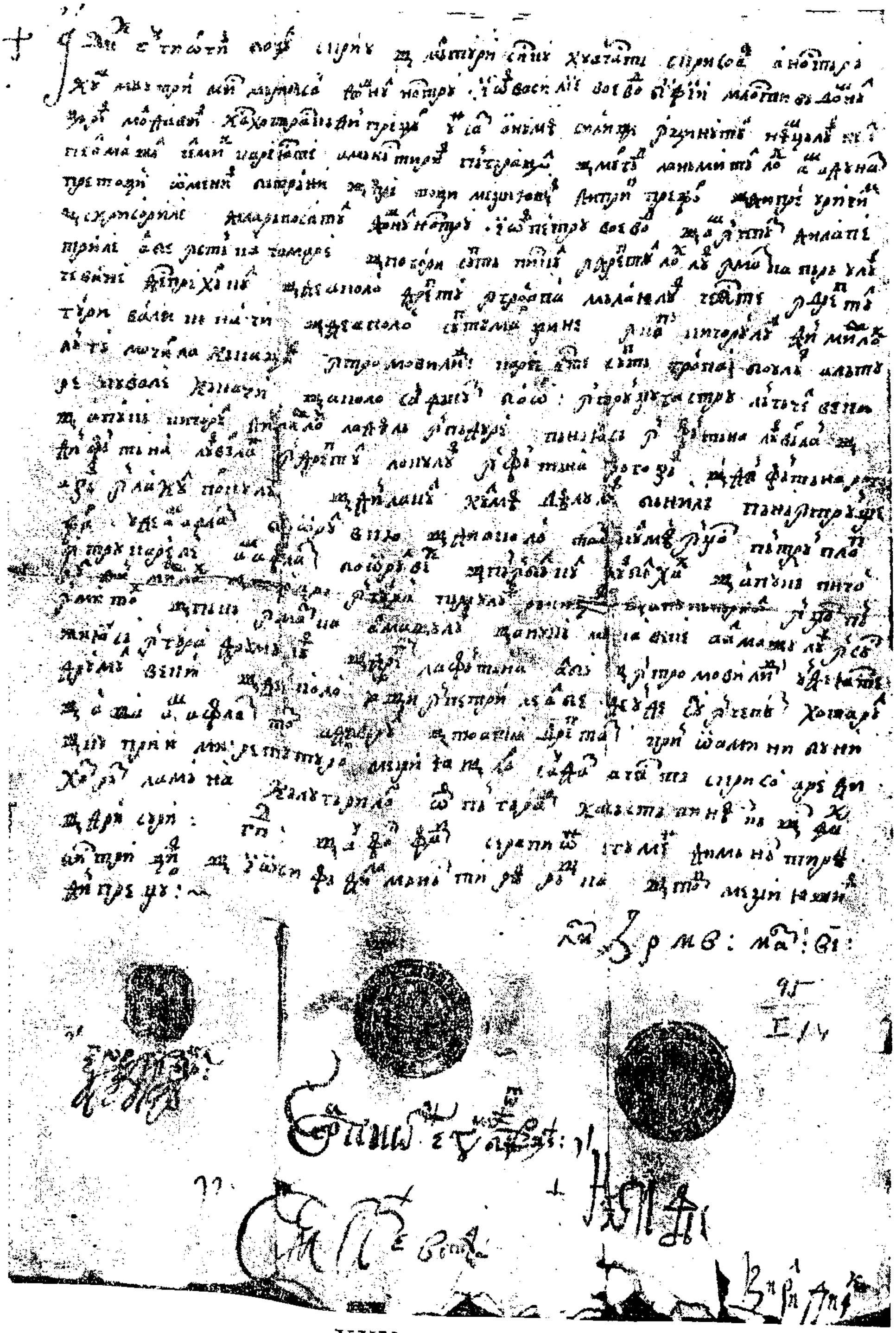

XXV = Doc. nr. I

www.dacoromanica.ro

CUPRINS

Prefaţă V
Prescurtări — bibliografie VII
Rezumatele documentelor IX
Résumés des documents XXVII
Documente 1
Documente false 339
Addenda 344
Indice de nume 359
Indice de materii 427
Listă de cuvinte şi expresii slave din documentele de limbă română 443
Lista documentelor cu data rectificată 447
Lista documentelor cu data greşită eliminate din volum 448
Documente româneşti în transcriere chirilică .. 449
Fotocopii 459

www.dacoromanica.ro

Redactor HILDA MAZILU
Tehnoredactor SONIA BÂRZEANU

Bun de tipar 12. 04. 1974. Tiraj 950. Hîrtie scris I A, format 16/70×100 de 80 G/m². Coli de tipar 33,50. C.Z. pentru biblioteci mari 9(498.3) „1634„ (00 12). C.Z. pentru biblioteci mici 9 (498.3) „1634„

Tiparul executat sub comanda
nr. 1159 la
Intreprinderea Poligrafică
„13 Decembrie 1918",
Str. Grigore Alexandrescu nr. 89—97
București
Republica Socialistă România

www.dacoromanica.ro

www.dacoromanica.ro